

Sukitore

S z a b a d o n

S

Szabadon

Sukitore

Magánkiadás

2014.

Ez az alkotás a Creative Commons Nevezd meg! - Ne add el! - Ne változtasd! 4.0 Nemzetközi licenc alá tartozik. A licenc megtekintéséhez látogass el a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/> oldalra.

www.sukitore.com

Felelős kiadó: Halasi Miklós

ISBN 978-963-12-3292-9

Tartalomjegyzék

A D vitamin hatása (Martinelli, Mykee, Louie).....	4
A selyemfiú (Pokolly, Petur).....	24
A terapeuta (Tűzmadár, Art).....	45
Apró félreértés (Ranjana, Mykee).....	65
Bosszú? (Csillag, Charles Dworkin)	108
Hajnali izgalmak (Csillag, Tibor43)	129
Hajótörés – két nő karmai közt (Sierra, Alfa)	165
Jószomszédi viszony (Miaúúú, Mykee)	192
Tábori tűz (Sierra, Petur)	223
„Töltsd velem a hétvégét!” (Ranjana, Art).....	261
Unalmas parti (Csillag, Mykee).....	286
Váratlan nyeremény (*Virág, Mykee).....	303
Keményen büntetve (No_signal, Tibor43)	325

A D-vitamin hatása

Boldogan és kipihenten ébredek. Amint kinyitom a szemem, máris örülök, hogy ma végre szombat van, nem kell munkába menni és vége a nagy hajtásnak. Már előre elterveztem, hogy mit fogok csinálni és örömmel állapítom meg, hogy az idő is velem tart. Kint már ragyog a nap. Egy kis napozásra van szükségem, arra, hogy testem feltöltsem meleggel és energiával. Egyedül nem akarok kimenni a strandra, mert akkor nem lenne nyugtom. Állandóan odajönne valaki egy béna szöveggel és fel akarna csípni, mint ahogy legutóbb is történt. Elrontották a napom, egyebet sem csináltam, csak hessegettem el a tolakodókat. Ezért ma úgy döntöttem, hogy inkább az erkélyen napozom, csendben, nyugalomban. Itt legalább tudok pihenni. Szerencsére téglafal övezi az erkélyt, és az egyedüli, aki beláthat az Roland, a szomszéd srác, aki szombaton dolgozik, tehát még ő sem zavarhat meg.

Lezuhanyozok, felveszem az új fürdőrucim, előszedem a napozó plédem, az izolírom (a napozó krémem) és kiviszem az erkélyre. Kiterítem, elkészítem magamnak a kényelmes fekvőhelyet, aztán kihozom még az iPod-omat és egy könyvet. Jó lesz zenét hallgatni, vagy akár olvasgatni is, mivel itt nagy a csend napközben is, és a friss levegő igazi felüdülés. Hátamra fekszem, nyújtózom egyet és fülembé helyezem a fülcsiket, aztán bekapcsolom a zenét. Pár perc múlva eszembe jut, hogy nem kentem be magam napozókrémrel és le fogok égni.

louie

Hurrá! Ma nem kell bemennem dolgozni! Áramszünetet írtak ki ma délelőttre, így szabad szombatom van! Azt csinállok, amit csak akarok! Elmenjek a városba mászkálni? Ebben a melegben? Kizárt! Végre nem kell talpálnom, mint odabent, úgyhogy a franc fog kimozdulni a hűvös lakásból. Innivaló a hűtőben, és enyém a mai nap! Egy haver sem jelentkezett be eddig, mind azt hiszi, hogy dolgozom. Hála az égnek! Kicsit gépezek, aztán meglátjuk.

Úgy egy óra múlva már nem érdekel a számítógép. Meguntam, megnéztem, kijátszottam magam. Inkább megyek az erkélyre egy kis friss levegőt szívni. Kiállok, és szemem lehunyva engedem magamba a napfényt. Igen! Ez kellett most, szinte felfrissülök!

Éppen fordulok be a lakásba, amikor azt látom, hogy az alattunk átellenben lakó Judit kint fekszik az erkélyen. Öcsém, milyen teste van a

csajnak!

Nyelek egyet, mert eddig csak ruhában láttam és keveset találkoztam vele az elmúlt pár hónapban - bár akkor is feltűnő jelenség -, de most azért alaposabban szemügyre vettem. Szerencsére olvas, így nem látja, hogy nézem, és a nap is a szemébe süt. Ekkor kapom magam rajta, hogy nem kellene ilyen feltűnően bámulnom, így kicsit hátrébb húzódok, hogy még az árnyékom se árulja el a kilétem. Szerencsére ez egy csendes környék és szemben egy ház sem zavarja a napozását, felettem meg már maximum a tetőn gubbasztó galambok tudnának árnyékot vetni.

Látom, hogy nyúl a krémjéért, és be fogja kenni magát. Körbenézek, de csendes minden. Szomszédok elutaztak, úgyhogy más úgysem láthat meg engem. Zavartalanul figyelem, amint a kezébe nyom egy adag naptejet és a vállától kezdi kengetni magát.

martinelli

Nagyon szeretem ezt a napozókrémet, nagyon kellemes az illata és selymessé teszi a bőrt. Lecsavarom a kupakját és kinyomok egy keveset a tenyerembe, aztán a vállamra kenem. Azon gondolkozom, hogy nem lenne tanácsos összekeverni az új fürdőrucimat. Nagyon tetszik a modell, kiemeli a melleim formáját és a bugyi is tökéletes, nem nagyon takar, de nem is enged túl sokat megmutatni, szóval épp annyit, amennyi a figyelmet felkelti.

Körülnézek, nem látok senkit, mozgást sem hallok, ezért úgy döntök, hogy leveszem, elvégre nem láthat senki. Meg aztán jó lesz mindenhol leburnulni, ugyanis nem szeretem a fehér foltokat a testemen.

Gyorsan megszabadulok a rucitól és mindjárt jobban érzem magam. Töltök még kevés krémet a tenyerembe és bekenem a melleimet, alaposan masszírozva, többször is, mert elég érzékeny a bőr ezen a testrészen. Amint kengetem, elég huncut gondolatok támadnak a fejemben, de aztán elhessegetem őket. Bekenem a hasam, aztán újra krémet töltök a tenyerembe és végigkenem lábaimat alaposan, a belső felét is, majd az ágyékom következik. Itt is vigyázni kell, mert ezt a testrészem sem éri gyakran nap és hamar leég. Így széles terpeszre tárok, elkezdem bekenni ajkaimat, aztán a popsim következik. Felváltva felemelem mindkét lábam, hogy jól bekenhessem, aztán féloldalra fordulok, hogy a hátsó felét és a hajlatokat is alaposan be tudjam kenni. Nagyon jó érzés az intim testrészeimet kényeztetni ezzel a finom krémmel, bevallom, megfordult más is a fejemben, de nem engedek a csábításnak, mivel most napozni jöttem ki.

Befejezem a krémes kényeztetést és a hátamra fekszem, két lábam széles terpeszbe felhúzva, hogy combjaim belső fele is leburnuljon. Szemem csukva, fülemben a zene, és élvezem ahogyan a nap gyöngéden nyalogatja a testem.

louie

A vállától elindul lefelé, és a mellkasát kezdi kenegetni, amikor megáll. Vajon min gondolkodik? Aztán a következő pillanatban - mintha valami isteni csoda történe - nem hiszek a szememnek: kikapcsolja a felsőjét, és szimplán leveszi! Anyám, ha ez a csaj így szokott napozni szombatoként, nem megyek többet dolgozni!

De ami ezután jött, minden álmomat felülmúlta: fogta és levette a bugyiját is! Ott fekszik előttem meztelenül az erkélyen!

Érzem, hogy a fejemben úgy felment a vérnyomás, hogy levegőt alig kapok. Még talán a korlátban is megkapaszkodok, de ő meg csak kenegeti magát tovább. Minden gátlás és feszültség nélkül!

Épp azon gondolkodom, hogy ezt nekem úgysem hiszik el a haverok, és áthívom valamelyiküket, de az utolsó pillanatban meggondolom magam. Nem! Ez a nő az enyém, és ha bárki meglátná még rászállna. Nem hívok át senkit!

Ahogyan a nadrágom elé nyúlok önkéntelenül, akkor érzem, hogy bizony már keményen állok. Körbenézek újra: sehol senki. Letolom a gatyám, és ha már ő is meztelenül van kint, én is így teszek. Rámarkolok a makkomra és óvatosan húzogatni kezdem a farkam. Ekkor szélesebb terpeszben felhúzza a lábát és egyszerűen kitarja elé a punciját. Szinte az arcomba. És hogy csillog, Istenem!!! Nem bírom ezt sokáig, úgy érzem.

martinelli

Egyre forróbb a nap, és jobban égeti a bőröm, de nem bánom. Jól esik ez a forróság, a puncimnak különösképp. Ha jól végiggondolom, nekem is jár egy kis kényeztetés, eleget robotoltam a héten. Sőt, ha igazságos akarok lenni, akkor jól esne egy másfajta kényeztetés is, amiben ez utóbbi héten nemigen volt részem, el is felejtkeztem róla. Miért is ne? Most el vagyok lazulva, a kényelem is megvan, tökéletes a helyszín!

Magamra kapom a selyemköpenyem, belépek a szobába és kihozom a kellékeket. Ledobom magamról a köpenyt és visszaülök. Kiveszem a vibrátort a dobozból és megpusztilom, hálámat kifejezve ezzel azért, mert ő mindig

örömet szerzett nekem. Nyomok rá egy kis síkosítót, hadd csúszkáljon kedvére. Aztán bekapcsolom és elkezdem vele a puncimat masszírozni, simogatni hosszában, aztán körkörösén, ahogy épp jólesik.

Elnyúlok a pléden és élvezem a mai napot. De jó itt - gondolom mosolyogva, miközben csukott szemmel, nyújtózkodom és fél kézzel simogatom magam, másik kezemmel pedig a vibrít vezérelem a gyönyör birodalmába. Lábaimat széles terpeszre nyitom, aztán bejáratomnál körözök - incselkedek a gondolattal és az érzésekkel. Cupp be, cupp ki, cupp bennebb, aztán megint ki.

Annyira kellemes, jóleső érzés árad szét testemben, hogy homorítanom kell, szinte hánykolódom a pléden. Halkan felnyögök, de aztán még időben észbe kapok, hogy itt nem lehet, mert bárki meghallhatja. Kissé felkőnyökölök, miközben a vibrí a puncimban marad tövig betolva, és körültekintek. Nem látok senkit, így megnyugodva dőlök vissza és folytatom a kényeztetést. Ismét cupp be, cupp ki, cupp be. Érzem, hogy már lángol a puncim. Szeretem az alapos munkát, és a vibrít is, mert pontos munkát szokott végezni: G-pontosat.

louie

Csodás a látvány és most büntetlenül nézegethetem. Sőt, ahogy látom még itt is marad jó ideig, remélem nem jön közbe semmi. Szerencsére a háznak ezen az oldalán már sem utca, sem más ház nem zavarhat meg minket, így aztán kényelmesen húzogathatom a farkam.

Apropó nézés! Miért ne nézhetném közelebbről? Van egy távcsövem és akkor a lehető legközelebbről vizslathatom végig a teste minden pontját!

Gyorsan kapom magam, és a következő percben már a távcsővel jövök ki. Éppen belenéznek, amikor azt látom, hogy felveszi a köntösét. A francba! Pont most kell bemennie, amikor már behelyezkedtem?

De aztán alaposabban körbenézek és mivel minden kint maradt, gondolom újra visszajön. Igazam is lett: alig egy perc múlva újra megjelenik az erkélyen. Hozott magával valamit. Belenézek a távcsőbe, hogy mi lehet a kezében?

Majdnem felhördültem a látványtól, ahogyan kinyitja a dobozt: egy vibrátor került elő. Aztán a szájához emeli és megpusztilja a makkot, majd bekeni valami krémmel. Egészen közélről látok mindent, mintha csak itt történné pár centire előttem.

Egyre gyorsabban húzogatom a farkam, egyszerűen még mindig nem hiszem el, ami most történik. Látom amint a puncijához emeli a szerszámot, és körkörösén játszadozni kezd vele. Ráadásul olyan jól látok

mindent, mintha csak nekem csinálná. De behunyt szemmel, fülében a lejátszóval teszi. Be-bedugja a hímtagot a puncijába, egyre jobban. Hirtelen felnyög egy kicsit, még én is hallom. Ebben a pillanatban kicsit megemelkedik, balra néz a másik irányba. Időben észbe kapok és elbújok, nehogy meglásson. Még az hiányozna! Végül én lennék a perverz kukkoló.

Az ijedtség után elszámolok vagy ötvenig, mire újra előmerészkedem. Szerencsére ismét hátradőlve kényeztetni magát. Pozícióm újra elfoglalva kényelembe helyezem magam én is, ismét masszírozni kezdem a makkom, ami már elég érzékennyé vált.

martinelli

Érzem, hogy sokkal forróbb az alsó részem, és ez nagyon kellemesen hat. Barlangomban egyre jobb érzést kelt a vibri. Imádom, mert mindig oda vezérelhetem, ahol nekem jól esik az érintése. Ráadásul ez az új darab annyira élethű anyagból készült, hogy akár egy férfi dákójának is képzelhetem, nincs nagy különbség köztük. Mégis csak jól tettem, hogy [múltkor megvettem Szilvi szex boltjából ezt a vibrit!](#) Mosolyognom kell, ugyanis eszembe jutott, ahogyan kipróbáltam. Az eset felidézése mindig izgalomba hoz, egyre gyorsabban húzogatom ki és be. Szegény pasi, megbilincseltem, majdnem megerőszakoltam, aztán végignéztem vele, amint a vibrit a puncimba dugom, többször is. Képzeletem szárnyal, mintha csak őt érezném magamban.

Homorítok a gyönyörtől, fel is nyögök amint azt képelem, hogy ő mozog ilyen keményen bennem. Testem felidézi, amint keményen álló dákója belém hatolt és kielégítette minden vágyam. Térdeimet mellel húzom fel, hogy jobban vezérelni tudjam a vibrit, de már nincs sok hátra. Érzem, hogy már a gyönyör birodalmának kapujában állok. Egy lépés, vadul rángatózom, aztán belépek.

Hangos sikoltás jelzi érkezésem, de időben észbe kapok és a felét elharapom, magamba fojtom. Aléltan zuhanok vissza a plédemre, a vibrit még a barlangomban hagyva gyengéden simogatom a testem. Szapora lélegzetem inkább sóhajtozásba megy át. Aztán kivesszem a vibrit, magam mellé helyezem és hagyom, hogy a ragyogó nap újra csókolgassa felhevült, kielégült testem, miközben az arcomon leolvasható az utóbbi fél óra eseményeinek eredménye.

louie

Egyre nagyobb élvezettel húzogatja ki és be a puncijában azt a vibrátort, és úgy látom, hogy már nem figyel sehová. Szemem elé veszem a távcsövet - szinte a szemembe nyomom -, miközben a másik kezem már megállás nélkül jár a farkamon.

Látom, amint a vibrátortól egyre jobban nedvesedik a puncija, szinte a cseppek is megcsillannak az ajkain, ráadásul ahogy most felhúzza a lábait, húsosan kidomborodnak. Jaj nekem! Egyszerűen ezt már nem lehet bírni!

A vibrátorral hol felfelé, hol lefelé táncol és szinte érzem, amint én dugom belé a farkam, mintha tövig mártóznék benne. Aztán ahogy a szájára tévedek látom remegése fokozódását, ajka egyre tágabbra nyílik. Mindjárt robban a csaj, de én is!

Ekkor felsikít, ami már nekem is sok, és egyszerűen az erkély falára fröcskölöm a lövellő nedvem. Én is halkán, de felnyögök. Pár húzás ismét, de le nem venném a szemem róla, hiszen a kéj az arcán, ami édesen eltorzította, grimaszba húzta, tovább fokozza a hatást.

Néhány húzás után higgadni kezdek. Meg kellene tisztítani magam. Csak nem fog ezután elmenni sehová, úgyhogy bemegeyek zsebkendőért és megtisztogatom a kifacsart makkom. Kihozok még párat és a falat is lassan letisztogatom.

Miután végeztem mindennel, visszamegyek: vajon ezután mi jön? De sehol a nő.

A francba! - újra szidom magam, de fülelek. Mintha valakivel beszélne.

- Szia drágám! Kellemes meglepetés! - hallom a szobából. Lehet, hogy izgalmasabb dolgok is történnek még?

martinelli

Mire magamhoz térek a kéjes ájulásból, csengetést hallok. A kaputelefon csenget. Beleszólok, Mike az, bebocsátom.

- Szia drágám! Kellemes meglepetés! - ugrok a nyakadba.

- Mit csinálsz édesem? Miért vagy köntösben, alatta meg meztelen? - benyúlsz a köntös alá és máris a puncimat birtoklod. - Juj, mit találtam itt? A kincses ládát! - mondod örömmel és már érzem is, ahogy a szád birtoklásba veszi édes kincsem. Hangosan felnyögök.

- Gyere, dobáljuk le a cuccaid és menjünk ki az erkélyre! De csak akkor, ha megígéred, hogy csendben maradsz mindvégig... - próbálok elrebegni, de elég nehezen megy, mert már ennél is nagykanállal, birtokolod az egész testem.

- Megígérem édesem, mindent megígérek, csak menjünk már, mert

nagyon kívánlak! Nem bírok magammal... - hörgöd lihegve.

Kimegyünk és hátadra fektetlek, aztán egy 69-es pózt kérek tőled, mivel így mindketten jól járunk. Dákód máris üzemképes, de én azért kezelésbe veszem. Csúszkálók rajta ajkaimmal, mint a fagylalton szoktam. Időnként humorítok, mert nyelved ajkaim és bejáratom kényeztetik. Visszafogjuk magunkat, mert látni nem látnak, de hallani még meghallhatja bárki, hogy mi mennyire jól érezzük egymást.

Mykee

Ma sikerült a főnökömmel kiegyezni abban, hogy délelőtt leléphessek pár órára. Még szombaton is el kell kérezkedni, ez egy vicc. Azt mondtam neki, hogy fontos dolgom van, aztán még mennem kell intézni pár hasonló másikat - végül elengedett egy-két órára, legalább szabít nem kellett kivennem.

Kocsiba vágom magam és elindulok Hozzád. Amióta az áruházban kalandosan megismerkedtünk, azóta sem unatkozom melletted. Úgy gondoltam, hogy ma megleplek a pihenésedben.

Felcsengetek a kaputelefonon. Felveszed, és szerencsére otthon vagy. Szuper! Meg sem állok az ajtódig. Vajon miben lehetsz otthon egyedül? Kopogok.

A következő pillanatban nyílik az ajtó és ott állsz egy szál köntösben, alatta biztosan meztelenül, ráadásul a kezekben egy vibrátorral, kissé kipirulva. Nem is tudom elképzelni, mit is élhettél át nemrég...?

- Mit csinálsz édesem? Miért vagy köntösben, alatta meg meztelen? - kérdezem, de már nyúlok is a nedves puncidhoz. Jól sejtettem az előbb, hogy unalmadban mit is művelhettél. - Juj, mit találtam itt? A kincses ládát...

Lehajolok és benyalok a combjaid közé. Nyögésed megerősít, hogy nem volt hiábavaló elkérnem ezt a pár órát.

- Gyere, dobáljuk le a cuccaid és menjünk ki az erkélyre, de csak akkor, ha megígéred, hogy csendben maradsz mindvégig. - Nem nagyon értem odalent, mit mondasz, de valami erkélyről meg csendről volt szó. Dehogy lesz itt csend!

- Megígérem édesem - cuppogok két nyalás közt -, mindent megígérek, csak menjünk már, mert nagyon kívánlak! Nem bírok magammal! - hördülök fel a combjaid közt és nyalnálak tovább, de felhúzol, majd elindulunk az erkély felé. Izgalmas helyszínnek tűnik! Kint körbenézek, sehol senki. Nem láthatnak meg, úgylátszóan miért is ne?

- Lehetne hatvankilences édesem? - kérded szinte könyörgőn sóhajtván,

miközben tűröd le rólam a ruhám. A következő pillanatban már meztelen vagyok, és rólad is lekerül a köntös.

Kérésed teljesítve szó nélkül elkaplak és fölém húzlak. A fejem fölé állsz széttárt puncival és nedved szinte már csepeg, alig várja, hogy tovább nyaljam. De ekkor érzem, amint tövig bekapod a farkam és erősen szopni kezded. Alaposan ki lehetsz éhezve. Felnyögök, belemarkolok a csípődbe és a számra húzlak.

louie

Az utolsó pillanatban húzom vissza a fejem. Éppen megjelentek az erkélyen. A végén még meglát és feljön a pasas, jól ellátja a bajom. De a beszélgetésből mindent hallok:

- Lehetne hatvankilences édesem? - így a nő. Érzem, amint újra keményedek, hiszen ezek az erkélyen fognak dugni! Ezt nem hagyhatom ki!

Óvatosan kilesek: éppen akkor dobja le a nő a köntösét, a pasas már meztelen. Nem is figyelnek ide. Már is nagyobb bátorsággal nézek le rájuk. A férfi lefekszik a nő helyére és egyszerűen a feje fölé húzza a nőt. Az meg természetes módon marokra fogja az égnek meredő farkat és majdnem tövig bekapja.

Az izgalomban először majdnem elfelejtem a távcsövet, de a farkam is úgy áll, mintha az előbb meg sem locsoltam volna a falat. Baromira izgató a látvány, és ha belegondolok, hogy ezek biztosan keféltek már itt napközben is...

Szemem elé veszem a távcsövet és a nő szájára közelítek. Látom, amint a pasas makkjával kezd játszani: bekapja, majd erős szívással kihúzza a szájából, aztán ismét be. Még kicsit meg is forgatja a fejét, mintha csavargatná. A pasas meg nyalja ezt a szexéhes csajt, de sajnos nem látok rá a puncira. Viszont a hangjuk így is a fülemben kúszik, hiába tompítják egymással.

Aztán újra a nő száját nézem, mert fel és le húzogatja azt a szerszámot. Kezével a tövét kezdi csavargatni jobbra-balra, mintha meg akarná fejni a fickót. Már ez a gondolat is erősen dob a hangulatomon, lassan ismét szédülni kezdek. Itt dugnak alattam, az orrom előtt és én meg úgy nézem végig, mintha csak filmet látnék! Agyilag továbbra sem fogom fel, de a testemre annál nagyobb hatással van. Makkom már izzik a sok dörzsöléstől, de nem érdekel. Istenien szop ez a nő! Ha tudtam volna, hogy így csinálja, már régen meglátogattam volna valami mondvacsinált indokkal.

Most fogást vált, a golyói alá nyúl, ott játszadozik vele, majd csókolgatni kezdi a makkját. A csípője meg úgy jár a pasi száján fel és alá, mintha csak az arcába dörgölné.

martinelli

A nap épp a popsimat, hátamat égeti, de ez most másodrendű dolog, az első a szex. A képedbe nyomom a puncim, hogy még mélyebbre beérjen a nyelved. Nedves puncimmal végig törlöm arcod, hadd érezd nedvem, forróságom, és vágyakozásom teljes intenzitását. Közben hangszereden eljátszom a kedvenc játékom, ismétlek is, mert érzem, hogy kéred, szinte könyörögsz érte. Mélyen befogadom, ujjaimmal segítem, igazítom, amint csak tudom, miközben másik kezemet is hasznos munkára fogom és golyózok vele keményen.

Hirtelen megszólal a mobilom, ránézek a képernyőre és kissé meglepődöm. Roland - írja a kijelző. Hamar kinyomom, mert eléggé visszhangzik, de a következő pillanatban Rolandot hallom hallózni a készülékből. Mint a hideg zuhany, úgy hasít végig rajtam a felismerés, hogy nagy izgalmamban nem kinyomtam, hanem felvettem. Most már nincs mit tenni, pofátlanság lenne kinyomni.

- Halló - szólok bele kissé ziláltan, miközben te hevesen nyalsz, szívsz, nyelveddel bejársh, ahol csak lehet.

- Szia, Roland vagyok, nem zavarlak? - hallom vidám hangját a telefonban és akaratlanul is arra nézek, amerre Roland lakik. Ekkor egy még hidegebb zuhany zúdul rám, mert meglátom Rolandot az erkélyen, amint mosolyogva minket néz.

Ez nem lehet igaz! Ez a pasi mindvégig kukkolt minket! Látott engem tök meztelenül, látott vibrizni, sőt, azt is végig nézte, hogy Mike-kal mit műveltünk! Bevallom, volt mit látnia, nem kis előadás lehetett mindezt végignézni, és még nincs vége, a java még hátra van. Mike-ot nemigen zavarja a telefonhívás, és észre sem veszi, hogy néző is akad, annyira el van foglalva a kincsesládám kifosztásával.

- Ami azt illeti, eléggé el vagyok foglalva - lihegem a telefonba, miközben Rolandra nézek -, visszahívhatlak később? - kérdem zilált hangon.

- Hát persze - nevet a telefonba - nem szeretnék semmit félbeszakítani.

- Kösz, akkor szia - mondom gyorsan és leteszem, miközben tudom, hogy figyel, és mindent végig fog nézni. De nem érdekel, nekem a szex most többet ér, minthogy Roland lát-e vagy sem. Hadd irigykedjen, mert ha kukkol, akkor azt jelenti, hogy neki most nem jött össze. Úgyis tudom, hogy tetszem neki, mindig bámul, vetkőztet a szemével.

Magam mellé teszem a telefont, újra számba veszem a dákód és elkezdem kényeztetni. Aztán halkan felsikoltok, miközben az arcodon vonaglok. Csiklóm egy gyönyörű orgazmussal válaszol az eddigi tevékenységedre.

Melléd fekszem és egyik lábam felemelem, hogy könnyebben a bejáratomhoz férhess. Kezemmel megfogom forró, dagadó dákód, és magamba vezérelem. Ismét felnyögök, annyira jólesik. Rolandról teljesen elfeledkezem, mivel nem fontos, csak az fontos, amit te tudsz adni most nekem és persze az, amit én nyújtok neked.

Mykee

Istenien szopsz, nem is bírom sokáig alattad, egyszerűen a nyögéstől alig tudlak nyalni. De újra és újra beléd mélyesztem a nyelvem, majd a csiklód próbálom megszívni.

Ekkor megcsörren a telefonod. Rosszkor hívnak, remélem, hogy nem veszed fel. Szerencsére kinyomod, és nem zavarnak ezután. De aztán mégis azt hallom, hogy beszélsz bele. Nem nagyon tudom mit, de magadra vess, ha telefonálsz, én nem hagyom abba a nyalakodást! Végre most már tudok koncentrálni Rád is.

Nyelvemmel pörgetni kezdem a csiklód, és két ujjammal még ki is domborítom, hogy érzékenyebb legyen. Amikor hallom, hogy beszélsz valamit, bekapom és erősen megszívom. Csak nem nyögsz bele a hívásba, bár fontos lehet, ha felvetted. Úgyhogy akkor most sem tehetsz mást: beszélj! Én meg szívlak. Milyen kemény, ahogy morzsolgatom a számban, és milyen lucskos... Élvezem az ízt.

A következő pillanatban egy erőteljes szívást kapok a makkomra, máris tudom, hogy letetted a kagylót. Ideje volt már, remélem leráztad a türelmetlen zaklatót! De már nem engedlek a számról, tovább folytatom a masszírozásod, ami a következő pillanatban meg is hozza az eredményét és tested remegéséből érzem, hogy elérted a gyönyör kapuját. Kicsit még nyalogatom levezetésképp, majd elengedlek a számról.

Mellém fekszel és felhúzod a lábad. A nap fényében kifejezetten csábítóan hív a bejáratod. Nem is tétovázom tovább, ahogy megfogod és a bejáratodhoz húzol: egy határozott rántással tövig mártózom benned. Felnyögünk mindketten. Szerencsére nem hallja senki, de nem is érdekel, mert olyan jól esik a barlangod kényeztetése. Továbbra is felhúzott lábbal csúszkálsz előre-hátra rajtam, és ez látványnak sem utolsó, kifejezetten felpörget. Melleidet tenyerembe fogom és morzsolni, masszírozni kezdem, miközben bőrömön érzem a nap forróságát.

Egyszerűen olyan jól csinálják, hogy nem bírok magammal. Vajon nekem játszik ez a nő, vagy tényleg nem tudja, hogy itt vagyok? Mégsem mehetek oda, hogy "hahó, beszállhatok...?"

Ekkor egy merész gondolat fogalmazódik meg bennem: most kiderül mi az igazság!

Előkeresem a mobilban a számát, amit még egy éve adott meg, amikor elutazott vidékre nyaralni, hogy baj esetén elérhessem. Most itt az ideje, hogy felhívjam!

Kicsörög. Aztán amikor hallom, hogy felveszi, nem szól bele.

- Halló! - szólok bele, de semmi válasz. Megismétlem: - Halló!

- Halló! - liheg bele, miközben nézem. Édes így látni az arcát, ahogy élvezés közben telefonál.

- Szia, Roland vagyok, nem zavarlak? - szólok bele vigyorogva, mintha csak bentről hívnám fel, bár a hangja elárulná, hogy mennyire zavarom. Ekkor rám néz. Egyenesen a szemembe. Most már tudja, hogy nézem őket.

- Ami azt illeti, eléggé el vagyok foglalva - nyögi a telefonba, egyenesen a fülembe. Végigfut a hátamon a hideg, a makkom szinte pattanásig feszül - visszahívhatlak később?

- Hát persze - nevetek bele, de ez a nyögés... Elhallgattam volna egy darabig. - Nem szeretnék semmit félbeszakítani.

- Kösz, akkor szia - nyögi újra, és már teszi is maga mellé a telefont. Kicsit sajnálom, mert ha nem tette volna le, végig testközelből hallanám őket. Aztán visszaemelem a fülemhez a telefont és nem hiszek a fülemnek. Mégsem tette le! Biztosan elnyomta a gombot, de a vonal még él! Egyik kezemben a látcső, másik kezemben a telefon, de... akkor hogy húzogatok? A fenébe, fülesre kell tennem a telefont.

Bemegyek az erkélyről és lázasan keresni kezdem a zsinórt, miközben folyamatosan a fülemre szorítom a készüléket. Ekkor meghallom azt a nyögést, ami semmi mással nem téveszthető össze. Majd újra. A fenébe, nem láttam!

Ekkor akad kezembe a zsinór. Gyorsan fülesre teszem, és sietek vissza az erkélyre, hogy semmiről ne maradjak le. Éppen ekkor látom, hogy a srác farkát magába vezeti. Ráadásul premier plánban: tisztán látom, ahogy nyílnak az ajkai és magába fogadja a méretes farkat. Felnyögök, ahogy hallom az elégedett sóhajt és szabad kezem ismét a farkamon kezd járni.

Amióta az áruházban találkoztunk, azóta mindig izgalom fog el, ha a farkadra gondolok, de most, hogy már bennem van, szinte az önkívület határán vagyok. Annyira jól mozogsz, hogy élvezet már csak rágondolni, de élvezni még nagyobb öröm.

Egy percig sem felejthetem el, hogy a nyitott erkélyen vagyunk, ezért nagyon oda kell figyelnem arra, hogy hogyan fejezem ki érzéseimet. Na meg az is bejött a képbe, hogy ez a Roland szomszédom kukkol minket. Normális esetben felálltunk volna onnan és bementünk volna a szobába, de nincs mit szégyellnem, ha már így történt, nem fogom félbe szakítani ezt a kéjes élvezetet. Ő még nem látott meztelenül, de szerintem jó az alakom, szépek a melleim, és azt pedig végképp nem kell szégyellnem, hogy egymást kielégítjük.

Miközben keményen mozogsz bennem, ránézek Rolandra, aki már távcsővel figyel, és nyelvemmel megérintem felső ajkam, aztán halkan felnyögök. Nem vagyok benne biztos, hogy hallja, de nekem jól esik.

Ekkor megfoglak és jelzem, hogy váltsunk pozitúrát. Téged hátadra fektetek, én föléd kerülök széles terpeszben, háttal neked, és magamba igazítom kemény kincsed. Hátra dőlök, két tenyeremre támaszkodva, miközben türelmetlenül birtokolod melleimet. Isteni érzés, amint játszadozol velük, és ahogy a farkad jár bennem, az valami mennyei. Egyre gyakrabban nyögök a kéjtől. Aztán fél karral támaszkodva, egyik ujjammal a csiklóm simogatom, benyálazva.

Ez a Roland szomszéd épp a puncimat látja, szépen elé kitalálva, amint a dákód falja be éhesen és csúszkál rajta. De nem érdekel. Most a gyönyör kapujában állok, már nincs sok hátra, ezért hevesebben kezdem simogatni csiklóm. Te is érzed, hogy majdnem megérkeztünk és egyszerre fogunk belépni. Gyorsul a mozgásod és a következő pillanatban forró vulkánként tör ki nedved, én meg halkan felsikoltok a gyönyörtől. Ezt biztos többen hallották, de abban a pillanatban mellékes volt, később úgymint mindent letagadok, ha valamelyik szomszéd kérdezni próbál efelől. Persze Roland előtt nem tagadhatom le, hisz tuti, hogy mindvégig kukkolt, azt is el tudom képzelni róla, hogy húzogatta a farkát, majd a falra élvezett, de egészségére.

Lecuppanok forró dákodról, miközben csepeg ki belőlem a gyönyör gyümölcse. Megfordulok, áttérdelek rajtad és puncim a hasadra helyezem. Rád hasalok, fejed mellé könyökölök és elhalmozlak édes, forró csókjaimmal, miközben tudom, hogy a popsim kitárul Roland előtt.

- Szívem, valamit el kell mondanom - suttogom a füledbe -, de kérlek, ne húzd fel magad. A szomszéd srác végignézte a produkciónkat - vallom be

neked.

- Egészségére! - feleled nevetve. - Hadd irigyelje, legalább most látta milyen a világ legjobb nőjével édes-kettesben, az erkélyen - suttogod a fülemben. - Ha gondolod...jöhet a második felvonás is! - csipkelődsz édesen.

Mykee

Istenien tudsz dugni, egyszerűen nem tudok betelni Veled! Legszívesebben egész nap benned mártóznék meg, de sajnos ezt nem lehet.

Ezek a gondolatok villannak át a fejemben, amikor pozitúrát váltasz és háttal nekem beleülsz a farkamba. Hátrahajolsz, és előre nyúlok a melleidhez. Szinte belesimulnak a tenyerembe, miközben megfeszülök benned. Olyan keményen járatod a csípőd rajtam, hogy nehezen bírok magammal. Kíméletlenül kifacsarod makkomon a puncid. Ezt már nem fogom kibírni, úgy érzem. Ujjad a farkamhoz ér néha, amitől még inkább felgyorsítod a robbanást.

Pár húzás után olyan mélyen szívja be a puncid a farkam, hogy hörögve török fel benned. Összerándulok, mire egy határozott húzással tövig csúszok beléd. Ismét egy mélyről jövő hörgés-nyögés szakad fel belőlem. Teljesen elszédülök és tehetetlenül lüktetek benned.

Mikor csillapodom, akkor engedem el a melled, eddig szorosan markoltam a vágytól. Leszállsz rólam, megfordulsz, majd a hasamra ülve rám fekszel és hozzám bújsz.

- Szívem, valamit el kell mondanom - sűgöd. Vajon mi lehet az? -, de kérlek, ne húzd fel magad. A szomszéd srác végig nézte a produkciónkat.

Hirtelen egy pillanatra átfutott rajtam az ijedelem és a mérgeg egyszerre, de aztán eszembe jutott, hogy erkélyen vagyunk, így végül is érthető, hogy észrevett, hiszen mi sem fogtuk vissza magunkat. Úgyhogy nincs mit tenni, ha már végignézte. Nevetek ezen, ha már ilyen helyzetbe kerültünk.

- Egészségére! - Majd sűgva folytatom: - Hadd irigyelje, legalább most látta milyen a világ legjobb nőjével édes-kettesben, az erkélyen.

Egy gonosz ötlet jut eszembe. Ó csak csorgathatja a nyálát, dugni úgyis én dugok. Akkor játsszunk rá, hadd verje ki magának!

- Ha gondolod, jöhet a második felvonás is - sűgom a lehető leghalkabban, hogy ne buktassuk le a kukkolót, mert oda a móka. Kacsintok egyet és elsimítom a hajad. - Mi lenne, ha most én nyalnálak ki? Cseréljünk helyet és jó alaposan tárd szét az édes combjaid, hadd lásson mindent alaposan!

Lefekszel a szivacsra és felhúzod a combjaid. Alaposan szétnyitod, én pedig kicsit oldalról behajolok közéjük. Még kicsit csordogálsz, de lesz mit

lenyalni. Ujjaimmal szétnyitom az ajkaid, és a nyelvem alaposan kidugva játszani kezdek a csiklóddal.

louie

Hehe, most már tudja, hogy kukkolok és nem szólhat a srácnak, mert akkor véget ér a móka. Bár ahogyan látom, nem is akar, úgy belemélyedtek egymásba. Mindent kiválóan látok és a srác úgy keféli ezt a nőt, hogy legszívesebben lemennék, majd alaposan megdugnám én is.

Kezem megállás nélkül masszírozza a vöröslő makkom, ami az előző robbanás miatt most egyre érzékenyebb. De szerencsére nehezebben is megy a második kör, úgyhogy még kell egy kis plusz, amitől újra robbanni fog.

Ekkor látom, hogy a csaj háttal a pasasnak megfordul és felhúzza magát a karóra. Olyan mélyen tolja bele a farkát az ember, hogy még én is felnyögök. Aztán belemarkol a mellébe. Azt sem tudom mit néztek, hogy a bimbót csavargató ujjakat, bőrbe mélyedő tenyeret, vagy a megállás nélkül feszülő farkat, amint ki-be jár a nőben. Ismét felnyögök, mert olyan nyíltan kefélnek, és olyan pozícióban, hogy szinte teljesen beleőrülök! Már nem bírom magam visszafogni, egyszerűen ez a látvány és a nyögések...

Mindketten nyögnek, a csaj felsikít... Ez volt nekem is a vége, a következő pillanatban újra az erkély oldala kapja a feltörő nedvem, szétspriccelve az erkélyen. Egymás után csak lövöm ki magamból, tör fel görcsösen, de nem érdekel, ez a látvány megérte!

Látom, hogy a nő odabújik a férfi hasára, de ajkai széttárva és lucskosan várják, hogy odamenjek és kinyaljam. Mintha csak mohón azt tátogná: "dugd belém jó mélyen!"

Amíg pihennek, új zsebkendő híján gyorsan bemegyek, és megtörölöm csöpögő makkomat. De nem akarok lemaradni semmiről, megyek is vissza tovább nézelődni. Mire visszaérek, a nő már fekszik és élvez a csiklónyalogatást. Egyszerűen nem tudok szabadulni tőlük, mindent látni akarok! Nyúlnék a farkamhoz, de szinte lángol, kicsit fáj is. Pedig újra áll, ahogyan figyelem őket. Hogy fogom én ezt kibírni?

martinelli

Lángol!! Ez a helyes kifejezés: lángol a puncim. Azt sem tudom hányadik orgazmus ez már ma. De kívánom, nagyon! Annyira jól tudsz nyalni, hogy az valami csoda!

Hanyatt fekszem és lábaimat maximálisan széttárom. Tudom, hogy a Roland gyerek kukkol, és te is tudod. Ezért úgy helyezkedsz, hogy láthassa a kincsem. Először elkezdted simogatni, aztán széthúzod.

- Hadd lássa a fickó milyen édes kincsem van - kacsintasz rám.

Mosolygok, és közben Rolandra nézek. Ott kukkol a távcső mögött. Mindent lát. Nyalod a forró puncim, ami annyira jól esik, hogy homorítok és felnyögök. Most már nem fékezem magam, aki hallotta, az már úgyszólván azonosította a hang eredetét. Inkább az érzésre koncentrálok, ami nagyon jó, sőt: isteni! Csak nyalod, és nyalod, körbe, keresztbe, hosszába, ajkaimat, csiklómat, bejáratomat, be is hatolsz nyelveddel. Én meg hánykolódom a gyönyörtől, mert már nem bírom magamba fojtani. Aztán ujjaiddal behatolsz és elkezdted csiklandozni azt a bizonyos területet, ami aztán kellőképp válaszol.

Ismét nyalod minden kincsem. Aztán két kezem közé fogom a fejed és magamra irányítom szemeid. Megértetted, hogy szeretnék valamit.

Hasra fekszem és közben feltérdelek. Karjaimat előre nyújtom és fejem rajtuk pihen, miközben popsim és puncim kitárul Roland távcsöve előtt. Mögém kerülsz és folytatod a kényeztetést. Szinte az arcodra nyomom a kincsem. Lábam közt hátra nézek, és látom, hogy te is szinte három lábon térdelsz, ugyanis a farkad ágaskodik, sőt, néha húzogatód, mert már olyan kemény. Kívánom, kényeztetném én is, de ebben a pozícióban nem tudom.

Hirtelen egy ötletem támad. Felkönyökölök és hátrafordítom a fejem, feléd.

- Szívem, zseniális ötletem van, bízol bennem? - kérdezem halkán és arcod figyelem.

- Csak benned bízom - feleled nagy cuppogások közepette.

Felülök és megint kézbe veszem a vibrát. Közben annyira mosolygok, hogy az már nevetés lenne, ha nem kellene csendben maradnom. Intek neked, hogy feküdj hátra, amit szó nélkül meg is teszel, de közben le nem veszed a szemed rólam. Bekapcsolom a vibrát és a kezembe adom, mire te megnyalod és finoman, kicsit játszadozva velem, barlangomba tolod. Aztán feléd hajolok, csípőd mellé könyökölve és kezelésbe veszem kemény szerszámod. Lábam széles terpeszben, popsim kitolva, Roland felé, puncimban a vibrát és rajtad könyökölök.

Kegyetlenül szoplak, nem kíméllek. Szorgalmasan húzogatóm farkad, golyóiddal is eljátszozom, hadd legyen teljes az élvezet!

Mykee

Imádom, amikor a számra tolod a puncid! Szinte falom, szopom, ahogy

érem, és belebújok a popsidba, úgy élvezem lucskod minden cseppjét. Így hátulról még élvezetesebb, szinte az arcomba feszíted. Lenyúlok a farkamhoz és húzogatni kezdem, mert már nem bírom, hogy tétlenül és keményen vágyik némi masszírozásra.

Ekkor meghallom a suttogásod:

- Szívem, zseniális ötletem van, bízol bennem?

- Csak benned bízom - motyogom még mindig az ajkaid falva, de a következő percben kihúzol magad alól és a bokádra ülsz.

Megfogod a vibrid, és intesz, hogy most én feküdjek le, aztán kezembe adod a műfarkat. A szemedből látom mit szeretnél, ezért megnyaltam, hogy még nedvesebb legyen és alád nyúlva beléd tolom. Előrehajolsz a farkamhoz, és kicsit oldalvást szopni kezded a makkom. Nem finoman, hanem erősen, mint egy hónapokig éhezett élvhajász.

Igazán premierben adjuk a műsort a csorgó farkú pasasnak, és élvezem, ahogyan erre még jobban rájátszol. Úgy nyomod a nap felé a popsid, mintha csak onnan is dugnának, és éhesen tátogna egy kiadós dorongra vágyva.

Olyan erősen szopsz már, hogy nem bírom visszafogni a nyögéseimet. Más úgyszólván itt, nem is fogom vissza magam. A hajadba túrok, úgy húzlak fel újra és újra, ráadásul már így is durranásig feszülök, úgy érzem, hogy bármelyik pillanatban elsülök.

louie

Már ordítanék, olyan vörös a makkom a sok húzogatástól. Ezek ketten meg úgy játszanak, mintha itt sem lennék. Fogadjunk, hogy kiment a fejükből, mert akkor már régen bementek volna. De ha a pasi tudná, hogy kukkolok, akkor már biztosan feljött volna megverni. De már nem is érdekel, ez az előadás mindent megér!

A férfi most lefekszik és a vibrátort tövig tolja a csajban. Felnyögök, mert akkorát húztam a farkamon, mintha én toltam volna be abba a barlangba tövig. Aztán előrehajol a nő és oldalvást szopni kezdi a srácot. Hadd lássam azt az élvezetes arcot!

A távcsővel ránközelítek, ahogyan a nő nyelve végigsiklik a kemény rúdon, majd a makkját bekapja és alaposan megszívja. A dorong csúcsa újra kibújik a szájából és megszopogatja a tetejét. Abban a pillanatban a szívbjaj ér egy pillanatra, mert a csaj egyenesen a szemembe néz! De folytatja a szopást! Megint le a golyóig, aztán játszik velük, még be is kapja az egyiket, meghúzva.

Kezem kíméletlenül jár fel és alá a dákómon, már nem érzem a

fájdalmat, csak húzogatom folyamatosan. A nő újra eléri a makkot, és ismét belenéz a szemembe. Már nem ijedek meg, egyszerűen szemezünk, ahogyan erősen rászív a pasas rúdjára. Felnyög a srác és erősen húzogatni kezdi a bőrt, szinte veri, kegyetlenül. A nő lefelé néz egy pillanatra és odatéved a kereső: a puncija szélesre nyitva, benne a vibrátor, szinte tövig, és felém pucsítva tolja. Mintha csak azt mondaná: "gyere le és keféld meg!"

Ez már sok nekem, és amikor visszanezlek arra a szopós szájára, kihúzza a srác farkát, és azt erősen meghúzza, már kapja is az arcára az első lövést. Beleszédülök a látványba.

martinelli

Rettenetes erővel lövelled rám forró nedved. Ma már másodszor locsolsz meg. Arcomról lecsepeg mellemre, amit szét is mázolok, kissé markolgatva. Hadd lássa a kis kukkoló, hogy milyen kincsekkel rendelkezem, és közben rád nevetek. Te is vissza nevensz, mert tudod miért teszem. Jó szokásod szerint befejezésképp végig csókolod puncim minden zugát, természetesen úgy, hogy Roland mindent lásson.

- Szívem, jó volt? - kérdezem huncutkodva.

- Ez volt a legfinomabb! Ezután mindig itt fogjuk csinálni - feleled nevetve.

- Visszahívhatom Rolandot? - kérdezem, de már majdnem hangosan nevetek.

- Sőt, kérlek szépen, ne várakoztasd a szomszéd srácot! - kacsintasz rám.

Kezembe veszem a telót, és látom, hogy a kapcsolat nem szakadt meg, még mindig vonalban van. Ezek szerint ma még a szerencse is a mi oldalunkon áll, így csak bele kell szólnom.

- Halló, Roland? - csilingelek édes, bájos, csábító hangon, miközben a puncimat simogatom úgy, hogy lábaim széles terpeszben, és mindent láthasson a kíváncsi szomszéd.

- Ööööhhhh..... ööhhhh....igen, itt vagyok - feleli, de hallom, hogy hangja rekedt, és nagyon nagy zavarban van. Ez még nagyobb elégtételt ad nekem. Két ujjam lenyalom, aztán ismét a puncimhoz nyúlok, de ezúttal be is hatolok.

- Bocsi, hogy csak most hívlak, eléggé elfoglalt voltam mostanáig - felelem kuncogva és közben őt nézem, vagyis egyenesen a távcsövébe nevetek.

- Ööhm....nem gond... - nyögi ki nehezen - már amúgy sem aktuális a dolog. Kellemes hétvégét nektek! Szia! - és leteszi.

Rád nézek és mindketten jót nevetünk. Feledhetetlen volt ez a délelőtt.

Sőt, eszméletlenül izgalmas! A napfény mégis csak elengedhetetlen a csont anyagcseréhez szükséges D vitamin aktiválásához.

Mykee

A robbanás pillanatában kihúzod a szádból és egyszerűen megcsapolsz, alaposan meglocsaltatod magad. Forró levem megy mindenhova, és nem állsz le a húzogatással, az utolsó cseppig megfejed izzó farkam. Már teljesen kiszáradok, nyögök és hörgök, de csak miután nem jön több, akkor hagyod abba.

Mosolygysz rám és fáradtan bár, de elégedetten visszamosolygok, mert nem kis előadást csaptunk itt az imént. Még a számra húzlak és megcsókolom az ajkaidat: nincs ennél édesebb csók! Alaposan, széttárt combokkal, hogy még részletesebben láthassa a kis kukkolónk, mennyire imádlak.

- Szívem, jó volt? - kérded huncutan rám kacsintva. Még nincs vége az előadásnak, veszem a jelet.

- Ez volt a legfinomabb! Ezután mindig itt fogjuk csinálni - mondom kicsit hangosan, mintha senki nem lenne ott rajtunk kívül. Hadd gebedjen meg ott az erkélyen minden nap, úgysem tehet mást: a nő az enyém!

- Visszahívhatom Rolandot? - kérded, mintha tényleg valami fontos hívás lenne.

- Sőt, kérlek szépen, ne várokoztasd a szomszéd srácot! - mosolygok vissza, és teszem az ártatlant.

- Halló, Roland? - szólsz bele, miközben leülsz mellém széles terpeszben és simogatni kezded magad. A nevetésem alig bírom visszafogni, de most úgy kell tennem, mintha nem lennék ott. Közben figyellek, amint hallgatózol és két ujjad lenyalva még tövig dugod magadba. Nagyon gonosz húzás ez tőled, de ha azt vesszük, hogy elvileg a vonal túloldalán nem tudják mit is teszel éppen... Most ő tudja, de még mennyire!

- Bocsi, hogy csak most hívlak, eléggé elfoglalt voltam mostanáig - hallom a hangod, miközben nevetve ujjazod magad tovább. Tényleg nem mondtam volna meg a hangodból, hogy mit művelsz. Aztán leteszed és rám nevelsz.

- Aljas, és mocskosul édes nő vagy, hallod-e? - súgom neked, aztán megcsókollak. Végül elkapod a karom és behúzol a szobába.

louie

Fantasztikus a látvány! Ahogyan a srác spriccel egymás után és beteríti a csaj arcát, mellét és mindent. Már nem bírom én sem. Remeg a lábam az erőlködéstől, de már nem sok van hátra, még pár húzás! Még egy kicsi és...

Ekkor a pasas csókolgatni kezdi a nő ajkait. Lassan és finoman, ahogy a nap rá süt...

Alig bírom elfojtani a kiáltásom, ahogyan ismét meglocsolom az erkélyt a levemmel. Szinte alig állok a lábamon, de akkor is elemi erővel tör ki belőlem. Ösztönösen csak fejem és fejem megállíthatatlanul. Aztán elengedem egy pillanatra, hadd pihenjen. Kapaszkodom a korlátba, zihálok, levegőt alig kapok. Mintha egy úthenger ment volna át rajtam. Ekkor egy hang szól a fülemben:

- Halló, Roland? - majdnem ugrottam egyet ijedtemben. Teljesen elfelejtettem a fülest, amin át hallottam őket eddig. Már annyira természetesen jött a hangjuk, mintha csak a tévéből szólt volna minden nyögés. Ideje válaszolni, így összeszedem magam, már amennyire sikerül:

- Ööööhhhh..... ööhhhh....igen, itt vagyok - többet nem bírtam kinyögni, még mindig kapaszkodom. Ekkor ismét belenézek a távcsőbe és látom, ahogy ujjazza magát beszéd közben. Erősebben markolom a korlátot, újra meghallom a csengő, mézédés hangját:

- Bocsi, hogy csak most hívlak, eléggé elfoglalt voltam mostanáig - láttam is mennyire. Ösztönösen lenyúlok, de amint hozzáérnék a farkamhoz belenyilall a fájdalom. Halkan felszisszenek.

- Ööhm... nem gond... - nyögök vissza, és nyelek egyet, ahogyan simogatja magát. De összeszedem magam azért és gyorsan még hozzáteszem: - Már amúgy sem aktuális a dolog. Kellemes hétvégét nektek! Szia!

Gyorsan bontom a vonalat, mert érzem, hogy talpig vörösödöm és megyek is be a szobámba. Kis ideig tart, mire lehiggadom, a farkam hideg víz alá teszem, hogy csillapítsam a lángolását. De mintha valami olyat mondtak volna, hogy még csinálják itt? Vagy képzelődtem? Mindenesetre ezután jobban figyelni fogom őket!

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:

<http://www.sukitore.com>

A selyemfiú

Hetek óta nem voltam már senkivel együtt. Ki vagyok éhezve, nem is kicsit. Most viszont valami újra vágyom, nem egy ismerősre, nem egy szórakozóhelyről hazahozott pasira. Inkább csak arra, hogy kielégítsen valaki. Az ágyamban fekve, azon gondolkodtam, hogy mit is csináljak az ügy érdekében, mikor megláttam egy hirdetést:

„Várom azon hölgyek hívását, akik Kísérőt, illetve Erotikus szolgáltatásra keresnek igényes fiatal férfit.”

Jól hangzik, és még egy kép is volt mellékelve. Ha tényleg ő az, akkor azt hiszem, felhívom! Már csak abban bízom, hogy ráér ma, vagy holnap. Meg is tettem, megbeszéltem vele, hogy két órán belül ideér hozzám. A telefonba a hangja kellemesen mély volt, pont illett hozzá, legalábbis a képhez. Nagyjából vázoltam mit is akarok tőle, egy kis kényeztető szex, és semmi több - hacsak nem másképp alakul, de azért félek. Össze kellett szednem magam, mind lelkileg, mind testileg, hogy valahogy kinézzek, na meg persze a lakásban is rendet raktam. Nem tudtam néha mit csinállok, mert azt vettem észre, hogy remegek, de mitől is: a félelemtől, az ismeretlentől? Ez nem vallott rám, de mégis igaz.

Hát még akkor, mikor meghallottam a csengőt, úgy összeszorult a testem. Pántos felsőt, alá melltartót és egy kis rövidnadrágot vettem magamra. Ez olyan kis házi ruha, de a jobbik fajtából. Kinyitottam az ajtót és ott állt előttem élőben, pont olyan, mint a fényképen! Nálam kicsit magasabb, és szép barna szemei csillogtak, másra nem is tudtam hirtelen figyelni. De ő magánál volt és kezet nyújtva bemutatkozott:

- Ernő vagyok, és ha jó helyen járok, akkor... - hangja elcsendesedett.

Alig tértem magamhoz.

- Ági vagyok, és igen, jó helyen jársz, gyere be!

Ahogy becsuktam mögötte az ajtót, már nem volt visszaút.

Még fél perc múlva is remegett a kezem, majdnem elejtettem a telefont. Ez volt az első hívás az egy hete feladott hirdetésemre. Mély levegővétel, benntart, lassan kifújni! Éreztem, hogy lassul a pulzusom. Gyorsan felírtam a címet, nehogy rossz helyre kopogtassak be. Nem volt helye bizonytalankodásnak! Addigra eldöntöttem, hogy a testemmel próbálok pénzt keresni. A színpadi tánchoz nem vagyok elég tehetséges, a modellkedéshez pedig nem elég tökéletes az alkatom...

Két héttel korábban a kocsimosónál belebotlottam egy volt iskolatársamba. Igazából ő ismert rám, én meg csak pislogtam. Zoli ápolt körmei, elegáns öltönye, drága cipője olyan átalakulásról árulkodott, amit csak a csúf bábból kibújó pillangó csodájához tudok hasonlítani. Mivel a kocsitakarítására várni kellett, egy kávé mellett kifaggattam átváltozásának titkáról. A lényeg röviden annyi, hogy partner nélküli hölgyek mellett vállal "ügymond szolgáltatást". Az idézet tőle van, nem kellett sokat magyaráznia miféle szolgáltatásokat honorálnak ilyen bőkezűen. Nos, az ötlet is tőle jött. Szálljak be én is a "selyemfiúk" nem túl népes táborába! Csak pár napig volt időm gondolkozni ezen, mert Zoli hamarosan bedobott a mély vízbe. Mivel ő foglalt volt a teljes hétvégére, átpasszolta nekem egyik ügyfelét. Láttam arcomon a rémületet, ezért gyorsan megnyugtattott, csak színházba kell elkísérni a hölgyet. Szerencsére nem okoztam csalódást sem Zolinak, sem az ügyfélnek. Az est végén zsebembe csúsztatott boríték tartalma pedig eloszlatta addigi kétségeimet. Másnap feladtam a hirdetést...

Na, most pedig itt van amit akartál - néztem a kis papírdarabot a kezemben. Közben a tenyeremmel az államot dörzsölgettem. Igen, ezzel kellett kezdenem a ma esti fellépést. Zuhanyozás, borotválkozás. Csak egyszerű eleganciára lesz szükség, várhatóan nem kell semmilyen flancos helyen megjelenni - gondoltam végig a várható eseményeket. Hogyan is mondta az érdeklődő? Intim kényeztetésre vágyik? Nem tudtam pontosan felidézni, még jó, hogy a címet felírtam.

Gyorsan befejeztem a készülődést, mert egy szál virágot is illik vinnem. Az ajtóból visszaléptem, és egy üveg bort még lekaptam a polcra. A virágosnál kisebb sor állt, de belefért az időbe.

Az ajtó előtt újabb mély levegővétel, röviden csengettem. Most kiderül, bányarém, vagy szupermodell.

Természetesen egyik sem. Zavartan, szótlánul mosolygott. Az etikettet felrúgva én nyújtottam a kezemet:

- Ernő vagyok, és ha jó helyen járok, akkor...

Bemutatkozott, behívott. Örültem, hogy letegezett.

- Ezt szeretném rád bízni. - nyújtottam felé a fehér rózsát.

Halk köszönöm kíséretében átvette. Láttam, ő is nagyon zavarban volt. Ebből kicsit erőt merítettem, talán nem vette észre rutintalanságomat.

A boros palackot megemelve kérdeztem:

- Van két poharad?

- Persze! Hozom máris, gyere a nappaliba! - jött meg a hangja.

Egy pillanatra eltűnt a konyhában, de alig volt időm körbenézni, mert máris a szobába penderült és a dohányzóasztalra tett két vékony szárú

öblös poharat. Amíg kitöltöttem az italt, a szemem sarkából figyeltem. Tekintete a kezemre szegeződött. Követte minden mozdulatomat, amíg felé nem nyújtottam a poharat. Ekkor a szemembe nézett. Hihetetlen zöld szemek! Még egy bányarém is meg tudna hódítani ilyen varázslatos szempárral. Ági külseje pedig messze állt ettől. Nem tudnám kitalálni hány éves lehet, nagyjából velem egyidősnek képzeltem, de akár jóval több is lehet. Első pillantásra kicsit kihívónak gondoltam az öltözetét, viszont láthatóan nem vásári cuccok. Bőréből sütött a nyári barnaság. Egy pillanat alatt eldöntöttem, hogy nem lesz gond a "szolgáltatás" teljesítésével.

- Egészségünkre! - mondtam, közben óvatosan megforgattam az italt a kehelyben.

Pokolly

- Persze! Hozom máris, gyere a nappaliba! – végre kicsit összeszedem magam.

A konyhába érve elővettem két poharat, majd egy nagy levegőt vettem. Ez már igaz - ismételten villant át az agyamon. Majd beérve a szobába - hiszen nem időzhettem sokáig, még feltűnne neki, hogy izgulok - letettem a poharakat az asztalra. Úriember módjára, átveszi a bor kitöltését. Ez jó pont. Leülök a kanapéra és várok, most tudom igazán megnézni, eddig csak felületesen futottam végig rajta. Mindenesetre az szembetűnő, hogy nem borostás, ennek igazán örülök, na és persze ápolt kinézet, valószínű nem egy napja van a „szakmában”. Viszont a kezein látszik, hogy lehet, hogy nem ma, de nem is régen, mert olyan munkáskéznek nézem, mintsem agyonkent, finom kéznek. Öltönye alatt inget visel, ami felül ki van gombolva, ez vonzóvá teszi, bár engem maga a férfi is vonz. Olyan jó kisugárzása van. Éppen végigérek a mustrán, mikor átadja nekem a poharat, hozzáérve ujjaimhoz, direkt, és persze a szemeivel mélyen az enyémet fürkészi.

- Egészségünkre! - mondta, közben óvatosan megforgatta az italt a kehelyben.

Leült mellém, és én kicsit nagyobbat kortyoltam a kelleténél. Az izgalomtól, vagy mert állandóan egymást nézzük? Köhögni kezdtem, mire kivette kezemből a poharat, letette az övét is, majd a hátamat kezdte erősebben simogatni, így egy kicsit közelebb kerültünk egymáshoz. Gondolom nem merte és illő sem lett volna hátba vágnia. Másik keze a combomra „tévedt”, azt hiszem ez lesz a kezdet. Pár pillanat múlva már csak fogta a hátam és közben a másik keze elindult felfelé, arca közeledett felém. Zavaromban nem is tudtam mit csináljak, így beszélni kezdtem:

- Köszönöm a segítséget! – ezzel próbáltam háritani a közeledését, nem sok sikerrel.

- Nagyon szívesen, de másban is szeretnék segíteni neked – mosoly ült arcára.

Lassan ismét felém jött, de most láthatóan nem megcsókolni akar, nem bizony, a nyakamat vette célba. Végül puszilni kezdte lágyan, finoman. Érezte szerintem, hogy nehezen oldódom fel. Behunytam a szemem és vártam, próbáltam átadni magam neki, az érzésnek. Olyan jól esett minden érintés, amit kaptam, így nem volt gond ellazulnom. Értette a módját, mivel lehet oldottá tenni egy nőt. Az egész nyakamat, de még a mellkasomra is adott puszikat, majd ismét bepróbálkozott, és elindult ajkaim felé. Már nem akartam nemet mondani. De ő igen, éppen csak érintette felső, majd alsó számszélét, először a szájával, majd a nyelvével végigcirógatta, ami már felért egy kis kínzással. Megvárta, míg én megyek hozzá, hogy én akarjam, azt a csókot. Fel sem tűnt, hogy a hátamon lévő keze egyre feljebb kúszik, mígnem elérte a nyakamat és lágyan érintette mindenhol. Kezemmel átkaroltam a nyakát, tarkóját, majd elindultam elől, lefelé. Ujjaimmal kezdtem kigombolni az ingét, érezni akartam mellkasát. Még rajta volt a zakó, de ez nem zavart, majd ha akarja, leveszi, vagy levetem majd róla.

Petur

A telefonálás során olyan céltudatosnak tűnt, most mégis megfeszült a teste, kicsit elhúzódott. Nem engedtem el, finoman simogattam az ujjam hegyével érintve hátát, vállát, nyakát. A tarkóján a haja alatti kis pihéket. Éreztem, ahogy fokról-fokra ellazul. Már nem húzódott el az ajkam elől sem. Csak tized-milliméterekkel a bőre felett volt a szám, a lélegzetem simította végig az ajkait, aztán apró érintés a nyelvemmel, de a csókkal még várattam.

Megmozdult a keze, átkarolta nyakamat őrizve a közelséget. Vállamon, aztán a mellkasomon éreztem érintését. Ujjai nekibátorodtak, ingemet kezdte gombolni. Egy pillanat és a bőrömön játszott a keze.

Ledobjam a zakót, vagy ő szeretne vetkőztetni?

Szabad kezemet a derekához emeltem, a nadrág felett, ahol már nem takarta a felső sem. Olyan volt a tapintása, mintha bársony lenne, de nyoma sincs a hűvösségnek, szinte izzott a tenyerem alatt

- Nagyon finom a bőröd - súgtam a fülébe egy puszi kíséretében.

Ajkammal simítottam végig állát. Fejét kissé megemelte, nyakát is felkínálta csókjaimnak. Nem értem le a melléig. Kezét kihúzta ingem alól,

vállamba kapaszkodott. Feltérdelt a combom mellé, másik lábát átemelte térdeim felett és szemből az ölembe ült. Két kézzel tolt le vállamról a zakót. Ingemet ügyes mozdulatokkal húzta ki az övem alól. Egyik kezével a mellkasomba markolt, másikkal tarkómat ragadta meg. Hevesen megcsókolt, fogaink is összekocantak picit. Behunytam a szemem, aztán mégis felpillantottam, tekintetünk találkozott. Szemei nevetősen tekintettek rám, de szája mohón csókolt, lélegzethez is alig jutottam. Ujjaimat a topja alá csúsztattam, de segítsége nélkül nem tudtam megszabadítani ettől a ruhadarabtól. Mosolygott és egy gyors mozdulattal kibújt belőle. Én az ingemet rángattam le magamról ezalatt. Kicsit előre kellett hajolnom, így arcom hozzáért a melléhez. Valami finom, egzotikus illat áradt a bőréből. Puha karja a nyakamat ölelte át. Mélyről jövő, remegő sóhajt hallottam, amikor a két melle közti illatos völgybe csókoltam.

Pokolly

Éreztem minden egyes lélegzetvételét, amint haladt az arcomon, nyakamon, vállaimnál. Elkapott a hév, annyira szerettem volna már, hogy más is történjen!

Feltérdeltem, majd átraktam a lábam az övé felett és az ölébe ültem. Rögtön a zakóját vettem célba, megfogtam a vállánál és leengedtem. Természetesen tudta mit akarok és segített ebben. Majd az ingét finoman és mégis határozottan kihúztam a nadrágjából, kigomboltam végig. Most már láttam csupasz mellkasát, amin kezem végigsiklott. Izgat a látvány, az érintés, és a szemében lévő vágy. Megfogtam mellkasát és tarkóját, szinte magamhoz húztam és csókoltam olyan hévvel, amit már rég éreztem. Kis meglepettség fogadott, de ez csak egy pillanat volt. Ahogy tekintetünk ismét találkozott két lélegzetvétel között, szinte nevtünk velük. Ujjai próbálkoztak megszabadítani a toptól, ami rajtam volt, de éreztem, kell egy kis segítség. Így átvettem tőle és gyors mozdulattal szabadultam meg tőle.

Míg én vetkőztem ő sem volt rest és az ingét vette le, ami persze nem ment egyszerűen, és mikor előre hajolt, akaratlanul is a mellem közé tévedt az arca. Biztos nem bánta, mert rögtön kapcsolt és megcsókolta illatos völgyemet. Remélem, tetszik neki az illat, mert ezt a tusfürdőt csak kivételes alkalmakkor használom. Lágyan átkarolt és én bízva benne rádülök kezeire, hátrahajtva fejem, így még jobban felkínáltam magam a csókjainak. Bár még a melltartó rajtam volt, de éreztem ujjai már próbálják a kapcsokat szétszedni. Majd tenyereit a hátamra tette, és szép lassan előrefelé húzza őket a pánttal együtt.

Végre lekerült rólam ez a ruha is, így feltárultak előtte kemény

mellbimbóim, amit a hév, izgalom tett keménnyé. Finom kezével végigsimítja a kezem, majd a mellkasom, végül tenyerébe veszi a formás, kerek melleimet. Megmarkolja őket alulról és száját a bimbóimhoz érinti. Szisszenek, nem is egyet. Csípőm ösztönösen kis hintázó mozdulatokat tesz, és kezeim is önálló életet kezdenek élni. Egyik a tarkóját fogja, mintha kapaszkodnom kéne és egyben húzva magam felé, másik pedig az ölében kereste a férfiasságát, bár nagyon nem kellett keresnem, már ágaskodott. Észrevétlenül húztam ki az övet a csatból, majd gomboltam a nadrágot, és húztam le a cipzárt. Mintha megéreztük volna, mit akarunk, én felálltam, majd ő is, és átölelve ismét hevesen csókoztuk egymást. Kezem nadrágja felé ment és próbáltam kicsit lazítani, hogy lejjebb csússzon.

Ajkaink elváltak és puszilni kezdtem nyakát, mellkasát, mentem egyre lentebb... Ahogy húztam lefelé a nadrágot, szemeibe néztem végig, ami mosolygott. Kilépett belőle, én lassan felálltam, hogy mellbimbóim hozzáérjenek a testéhez. Úgy vettem észre, nem csak engem izgatott ez az érintés.

Petur

A melltartó kapcsaival könnyen elbántam. Mikor lassan előre csúsztottam a tenyeremet, vele sodortam a pántokat. Vállai aprókat mozdultak, hogy könnyen lecsússzon ez a ruhadarab is. Mellbimbói az izgalomtól meredeztek a rózsaszín udvar közepén. Mágnesként vonzották ajkaimat. Tenyerembe fogtam mindkét keblét, az ajkammal alig érintve simogattam a hegyes bimbókat. Felszisszent - pedig nagyon óvatos vagyok -, de nem húzódott el. Csípője előre-hátra mozdult. Könnyű kezét mindenhol éreztem magamon. Végül megtalálta, amit keresett. Könnyen ráakadt, mert már a kiinduló állapot többszörösére dagadt. Ujjai egy bűvész ügyességével nyitogatták az övcsatot, gombot, cipzárt. Felállt, valami láthatatlan vonzása volt, mert minden mozdulatát követtem. Valami kedves bókot akartam súgni neki, de csókjai nem engedtek szóhoz jutni.

Ajka lefelé siklott nyakamon, mellemen, de boszorkányos zöld szemei nem engedték el tekintetemet. Kezével addig bűvészkedett, míg nadrágom a bokámhoz csúszott. Reméltem, nem most akar elfutni. Gyorsan kiléptem az akadályozó nadrágból. Ahogy lassan felegyenesedett, mellbimbóit végighúzta a hasamon mellkasomig. Ő kényeztetett, pedig nekem kellene kiszolgálni vágyait. Már nem tudtam volna leplezni, mennyire felizgatott az érintése.

Derekát átkaroltam, magamhoz húztam, de nem kellett erőt adni a

mozdulatba, mert engedelmesen simult hozzám a teste. Karjait nyakam köré fonta, kerek melleit hozzám préselte. Bőre forró volt, mintha láz tüzelte volna. Bal kezem a popsijára tévedt, de csak pár centire tudtam a szűk nadrágocska dereka alá nyúlni. Csípőmet kicsit elhúztam, hogy hozzáférjek a gombokhoz. Szerencsére nem valami túltervezett, rafinált darab volt. Így már mindkét tenyerem a fenekére feszült a nadrág alatt. Egy pillanattal később ez a ruha is a padlón kötött ki. A kis nadrág alatt nem volt bugyi, már nagyon szűknek éreztem az én alsómat is. Ujjaim hegyével cirógattam hátát, derekát, popsiját, combját - amíg elért a kezem. Aztán tenyeremet szorítottam forró bőréhez, lassan ízlelte kezem a csípőjét, derekát, mellét. Odahajoltam, apró puszikkal köröztem a bimbók körül. Újra felszisszent, aztán elégedetten sóhajtott. Ajkaim közé szívtam a málna méretűre duzzadt bimbót. Újabb sóhaj, de már kivettem a szavait:

- Ez jóóóó...

Pokolly

Ujjai kényeztetése magával ragadt, ahogyan végigcirógatja testem. Majd ajkai beszívták a mellbimbóimat, minek hatására ismét szisszentem egyet:

- Ez jóóóó...

Többre nem futotta, mert már nagyon fel vagyok izgulva, és pont erre vágyom most!

Mikor elengedte izgalomban lévő gömbjeimet, leültem a kanapéra, lábaimat széttettem, miközben ő lehúzta magáról az alsónadrágját, majd lábaim közé térdelt. Szemeink egy pillanatra sem engedték el egymást. Értette minden mozdulatomat, és folytatta a csókolgatást a mellemtől egészen le a hasamig. Kezei a térdemtől lassan elindultak ágyékom felé, mire én hátrahajoltam, derekam ívben feszült, kezeimmel támaszkodva vártam, hogy elérjék a felizgult nőiességem.

Csúsztam lefelé a kanapé szélére, hogy jobban hozzám férjen. Lágyan ért alsó ajkaimhoz az ujjával, mintha csak simogatná őket. Majd éreztem, hogy lassan, befelé halad, mint egy felfedező, aki éppen most fedezi fel az ismeretlent. Hüvelykujja érintette csiklómat, aztán lejjebb haladt lukacsám felé. Forróság várta, meg-megmártotta benne, majd ismét fel csiklóm felé. Ez a fel-le játék az élvezetek csúcsáig repített, és nem hagytam hang nélkül a dolgot. Erőteljes, mégis lágy sikításomból érezkelhette, hogy mi zajlik éppen bennem. Ujjai megálltak, de továbbra is csókolt, mintegy levezetésképp.

Ismételten nekilátott az erősebb ingerlésnek. Viszont ujjait felcserélte ajkaira és nyelvére. Finoman érintett, kóstolgatott, majd beszívta a már

ismét izgalomba lévő csiklómat. Megfogtam a fejét és még jobban magamra húztam, érzékeltetve vele, milyen jó, amit csinál. Ahogy észrevettem, élvezettel csinálta. Közben ujjai lassan közeledtek a bejárat felé, majd lassan el is tűnt benne egy...kettő. Éreztem belül minden kis mozdulatát, ahogy keresi azt a bizonyos pontot, amit meg is talált. Nem kezdő az biztos! Hívogatva kérlelik ujjai az újabb orgazmust, ami ismét nem várat magára sokáig. Most viszont mélyebben, erősebben tör a felszínre. Ahogy szétáramlik a testem minden porcikáján, én úgy veszem el az uralmam az egész testem felett. A fülem zúgása és a mozdulatlanságom, majd a folyamatos, ám mégis észrevehető remegésem árulkodik csak, hogy most...

Simogatott mindenhol, várta, hogy csillapodjak, de én nem akartam várni! Fejét megfogtam és ismét magamhoz húztam, de most csókra invitáltam. Éreztem az ízemet a szájában, és a vágyat, hogy akarlak. Mikor elengedtük egymást, halkán súgta fülembe:

- Térdelj fel, háttal nekem!

Nem voltam rest: már fordultam is és térdeltem, lábaimat kissé szétnyitottam, nem sejtettem mire készül.

Petur

Megbabonázva néztem a szemét, miközben letérdeltem lassan széttáruló combjai közé. Minden mozdulatából sugárzott csodálatos nőisége, teljesen átadta magát vágyainak. Ajkam gyorsan siklott végig a hasán lefelé. Kezemet alig tudtam kontrollálni, de tudtam, nem szabad kapkodni. Finom mozdulatokkal simítottam végig a nagyajkai közötti rést. Kellemes forróság fogadta ujjamat ennek a résnek a mélyén. Először csak a légzése lett hangosabb, majd kéjes hangok tudatták velem: jó helyen jár a kezem.

Csak pár pillanatnyi szünetet hagytam számára. Nyelvem hegyével tapogattam végig csiklóját, kisajkait. Végül ajkam közé szippantottam csiklóját. Nem tolt el magától, ismét készen állt az élvezetekre. Finom ujjait a hajamban éreztem. Ölére tapasztottam ajkamat, mutatóujjamat pedig lukacsájába merítettem. Olyan könnyen siklott be, hogy a középsőt is mellécsúsztottam. Lassan mozgattam ujjaimat, közben figyeltem minden rezdülését, hogy megtaláljam legérzékenyebb pontját. Igéző látványt nyújtott, ahogy az orgazmus végigsöpört a testén. Az apró önkéntelen remegések hasán, combján, az elfúló sikítás, csípőjének görcsös megfeszülése... Szeme lecsukódott, ajkai szétnyíltak. Rég láttam ilyen gyönyörű kéjben feloldódó nőt. Ölének nedves forróságára nem találok szavakat.

Könnyű kézzel simogattam testét, amíg a remegés halványodott. Aztán újra éhes ajkához húzott. Nem zavarta, hogy öletől nedves a szám. Más nő talán beérte volna ennyivel, de úgy éreztem, neki nagy szüksége van még újabb élvezetekre.

- Térdelj fel, háttal nekem! - súgtam a fülébe.

Engedelmesen mozdult. Térdeit kissé szétnyitotta, csípőjét hátra feszítette, hogy minél könnyebb dolga legyen a behatoló férfitestnek. Mielőtt felálltam, gyors mozdulattal kaptam elő a padlón heverő zakó zsebéből a kis csomagocskát. Szépen domborodó popsijára leheltem néhány pusztit, miközben igencsak kemény szerszámomra göngyöltem az óvszert.

Merev farkamat kezemmel irányítottam hüvelyéhez. Először csak a bejáratot ingereltem vele, lassan körözve. Óvatosan merültem el a nedves, rózsaszín barlangocskában. Öle meglepően szoros volt, mégis könnyű volt a behatolás, mert szinte úszott a puncija az izgalmak nedveitől. Nagyon lassú mozdulatokkal csúsztam be és ki, csak centimétereket haladva. Mélyről jövő sóhajtásokkal helyeselt minden lökést. Próbáltam úgy irányítani szerszámomat, hogy az ujjammal korábban kitapintott érzékeny foltot találja el duzzadt makkom. Hamar átvette ezt a lassú ritmust, de csípője hátratulásával egyre mélyebbre kényszerítette farkamat. Kezem csípőjén, popsiján keresett kapaszkodót.

Hátához hajoltam, hogy hajam, arcom ingerelje bőrét a gerince mellett. Elakadó lélegzet és mély sóhaj váltakozva hagyta el ajkát. Felegyenesedtem, hogy ismét öle legmélyére fúrhasam magam. Teljesen befogadott, gömbölyű fenekét csípőmhöz toltta, kezemet a derekáról a hátára, mellére csúsztattam. A korábban kemény bimbók most ellágyultak, de érintésem nyomán finom borzongást éreztem testén. Próbáltam tartani a lassú ritmust, de csípője egyre szaporábban lendült hátra, gyorsítást követelt. Engem is kezdett magával ragadni közeledő, újabb orgazmusa, ezért igyekeztem másra terelni gondolataimat. Szorosan lehunytam szememet és csak testünk összecsapódásait számoltam. Mikor már úgy éreztem, tovább nem lehet fokozni a tempót, egyik kezével hátranyúlt, magához szorított, hangosan kiáltott. Aztán jött a korábbi orgazmusánál megismert remegés az egész testén. Talán egy-két perc is eltelt, mire oldódott az izmait összerántó feszültség. Újra a hátához hajoltam, és apró csókokkal nyugtattam forró bőrét.

Pokolly

Ahogy egyre erősebben gyorsult a tempó, éreztem: nem bírom

türtőztetni magam és egy hangosat kiáltottam. Ujjaim a kanapét markolták oly erővel, hogy már fájt. Ismét olyan remegés fogott el, mint korábban, de mégis hosszabbnak és erősebbnek bizonyult. Már jóval több idő kellett, hogy lenyugodjon a testem. Apró kis csókjai, amit a hátamra adott, fordított hatást ért el. Bár nyugtatásként szánta, de mégis izgalmat váltott ki. Ráérezett, hogy van ott egy apró pont, ami ismét az egekbe tud emelni. Néha visszatért oda és kínozott vele, addig puszilta, csókolt és simogatta, míg majdnem ismét eléleztem, de mindig abbahagyta egy bizonyos ponton. Édes élvezet és édes kín ez. Nem is bírom sokáig így...

- Hagyd abba, vagy fejezd be, kérlek... - halk szavak hagyták el számam, többre nem voltam képes.

Nem felelt nekem, csak átölelt: egyik kezével átkarolta a derekam, a másikkal a puncimhoz nyúlt. Egész tenyerét rátette, majd megmarkolta többször, középső ujjá elhagyta a többit és elindult befelé. Kezemmel próbáltam a fejét magamhoz még közelebb húzni, mire ő a nyakamat, vállamat kezdte csókolni, harapdálni... Felszisszentem minden egyes harapás után. Bár nem fájt, nem is volt kellemetlen, de mégis. Élvezni és élvezni - csak ez járt a fejemben, hisz azért van itt.

- Kényeztess még! – súgtam feléje.

Ellépett tőlem és elindult a konyha felé. Egy kis pihenés, ami rám fér ennyi élvezés után. Nem értettem mit is akar, mígnem végre felfogtam, mire készül. Hát ott vannak finomságok, remélem, hoz belőle. Egy kis üvegcsével tért vissza.

- Mézet hoztál? – kérdeztem tőle, mégis sejtettem mi lesz a folytatás.

- Olyan édes, mint te – hangzott a válasz.

Lefektetett a földre, majd szép lassan, éppen csak elkezdte rám engedni az édes nedűt. Figyelt, hogy ne legyen sok, az már túl tömény lenne, de mégis érzem, hogy van rajtam valami. Ahogy két mellemre, majd a hasamra engedte és utána szép lassan elkezdte lenyalni rólam...

Alulról indult, belenyalt a puncimba, majd feljebb érve csiklómnál kicsit időzött, majd a hasamhoz érve találkozott először a mézzel. Apránként haladt, néha csókolva, néha meg jól megnyalva (de mégis olyan érzéken) szabadított meg az arany nektártól. Ahogy melleimhez érkezett megállt, egy ujjával letörölt egy darabot, majd az ajkaimra kente.

- Le ne nyald, majd én... - suttogó, halk szavak voltak ezek.

Szólni sem mertem, talán pont ez volt a célja. Körüljárta nyelvével és ajkaival mindkét mellemet, elidőzve kemény mellbimbóimmal. Vártam, hogy mikor érkezik meg ajkaimhoz, de nem siette el a dolgot. Játszózott velem és izzó testemmel, amit már ismét fűtött a vágy, az izgalom. Végre!

Kezeivel megfogta arcomat és megcsókolt, így szabadítva meg ajkaimat

a zártságtól. Milyen édes, finom most az a csók! Ahogy elváltunk, felállt, kezét nyújtotta nekem, hogy felsegítsen.

- Vezess, merre van a fürdő?

Petur

Egészen vékony sugárban csorgattam a mézet a mellére, hasára, vénuszdombjára. A cseppek apró borostyánként ültek a bőrén. Egyenként vadásztam le testéről ezeket a kis gyöngyszemeket. A puncijáról a nyelvemmel tüntettem el a ragadós cseppeket, aztán felfelé haladva az ajkammal és újra a nyelvem hegyével. Két gömbölyű melle között nagyobb cseppben ült a méz, ujjammal töröltem le. Aztán ajkához érintettem az édes finomságot. Már nyújtotta rózsaszín nyelvét érte, de türelemre intettem:

- Le ne nyald, majd én... - halkan mondtam, mégis engedett szavamnak.

Simogattam és gyönyörködtem benne, ahogy érintésemtől újra felizzott a vágya. Most nem sürgetett, átadta magát a gyengéd érintéseknek, csókoknak. Az izgalomtól újra megkeményedtek mellbimbói, finoman körbecsókoltam. Ajkammal éppen csak érintve simítottam végig mellének ívét addig a pontig, ahol a mellkasával találkozik. Majd lassan vissza a hegyesedő csúcsocskához. Kicsit hátrahajtotta fejét, felkínálta nyakát is csókjaimnak. Megfogtam arcát és megcsókoltam a méztől fénylő édes ajkait. Már nem volt olyan mohó, mint az első csóknál, puhán, türelmesen fogadott a nyelve.

Felálltam, mert újabb gyengéd játék jutott eszembe. Kezemet nyújtottam neki, hogy felsegítsem.

- Vezess, merre van a fürdő? - mosolyogtam rá sejtelmesen.

Kíváncsi öröm csillant szemében. Előre indult, de nem engedte el kezemet. Míg mögötte lépkedtem, egy kérdés motoszkált a fejemben. Olyan kérdés, amit tilos kimondania egy magamfajta szolgáltatónak, ettől óva intett mentorom is. Talán válasz sincs rá, ezért felesleges lenne megkérdezni...

A fürdőben 5-6 fokkal melegebb volt, mint a szobában. Nem kellett attól tartanom, hogy partnerem vágya kihűl. Egy pillanatig haboztam, mert a széles sarokkád nagyon hívogató volt, és a zuhanykabin is adott ötleteket. A kád melletti kis polcon habfürdők, illatos fürdőolajok sorakoztak, ezért bátran megkérdeztem:

- Szereted a forró fürdő ölelését?

Csak huncut szemével intett igent.

- Én tudok ennél jobbat. Mikor nem csak a víz ölel körül. - folytattam.

Már nyitotta is a töltőcsapot és magabiztosan választott az üvegcsek közül. Aztán ügyes mozdulatokkal tűzte fel haját. Néhány rövidebb tincs megmenekült a hajcsat elől. A füle mellett rakoncátlanok hajszálakat óvatosan az ujjamra csavartam, forró arcát a tenyerembe fektette. Szabad kezem a derekához simult, ajkunk összeért. A csobogó forró víz párái finom illatokat emeltek a levegőbe, emlékeztetve arra, miért is jöttünk ide. Elhúztam kezemet az arcától, csak ujjait fogtam lazán. Kis ügyetlenkedés és zavart nevetgélést követően, mindketten a meleg, illatos vízbe merültünk. Előttem ült, háttal nekem.

Vállától indulva végigcsókoltam a nyakát hajáig. Egy pici harapás a fülénél, amitől felszisszent.

- Ugyan! Ez biztosan nem fáj, hisz' annyira óvatos voltam. - súgtam a "megsebzett" fülébe.

- Nem is... csak jól esett sajnáltatni magam. - hajtotta hátra fejét.

Egészen közelről nézett a szemembe, ajkát csókra nyújtotta. Kezeim a derekán időztek, de a víztől fénylő mellei egyre erősebben csábították ujjaimat.

Pokolly

Ahogy előtte ülök a kádban és ő simogat, ez nagyon jól esik. Érzékenyen puszil ismét, vállamtól indul, végig a nyakamig és egy picit megharap. Ettől felszisszentem, de nem a fájdalom miatt, inkább ez is az élvezettől jött ki a számon.

- Ugyan! Ez biztosan nem fáj, hisz' annyira óvatos voltam – súgta fülemből.

- Nem is... csak jól esett sajnáltatni magam.

Hátrahajtottam fejem, felkínálva a lehetőséget még több puszilgatásra, vagy éppen egy csókra. Az utóbbit választottuk, és ahogy ajkunk összeért, keze a derekamról feljebb csúszott a mellemig. Ott időzve ismét izgatásba kezdett. Tenyerébe vette kis labdáimat, majd ujjai megfogták a már ágaskodó bimbóimat és néha pödörtek rajta. Ilyenkor legszívesebben még közelebb mentem volna hozzá, ha tudok. Nincs menekvésem, kiélveztet ismét. Mondanom sem kellett semmit, tudta a dolgát.

Újra lefelé kezdett csókolni ajkaival, de már kis harapásokkal megspékelve, az előbbinél kicsit finomabban kényeztetve. Előredőlt, hogy jobban hozzám férjen, s másik keze lefelé indult. Amennyire tudtam szétnyitottam lábaimat, utat engedve neki. Majd óvatosan tüntette el bennem egy-két ujját. Kifelé húzva a csiklómig ment, és időzés, izgatás vette kezdetét.

- Mire készülsz? – halk hangon kérdeztem tőle.

Válasz nem érkezett, csak folytatta, amit elkezdett. Már majdnem az egekbe emelt, de nem akartam most így élvezni. Többször próbáltam kicsit szabadulni öleléséből, de mindig visszatartott, mígnem az utolsónak vélt próbálkozásomra elengedett.

- Nem akarok szökni sehova csak éppen...

Feltérdeltem elé, a kád szélére támaszkodtam és popsimat kínáltam neki. Nem tudtam, hogy reagál rá, de én már nem is gondolkodtam ezen. Keze szinte rögtön birtokba vette két féltekémet, simogatta, masszírozta őket, néha széthúzta. Már ettől is majdnem eléleztem, de szája ismét felülmúlt mindent. Azok az apró csóknak hitt érintések, amikkel illetett, mindenhol érintette a bőrömet, nehogy kihagyjon egy kis részt. Kezeivel néha eltévedve a melleimhez ért, kézbe vette őket, de aztán mindig visszatért popsimhoz. Még jobban széthúzta a lábaimat, mire én hátranéztem rá, talán kérdően.

Petur

Feltérdelt, kissé előre hajolt szép, gömbölyű popsiját fordítva felém. Tenyeremet mágnesként vonzotta víztől fénylő bőre. Aztán ajkammal kényeztettem, hogy kezem más ingerelni valót kereshessen. Mikor combját, popsiját masszíroztam, kéjesen sóhajtott. Váltakozó erősséggel markoltam forró húsába. Finoman széthúztam lábait, hogy lássam is, merre jár kezem. Rám pillantott, de nem szólt semmit és nem is húzódott el. Előbb puncijába siklott mutatóujjam, aztán a rátapadt síkos nedvet finoman popsilyukához kentem. Lassan fokoztam a nyomást az ujjam hegye alatt. Tenyerem az egyik félgömbre tapadt, miközben feszesen tartott ujjamat magába fogadta. Ujjai elfehéredtek, ahogy a kád szélét szorította, de éreztem, hogy hátratulja csípőjét, majd tett vele egy köröző mozdulatot. A ritmust megjegyezve, óvatosan mozgattam ujjamat a szűk kis nyílásban. Másik kezemet combján csúsztattam végig, tenyerembe fogtam szeméremdombját. Mélyről jövő sóhajjal, nyöszörgéssel nyugtázta az ingerlést. Aztán két ujjal morzsolgattam lángoló csiklóját. Végig simítottam selymes tapintású ajkacskáit. Két ujjam is könnyedén siklott be a jócskán nedves bejáraton. Majd újra fel a csiklójához. Fejét lehajtotta, popsiját nagy erővel lökte hátra. Saját öklébe harapott, hogy tompítsa az élvezet feltörő hangjait. Kipirult arccal lihegett pár másodpercig, aztán elégedett mosoly villant az arcán:

- Te aztán kitalárod a vágyaimat!

Hátára és nyakára adtam egy-egy kis csókot, aztán a vízből kilépve

magammal húztam.

- Van valami olyan vágyad is, amit még nem fejtettem meg? - néztem a szemébe.

Számát kereste, hogy időt nyerjen a válaszra. Majd a törölközőkért lépett, egyiket felém dobta. Amelyik nála maradt, azt egyik kezével a melléhez, a másikkal pedig az öléhez szorította, közben kíváncsi szemekkel végigmért.

- Szeretnék újra magamban érezni!

Magamhoz húztam, de a törölközőt nem engedte el, egy kézzel továbbra is eltakarta kebleit.

- Fordulj meg! - mondtam kedvesen - Megtörlöm a hátadat.

Készségesen bízta rám magát. Nem a törölgetéssel kezdtem, hanem a gerince mellett lefutó néhány vízcseppet a számmal tüntettem el. Bőre finom borzongással felelt az érintésre.

Átkaroltam és szelíden a nappali felé irányítottam.

Pokolly

Átkarolva irányított a nappali felé, egy pillanatra sem enged el. A törölköző már lepergett rólam, ismét összeért testünk és éreztem a vágyakozást rajta. Apró léptekkel haladtunk előre, a szoba közepén aztán megálltam. Rögtön szorosabbra fogott, s keze a mellemre tevődött, míg a másik a pocimat fogta. Érezhető volt egy kis vibráció, hogy ismét készen állunk.

Csókokkal borította a nyakam, a vállam, majd megfogta a kezem és szépen végigcsókolta azt is. Kézfejemenél megállt, mintha csak most ismert volna meg, úgy fogta, majd egy halovány puszit adott rá. Ahogy az egyik felével végzett, végigment a másik felén is, egészen a kulcscsontomig. Végre nem háttal álltam neki, hanem szemből nézhetett. Kezei végigszaladtak a kezemen lefelé, majd áttértek a combomra, ahol is a lábamat kissé megemelte. Értettem a célzást és segítségével már körül is fontam derekát. Belemarkolt a popsimba kicsit erősebben és éreztem, ahogy farka próbálkozik az eltüntetéssel. Még csak segíteni sem kellett neki, hisz puncim már olyan izzásba volt, hogy könnyedén utat talált. Átkaroltam a nyakát, kapaszkodásként, fejemet ráhajtottam a vállára, és csak időnként néztem fel rá.

Ekkor megálltunk és csókkal pihentünk egyet. Éreztük mindketten, hogy nem bírjuk tovább és én lazítottam a szorításból, majd leengedtem a lábam. Lassan húzta ki belőlem a szerszámját, majd hátrébb lépett, és jól megnézett, pedig már látott többször is a mai nap. Gondoltam váltsunk, és

lefeküdtem a szőnyegre, de nem teljesen. Könyököltem és felhúztam lábaimat, felkínálva magam.

Letérdelt elém, felemelte egyik lábam és bokámra adott csókkal nyitotta meg ismételt csókáradatát. Lassan haladt és kezei követték, vagy éppen elébb jártak szájánál. Ahogy elérte a combomat érezhetően megharapta, felnézett rám. Csak mosolyogni tudtam, mert nem volt fájdalmas, sőt. Majd végre elérte a puncimat, de nem akart semmit, most nem, csak a dombomra adott pár nyelvcsókot és haladt felfelé. Köldökömnél kicsit elidőzött, nyalogatott, érezte, hogy ott is van egy erogén zónám - ki nem hagyta volna a lehetőséget. Pedig én már vágytam, hogy ismét magamban érezzem!

Egyik kezemmel megfogtam a fejét és húztam felfelé. Ismét csókba forrtunk össze és farka utat találva hatolt belém. Ajkaink ekkor elváltak és én hátrahajtottam fejem, halk, nyögésekkel jeleztem, hogy élvezem minden mozdulatát. Kezeivel támaszkodott és néha leengedte, hogy elérjék melleimet a szájával, mikor éppen kidomborítottam őket. Ekkor meg-megnyalta vagy éppen ajkai közé fogta kicsit szorosabban. Élvezni akarom minden percét, míg itt van.

Petur

Észrevettem: szereti, ha nézegetem őt, ha szemem is végigsimítja vállát, mellét, combját és dombocskáját. Ilyenkor ő is kíváncsian mért végig, nem hagyott ki egyetlen részletet sem. Nem szavakkal dicsértem testének vonzó hajlatait: számmal, kezemmel leltároztam ujjaitól nyakáig és bokájától köldökéig. Ha újabb érzékeny zónát találtam testén, azt nyelvem hegyével is becézgettem.

Türelmesen tűrte aprólékos felfedező utamat. Tenyeremmel a puha szőnyegen támaszkodtam, de combjaink összeértek. Közelebb hajoltam, ajkammal megszorítottam ágaskodó mellbimbóját. Néhány pillanatra melleihez szorította arcomat. Finom forróság áradt bőréből. Két levegővétel között hallottam szívdobogását.

Lazított ölelésén, engedte, tegyem a dolgomat. Óvatosan simogattam, izgattam erogén zónáit, nem hajsoltam az újabb élvezet felé, hanem lépésenként terelgettem a csúcsra vezető úton. Vártam azt a szinte önkéntelen mozdulatát, mikor térdét felhúzza és combjait széttárja. Újra és újra végigcsókoltam nyakát, állát, fülét, ajkát, mellét...

Kezét támaszkodó karomon pihentette. Nem kapaszkodott, inkább csak ujjhegyével ért hozzám, talán, hogy érezze a megfeszülő izmok játékát. Légzése percről percre gyorsabb lett. Néha visszatartotta, aztán mély

sóhajtás következett. Szemét lehunyta, mikor az ajkainál jártam. Nem engedte, hogy újra eltávolodjak, karját nyakam köré fonta és megmozdult az egyik térdre. Kicsit megemeltem testemet, hogy helyet adjak a már várt kitérülésének. Térdét felhúzza tárta szét combjait. Farkam könnyen megtalálta az utat. Csípőnk egymáshoz préselődött. Ajkaink elváltak, de halk nyögéssel tudatta, hogy kedvére való minden mozdulatom. Tenyerét a teste mellett a szőnyegre szorította. Felemelkedtem róla kicsit, de melleit előrefeszítette, felkínálta. Könnyedén az ajkaim közé tudtam szorítani a kis lángoló gombocskát.

Megtámaszkodtam és feltérdeltem. Karomat térdai alá fűztem és lábait a vállamra emeltem. Csípője két térdem közé került, vádlija az arcomhoz ért. Tenyeremet fenekem alá csúsztattam és megemeltem kicsit. Megadóan tűrte, ahogy elnyújtott mozdulatokkal ki-be járt kemény szerszámom nedves barlangocskájában. Újabb kéjes hangok, kapkodó lélegzet. Gyorsuló nyögéseit követtem a lökések ritmusával...

A kéj pillanatában megragadta csuklómat. Olyan erővel szorította, mint egy fuldokló. Szép szemei elhomályosultak az élvezettől. Combjától, vagy öletől induló remegések futottak végig testén. Farkam tövén ismétlődő szorításokat éreztem. Aztán lassan elcsendesedett. Leengedtem lábait és fölé hajoltam. Könnyű pusztit leheltem az ajkaira. Egy pici könnycseppet vettem észre szeme sarkában.

- Neked még nem is volt jó... - suttogetta.

Pokolly

- Neked még nem is volt jó... – suttogettam neki.

Mivel a lábain térdelt, nekem tökéletes volt így. Elé térdeltem, kicsit széttettem lábaimat, mert így kényelmesebb volt nekem. Óvatosan fogtam meg farkát, ami ott meredezett előttem, és bevallom, már vártam, hogy kicsit kényeztessenem őt.

Ujjaim végét tettem rá a makkrésze, vigyázva rá, mint ahogy eddig bánt velem. Majd leengedtem egészen, míg a tenyerem engedte, s vissza. Ez még csak kis ízelítő, úgymond ismerkedem vele. Haladtam, s kézbe fogtam teljes terjedelmében, le-felhúztam a kezem, és mindezt finoman, éppen csak hozzáérve tettem. Közelebb hajoltam hozzá, megcsókoltam, de olyan tűzzel, amit a mai nap még nem adtam neki, másik kezem a tarkójára tettem, s húztam felém. Közben alsó kezem titkon erősebbre szorított, majd a mozgást abba nem hagyva izgattam őt. Végig simította a vállam és ez most jól esett.

Ajkaink elváltak és én az arcára, nyakára kezdtem adni a pici pusztikat,

haladva lefelé testén, a kezem ment az ajkam után. Mellénél abbahagytam édes kis csókjaimat és igazítottam testhelyzetemen, hogy végre segítsek. Ráhajoltam és megnyaltam a makkrészét, míg tartottam egyik kezemmel a dákót. Szépen illedelmesen mutatkoztam be neki. Alulról felfelé cirógatni kezdtem nyelvem hegyével, és ezt minden oldalról, finoman megtettem. Majd mikor végeztem, csókokkal borítottam, és közben picit hozzáérve nyelvemmel tettem még felfokozottá. Bekaptam a tetejét, körbesimítottam, és lassan leengedtem a számba. Még csak gyengéden, de visszafelé mindig kicsit erősebben. Nem néztem fel rá, de lüktetése és testének apró kis rezdülései, elárulták, hogy élvezi. Most már jobban erősebben is hozzáérhetek, ha már így élvezi. Így már nem csak ajkaim közé fogtam farkát, de kezem is haladt egy időben vele. Mikor egyre beljebb engedtem, hagytam, hogy szájpaddásomon haladjon végig, egészen mélyre. Majd visszafelé inkább csak a nyelvemet érezhette, az volt a domináns kényeztető.

Ekkor tekintettem fel először arcára s szemébe, hajtott a kíváncsiság, látni akartam, mit is reagál, mit is érez, vagy inkább csak élvezi-e? Kezem ekkor sem volt rest és mozgott a már eléggé nyálás és felizgult dákóján. Csak megfogta a fejem, arcom, két oldalról, beletúrva hajamba, és irányította a fejem vissza a farkára. Nem volt kemény, vagy erőszakos, csak egyszerűen lehet, a legrosszabbkor álltam meg. Persze, nem tudom mit is szeretne, hova élvezne szívesen, én nem bánám, ha akárhova is.

Petur

Nagyon gyengéden, finoman izgatott. Már elszállt a kezdeti mohó vadsága. Érezte a lassú mozdulatokkal, hogy ő akar örömet szerezni számomra. Keze csak annyira szorított, hogy éreztesse jelenlétét, nyelve csak a hegyével érintett. Ajka is nagyon puhán vette körül duzzadt makkomat. Nem nézett a szemembe, mégis nagyon figyelmes volt. Figyelte rezdülésemet, mintha nem bízott volna ténykedése sikerében. Megérintettem az arcát, aztán hajába túrtam. Nem kellett magamhoz húznom, érezte a biztatást a mozdulatomban.

Nekibátorodva folytatta az ingerlést. Egyre mélyebbre szippantott magába. Ujjai váltakozó erővel szorítottak, azzal is a ritmust erősítette. Időnként pici szünetet tartott, ajkával oldalt végigsimította ágaskodó szerszámomat. Majd újból a nyelvével csiklandozta. Azt nem hagyta, hogy izgalmam egy picit is csökkenjen, újból ütemesen siklott az ajkai között szerszámom.

Izmaimban nőtt a feszültség, lélegzetem is egyre szaporább lett.

Ajkamba harapva próbáltam késleltetni az elkerülhetetlen pillanatot. Már nem tudtam rendesen kifújni a levegőt, tudóm majd' szétpattant. Nem kínzó lassúsággal folytatta az ingerlést, könnyörületes volt, gyorsan repített a csúcsra. Mikor megérezte az első összerándulásomat, hagyta kicsúszni ajkai közül farkamat. Nyakán, mellén folyt végig élvezetem látható nyoma. Hangos sóhajtásokkal végre sikerült kifújnom a levegőt. Az összerándulások ütemét követte kezével, így megkönnyítette az utolsó cseppek távozását. Elégedett mosoly villant szemében. Egy köröző mozdulattal mázolt el a mellén egy nagyobb cseppet. Hálásan csókoltam meg forró száját.

Aztán a földön heverő törölközőért nyúlt, csak a gyönyörnedveket itatta fel, nem takarta el magát.

- Finom volt - mondta kacéran.

- Örülök, hogy mindenben a kedvedre tehettem - mosolyogtam vissza.

A kis asztalon álló palackért nyúltam, újra töltöttem a poharakat. Óvatosan kortyolt a borból. Még egy puszi, az tényleg csak puszi volt, nem éreztem mozgékony nyelvét. A bor megszínezte ajkát, ujjam hegyével megérintettem a kis nedves foltot, megsimogattam arcát.

- Jó kis felfordulást csináltunk! - intettem a kanapé mellett összekeveredve heverő ruháink felé. Rövid keresgélés, válogatás következett. Nadrágocskáját és a felsőt kezébe fogta, körbepillantott. A melltartója kicsit távolabb hevert. Felvettem alsómat, beleléptem nadrágomba. Mikor az övvel vacakoltam, puha kezét éreztem hátamon. Előre nyúlt, átölelt, arca a hátamhoz ért.

- Kár, hogy már menned kell! - hallottam kedves hangját.

Pokolly

Kényeztetésemnek eredménye a mellemen és a mellkasomon landolt, kicsit szétkentem ösztönösen. Majd a mellettem heverő törölközővel itattam fel testemről a nedveit. Nem siettem, és nem is akartam takarni magam.

- Finom volt – törtem meg a csendet.

- Örülök, hogy mindenben a kedvedre tehettem - mosolygott vissza.

Majd még egy pohár bort töltött, de az ujjai érintették ajkaimat, midőn letörölte róla a kis csepp vöröset, ami kalandozni kívánt. Tudtam, ez az utolsó ilyen cselekedete ma nekem.

- Jó kis felfordulást csináltunk! – a kanapé felé fordultunk.

Hát igen akkor ennyi volt, ez volt a végszó. Mindketten elkezdtük összeszedni a ruháinkat, s felöltöztem, amilyen gyorsan tudtam, bár nem

tudtam miért.

- Kár, hogy már menned kell! – mint egy marasztalás, kérés hangzott tőlem.

Átöleltem hátulról, de közben tudtam, ez csak munka neki. Nincs miért marasztalnom, vagy kötődnom hozzá. És mégis: valami furcsa érzés volt, függetlenül mindentől.

Elengedtem, tudtam, mennie kell, hisz nem én lehetek az egyetlen. Így hát a táskám felé vettem az irányt. Nem sietett az öltözéssel, mintha habozna kissé, de mégis befejezte. Közelebb jött, egészen közel hajolt hozzám. Már nem lehet semmi és én nem így akarok elválni tőle!

Ujjaimat ajkára tettem, és közben zsebébe tettem a pénzt, amiben már a telefonban megegyeztünk. Elléptem tőle, és az ajtó felé indultam. Megfogtam a kilincset, ő hátulról átölelt és a fülembe súgta:

- Remélem, felhívsz még!

Testem egy pillanatra ledermedt, nem tudtam hova tenni a kijelentést. De egy apró pusztit nyomott a fülemhez, majd kijebb nyitotta az ajtót és távozott. Nem nézett vissza, és én csak álltam bambán az ajtóban. Lassan csuktam be mögötte bízva, hátha visszajön. De nem jött.

Petur

Elengedett, zavart csend esett ránk. Üres udvariaskodással nem akartam megbántani. Zavarban is éreztem magam, csak együgyű közhelyek jutottak eszembe. Míg lassan öltözködtem, felszedte a törölközőket, aztán a táskájában keresgélt. Begomboltam az ingemet, és a zakót is magamra kanyarítottam. Nem tudtam, mennyire szokta meg az egyedül alvást. Kicsit bűnösnek éreztem magam, hogy magára hagyom, hogy elfutok. Talán a lelkiismeret-furdalásomat akartam csökkenteni egy búcsúcsókkal. Hozzáléptem, felé hajoltam, de csak ujjait tette az ajkamra. Megértettem az üzenetet. Elszállt már a szenvedély varázslata.

Megmozdult a másik keze is. Lepillantottam, szemem sarkából láttam, ahogy a bankjegyeket a zsebembe csúsztatta. Ettől olyan érzésem támadt, mintha jeges légfüggönyön léptem volna át. Nem hagyott időt szavakra, az ajtó felé indult. Keze a kilincsen volt, mikor utolértem. Lelkem mélyén tudtam, hogy elkéstem már minden kedvességgel. Mégis átöleltem, hogy közel hajolhassak a füléhez.

- Remélem, felhívsz még! - többre nem futotta.

Érintésemtől megfeszült a teste, de nem mozdult. Tovább már úgysem ronthattam a helyzetet, egy kis puszi után kiléptem az ajtón. A zavar és a megfoghatatlan szégyenérzet miatt nem mertem a szemébe nézni.

Tétován lépkedtem, várva valami hangra, vagy jelre, de csak az ajtó csukódását hallottam. Korábban nem hittem, hogy ilyen nehéz pillanatokat rejteget ez a foglalkozás. Nem tartoztunk egymáshoz, mégis valami szomorúságot éreztem, mintha elvesztettem volna, pedig sosem volt az enyém... Csak később sikerült megfogalmazni: a lehetőséget vesztettem el, hogy megtudjam, ki lakozik a gyönyörű zöld szempár mögött.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

A terapeuta

Fáradt vagyok.

Egész nap csak mások panaszait, problémáit hallgatom, és közben nem gondolhatok arra, hogy az én életem miként megy tönkre, mert ha egy pillanatig is elkalandoznak a gondolataim, nem tudom kézben tartani a beszélgetést.

Jó lenne már egy hónap pihenés, valahol a világ végén, de még egy bő hetet kell dolgoznom.

Arról nem is beszélve, hogy az egyik főnököm most szólt ide telefonon, hogy egy ismerősének gondjai vannak, és engem ajánlott neki.

Én ugyan közöltem a főnökkel, hogy egy hetem van a szabadságomig, és utána legalább három hétre elmegyek nyaralni, pihenni, de az öreg hajthatatlan volt, mindenképp rám akarta tukmálni az ismerősét. Ahogy letette a belső vonalas telefonját, néhány percen belül már az irodámban volt, és győzködött, mennyire fontos neki ez a barátja.

Hiába ajánlottam neki másik kollégát, nem és nem! Csak az én szárnyaim alá akarja bízni, mondván, bízik abban amit csinálok, és tisztában van velem, hogy a barátjának senki más nem fog úgy segíteni, mint ahogyan én...

Belementem, hogy egy, vagy max két alkalommal találkozom vele a nyaralás előtt, de az igazi munkát majd csak akkor tudom elkezdni vele, amikor visszajöttem pihenten, barnán, frissen, feltöltődve.

Úgy tűnik, így is elfogadható volt az öreg számára, mert azonnal hívta is a barátját, és nyomta a kezembe a telefont, hogy egyeztessenek vele időpontot, mikor tudom fogadni.

A vonal végén egy nagyon kellemes búgó férfi hang köszönt rám. Ahogy meghallottam a hangját, a gerincemen végig jeleztek a sejtjeim, hogy nagyon éssen kell lennem, mert beszíppanthat ez a bársonyos hang, és akkor a terápiából nem lesz semmi.

A naptáramat elővettem, és nagyon kiméért, hideg próbáltam lenni, ami azt hiszem sikerült is.

- A holnapom teljesen be van táblázva - mondtam -, de holnapután úgy kora délután, 14 órára tudok időpontot adni, ha megfelel.

Azonnal rávágta, hogy igen, ez az időpont tökéletes lesz számára, és ezzel el is búcsúztunk. A telefont pedig visszaadtam a főnökömnek.

Ő mosolyogva nyugtázta, sikerült amit el akart érni. Megköszönte a gyors reagálásomat, és távozott a szobából.

Leroskadtam a fotelomba, és szidtam magam, hogy miért nem tudtam nemet mondani, miért kellett már megint bevállalnom azt, amihez

egyáltalán nincs kedvem? Aztán ezekkel a gondolatokkal rendet tettem az asztalomon, kikészítettem a holnap klienseim aktáját egy kupacba, és bezártam magam mögött az iroda ajtaját.

Remélem, sikerült ismét a gondokat is bezárni ezzel az egy mozdulattal, mint ahogyan eddigi pályafutásom alatt mindig is tettem...

Art

- Öregem, nem vagy jó színben. Hogy van a "rendes" depid? Szerintem egy pár kezelést megérdemelnél.

Régi jó barátom, pszichológus, most magánintézetet vezet.

- Á - mondom -, semmi komoly, tudod, hogy ha nem lenne, egyenesen hiányozna.

- No, azért én mégis figyelmedbe ajánlanék egy kollégánót. A ő kezelései mindig sikeresek. Bár, készül szabadságra, rábeszélem, hogy foglalkozzon veled, bűn lenne kihagynod, tudom...

Az utolsó pár szót különös hangsúllyal ejtette ki, nem tulajdonítottam neki jelentőséget.

Jó, legyen, közben azon morfondírozom, hogy legutóbb, mikor bent voltam nála, egy dekoratív nő ült az irodájában. Még gondolatban azon filóztam, vajon formás combjait combfixbe csomagolta-e, hord-e harisnyatartót, meg...

- Megbeszélem vele és felhív - zökkenek ki merengésemből -, beszélj meg vele egy időpontot! - mondja öreg barátom ellentmondást nem tűrően.

Átmenetileg el is feledkeztem gondoskodó barátom "fenyegetéséről". Csörög a mobilom.

- Adom a kolleginát... A professzor úr kérésének engedve, szívesen fogadom Önt holnapután 14-kor a szobámban, szeretettel várom! - kedves női hang. Összecseng emlékezetemben élő kívánatos dekoltázsával. Egy biztos, a nő határozott...

Érdekes várakozással tekintek az első találkozásom elé a terapeutával.

tűzmadár

Elnyúttan, kifacsarva értem haza munka után.

Hála az égnek, ma semmi programot nem szerveztek a barátnőim, így kiélvezhetem az egyedüllét minden pillanatát.

Ahogy beléptem az előszobába, kibújtam a cipőmből, ledobáltam a ruhát

magamról, és a lakás több pontján gyertyákat gyújtottam. Lány Chopin zenét tettem be a CD lejátszóba aztán irány a fürdőszoba, itt tudok a legjobban kikapcsolni, egy ilyen nehéz nap után.

Megeresztettem a csapot, finom langyos vízzel töltöttem tele a kádat, és a kád szélére is néhány mécsest kerítettem, majd kerestem egy szantálfa füstölőt, a konyhából behoztam egy pohár vörösbort. Azt hiszem, egy óra alatt a vízben el fog szállni minden fáradtság belőlem.

El is készültem a mai kényeztetésemhez mindennel, azaz már csak pár csepp frissítő olaj hiányzik a vízből és máris léphetek bele.

Isteni!

Behunyt szemmel relaxálok, a lány muzsika, a finom illatok, és a gyertyák fel-fellobbanó lángja teljesen kimossa belőlem az egész napi stresszt.

Csukott szemhéjam alatt peregnek a nap képei, de hagyom, ahogy jönnek, úgy távozzanak is, egyik képnél sem ragadok le, hanem teljesen kiürítem a tudatomat. Közben a langyos vízzel lötybölöm magam, és szívom magamba a tiszta friss vaníliaolaj illatát. Így csukott szemmel mosom le a nap porát is magamról, most így esik jól.

Nem is tudom, mennyi ideig pancsolok a kádban, de már kezd hűlni a víz, így felállok a vízben, és módszeresen megtörölközöm.

Most veszem csak észre, hogy a mécsesek kialudtak.

A vörösbor maradékával besétálok a szobába, és bebújok a paplan alá, csak úgy ruha nélkül. Többnyire így alszom, nem szeretem a szoros hálóinget vagy pizsamát.

Mielőtt lefeküdnék az ágyba, az utolsó kortyokat azért magamba döntöm. A szőlő egészséges alkoholtartalma teljesen elbágyaszt.

Jól elpilledtem a vízben, a szemem alig bírom nyitva tartani. Azért még a könyvem, amit épp olvasok a kezembe veszem, és néhány oldalt bambán olvasok belőle. Aztán már csak arra eszmélek, hogy reggel van, és csörög az óra, ismét kezdhetem a napot, a klinikán. Rengeteg beteg, egy csomó problémás ember, akik mind abban bíznak, hogy majd én segítek megoldani a gondjaikat...

Art

Általában rosszul szervezem a napi teendőimet. Munkám szervezésére odafigyelek, sikerül is tartanom a betervezett programot. De az egyéb, úgymond szabadidőm strukturálása, rémes...

Ezért, úgy döntöttem, hogy (biztosan betartsam a 14 órás találkozót) teljesen szabaddá teszem a napomat.

Korán ébredek, kávé, cigaretta, újság olvasás lazán. Átnézem a levelezésemet, a hálón is átfutom a híreket, vetek pillantást egy-két csinos combra is...

Néha haragszom magamra a reggeli lötyögésem miatt, de általában ilyenkor a gondolataimban a közelmúlt és az előttem álló dolgok rendeződnek. Végül is nem bánom, nekem bevált, akkor pedig így van jól.

Zuhany, borotválkozás. Farmer, ing, dzseki - sem "szakadtan", sem "öltönyösen" nem szeretnék megjelenni, azt gondolom az öltözékemmel is illik megtisztelni lélek-gyógyászomat. Miután bedobtam pár falatot (kedvenc kifőzdémben mindig van mandulás-rántott harsca, csak natúran, minden nélkül - nem tudom megunni). Ránézek az órámra: indulnom kell.

Szeretnék pontos lenni, utálok a várakozást a "betegek" között.

Úgyhogy telefonon megbeszélésem, hogy pontban kettőkor nyugodtan kopogtassak be, várni fog.

Gyorsan megtalálom a megbeszélte szobát. Kopogok, hallom:

- Jöjjön nyugodtan!

Belépek.

tűzmadár

A napom olyan gyorsan telt el, hogy szinte észre sem vettem. Munka, munka, munka, néhány szó a kollégákkal, gyors ebéd a klinika étkezőjében, majd a délutáni adminisztráció. Úgy zuhantam ismét haza, hogy világomról sem tudtam.

Este a fürdőkádban már a közelgő pihenésem képei peregtek előttem, a tengerpart, a napsütés, a forró homok és a lágy nedves szellő, ahogyan a testemet simogatja...

Aztán hirtelen bevillant, hogy holnap kettőre a prof ismerősét még fogadnom kell!

A hideg rázott ki a gondolatra, hogy mindig én kapom a protekciós betegeket! Elegendem van belőlük, mindig ők a legnehezebb diók, velük nem lehet együttműködni.

Mindenesetre kíváncsian várom, vajon ez a "csókos" beteg milyen problémával rukkol elő, mi az a halaszthatatlan dolog, ami miatt bejelentkezett?

Az éjszakám szinte álmok nélkül, nyugodtan telt. A reggeli kávé és zuhanyozás után belebújtam egy egyszerű kis blúzba, nadrágba, és kivettem a szekrényből egy tiszta, frissen vasalt fehér köpenyt. Vállamra kaptam a táskám, és irány a klinika.

Már az irodában voltam, épp a köpenyembe bújtam bele a tükör előtt,

amikor is rá kellett döbbenjek, hogy elfelejtettem kisminkelni magam. Még szerencse, hogy az első betegig van néhány percem, így halvány rúzs, és egy kis szemceruza segítségével még barátságosabbá teszem a tekintetem.

Aztán jöhet a betegroham, egészen délig. Akkor lesz egy kis ebédszünetem, majd az adminisztrációs időmben jön a mai utolsó látogatóm, a prof haverja.

Sok betegem volt délelőtt, így pillanatok alatt elszaladt az idő. Csak arról vettem észre, hogy már dél körül lehet, hogy jelzett a gyomrom. Beültem az étkezőbe, mindjárt néhány kollégám odaült az asztalhoz, és jó kis szakmai beszélgetésbe kezdtünk. Már rég befejeztük az ebédelést, de még mindig "szakmáztunk" és ez a beszélgetés teljesen feltöltött. Frissen, vidáman mentem végig a folyosón és léptem be az irodámba.

Az órára pillantva meg is döböntem, hogy már ennyi az idő, azonnal itt lesz a protekciós pasi.

Nem is kellett sokat várni, kopogtak az ajtómon.

- Jöjjön nyugodtan! - szólok.

- Jó napot kívánok! - lép be a szobába egy igen fess, magas, vékony, mosolygós szemű, ötvenes férfi.

- Olasz Igor vagyok, velem beszélte meg a kétórás időpontot - mondja bársonyosan simogató baritonján.

- Bujdosó Karina - mutatkozom be én is és nyújtjuk egymás felé kezeinket.

Érintése meleg, határozott, bőre sima, bársonyos. Nem kétkezi munkából tartja fenn magát, ezt azonnal észrevettem.

- Foglaljon helyet! - mutatok egy fotelre, és lehuppanok a vele szemben lévő másik fotelba. - Hallgatom, miben segíthetek? - teszem fel az első kérdésem.

Közben próbálok hasonló pózban ülni, így érezni fogja nyitottságom, és a testtartásomból azt üzenem felé, hogy bízhat bennem, elfogadom amit mond, mindenben támogatom, amit csak hallani fogok tőle.

Barátságos mosoly ül az arcomra és tágra nyitott tekintettel várom, hogy belefogjon mondandójába.

Art

Az irodába belépve körülnézek. Feltűnik a nagy ablak, a nagy bőrfotel és kanapé. Az íróasztal is nagyobbnak tűnik az átlagosnál. Nem is értem ezt a túlméretezettséget, lehet, hogy oka van? Nem tudom.

Csinos középkorú hölgyel találom szemben magam.

- Bujdosó Karina - nyújtja határozottan kezét, én is bemutatkozom.

Hellyel kínál, ő is leül a szemben lévő fotelba. Feltűnik, hogy nem nőiesen zárt az üléspozíciója. Dekoltázsa érvényesül, fehér köpenye picit feljebb csúszik, ahogy helyet foglal a fotelban. Valamiféle nyitottságot közvetít testtartásával is felém. Ez most jól jön, feszélyezettségemet oldódni érzem.

Ajjaj, "miben segíthetek?" - hallom. Háát, miben is...? Általában semmiben. Világéletemben igyekeztem nem segítségre szorulni, orvosnál sem voltam kb. 20 éve. Azt mégsem mondhatom, hogy a főnöke ajánlotta fel, mert - ha guta nem is üti meg, de - az én "szemem", meg öreg barátom "szeme" bánhatja.

- Tudja, Karina, évek óta élek együtt kedvenc depressziómmal. Sokszor, ha nem volt, már "hiányzott". Mostanában viszont, úgy érzem, kezd túlnőni rajtam. Olyan mindennel szembeni lelkesedés-hiányt érzek. A baj az, hogy sok mindent elhalasztok, aztán sok el is marad. Munkámban is nehezemre esik a határidők betartása. A professzor úr annyi jót mondott önről, hogy előítéleteimet félretéve a segítségét kérem. Meg kell mondjam, hálás vagyok, hogy fogadott, és előre is köszönöm fáradságát.

tűzmadár

Furcsa ez a helyzet. Valami azt súgja, hogy ez a férfi nincs is olyan nagy bajban. Ahogy belépett, határozott, mosolygós volt. Szorongásnak, félelemnek - mint ahogyan a bajban lévők be szoktak lépni az irodámba - semmi nyomát nem láttam. Tekintete tiszta, öltözéke rendezett, elhanyagoltságnak nyoma sincs, kezei tiszták, szép hosszú ujjait a fotel karfáján pihenteti. Nem hord gyűrűt...

Szóval, minden jel arra mutat, hogy valami más járatban lehet itt, mert egyáltalán nincs akkora probléma, mint amit a prof jelzett két nappal ezelőtt.

Vajon mi járatban lehet?

Hallgatom, mivel is rukkol elő.

- Tudja, Karina, évek óta élek együtt kedvenc depressziómmal, sokszor, ha nem volt, már "hiányzott"...

Nocsak! - fut át a gondolat bennem. Egy pasi, aki depressziós? Valójában ez női betegség... És "kedvenc depresszióm"... Így fogalmazott.

Ezek szerint hangulatingadozásai lehetnek, amit depressziónak aposztrofál, és ezzel él együtt már évek óta.

Akkor mit keres itt? Ezt igazán nem értem!

De folytatja, én pedig hallgatom.

- Szóval, határidő problémái vannak, és nem tudja a megbeszélte időket

tartani... - jelzek vissza, hogy tudatosuljon benne, figyelek minden mondatára.

De ő csak folytatja, feje bólintásából érzékelem, hogy vette amit mondtam, de nem akarja megszakítani a gondolatmenetét.

Hagyom, hogy befejezze, közben figyelem minden rezdülését, és próbálom kitalálni, milyen ember is lehet, aki itt ül velem szemben.

Úgy döntöttem, hogy az anamnézist a beszélgetés végén fogom fölvenni, és akkor döntöm majd el, hogy mi lesz a folytatás.

Addig pedig a hallgatásom mögött analizálok új "betegemet" magamban, belül.

Art

Bájos terapeutám átlát rajtam, hiszen ez a szakmája, nem meglepetés. Meg kellene osztanom gyakran előforduló lelki, szellemi kétségeimet. Már látom, nem lesz könnyű. Soha nem voltam még ilyen helyzetben. Végül is egy vadidegen emberrel kéne megosztanom legbensőbb érzéseimet, gondolataimat.

- Szerintem, kétféle látásmód létezik. Az egyik, úgy látja a világot amilyen a valóságban. A másik (én is ez vagyok), olyannak látja, amilyennek szeretné látni (ez utóbbi az alkotó művészek látásmódja).

Nem vagyok biztos, hogy egyébként igen értelmes beszélgetőpartnerem - felül emelkedve szakmai korlátain - van olyan hangulatban, hogy engedi eljutni magához mondandómat, alapállásomból eredő konfliktushelyzeteimről, ha beszélek neki.

Még nem adom fel. Úgy döntök, kihasználom helyzetemet, ő egy szakember, adok esélyt magamnak - általa, akkor...

Beszélek szigorú katolikus neveltetésemről. Minden, ami a nemiséghez kapcsolódott "bűnként" éltem meg. Felnőtt emberként - gyerekkorom nyomán - a bűntudat izgalomba hoz. (Ennyit a szexualitás nem egyszerű kérdéséről...)

Egyáltalán, nem tudom, milyen "használati utasítást" tud adni kedves terapeutám egy olyan felnőtt embernek, akit "bűntudat", "lelkiismeret-furdalás" alapon neveltek.

Ő biztosan tudja, hogy sok ilyen eset létezik, talán még szakmai tárában létezik erre "egy jó kis beszélgetés".

Talán már látja, tudja is, nem igazán vagyok orvosi eset.

Nagy kedvem van egy intellektuális beszélgetéshez vele, be kell valljam magamnak, az értelmes nők igen erotikusak, megérintett terapeutám szunnyadó (érezkelem) tiszta, világos értelme a combján felcsúszó

köpenyével együtt...

tűzmadár

Miközben hallgatom, picit elkalandozik gondolatom.

Érdekes ez nálam, az évek során kifejlesztettem magamban egy technikát, ami arról szól, hogy még egy tüzetes megfigyelő sem venné észre, hogy nem a kliensemre koncentrálok, mégis a gondolataimmal tudok játszadoxni úgy, hogy ezt nem veszi észre senki.

Sőt, amikor olyan részhez ér a kliensem, ami fontos, meg kell hallanom, abban az ezred másodpercben visszajövök hozzá, és minden idegszállammal tudok rá figyelni.

Nos, most is pont ez történt.

Nem fontos dolgokat mondott, így elkalandoztam.

Éreztem Giorgio Armani parfümje illatát. Ha tudná, hogy ez a kedvencem...! Egy volt szerelmem pont ezzel az illattal varázsolt el sok évvel ezelőtt.

Aztán figyeltem hosszú ujjait, arisztokratikus kezét, ahogy pihenteti a karfán... Bele sem merek gondolni, mi lenne, ha ezekkel az ujjakkal érintene...

Már már kezdtem távolodni a gondolataimmal egészen labilis területre, amikor is egy láthatatlan csengő megszólalt a fülem mögött, és azonnal visszajöttem hozzá.

- Nagyon szigorú katolikus neveltetésem a bűntudat kiépítésére koncentrált, amit a mai napig is érzek magamon. Minden, ami a nemiséghez kapcsolódik, "bűnként éltem, élek meg a mai napig. Felnőtt emberként a bűntudat izgalomba hoz....

No itt meg tudom fogni. Ez egy olyan témakör, ami látom, kényes kérdés számára, és igen sok szorongást is okozhat élete során neki. Főleg, ha nem házasságban él.

El is határozom, hogy majd ezen a vonalon fogok tovább haladni. De az idő elég gyorsan halad, így már csak az adatok rögzítésére marad időnk, és a következő időpont megbeszélésére.

Amint befejeztük a "papírmunkát" jelzem neki, hogy ezen a héten még egyszer tudunk találkozni, de nem mélyedünk bele semmibe, majd csak a szabadságom után, ha visszajöttem dolgozni.

Megkérdezem, hogy akar-e a bűntudatban nevelkedett és felnőtt korában is a bűntudattal küzdő férfi problémájával foglalkozni? Én ezt vélem vezető oknak, és javaslom, ezen dolgozzunk, ha majd a komoly munka elkezdődik közöttünk.

Mosolyogva feláll a fotelból, kezét fogunk, és mintha egy picit tovább tartaná kezemet a kezében egy lehelettel... De az is lehet, hogy én képzelem be ezt magamnak?

Elbúcsúzunk egymástól, és abban állapodunk meg, hogy csak a szabadság után fogunk találkozni legközelebb.

Art

Látom, beszélgető partnerem nincs formában. Gyanítom, inkább a nyaralási tervei kötik le.

Tulajdonképpen - bár nem vagyok pszichológus - fáradt ez a kedves nő, mint atom. Nekem kell az ügyet "kézbe vennem"!

- Kedves Karina, mit szólna hozzá, ha szabadsága előtt már nem találkoznánk? Pihenje ki magát, én is talán összeszedettebb leszek, nekem is jól jön egy kis "gondolkodási idő".

Magamban azért sajnálom, hogy egy ideig nem találkozunk, de mindent a Nőkért, azt is gyanítom, komoly, szép, kedves terapeutám kipihelve még tartogat meglepetéseket. Mentálisan elsősorban, de talán a combja is barnább lesz...

- Esetleg, ha e-mail címével megtisztelne... - nnnna, az meg milyen szabadság?! Mindegy, kicsúszott a számon, talán nem is hallotta...

tűzmadár

- Kedves Karina, mit szólna hozzá, ha szabadsága előtt már nem találkoznánk? Pihenje ki magát, én is talán összeszedettebb leszek, nekem is jól jön egy kis "gondolkodási idő" - hallom a mondatot kliensem, Igor hangját.

Miután már becsukta maga mögött az ajtót, hangja bűgása itt maradt a fülemben.

A francba!!! Miért nem egy szórakozó helyen találkoztam vele?

Miért kellett itt, az irodámban megismerni mint kliensem??? Jóképű, intelligens pasinak tűnik, és... De ebbe aztán bele sem merek gondolni! Különben is, ez volt az utolsó munkanapom a héten, a nyaralásom előtt, és nem akarok már a munkával foglalkozni, csak a kikapcsolódással!

Otthon semmi más nem vár rám, csak a pakolás, és az utazás.

Három hét Braziliában, az óceánparton, és persze lesz ez idő alatt egy kis kirándulás, ismerkedés az országgal. Néhány helyet kötelezően meg kell nézzek, pl. Rioban a Corcovado-t, a Sambadrom-ot, a Tijuca kertet, a

Copacabana strandot. De el kell utazzak más városokba is, és persze ki nem hagyhatom az Iguazu vízesést sem, ami a Brazil-Argentín-Paraguai határon található az őserdő kellős közepén.

Mire hazajövök, pihenten, csoki-barnán, eszembe sem fog jutni Igor, az apró bajaival...

Rám sem fog ismerni három hét múlva, akkora változáson fogok keresztül menni!

Jól áll a barnaság és ezáltal vékonyabbnak is látnak. Persze, nem vagyok így sem kövér, de sokkal fiatalabb, és soványabb vagyok, ha a bőröm barnára sült, az arcom kipihent.

Most három hétig elfelejtem a kórházat, a munkát, csak saját magammal és az utazással fogok foglalkozni...

Art

Amint kiléptem, már tudtam, hiányozni fog. Hosszú lesz ez a három hét. Nem értem magam: nem randevúra jöttem, hanem néha előforduló, általam depresszióknak hitt állapotomat kezelgetni...

Találkozásunk ráébresztett, mennyire vágyom a nőies szépséget, kedvességet, a Nőt, és még... Most nem játszom el a gondolattal, hiszen három hét... Mégis előttem van értelmes vonzó szeme, dekoltázsa, nőies combjai, lelki szemeim előtt más is! De elég, elteszem későbbre ábrándjaim.

Kilépek a napsütésbe, élvezem a kellemes meleg szellő simogatását. Nah, és mi jut eszembe: hogy kényeztetheti terapeutám testét a mediterrán nap...

Oké, ez már így van, nem tudom kivenni fejemből, akkor 3 hét, túlélem!

Máris jobb kedvű vagyok, ha a 3 hét utáni lehetséges történésekre gondolok. Egy biztos: momentán a depresszióm messze szállt!

tűzmadár

A három hét szinte egy szemvillanás alatt telt el. Igaz, minden napra jutott sok látnivaló, fantasztikus helyeken jártam, a sok élmény teljesen elvarázsolt.

Arra is szakítottam időt, hogy néhány napig semmi mást ne csináljak, csak napoztassam a bőröm az óceán partján és az ősergiák erejét szívjam magamba. Ezek a napok hatalmas erőt tudnak nekem adni. Még akkor is, ha hullafáradtan térek este nyugovóra.

Elképesztő helyekre jutottam el! A Brazil őserdő, az érintetlen vad természet nem csak a növényekben mutatkozik meg, hanem az ott élő emberekből is sugárzik valami elementáris vad ösztön, amit igazából nem tudok megmagyarázni, csak az ottlétem alatt tűnt fel, hisz egészen másképp élik a mindennapjaikat, mint itt Európában.

Hihetetlen nagy a szegénység, és mégis mosolyog mindenki, barátságosak, segítőkészek.

Rio egy ékszerdoboz! A Corcovado, a Krisztus szobor már a repülőről messziről látható, és a város minden pontjáról érzékelhető, hogy védi az ott élő embereket. Itt aztán el tudtam volna tölteni legalább egy hónapot, de sajnos a szabadságom csak három hét volt, így még néhány látnivalót be kellett iktatni.

Ilyen volt az Iguazu vízesés is! Míg élek, nem fogom elfelejteni! Életemben itt tapasztaltam meg, mekkora ereje van annak a bizonyos pici vízcseppnek, amit esőkor érzünk a fejünk búbján, ahogy ránk hullik.

Itt egy kicsi gumicsónakkal az egyik vízesés alá hajtottunk - több mint 200 kisebb-nagyobb vízesés található itt, persze mindegyik egy folyóba, a Paranába hullik -, és azt éreztem, hogy apró pici tűhegyek szurkálják hihetetlen erővel a fejem. Egy milliméter száraz terület nem maradt rajtunk, de mégis feledhetetlen élmény volt a víz erejével találkozni, a csónakkal a vízesés alá menni és borzongva várni, vajon felborulunk-e, kijutunk-e innen, vagy mind a víz martalékává leszünk egy szemvillanás alatt.

Szóval, tele élményekkel térek haza, gyönyörű barnán, kipihenten, és szinte már várom az első munkanapomat!

Érdekes, ahogy a levegőben szállt a gép, valamiért Igor arca bevillant az agyamba. Lehunytam a szemem és álmodoztam róla. Nem mint betegemről, hanem mint barátról, akivel rég találkoztam.

Nem tudtam ezt a képet megfejteni, mégis az első találkozásig azon töprengtem, mi lehet ennek az oka? Soha nem jutott eszembe még ilyen formában egyik betegem sem.

No majd szuper-vízióba kell vinnem ezt, mert valami megérintett, úgy érzem.

Art

Érintés...

Miért is villan be Karina arca? Nem tudom, lehet, hogy intimebb terápiára van szükségem? Nem tudom...

A nők sugárzó nőiessége, nem mellesleg csodás dekoltázsának

napsütése, combjainak, ölének vigasztaló erotikus gyönyörúsége? Nem tudom...

Repülőtéren vagyok, egyik üzletfelem utazik haza.

Megyek a kocsimhoz, velem szembe jön Karina...

Barnára sült, gyönyörű asszony jön velem szemben.

- Kézcsók, Karina! Nem hittem volna, hogy itt találkozunk!

- Nahát, Igor! Maga itt? - hallom hangját.

- Kedves Karina, elvihetem? Esetleg, meghívhatnám vacsorázni? - tulajdonképpen éhes is vagyok.

Titkon remélem, kilép szakmai mivoltából és elfogadja vacsora meghívásomat Nőként (!), most erre vágyom. A többi legyen nyitott, játék, neki, nekem, aztán meglátjuk, ki "kezel" kit...

Be kell vallanom magamnak, másra sem vágyom, mint Karinám női kényeztetéses terápiájára. Kicsit bizonytalan vagyok, nem tudom, neki mennyire van igénye, lehet, hogy férfiként nem is vesz figyelembe, csak páciensként kezel, magában.

Nem baj, nem adom fel, kíváncsi érdeklődéssel várom válaszát (nem kis izgalommal, persze...)

tűzmadár

Még a tranzit részben várom a csomagjaimat, a fejemben kavarnak Brazília szebbnél szebb képei, bőrömön még érzem az őserdő nedves, simogató lágyszellőjét. A csomagok, bőröndök hullanak alá a futószalagra és mindenki azt figyeli, mikor érkezik már meg az ő bőröndje. Hopp, az enyém már itt is van! Felkapom, ráhelyezem a fém hordárkocsira, és már indulok is a váró felé. Gondolataim nagyon nehezen érkeznek vissza ide a valóságba. Igor, és Brazília...

Na elég!!!

Itthon vagyok, taxit kell majd fogni, hogy haza tudjak menni, nincs idő az ábrándozásra!

A fotocellás ajtó nyílik, ahogy közeledek hozzá és kitárul előttem a tömeg, akik itt várják barátait, rokonaikat, ismerőseiket... De kár, hogy engem nem vár senki! Nyár van, és minden barátom, rokonom, ismerősöm nyaral, még a fiam sem tudott értem jönni, mert neki is vidékre kellett sürgősen utazni. Így maradt a taxi, ha egyáltalán tudok majd fogni...

Tolom kifelé a bőröndömet a kocsin, már kint vagyok az épületből és szememmel tekintetek merre is van a taxi droszt, amikor egy ismerős arc jön szembe velem. Nem is akarom elhinni, hogy valóság, vagy még az elmém játszadozik velem.

- Kézcsók Karina! - hallom. - Nem hittem volna, hogy itt találkozunk! - mondja mosolyogva Igor. Hát mindenkire, csak rá nem számítottam ebben a forgatagban.

- Nahát, Igor! Maga itt? - kérdezem megdöbbenően.

Szóhoz sem jutok a megdöbbenéstől, és ő ezt ki is használja.

- Kedves Karina, elvihetem? Esetleg meghívhatom vacsorázni? - mondja a világ legtermészetesebb hangján, és mosolyog, vidám, mint aki épp rám várt itt a reptéren.

Nem is tudom, mi vezérelt, talán a fáradtság, talán ez a megdöbbenő találkozás, vagy épp az, hogy elképesztően jól nézett ki Igor? Egyáltalán nem olyan volt most, mint három héttel ezelőtt a rendelőmben. Valami vad, belső sugallat kényszerített, hogy el kell fogadnom az ajánlatát, és ne taxival menjek haza.

- Köszönöm Igor, igazán kedves. Elfogadom, ha nem nagy gond magának. A vacsorát nem biztos, hogy elfogadom, de azt, ha hazavisz nagyon megköszönöm.

Azzal máris lekapta a bőröndöt a kocsiról, máris nyitotta a kocs csomagtartóját, aztán pedig a jobb első ajtót, hogy szálljak be.

Tiszta, elegáns autóval jár. Friss vanília illat csapta meg az orrom ahogy beültem. Mellém huppant, dinamikus mozdulattal rükkvercbe tette a sebváltót, és máris a gyorsforgalmin voltunk, útban hazafelé.

Ahogy beindította a motort, azonnal megszólalt a CD.

- Chopin... - mondom ki azonnal és belenézek a szemébe.

- Igen, a kedvencem, a kocsiban rendszerint ezt hallgatom - mondja és égetően fúrja bele tekintetét az enyémbé. Szinte beleborzongok... De a fáradtságtól hagyom, történjen bármi. Most nem a pszichológusa vagyok, hanem egy nő, akit ez a férfi el akar varázsolni. Mert érzem, ez a célja...

Art

Nézem barna arcából elővillanó szeme fehérjét, mélybarna tekintetét. Ezt a nőt elrabolom!

Látom, a hosszú repülőút elfárasztotta, de bízom a nőkre jellemző végtelen vitalitásban.

Egyszerűen nem tudok ellenállni a látványnak, ami elém tárul. Sima, egyszerű világos nyári ruha, igéző dekoltázs, ahogy ül felcsúszik szoknyája, barnára sült izmos combjai már, már, állati ösztönöket ébreszt bennem. Ez a nő elhozta a kocsimba, szemembe, érzékeimbe Latin-Amerika minden érzékiségét, szenvedélyét. Nem is akarok szabadulni, inkább belevetem magam!

Annyira nőként üdvözölt, nőként ült a kocsiba, hogy elhatároztam magam egy merényletre:

- Karina kedves! Tudom, fáradt, de fogadja el az általam felajánlott vacsora meghívást a nyaralómba! Minden kényelmét szolgáló lehetőség a rendelkezésére áll! A nagy út fáradságát kipihenni engedje meg, hogy felajánljam nyaralómat!

Látom szemében a fellobbanó tüzet, talán a változatosság, az újdonság? Nem tudom.

Hajh, szeretném hinni, hogy nem vagyok közömbös számára.

- Igor, köszönöm! Bevallom, ha valami igazi, hazai ízzel lep meg, megbocsájtom a merényletét - hallom hangját, gyanítom, nyert ügyem van. Chopint felhangosítom, a zene hullámaim utazunk kis lakom illetve - reményeim szerint - az éden felé.

Menet közben a műszerfalról leesik a tárcám Karina combjára. Ösztönösen utána nyúlok, reflexszerűen összeránduló izmos combja közé (közben elszunnyadt útitársam) és amikor kezemmel érintem, combjai szétnyílnak. Érzem öle forróságát, mintha valamit suttogott volna, nem értettem, de különös izgalomba jöttem. Néztem az alvó, bronzbarna, telivér nőt.

Orfeusz szelleme megérintett. Legyen, merüljünk az "alvilágba"!

tűzmadár

Jó már ismét itthon lenni, igaz a gondolataim még mindig odaát vannak a tengeren túl az őserdőben, a vízesésnél. Közben érzem az édes, émelyítő vanília illatot a kocsiban, hallgatom Chopint, és beszélgetek ezzel az igazán jóképű férfival, akinek feltett szándéka, hogy ma velem vacsorázik.

- Karina kedves! Tudom, fáradt, de fogadja el az általam felajánlott vacsora meghívást a nyaralómba! Minden kényelmét szolgáló lehetőség a rendelkezésére áll! A nagy út fáradságát kipihenni engedje meg, hogy felajánljam nyaralómat!

Döbbenten nézek rá, nem is hiszek a fülemnek! Eszem ágában sincs sehova menni, csak a saját ágyamat akarom, és ha lehet, azonnal, mert nagyon fáradt vagyok! De aztán eszembe jut, hogy közel egy napja úton vagyok, és bizony korog a gyomrom, ennék valami finom hazai kaját, de erőm nincs már főzni. Így a válaszómban nem utasítom vissza ezt a kedves invitálást.

- Igor, köszönöm! Bevallom, ha valami igazi, hazai ízzel lep meg, megbocsájtom a merényletét - mosolygok rá, és hallgatom ezt az andalító zenét, miközben bámulom az ismerős házakat, ahogy elhagyjuk a fővárost.

A monoton kocsi zúgása, a kényelmes ülés, a lágy zene álomba ringat.

Fogalmam sincs, meddig szunnyadtam, de egyszer csak azt érzem, hogy a combomat cirógatja forró ujjával valaki. Talán el is mosolyodtam, és amikor kinyitottam a szemem akkor döbbsentem csak rá, hogy Igor brifkója zuhant valahonnan az ölembe és azt próbálja elvenni, de közben megérintette csokibarnára sült combom is. Finom volt az érintése. Szerencsére nem vette észre, hogy felébredtem, így azonnal visszazártam pilláimat, és hagytam, vártam, mi fog ez után történni.

Nem sokkal ezután éreztem, hogy lassítunk, majd megállunk.

Ismét a combomon éreztem azokat a forró ujjakat, de már egész más volt az érintés.

- Karina drága! Megérkeztünk! Kérem, ébredjen, azonnal friss ágyat húzok önnek, és sokkal kényelmesebben pihenhet, mint itt a kocsiban. Amíg pihen, addig előállítom a vacsorát.

Hallom ébresztgető szavait, de nem nyitom még ki azonnal a szemem, inkább kéretem egy kicsit magam, és élvezem, ahogyan a bőrömet érinti, ahogy simogat...

Art

Előre megyek, meggyújtok több gyertyát, elindítom a Fekete Orfeusz zenéjét.

Mindent a kocsiban hagyok, a nőt magam elé engedve bevezetem a nyaraló nappalijába.

Gyanítom, Frankfurtban, amikor átszállt, letusolhatott, mert tiszta, finom, enyhe parfüm illatot éreztem, meg mást is...

Belépünk a félhomályba, mögötte állok, körülölel a zene misztikus hálója, egészen szorosan állok a fenekéhez. Érzem, combjai nincsenek zárva, ölének forróságát testem közelről érzi. Tudom, érzékelem, ösztönei elszabadultak.

- Tudod, mi a különbség a vágy, a szerelem és az édes kínú szenvedélyes erotika között? Vergődni, édes kínok között gyötrődni...

Hirtelen tegeződésem - tudom - meglepte, felizgatta.

Állva, nyílt combjai közé hátulról határozottan benyúlok, forró fenekét határozott ujjammal masszírozom, közben nyakába harapok.

- Remélem, voltál már szerelmes, mert ha nem, nem érzük meg a reggelt...

Félájultan a karjaimba omlik.

Nem tudom, hogy csinálta, biztos visszazuhantam az álmomba, de ahogy beléptünk a nyaralóba, már olyan erotikus hangulat uralkodott, hogy a lélegzetem is elállt. Gyertyák mutatták a padlón az utat be a lakás mélyébe, és Orfeusz zenéje szólt halkán, szinte a falakból jött a hang.

Előre engedett, én pedig lassan zavartan léptem be ebbe a kéjlakba.

Mögöttem jött, de éreztem bőre forróságát így is, hogy nem ért hozzám. Az aurája hihetetlenül vágyakozó, forró, hívogató volt. Az egész gerincem belebizsergett sejtjeim vágyták az érintését. Kóstolót már kaptam belőle amikor a combomat megcirógatta. Nem bántam volna, ha már akkor vad állatias kéjjel belemarkol, vagy felkúszik egészen az ölemig, és játszani kezd velem...

- Tudod, mi a különbség a vágy, a szerelem, és az édes kínú szenvedélyes erotika között? Vergődni, édes kínok között gyötrődni...

Hallom egészen a fülem mellett, lehelete végigsöpri nyakamon a pihéket, és közben forró kezeivel szoknyám alá nyúl, és belemarkol a fenekembe.

Ha a kezei nem járnának intim helyeken, felháborodnék a tegeződésén, de így teljesen természetes és közvetlen. Már az sem lep meg, hogy a mondat befejezésekor a nyakamba harap gyengéden.

Viselkedése elfeledteti velem a hosszú repülést, a fáradságot. Csak a kéj, a vágy ami vezeti minden gondolatom, mozdulatom. Annál is inkább, mert már olyan rég éreztem férfit a közelemben, hogy idejét sem tudom megmondani.

- Remélem, voltál már szerelmes, mert ha nem, nem érzük meg a reggelt... - suttog tovább a fülembe, de a mondatot nem engedem befejezni, felé fordulok, és ajkaimat a szájára tapasztom.

Vad csókban forrunk össze, de csak egy pillanatra, mert azonnal eltávolodom arcától, és most ismét lassan közelítve, előbb jobb mutatóujjammal rajzolom körbe ajkait, majd ismét gyengéden csókolni kezdem. Most már hagyom, hogy ő is visszacsókoljon, hagyom, hogy felfedező útra induljon mindkettőnk nyelve a másik szájában.

Az egyik lábamat körbefonom a combján, és ölem hozzáfeszítem kéjsóvár, kemény férfiasságának.

A következő pillanatban már ujjait a tangám mellett érzem, kutatva.

Mintha megérezné, mielőtt még kibontakoznék csókjából, eltávolodik az arcomtól.

Erotikus csókját viszonzom, közben érzem combját, forró ölet hozzám simulni.

- Ne, még! - súgom fülébe. Kibontakozom forró öleléséből, az ágy felé vezetem, hasra fektetem, közben halkán, de meggyőzően kérem, engedje el magát:

- Karina, csak érezd, sejtsd forró számat, vágyakozó hímtagomat, kérlek, várj egy picit az érintéssel! Képzeted merüljön tudatod által vágyott mélységekbe, és hagyd szárnyalni fölfelé ágaskodó, forró, magad előtt sem teljesen ismert tombolni, kitörni készülő testi, lelki élvezkedő, gátlástalan boldogságodat...

Közben nőm combjának belső felét, combja-közét forró leheletemmel - szám nem érinti -

derítem fel pontról pontra, élvezem bőrének, testének, nedves ölének illatát.

Gerince mentén haladok felfelé, kezem érinti is-nem is, lábszárát, másik kezem kemény mellbimbója alá teszem. Nyakára épp csak csókot lehelek, közben kőkemény hímtagom már alattam vonagló fenekének feszül. Mellbimbóját gyengéden megszorítom, fülét nedves nyelvemmel nagyon, nagyon gyengéden nyalogatom, hallom hangját:

- Kérlek, ne kínozz sokáig...!

tűzmadár

- Ne, még ne! - bontakozik ki ölelésemből. Fogalmam sincs, miért kínoz? Ide hozott a nyaralójába, mondván, hogy vacsorát készít és beszélgetünk. De még be sem léptünk az ajtón, máris erotikus érintései felkorbácsolták minden sejtemet és amikor hajlandóságot mutatok, lelassít!

Képes lennék, nekiesni, felfalni, majd a csontjait egy kupacba halmozni, de türtőztetem magam, átadom a testem, hogy aztán egy alkalmas pillanatban majd átvegyem az irányítást.

Gyengéden bevezet a hálószobába és hasra fektet. Közben folyamatosan suttog érzéken a fülemben. Megbabonáz ezzel a suttogással, ahogy a forró levegővel borzolja nyakamon a pihéket:

- Karina, csak érezd, sejtsd forró számat, vágyakozó hímtagomat, kérlek, várj egy picit az érintéssel! Képzeted merüljön tudatod által vágyott mélységekbe, és hagyd szárnyalni fölfelé ágaskodó, forró, magad előtt sem teljesen ismert tombolni, kitörni készülő testi, lelki élvezkedő, gátlástalan

boldogságodat... - hallom, miközben már érzem, ahogyan combomat simogatja, szinte alig hozzám érve.

Vágyam egyre jobban tombol agyamban, csak a szüntelen dobolást hallom és már csak bársonyos érintéseit érzem testem különböző pontjain. Mint egy polip úgy kebelez be. Ajkai forróságát először a combomon érzem, aztán a gerincem mentén, majd a nyakamnál, miközben ágaskodó, türelmetlen férfiasága nekitámaszkodik a popsimnak.

Egyik kezével alám nyúl, a melltartóból ügyesen kiemeli előre buggyanó melleimet, és máris morzsolgatni kezdi a bimbómat. Beleremegek!

Érzem, hogy nedvem elönti a bugyimat. Könyörögve kérem:

- Kérlek, ne kínozz sokáig...!

Érzem, ő is a határait feszegeti, nagyon kíván már, csak azt szeretné, hogy mindkettőnknek igazán finom, hosszan tartó élménye legyen ez a különleges találkozás.

Art

Nem élhetek vissza Karina izzásával, még a magamét sem tudom féken tartani.

Gyengéden hátára fordítom és vágyakozó ölébe fúrom fejem. Megnyílt, tüzes kelyhének égő pici pontját nyelvemmel, szám szívásával kényeztetem.

Félálomban lévő ragadozó macskaként fordul, a gyertyafényben látom csípőjének sziluettjét, égő vágyamat tovább korbácsolja. Érzem, a szájában vagyok, nem tudom hímtagomban vagy fejemben, testemben dühöngő ösztönök kezdenek oldódni, édesedni...

Magamévá akarom tenni, benne akarom érezni magam. Alám fordítom, forró vágyakozó erőtlenséggel enged magába, és szeretkezésünk ritmusának, zenéjének átadom magam...

Szemem nyitva, nem látok semmit, vak vagyok. Csípőm önálló életet él, csípőnk párbeszéde most a főszereplő. Az ő szemei lehunyva, forró száját keresem, nyelve nyelvemmel úgy incselkedik, mint tüzes kőbarlangjának izmai hímtaggommal.

Közös "halálunk" alatt nyakába harapok (halk sikoly) és mély álomba merülünk.

tűzmadár

Pattanásig feszül a vágy bennem. Szinte remegek, könyörögve kérem,

hogy tegyen magáévá.

Ekkor gyengéden a hátamra fordít. Úgy sajnálom, hogy már nem érzem kőkemény vágyát a hátsómon, de ahogy szemben vagyunk egymással, szemem elé tárul a meztelen valóság. Gyönyörű, szálfegyenes rózsaszín hímtagja szinte szétrobban, úgy meredezik felém, hívogat, szólít egyre csak közelebb.

Nem bírok magammal, meg kell kószolni, éreznem kell, hogy lüktet a számban. Az élmény frenetikus mindkettőnknek.

Nem sokáig élvezhetem ízét ajkaim között, mert maga alá gyűr, enged vágyainknak, és vadul belém hatol. Mint friss vajban a kés, úgy csúszik be hüvelyembe. Hatalmasat nyögök a gyönyörtől. Már semmi másra nem vágyom, csak arra, hogy ez az érzés sose múljon el, húzzuk csak minél tovább. Vad vágatába kezdünk, aztán hirtelen megállunk, majd ismét folytatódik ritmikus táncunk.

Feje egyre közeledik hozzám, szapora légzését érzem a bőrömön, majd ajkaink is egybe forrnak, s nyelveink is igyekeznek egymás ritmusát felvenni.

Tér, idő már nem létezik egyikünk számára sem. Kint vagyunk az univerzumban, csak azt érzem, amikor hirtelen a nyakamba harap egy picit. Ekkor apró sikoly hagyja el szám, magamhoz húzom és így szorosan összeölelkezve merülünk mély álomba.

"Kedves utasaink! Kérem, hogy csatolják be az öveiket, a landolást megkezdjük. Budapest felett az ég tiszta, szélmentes, a hőmérséklet 28 fok..." - üti meg a fülem a hangosbemondó hangja. Fogalmam sincs, hogy hol vagyok.

Nagy nehezen nyitom ki a szemem, tudatom lassan tér a jelenbe. A fény túl erős. A hangok zavarnak. Mire fel tudom fogni, hogy a gépen ülök még, az egész ami eddig történt velem és Igorral, csak egy álom volt Brazíliából hazafelé, a repülőn...

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Apró félreértés

Egy hete költöztem a fővárosba. Igaz, a tanulmányaim során gyakran megfordultam errefelé. Valahogy beleszerettem az itteni forgatagba, nyüzsgésbe, abba, hogy bárhol is dolgozik az ember, amint kilép az utcára, arctalan egy lesz a sok többi rohanó, dolgát végző ember között.

Az elmúlt pár napban a csomagjaimat pakoltam és interneten keresgéltem állást. Olykor elmentem egy-egy meghallgatásra, de még pozitív visszajelzést nem kaptam. Volt egy cég, ahova már kétszer is elhívtak, de valami miatt sosem kerültem sorra. A harmadik interjút péntek délutánra ütemezték át, de megkértek, hogy ne az iroda főépületébe menjek, ahogyan eddig, hanem egy kis cetlire feltüntetett címre. Először értetlenül álltam a titkárnő előtt, de aztán tisztázta, hogy ez a cégvezető magánirodájának a címe, és tulajdonképpen örülnöm kellene, hogy odahív, mert így biztosan több ideje jut majd rám.

Rengeteget gondolkodtam, mi a megfelelő öltözék ilyenkor. Vékony fekete szűk szabású kosztümöt választottam, kis fehér blúzzal. Hajamat kontyba tekertem, és még a kis dioptriás vékony fekete szemüveget is az orromra biggyesztettem, „hátha komolyabban festek” alapon.

Hamar odaértem, picit izgultam, valamiért az az előérzetem volt, hogy itt sikerülnie kell valaminek. Megálltam a kovácsoltvas kerítés előtt. Semmi magánirodára utaló kiírás nem tűnt fel. Csengettem, de senki sem jött elő.

Benyitottam, végigsétáltam a nagy, szépen rendbentartott kerten, majd a bejárati ajtóig mentem. Kopogtattam.

Középkorú férfi nyitott ajtót.

- Kovács úr hivatott ide ma délutánra!

Picit meg volt lepődve, ahogy szemügyre vett, de kedvesen beinvitált, majd arra kért várakozzak a hallban. Eltűnt.

Mykee ♂

Most értem haza Spanyolországból. Fél évig voltam távol és csak pár hétig leszek itthon néhány üzleti ügyet elintézni. Állandóan jövök-megyek, sosem bírok egy helyben megmaradni, ahogyan egy nő sem tud mellettem kintartani. Az állandó utazás minden kapcsolatomból felőrölte, de nem is baj. Aki így nem tud elfogadni, akkor menjen amerre tetszik!

Most is üzleti ügyben megyek egy régi ügyfelemhez, aki több éve bizonyította, hogy nagy svihák. Időnként, ha kint jár, beülünk egy

sörözésre, ha pedig én jövök haza, ő hív meg. Persze a spanyol nők tüze őt is meghatotta, ezért pár ismerősömtől felhajtottam neki a legszenvedélyesebbeket. Persze utána emlegette, hogy "a magyar nők..." de egyből leütöttem a labdát:

- Most Spanyolországban vagyunk, élvezd ezeket! Majd ha hazamész, akkor előkapod a magyar ribancokat és azokkal mulatod az időt.

Szóval nagy kujon volt az öreg, még így hatvanévesen is. De aki jó formában van...

Ezeken gondolkodtam, amikor megláttam. Szívélyesen üdvözöltük egymást, és alig vártuk mindketten, hogy az üzleti részen túlessünk. Ismét nem csalódtam benne, újabb pár évre bebiztosítottuk az együttműködést. Aztán amikor kezdtünk felengedni, telefonált egyet, majd odajött széles mosollyal:

- Múltkor voltál szíves kedveskedni nekem a társasággal, most hadd viszonzozzam. Egy olyan nőt kértem Neked, hogy utána lábra nem bírsz állni. Még ezt a szépen szabott öltönyöd is átfazonírozza - nevetett.

- Igazán kedves vagy, de nem ülünk be inkább inni valamit? - próbáltam hárítani.

- Ne haragudj, de ezt a nőt akkor is ki kell próbálnod! - kacsintott rám. - Állítólag a legjobb elit kurva az ismerőseim szerint. Én még nem próbáltam, de átengedem neked a tapasztalat jogát.

- Ha úgy gondolod... - hagytam rá. - De azért inni adhatnál valamit a nagy menet előtt!

- Parancsolj! - tölti az italt. - Aztán felmehettek itt a szobába, ezért van fenntartva a hely.

Szóval még kufircolós helye is van az öregnek. Nem semmi, amiket megtudok!

Pár perc múlva már szól is a titkár a barátomnak, hogy a hölgy megjött.

- Gyerünk, aztán nehogy egy nő lenyomjon! - kacsint rám újra és kilépünk az ajtón. Egy szűk kosztümben lévő lány állt ott kontyba tekert hajjal, fekete szemüveggel. Igazán elit kurva külseje volt. Még passzol is az elegáns öltönyömhöz, akár színházban is kefélnének vele. De amilyen kis visszafogottnak tűnt annál nagyobb bestia, ismerem az ilyet, volt már alattam jó pár nő.

- Üdvözlöm! - nyújtom felé én is a kezem mosolyogva. Úgyis tudjuk mindketten, miért vagyunk itt, de mégsem eshetünk most egymásnak.

- Felkísérem magukat - adta a hivatalos szöveget a barátom, és elindult előre, a hölgy mögötte. Legvégére maradtam és ahogyan megnéztem a nő combjait, máris éreztem, amint a nyakam köré kulcsolódnak egy alapos nyaláshoz.

Beléptem egy nagy helységbe, két férfit találtam ott, felém tartottak.

Az egyik egy 60 év körüli, jólöltözött úriember volt. Tudtam, hozzá jövök, ismertem már látásból. A másik férfi fiatalabb volt. Tagadhatatlan tetszéssel mért végig.

Felháborítónak és tolakodónak éreztem a nézését, de furcsa módon nem zavart...az igazság az volt, hogy eléggé felkavart, mert vonzódtam hozzá.

Az idősebb férfi, odalépett hozzám. Kezet nyújtott.

- Üdvözlöm, már nagyon vártuk, igaz hamarabb érkezett, mint gondoltam.

Az órára pillantottam, öt perccel múlt 5 óra. Nagyon pontosan értem ide. Nem értettem, miért mondja, hogy hamarabb jöttem...na mindegy.

Majd a fiatalabb is.

- Üdvözlöm! - mondta kezet nyújtva.

Picit elméláztam a szemébe nézve.

- Felkísérem magukat- mondta az idősebb.

Nem igazán értettem hova megyünk, de engedelmesen követtem.

A hátamon éreztem a fiatal férfi tekintetét, szinte égetett a pillantása.

Felmentünk egy márványlepcsőn, majd az idősebb férfi benyitott egy szobába, intett, hogy menjünk be. Ő nem követett minket, illedelmesen elbúcsúzott, és bezárta az ajtót.

Mykee ♂

Bezárult mögöttünk az ajtó. Jó kis helyre kerültünk, abszolút felszerelt kéjlak. Ránéztem a nőre, aki épp megszólalna:

- Én... elnézést, de szerintem rossz helyen vagyok... - kezdte rebegni. Szóval még adja is a szerénykét! Mosolyra húztam a szám:

- Nem, a legjobb helyen van - közelebb léptem hozzá, szinte már érintettük egymást -, a legjobb kezekben.

- Ne haragudjon, de én tényleg nem tudom... - lépne hátrébb, de megragadtam a derekát. Magamhoz húztam és ahogy tiltakozott volna, megcsókoltam. Ennyi elég volt mára a szúziességből, élvezzük már egymást!

Tolt volna el magától, de annál erősebben tartottam és eleinte vissza sem akart csókolni. De aztán engedett a nyelvem játéknak. Engedelmes cicus, jól csinálja! Már éppen megelégedtem volna ennyi tiltakozással, amikor ráharapott a nyelvemre.

Mérgesen szakítottam félbe a csókot, és abban a pillanatban vörösödő arccal ordít le:

- Mégis mit képzelsz? Nem azért jöttem, hogy ilyet tegyen! - szinte csak ömlött belőle a szó. - Én állásajánlatra jöttem!

- Mindjárt kapsz olyan állást tőlem, hogy a szavad eláll! De ha harapsz, akkor nem nyallak ki, viszont ezért úgy le kell szopnod, hogy a farkam beléd durranjon. Érted?! Nekem mindegy, hogy állásajánlatot játszunk vagy sem, de megkúrlak most, hiába is tiltakozol!

Mérges voltam, hogy ráharapott a nyelvemre, de ha vadan szereti, tőlem megkaphatja. Amilyen szerényen felöltözött, annál nagyobb ribanc.

Még nem engedtem el, és az egyik kezével belemarkoltam a kontyába, hátrahúztam a fejét, majd ezt sziszegtem:

- Most úgylis az lesz, amit én akarok, te vadmacska!

Sikításra nyílt volna a szája, de megharaptam kicsit az alsó ajkát, hogy vörösre duzzadjon. Érezze a fájdalmat, ha ezt szereti! Ezután az állára haraptam, szinte élvezet volt a feszes és mégis puha bőrébe kicsit belekóstolni.

ranjana

Én léptem először a szobába, a szemem nehezen szokott hozzá az ottani félhomályhoz. Az ajtó csukódását nem is hallottam, mert annyira meglepődtem, mikor egy fehér selyemágyon, baldahinos ágy előtt találtam magam. A szoba egész berendezése leginkább egy nászutas lakosztályra emlékeztetett.

A humorom aznap nagyon dolgozott bennem, szinte mosolyogva akartam megszólalni, de mégsem csengett vidáman a hangom:

- Én... elnézést, de szerintem rossz helyen vagyok... - rebegettem.

- Nem, a legjobb helyen van, a legjobb kezekben - suttogta az idegen, majd hozzám lépett és átkarolta a derekam.

Ezen nem kicsit meglepődtem, de tagadhatatlanul tetszett. Azonban éreztem, hogy szóvá kell tennem a nemértésemet:

- Ne haragudjon, de én tényleg nem tudom... - suttogtam, és kicsit hátráltam.

A férfi nem engedett, jött utánam, majd közel hajolva lassan megcsókolt. "Na jól van, ez a meglepetések napja" - gondoltam.

Kezdeti reflexes ellenállásomban a mellkasának feszítettem a tenyerem, hogy távol tartsam magamtól, de hamar megoldódott az ellenállásom. Finom volt az illata, az hogy lerohant meg különösen tetszett. Szinte már én kóstoltam az ő nyelvét...talán konyakot ihatott nemrég. Élveztem. De

mégis valahogy felébredt a józan eszem is. "Mi a fene történik velem?"
Ráharaptam a nyelvére, hogy hagyja abba.

- Mégis mit képzelsz? Nem azért jöttem, hogy ilyet tegyen! - komolynak akartam tűnni, és leplezni, mennyire felizgatott. - Én állásajánlatra jöttem!

- Mindjárt kapsz olyan állást tőlem, hogy a szavad eláll! De ha harapsz, akkor nem nyallak ki, viszont ezért úgy le kell szopnod, hogy a farkam beléd durranjon. Érted?! Nekem mindegy, hogy állásajánlatot játszunk vagy sem, de megkúrlak most, hiába is tiltakozol!

Ettől elhültem. "Az ipse kétségkívül agyament...totálisan hibbant!"- gondoltam.

Láttam a dühöt a szemében, meg azt is, hogy nagyon komolyan gondolja, hogy ő most itt engem igenis megkap.

Zavarba ejtett a gondolat...és az is, hogy mintha megjött volna a kedvem belemenni az örültségbe.

Az egyik kezével belemarkolt a hajamba és hátrahúzta a fejem, az arcomba zilálva suttogetta:

- Most úgyis az lesz, amit én akarok te vadmacska!

Ettől megijedtem, de nem szólhattam semmit, mert erősen megharapta az alsó ajkam, majd az államra is ráillesztette fogait.

Haragudtam is rá, meg nem is. Elkezdtem kívánni. Az jutott eszembe, hogy eltéveszthettem a házsámot, és rossz helyre jöttem. Itt állásinterjú nem lesz. De ha a dolgok így mennek, egy vonzó idegen leteper. Tagadhatatlanul ez volt egy régi fantáziám...hihetetlen, hogy ilyen váratlanul valóra akar válni.

Visszahraptam a nyelvére, de ezúttal gyengéden.

- Ha te harapsz, én is harapok - suttogettam elfúlóan -, vigyázz, nehogy nagyon harapjak! Míg csak a nyelved van a számban, addig nincs mitől tartanod...

Láttam, hogy elmosolyodik, és tovább csókolt, közben erősen magához húzott, belemarkolva fenekembe, és megemelve picit...

Mykee

- Ha te harapsz, én is harapok! Vigyázz, nehogy nagyon harapjak. Míg csak a nyelved van a számban, addig nincs mitől tartanod...

Na ez a helyes hozzáállás! Már is engedékenyebb lett, így legalább nem kell plusz köröket futnunk. Újra megcsókoltam és a popsiját megmarkolva felemeltem. Kemény, feszes popsija volt a csajnak. Odavitem az ágyhoz és leengedtem a szélére.

- Akkor most ne harapj, vagy én harapok - mondtam neki mosolyogva,

miközben már vettem is elő a keménységem. - Szóval hogyan is szopod robbanásig a farkam?

Megfogtam a tarkójánál fogva, a szájához irányítottam a farkam és a szemébe néztem. Pár pillanatig mintha hezitált volna, de aztán engedelmesen bekapta a farkam. Szembeálltam vele és két kézzel túrtam a hajába. Kezdetben nagyon finoman játszott vele, de aztán benyúlt a nadrágomba és elővette a golyóimat is. Nagyon ért ez a nő a szopáshoz, tényleg nagyon jól csinálja!

Lélegzetem sűrűsödni kezdett és már-már nyögésekbe fulladt. A nő meg egyre jobban és erősebben szívni kezdte a makkom. Aztán egyszer csak kivette és csókolgatni kezdte a hegyét. Rászóltam:

- Azt mondtam durranásig!

Felnézett a szemembe és mosolyogva azt mondta:

- Nyugi nagyfiú, meglesz! - és újra bekapta a farkam. Hát jó, ha ő jobban tudja... Végülis ő ért hozzá. Viszont amit tett az isteni volt...

ranjana

Picit megemelve az ágyig vitt, és leültetett a szélére. Egyik kezével még a fejemet és tarkómat simogatta, a másikkal kiszabadította a férfiasságát. Amaz csak az épp kigombolt és lezipzározott nadrágból rögtön az arcomba meredt:

- Akkor most ne harapj, vagy én harapok! - súgta mosolyogva, de közben felém tolta a medencéjét, és fejemet ráfókuszálta. - Szóval hogyan is szopod robbanásig a farkam?

Kicsit meglepődtem a gesztusán. Az, hogy itt valami komoly félreértés van, már semmi kétséget nem hagyott bennem. Valami furcsa módon mégis nagyon izgatott ez az idegen. Igaz, úgy bánik velem, mint egy kurvával...a szavai legalábbis olyanok néha, de a mozdulatai nem erőszakosak.

Nem kellett a fejemet irányítsa, magamtól is kívántam már, hogy érezzem a számban, de mindenképp felizgatott, hogy közben a hajammal játszik, beletúr.

Kezdetben nagyon finoman értem csak hozzá, aztán ahogy elhatalmasodott rajtam pillanatok alatt a szenvedély, már alig tudtam magamnak megálljt parancsolni. Lassan a heréit is kiszabadítottam a nadrágból, és őket is elhalmoztam gyengédséggel. A férfi egyre szaporább lélegzete és apró nyögései arra figyelmeztettek, hogy picit lassítsak, hogy minél tovább nyújtsam az élvezetét. Ezért kivettem a számból a farkát, és csak alig érintve a makkját kezdtem szopogatni.

- Azt mondtam durranásig! - hallottam a kemény utasítást a fejem fölött.

Felbosszantott, nem is ismer, parancsolgat....mellesleg szopat...de nem tudtam haragudni rá. Ezért csak, mint egy olyasvalaki, aki nagyon jól tudja mit csinál, mosolyogva ennyit szóltam:

- Nyugi nagyfiú, meglesz! - és máris újra torokig toltam.

Hevesen húzogattam rajta a fejem, szinte lecsöppent róla a nyálam, éreztem, ahogy nagyon feszül már a kezem játéka alatt a zacskója, majd a feszülés átterjedt a férfiasságára is. Kicsit összerándult. Ebben a percben, mintha szólni akart volna, hogy vigyázzak, mert a fejemet egy pillanatra megállította. De aztán erősen magára húzta.

A legutolsó pillanat előtt kiszabadítottam a fejem a szorításából:

- Tudod ugye, hogy ezért nagyon ki kell nyalj?! - kérdeztem, miközben a kezem nem hagyta abba a játékot.

- Igen - bólintott - bármit!

Ekkor újra rátoltam magam, és éreztem is, ahogy egy erős lüktetés megrázza a testét, majd a számba érkező hullámokban feltörő nedvét.

Mykee

Már-már eldurrantam, amikor kivette a szájából a farkam, majd rám nézett:

- Tudod ugye, hogy ezért nagyon ki kell nyalj?! - kérdezte, de a keze nem állt le és olyan istenien csinálta, hogy bármelyik pillanatban úgy éreztem felrobbanok. Bármit, bármit megígérek!

- Igen, bármit! - nyögtem fel, és amint a szájába vette már nem bírtam. Hajába túrtam és úgy éreztem megszédülök. Olyan mélyről és hevesen tört fel belőlem az erő, hogy hangosan és hosszan felnyögtem, miközben a nyelve rászívott makkom hegyére. Nem bírtam már állva, a vállába kapaszkodtam, de ő nem engedte ki a szájából, csak nyelte és nyelte a feltörő levem. Lábam remegett, és legszívesebben kijöttem volna a szájából, de csak szopta tovább, mintha mi sem történt volna. Nem kímélt, mintha csak ott helyben akart volna kivégezni.

Végül szelídültek ajkai és szabadon eresztettek. Farkam ugyanolyan keményen állt, mint a robbanásom előtt, de úgy lángolt az érzékenységtől, hogy egy érintésre is is felordítottam volna.

- No mi lesz nagyfiú? Kinyalsz? - kérdezte incselkedve és húzott egy erőset a makkomon. Majdnem összerogytam. Hátradőlt az ágyon, lábait felhúzta, szoknyája alól kivillant falatnyi tangája és a combfix csipkéje.

- Nyallak... - nyögtem és már térdre is borultam előtte, a következő

pillanatban már húztam is félre a tangáját, ami alatt nedves ajkai vártak. Körbenyaltam a húsos bőrét.

- Mmmm... de finom pinád van! - sóhajtottam bele. A lyuktól a csiklójáig olyan erőset nyaltam, hogy felsikított. Hajamba túrt, úgy húzott magára. Nyelvemen végigcsorgott édes puncióze, de többet akartam. Nyelvemmel benyitottam barlangjába és ameddig engedte, benyaltam a lyukba. Orrommal beszívtam az illatát és teljesen elvesztem a combjai között.

ranjana

Az utolsó cseppet is kiszívtam belőle, és még utána is játszottam a nyelvemmel, de éreztem, hogy szinte fáj már neki így élvezés után. Elengedtem a számmal, de a kezem még nem vettem le róla. Hihetetlenül játszani volt kedvem.

- No mi lesz nagyfiú? Kinyalsz? - kérdeztem, és még egyszer megsimogattam a merev férfiasságát.

Lassan hátradőltem az ágyon, a szoknyámat kicsit feljebb húztam. A szeme möhön követte a lábaimból egyre többet mutatni akaró ruhadarabot. Valóságos gyönyör ült ki az arcára, mikor megpillantotta a combfixet rajtam.

Elém térdelt, combjaim közé fészkelte magát, a csípőmnél megragadva közelebb húzott magához.

- Nyallak... - súgta.

Mire feleszméltem a tangám már félre volt tolva, és ő éhesen tapadt az ajkaimra, játszva-körözve a nyelvével.

- Mmmm... de finom pinád van! - hallottam mélyről.

Felizgatott, amit mondott, hánykolódtam a gyönyörtől az ágyon, a melleimet simogattam csak úgy ruhán át, majd a hajába túrtam. Elviselhetetlen volt a kéj, lila köd lepte el az agyam, a hajánál fogva irányítottam hogy erősen vagy gyengédebben nyaljon. Elvette az eszem, hogy most ő imád engem.

A nyelve játékát a testem egy-egy rezdülése követte, amik folytonos rángásokba mentek át. A hangom idegenül, és távolból csengett. Csak sóhajok, és nyögések...

Azt sem tudom, hogy hívják, de nem is érdekel. Mindjárt elrepít.

Mykee

Imádtam a punciját, egyszerűen nem bírtam betelni vele! Húsos, és

nyalnivaló.

Lábait megemeltem és felhúztam, hogy ajkai még jobban kidomborodjanak. Aztán egyre mélyebben és mélyebben merültem benne, nyelvemmel szinte ittam minden cseppjét. Csiklója egyre jobban duzzadt, bekaptam és szívni kezdtem, nyelvem nekitapasztottam, és mintha csak lenyeltem volna, olyan mélyen húztam egyre beljebb. Nyögései és sóhajai betöltötték a szobát, a fejem erősebben magára húzta. Egyre gyorsabban masszíroztam kemény magját, és úgy gondoltam, itt az ideje, hogy az ujjammal benyissak.

Ekkor kopogás hallatszódott kintről. Először nem érdekelt, mert olyan mélyen belemerültem ebbe a pinába, hogy most ne zavarjanak meg. De a kopogás dörömböléssé erősödött.

- Nyisd ki! Sürgős! - hallottam az öreg hangját. Ezzel nagyon nem lopta be magát a szívembe. De biztos, hogy lehet oka annak, hogy megzavar, hiszen ő hagyott minket kettesben.

- Nyisd már ki! - szólt újra. A francba, hogy most kell megzavarnia! Magam elé kapom a nadrágom, hogy legalább takarjak valamit, és az ajtót résnyire nyitottam, mögé állva.

- Mi a fene az a sürgős?! - morogtam, amikor ránéztem. Ő szinte falfehéren válaszolt alig hallhatóan, hogy a nő ne hallja a beszélgetésünket:

- Ez a lány nem az a lány!

- Mi van? - néztem rá értetlenül, mert ez így baromi érdekesen hangzott.

- Mondom... - súgta újra - Ő nem az, akit hívtam! Az a lány most jött meg.

- Akkor ő ki? - kérdeztem bambán, mert kezdtem magam úgy érezni, mint egy rossz tréfa áldozata.

- Ő? Ő... mindegy, hagyjuk, más miatt jött. Szóval... Szánom a dolgot, de most mi legyen? - kérdezte tanácstalanul rám nézve.

- Hát... - hátranéztem a lányra, aki szintén magára kapott ez idő alatt pár ruhadarabot - Végülis... Az ágyban jó volt... Felküldöd ide a kurvát is?

- Nem... dehogy! De ez a nő jöjjön, mielőtt komolyabb bajunk lenne - mondta halkán, majd hátraszólt a nőnek: - Hölgyem, velem jönne? Megvárom itt, amíg felöltözik.

- Egy pillanat és megyek! - hallottam a lány hangját.

- A kurvát ne küldd fel akkor, de adok pénzt, hogy kifizesd - mondtam öreg barátomnak.

- Nem, dehogy! Az én bajom, én fizetem, és amúgy is a vendégem voltál - súgta, amikor előbukkant a csaj és kisurrant mellettem az ajtón. Én meg ott álltam letaglózva és értetlenül, mert nem tudtam, mi folyik itt?

Egyre inkább belém mélyesztette a nyelvét, néha felpillantott rám, de csak a szemeit láthattam, mert talán az orra is az ajkaim közét izgatta. A pillantása átszellemült volt, semmi ráció, semmi érzelem....ugyanúgy mint az enyém, csak a mohó adni akarás, és a másik, ami talán ebben a helyzetben igazán fontos volt: elvenni mindent amit a pillanat felkínál.

Önkívületemben csak azt akartam, hogy adja nekem az ujjait is, tegye már belém őket! A csiklómól éhes bizsergés indult, ami szinte fájdalommmá vált a medencémben, és ezt a kínt csak az enyhítette volna, ha belém tol valamit...az ujját, vagy...igen azt is, csak kicsit később.

Remegtem a vágtyól, hogy magamba fogadjam.

Egyszer csak egy zaj üti meg a fülem, vagy csak arra lettem figyelmes, hogy ő felemeli a fejét, és az ajtóra néz. Csak ezután azonosítom, hogy valaki dörömböl az ajtón, és beszél is mellé.

- Nyisd ki! Sürgős! - hallottam egy hangot.- Nyisd már ki!

A férfi felemelkedett mellőlem, összerendezte magát, és az ajtóhoz ment. Csak szófoszlányok ütötték meg a fülem, nem tudtam összerakni miről lehet szó.

Én is azzal voltam elfoglalva, hogy magamat valamelyest összerendezzem. Nem volt nehéz. A szétzilált hajamon kívül, ami igencsak árulkodónak tűnhetett, hogy csupán a szoknyám volt felhajtva.

Felálltam, és türelmetlenül vártam, mi lesz ebből az egész értelmetlen helyzetből.

Aztán csak annyit értettem, hogy ki kell mennem, az idősebb férfihoz. Szememet lesütve léptem ki a szobából, rá sem mertem nézni arra a pasira, akinek még fénylett az arca az én nedvemtől. Szégyelltem magam.

Lassan becsukódott az ajtó mögöttem, az idősebb férfi fölöttébb zavart tekintetével legalább megnyugtató, hogy nem csak én érzem magam pocsékul.

Csendesen lépkedtem mögötte lefelé a lépcsőn. Halkan hátrafordulva magyarázkodni kezdett, de nem tudott a szemembe nézni:

- Elnézést a félreértésért, nem is tudom, mit mondhatnék. Máris végigbeszéljük az idejövetele valós okát. Biztosíthatom, hogy az állás az Öné. Ez a legkevesebb, amit tehetek a történetek után - mormolta.

Hangja nem meggyőzően csengett. Azt súgta, az ösztönöm, hogy csak retusálni akarja az előbbi hibát. Szánalomból, vagy a szám befogása végett kínál állást, és tulajdonképpen fogalma sincs milyen tudással vagy teljesítménnyel rendelkezem szakmailag. Ez felháborított. De nem szólhattam semmit, mert épp leértünk a lépcsőn, ahol egy erősen festett

arcú nő állt. Az öltözéke nagyon kihívó volt.

A férfi hozzáfordult:

- Köszönöm, hogy idefáradt...a szolgálataira mégsem lesz szükség. De természetesen a ma délutáni munkaidejét kifizetem. A titkárom intézi. - Intett jelentőségteljesen az ajtó felé, ahol azt a férfit láttam, aki beengedett a házba.

A nő bólintott, majd kacéran hátravetve a fejét, bűgő hangon ennyit mondott:

- Pedig bánhatja, hogy elküld!

A világ megfordult velem. Összeállt a kép. Ez a nő egy örömlány...és ami rosszabb, azt hitték, hogy én vagyok ő. És ami ennél is szörnyűbb, úgy is viselkedtem.

Ketten maradtunk az idősebb férfival a hallban.

- Kérem, fáradjon a dolgozószobámba!- mutatott egy ajtóra.

Pár pillanatnyi szünet után tudtam csak felelni. Odanyújtottam a jobbomat. A férfi viszonzta a gesztusomat. Tenyere a tenyerembe fonódott. A hangom halk volt és határozott:

- Köszönöm a lehetőséget, uram. Attól tartok nem élek vele. Minden jót kívánok.

Megrökönyödve bámult rám. Talán félt, hogy mit akarok kezdeni a megszerzett információkkal, talán ügyvédhez is mehetnék, feljelenteni. De ezt nem tenném. A maga idegenségében, és durvaságában tetszett a fiatal pasi ott fenn a szobában.

Már csak a bejáratból hátrapillantva köszöntem.

Mikor kiléptem a házból a szajha még a titkár mellett állt, aki viszont a telefont a kezében tartotta. Biztos voltam benne, hogy a fiatal férfi hívta a fenti szobából, hogy mégis inkább küldjék fel a nőt.

Mykee

Kínos pillanatok voltak. Egyrészt zavarban voltam, mert azt sem tudtam, ki ez a nő, ráadásul még a nevét sem árulta el. Igaz, nem is kérdeztem, hát kit érdekelne egy kurva? Jön és megdugják. Egyszer történik meg csak jó esetben, akkor mit érdekeljen? De ez a nő más volt, mégis megtette!

Leültem az ágy szélére, próbáltam összeszedni a gondolataimat. Én is úgy éreztem, mint aki megszegyenült, szerencsétlen nőről meg ne is beszéljünk. Gondolom, hogy kiborulhatott szegény. Bár pár perce még nem így tűnt. Meg kellene keresnem, de ezek után nem hiszem, hogy a szemébe tudnék nézni. Biztos ő is levette, hogy itt másról volt szó, és egy

ribancnak néztem. De mégis élvezte...

Ez utóbbi gondolat nem hagyott nyugodni. Mégis meg kell tudnom ki ő, nem engedhetem csak úgy el! Vajon ki tudhatja, ki is ő? Öreg barátomat csak nem fogom ezzel zaklatni, mert így is kínos volt neki a dolog. Akkor... Igen, a titkára! Aki kíséreti állandóan, amióta megjöttem! Ő biztos tudja ki lehetett ez a Hamupipőke.

Tárcsáztam is a központi számot, és hallottam, hogy sikerült célt érnem. Bátortalanul megkérdeztem:

- Elnézést, hogy így zavarom, de szeretném tudni annak a hölgynek a címét és telefonszámát, aki itt volt. Tudja: szemüveg, kosztüm, miegymás. Az imént kérte tőlem George barátom, hogy a hölgyet kellőképpen kártalanítsuk. Utána nézne?

- Egy pillanatot kérek. - hallom a hangját és meg sem kérdőjelezi amit kértem tőle. - Itt is van, mondom...

Miután felírtam a nevét és címét, máris magamra kaptam a ruhát, lesiettem. Törtem a fejem, hogy miként hódíthatom újra vissza a hölgy szívét. Megvan minden, ami szükséges volt a hódításhoz, csak egy jó ötlet kell.

Mikor leértem, barátommal futottam össze és odasietett hozzám.

- Ne haragudj kérlek... - szabódott - Egy fatális félreértés volt az egész és alaposan lejárattam magam mindenki előtt. Legközelebb diszkrétebb leszek és jobban odafigyelek. Pedig tényleg azt hittem, hogy ő a... Na mindegy, hagyjuk!

- Semmi baj, tényleg! Viszont nekem most dolgom akadt, telefonon kerestek - lódítottam neki, hogy a titokzatos nő után eredjek. - Ezért ne haragudj, de most mennem kell.

- Persze, persze - indultunk kifelé, majd a kapuban megkérdezte újra: - Ugye nincs harag?

- Dehogy, sőt! Inkább hálás vagyok, hogy összehoztál velem! De nem hiszem, hogy újra találkozónánk, ahhoz túl büszke lenne...

Igyekeztem terelni a szót, de közben arra gondoltam, hátha kap majd az alkalmon, hogy a nevében is bocsánatot kérjek. Nem is kellett sokáig várni rá:

- Igen, büszke lenne, de ha esetleg mégis találkoznál velem, a nevében is kérj elnézést még egyszer. Valamivel esetleg támogathatlak ebben?

- Nem is tudom... - ráharapott, úgy éreztem, ezért máris lecsapok a lehetőségre: - Esetleg ha tudsz egy jó borászt, éttermet és még az autód is kölcsönkérhetem...

- Ez a legkevesebb! - csillant fel a szeme. - Itt a kulcs, és adok két névjegyet. Tessék! Ez az egyik legkiválóbb borász ismerősöm, majd

odaszólok, hogy mész, és én állom az italt. Ez pedig egy minőségi étterem, sokat járok oda, vidd csak el egy vacsorára a nőt!

- Oké, de azt már hadd fizessem én - mosolyogtam rá, és kezemben a kocsikulccsal már búcsút is vettünk egymástól. Láttam, hogy nagyon bántja a dolog, de egy ilyen nőhöz kell a minőségi bocsánatkérés.

Beültem a kocsiba és elővettem a hölgy számát. Már éppen hívtam volna, de végül úgy döntöttem elmegyek hozzá. Biztosan hazament, de bízom benne, hogy nem autóval volt, így pont megelőzhetem és megvárhatom a lakás előtt.

Ezzel az elhatározással odaléptem a gázra, hogy még megelőzzem vágyaim nőjét.

ranjana

A világ még forgott velem, mikor kiléptem a főbejáraton. Nem akartam elfogadni ezt a megaláztatást, ami egy félreértésből fakadt.

"Egyszerűen kurvának hittek...úgy is viselkedtem." - morfondíroztam magamban.

Nem volt kedvem buszra szállni, inkább sétáltam hazáig. Amúgy sem lakom messze, és nagyon is rám fért a szellőzés.

Igyekeztem a figyelmem elterelni. Néztam az embereket. Talán mindenki hordoz egy-két apró titkot magával. Bármennyire is fáradoztam nem a történetekre összpontosítani, csak az idegen férfi járt a fejemben. Az ízét még a számban éreztem. Az ajkaimban még lüktető nedves zsibbadás az ajkait idézte.

Néha elhaladtam egy kirakat előtt. Megálltam, de nem érdekelt mi van odabenn.

Magamat szemléltem....tényleg szajhának nézek ki?

Az üvegből egy kócos lány nézett vissza, kipirult arccal, a szemeim csillogtak, de nem tudom, hogy a szégyentől vagy egy furcsa örömtől és izgatottságtól, amit az idegennel való találkozás emléke váltott ki bennem. Örültem, hogy nem tudtam a nevét, nem tudtam róla semmit.

Tudatosult bennem, hogy csak egy valamit bánok: azt, hogy nem volt időm igazán odaadni magam neki.

Odaértem a gyalogos átjáróhoz, már láttam is a tömbházat, ahol lakom.

Türelmesen vártam a zöld fényre. A tömeg elindult, haladtam velük én is.

Még a zebra felénél sem voltam, elkezdtem túrni a táskámban. Kulcsot kerestem. Nem könnyű feladat, mert a táskám több rekeszes, és csak bedobtam hanyagul, mikor kiléptem a lakásból.

Nagy nehezen megtaláltam.

- Szia! - rázott fel egy mély hang a révültségemből.

Odanézek, ahonnan hallottam. A kulcsom csörömpölve landolt a földön.

Elöttem állt az idegen, mintha a földből nőtt volna oda. Egy fél értelmes hang sem jött ki a torkomon. "Fölöttébb bambán festhetek"- jutott eszembe.

- Helló... - nyögtem.

A szemeit vizsgálom. Mulattatja a zavarom, de ő sincs a helyzet igazi magaslatán. Egy valami azonban biztos: megint láttam rajta az akarást.

- Szerintem kezdjük onnan - mosolyodott el csibészesen -, hogy most láttalak meg először, elvarázsolt a kócos hajad...és gondoltam, bátorkodom idejönni.

Közben lehajolt, és a kezembe nyomta a kulcsaimat. Tudom, hogy a keze nem véletlenül simított át az ujjaimon.

- Igen? - csak rebegtem, és ittam minden szavát.

- Esetleg, beszélgethetnék...egy vacsora mellett?

Kicsit meglepve szólaltam meg:

- Bár határozott meggyőződése, hogy nem most látsz először - kacsintottam rá -, de mindenképp jó ötletnek tartom a vacsorát! - mosolyogtam őszintén a szemébe.

Mykee

Nagyon zavarban volt. Mind a ketten vergődtünk a tehetetlenség csapdájában, hiszen nagyon jól tudtuk, mi is történt, és jobb lett volna elfelejteni. Bár inkább nem felejtettem volna el, mert nagyon jó volt Vele! Úgyhogy inkább egy rövid húzással átvágtam a problémát:

- Szerintem kezdjük onnan, hogy most láttalak meg először, elvarázsolt a kócos hajad...és gondoltam, bátorkodom idejönni.

Aztán hogy zavarom leplezzem és egyben udvariasnak is tűnjek, lehajoltam a kulcsáért. Újra érezni akartam, így nem húztam el a kezem azonnal, inkább kiélveztem azt a pillanatot, amint újra hozzáérhetek.

- Igen? - Láttam rajta még a zavart, de reménység gyúlt a szemében.

- Esetleg, beszélgethetnék... - éreztem, hogy most kell lépni - egy vacsora mellett?

- Bár határozott meggyőződése, hogy nem most látsz először, de mindenképp jó ötletnek tartom a vacsorát! - majd elmosolyodott. Mire kimondta, már visszatért az önbizalma, láttam, hogy egyre jobban magára talált.

- Akkor... - határozottan a szemébe néztem és tisztelem jeléül huncut

magázódásba váltottam: - Önért jöhetek hét órára?

- Természetesen. Várni fogom! - mosolyogta, majd a kaput kinyitva eltűnt a szemem elől. Az órára néztem: négy óra van. Még van időm, hogy rendbe hozzam magam. Gyorsan beültem az autóba és hazafelé vettem az irányt. Közben felhívtam öreg barátomat, aki biztosított afelől, hogy a borász ismerőse már vár. Tettem egy kitérőt, hogy az ital is nálam legyen, hiszen ki tudja, mikor lesz rá szükség. Az eladó udvarias volt, és igazán értett a borokhoz, valóban egy kitűnő vörösbort nyújtott át. Gyorsan eldugtam az autó hátsó ülésénél és még pont annyi időm volt, hogy elkészüljek az estére.

Pár perc volt hétig, mire odaértem hozzá. Elegánsan kiöltöztem, zakó, nyakkendő, ing és szövetnadrág összeállítás úgy gondoltam, illő lesz egy ilyen alkalomhoz. Hiszen randevúra mentem egy igazán bájos hölgyhöz!

Odaléptem a kapuhoz és felcsengettem.

- Jó estét! - szólok bele - Egy bájos hölgyért jöttem, aki vacsorára hivatalos.

Hallottam egy mosolyt a hangjában, miközben válaszolt:

- Mindjárt megyek drága uram, legyen türelemmel!

Ekkor jutott eszembe, hogy virágot nem hoztam a randevúra, de talán nem veszi észre, hiszen nem is tudnánk hová tenni. Viszont majd randevún megtudakolom, melyik a kedvence és legközelebb azt hozok. Igen, ez jó ötlet! Ez járt a fejemben, amikor nyílt a kapu és megjelent Ő. Mintha kicserélték volna, mintha nem is ezzel a nővel találkoztam volna délután...

ranjana

Felszaladtam a lépcsőn, berontottam a lakásomba, és becsaptam a bejárati ajtót.

Pár percig csak fújtattam, a gyorsan szedett lépcsőfokok miatt. Aztán kitört belőlem a nevetés.

"Nem hiszem el, hogy ez történik velem!" - morfondíroztam.

A pasi, aki mint olyan kurvának hitt, és én ezt egy kicsit sem cáfoltam meg a viselkedésemmel, itt volt a ház előtt, és vacsorára hívott.

"Alig van pár órára" - fut át az agyamon, márpedig most nagyon rendezett és elegáns nő benyomását készültem kelteni.

Miközben kikerült a szekrényemből a fekete csipkefehérnemű, a combfixes fekete csipke szegélyes combfix és a fekete egyszerű vonalú, de annál mutatósabb rövid kisruha, nagy adag forró vizet engedtem magamnak.

"Fürdés, hajmosás...hmmm smink...ok, megleszek" - biztattam magam.

Az idő repült, olykor bepillantottam a tükörbe. Az alakuló öszkép kezdett tetszeni.

Épp az utolsó hullámcsatot illesztettem be a lazán felfogott kontyomba, mikor szólt a csengő:

- Jó estét! Egy bájos hölgyért jöttem, aki vacsorára hivatalos. - hallom az izgató hangot.

Egy kevés türelmét kérem és már rohanok is. Lelassítom lépteimet mielőtt kilépnék az utcára.

A lovagom hanyagul nekitámaszkodva az autójának várakozik rám...tagadhatatlanul izléses és elegáns öltözékben. Szemei elkerekednek, mikor meglát. Ez siker - nyugtázom magamban.

Kedvesen nyújtja a kezét, kinyitja a kocsiajtót, és mint egy hercegnőt besegít.

Megkerülve az autót ő is beszáll. Férfias illata betölti a belteret...nem erősen, csak épp érezhetően.

Nem tudom eldönteni, hogy csak magamban érzem ezt a szörnyű feszültséget, vagy benne is ez van?

Az ösztönöm legszívesebben visszafordítaná a járművet, és felcitolnám magamhoz ezt a még mindig ismeretlen pasit. De tudom, hogy a ma este csodás lesz, hangulatos...és még végződhet nálam.

- Ismered ezt a helyet? - kérdi kedvesen rám mosolyogva.

- Nem jártam még ezen a városrészen - pillantgatok kifelé.

- Akkor ez tényleg egy meglepetés este lesz! Ha jól érzed magad velem, akkor meglepetés éjszaka...

Erre a kedves, de mégis kétértelmű mondatra nem tudtam mit reagálni...csak diszkrétem mosolyogtam, és engedtem, hogy a férfi beváltsa az ígéretét.

Mykee

Gondolkodtam, hogyan is vághatnék bele a beszélgetésbe, törjem meg a kínos csendet? Végül úgy döntöttem, hogy feldobom neki az étterem nevét, lássa, hogy nyílt lapokkal játszom:

- Ismered ezt a helyet? - mosolyodtam el.

- Nem jártam még ezen a városrészen - nézelődött kifelé az ablakon. Bevalljam neki, hogy én sem? De a címet tudom hol van, hallottam már felőle.

- Akkor ez tényleg egy meglepetés este lesz! - "mindkettőnknek" gondoltam még hozzá, aztán miért is ne csapnám le a magas labdát, ezért így folytattam: - Ha jól érzed magad velem, akkor meglepetés éjszaka...

Kíváncsian vártam a reakcióját, de csak kellemesen mosolygott, nem tiltakozott. Ez nekem elég válasz volt.

Mikor odaértünk, egy előzékeny pincér várt bennünket a bejáratnál. Megkérdezte a nevem és már kísért is minket egy diszkrét, ám mégis elegáns asztalhoz. Szerencsére nem volt hűvös így estefelé, ezért szabadtéri teraszon kaptunk egy csodás helyet, gyönyörű kilátással.

- Igazán elbűvölő hely, nemde? - kérdeztem, miután leültünk. - Ennek varázsát pedig Ön emeli magasabbra.

- Ó, köszönöm! - mosolyodott el elismerően, én pedig úgy döntöttem, hogy bármilyen sablonosnak vagy elcsépettnak is tűnhetett a szöveg, mégis úriember leszek ma este. Nem szeretnék ezen az első randevún rossz benyomást kelteni, ha az előzményeket nem számítjuk bele.

- Nos? Milyen italt hozhatok? - kérdezte a pincér tőlünk és vissza is kérdeztem azonnal:

- Mit ajánl? - tudtam, hogy ha az öreg ideszólt, csak a legjobbat hozhatják ki. Nem csalódtam, a pincér tényleg kiválóan "választott".

- Köszönöm, azt kérjük! - bólintottam a borra, és miután elment az asztaltól a kiszolgáló a csillogó szemű szépségre néztem. Izgatottan nézte az étlapot, majd felnézett rám és huncutan elmosolyodott...

ranjana

Egy teraszon van az asztalunk. A vendéglő meghitt, hangulatos, elegáns. Kicsit filmszerű minden.

Leginkább az irreális, hogy itt ülünk egymással szemben egy idegen emberrel, finomkodva társalgunk, még szélesebb mosollyal fogadjuk az olykor-olykor megjelenő pincért, és mindezzel együtt vagy inkább mindennek ellenére alig pár órája kemény szavak közepette, és durván imádtuk egymás testét.

Sokszor azon kapom magam, hogy bár igyekszem a tájat, a vendéglőt az egész környezetet magamba zárni, megfigyelni...a figyelmemet a szemben ülő férfi birtokolja.

Hiába kezdett beszélgetést, vagy hiába vettem fel én egy témát, a ma estére felöltött úriemberi arca alól néha kivillan egy-egy éhes-akaró pillantás. A dekoltázsomat simogató tekintete olykor elárulja...és tudom, hogy én is kijátszom a vágyaimat előtte néhány nézésemmel.

A bor csodás...a vacsora finom..de mindez csak szürke tartozéka a mai napnak, a mai éjszakának.

- Holnap elutazom! - hallom - Csak rövid ideig terveztem itt maradni.

Nézése fürkésző, talán elnézést kér a rövid idő miatt, de amit leginkább

kiolvasni vélek belőle, az egy egészen más dolog. Érzem, nekem kell megneveznem.

- Akkor már csak a ma éjszaka marad? - kérdem csendesen.

Picit lesüti szemét, majd ismét rám néz:

- Nem tudok ígérni semmit...nem is akarok, de a ma éjszakát csodássá tehetem...ha szabad.

A szavai őszinték, nem áztat legalább. De az az igazság, hogy én sem akarok ennél többet.

Poharamért nyúlok, felé tartom, majd kihívó mosollyal, szinte csak súgva formálom a szavakat:

- A ma éjszakára!

Csendesen koccannak a poharak.

Mykee

Romantikus. Csak ez a szó jut eszembe, ahogyan végignézek magunkon. Ez a nő, akivel úgy elbántam még délután, most itt ül, mosolyog és egyszerűen kenyérre keni a szívem. Elbűvöl a mosolya, a szeme is huncutan csillog, pedig... Pedig nemsokára meg kell mondanom neki. Elrontani ezt a csodás estét ezzel a hírrel, vajon megéri-e? De ha eltűnök, akkor azt hiheti, hogy csak egy kósza numerának veszem, pedig már régen nem erről szól ez az egész. A dekoltázsa is hivalkodó, ami ismét emlékeztet a délutánra, ismét elképzelem, mi van a ruhája alatt. Áh....

Felsőhajtok, mégis elmondom neki:

- Holnap elutazom! Csak rövid ideig terveztem itt maradni.

Halkan, fájón hagyják el a számat e szavak. Vártam a lesújtó véleményt, a haragos villámokat, de ehelyett egy úrinő kérdezett vissza óvatosan:

- Akkor már csak a ma éjszaka marad? - súgja.

Mit mondhatnék? Csak az igazat:

- Nem tudok ígérni semmit... - nem akartam olyat mondani, amivel megbánthatom, de ha ő is szeretné, akkor talán... Így merészebben folytatom: - Nem is akarok, de a ma éjszakát csodássá tehetem...ha szabad.

Az utolsó két szót már illendően, engedélyt kérve vetem fel. Vajon mennyire érzi, hogy fontos a számomra?

Kétségeimet egy mosollyal fújja el és a poharát nyújtja:

- A ma éjszakára! - és a poharainkat koccintjuk. Egymás szemébe nézve isszuk ki az utolsó cseppeket is, és intek a pincérnek, hogy fizetnék.

Az autóban nem sokat beszélgetünk, de a kezét a combomra helyezve engedi, hogy nyugodtan vezessek. Bár ujjai érintése kicsit már felizgat, és mintha egyre feljebb kúsznának, de ezt mégis az útnak tudom be. Felé

vesszük az irányt, hogy valóban otthonosan, és számára biztos helyen lehessünk egymáséi.

ranjana

A vacsora kellemes hangulatban telik, de valahogy egyikünk sem igazán éhes.

Hamar menni akarunk...én legalábbis azt akarom.

Felizgat a szemközt ülő férfi...és elveszi az eszem a levegőben szinte érezhető feszültség.

"Magamban akarlak érezni" - súgnám neki, de nem akarok ezután a finom este után ennyire a lovak közé csapni.

Az autóban, egyre kevésbé akarom magam türtőztetni.

Miközben vezet, kezemet a combjára teszem, és rafináltan kihasználva a kanyarokat milliméterenként haladok felfelé. Nem tudom, vajon érzékel belőle valamit is, mert egyelőre komolyan a vezetésre koncentrálok.

Messziről stagnáló kocsisort látunk, és a sor előtt villódzó rendőrautót és mentőt.

- Baleset! - mondom.

Lassít:

- A ma estét nem az autóban ülve terveztem - mondja bosszúsan.

Vérszemet kapok.

- Akkor térj be balra abba a kis utcába, és mutatok egy kerülő utat!

Egy percig sem tévovázik, fordul.

Közben gondolkodom, hogy mekkora szerencsénk van, hogy már a lakásomhoz közel járunk, mert az itteni környéket ismerem. Tudom, hogy bizarr a kerülőút, de legalább hamar hazaérünk.

Az út lassan szűkül, és macskakövesre vált. Picit ráncolja a homlokát, és megkérdi.

- Biztos vagy benne, hogy ez az a rövidítés, amire gondoltál?

Nem válaszolok semmit. Eszembe jut, hogy egy kis szünet talán beleférhet a hazaútba.

Megáll, rám néz:

- Biztos?

Tudom hogy szemem csillogása már elárul.

- Nem...itt ma este csak egyetlen dolog biztos - odahajolok hozzá, és szájon csókolom.

Élvezem, hogy meglepődik picit. Bal keze után nyúlva szoknyám alá vezetem. Félretolva a bugyimat az ujj hegyét belemártom a nedves nyílásomba.

- Csak ez biztos - csókolom a szájába sóhajtva a szavakat.

Mykee

Hova visz ez a nő? Állítólag erre gyorsabb, de ahogyan egyre érdekesebb utcákra fordulunk rá, kezdek kételkedni. Igaz, a baleset jókor jött, hogy többet lehessen vele, de legalább odaérnénk már és megkapnám ezt a szépséget.

- Biztos vagy benne, hogy ez az a rövidítés, amire gondoltál? - kérdezem, de válasz nem jön. Megállok az autóval, úgysem jár erre senki. - Biztos?

Huncutul néz rám, és kezdem érteni mire megy ki a játék. Szóval el lettem térítve.

- Nem, itt ma este csak egyetlen dolog biztos - sítja, majd hozzám hajolva megcsókol. Azok a puha ajkak...

Megfogja a kezem és a szoknyája alá húzza. Bugyija mintha ott sem lenne, a következő pillanatban megújazzatja magát velem. Milyen forró, és milyen nedves már most!

- Csak ez biztos - sítja, és alig várja, hogy megtegyem vele, amire vágyik. Nekem sem kell kétszer mondani: ahogyan újabb csókban olvadunk egybe, ujjaim máris kezdik a masszírozást, tenyeremmel pedig dombját és csiklóját kényeztetem. Nyakát csókolgatom, miközben halk sóhajok törnek fel belőle egy-egy nyögéssel megszakítva. Érzem, hogy nemsokára átrepítem őt a magasabb csúcsokba, már nem sok hiányzik, szinte falom a nyakát és a fülcimpáját.

Ekkor dudaszó és reflektor zavar meg minket. Először azt gondolom: kit érdekel? De aztán rájövök, hogy mégsem kellene teljes fényárban előadást tartanunk, ezért morogva ott kell hagynom őt, és már indulok is. Ahogyan ránézek egy pillanatra, látom, hogy ő ott folytatja, ahol abbahagytam: tovább simogatja a punciját, sőt, még a mellébe is bele-belemarkol. Nyögései a fülembé kúsznak és mindjárt elélvez mellettem! Úgy érzem, nem bírom ezt már ki sokáig, úgyhogy...

Ekkor kiérünk egy kisebb ligetbe. Minden kívánságom így teljesülne! Dehogy megyünk hozzájuk! Mit nekem borozgatás vagy romantika, az állat mindjárt kitör belőlem: én most akarom ezt a nőt! Csak még találni kell egy szabad parkolóhelyet, és ez a nő egyre hangosabban élvez! Nem bírom!

ranjana

Tudtam, hogy vevő lesz a játékomra, tudtam, hogy hamar belemegy.

Olyan érzékeny masszírozza a csiklómát, és megszakításként olykor egészen mélyre tolja bennem az ujját. Elolvadok. Valósággal megszűnik a minden.

Nem is értem miért indulunk el újra...talán haza akar érnél mielőbb, hogy igazán élvezhesse mindenemet.

Gonosz gondolat ébred bennem...tovább kényeztetem magam, simogatva az ölem, és a mellem. Talán hangosabb vagyok, mint szoktam lenni, de neki szól az egész. Én már nagyon közel járok a csúcshoz. A külvilágból nem sokat érzékelek. Az autó megint megáll.

Kipillantok. A kertvárosi liget hátsó részénél állunk. Nem tudom mit akar pontosan...de remélem, sejtem.

- Na most azonnal kiszállunk...! Egy igazi kis bestia vagy! - mondja.

Kipattanok az autóból. Derekamat átölelve határozott mozdulattal terel be a lombos fák közé. Közben a fülembé súgja, hogy reméli, ugyanolyan forrón szeretem a szexet, mint a délután...a térdem beleremeg.

Mykee

Végre itt egy hely és ilyenkor már sehol senki a környéken.

- Na most azonnal kiszállunk...! Egy igazi kis bestia vagy! - szólok rá és már kapcsolom is ki a biztonsági övem, a következő pillanatban már kiszállok a kocsiból. Hozzá lépek, átkarolom, úgy irányítom a park felé. Nem érdekel már, ki van a környéken, de most kell ez a nő!

- Remélem, sejted mit kapsz ezért - súgom a fülébe, ahogyan elindulunk -, és ne fogd vissza magad, ahogyan délután sem tetted!

Alig érünk be a fák közé, már a popsiját markolom, pár lépés után már a ruháját felhúzza mélyednek ujjaim a feszes bőrébe. Élvezem, ahogyan ruganyosan mozog a kezem alatt, minden lépésnél megkeményedve- engedve. Kicsit beljebb sétálva a ligetben egy bokrosabb résznél már nem bírom tovább. Tenyeremmel a popsijánál fogva magamhoz húzom és a számhoz ajkait. Másik kezemmel átkarolom és a tarkójánál fogva merítem még mélyebbre a csókomba. Nyelvem követelőzőn kutatja az övét, elő akarom venni a szenvedélyét, azt akarom, hogy újra az a vadság bújjon ki belőle, amit délután kaptam.

Ujjai már nadrágomat kutatják, szinte türelmetlenül nyitotta ki elől, hogy a vágytól keményedő szerszámom a kezébe lökje magát. Pár pillanat, és mohón húzogatja a bőröm, miközben csókomban már az arcán, nyakán folytatódik, fel a füléig, ahol azt nyögöm válaszul makkomban masszírozására:

- Akarlak bébi, ne hagyd abba...! Kellesz... Szopj le... Most! Akarom!

A park magas fáí és dús bokrai valami szinte paradicsomi hangulatot varázsolnak.

Harisnyámon át is érzem a harmatos éjszakai fű érintését, a groteszkül elnyúlt árnyékok sejtelmessé tesznek mindent, az éjszakai virágillat megbabonázza a lelkem.

Nem tudom, van még egyáltalán élő lélek idekinn ilyenkor, de a mellettem sétáló, és buja ígéreteket mormoló férfi, tudom, hogy hamarosan olyan dolgokra vesz rá, és olyasmiket hoz ki belőlem, amiket jó lenne, ha senki sem látna.

A kékfényű éjszaka, és a növényzet biztos rejtekét érezve a férfi nem tétovázik.

Ajka éhes, csókja követelődző...nem hagy lélegezni. Kezét mindenhol magamon érzem, de mégsem eléggé. Meztelen bőrömön akarom érezni a forró sóhaját, az akarását. Harapjon húsomba, és tépjen szét a nedves fűbe döntve...ezt akarom!

Kutató kezem minden finomság nélkül kiszabadította már a vággyal teli férfiasságát, és heves mozdulatokkal adja tudtára, hogy kívánom.

- Akarlak bébi, ne hagyd abba...! Kellesz... Szopj le... Most! Akarom!

Imádom hallani, hogy akar engem. Már hajolnék is kényeztetni...de eszembe jut valami.

Még a nyelvével játszva, kiveszem a táskámból a selyem sálam, amit kiegészítőnek szántam a ruhám mellé mára, de a meleg miatt nem viseltem.

Átfonom nyakán, ezzel is közelebb húzva magamhoz.

Nyelve gyengéden ráharapok...csodálkozva visszahóköl, de nem a fájdalomtól, inkább csak a meglepetéstől.

Szemei kíváncsian csillognak, ajkai mosolyognak.

Nem tud messze húzódni, mert sálam tartja a fejét, közel húzom megint magamhoz...csók helyett a szájába suttogok:

- Délelőtt azt tettem, amit kértél...most te teszed azt, amit én akarok!

Látom rajta, szokatlan ez neki. A férfi, aki saját életét kemény kézzel vezeti, a nőket is bizonyára kedvére irányítja...és most én mondom meg mit tegyen...de nem ellenkezik.

Még egyszer áttekerem a kendőt a nyakán...kicsit megszorítom.

Csókjai nem csitulnak...még jobban rászorítok, és lassan lefelé tolom.

Érti az utasításom.

A nyelvemre harap kicsit. Ez meglep, ezért kissé hátralépek, hogy mit is szeretne ez az akaratos nőszemély? Sála még mindig fogva tart, amikor hozzám hajol, majd édes hangján ezt bújja:

- Délelőtt azt tettem, amit kértél... - ez igaz, fut át a gondolat a fejemben
- most te teszed azt, amit én akarok!

Egy alapos, kiadós, szenvedélyes letámadásra gondoltam, de mit tehetek, amikor igaza van? Ráadásul valóban most engesztelnem kell vágyaim nőjét, ezért alávetem magam az akaratának.

A sál kicsit megszorul a nyakamon és csókra húz magához. Úgy vezet, mintha nyakörvem és pórázom lenne. Csókolnám, csókolnám, de érzem, hogy újra szorul a hurok és egyre csak húz lejjebb és lejjebb, miközben kezével tolja a fejem.

Felhúzó a blúzát és finoman a tenyerembe veszem csipkével borított melleit, kemény keble szinte átszúr a puha anyagon. Ujjaimmal gyengén belemarkolok, és úgy vezetem a számba. A fogammal harapdálni kezdem a melltartón át, de végül már nem bírom és félrehúzó, hogy kiszabadítsam fogságából a vöröslő bimbókat.

Éppen szívni akarom, élvezni, hogy a számban van érzékeny hegye, de a hurok újra szorul, és ismét lefelé tol a türelmetlen kéz. Még elidőztem volna pedig, de nincs más lehetőségem: tenyeremmel a szoknyája alá kúszok és felhúzó a combján. A csipke előbukkan, de nem állok meg, forró lehelettemmel fújok be a ruhadarab alá. Elé térdelek, hogy amikor a szoknya alól előbukkan forró öle, dombja éppen a legjobb helyre kerüljön és a számra húzhassam.

ranjana

Tudtam, hogy megérzi a játékom ízét, tudtam, hogy tudja játszani.

Csupán magamon lepődöm meg, hogy nehezemre esik irányítani...inkább behódolnék, tegyen velem, amit akar. De még nem adhatom meg neki ezt...Tudom, hogy úgylis hamarosan megérzi a testem remegéséből, hogy felülkerekedhet...és tudom, hogy meg is teszi abban a pillanatban.

Előttem térdel, kendőm szorítása talán engedni tűnik a nyaka körül. De ő már nem érzi ezt, megbabonázva fúrja fejét a combjaim közé, és lassan húzza fel a szoknyámat.

Nyelve hegye cirógatja a combfix csipkéje és a bugyi közti szabad bőrfelületet, majd forró ajka rátapad az ölemre. Annyira vékony az anyag, hogy érzem a leheletét. Fogaival megragadja a csipkét és arrébb tolva a

nyelvét is belém mártja...finomság és tétovázás nélkül.

Beleremegek, és nekitántorodok a hátamnál álló öreg fa törzsének.

Tenyereit a fenekemre tapasztva, nem hagyja abba egy percig sem a csiklómon köröző őrült nyelvtáncát.

Csak ködszerű képek lebegnek előttem, a testem már külön életet él.

Hirtelen abbamarad a kényeztetésem, és fölényesen mosolygó arcát látom magam előtt.

- Azt hitted irányíthatsz?- suttogja keményen.

A sálam máris a csuklómon van, és szorosan rám nyomva testét, mélyen csókolva átköti a fatörzsön is.

- Tényleg azt hitted?

Nem is vár választ...csak suttogja a számba a vágytól átfűtött szavakat.

Felízgat az önbizalma, a férfias dominanciája. Csókja vad és követelődző.

Szinte felhördülök, mikor durván belém tolja két ujját, de ezzel egyidőben akkorát rándul a testem, hogy ez ismét kaján vigyorra ösztönzi.

- Idenézz! - súgja, és számba tolja az ujjait, de közben csókol is, ajkamra harap néha. Mindkettőnk nyelve érzi az édes sós nedvemet - Ennyire akarsz - nyögi.

Mykee

Ahogy megmarkolom a popsiját, máris érzem, hogy elveszti az irányítást. Nyalom és nyalom húsos ajkait, egy percre sem hagyom magukra őket. Kemény magját úgy masszírozom, hogy egyre duzzadtabbá válik és legszívesebben a számba kívánczik, de nem. Most már én vezetek!

Felállok, élvezettől elfátyolozott arcához hajlok és odasúgom:

- Azt hitted irányíthatsz? - mosolygok, miközben a kezembe veszem az eddig fogva tartó sálát, mely engedelmesen csúszik le a nyakamról, de azzal a mozdulattal tekerem is mindkét csuklójára. Felnézek, és pont mögötte egy ideális fát pillantok meg. Az jó lesz!

Nekidöntöm forró testét és a fatörzshöz kötöm a sállal. Most már nem menekülhet, nem tiltakozhat.

- Tényleg azt hitted? - húzom mosolyra a szám ismét.

Mielőtt felébredne Csipkerózsika álmából már csókolom is sóhajtozó ajkait, de ujjaim hamar lekúsznak a testén, majd amint megérzem a forróságát, nedves puncijába hatolok, tövig. Élvezettel mártózom meg benne, és érzem a csókján, ahogyan megremeg. Nedves barlangja mindent elárul, hiába is tiltakozna.

- Ide nézz! - ujjam kihúzva tolom magunk közé, a csókunkba harmadiknak. - Ennyire akarsz.

Mohón szopogatjuk le a levét, mely édesen sós, mégis vadító. Másik kezemmel a már kemény farkam verem. A ruhát teljesen feltűrve a combjai közé fúrom lüktető makkom, és csípőjét is megragadva addig húzom magamra, ameddig engedi a sál. Ujjam a szájába tolom, mintha csak a farkam szopná, mohón kap utána, miközben pinájával bekenetem a vesszőm minden pontját. Élvezettel nyitogatom duzzadt makkommal lucskos ajkait, melyek alig várják, hogy végre közéjük hatolhassak. Mosollyal nézem, ahogyan egyre jobban és szomjasabban szopja a két ujjam, ezért ismét lenyúlok, hogy bekenjem őket, majd visszadugom a szájába.

- Mit akarsz jobban? - kérdezem, mintha választhatna, de a választék gonoszabb lesz. - A farkam vagy az ujjam?

- A farkad... A farkad... - nyögi, de a szenvedésnek nincs vége.

- Szóval a farkam? - és elmosolyodom, mert amit kért, nem kaphatja meg mindenhol. Ezért mélyen belé tolom, miközben csípőjét megfeszítve hatolok egyre beljebb. Majdnem felsikít, de ujjaim tompítják a szájából feltörő hangokat. Teste megremeg, de nem hagyom sokáig: már ki is húzom belőle nedves farkam. Megfogom a fejét és ahogyan a fa engedi, letolom, hogy guggolva bekaphassa.

- Nyald le! Szopd, hogy tiszta legyen! - szólok rá határozottan. - Szopd, ezt akartad!

ranjana

Megrészegít a ízem, a tudat, hogy bennem járt az ujja, elhomályosítja az agyam.

Mintha csak ködből jutna el hozzám pár szava:

- Mit akarsz jobban? - suttogja - A farkam vagy az ujjam?

Nem kell gondolkodnom, annyira zsibbad már az ölem, annyira kívánja már a férfit.

- A farkad... A farkad... - nyögöm, de mintha nem is a saját hangom lenne, távolról hallom csak.

- Szóval a farkam? - jön a kérdés, rekedtesen felnevet.

Nem is reagálhatok semmit, mert fel is húz magára. Mélyen hatol belém, egyszerre nyomul be a nedves üregbe, szinte fáj ez a mélység, de imádom, hogy karóba húz. És fel, és mélyebbre...

Hangom csak halk sikoly az éjszakában. Minden lökéssel egyre közelebb kerülök a gyönyörhöz.

Nem értem miért veszi ki, mint a hideg zuhany úgy ér az üresség érzése. Annyira közel voltam, hogy sajog, hogy nincs bennem.

Nem is értem mi történik, csak azt érzem, hogy lassan letol a fa törzse mentén.

- Nyald le! Szopd, hogy tiszta legyen! - hallom a durva utasítást - Szopd, ezt akartad!

Fejemet két tenyere közt tartva, az arcomba tolja a férfiasságát. Olyan duzzadt, olyan erőteljes, és fénylik a nedvemtől...első pillanatban elkap a szenvedély, hogy lágyan elkezdjem kényeztetni. De mikor egy erőteljes mozdulattal a fejemet lefogva a számba tolja, szinte torkomig hatol, erős köhögés tör fel belőlem.

Könnyem kicsordul az erőlködéstől, és előnt a düh. Ma már másodjára térdelek előtte, és ismét kefélni akarja a számat. Ezt a férfit egy kicsit sem érdeklek, csak egy lyukat lát bennem...és nem állíthatom, hogy eddig igazán ő is adott volna nekem valamit.

Nem is tudok tovább gondolkodni, a merev férfiasság ismét a számba hatol. Közben hallom a férfi elégedett nyögését.

- Szopjál! - suttogja.

Elfogy az utolsó csepp türelmem, ráharapok a farkára...nem erősen, csak, hogy érezze mit akarok.

Elhült arccal egy lépést hátrál. Tekintete felháborodott.

Felemelkedek. Egyenesen a szemébe nézek.

- Oldozz el!- parancsolom.

Nem igazán érti mi történik, de engedelmeskedik.

Amint leoldja az egyik kezemről a sálát, a másiktól én segítem le.

- Na idefigyelj!- suttogom határozottan. Nem arról van szó, hogy nem szeretnék leszopni...Szeretnék! És meg is teszem! De, mint az előbb már mondtam, a ma estének más szabályai vannak, mint a délelőttnek!

Kezemet a farkára tapasztom, és elkezdem masszírozni.

Csendesen felnyög.

- Itt ma nem te irányítasz! Ha elgyengülök a kényeztetésedtől, akkor is csak kérdezhetsz, hogy mit tehetsz tovább. Ma este te nem szopatsz engem! Akkor szopok, ha akarok...érd el, hogy akarjak!

Közben lélegzétvétele egyre szaporább, szinte lüktet a kemény hímtag a kezemben.

Rászorítok a makkjára:

- Megértettél?

Sziszegve felnyög, tekintete rám villan. De belemegy.

Lágyan húzogatom a bőrét, másik kezem a zacskójára fektetve.

- Megértettél? - ismétlem.

Fejét hátravetve élvezi az érintésem.

- Igen - suttogja -, meg. Azt teszem, amit kérsz! Bármit!

Mykee

Vissza akarja venni az irányítást, ez egyértelmű. Ahogy megharapott, majd kiosztott, elég jelzés volt, de persze dühített, ahogyan ellenállt. Pedig arra gondoltam, hogy kicsit játszom vele fent és lent is, hogy minél erősebben akarja a vágyat, minél inkább éhezzen a nedves puncija a farkamra, de a szeméből sütő villámok meggyóznak. No és a keze, ami ismét húzogatni kezd...

- Megértettél? - kérdi, és úgy érzem, itt hiába is rohannám le holmi szenvedéllyel, most valóban az ő akarata érvényesül. Tudja, hogyan irányítson egy férfit.

Pillanatnyi dühöm csillapodni kezd, és megadóan beleegyezem:

- Igen, meg. Azt teszem, amit kérsz! Bármit! - súgom, és csókolni kezdem ajkait. Érzem, amint a feszültség lassan enged nála is, egyre inkább elmerül a csókomban.

- Mit... Mit szeretnél? Mondd... - nyögöm a szájába, de még égő farkam az öléhez irányítja. Válasz sem kellett ahhoz, hogy kitaláljam: újra magában szeretne érezni, hogy kitöltsem.

Nyakát harapdálom és csókolom, ahogyan egyik combját megemelve és popsija alá nyúlva egyre mélyebben húzom magamra.

ranjana

Lassan megadja magát, de ismerem már, tudom, hogy ez csak időleges. Hisz nem tud engedelmeskedni nekem, mert ahhoz túl domináns...és én sem tudom irányítani sokáig, mert elgyengít a szenvedélye és az ereje.

Számba lehellet szavai behódolásról árulkodnak, csókjában azonban máris újra elveszek.

Erőteljesen felhúzza a combomat, és ismét belém hatol. Hátam, meztelen fenekem a fa törzsének dörzsölődik...de nem érdekel, csak húzzon magára, csak nyársaljon fel! Tudatom elhomályosul, ahogy a nedves loccsanásokat hallom, ahogy az erőteljes ágyéka az ölemnek csapódik. Reggel óta éhesen zsibbadok a farka után, végre érzem, végre azt érzem, amire tőle vágyom. Végre keményen megdug!

Foszlányokban tudatosul bennem csak, hogy ismét leszorít, kezei a csuklómra kulcsolódnak, a kemény rúdja vadul táncol bennem...igen, ezt

akartam, annyira vágytam rá!

- Akartalak, annyira akartalak! - suttogom csak fülébe.

- Akkor megkapod, amit akartál - szavai édes fenyegetések, és tudom, hogy ma este még bőven megszolgálom ezt az előbbi erőszakosságomat.

Testem végre remegni kezd, mohó belsőm ráfeszül a rúdjára, lüktetve tovább nedvesíti.

Már nem nyom a fatörzsnek, hagyja hogy vállára hajtva fejem pihegjek még kicsit. De a farka kemény bennem, ő még nem élvezett el, ő még tartja magát. Mikor szemébe nézek, annak szenvedélyes, veszélyes csillogásából látom, hogy édes testi kínzásom, és betörésem még csak most kezdődik.

De még nem akar utasítani. Inkább megelőzőm. Nem kell mondania semmit, tudom mit akar. Kis távolságot kérek tőle. Kemény farka a hasamat karcolja. Tudom, csókot érdemel. Lehajolok, hozzá, az illatomat érzem rajta.

Keze tarkómra tapad, lágyan de határozottan adja tudtomra, hogy férfiassága ajkaimra vágyik.

És megkapja...ma mindent megkap, csak kérnie kell.

Mykee

A vállamra hajolva piheg, miközben kihúzó belőle a férfiasságom. Reszketése és belém kapaszkodó ujjai ismét éreztetik, hogy megadja magát nekem. Már nem ellenkezik, újra az enyém.

Most nem erőszakosan, hanem gyengéden fogom meg a fejét, amiből érte, hogy mit szeretnék. Lehajol, hogy kemény farkam egy percre se csüggedjen, és apró csókokkal árasztja el, majd óvatosan körbenyalogatja. Amikor nyelve a harapásához ér, felszisszenek, de valahogy ez is inkább erősíti a keménységem, mint fájdalommal járna. Tarkóját megfogom, és gyengéden irányítom, hiszen egy ilyen bestiával csak finoman szabad bánni, hogy engedelmes cicus legyen.

Ekkor egy zaj megüti a fülem. Annyira elmerültünk egymásban, hogy fel sem figyeltem rá, de most újabb ötletet adott.

Az álla alá nyúlok, hogy felemeljem és jelezzem, hogy most elég volt. Kérdőn néz velem szemben: vajon most meg mit szeretnék, de ezúttal nem tiltakozott. Gyorsan eloldozom a kezét.

- Bízz bennem! - nézek mélyen a szemébe, aztán felkapom az ölembe (amit egy kisebb sikollyal honorált), majd elindulunk a zaj irányába. Mikor kilépünk a bokor mögül, körbenézek: sehol senki, a fények is már kialudtak. Csak a hold világít.

Bátrabban vesszük az irányt a zaj forrásához, és amikor odaérünk, akkor

csak ennyit kérdez tőlem:

- Ugye nem dobsz bele? - de a szeme csillogása másról árulkodik, tele izgalommal és izgatottsággal.

- Dehogynem, figyeld csak! - és kezeim szétnyílnak, ő pedig kihull az ölemből és hatalmas csobbanással érkezik meg. A zaj forrása ugyanis egy szökőkút volt.

ranjana

Arcomba mered a férfiassága, amit most imádni akarok, kényeztetni. Viszonzom azt, amit az előbb kaptam tőle...igen, gyönyörbe fogom hajszozni.

Még ragacsos nedvemet érzem rajta, mikor csak aprókat csókolva rá, vágyát fokozom. Meleg leheletem, és nyelvem finom érintése miatt szaporodik a lélegzetvétele. Ahogy a sima, finom bőrön ajkaim és nyelvem kóstoló incselkedéssel felfedezőútra indul, figyelmes leszek egy fémes ízű, duzzadtabb foltra...fémes mert meg van sértve a bőre...most hasít belém a felismerés, hogy az előbb mennyire durva voltam vele. Lelkiismeret-furdalásom bánt...de csak a kényeztetési vágyamat fokozza ez is.

"Mindent megkapsz ma tőlem"- suttognám, de inkább csak lassan forró ajkaim közé fogadom az erektől körülrajzolt férfiasságot. Rögtön mélyre is engedve, gyengéden szopom: nyelvemmel, ajkaimmal óvatosan körülvonom a fogsoraimat, nehogy fájdalmat okozzak, csak bő nedvesség, és mély befogadás vegyes kényeztetésével akarom elvarázsolni.

- Bízz bennem!- suttogja, mikor nem is értem miért, de eloldozott, felemel és az ölébe kap.

Szorosan kapaszkodom a nyakába. Nem tudom hova visz, de a telihold által kékes fénybe vont éjszakában bárhová vele mennék.

A bokrok mögött végre meglátom hova igyekszik. Egy szökőkút.

Értetlenség fog el, mikor megáll a kút mellett:

- Ugye nem dobsz bele? - hallom saját hangom, miközben már tudatalattim szenvedélyes vízben átélhető fantáziaképeket küld felém.

Arca huncut, sokat sejtető mosolyából tudom, mi következik, nem is lep meg, mikor bár még valamit mond nekem, de hatalmas csobbanással beleenged a vízbe.

Nyakamig elmerülök a hűvös sötéten fénylő kútban. Prüszkölve, hajamat arcomból kisimítva próbálok lábra állni, de kétszer is megcsúszom és ezúttal már a fejem fölött is összecsap a víz.

Mire végre sikerül kiemelkednem, már ráz a nevetés:

- Nem hiszem el - kacagom -, szégyelld magad!

Nedves tincseim kesze-kuszaságából kihámozom az arcom.

A férfi szintén jóízűn nevetve áll a kút partján, bal lábát a padkájára támasztva.

- Illene bejőnnöd! - csábítom.

- Hmmm, nem is tudom... - játszik velem.

Eszembe jut egy érzéki játék: igenis becsábítom ide, de önszántából jön majd be...nem felszólításra.

- Hát akkor ne gyere... - suttogom és lassan megoldom a ruhám cippzárját.

Lassan leveszem magamról: a vállaimat bújtatom ki legelőször, és lecsúsztatom egészen a víztükörré, majd kilépek belőle. Bal lábamon még van cipő, ezért lehúzó, és kidobom a medencéből, a jobb oldali valahol a bokrok közt maradhatott.

A férfi arca már nem annyira vidám. A vágy kiül a vonásaira.

Tovább vetkezem. Hátat fordítva leoldom a melltartómat, és így dobom ki neki, de nem adom meg még azt az elégtételt, hogy azonnal szembe is forduljak vele. Beleguggolok a vízbe és a kút padkájáig gyalogolok.

Mikor odaérek végtelen lassúsággal kiemelkedem.

A hűvös víz, és az enyhe éjjeli levegő libabőrbe vonja testem. Mellbimbóim kihívóan merednek a férfi felé.

- Nem gondoltad meg magad? - mosolygok kihívóan.

Némán ízleli testem a tekintetével.

"Rendben hát...akkor még egy kis olaj a tűzre"-gondolom magamban.

Kimászok a padkára, de csak addig, jelezve, hogy érte jöttem, és vissza akarok menni. Ő hátrál kicsit.

Megállok előtte, testemről pereg a víz. Csak a nedves combfixem, és a vékonyka bugyi van rajtam. Némán felé nyújtom a tenyeremet.

Pillanatig sem lep meg, mikor egy lépéssel mellettem terem, és halkán szakadni hallom a csipkét magamon.

Mykee

Nézem ezt a csodás sellőt, amint kicsit lubickol a vízben, majd vetközni kezd. Csábos táncát elbűvölve nézem, és ahogyan egyre kevesebb ruha marad rajta, egyre jobban érzem, hogy elkapom, és felfalom mindenestül, úgy vágyom rá. Ráadásul amikor megfordulna, előtte a vízbe ereszkedik. Végig a szemembe néz, szinte szuggerál, ahogyan közeledik. Elismerően csettintek a nyelvemmel: ez ám a nő, démoni szépség!

Aztán ahogyan kiemelkedik a vízből, a szemem automatikusan egyre lejjebb és lejjebb kúszik. Előbukkannak mellei és a bimbói, melyek

keményen álltak, várták a kényeztetést, kiszúrták a szemem. Aztán a hasa, a csípője, majd a falatka csipke és a combfix...

Nyeltem egyet, de ez még nem volt elég neki:

- Nem gondoltad meg magad? - kérdi kihívón. Egy picit még hadd csábítson, élvezem a pillanatot, ahogy hódít, de már nem bírom sokáig. Mintha kilépne a kút szélére úgy emelkedik ki, de nem jön tovább. Hívogatón a tenyerét nyújtja...

Na itt a vége! Most már nem váratom!

Odalépek hozzá, lenyúlok a tangájához, és egyszerűen leszakítom róla. Az anyag egy recsenéssel enged az erőszakos mozdulatnak és a kút vizébe hullik. Nedves testén peregnek a cseppek és puha punciján legördülnek. A következő pillanatban már bent is vagyok mellette a kútban, keze pedig letolja a vízbe a nadrágomat. Újra megmarkolja a férfiasságomat, miközben kemény, cseppekkel ékesített bimbójához hajlok. Magamba szívom a sós nedvességet, a kemény bőrét, és nyelvem csapkod fel és le rajta.

Egyre jobban akarom! Ledőlünk a vízbe, szinte már csak a felsőtestünk látszódik ki. Alattam fekszik támaszkodva, de a másik keze megállás nélkül masszíroz. Húzogatósa csobbanásokat, apró hullámokat kelt a vízben. Hol egyik, hol másik mellét fogom a tenyerembe és harapdálom gyengéden.

Ekkor koppanásokat hallok a víz csobogásán keresztül. Azonnal abbahagyom a kényeztetést, és csodálkozó szemeire válaszként mutatóujjammal térítem csendre. A kopogással együtt nevetgélést is hallok. Úgy tűnik egy másik pár is erre vette az irányt. A kút pereméhez kúszunk, hátha elrejt minket a kíváncsi szemek elől. A hangok egyre csak közelednek, mi pedig igyekszünk elbújni a kút árnyékában, nehogy kiderüljön a jelenlétünk.

ranjana

Csak egy pillanatig áll meg az idő...míg magába szívja a meztelen, nedves testem látványát. Tudtam, nem kell tovább hívogatnom, tudtam, jönni fog magától. Kis lépéssel begázol a sekély vízbe, csuklómnál fogva magához húz. Egyszerre esünk térdre, és halálos étvággal csókoljuk egymást, lihegve, elfúlva...mohó érezni akaró tenyerekkel a másik testén.

Ez a rész mindig olyan nehéz...a nadrágszík kicsatolása. Vékony ujjaim esetlenül kutatják a kiszabadítás útját, végre nem akarom a vékony szövetet akadályként ott érezni, és nem csak a sliccből kimeredő testrésze vágyom....az egész férfit akarom! Foszlányszerű tudatomat, csak elhomályosítja, hogy a mellbimbómra harap, és szüntelen csókolgatja.

Fenekem dombjait kéjesen markolja, és szét-szét húzogatja, hogy a víz a köztük lévő rejtett barázdát is teljes egészében hűvösen érintse.

Egyik tenyerét ajkaimra tapasztja, és másik kezével a bokrok közé mutat...lassan a kút padkájához von.

Már én is látom az egymásba kapaszkodott két emberi alakot, a lány cipője kopog a macskakövön, incselkedve nevetgél.

Az arcomra tapadó, némító kéz lesiklik a víztükör alá. Csak figyeljük a zajokat. Egészen a kút falának tapadok, hátamat bársonyos kis moharéteg cirógatja. Ő is közelebb húzódik, hogy amennyire lehet takarásban legyünk. Egészen combjaim közé térdel...és csak pár centire van tőlem.

A lány odakinn nevetgél. Tőlünk alig 3 lépésre lehuppannak egy padra. Csókjaiknak, és egyre szaporodó lihegéseik hangjai eljutnak hozzánk. Tisztán látom, hogy a férfi lassan megoldja a kis kardigán felső gombját, és tenyerét a nő blúza alá csúsztatja. Eláll a lélegzetem...Leskelődünk...és felizgat.

Felismerésként ér a gondolat...azt akarom, hogy szeretkezzenek, látni akarom, ahogy összeolvadnak...és eközben a titokban maradás béklyóinak szorításában tovább kényeztetem ezt a férfit...csak lassú mozdulatokkal, hogy a víz ne csobogjon.

Lélegzetének egyenletes hullámai az arcom nedves bőrét súrolják, szeme sötéten csillog...

A lány odakinn kéjesen felnyög...

A víz alatt hullámozó mellemet alulról kezdi simogatni egy tenyér.

Az utolsó inggomb is feladja...végtelen lassúsággal húzom szét az anyagot, hogy a meztelen mellkast érezzem...

A lány felnyög...

Kezem a férfi farkára szorul.

Mykee

Nem mennek arrébb, ráadásul a padon kezdenek huncutkodni. Mindketten óvatosan kilesünk a kút karimája mögül és azt látjuk, amint éppen kibontja a srác a barátnője blúzáját. Szerencsére nem vették észre azt a pár szétszórt ruhadarabot az árnyékban, amiket ott felejtettünk, ahhoz túl elfoglaltak egymással. Először moccanni sem merek, de érzem, amint keze masszírozni kezdi a farkam. Nagyon jól esik, ráadásul, ahogy nézzük őket kifejezetten megőrjít a tudat, hogy mások nem is sejtik, mi történik tőlük nem messze, miközben ők is hancúroznak. Majdnem felnyögök, de sikerül elfojtanom magamban olyan jól csúsznak ujjai a nedves makkomon. Látom rajta, hogy élvezzi a kukkolással egybekötött kínzásom,

de már én is egyre mélyebben merülök a vágyba. A lány felnyög, és az előttem keményedő bimbóknak sem tudok ellenállni: tenyeremmel masszírozni kezdem.

Keze kigombolja az ingem és magához húz. Tenyeremmel egyre keményebben morzsolgatom a bimbókat, úgy érzem, hogy egyre veszélyesebb játékot űzünk, hiszen bármelyikünk felnyöghet és lebukunk.

De ez az izgalom még jobban arra késztet, hogy tovább kínozzam a kis gonoszkodót, és nyúlnék le az öléhez, amikor a lány felnyög a padon, a farkamra fonódó ujjak bilincsbe szorúlnak. Majdnem én is felnyögtem, de gyorsan csókba fojtottam. Újabb szorítás és érzem, hogy ebből kivégzés lesz, pedig érzékeny farkam egyre kevésbé bírja, ráadásul legszívesebben ordítanék. Mikor ismét az öle felé kalandozok, újabb szorítással adja a tudtomra, hogy veszélyes helyekre tévedek, de nem érdekel. Nyögjön csendben ő is!

Megtalálom a hús vízben forró ajkait és ujjammal behatolok. Már nem nézzük a párt, de a hangjai néha eljutnak hozzánk a víz csobogásán át, és egyre erősebben hajszoznak mindkettőnket a szenedély kapujába.

Végül nem bírom tovább és fölé kerekedve combjai közé kerülök és száját sikoly ellen védve, csókkal pecsételve tövig hatolok belé.

ranjana

Nehéz hangtalanul élvezni a víz alatti csendes-érzéki érintéseket. Viszonzom, sőt igyekszem tovább csigázni, minél forróbbra gyújtani a férfi szenedélyét. Közelebb és közelebb enged, de egyidejűleg még inkább a kút falához présel.

Csak pillám alól lesek ki a párra. A lány már a fiú ölében ül, virágos szoknyácskája fel van tűrve a derekára. Meztelen fenekének kacér dombjait látom, ahogy a férfi két tenyerébe zárja azokat, és erőteljesen belemarkolva annyira közel húzza magához, hogy amannak lágy, elhaló sikolyából tudom, hogy most hatolt belé.

Nem is tudom, hogy az előttem lévő, elfúlóan csókoló férfi lát-e ebből valamit, de most szakad át benne is a türelem és önmegtartóztatás gátja. Ellentmondást nem tűrve nyomja nekem medencéjét belém mártva, mélyen testembe fúrva a kemény férfiasságát. Sikítanék, de csók tapasztja le a számat.

Halkan felnyög, ahogy az eddig hűvös víztömeeggel ellentétben forró puhaságom magába zárja.

Egy pillanatig csak mozdulatlanul feszül bennem...majd bal mellemen lágyan körözve, jobb kezével fenekembe markolva, végre elkezd mozogni

bennem. Alig bírok magammal.

A parton ütemesen csattog a férfi a lány csupasz gátján, az hangosan nyögdéssel...a vízben engem kefél ez az izgató, szinte ismeretlen. Szétfeszítve megmutatja mit akarok: mindent!

Mykee

Minél hevesebben mozgok, annál jobban nem figyelek már a kinti párra. Nem hiszem, hogy ők is észrevennének valamit, úgy el vannak merülve egymásban, én pedig ebben a sellőben itt a kút vizében. Belém markol, úgy húz magába, és bár szívesen megjáratom benne a farkam, most mégis az ujjai szorításával igyekszik átvenni az irányítást.

Csípőm hozzádörzsölve masszírozom odabent miközben nem engedek a csókjából, nehogy mégis felsikítson.

Hátamat veri a csobogó víz, és minden mozdulatnál átfolyik testünk között, megsimogatva forró bőrünket. Úgy érzem, hogy nem sokáig bírom ezt a sok irányú kényeztetést, és mielőtt robbannék, ő tapasztja erősen a számam, majd csípőjével erős mozdulatokat tesz. Ujjai is megremegnek, és ekkor elveszik számomra a külvilág: a szájába fojtom ordításom, miközben egymásban robbanunk fel. Ölünk felváltva megremeg, amit a víz még hullámokban borzol, ezzel fokozva a végső élvezeteket.

Lihegve szakítjuk fel ajkaink édes tapasztát és nézünk némán egymás szemébe. Mosolygunk egymásra, miközben még benne lüktetek.

Ekkor halljuk a lány újabb nyögését és tompa sikolyát. Odanézőnk, és látjuk, amint a férfira borulva kapaszkodik benne. Újra egymásra tekintünk, és halkán kuncogunk rajtuk. De még nem jöhetünk ki a kútból, ezért egymást melegítve fekszünk a vízben, miközben lágyan simogatom a tüzelő puncit.

ranjana

Akaratlanul váltunk éjszakai leselkedőkké...de mintha két párhuzamos világ lenne a másik pár és mi...egy érdekes szinkrontükör, amin mégis túl akarnánk tenni. A titokban maradás kényszere, és a "mégis folytatni" buja izgalma tolvajtempóra ösztönöz. Csendben és mélyen, adva és elvéve, hangot elfojtva, és odabenn széttörőn el kell érni az ösztönök piramisának legfelsőbb lépcsőjét.

És fura...mert az összhang mesebeli...ölemben rángatózva ömlik belém, rekedtes sóhaját torkomra leheli, de eközben testem remegni kezd, és édes

lángkígyóként szabadul ki, majd kúszik fel bennem a gyönyör. Utoljára a lángok az arcomat borítják be, zibbadást hagyva maguk után...

Szólni sem bírok, csak még tartom magamban a férfit.

Nedves arcunk összeér, tekintetünk a másikéval csókolózik. Odakinn egy hangos nyögéssel hanyatlik a lány a férfi mellkasára.

Mosolyognom kell. Nem azért, mert vicces, hanem mert osztozom az örömen... Szinte perverznek érzem, hogy csaknem egyszerre élveztünk el, és ki tudja még hányan ebben a világban pont most... Ez még sosem jutott eszembe.

A langyos vízben nyugtatólag cirógatjuk még egymást, becézve játékosan, de már nem vágytól fűtve. Igaz, be vagyunk kényszerítve a medencébe, titokban maradásunk béklyója kötelez.

A pár nevetgélve felemelkedik a padról, és elindul a fák felé.

Alakjuk lassan eltűnik az árnyak között. A lány nevetése még visszahallatszik olykor, de távolodnak.

Kérdően nézek a férfira, aki időközben lassan kicsúszott belőlem.

- És most? Hazaviszel?- kérdem, bár halvány elképzelésem sincs hogy jutunk vissza az autóhoz, hiszen ruháink vagy vizesek, vagy ki tudja hol maradtak szanaszét szórva a parkban.

Szeme huncut fénnel villan rám: tudom, bármit is mond, még nincs vége az estének.

Mykee

Miután a pár eltűnik a fák mögött, mi is előbújunk a kútból. Ahogy ránézek és szemem nedves ruháira téved, akkor tűnik fel, hogy hol is vagyunk. Elmosolyodom, de így nem mehetünk messzire.

- És most? Hazaviszel? - kérdi, mintha csak a gondolataimban olvasna.

- Nem, még nem. Először meg kell szárítkoznunk. - Felállok és a kezem nyújtom neki: - Gyere!

Kilépünk a kútból és igyekszünk összeszedni a holmijainkat. Már nem is tudom merre jöttünk, mit hol hagytunk el, de nagyjából megtalálunk mindent. Mikor odalép mellém, már kicsit remegve fázik. Átkarolom, és úgy indulunk a parkon át. Eszembe jut, hogy itt van nem messze egy hotel, pont a parkra néz. Abba az irányba indulunk, és csendesen botorkálva érünk el a kapuig. Benyitunk és a megcsapó meleg máris nyugalommal tölt el bennünket. A portásfiú máris odasiet hozzánk:

- Jesszusom! Mi történt magukkal? - nézett kikerekedett szemekkel.

- Nyugalom, semmi különös, csupán egy vizes buliból jövünk. Ugye nem baj? - nézek mélyen a szemébe, amivel a további kérdéseit igyekszem

megelőzni. Viszonozza a nézést, úgy látom, érti miért ide jöttünk be.

- Persze, persze.... Nos? Miben segíthetek? - kérdi, miközben visszatér a pult mögé.

- Szeretnék megszáritkozni, ehhez pedig egy szoba elengedhetetlen úgy gondolom. A ruhaszáritás is megoldható, gondolom - közben a vizes nadrágomból előhúzom a tárcám és a bankkártyám.

- Természetesen, rendben... - majd valamit pötyög a számítógépén. - A legfelső emeleten van egy félreeső szobánk, ha jó lesz. Csak ma éjszakára?

- Köszönjük, igen. Előre fizetnék. - majd átnyújtom a kártyát, amit illőn lehúz a terminálon, majd visszaadja.

- Köszönöm. Tessék, itt van a kulcs, és kellemes estét kívánok! - mosolyog ránk a srác, de ezt már nem viszonzom, és átkarolva a kedvest elindulunk felfelé. Még szerencse, hogy ilyen késő van, nem találkozunk senkivel.

Miután bezárul az ajtó mögöttünk, eddig néma partnernőm a számra tapasztja ajkait és heves csókban tör ki. Pár másodperc után már a ruháink sincsenek rajtunk.

ranjana

Hirtelen elvesztem, nem is tudom, hogy kellene ezt a kétségbeejtően félre nem érthető helyzetet kezelni. Hogy jutunk innen haza, vagy egyáltalán valahova? Ebből nem lehet normálisan kimászni.

És máris egy hotelbe sétálunk be, arcom lángvörös. Életemben nem szégyelltem magam még ennyire.

Kimért, és a legtermészetesebben csengő hanggal beszél partnerem valami vizes buliról, meg megszáritkozásról.

Csak akkor eszmélek fel, mikor már a szobaajtó mögöttünk csukódik be. Annyira hálás vagyok a férfinak. Lenyűgöz ahogy feltalálta magát. Nem hogy mi voltunk kellemetlen helyzetben, de mi voltunk a klassz vagányok, akik ütős buliból nem haza, hanem nagystílusú hotelbe mennek.

Csodálatomnak, csak egyféleképpen adhatom jelét.

Forrón szájon csókolom, és hideg, vizes ruháit sorjában simogatom le róla. Mikor hideg meztelen testünk az ágyra zuhan, újra az édes megsemmisülést hajszolni akarva, kopogást hallok.

Megint nem értem mi történik. De a férfi ezuttal is a helyzet magaslatán áll. Felkapja a fürdőköpenyt, ami az ágyon feküdt, és a vizes ruháinkat egy mozdulattal összeszedve kiadja a résre nyílt ajtón valakinek.

Most kapok észbe, hogy a ruhánkért jöttek, mert megbeszélte odalenn, hogy megszáritják őket.

Csábosan fekszem az ágyon, tekintetemet az övébe fúrva, mikor ismét a szemembe néz.

Lassan oldja meg köpenye övét...

Igen...most kezdődik újra a játék...remélem, míg hajnalodik addig itt maradunk.

Mykee

Kibújtatjuk a másikat a ruháinkból, és egymás ajkaiban forrunk össze. Testünk szinte összefonódik és úgy esünk az ágyra, szinte birkózva hempergünk és gurulunk rajta.

Ekkor kopogtatnak. Hamar ideértek a ruhákért, bár most este úgyszincs sok dolguk. Magamra kapom a köntöst, és a ruhákat összeszedve kiadom a személyzetnek.

- Köszönöm! Egy óra múlva meglesznek - súgja halkán.

- Rendben - egyezem bele, és már be is csukom az ajtót mögöttem. Mikor az ágy felé fordulok, akkor látom, hogy az éjszaka titokzatos csábítója igazán kihívóan fekszik, és a szemembe nézve vadít ismét. Lehet ilyen édesgetésnek ellenállni?

Máris nyitom a köpenyem övét, szétnyitom, majd azt levéve és földre dobva máris édes csókért hajolok. Átkarolja a hátam és újra meghemperget, végül fölém kerül.

- Szóval? Mi is ez a hely? - kérdi, de nem azért, hogy választ várjon, hanem inkább csak huncut piszkálódásból.

- Láthatod. Hotelszoba. Mi más lenne? - kérdelem vissza, mosolyogva.

- Tehát itt lehet hangoskodni is? - somolyodik el.

- Még szép! - húzom el a számat ravaszul. De oldalra nézek, majd folytatom: - Viszont... ha már ilyen meleg van, megmutatnám neked a teraszt. Állítólag mi a legfelső szinten vagyunk.

Még kicsit kacsintok is, hogy újabb huncutság jutott az eszembe. Igaz, ki tudja, ki alszik esetleg rajtunk kívül, de olyan csillagos az éjszaka.

ranjana

A köntös lehull a vállairól, és ahogy még egy lépést közelít az ágyhoz, a mereven álló férfiasága rámmutatva meg-megrándul.

Legszívesebben trágárul kérném tőle, vagy csak utasítanám, hogy basszon meg...mert állatiasan kívánom, erősen, és nem akarok finomkodni...csak felnyársaltatni magam.

Érzem is, ha belémhatol már ordítani fogok a kéjtől...éppen eleget lapítottam, visszafogva a hangom a szökőkútban. Most nyögni akarok, sikítani, belekarmolni a húsába, hogy felhördüljön.

De mégis mindezt csak diszkrét kérdésbe burkolva teszem szóvá. És igen...tudtam, hogy hallani akarja a hangom, ahogy őt hívom, és kérem...kérelem.

Az agyam már csak nyomát őrzi a józanságnak, és ő valami legfelső szintről és teraszról beszél. Akkor áll össze a kép, mikor gyengéden felemel magához, és kezét a derekamra téve az erkély ajtajához vezet.

Órült a fickó...megrögzötten nyilvános helyen, szabad ég alatt akarja....de imádom, hiszen engem is izgat a tudat, legalábbis ő ezt az eddig számomra is ismeretlen éneket szabadítja fel bennem.

Ringó csípővel lépkedek előtte, tekintetét a popsimon érzem, ujjbegyeivel oda is cirógat. Nedves csókot kapok a vállamra, mielőtt kilépnék a fekete, csillagos ég alá.

Lágyan mozgatom magam járás közben...mint egy násztánc, és csak neki szól.

Kiérek a teraszra. Korlátjára támaszkodom, szétnyíló fenekem látványát felkínálva neki. Kacéran hátra is pillantok, hajamat csábosan oldalra dobva, és egy kevés nyakat és odakínálva a vágyott férfinak.

Alattunk a város, éjjeli panoráma. A fények lüktetnek, mintha lélegezne, pulzálna...és mi innen fentről nézzük.

A folyó mélyfeketének tűnik, a hidak fénycsóvjaja, mint egy-egy arany karperec díszileg rajta...

Igen...így mindent látva...szinte uralkodva a világ fölött akarok kiteljesedni...a gyönyör öntudatlan örvényébe merülve.

Erős tenyerek szorítanak rá csípőmre. Forró lehelet párasítja be a fülcimpámat.

Mykee

Mindketten meztelenül lépünk ki a teraszra. Oldalról falak takarnak minket, de felettünk a csillagos ég szikrázik, alattunk a város fényei... Bár a parkban is a szabad ég alatt voltunk, de itt mintha még magasabban, még közelebb éreznénk magunkat a holdhoz.

Mögé lépek, ujjaim a csípőjére fonódnak, szinte izzik a teste. A füléhez hajolva enyhén megpusztilom a fülcimpáját, és belesúgom a fülébe:

- Kívánlak, akarlak! Most és itt! - majd a nyakára adok egy újabb csókot. Érzem a teste remegését, mennyire kíván, szinte ott letámadna, és megfordulna, de szorosan fogom a csípőjét, nem engedem mozdulni. Egyik

kezem felkúszik a bal mellére, a másik pedig lenyúl tüzes puncijához és így fogom édes bilincsbe. Tenyerembe fogom mellét és körkörösén masszírozni kezdem, miközben ujjaim odalent az ajkait nyitogatják és már nedves csiklóját kényeztetem. Először csak kicsit, alig, de aztán egyre határozottabban és erősebben masszírozom a dombjával együtt. Ugyanilyen körzéssel játszom a mellével, miközben a nyakát harapdálom.

Ott állunk a teraszon a város panorámájával, és a két tenyerem egyre kíméletlenebbül masszírozza az egyre jobban hajlongó, hullámzó testét. Mint egy kígyó úgy próbál meg kiszabadulni, de aztán visszacsúszik az ujjaimra, ahogyan egyre hangosabb nyögések hagyják el ajkait. Nem érdekel ki hallja, bele a levegőbe, bele az éjszakába száll a kéj hangja, miközben testünk egymásnak feszül, ahogy forró ölelésem kínzón követeli a magáét. Végül megadom az első kegyelemdőfést: két ujjammal behatolok a lucskos barlangjába és feltolom benne. Hangos sikoly hagyja el testét.

ranjana

Remegve sóvárog a testem...üres vagyok. Fenekemet kéjesen...kéjsóváran tolom a férfi ágyékához. Kérem azt a forró, kemény tagot, amely enyhítené a bennem lángoló éhséget.

Még csípőmön érzem kezei szorítását, nyakamon leheletét, fülcimpámon kényeztető harapdálását.

Megszűnik a világ....fennakad a pillám, és szinte homorítok, majd megvonaglik a testem, mikor belemélyeszi két ujját. Semmi finomság nincs ebben a mozdulatban, de nem is igénylem...azt kívánom, hogy durván tegye...tegye a dolgát, hiszen ő a férfi...vegye el, amit odakínálok! Márpedig én odaadom...annyira oda akarom adni neki!

Verítékcseppek indulnak el a nyakamon, ahogy ujjai egyre vadabb ritmusban járnak szűk belsőmben. És kérem ...tovább kérem még az erőt.

Nyakamba harap, mikor az egyik combomat magasra emelem. Szabad kezével, hátrahúzza, és szinte csípője köré fonja hátra, de továbbra is ostromolja az őt végleg befogadni vágyó testrészem az ujjával.

A gyönyör ki akar törni belőlem:

- Még, még! - suttogom neki, vagy inkább hörgöm.

Ekkor kicsúsztatja belőlem a kényeztető kezet. Követem ágyékommal, vágyva, hogy kirobbantsa belőlem a kéjes megsemmisülést. Csalódottan omlok össze, mikor az ujjak nem kényeztetnek többé.

Nem értésem csak egy pillanatig tart: csalódottságom csillagzáporrá változik, mikor az ujjakat az erős, kemény dorong helyettesíti végre. Mélyre csúszva, tövig nyomulva.

Messze lévő tudatom, csak gyengén észleli a kacér kérdést:

- Még?

A válasz egyértelmű...

Mykee

Mikor látom, hogy teste szinte megfeszül, és már nem sok van hátra a nagy robbanásig, kihúzom az ujjaimat. A végső kint, az édes szikrákat és a gyönyör utolsó pillanatát férfiasságom teljével akarom megadni neki. Egy pillanatra engedem, hogy levegőt kapjon, de aztán megragadom és olyan erővel húzom rá keményen meredő farkamra, hogy dorongom teste legmélyébe jut.

- Még? - lihegem neki vadul, szinte már észet veszejtve, mert a csillagos égbolt alatt két megvadult állati ösztön robban ki emberi testünkből.

Következő lökésemre sikoly kavarodott a hörgésével és olyan nyögésbe fűlt, hogy a hátam beleborzongott, miközben ujjaimmal megmarkolva rugalmas testét újabb lökéssel ostromoltam. Ez volt az utolsó pont, amit még eszméleténél tölthetett, mert utána már csak felemeltem és egy végső dőféssel visszahullattam robbanó dorongomba.

Öntudatlanul rázkódik alattam, arca újra és újra megremeg, hangtalanul nyílt ajkai kegyelemért rebegnek. De ebből mit sem veszek észre, mert ekkor testébe öntöm minden forróságom olyan erővel, hogy makkom szinte felrobban a szűk barlangban. Újra és újra kitörök, szabadulni vágyom, de teste nem ereszt. Ordításom elnyelik a csillagok és ezután rá borulok. Halk suttogása leheletté foszlik és az erkélyen pihegünk egymás karjaiban, combjai közt, a másikba fonódva.

ranjana

A világ teljességgel megszűnik és semmi, de semmi nem számít már, amikor végre újra magamban érzem a férfisságát. A kéjes érzés furcsa módon teljesen megbénít, csak hagyom, hogy a férfi ösztöne és akarása betetőzzön felettem. Mindez annyira finom, annyira mérgezően izgató, hogy egy dologra vagyok csupán képes. Nagyon odatartani az ölemet, odakínálni, hogy nyársaljon fel, hatalmasodjon el rajtam, tegyen a magáévá, váljak mellette Semmivé, és érezzem a Mindent.

A gyönyör remegései még meg-megrázzák a testem, mikor ölébe emelve bevisz és letesz a franciaágyra. Mint egy lusta macska, nyújtózkodva elnyúlok az ágyon, ő meg mögém gördül.

Csak mutatóujjával játszik a vállam kerek vonalán. Nem akar ez az érintés semmit, csak tényleg játszik, hogy hozzáérhessen a bőrömhöz.

Rápillantok: arca boldog és fáradt. Tekintete kicsit maga elé révedő.

Megtöröm a csendet:

- Figyelj... Lassan hajnalodik! Talán hazavihetnél, tudom nehéz napod lesz holnap, neked is pihenni kéne kicsit - suttogom, miközben végigsimítok az arcán.

Vonásai továbbra is lágyak, kedvesen mosolyog. Huncut szikrával a szemében rácsókol a szájához közel eső mellbimbómra, majd kicsit bólintva feláll az ágyról.

Mykee

Boldogan teszem le az ágyra, mint valami törékeny testet. Végignézek alakján, ahogyan a hold fénye ráesik és megsimogatja a bőrét. A fény szinte húzza az ujjaimat, hogy én is érezzem puhaságát.

Mögé fekszem, óvatosan a vállához érek, és simogatni kezdem. Olyan csodás és finom bőre van. Bele tudnék merülni órákig ebbe a játékba!

Megfordul és elmosolyodik. Ebben a pillantásban mennyi csábítás, szenvedély, és kedvesség van.

- Figyelj... Lassan hajnalodik. Talán hazavihetnél, tudom nehéz napod lesz holnap, neked is pihenni kéne kicsit.

Megsimítja ujjhegyével az arcom, az állam, mintha csak bocsánatot kérne. Elmosolyodom, hiszen olyan lágyan kérte, hogy nem lehet ellentmondani ennek az óhajnak. Hetyke bimbója még most is szemtelenül kacérkodik velem, úgyhogy ezt még nem hagyhatom ki! Ráhajlok és egy gyengéd csókkal kapom be, majd ereszttem el. Élvezetes egy búcsúcsók lett. De ha ilyen szépen kéri tőlem a távozását, engedek neki.

Felállok mellőle és biccentek kicsit:

- Rendben. Hazaviszlek. Bár a karjaidban ébredni micsoda reggel lett volna... - nézek rá elgondolkodón, hátha mégis maradni szeretne. De ekkor feltérdel az ágy széléhez, magához húz, majd mélyen a szemembe néz:

- Tudod, hogy akkor nem lenne alvás egy percig sem. Pedig egy ilyen estét mégis így szép befejezni, nem? - és egy békítő csókkal zárja le tiltakozó szám.

Pár óra múlva már egyedül vezettem hazafelé. Az ajtóban még próbáltam marasztalni, de olyan gyengéden törte le minden ostromomat, hogy nem bírtam végül ellenállni és elengedtem. Csak ekkor gondolkodtam el az autóban, hogy milyen mozgalmas esténk volt, és micsoda kincsre vezetett rá a sors. A jövő pedig...

Máig mosolyra húzom a szám, amikor ehhez a gondolathoz érek. Mert biztosan nagyon szenvedélyes lesz.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Bosszú?

Gondolataimba belemélyülve tologatom poharamban a jeget, alig hallom anyám legújabb pletykáját. A teniszpálya melletti kávézóban ülünk, és az időt a teniszezők megfigyelésével próbálom múlatni. Egy erőteljesebb duzzadó férfi játszik - sajnos nekem háttal, és nem csinálja rosszul, minden ütésnél megfeszülnek izmai.

- Figyelj, kislányom! - szakítja félbe anyám ábrándozásomat. - Mivel eddig még nem jelezted, hogy lenne kíséred az unokanővéred esküvői partijára, leszerveztem neked Petert. Tudod..., a mostoha apád üzlettársának fiát. Ismeritek egymást, és még jól is elsülhet. Ez nagy esemény. Ott lesz mindenki, aki számít!

Mintha villám csapott volna belém ebben a percben.

- Mit csináltál? - kérdeztem, de inkább kiabáltam, felpattantam idegességemben, és hirtelen mindenki minket nézett. Vérlázító, hogy a hátam mögött szervezkednek, de kissé zavaró lett, hogy bámulnak. Még az eddig nekem háttal teniszező pasas is csak méregetett kíváncsian, de én gőgösen elfordultam, mégsem csinálhatok itt cirkuszt, és visszaereszkedtem székembe. Ő erre gúnyosan elmosolyodott, biccentett anyám felé, és folytatta a játékot.

Tudom, hogy Peter kedves fiú, de ő amolyan "megalszik a tej a szájában" típus, semmi közös nincs bennünk.

- Ezt még később megvitátjuk - sziszegtem immár halkán. - Ki az a pasas? Mintha ismerős lenne - próbáltam nyugodtabb vizekre terelni a beszélgetést.

- Ő Alex Stone. Tőle csábított át Edward (a mostohaapám) egy igen gazdag ügyfelet... de így is maradt elég pénze. Nem kár érte, csak egy playboy. A nőket is darabra méri, minden héten újjal látják. A húgod tudna róla mesélni, az egyik áldozata a barátnője volt.

- Mindegy is, de lassan mennem kell, este találkozom a lányokkal, erről még beszélünk. Szia anya! - gyorsan puszit adtam neki, és indultam is haza.

Az úton kavarogtak bennem a gondolatok, hogyan tudnám kikerülni ez a nevetséges randit, végül elhatározásra jutottam. Talán nem lesz baj, ha anyám rájön arra, hogy az én életemet én irányítom, nem pedig ő, és a telefonom után nyúltam: majd a húgom segít.

- Szia Rose, Connie vagyok. Szükségem lenne a segítségedre, anyánk megint tervez valamit.

Gyorsan a lényegre tértem, és kiszedtem belőle Alex címét.

- Veszélyes pasas, vigyázz vele! - intett óvatosságra.

- Nem kell aggódnod, nagylány vagyok már, de köszönöm - Rose-ra mindig számíthattam, ő volt a cinkostársam mindenben.

Ehhez a hadművelethez nem elég egy szimpla kosztüm, valami komolyabb kell, de mégsem közönséges. Egy könnyű narancsos nyári ruha mellett döntöttem egy kis blézerrel, és persze a kedvenc túsarkú szandálommal, majd elindultam.

Útközben azon gondolkodtam, hogy hogyan vegyem rá Alexet, hogy ő kísérjen el a partira, de csak nem lehet olyan nehéz, hiszen nőbolond, és gondolom Edward arcát is megnézné, amint megpillant minket együtt.

Gyorsan odaértem, mert már nincs dugó a városban, egy impozáns épület legfelső emeletére vitt a lift. Tovább nem is nagyon akartam gondolkodni, hátha inamba száll a bátorságom, ezért csengettem.

Lassan kinyílt az ajtó, és maga Alex Stone állt előttem kíváncsi szemekkel. Nyeltem egy nagyot, és belekezdtem.

- Jó estét kívánok! Connie Harding vagyok, és beszélni szeretnék önnel egy kényes témában. Nem akarok rámenősnek tűnni, de szeretném megkérni, hogy kísérjen el az unokanővérem esküvői partijára. Tudom, hogy szívesen látná Edwardot, a mostohaapámat kényelmetlen helyzetben, ezért remélem nem esik majd nehezebbre igent mondania. Egyébként is ott lesz a város krémje, tökéletes alkalom további leendő ügyfelek megnyerésére. Hogy miért jöttem önhöz? Legyen elég annyi, hogy szeretném anyámékat megleckéztetni, ne szervezzék meg helyettem az életemet.

Charles Dworkin

Baromi meleg nap van, de a teniszt nem hagyom ki soha. Így élek én a helyi "beverlihillszben", csak szerényen. Mivel az a fajta ember vagyok, aki sportot úz más emberek bosszúságából, nem szégyellem, hogy bármikor játszhatok, és hogy a garázsban két Jaguár is áll. Ez vagyok én, a siker maga. Akinek nem tetszik...

...de valljuk meg őszintén? Ki az, akinek ez nem tetszik? Ezen a megállapításon elmosolyodok egy kicsit, annyira ül.

Elégedetten fogok a játékba megint. A pálya minden pontját be akarom játszani, azt képzelem én vagyok Federer...de csak titokban, mert én nem akarok másvalaki lenni. A hátam mögött a tenispálya kávézójában most is ülnek, mint mindig. Feldob, ha figyelnek. Ha el is véték ezt-azt, a lényeg, hogy nagyon sokszor kijön a lépés...Ilyenkor zihálva törölöm meg a homlokom. Úgy zsebelem be a sikert, ahogy egy igazi sportoló teszi. Ettől persze nem állok távol, egy évtizedig voltam része így vagy úgy a

versenysportnak, tudom miről szól egy meccs.

Hirtelen egy vesztett pontnál kiabálást hallok a hátam mögül...kicsit bosszúsan nézek oda, nem értem minek örülnek ennyire? Egy szolid-forma nő lehetett a tettes, mert amikor végigmérem a helyére ül. Az ilyeneket szoktam megenni reggelire. A pályán állva nyilvánvaló fölényben vagyok vele szemben, mert megizzadva és lihegve ugyan, de én vagyok a főszereplő, a nézők, csak nézők, még ha ez egy magánegyesület büféje is.

Érzem, hogy figyelnek ezután is, de több adogatásomat már nem adom az ellenfelemnek...aki így is megnyeri a játékot. Veszíteni is tudni kell és kifutottam magam, aki akarja csinálja utánam. Persze senki nem tudná az ott lévők közül, még a kiabálós kis bestia sem, így ezen nincs mit vitatkozni. Kicsit azért bosszant a dolog, mert mostanában pályán kívül is buktam egy keveset, de az élet ilyen: egyszer fent, egyszer lent.

Hazafelé megállapítom, hogy a Jaguár mégiscsak stílusosabb, mint az A8-as...úgy döntök mégsem veszek egy "deutsche wertarbeit"-et a meglévő gépek mellé. A menetrend ma is a szokásos: edzés, zuhany, kocsis, munka, de csak módjával.

Mikor hazaérek, kinyitom az ablakot, jó lenne a friss levegő, de valami perverz kis motoros az utcán bőgeti a motort két piros között...magamban megállapítom, hogy ez röhejes és kispályás. Ahogy bosszankodok, valaki csenget. Mivel nem várok senkit, kíváncsian sietek az ajtóhoz, ahol a kiabálós kis bestia áll a tenispályáról...biztos bocsánatot akar kérni...mondanám és elmosolyodnék, de nincs rá időm, mert hadarni kezd valamit arról, hogy ő kicsoda-micsoda, és hogy kísérjem el valami esküvőre... meg valami kényelmetlen helyzetről beszél, vagy ilyesmi...hogyan akkor velem menne és a többi...de az egész nem világos. Mikor befejezi rutinból szólalok meg:

- Connie, nagyon kedves, de jöjjön be és mondja el még egyszer, hogy mi a baj, mert ezt így az ajtóban állva, nem tudjuk megbeszélni, ugyanis fogalmam sincs miről van szó.

Megérintem a vállánál és előretessékelem a nappaliba...közben megérezem az illatát is. Na, azt talán nem kellett volna... Előbb-utóbb, megint kész lesz a baj, abból pedig van, volt elég! Igaz eddig Connie-nak még nem hívták és ez az ő malmára hajtja a vizet. Ki ez a nő és mit akarhat?

Csillag

Alex finoman betessékel a nappaliba, és mindenféle kérdezősködés nélkül vörösborral tölt két pohárba, majd felém nyújtja az egyiket. Most

inkább nem ellenkezek veled, hátha nemet mond, mézzel többre megyek. Majd a taxi hazavisz, az autót meg reggel elhozatom. Némán elveszem a poharat, és belekortyolok. Kezével az ülőgarnitúrára mutat, én pedig engedelmesen leülök.

- Nos? Miben segíthetek Connie? - kérdezi bársonyos hangon, és közben tekintetével arcomat kutatja. Ő is leül. A jelekből ítélve a dolgok jól mennek - ez egy kis önbizalmat ad.

- Ma ott voltam anyámmal a tenispályánál, ahol ön játszott - kezdem újra, de most már kicsit körmönfontabban teszem. Tudom, hogy igazán szép és feszes combjaim vannak, ezért úgy helyezkedek, hogy mind több látszódjon belőle, és lám, a várt hatás nem marad el. Tekintete rátapad lábamra, én pedig folytatom a bekerítést.

- Edward Lombard a mostohaapám - közben figyelem, hogy arca egy pillanatra megkeményedik. - Remélem nem veszi tolakodásnak, de szeretném meghívni az unokanővérem esküvői partijára. Nem véletlenül gondoltam önre. - Igyekszem nyugodtan előadni jöttöm okát, de a tekintetétől egyre nehezebben szabadulok. - Kisebb nézeteltérés támadt anyám és köztem, amit nem lehet egyszerűen megoldani, ő csak a kész tényekből ért.

Annyira kiszáradt a szám, hogy még innék, de a poharam már üres... Észre sem vettem, mikor ürült ki. Alex látja rajtam a zavarodottságot, ezért csak mosolyog, szó nélkül újratölt.

- Ott tartottam, hogy szeretném megleckéztetni a családomat, ne ők rendezzék el előre a házasságomat, elvileg már a huszonegyedik században élünk, és ebben nem szorulok segítségre. Na nem mintha magát akarnám férjnek, nem ezért jöttem... - Most meg miket beszélek össze? - Elég, ha partnerem lesz az esküvőn, és a vacsorán. - Próbálom menteni a menthetőt. - Szóval, szerintem magának is lenne egy jó estéje, és revansot tudna venni Edwardon.

- Gondolja, ha tetszik is a dolog esetleg, az Edward miatt van? - kérdezte, és átható tekintetével mintha a vesémig látna. Igaza volt Rose-nak, tényleg veszélyes a közelében lenni, kezd kicsit melegem lenni.

Charles Dworkin

Ha egy nő zavarban van annyit jelent: én magabiztos maradok. Bevallom legtöbbször ez fordul elő velem, de ennek leginkább az az oka, hogy amelyik nő nincs zavarban, ha hozzá beszélek, azzal inkább nem is veszem fel a kesztyűt. Gyáva vagyok, na.

Ez a szépség - hihetetlen, de - a második pohár bort issza, az arca kipirul

egy kicsit. Már a házasságnál tartunk, amire ismét lecsapok és értetlenül nézek, mintha nem érteném, hogy miről van szó. Mikor befejezi, bókolok valamit egy kérdés formájában és kiveszem a kezéből a poharat. Akkurátusan, megválogatva a mozdulataim teszem le az asztalra, miközben nem várva választ a kérdésekre, tovább fűzöm azt:

- Nézze... - és próbálom kicsit komolyabbra fordítani a szót: - Én nem vagyok híve az ilyesminek, úgy értem, Edwardra, csak részben haragszom. Az ügyfelek, azok a kutyák, de hát ezt eddig is tudtuk - nevetek. - Szóval száz szónak is egy a vége: szívesen elkísérem a világ végére is, mert Ön gyönyörű és ezzel a kérdés el is dőlt. Nekem elhiheti, de előtte meg kell Önt ismernem egy kicsit hétköznapiabb formában is. Ez az egyetlen feltételem. - Még kajánul hozzáteszem: - Elvégre nem várhatja el, hogy úgy jelenjünk meg együtt, hogy életünkben nem beszéltünk, csak néhány percet egy teniszedzés után. Szóval - mondom és közben egyenesen előre hajlok, majd megfogom a kezét. -, vacsorázzon ma nálam, összeütnünk valamit és jó alaposan kitárgyaljuk a lehetőségeinket!

Annyira simán megy a dolog és tulajdonképpen, mivel ő keresett meg, annyira nyeregben érzem magam, hogy rezzenéstelen fejjel tűröm, ahogy a keze szépsége és a puhasága elragad magával. Olyan finom és kecses és...forró. Ösztönösen két kézzel fogom közre.

Csillag

Gyomrom remegése kezd alább hagyni, mert igent mondott egyszerűen. Tényleg csak egy vacsora lenne az ára? - morfondírozok magamban. Lehet, hogy már a két pohár bor is megártott, de egy finom vacsi csekély árnak tűnik egy ilyen cél érdekében.

Elmosolyodok, és szinte már magam előtt látom anyám sápadt arcát, amint megjelenünk az esküvőn. Ez a gondolat annyira felvillanyoz, hogy nem is zavar, ahogy két kezébe fogja az enyémet, és mintha meg is simogatná - hmm..finom. Visszamosolygok rá.

- Nem rendelhetnénk inkább valamit? - kérdezem, de leginkább azért, hogy nálam maradjon a vezérfonal - azt hiszem.

- Amit csak szeretne! - jön a gyors válasz, és mintha valami hamis csillogást vélnék felfedezni egy pillanatra tekintetében, de nem ejt kétségbe. Nagyon meg vagyok ma elégedve saját magammal.

Az étel hamar megérkezik, mi pedig az étkezésben költjük el - a maradék bor társaságában. Közben elmagyarázom neki részletesen jöttöm okát, ő pedig nem rejti véka alá vigyorát, ami kicsit felbószít, de nem mutatom, elvégre ő a haditerv legkényesebb része. Sajnos tudja magáról, hogy

pótolhatatlan, de azért igyekszem továbbra is én irányítani a beszélgetést. Inkább kérdezek az életéről, amiről ő nagy vonalakban bár, de beszél. Fanyar mosollyal a szája szélén mesél arról, hogy a semmiből kezdte, de mégis ilyen magasra jutott, mert jó ismeretségeket kötött. Szeméből látom, hogy az utolsó szóig igaz, amit elmondott, mégis azon merengek: vajon minden nője így kajálta a dumáját, vagy csak rám van hatással a szegény kisfiú esete?

Miután befejeztük az étkezést, megint a nappaliba invitál a kanapéra - természetesen a maradék borral együtt, hogy ott folytassuk a beszélgetést. Gyorsan utána számolok mennyit is ittam eddig...? Három pohárral. Sok lesz ez egy nőcsábász társaságában - fut át rajtam a gondolat, de a következő pillanatban már nem tudok tisztán gondolkodni, mert elég közel ült le mellém, orromat megcsapta férfias parfümjének illata. Tovább beszélgetünk apróságokról, és közben finoman megsimogatja vállamat a ruha pántja mellett. Testem reagál érintésére, amit ő megint csak egy mosollyal nyugtáz - ideges lettem.

- Ideje mennem... - mondom nem túl meggyőzően, és felállok, de túl hirtelen. Az elfogyasztott bor miatt elveszítem egyensúlyomat, és visszahuppanok mellé - még szorosabban. Alex testéből áradó energiától kezd köd telepedni agyamra, és csillogó, kíváncsi szemekkel nézem őt.

Charles Dworkin

Gyorsan telik az idő és meglepően kellemesen. Nem a szokásos dolgokról beszélgetünk, az egyszer biztos. Eszünk, iszunk és az egész olyan természetesen alakul. Csalogatóan rátelepszik a lakásra a nyáresti félhomály. Már éppen rákérdeznék, hogy mégis miképpen fogjuk szentesíteni a tervet, amikor kudarcba fullad a kísérlete, hogy hazainduljon.

Szorosan mellém esik vissza a kanapéra, szinte rám zuhan. Ösztönösen átkarolom, és amikor a szemembe néz, elütni, oldani próbálom a zavart halkán nevetgélve:

- Semmi baj...előfordul az ilyesmi. Gyakran megesik velem, hogy minden előre látható ok nélkül szép nők zuhannak rám, az ágyra. Nem magában van a hiba, nem ez az első eset...

Dehogynem - gondolom, bár reméljük persze, hogy nem is az utolsó, de ezt nem teszem hozzá, hanem sietve így folytatom:

- Viszont Connie... - és megsimogatom az arcát -, ne menjen még el, nem hagyhat így egyedül, olyan jól beszélgettünk! Komolyan...és hát ezt az egész tervet is alaposan ki kéne veséznünk, nem bízhatunk semmit a

véletlenre.

Kezem az arcán, és döbbsenten nézek a barna szempárba, mert ezt az ember nem hiszi el. Nem azt, hogy vele szemben ül egy gyönyörű nő és most bármi is történik, nem. A hatást, amit kivált, azt nem tudom feldolgozni. Hogy miért elég egy pillanat ahhoz, hogy feltegyem a kérdést: miért? Az ember próbálkozhat később leírni az érzést, de ezek csak megközelíthetik a valóságot. Ahogy ott ül, szinte az ölemben, másképp dobog a szívem tőle és úgy néz, úgy csillog az egész lány, hogy tényleg nem értem. Nem értem mi történik, mi az ami ennyire megmozgat, ha hozzáérek?

Hívogatóan forró az arca, még az én bortól felpeszduilt kezemnek is. Talán ezért döntök úgy, hogy odahúzó magamhoz és megcsókolom a homlokát. Lesz, ami lesz. Becsukom a szemem és sötét hajának illata alól végigsimítom a hátát. Arcát a tenyerembe temetem és azt gondolom: órákig maradnék most így...ha kellene. Moccanni sem akarok, csak átérezni ezt a pillanatot...ki tudja meddig tart...hiszen annyira kivételes. Talán a sötétedés miatt van, talán nem.

Csillag

Elveszek ölelésében, amint magához húz, és a homlokomon érzem megcsókját. Testem megremeg, ahogy gerincemen végigsimít, szemeimmel az övét fürkészem. Nyoma sincs már benne a gúnynak, hamisságnak, teljesen rám figyel. Észlelte remegésem az érintése alatt, mégis kivár. Tudnia kell, hogy nem vagyok az a fajta könnyűvérű nőcske, akikkel eddig "bajlódott".

- Én... - kezdeném, de hangom elcsuklik. Tudom, hogy nem maradhatok itt. Végzetes hiba lenne, de nem vagyok képes rávenni magam, hogy arra kérjem: engedjen el. Ehelyett inkább még szorosabban karjába bújok, és kicsit hátrabiccentem fejem. Csukott szemmel hallom Alex sóhaját, majd ajkát érzem meg nyakamon, ahogy egészen lágyan megcsókol, kezével pedig továbbra is a gerincemet cirógatja. Érzem, hogy előnt a vágy, és ujjaim maguktól indulnak el, a vállát, és a hátát simogatom. Nem vagyok képes tisztán gondolkodni, de nem csak a bor miatt. Ösztönösen érzi a tempót, és hogy mi okoz örömet.

Nem sieti el. Arra vár, hogy ne legyenek bennem kétségek. Finoman csókolja most már ajkaimat, én pedig hagyom neki, beengedem nyelvét, és szenvedélyesen viszonzom. Csókja olyan felkavaró, hogy minden porcikám további csókokra vágyik, amit kell, hogy érezzen Alex is. Pillanatra elhúzódik tőlem, felemelkedik a kanapéről, és felhúz engem is magához, majd könnyedén karjába kap. Egy pillanatra eszembe jut a sok-sok nő, akit

ugyanígy ölelhetett, de nem szólok, nem akarok tudomást venni róla, kívánom. Ennek ellenére azonnal megérzi rajtam a változást, és arckifejezése egészen ellágyul. Karjában velem elindul a hálószobába, majd gyengéden talpra állít.

Charles Dworkin

Hozzám bújik, cirógat...így áll előttem, most már a hálószobámban. Lopva végigmérem és arcom fúrom a ruhájába...így szívom magamba az illatát. A hasa és a csípője kerekése adja meg az újabb löketet a vágyból, ami teljesen összevarázsolja ezt a pillanatot.

Kíváncsian borzoló fel az ismeretlen szoknyát és a kezemmel...neeem, a fenéket a kezemmel! Az ujjam hegyének a hegyével keresem, hogy mit találok alatta, törékenység előzi meg a vad vágyakat. Eltakart kerek mellek és a finom fehér bőr sejlík fel - ez elkápráztat. Szinte falni kezdem őt (vagy csak falnám), akiről reggel még azt sem tudtam, hogy a világon van.

Megfordítom vagy én bóklászom át és a hátát csókolom. Felállva húzódok mögé, úgy karolom át. Belecsókolok a selymes nyakba és félretolom a csiklandó barnás hajszájakat...egészen szorosán ölelem, hogy ő is érezze: mit és mennyire szeretek én benne annyira. A könnyű ruhához ér a bőröm és a vágyott combokon siklik végig a kezem. Felhúszom végül a narancsanyagot, sandítok a fehér has ívére, nem érek még hozzá...csak szoktatom őt a helyzethez. Le kell vetnünk, ami felesleges. Nem csak a ruhánkat, egy kicsit önmagunkat is.

Szembe fordulok vele és megcsókolom, kezeimbe veszem az arcát és magamnak adom, amit nekem ad. Tarkóján a haja alá simítok és az állát gyengéden felemelem...egészen mélyen érzem milyen mézédés is a szája...talán a bor miatt, talán magától. Az arcát, nyakát és a ruhapántokat is keresem...ott simítom, ahol érem. Titokban benézek a háta mögé is, hadd látom milyen ívű a csípő és a fenék semmihez sem hasonlítható nőiessége.

Csillag

Ujjjaival gyengéden fedezi fel combjaimat, fenekemet, vállaimat csókokkal borítja. Mélyen szemembe néz, majd elmosolyodik, és újra felemeli szoknyámat, de most nem azért, hogy a combomat simogassa. Egy határozott mozdulattal felfelé húzza rólam a ruhát.

Forró nyári este van, ezért még melltartót sem vettem fel a ruha alá, így

szinte teljesen meztelenül állok előtte. Egy pici csipke bugyiban reszketek Alex karjai közt. Megijeszt határozottsága, de legalább ennyire kívánom is. Kezeivel végigsimít fenekemen, derekamon, egészen a mellemig. Finoman tenyerébe veszi őket, majd ráhajol egyikre, és szájába veszi keményedő bimbómat. Halk sóhaj szakad ki belőlem, amint nyelvével és fogaival izgatni kezdi. Remegő ujjakkal matatok gombjain, próbálva ingétől megszabadítani. Egy újabb mosoly és segít: kigombolja gyorsan ingét, én pedig lesimítom válláról, de most én kezdem el csókolni mellkasát. Puha szőre cirógatja arcomat, kezeim már a nadrágja övét keresik, amivel nem boldogulok.

- Majd én... - suttogja fülemben, és a következő pillanatban már meg is szabadult tőle, hanyagul lerúgta magáról.

Megint ölbekap, és egy lépéssel az ágy mellett terem, lassan ráemel, majd ő is mellém fekszik. A hűvös ágynemű jólesik felhevült testemnek, de szám újra az övét keresi csókra éhesen, inkább Alex forró testét választva. Mohón csókolom, lázasan simogatom, ő pedig megint a mellemet cirógatja. Elszakad számtól, és fogai közé veszi bimbómat

Charles Dworkin

Nyelvemmel játszom egy darabig a puha melleken, de végül elégedetten megállapítom magamban, hogy a kezeim között van most már végleg...így egy pillanatig csak fekszünk az ágyon és teljesen meztelenre vetkőzve érek hozzá a bőréhez. Rajta a finom csipkebugyi domborodik...haja aláhullik az ágyra.

Átölelem és magamhoz szorítom, minél nagyobb felületen érintkezzünk - ösztönösen ez jön fel belőlem most. A farkam egyre keményebben áll, hozzászorítom a finom testhez. Így ölelem egy darabig, aztán belecsókolok a nyakába, az arcát is végigjárom, behajolok a hajába és magamba szívom az illatát. Kezeimmel a dereka hajlását simítom és a combjait húzom fel, hogy bekerülhessek középre - csak azért, hogy úgy feküdjünk egy darabig, mert fölé kell emelkednem. Gyönyörködni akarok benne.

Bal kezemmel alá nyúlok és felhúzom a lábakat, kiterpesztve így öle feláradó illatát. Megcsapó forróságát szédülten veszem birtokba egy mély levegővel. A lábai között vagyok és látom mennyire széles a csípő, ahhoz a finoman ívelt derékhoz képest. Puha hasa kicsit beesik és kikandikál a medence, nagyobb hangsúlyt kap az az édes puha domb, amiért annyira odavagyunk.

Felirányítom a kezeit a feje fölé és úgy hajolok rá vissza. Ekkor csókolom meg ismét, feljebb tolva testemmel az ágyon. Imitálom a mozdulatokat,

próbára teszem, mennyire fogja bírni, ha keményen megragadom majd és felöklelem alulról, mélyen belemarva kemény kis seggébe...

Csillag

Minden porcikám vibrál, ahogy fölém hajol, és karjaimat fejem fölé emeli. Ebben a helyzetben kissé kiszolgáltatott vagyok, de cseppet sem bánom, testem lángol, minden érintésére megremegek. Annyira figyel rám, nem rohan le rögtön. Bugyimon keresztül érzem, mennyire kíván engem, egyre hevesebben mozdul rajtam, és én már alig várom, hogy végre a kis csipke se válasszon el tőle. Egyik kezemmel lenyúlok, próbálok a fehéreneműmtől megszabadulni, de megállít, és visszarakja megint eddigi helyére.

- Ezt majd én... - mondja, és már fejtí is le rólam az apró anyagot. Amint kezével leért csípőmön, dombomra borul, és azt csókolja, végül egy kézzel fejezi be a műveletet. Immár teljesen meztelenül, kitérülve fekszek alatta, ő pedig egészen finoman, lassan, nyelvével rátalál csiklómra. Felsikoltok, amikor kicsit megszívja, és élvezettel simít ajkaim közé. Kezeim még mindig fent, ölem egyre forróbb, testem remegése pedig egyre hevesebb. Míg nyelvvel csiklómra játszadozik, előbb egy, majd két ujját csúsztatja barlangomba, és finom mozdulatokkal feltérképezi azt. Tapasztalt kezei alatt rövid időn belül régen átélt magasságokba repülök, és testem egyre hevesebben kezd remegni. Az orgazmus hullámai elborítanak, ujjaira rá-rá szorítok, és újra meg újra felsikoltok, a párnákba kapaszkodva.

A remegés múltával felülök, rámosolygok Alexra. Most az én kezeim indulnak el nem éppen kicsi férfiasságának irányába, felbátorodva azonnal megmarkolom. Felnézek, szemeiben meglepetést, és kíváncsiságot látok. Talán arra gondol, hogy a kis édes cicából vadmacska is lehet. De hát miért ne? Az övé lettem, akkor ismerjen meg teljesen! Mintha azt olvasnám ki szemeiből, hogy "Akkor lássuk!", de nem szól semmit, csak néz tovább, ahogy szám követi kezemet. Gyengéden nyálazom makkját, a vadmacska azért nem annyira vad.

Charles Dworkin

Imádtam nyalni és közelről érezni a lüktetését. Annyira lucskos volt, hogy ez meglegéssel töltött el. Belül is. Édes szája tapadt most a farkamra.

Furcsa szerzet a férfi. Hisz mi kell nekünk? A női önkívület. Olyan elánnal ujjazhattam meg, olyan belső ösztönből nyálhattam meg neki, hogy egészen másképp néz most rám. Szájába véve, amit a szájába venni tud - szeret engem.

Imádom ezt a lányt! Olyan formás, olyan szép, olyan gyönyörű. Tízezer éve mondjuk ezt a nőknek és magam is elmondtam már vagy egy milliószor, de ezt nem lehet másképp mondani. Szép vagy, gyönyörű vagy!

Formás kis seggét simogatom és a hátát...olyan, mint valami angyal - én az ilyesmit értékelem. Szeressen szeretni engem, ez a lényeg minden férfinak. Ha szopni szeret, hát szopjon és gyengéden feltolom egy kicsit neki - ez amúgy is ösztönösen jön, ha egy ilyen gyönyörűség a szájába vesz.

Aztán megeléjelem az egészet és finom hátára fektetem a lányt. A csípője és a feneké alá nyúlok, érzem milyen selymes rajta a bőr. Kezeit a feje fölé fektetem és felynomom neki, ahogy csak tudom...ez lehet talán hirtelen, talán szokatlan, de mikor bent vagyok megállok egy másodpercre: a meglepett puncsi minden előnyét ki akarom élvezni! A szemembe néz, mikor elkezdek benne mozogni. Nem tudom szavakba önteni a finomságát, amit érzek, a popsija tiszta lucskok ez a lényeg, meg a szeme, meg a szája, amit falok, ahogy csak bírok, még akkor is, ha lassan is csinálom. A birtokomba veszem őt! Élvezem, hogy hatalmas vagyok a törekenysége mellett, uralom és finoman húzom a farkamra fel és fel...

Nem lehet leírni...ezt most nem...csak a hangját ne halljam meg, attól végleg eltűnnek majd az akadályok és bár én fogom majd őt le, mégis a rabszolgája leszek.

Csillag

Mint egy tollpihét, úgy fektetett gyengéden a hátamra, igazította kezeimet fel, és már emelte is csípőmet. Még gondolkodni sem volt időm, olyan hirtelen jött, töltött ki teljesen. És bár nem fáj, könnyű szökött a szemembe inkább a meglepetéstől, és egy hang sem jött ki a torkomon. Fátyolos tekintettel nézek szemébe, ő pedig elkezd bennem mozogni. Birtokol engem, én pedig hagyom neki... sőt, akarom, hogy folytassa!

Most lassan mozdul, közben csókolja arcomat, szememet, és én kicsit hátrahajtom fejemet. Csípőmet hozzászorítom, hogy megint teljesen kitölthessen. Amint megint egészen bennem volt, kiszakadt belőlem az a sikoly, ami korábban belém szorult, Alex mozdulatai pedig gyorsabbak lettek.

Mintha csak erre várt volna. Két kezével fogta enyémekeket a párnán, úgy folytatta, és én.... én teljesen átadtam neki az irányítást, egyre magasabbra

repültem. Most csak ez számított. Nem érdekelt, hogy gyakorlatilag alig ismerem, és mi lesz holnap, csak most szeressen.... és el ne engedjen!

Minden mozdulatánál egyre messzebbre szálltam, már Alex sem fogta vissza magát. Nem durván, de határozottan irányított, vezetett az áhított csúcs felé. Elengedte kezeimet, én pedig azonnal a vállaimba kapaszkodtam, úgy szorítottam testemet az övéhez. Lenyúlt a csípőmhöz megint, azt felemelve hatolt belém újra, és újra. Időnként teljesen kihúzta, majd vissza tövig - az örületbe kergetve játszott velem.... vagy rajtam.... nem tudom.

Megint felsikítottam, és ő ismét határozott ritmust kezdett diktálni, amitől én közelebb és közelebb kerültem az orgazmushoz. Figyelte szemeimet, érezte testem remegését. Azt is érezte, hogy ha most nem változtat, elérem a csúcst. Vezetett tovább, nem változtatott. Derekam ívből feszült meg, a remegés felerősödött, ő pedig megint lefogta kezeimet, és mosolyogva nézte arcomat, ahogy magával sodor a kéj.

Charles Dworkin

Erősen kell összpontosítanom, hogy ne élvezek el. Feltett szándékomat, hogy megnézem milyen orgazmus közben ez a gyönyörűség, hamarosan siker koronázza. A lány jól ismeri, hogy mi jó neki és ezzel nekünk, így az én dolgomat is megkönnyíti. Ugyan alkalmanként önhatalommal felemelem a csípőjét, hogy beverhessek neki egyet-egyed, de mégis jó érzéssel vonulok hangyányit háttérbe, amikor kell. Meredező farkamon táncol és simogatja a belsőjével. Olyan finom kis pinája van, olyan puha az én keménységemhez képest, olyan ellentétes, befogadó, szemben az én tolakodással.

Kisvártatva nem tudom leplezni a gyönyört, amit érzek, ahogyan fennakadnak Connie szemei. Ilyenkor a leggyönyörűbb a nő - mondjuk ezzel nem mondok újat. Mikor érzem, hogy eljött nála a "na, most ez az..." pillanata, akkor én is érzem, hogy "most meg van". Most jött el az én időm is! Ez a lány már az enyém! Azt teszek vele, amit akarok, most meg lehet, és feltételezem meg is kell basszam őt!

Nincs más hátra. Ő is, én is ezt akarjuk, szinte ő maga és én, azaz "mi" vagyunk a vágy, hogy én kúrjam őt, ahol csak érem. Ez ilyen tiszta, mint egy pohár friss víz. Neki nincs más dolga mint terpeszteni, ahogy csak bír, nekem nincs más dolgom, mint baszva szeretni őt, ahogy csak bírom. Így ketten vagyunk tehát, letisztázott feladatokkal az ágyon, nedvesen, összeolvadva, amikor élvez.

Vállaim marja én pedig szabaddá vált kezeimmel erősen simogatom őt...összefogva és húzva kicsit a haját. Átvillan az agyamon: csak finoman,

nem ismered őt, nem árt az óvatosság! Közben a farkamat - amire még mindig nem találtak ki jobb szót - keményen felküldöm neki, keveset, de nagyokat csattanok a lucskos kerek fenéken. Számba veszem gömbölyű karjait és a vállat, úgy húzom fel betonná keményedett önmagamra. Vállamba kapaszkodva élvez és én belé kapaszkodom...ahogy húzom, vonom fel és fel. A fene tudja mi elől kapaszkodunk ennyire, de csak ketten vagyunk akkor a világon. Mert ez is ilyen.

Csillag

Az orgazmusommal együtt előjött Alex vadabbik énje is, és nekem eszembe sem jutott, hogy tiltakozzak. Talán csak egy pillanatra riadtam meg hevességétől, de elképzelhetetlennek tűnt, hogy ez a férfi, aki ilyen élvezetet képes adni, szándékosan okozna fájdalmat, ezért hagytam, birtokoljon kedvére - és persze az enyémre. Kívülről talán durvának tűnhet, ahogy élvezzük egymás testét, de ez a féktelen játék mindkettőnket magával sodort. Testemen újra és újra heves remegés lett úrrá, ahogy a gyönyör végighaladt minden porcikámon, és a vállaimba kapaszkodva, ujjaimat belemélyesztve nyögtem fel karjai közt.

Mindenem, az egész lényem az övé volt most, csak ez a pillanat számított, ez az ősi vad tánc. Csak csókolt és szeretett tovább, nem törődve semmi mással, szinte már állatiasan. Nem kímélt, de tudta, hogy ez nekem is annyira jó, mint neki, minden érintéssel éreztettem. Megragadta fenekemet, erős lökésekkel ki-be járt puncimban, és lassan eljutott önuralma végére, mert éreztem, amint megfeszült bennem, és ő is felnyögött, majd beborította bensőmet forró nedvével. Még mozdult párat bennem, rajtam, hogy az utolsó cseppet is átadja nekem, majd rám borult egy pillanatra. Csak egészen rövid ideig éreztem testének súlyát, mert azonnal legördült rólam, és magához húzott.

- Drága kicsi Connie - szólalt meg egy idő után - veszélyes játékot, illetve leckét találtál ki anyád számára, de ezen már úgysem lehet, és nem is akarnék változtatni. Mindenképpen elkísérlek, és ott leszek melletted.

- Tudom... jobban is átgondolhattam volna, de amikor anya bejelentette, hogy megtalálta nekem az ideális férjet, elborult az agyam. Talán te is ismered Edward társának fiát... - fintorodtam el, és közben finoman cirógattam mellkasát, amire ő mosollyal reagált. - Jól nevelt fiú, de semmi több.

Charles Dworkin

Már mellettem fekszik ez a kis csoda, így nehezemre esik ugyan, de elővesszük a kérdést, hogy miért is jött ma ide? Beszélünk róla, de én még mindig az átélt dolgok hatása alatt vagyok. Észrevétlenül figyelem és tapizom - hát ilyen az élet - olyan finom ez a nő, olyan természetes vele az egész, hogy magam is meglepődöm rajta: tulajdonképpen kérném elkísérni őt bárhová, ha nem éppen ő lenne az, aki ezt szeretné.

Közben eszembe jut, hogy ma még el kell intéznem ezt-azt, így kénytelen vagyok megszakítani a dolgot:

- Connie, akkor tisztázzuk le, hogy hol és mikor megyünk el arra az esküvőre! Bevallom, nekem most lenne némi dolgom, amiért elnézést kérek, bár mentségemre kell szolgáljon, hogy arra nem gondolhattam, hogy egyszer csak belép az ajtón egy ilyen finom popsis kisangyal, és követeli, hogy lássam el a baját. Ezt remélem megérted. Ez olyan, mint a KRESZben a bizalmi elv: arra nem lehet számítani, hogy felülről rád esik egy ejtőernyős. Szóval, hol és mikor? - zárom le a beszélgetést, miközben megcsókolom még egyszer.

Azért rásandítok a puncija dombjára is: egek...! Ha ezt mindennap...de jó mélyen...! Magamban megfogadom, hogy ha törik, ha szakad, de ezt a nőt majd még egyszer ki akarom tölteni, de nagyon-nagyon...felfelé...addig, hogy visítson, de jó hangosan...!

Csillag

Alex elutazott, én pedig itthon intézem az ügyeimet. Szerencsére Peterrel sikerült tisztáznom ezt a kínos incidenst, ő sem akart több lenni barátnál. Még örült is, így legalább a szívének kedves hölgyet kísérheti az esküvőre. Még abba is beleegyezett, hogy tartsuk titokban a dolgot, mert semmi kedvem nem volt a hátralévő időt vitával eltölteni anyámmal.

Bár tudom, hogy Alex megtartja szavát, és elkísér, mégis minden nappal nőni érzem a távolságot köztünk. Hiszen csak egy estét töltöttünk együtt, és nem ígért semmi többet, csak hogy a kísérőm lesz. Ennek ellenére mégis összeszorul a gyomrom, ha a vele töltött órákra gondolok, vagy miként fog viselkedni, amikor újra találkozunk. Mikor végre meghallottam hangját a telefonban, alig jött ki hang a torkomon. Úgy beszélt, mintha csak tegnap lett volna mikor elment, szinte beleszédültem. Még utoljára egyeztettünk.

A tükör előtt állok, az összhatást szemlélem. Meg vagyok elégedve, jó választás volt ez a lila kisestélyi a hozzá illő szandállal. Visszafogottan szexi, mégis elegáns. Anyámék elindultak már, persze azzal a tudattal, hogy Peter hamarosan ideér. Nem maradt időm gondolkodni, hogyan

tovább, mert Alex megérkezett. Hanyagul nekitámaszkodva vár a méregzöld Jaguárja mellett, és én sietek hozzá. Amikor odaérek, kissé félénken megtorpanok, ő pedig mosolyog, és magához húz. Csókja forró, szenvedélyes, elveszek benne.

- Tehát hiányoztam - állapítja meg magabiztosan, de választ nem várva segít be a kocsiba.

- Rettegek... - vallom be neki, mert tényleg nem tudom mire számíthatok anyámtól.

- Mindjárt ott vagyunk! - mintha bátorítana, és megsimogatja meztelen combomat.

Időben érkezünk, így sikerül kisebb feltűnést keltenünk, hiszen anyám telekürtölte a várost, hogy Peter és én... És mivel mi érkeztünk előbb, nem ők...

Alex arca meg sem rezzen anyámé láttán, és a derekamra is teszi a kezét birtoklón. Én kértem - gondoltam, ő csak teszi, amit ígért. Anyám is viselkedik, és Edward mintha még mosolyogna is, csak a szemöldökét húzta fel. Apróságokról beszélgetünk, de anyám arca azért néha elsötétül időnként.

Később, a partin sem mozdul mellőlem Alex, valószínű ő is érzi, hogy anyám csak az alkalmat várja.

- Ugye megbocsátanak...? - szól a körülöttünk lévőknek, és már húz magával táncolni, pedig nem éppen gyors dallamokat játszik a zenekar. Látom rajta, hogy nem érdekli, ki mit gondol róla.

Charles Dworkin

Egy biztos: a bemutatkozás, a főszereplés a véreben van. Annyira udvarias tudok lenni. Hiába ez az a pálya, ahol nyeregben vagyok. Tudom, hogyan kell mosolyogni és mindenhez az odaillő pofát vágni.

Élvezem a figyelmet. Ahogy táncolunk, érzem Connie hátizmainak ringatózását és azt, ahogy a finom ruha anyaga is nyeklik-nyuklik vele a fenekén. Ezt a helyzeti előnyömet - nevezetesen, hogy pofátlanul szeretek táncolni - általában és szinte mindig kihasználom. A nők zavarba jönnek tőle, hogy egyedül táncolnak velem az üres, vagy ritkás parketten - de azért tetszik is nekik. Magamban persze megállapítom, hogy most szívesebben hallgatnám a Highway to hell-t, de így is eltáncolom, amit el kell.

Connie nagyon szép. A nők vonásai és mozdulatai eleve lenyűgöznek, Connie pedig egy különösen szép lány...már-már én lennék zavarban, ha én olyat tudnék. Multimilliomos sikeremberként sajnos már nem tudok. Ilyen az élet. Élvezem vele a táncot, a sikert, azt, hogy a legtöbb ember

inkább irigy. Cserélnének velünk, de nem lehet, mert mi ketten vagyunk, akikre figyelni kell. Szegény esküvői párt kicsit sajnálom is, mert mellettünk nehéz labdába rúgniuk. Szerencsére azonban a közönség azért tudja a dolgát.

Mikor elhalkul a zene, taps helyett finoman megpaskolom Connie fenekét és mellé bújva a fülébe súgom:

- Ezt hogy gondoltad? Szébbnek lenni, mint a menyasszony, nem szép dolog! Büntetést érdemel!

Csillag

Időm sem volt belegondolni, hogy milyen büntetésre gondolt Alex, szinte azonnal belecsókolt a nyakamba, kezével pedig finoman szoknyám alatt simogatta meg combomat. Csak hogy mindenki számára nyilvánvaló legyen, nem baráti viszony fűz össze minket. Igazából még anyám sem érdekelt, bőrömet égeti az iménti csók, még közelebb húzódom Alexhez, ám a zenekar új dalba kezd, így kénytelen vagyok odébb lépni.

Bár igen jól sikerült parti, mégis nehezen ért a végére - vagy csak én éreztem úgy, mert végig csókok és simogatások jártak az eszemben. Gyors búcsú után már az autóban ültünk, és mindenféle kérdés nélkül Alex lakása felé indultunk. Az úton kezével meg-megcirógatta lábamat, egyre jobban vágytam rá. Nem beszélgettünk sokat, egyikünk sem azt akarta most, csak annyit mondott: "kellesz", "hiányoztál". Ideges voltam, mégis alig vártam, hogy végre hozzám érjen, ezért a liftben már én bújtam hozzá, testem szinte kérte az érintést.

Amint csukódik az ajtó mögöttünk, magához húz, és megcsókol. Egyszerre követelőző és szenvedélyes, de én sem akarok mást, mint megint az övé lenni! Kezei úgy járják be testemet, mintha csak tegnap lett volna, amikor nála jártam, nem pedig hetekkel ezelőtt.

Gyorsan levetkőztetett, és ő is ugyanilyen sebességgel szabadult meg ruháitól. Határozottan magához rántott, térdével combjaim közé nyomult, kezeivel a fenekemet markolta. Én még szorosabban bújtam hozzá, nem érdekelt, hogy még alig értünk be a lakásba - itt, most akarom én is! Az egész esti apró játékok és a hetek óta tartó ábrándozás végletekig fokozták vágyamat.... belekarmolok hátába, és felsikoltok, amint bimbómba harap. Szélesebb terpeszbe lépek, hogy combján érezze, mennyire kívánom, kezemmel pedig rámarkolok farkára, és húzogatni kezdem.

Charles Dworkin

Önkívületben találok magam otthon...nem is annyira elvetemülten, inkább úgy, mint amikor az ember egy kicsit megrészegül valami finom italtól. Kisterpeszét nézem, ahogy markolássza gyönyörű kezeivel, azt ami rajtam a legkevésbé sem szép. Imádni való dombja van...az ember legszívesebben ott helyben szanaszéjjel kapná, de egyelőre győz bennem az ingyenc és csak nézem, ahogy kurvul ez a lány...

Az a kisterpesz igen, és a hívogató finomság a lábak között...ma még érintetlen... Ilyenkor szeretem a legjobban, amikor még én sem értem hozzá, szinte begubózott, mint valami virág...mégis olyan hiányos így nélkülem... Érzem, hogy van bele valóm, ez visz előre.

Egy idő után végre megértem: ez itt ma nem a kedveskedésről szól. Benyúlok a formás fenék alá és felrakom a legközelebbi "tudomisé" mire. Őrjöngök magamban, hogy most megkapom, ma megint telenyomom, amivel kell, telenyomom biz' Isten annyira, hogy fennakadnak a szemei! Tarkón ragadom és lábközön akasztom meg! Olyan finom a bőre, olyan szép az egész jelenség...élmény jó keményen belerondítani.

Nem mozdulok meg, csak fenntartom benne a farkam, érezni akarom a határait, csak nyomom neki és tartom a hasán az ellent, úgy is mondhatnám: felhúzó... De nem tudok betelni azzal, hogy egy ilyen szép lány is lehet - mit lehet (?), szinte semmi más csak - egy "kisribanc", aki alig várja, hogy ájulásig kúrják... Meg persze még sok más, de ebben a helyzetben csak ennyi, senki más, csak egy felkínált puncsi, akit most meg fogok dugni, valahogy, aztán meg máshogy. A lényeg, hogy ha sikerrel járok önkívületben fog visítani, hogy "Méééé...ezt akarom!", és felfogja végre: nincsen tovább, csak előre, csak az, hogy elereszti magát. Bevallja: semmi mást nem akar már, csak engem, illetve épp most csak egyvalamit belőlem, jóllehet az a valami is elég sok minden lehet. Szóval a lényeg, hogy végre lekerüljön az álca...lekerüljön a "jókis lány" minden gátlása és mondja ki - vagy legalábbis gondolja át -, hogy ő most csak egyet akar: hogy jó keményen megbasszák! Ha eljön ez a pillanat én ott leszek és nem fog bennem csalódn mert...vágom rá! Erre és órá vágom, hogy odaadja magát, hogy rám bízsa a testét, hogy kiterpessze a lábait és nézzen a szemembe, amikor felöklelem...

Egy pillanat alatt élesednek az érzékeim: figyelnem kell, hogy ne nyomjam rögtön csordulásig. Meg se moccanok, le kell higgadnom kicsit.

Csillag

Ahogy felrak a legközelebbi bútorfélére, én engedelmesen nyitom

combjaimat - mihamarabb övé lehessenek megint. Már nem félek, nincsenek bennem gátlások, testem él. Úgy érzem, ez a férfi felszabadította csábító énemet, mert Alex szemébe nézve vágyat és még több vágyat látok. Talán neki is furcsa lehet, hogy "anyuci kislánya", aki hetekkel ezelőtt megkereste, most levetkőzve gátlásait ilyen egyszerűen kitárulkozik neki. Semmi mellébeszélés, odázás, ez most egészen más. Magamon is meglepődök, mennyire más, ahogy érzek, ahogy vibrálok, de már nem is lehet másként. Eltűnt a "jókislány", átalakult valami egészen mássá, aki nem akar többé elrejtőzni. Csak itt, és most átélni, amit át kell!

Testének szenvedélye, hevessége enyémet is tovább korbácsolja, és már-már teljesen belém hatolna, de egy pillanatra megáll, és rádöbbenek, hogy rám vár. Rám vár, hogy teljesen megkapjon, hogy ebben a pillanatban mindent odaadjak neki, ami én vagyok. Én adom is, őszintén, feltétel és a legkisebb féltékenység nélkül!

Tekintetünk összeér, belemarkol fenekembe, egy mozdulattal tövig nyomja belém szerszámát, mert most csak így lehet. Felsikoltok, hátrahajtom fejemet, és becsuknám szememet, de nem hagy, tarkómba markol, még egy kicsit látni akar a szememen keresztül. Egészen lassan mozdul bennem, majd teljesen kihúzza, és ugyanolyan lassan vissza. Szeméből árad a féktelen vágy, mégis fékezni akarja, nem elsietni.

Felemel, átvisz a hálóba, az ágyra fektet, majd fölém kerülve megint belém hatol. Nem finomkodva: éhesen, határozottan. Arcomat vállába, nyakába fúrva nyögök fel minden lökésnél, és emelem csípőmet újra és újra. A hátába kapaszkodva, azt karmolva élvezem egyre hevesebb lökéseit, amik inkább már vadak, nem gyengédek. Nem is gondolkodok már, csak zuhanok.... vagy repülök....? Nem tudom, csak azt, hogy testem mind jobban lángol.

Charles Dworkin

Két kezemmel tartom magam alatt a lányt, nem mintha az ágy nem tartaná magától is, de ez egy ki tud közelebb kerülni játék, ebben nem maradhatok alul. A finom-izmos, gyönyörű hajától pihés tarkója, az szelídíti meg a kezem...ideig-óraig. Kivörösödött ajkai és fehér arcbőréen a pír, most még kívánatosabb! Szája, arca szinte elkenődik a vállamon, ahogy magamra húzom erősen egy-egy pillanatban, szinte rajta marad egy-egy lemorzsolódott darabja a vállamon. Fogai is meg-megnyomják a testem.

Heves ijedtséget okozni akaró mozdulatokkal kínozom magunkat. Néha felülemelkedem, hadd lássa mi történik oda lent vele! Egy ilyen

pillanatban egy kicsit talán el is borulok, és ahogy a fejét tartom, feszítem, hogy mindent lásson. Szinte követelőzően kérve, hogy nézd, ezek vagyunk mi, ezek, nem több, csak egy pina és egy farkok. Illetve ez így pontatlan mert mindehhez kevés lenne csak egy pina és egy farkok, fontos, hogy mindez a Te pinád és az Én farkam, így lesz benne valami több, amiről talán inkább filozófusoknak kéne írni, de erre most nincs időnk, mert ahogy mindketten nézzük mit művelünk odalent...

Én is rákezek egy kicsit jobban és talán el is távolodom...fogalmam sincs honnan, de a karjaimban megnyílnak az erőtartalékok - amikről ki gondolná, hogy egyáltalán vannak? Szóval így két pontján elkapva őt, talán lezorítva egy kicsit jobb kezemmel a vállát, húzom és vonom fel a matracon a lányt: egy húzás, egy lökés, lehetőleg egyszerre, és közben a szemét nézem, ahogy figyeli a ki-bejárást. Figyelem tetszik-e neki, hogy most dugják, hallani akarom a hangját, hogy milyen, amikor élvez?! Igen, élvez, így közönségesen, mert most már elszállnak a kétséges gondolatok az örökkévalóságról, meg az életről, meg az értelméről... Van ez a valami, ami annyira megváltoztat, hogy csak élvezni akarok, és azt akarom, hogy ő is csak élvezni akarjon, ne is engem - illetve ez bonyolult, legyen már neki mindegy, hogy ki, csak valaki bassza meg végre, de mégse lehessen ott senki, csak én! Szóval ez is bonyolult - legyen kurva is, meg ne is, legyen csak egy pina, meg ne is, legyen "mittudomén", hogy mi!

Mivel ezekben a pecekben már nagyon nem más mint egy nedves kis puncsi, amit megrakok...és egy révült tekintet, amit most a kezembe fogok és a fejét visszafektetem az ágyra oldalvást fordítva egy kicsit, hogy tudjak támaszkodni, míg a másik kezem az arca szabad felén pihen. Illetve mit pihen: az arcán keresztül fogom a fejét és húzom a lányt a farkamra. Erősen és egyre többször, mert nincs új a nap alatt, ezt évmilliók óta, így csináljuk. Ki tudja mi elől menekülünk, mindig csak előre.

Csillag

Egy másik dimenzióból nézem, ami történik köztünk, ahogy tarkómnál fogja fejemet, és emeli, hogy lássam. És látom, és érzem, hogy ki-be jár bennem, hogy mintegy már névtelenül, de csak ez és itt számít.

Nem tudom, és nem is akarom levenni szememet ölünkéről, csak megbabonázva nézem, ahogy minden lökésnél kitölti barlangomat, és egyre jobban elborítanak a szenvedély hullámai. Annyira természetes az egész, hogy ennek ilyenek kell lennie..., hogy ezt félig akarni nem lehet..., csak elveszni benne. Minden perc újdonságát átélni, mert mindig más, sosem egyforma, csupán hagyni kell, hogy sodorjon magával.

Ez a férfi, akinek a keze alatt úgy változok, ahogy álmomban sem gondoltam volna, most a szememet nézi, ahogy egyre kevésbé tudom figyelni a részleteket. Egyre jobban sodródok el a valóságtól, pedig a látvány olyan... más..., mint valami kábítószer, csak nézném, de tudom, már nem sokáig. Az orgazmus egészen lassan ér el, ám annál nagyobb erővel. Fejem hátrahanyatlana a párnára, ha Alex nem tartana erősen. Felsikoltok, amikor elhatalmasodnak testemen a remegés hullámai, de még mindig nem enged, és én nézem tovább. A saját testemet nézem, szinte kísérem magam végig az élményen, hogy mennyire...mennyire más így! Azt is érzem, látom, hogy megfeszül bennem Alex, majd pár heves lökés után ő is robban, forró anyagát lövi belém, én pedig rá-rászorítva préselem ki az utolsó cseppig.

Kicsit később, testünk csitultával felkönyökölök, és elmosolyodok - mint aki lenyelte a kanárimadarat.

- Ez annyira más, mint eddig. Gondolom veled is mindig más minden alkalom. Kíváncsi vagyok mit tanítasz még nekem! - suttogom a fülébe, majd megcsókolom.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Hajnali izgalmak

Hajnali négy van, még korom sötét, a buszmegállóban rajtam kívül senki, viszont a szemben lévő kocsmából szállingózó részegek kezdenek nagyon bosszantani (és bevallom félek is tőlük - mégiscsak egyedül vagyok). Sajnos a busz sokat késik, így már a sokadik barom akar hazakísérni. Némelyik már addig merészkedett, hogy a karomat fogva próbált jobb belátásra bírni, de szerencsére a kevésbé illuminált cimboráinak sikerült lebeszélniük a dolgról.

Lassan a reptéren kellene már lennem, hónapok óta ígérem a húgomnak, hogy meglátogatom, de csak most tudtam szabadságot kivenni. Hol az órát nézem idegesen, mert a repülő nem fog rám várni, hol pedig az ittas főszerokat próbálnám levakarni - egyre kevesebb sikerrel. Épp itt a következő, aki azt hiszi magáról, hogy ő a legjobb dolog, ami érhet életem során.

- Ugyan szivi, ne már! Akkor megvárom veled a buszodat, ne legyél egyedül - olyan közel áll, hogy a nyakamon érzem a leheletét. Elvesztené az egyensúlyát, de a derekamba kapaszkodva mégiscsak sikerül talpon maradnia. - Bocs szivi, de legalább a derekad már nem fázik.

- Nem, nem, hagyjon..... - hogy kiabálok, vagy könyörgöm, nem tudom, csak a menekülés lebeg a szemem előtt. Most még az sem érdekel, hogy a csomagomat magam mögött hagynám, csak el innen gyorsan!

Összeszedem minden bátorságomat, és egy határozott mozdulattal kiszabadítom magamat az önkéntes "lovagom" karjából. Amikor megfordulok egy másik férfiba botlom. Utánam nyúl, hogy ne essek el a lendülettől, de olyan pánik tör rám, hogy gondolkodás nélkül lekeverek neki egy akkora pofont, amekkorát csak bírok.

Az idegen zavart arcát látva kezdek kicsit tisztábban gondolkodni, és csak ekkor tűnik fel, hogy valószínű kicsit sem részeg, illetve az öltözete is felettebb rendezett. Eddig észre sem vettem a buszmegállóban parkoló kocsit, amiről úgy sejtem az idegené lehet. Legalább a "disznó" elsomfordált, viszont így egy másik kellemetlen helyzetbe keveredtem. Nagyon úgy tűnik, hogy csak segíteni akart, nem megerőszakolni.

- Én.... én..... - mondanám, de nem tudom, mit lehetne ilyenkor?

Az óra pokolian korán csörgött. Kint teljes volt a sötétség, a nyári nap még messze nem kelt fel. Lecsaptam a vekkert, pár percig még

lustálkodtam, de aztán felkeltem, lezuhanyoztam, ittam egy kávé, felöltöztem és elindultam. Kora délelőtt egy távoli városban volt megbeszélésem, és előtte még alaposan körül akartam nézni a környéken.

A nappal forgalmas út most szinte teljesen kihalt volt, csak nagy ritkán egy-egy taxi suhant tova. Néhány saroknyira volt egy buszmegálló, és mikor közeledtem felé, észrevettem, hogy kisebb tömeg csoportosul a plastik váróban. Majd - mikor elhaladtam mellette - lelassítottam kissé. Láttam, hogy egy hosszabb, szőkés hajú nő áll ott, és körülötte férfiak sündörögnek. Megálltam, visszatolattam, és a következő percben már én is a váróban álltam. Észre sem vettek, annyira el voltak foglalva a nő zaklatásával. Az egyik tag elkapta a nő derekát, mire az félig hangosan szinte könyörgött, hogy az egyébként részeg fickó hagyja békén.

Ekkor előre lendültem: az egyik részeg felkentem a plexire, a nő ekkor, hogy kiszabaduljon, ellökte magát a tagtól. Ám ekkor elveszítette az egyensúlyát, én utána kaptam, nehogy elessen. Ekkor olyasmi történt, amire nem számítottam. A nő fordultában olyan sistergős pofont kent le nekem, hogy a fülem is csengett belé. Aztán zavartan nézett rám, mint akinek valami kezd megvilágosodni. Rápillantottam a szintén meglepett támadókra, mire azok szó nélkül elillantak.

- Én... én... - hebegett a nő, de hirtelen felemeltem a kezem, hogy csendre intsem. Ezt azonban ő támadásnak, vagy viszonzásnak vélte, és ismét lendült a keze. Elkaptam még a levegőben, magamhoz rántottam, és pár centire az orrától az arcába sziszegtem:

- Megnyugszol végre, vagy akarsz egyet te is?

Erősen szoríthattam a kezét, mert az arca egy pillanatra eltorzult, pedig nem akartam fájdalmat okozni neki. Különösen, mikor közvetlen közletről az arcába néztem. Félelmetesen gyönyörű szemei voltak!

Elengedtem a kezét, elnézést kértem, amiért megijesztettem, aztán közöltem vele határozottan, hogy elviszem, bárhová is megy. Nem lenne célszerű itt maradnia. Aztán megláttam a nagy csomagokat. Eddig nem is figyeltem rájuk. A repülőtérre ment.

„Nem baj, legfeljebb nem nézelődöm a tárgyalás előtt. Ha kiviszem, még bőven leérek.” – gondoltam, és már indultunk is. Az incidens hatásának múlásával bemutatkoztunk egymásnak. Csak a keresztneve, Krisztina maradt meg bennem. De az nagyon...

Csillag

Magához rántott csuklómnál fogva az idegen, és ekkor a félelem helyét valami egészen más váltotta fel, aminek nem lett volna itt helye. Mivel ujjai

szorítása fájt - nem volt nehéz elkerülnöm, hogy észrevegye rajtam -, csak a fájdalom látszódott az arcomon.

Lassan elengedett, miután megbizonyosodott róla, hogy megnyugodtam, és felajánlotta, hogy elvisz. Már úton voltunk, amikor kicsit oldottabb lett a hangulat, és bemutatkoztunk egymásnak. Beszélgetés közben végre jutott időm arra is, hogy alaposabban megnézzem megmentőmet, Balázst, akinek közelsége idegessé tett. A férfi, aki még pár perce indulatosan szorongatta csuklómat - persze nem ok nélkül -, most egészen nyugodtan társalog velem, és kioktat, hogy nem kéne egyedül kószálnom az utcán. Na nem mintha nem lett volna igaza, de erre időközben magam is rájöttem. Tudom, hogy lassan bocsánatot kellene kérnem a pofonért, csak nem most, miután kioktatott. Annak ellenére sem, hogy még mindig látszik kicsit a pofon nyoma, és időnként még dörzsölgeti is.

Lassan kiértünk a reptérre, még be is kísért Balázs, és éppen kezdett lelkipurdalásom lenni az elmaradt bocsánatkérés miatt, de sajnos kiderült, hogy a járatot lekéstem, legkorábban holnapután estére van szabad hely.

- Jöhettünk volna gyorsabban is... - mondtam dühömben, majd rájöttem, hogy túllöttem a célon, ezért elmormogtam egy gyors bocsánatkérést. Mivel Balázs az úton elmondta úti célját, és tudtam, hogy onnan indítanak buszokat, egészen finomra vettem a hangsúlyt:

- Sajnálom a pofont, és az iménti viselkedésemet is, de úgy néz ki egy irányba megyünk. Segítenél rajtam, és elvinnél? - kérdeztem, és megpróbáltam minél elesettebbnek tűnni, hátha megszán, magával visz.

Tibor43

Az úton kellemesen elbeszélgettünk, és annak ellenére, hogy még mindig bizsergett a pofonjának helye, megkedveltem a nőt. Vártam ugyan valamiféle bocsánatkérést, de rábíztam, hogy mikor teszi meg.

A reptéri világosságban láttam igazán, hogy milyen szépséggel hozott össze a sors. Kifejezetten szép arc, tökéletes test. Határozottan megkívántam őt abban a pillanatban.

Aztán hamar kiderült, hogy felesleges volt a sietség, lekéstük a beszállást. Tett egy megjegyzést, miszerint lehattunk volna gyorsabbak is, mire kinyílt a bicska a zsebemben. Ám ekkor kibökte, hogy sajnálja a pofont és a viselkedését is. Majd közölte, hogy tulajdonképpen egy irányba megyünk és elvihetném magammal. Nem tagadom, hogy átvillant az agyamon néhány erotikus jellegű gondolat. A sötét autópálya, mellettem az egyre jobban tetsző nő, parkolóhelyek...

Természetesen együtt ültünk be a kocsiba, és fél óra múlva már a szinte kihalt autópályán robogtunk. Az, hogy robogtunk erős túlzás volt. Szándékosan nem tapostam nagyon a gázt, végül is ráértünk. Aztán, hirtelen egy másik gondolat villant belém: mi lenne, ha a tárgyalás előtt kivennék egy szobát és... Persze, tudnom kellett, hogy erről mi a véleménye.

- Kriszti, mi lenne, ha a tárgyalás előtt megpihennénk egy kis szállodában? Tudod, reggeli, valahol úgyis le kellene tusolnom, ilyenek.

- Na az ilyenek a veszélyesek! - felelte, de nem ellenséges hanggal.

- Miért? Nincs abban semmi veszély. Reggelizünk, én tusolok, de nem bánám, ha esetleg meg is mosnád a hátam. Ezt a reggeli taslit kárpótolnod kell valamivel.

Merész voltam, vagy inkább vakmerő, de mindezt olyan hangsúllyal mondtam, hogy akár poénnak is fel lehetett fogni

- Nocsak, minő megtisztelő feladat! Megmoshatom a megmentőm hátát! Mást nem parancsol az úr? Mást nem kellene megmosnom?

Miközben ezt mondta, felém fordult, kicsit közelebb is hajolt hozzám.

- Ó dehogynem! - vágtam rá.

- Na és mi lenne az?

- Mindent. A fületem, farkamat, hátamat, hasamat....

Csillag

- Nocsak, minő megtisztelő feladat! Megmoshatom a megmentőm hátát. Mást nem parancsol az úr? Mást nem kellene megmosnom? - kérdeztem pimaszul. Mégse bízza el magát teljesen, még magam sem tudom, mit akarok.

- Ó dehogynem! - jött a gyors válasz.

- Na és mi lenne az? - kérdeztem.

- Mindent. A fületem, farkamat, hátamat, hasamat....

És ahogy mondta, magamban tényleg elképzeltem, ahogy bejárja kezem a testét, éppen megállva picit a hasa alatt várva, miként reagál, hogy megálltam. Erre a gondolatra elmosolyodtam, és egyre jobban kezdett izgatni ez a kérdés. Ha a vezetés helyett teljes egészében rám koncentrálna...

- Nem gondolom, hogy kárpótolnom kéne a pofon miatt, de megállhatunk - szándékosan hagytam nyitva a kérdést, ért, amit ért a megállás alatt. Nem tudom miért provokálom, hiszen megmentett. Az biztos, hogy túl nagy hatással volt rám a közelsége, ahogy magához rántott és felizgatott. Az is biztos, hogy megint éppoly hevesnek szeretném látni,

csak egészen más szituációban - talán. Balázs csak felvonta a szemöldökét, és a továbbiakban bár társalgásunk nem érintette a témát, de a feszültség érezhetően megnőtt. Leplezetlenül néztem arcát, kezét, mozdulatait, mosolyom kihívó lett.

- Jól vezetsz, tényleg jól - mondtam, pedig nem is lehetett volna nyilvánvalóbb, hogy éppenséggel nem a vezetési stílusát szemrevételeztem. Mintha válaszolni akart volna, ám végül mégsem tette, csak egy futó pillantást vetett felém.

Viszonylag hamar elértük a kiszemelt kis panziót, nem sokkal később pedig már a szobában voltunk. Mivel egy ideje már nem érkezett reakció Balázs felől, arcát fürkésztem egészen közlőrl. Még mindig semmi. Elfordultam tőle, és elindultam az ablak felé, de hátulról elkapta a karomat.

Tibor43

"Meg is állnék!" - gondoltam, de ekkor már mindent akartam. Mindent, vagy semmit! Letépni róla a ruhát, magamhoz rántani, nem engedni, hogy tiltakozzon, megvárni, amíg megadóan hozzám simul, és ekkor a magamévá tenni. Ezt pedig egy parkolóban nem lehetett.

Láttam, tudtam, hogy menet közben engem néz. Nem is titkolta. Beszélt a vezetési tudásomról, de valahogy az volt az érzésem, hogy ezzel csak el akarja ütni az út unalmát. Bennem már régóta ágaskodott a vágy, az általam elgondolt tettek miatt.

A városba érve hamar megtaláltam a kis panziót, nem először szálltam már meg ott. A szobában aztán különösen tapintható volt egyfajta feszültség. A várakozással teli erotikus vágy, a "ki lép előbb", és a "mi fog történni" elegye.

Aztán, hogy nem adtam egyértelmű jelet, elfordult tőlem, de ekkor hátulról elkaptam a kezét. Magamhoz rántottam, feje egészen hátra hanyatlott a mozdulattól. Bal kezemmel a jobb csuklóját szorítottam, egészen magamhoz húztam, de ellenállt. Testünk majdnem összeért, a másik kezét a vállamra tette, de ugyanakkor éreztem, hogy nem tol el magától, a szemeiben meg vágy villant. "Játszani akarsz?"

Még inkább húztam, de nem akart mozdulni. Szemeinek vágytól perzselő tüzében égtem. Ekkor hirtelen odahajoltam a szájához, és megcsókoltam. Nem tiltakozott, de nem is viszonzta. "Szívóskodsz bestia?"

Másik kezemmel elkaptam a kezét, ismét húztam egyet rajta, kissé hátra is hajoltam, és egészen magamra rántottam. Már teljesen összesimultunk,

és két kézzel belemarkoltam a fenekébe. Olyan erővel húztam magamra, miközben csókoltam, hogy majdnem hanyatt estünk.

Hirtelen kiegyenesedtem, egyik kezemmel a melleit kezdtem markolászni, és ki akartam gombolni a blúzát. Ekkor finoman az ajkamba harapott. A szemébe néztem, de csak huncut mosolyt láttam benne. Tényleg játszani akart.

Finoman a háta mögé tettem mindkét kezét, az egyik kezemmel összefogtam őket, és most erősen csókolni kezdtem, a nyelvemmel igyekeztem szétfeszíteni a száját, miközben a másik kezem a melleit gyúrta.

Ellenállt, a szája nem nyílt ki. Erősítettem hát a csókomon, nyelvem erőszakosabban tolakodott, de ő állta a sarat. Még egy kis erősítés, és az ajkak résnyire nyíltak. Tartottam a nyomást rajta, blúzát felrántottam, tenyerem erőszakosan a kombinéja alá nyomult, rátapadt a mellére, kissé megszorítottam, és hamarosan már ott járt a nyelvem a szájában, ahol akart. Szuszogása szaggatott és hangos lett, teste elernyed, megadta magát. Pillanatok alatt lent volt róla a blúza és a kombinéja is. Ott állt előttem meztelen felsőtesttel, karjai maga mellett lógtak, és én kedvemre markolásztam, csókolgattam, szívoztam a melleit.

Aztán a kezeit a mellkasomra tettem.

"Te jössz!" - gondoltam.

Csillag

A hevesség, amivel magához rántott, már nem ijesztett meg, egyre jobban vágytam rá, hogy csókoljon, simogasson, érintsen - de nem akartam elsietni. Próbált még szorosabban magához húzni, de nem hagytam neki. Játszani akartam vele, látni a szemében a vágyat, ahogy húzom. Nem engedtem, hogy rendesen megcsókoljon, és még az ajkába is haraptam, amikor ki akarta gombolni a blúzomat. Persze alig vártam már, hogy megtegye, de nem akartam olyan gyorsan. Ettől Balázs még hevesebb lett, erősebben próbált csókolni, és blúzomat felrántva mellemben markolt. Beengedtem nyelvét ajkaim közé, kezdtem elveszni a karjai közt, és gondolkodás nélkül megadtam magam.

Pillanatok alatt már meztelen felsőtesttel álltam előtte, és ellenállás nélkül hagytam, hogy kényeztessen. Majd hirtelen abbahagyta, kezeimet mellkasára tette, és várakozóan szemembe nézett. Rendben van, gondoltam, akkor folytatódjanak a játékok, és már indultak is ujjaim inge gombjai felé. Térdem finoman becsúsztattam a lábai közé, és egészen lassan kezdtem el egyesével gombolgatni az ingét.

Amikor ezzel a művelettel végeztem, nem simítottam le a válláról - nem,

azt még nem -, csak alányúltam, és ujjaim hegyével cirógattam mellkasát, vállát, hátát. Lecsúsztottam a kezemet gerincén, majd nadrágja peremén visszatértem megint előre, a sliccéhez. Elhúztam térdemet, hogy jobban odaférjek, és lehúztam sliccét. Arcára néztem, láttam, hogy igen várta ezt a részt, de még nem tudta, hogy nem fejeztem be játékaimat.

Miután lehúztam sliccét, alsójába bebújva kezemmel rászorítottam a szerszámára, kicsit húzogattam is, majd elengedtem. Nyúlt volna, hogy megszabadítson szoknyámtól, de eszem ágában sem volt engedni, hogy félbeszakítsa gonoszkodásomat, ezért a másik kezemmel picit megkarmoltam a hátát, majd mögé kerültem. Finoman lehúztam vállairól az ingét, hogy érezze, hamarosan megkaphat, ám még nem most!

Meztelen, ágaskodó melleimet hátának szorítottam, és megint csak farkával játszadoztam, majd ismételten abba hagytam. Kicsivel odébb volt egy szék, és leültettem rá - természetesen nadrágban. Csak remélni mertem, hogy hagyni fogja, és nem is ellenkezett.

Levettem a szoknyámat, bugyimat, az ölébe ültem, és megcsókoztam. Teljes meztelenségemben kitárulkoztam neki, amitől ha lehet, csak még nedvesebb lettem, de magával ragadt a játékomban. A nyakát csókoztam, és a hátát karmoltam. Úgy voltam vele, hogy addig játszom, amíg hagy, de ahogy láttam arcán, már nem sokáig. Szándékosan úgy ültem, hogy nadrágból kifelé ágaskodó farka elérje puncimat, de ne legyen olyan szögben, hogy be tudna csusszanni.

Felhúztam magammal a székről, majd leguggolva letoltam a nadrágot róla úgy, hogy felegyenesedés közben "véletlenül" megcirógattam nyelvemmel a dákóját, de csak egy egészen kicsi pillanatra...

Tibor43

Nem tagadom, meglepett a nő játékos pimaszsága. Gondoltam lefogom, levetkőztetem, aztán adok neki alul-felül, elől-hátul, és alaposan kikészítem. Ehelyett, mikor a szoknyája felé nyúltam, a hátamba karmolt finoman, mögém került, és csak ekkor vette le rólam a kicsivel korábban kigombolt ingemet. Aztán arra gondoltam, hogy minél tovább húzza az idegeimet, annál nagyobb fog szólni a "dolog".

Az különösen jól esett, mikor benyúlt a nadrágomba, és megmarkolta az ágaskodó farkamat. Aztán, mikor levetkőzött előttem, megláthattam végre a tökéletes alakját. Azt eddig is sejtettem, hogy jó nő, de most még a szám is tátva maradt egy pillanatra, amit igyekeztem leplezni, nehogy elbízsa magát.

Mikor szemből az ölembe ült, a még mindig rajtam lévő nadrágból

kikandikáló dákóm éppen csak hozzáért a puncijához. Azt azonban így is éreztem, hogy felizgult már.

Megcsókolt. Ekkor azon a ponton voltam, hogy felállok, az ágyra lököm, és letépem róla a szoknyát, magamévá teszem. Piszokul felhúzott! Ugyanakkor szinte elbűvölt a kecses, játékos, pajkos mozgása rajtam, előttem.

Aztán, mikor már kezdtem ismét terveket szőni a következő lépéseimre, megelőzött. Felállt, felhúzott magával, leguggolt, lehúzta a nadrágomat és az alsómat is rólam, majd mikor felállt, mintegy véletlenül a nyelvével végignyalta a farkamat.

Kiléptem a földön heverő rongyaimból, és félre rúgtam őket.

- Szóval szeretsz a széken játszani...? - mondtam fojtott hangon.

Leültem, vagy inkább lenyomtam a székre, elé léptem, megfogtam az egyik kezét, megmarkoltattam vele a farkamat, finoman belemarkoltam a tarkójánál a hajába, a fejét hátra húztam, és fölé hajolva erőszakosan szájon csókoltam. Picit bele is haraptam az ajkába, viszonzva az ő harapását. Miközben csókoltam, a mellét markoltam meg. A finom harapás után a nyelveink játéka következett.

Aztán letérdeltem elé, előrébb rántottam a széken, a fenéke félig leért. Minden előnyalás nélkül belenyaltam a puncijába. Az már teljesen felkészülve várta a betolakodót. Két karomat a combjai köré fontam alulról, és szó szerint behúztam magam a barlangjába. Erőszakosan nyaltam, nem finomkodni akartam, mert éreztem, hogy a romantikus nyalintások ideje nem most van.

Csillag

Amint elém térdelt, akartam mondani, hogy még ne, játszanék még, de olyan hevességgel nyalt belém, ölemet szinte magára rántva, hogy még a lélegzetem is elakadt. Meg kellett kapaszkodnom az ülőkében mögöttem, hogy ne szédüljek le a székről. Nyelvének játéka cseppet sem volt lágy, inkább vad, és én csak még szélesebbre tártam combjaimat, mintha ezáltal még mélyebbre juthatna.

Kicsit előrébb is akartam csúszni a széken ugyanezen okból, de megfeledkeztem arról, hogy eddig sem ültem teljesen stabilan. Lecsúsztam előre a földre, a szék pedig oldalra kidőlt. Balázs egy pillanatig meglepetten nézett, majd felkapott, és levágott az ágyra.

- Úgy! Itt talán nyugton maradsz - mondta, de arca semmilyen érzelmet nem tükrözött. Ettől kicsit kijózanodtam, és picit hátrébb is húzódtam. Láta rajtam, hogy nem tetszett, amit mondott, de nem törődve semmivel a

bokámnál elkapott, "pozícióba" húzott, és mintha mi sem történt volna, folytatta, ahol abbahagyta.

Szétárt a combjaimat, szorosán fogott, és csak nyalt, én pedig élveztem. Most még nagyobb szenvedéllyel csinálta, mint pillanatokkal korábban a széken, emiatt én is egyre ritkábban vettem levegőt, ami szintén nem került el a figyelmét. Hol kint nyalt, szívogatta ajkaimat, hol pedig egészen mélyre hatolt, amíg nyelve hossza engedte. Szemeimet becsuktam, és éreztem, hogy testemet hamarosan előnti a kéz, ám hirtelen abbamaradt a nyalás. Nem szólt, csak nézett. "Talán itt a visszavágó" - gondoltam, és ettől kicsit magamhoz tértem.

Pár pillanat múlva megint ölemre hajolt, és én ekkor mozdultam. Én sem vagyok egy rongybaba, akivel úgy játszik, ahogy éppen kedve tartja, ez a játék kétszemélyes! És hát mivel ő a nagyobb és erősebb, nekem a meglepetés ereje maradt.

Rászorítottam combjaimmal a fejére, amikor nyelve egészen bennem volt, és ha csak egészen kicsi időre is, de én voltam nyeregben. Amikor kiszabadította magát, becsuktam a szemeimet kicsit félve, ám annál inkább várva válaszát, érintését.

Tibor43

Elhatároztam, hogy most kinyalom, sikításig. Ám a nő addig fészkelődött, amíg le nem tudott esni a székről. Lehuppant a földre, a szék meg hangos robajjal eldőlt. Olyan meglepett képet vágott, hogy egy pillanatra majdnem elnevettem magam, de aztán inkább elővettem a drasztikus énemet, felemeltem, és szó szerint az ágyra dobtam néhány keresetlen szó kíséretében. Nagyon nem szerettem, ha folyamatosan keresztül húzzák a számításaimat!

Kicsit meglepve nézett rám, fel is csúszott az ágyon, mint aki fél, de gyorsan a lábainál teremtem, megragadtam a bokáit, és szétnyitva lejjebb rángattam magam felé. Mikor már úgy feküdt, ahogy akartam, ismét nyaltam. Ha lehet, még erősebben tettem. Nem csak azért, mert meg akartam büntetni az iménti incidenséért, hanem inkább azért, mert már pokolian kívántam. Nagyon fel tudott húzni a bitangul jó testével, meg a makrancos viselkedésével is. Tudtam, hogy provokál. Én is ezt tettem.

Mikor nagyon kezdett elszállni, abbahagytam a nyalást, de ahogy ismét elkezdtem, úgy megszorította a fejemet a combjaival, hogy szinte fáj. Mocoogtam, feceregettem, de kiszabadultam, és úgy néztem rá, mint aki most rögtön leszúrja. Aztán döntöttem a büntetése következő fokáról. Láttam rajta, hogy kicsit megszeppent a saját bátorságán, de egyben

várákodik, vágyakodik is.

- Ezt... nem... kellett... volna... – sziszegtem jó lassan, tagoltan, hogy így félelmetesebb legyek. Lassan felkúsztam a nőre, miközben igyekeztem a farkamat célba igazítani. Kicsit segítettem, és a következő pillanatban már fel is húztam magamra. Nyomban, megállás nélkül haladtam előre, egészen tövig nyomva a farkam a lédús puncijába. Bármennyire is ki volt már tágulva, bármennyire is lucskos volt, a behatolásom mindkettőnket átküldött egy másik dimenzióba. Ő homorított, én is, és valami jóleső elégedettség lett úrrá rajtam, hogy végre ott vagyok, ahol már régen lenni szerettem volna.

Mikor behatoltam, néhány másodpercig csak bent tartottam, nem mozdultam. Hüvelyi izmai ütemesen szorongatták, szopogatták a dákómat. Én meg lüktettem benne. Vártam pár másodpercet, mielőtt elindítottam volna a rohamot.

Csillag

Tudtam, hogy nem marad megtorlás nélkül a tettem, ezért igyekeztem a "kis édes" lenni, de ez nem hatotta meg Balázst.

- Ezt... nem... kellett... volna... - mondta egészen lassan, miközben továbbra sem eresztett tekintete, majd nem elsietve a dolgot, fölém került, és belém hatolt.

Egészen végig, teljesen kitöltött méretes farka, még emeltem is csípőmet, hogy még... még...! Nyúltam válla után, hogy kapaszkodhassak, de megfogta kezeimet, és a fejem mellett leszorította csuklómnál a párnára. Bármennyire is kiszolgáltatva feküdtem alatta, és törpült el kis testem az övé mellett, mégsem adtam meg magam, továbbra is dacosan néztem fel, mintha nem lettem volna tisztában a felállással. Válaszként rám hajolt, és beleharapott picit mellbimbómba, amitől az egész testem megremegett. Ekkorra már annyira vágytam a kielégülést, hogy az szinte fájt.

- Nos? - kérdezte kajánul, de már válaszolni sem tudtam, mert nem kis tempóval elkezdett mozogni bennem.

Azzal az erővel, és elszántsággal dugott, hogy "most megtanulom, hogy ki az úr". Nem is volt több erőm ellenkezni, inkább hagytam, hogy tegyen velem, amit akar, csak abba ne hagyja! Csattogott minden lökésénél testünk, és éreztem, hogy elér az orgazmus, egész lényem remegett Balázs alatt.

Hamarosan ő is követett, ám nem hagyott pihenni. Kicsúszott belőlem, és a következő pillanatban farkához rántotta fejemet:

- Szopd! - és elkezdte mozgatni fejemet ölén. - Úgy, ügyesen!
Még csordogált számba édes nedve, fejem pedig szaporán járt.
- Még! - jött a parancs, és nem is tudtam volna ellenkezni.

Tibor43

Teste három ponton is az ágyhoz volt szegezve: a két csuklójánál, és a puncijánál fogva. Farkam tövig benne. Még vonaglott alattam, de tudtam, hogy sokáig már nem tud ellenállni nekem. Az erő velem volt. Ugyan próbált nagyon harcosan, és dacosan nézni rám, de ez nem igazán hatott meg. Vagy mégis: beleharaptam finoman a bimbóiba. Ettől kész lett. Aztán már csak erősen kefélnem kellett, és hamarosan elszállt.

Azt hiszem, igencsak ki volt már hegyezve egy alapos kefélésre. Én is, viszont én meg kifejezetten rá voltam beindulva. Amint nyakon vágott, megkívántam, és le akartam győzni. Uralkodni akartam rajta, és most ez sikerült is. Vonaglott alattam, élvezett, és ettől én is elszálltam. Ám, abban a pillanatban, amit eléveztem, támadt egy ötletem.

Alig nyomtam ki magamból az anyagomat, máris a szája fölé térdeltem, és a fejét a farkamra rántottam. Még alig eszmélt fel, máris szopattam:

- Szopd! - mozgattam a fejét ütemesen. - Úgy, ügyesen!

Éreztem, hogy még apró lövések jönnek belőlem, de jobban ki akartam élvezni a helyzetet:

- Még! - szóltam rá, és ekkor éreztem, hogy ajkaival jól rászorít a dákómra. Nem olyan erővel, hogy fájjon, nem bosszút akart állni, hanem ki akarta szívni belőlem az utolsó cseppeket. Bár a karjai fölött voltam, igyekezett a hátamnál, a fenekemnél hozzám érni. Szinte megadóan szopott, és ez nekem nagyon bejött.

Alaposan megforgattam a farkam a szájában, majd ugyanolyan lendülettel lepattantam róla, ahogy odakerültem. Villámgyorsan hasra fordítottam a nőt, és mielőtt még eszébe jutott volna reagálni, már hátulról keféltam. Azonnal, erősen és gyorsan dugtam, csak nyögni tudott.

Kezeit most is a feje mellé igazgattam, ott lenyomtam az ágyra őket. Egy kis idő múlva már egyik kezem a melleit tapogatta, a másik meg a puncijánál matatott. Amint az ujjaimmal a csiklójához értem, miközben alaposan keféltam, ismét nyöszörögni kezdett.

Tudtam, hogy hamarosan átadom őt a második orgazmusának.

Csillag

Egy pillanat alatt a hasamra kerültem, ő pedig azonnal hátulról szinte belém döfte farkát. Gyors tempót diktálva mozgott, és ujjával elérte csiklómát, amitől egyre jobban kezdtem megint elszállni, majd éreztem, hogy kicsit lassít a tempón, de nem hagyta abba. Míg egyik kezével továbbra is csiklómánál játszott, másikkal finoman elkezdett közeledni hátsó bejáratomhoz. Mozdultam volna, hogy ne így, ne síkosító nélkül, de olyan erősen tartott, hogy egy centit sem bírtam moccanni.

- Nem leszek durva, de én döntök - jött a tömör "ellenérv" kimondatlan panaszmra.

Kis időre kicsúszott belőlem, két ujjával megmerítkezett puncim nedvében, majd folytatta a dugásomat - immár lassabb tempóban. A most már nedves ujjával finoman simogatta fenekemet, és lassan becsúsztatta előbb egyik, majd másik ujját is. Mindig is imádtam a popsizsexet, ezért ellazítottam izmaimat, így a kezdeti kis fájdalom helyét hamar átvette az élvezet, még pucsítottam is.

Amikor már kellően tág voltam, éreztem, hogy odaigazítja nedvességemtől csillogó farkát a bejáratához, és én tudtam, vártam mi következik. Egészen lágyan csúszott egyre előre, úgy félútig, majd finoman elkezdett mozogni, hogy szokjam. Pár pillanat múlva megint félúton volt, és másik kezével újra elérte csiklómát, amit kicsit megcsippentett.

- Jó. Most pucsíts, told rá magad! - szólt, majd nyomatékossítással szintén megpöccintette csiklómát, én pedig szót fogadtam. Fejben, és testileg olyan szinten felizgatott a dolog, hogy megint "karnyújtásra" került az orgazmus... Ám Balázs ezt sem siette el, és lassan mozdult.

Tibor43

Miközben kefélttem, ujjaimmal a punciját izgattam, bevillant egy kép: fenékbe dugom.

Azonnal el is öntött a hév, hogy ezt meg is tegyem. A másik kezemmel a popsija lyukánál kezdtem matatni. Tiltakozásképpen megmozdult, tudtam, hogy aggódik a szárazságom miatt, de hamar lehűtöttem az aggodalmát.

Továbbra is dugtam, az ujjaim belemártottam a puncija nedvébe, és szépen lassan elkezdtem ujjazni a popsiját. Már ez is kéjes borzongással töltött el, de bennem már tombolt a vágy, hogy a farkamra húzzam a fenekénél fogva.

Bedugtam az egyik ujjam, ez viszonylag könnyen ment. Éreztem rajta, hogy feszült, de azt is, hogy szépen lassan kezd ellazulni. Mikor tövig nyomtam az ujjam, megforgattam benne. Olyan érzésem volt, mintha

totálisan birtokba vettem volna a nőt. Pedig a java még hátra volt.

Mikor már picit kitágult, jött mellé a másik ujjam is. Élvezettel figyeltem teste reakcióit a nyomulásomra. Kicsit mozgattam benne őket, aztán a lyuknak nyomtam a puncilétől síkos makkomat. Kissé meg is rándultam, mikor hozzáérttem, mert tudtam, hogy most valami egészen rendkívüli és ritka dolog fog megtörténni.

Ismét megfeszült, de gyorsan rá is hangolódott a dologra. Lassan kezdtem benyomni a dákómat a szűk részbe. Lassan, de egyenletesen haladtam egészen félig. Ott megálltam, hagytam, hogy táguljon, piciket mozogtam előre-hátra. Pillanatról pillanatra enyhült popsija izmainak szorítása, és hamarosan teljesen készen állt a befogadásomra.

Ismét előre nyúltam a csiklójához, megpiszkáltam, majd rászóltam, hogy tolja rá magát a dákómra. Lassan tolatni kezdett, én az egyik kezemmel a csípőjénél fogva segítettem neki, a másikkal továbbra is a punciját izgattam.

Aztán éreztem, hogy tövig benne vagyok. Azt hittem menten felrobbanok. Előtte elég régen akadtam össze olyan nővel, aki igényelte a fenékbedugást, és mivel imádtam, alaposan felhúztam magam addigra, míg tövig nyomtam neki. Ám éreztem, hogy alattam remeg a nő minden porcikája, és elindult a következő kéjes kitörés felé. Azonban saját magam csillapítandó, csak nagyon lassan mozogtam benne. Nagyon alaposan ki akartam élvezni ezeket a csodás perceket, hogy egy ilyen bombázó vadmacska fenékében járhatok a farkammal is.

Csillag

Szinte remegett testem a kielégülésért, de azt is tudtam, hogy Balázs nem adja olyan könnyen a dolgot, és mivel már nem tudtam ellent mondani, provokálni, kedvére kiélvezhetett minden pillanatot birtokolva teljesen testemet.

Amikor teljesen bennem volt már, csak nagyon lassan mozdult meg, ezzel is késleltetve orgazmusomat. Hiába pucsítottam, szorosán tartott, így nem tudtam elmenni. Éreztem, hogy neki sem kell már sok idő, és saját testét is visszafogja, hogy tovább tartson. Finoman kezdtek gyorsulni mozdulatai, és már simán ki-be járt, golyói pedig puncimon csattantak, ezzel is fokozva az izgalmamat. Mikor mozdulatai egyre vadabbak lettek, már nem bírtam tovább, és hangosan felsikítottam, ahogy eléleztem. Egész testemben remegtem, és úgy éreztem Balázs is kezd elszállni, mert mind keményebben dugott. Végül ő is felnyögött, és pár lökés után követett, majd fáradtan elterült mellettem, de megpaskolta még a

fenekemet.

- Gyere, zuhanyozzunk le - húzott magával, és én szó nélkül követtem.

Beléptünk a kabinba, és megmosakodtunk, majd Balázs elkezdett öltözni. Meglepődtem, hogy már menni akar, hogy pár percet sem szán rám azok után, ami köztünk történt, és kicsit elszomorodtam, de ő mosolygott:

- Nemsokára kezdődik a megbeszélésem, sajnos pár órára el kell mennem, de megvárhatnál itt, vagy nézz szét a környéken, ha szeretnél. A buszod úgymint csak este indul - mondta, és már indult is.

- Várj! Lepj meg valami... izgalmassal... - kiáltottam utána, és a válasz egy újabb mosoly volt, én pedig nem sokkal később már azon gondolkodtam, hogy merre induljak nézelődni.

Tibor43

Némi csalódottságot véltem felfedezni rajta, mivel a közös zuhany után elkezdtem öltözködni. Szívem szerint maradtam volna, de hát a megbeszélés...

Hamar megnyugtattam, hogy sietek vissza, hiszen este indult a busza, és alaposan ki akartam használni a nap hátralévő részét - vele.

A megbeszélésen igyekeztem teljes lényemmel ott lenni, de ez igencsak nehezemre esett. A reggeli izgalom után nem vágytam másra, mint ismét egy szobában lenni Krisztával, és alaposan megmártani benne a nyelvemet, farkamat...

A megbeszélés után a nyakamba vettem a várost, és elkezdtem keresni neki valami izgalmas. Még a tárgyalás alatt, ábrándozásaim közben kiötlöttem valamit.

Alaposan kigondoltam mindent, nem akartam alább adni az eredeti ötletemnél. Üzletről üzletre mentem, amíg a sokadikban meg nem láttam azt, amit kerestem. Mikor előadtam az eladónőnek, hogy mit akarok, először kissé furán nézett rám, de aztán elhitte, hogy a páromnak szeretnék meglepetést okozni - születésnapjára. Aztán, amikor megnéztem az egész kollekciót, már-már izgalomba is jöttem, mert nagyon is el tudtam képzelni Krisztinát benne: fekete csipkés body, mely viszonylag sűrű szövésű necc harisnyában, és hasonló stílusú ujjakban végződik (a kéz- és lábujjakat is takarják), és ami mindent megmutat, ami van a viselőjének. Éppen olyan, amit könnyű az agyat elborító mámorban letépni a nőről.

Mikor visszaértem a szállóba, ő még nem volt "otthon". Leterítettem az ágyra a bodyt, letusoltam, a köntösömbe bújtam, a fotelben ülve vártam rá.

Hamarosan meg is jött.

Mindig szerettem felderíteni új városokat, utcákat, kis boltokat, így most sem esett nehezemre nyakamba venni a várost és kicsit körbenézni. Annyira jól esett ez a kis séta, hogy megajándékoztam magam egy finom selyemsállal, ami éppen harmonizál az egyik táskámmal, tehát meg kellett vennem. Visszafelé a szállóhoz még az is eszembe jutott, hogy fel kéne avatni az új szerzeményt - de persze nem táskával az utcára... Szerencsére épp elég hosszú a terveimhez. Ezen a gondolon elmosolyodtam, és már alig vártam, hogy a valóságba is átültessem a fantáziát.

Amikor beértem a szobába, Balázs kényelmesen a fotelben ülve várt, az ágyon pedig a meglepetésem pihent. Egy csábító fekete body-t pillantottam meg, és a szemem azonnal felcsillant.

Egy szót sem szóltam, csak eltűntem a fürdőben, gyorsan letusoltam, és belebújtam "ruhámba". Szó se róla, nem egyszerű felvenni az ilyen necc cuccokat, de mindenképpen megéri. Belenéztem a tükörbe, és nagyon meg voltam elégedve a látvánnyal. Kerek melleimet gyönyörűen kihangsúlyozta, és szép önbizalmat adott. Kezdett körvonalazódni, hogy mit is szeretnék, ezért a selyem sálát egyelőre a csuklómra tekertem, majd még egyszer megnéztem magam, és kiléptem a fürdőből.

Meglepődve vettem észre, hogy nem ül a fotelban, és az ágyban sem vár, végül az ablak előtt pillantottam meg nekem háttal. Talán sokáig időztem volna, és elfoglaltságot keresett? Nem baj - gondoltam, és elindultam felé. Nagyon elgondolkodhatott, mert csak akkor vett észre, amikor odaértem hozzá, és megérintettem.

Tibor43

Lassan kezdtem elveszíteni a türelmemet. Felálltam a fotelból sétálgattam a szobában, közben arra gondoltam, milyen is lesz majd Krisztina, mikor végre előbukkan a fürdőből. Gondolataimba mélyedve bámultam az ablakon kifelé. Képzeletben már ott állt előttem, a talpig fekete, izgató ruhájában, szemében különös fénnel lobogott az izgalom, a várakozás fénye. Szemeim nem tudtak betelni e gyönyörű nő látványával, magamhoz rántottam és megcsókoltam...

Aztán egy érintés a vállamon, az édes gondolatok nyomban elszálltak, és a valóságban találtam magam. Megfordultam, és ekkor láttam, hogy a gondolataim messze nem tudták tükrözni a valóságot. A nő ott állt előttem,

talpig feketében. Szemeiben lobogott a tűz, látványa, a frissen tusolt istennő illata megrészesített. Nem tudtam betelni a látvánnyal. Kissé hátrébb léptetem magamtól, tetőtől talpig végignézttem rajta. A mellei... hogy azok hogy domborodtak a fekete „ruha” alatt! Nagyon erősen uralkodni kellett magamon, hogy ne engedjem szabadjára azt a vágyat, ami akkor eluralkodott rajtam. Azt éreztem, hogy most meg kell mutatnom neki, hogy azon kívül, hogy egy pokolian jó nő, valami mást is érdemel, mint egy ágynek döntést. Megfordítottam, hogy hátulról is lássam. A popsija... A body alaposan kiemelte a nő vonalait. Mindent megmutatott, de mégis a sejtelem homályába burkolt.

Krisztina csak áll előttem a fekete bodyjában, és én nem kaptam lebegőt a látványától. Azt sejtettem, hogy iszonyúan izgató lesz, de erre azért nem számítottam. Nem egyszerűen szép volt és izgató, hanem minden volt, amit egy férfi kívánhat: gyönyörű, izgató, csábító démon.

Kerestem a megfelelő mozdulatot, de egyszerre nem találtam. Gondolataimban azonnal tépkedtem róla a ruhát, de most csak álltam előtte, egy önkéntelen mozdulattal a szám elé emeltem az egyik kezét és megcsókoltam. Szemeiben talán a meglepetés csillant, nem erre számított, de úgy éreztem ez a minimum, ami kijárt akkor ott neki. Aztán a másik kezét is megcsókoltam, és ekkor az agyamban már lepergett a következő órák forgatókönyve.

Csillag

Igazán meglepett, ahogy kezet csókolt, és a meglepetés mellé párosult immár a kellemes bizsergető érzés az elismerő tekintete miatt. Felemelte másik kezemet is egy újabb csókra, ám most rajta volt a sor, hogy meglepődjön. Felhúzta szemöldökét, és arcomat fürkészte tervemet megsejtve, hogy az utolsó másodperceket is ki fogjuk használni, nem egy sima gyors numera lesz. Én csak mosolyogtam, majd lágy csókot leheltem szájára, aztán el is húzódtam. Bíztam benne, hogy hagy kibontakozni, és most nem támad le olyan hevesen, egészen más terveim voltak.

Odébb léptem Balázstól, hogy megint az egész testemet láthassa, majd neki hátat fordítva elindultam az ágy felé. Éreztem, hogy figyeli minden mozdulatomat, ami egyre jobban felizgatott, de nem akartam elsietni. Megálltam az ágy szélénél és megfordultam, de ő már mögöttem volt. Csak pár centire állt meg tőlem, mégsem ért hozzám. Láttam a szemében, hogy kíváncsi, őt is felizgatja a dolog, hogy szabad utat enged a fantáziámnak. Ám az a félmosoly, amit szája szegletében véltem felfedezni, figyelmeztetett: ha túlfeszítem a húrt, rögtön megfordul a felállás. Ami -

tegyük hozzá - nem is rossz dolog, de csak sorjában! - gondoltam.

Balázs nyakát kezdtem csókolni, ujjaim hegyével és körmeimmel pedig a hátát jártam be, majd egész egyszerűen rálöktem háttal az ágyra, óvatosan fölé másztam, és bekaptam a farkát. Na nem egyből az egészet, csak a makkot, hiszen nem sietünk annyira.

Nyelvem és ajkam nem is időzött ott sokat, pusztán ízelítő erejéig. Épp csak megnedvesítettem azt, majd feljebb másztam, de hangyányit féloldalasan, hogy farka a combomat érintse, ne más. Melleimet nekiszorítottam a mellkasának, gyengéden megharaptam a fülét, és pajkosan a szemébe néztem.

- Azon gondolkodom... - mondtam -, hogy csak az egyik, vagy mindkét kezedet kivonjam a forgalomból. Tudod... az érintésed örülten jól esik, másrészt viszont felizgat, hogy én irányíthatok, és te úgy élvezed, ahogy én akarom - morfondíroztam hangosan, ám meg sem várva válaszát megfogtam mindkét kezét, és villámgyorsan odakötöztem az ágyhoz, nehogy túl hamar meggondolja magát.

Tibor43

Amit én elterveztem, azt ő keresztül húzta. Azt láttam a szemein, hogy tervez velem valamit, és az nem olyan lesz, mint az enyém. De hirtelen arra gondoltam, hogy engedem. Tegye, amit kigondolt. Megéreztem rajta, hogy jóval több, mint akit félig erőszakosan hanyatt lehet dönteni. Különösen hatott a viselkedése ebben az öltözékben. Ahogy így ránéztem, nem is akartam más, mint finoman uralkodjon egy kicsit rajtam. Annyira fenséges, királynői volt ebben a cucuban... Ahogy finoman megcsókolt, kedvem lett volna letérdelni elé és átölelni a fenekénél. Na aztán alaposan átrendezte az elképzeléseimet.

Miközben hangosan gondolkozott, hogy egyik, vagy mindkét kezem kikösse-e, nem csak mondta, de meg is tette. Gyakorlott mozdulatokkal már az ágyhoz is kötötte a kezeimet.

Mikor végzett, elégedetten nézte a művét, majd mosolygott az arcomba. Szemöldökeit felrántotta és „na?” kérdést intézett hozzám velük. Valami elképesztően istennői szférákba emelkedett akkor.

- Ha kérhetem, mindkét kezem kösd ki! – feleltem.

- Tudtam, hogy meg fogjuk érteni egymást – súgta a fülemben, majd ha már ott van, finoman bele is harapott a cimpámba. Aztán fölém hajolt, arca éppen csak egy árnyalattal lett komolyabb. Nagyon lassú mozdulattal a szám fölé hajolt, és megcsókolt, miközben keze fejével az arcomat simogatta. Megint a szemembe nézett, kacéran vonaglott egy picit rajtam,

majd a mellbimbóimat csókolta meg. Tudtam, hogy ki fog csinálni a nő, és szó szerint remegve vártam a végemet.

Csillag

- Tudtam, hogy meg fogjuk érteni egymást - suttogtam a fülébe, és gyengéden bele is haraptam. Csak a játék kedvéért. Ezután lágy csókot leheltem a szájára, majd egy picit lejjebb a mellbimbóit vettem célba. Nyelvemmel megpöccintettem, majd ajkaim közé vettem, és finoman megszívtam. Éreztem, ahogy egy pillanatra megremegett alattam, ami csak még jobban felszabadította a bennem levő démont.

Körmeimmel végigszántottam oldalán, majd a hasán folytatva le egészen az ágyékáig, épp csak nem érintve legféltettebb testrészét. "Ruhám" lent kivágott volt, csak két pánt kötötte össze az elejét a hátával a puncimnál, ezért úgy helyezkedtem helyezkedtem Balázs combjára, hogy megérezze forró nedvességemet.

Ahogy szétnyíltak ajkaim, és vágyamat félreérthetetlenül jeleztem, ezzel egy időben nyelvemmel kezdtem izgatni farkát. Nem kaptam be rögtön, csak játszottam vele. Előbb a makkját és a golyóit cirógattam számmal, majd kézbe véve a heréket gyengéden elkezdtem masszírozni, miközben nyelvem továbbra is szaporán táncolt Balázs farkán. Tudtam, éreztem: azt akarja, hogy bekapjam végre tövig, de még nem akartam. Imádtam nézni, ahogy ez a férfi alattam most hagyja, hogy hogy azt tegyek vele, amit csak akarok, és egyre nagyobb hévvel játszottam vele.

Ekkor eszembe jutott valami még kínzóbb. Feljebb kúsztam rajta kicsit, megcsókoltam, és közben odaigazítottam farkát a bejáratomhoz. Simogattam magam vele kis ideig, aztán egészen lassan ereszkedtem rá, de épp csak a hegyére, majd újra és újra ismételtam a mozdulatot, repültem a csúcs felé. Annyira felizgatott ez a hatalom dolog, hogy hamarosan megremegett testem az orgazmustól.

- Ez az amit csak picit később kaphatsz meg - suttogtam még mindig meg-megremegeve, majd lemásztam róla, és amennyire csak tudtam, tövig bekaptam. Éreztem, hogy már ő sincs messze a csúcstól, ezért csak finom mozdulatokkal haladtam egyre előre....

Tibor43

A nő kikészített, pedig még nem is élveztem. Az a rafinált, kifinomult játék, aminek „szenvedő” alanyává tett...

Kezébe vette a farkamat - de csak finoman -, a zacsimat is a tenyerében tartotta, alig hozzám érve bevette a dákómat, ami már szeretett volna robbanni, megszabadulni fehér terhétől. Ám ő ezt nem akarta. Még nem.

Gondolt egyet, és lovagolni kezdett, de ezt is úgy, ahogy ő akarta: csak a makkomat engedte be. Aztán élvezett is. Én meg vonaglottam alatta. Már pokolian élvezni akartam, és csak egyetlen hajszál választott el tőle...

- Ez az, amit csak később kaphatsz meg – súgja a fülembe, majd szopni kezdett.

- Kérem... kérem... - nyöszörgöm, mert már alig vagyok magamnál.

- Mit kérsz? – hangja lágy, pokolian élvezi, hogy totálisan ki vagyok neki szolgáltatva. De már én is pokolian élvezem.

- A puncidat, a fenekedet, bármit...!

- Ó! Hát szeretnél még nekem örömet nyújtani? Na jól van, nem bánom – mondja mesterkélt hangom, de közben kuncog.

A mellkasom fölé térdel, egészen a nyakamhoz. Lenézett rám, közben lassan ereszkedett a szám fölé. Még mindig mosolygott, de most egy kis keménység is vegyült a mosolyába.

Lenyúlt, szó szerint belemarkolt a hajamba, és a fejem felrántotta a puncijához. Egészen bele húzott. Amint a közelébe értem, máris nyalni kezdtem, ő meg úgy mozgatta a fejem minden irányba, mintha csak egy darab eszköz lettem volna.

Ahogy az is voltam.

Csillag

- A puncidat, a fenekedet, bármit... - kért Balázs.

- Ó! Hát szeretnél még nekem örömet nyújtani? Na jól van, nem bánom - mondtam mosolyogva, és már tudtam is a következő lépést.

Feltérdeltem a fejéhez, combjaimmal közrefogtam azt, és egészen lassan ereszkedtem lefelé. Belemarkoltam rövid hajába, és behúztam egészen a puncimba, ő pedig azonnal, engedelmesen nyalni kezdett. Hangosan felnyögtem, amikor belenyalt lyukacskámba, amíg nyelve hossza engedte, majd olyan játékba kezdett, amitől igen hamar elkezdtek remegni combjaim. Kapaszkodtam Balázs feje mögött az ágy támlájába, hogy ne fojtsam bele puncimba a férfit, aki hamarosan a második orgazmust fogja adni nekem. Hol felemelkedtem, hogy egy kis levegőhöz jusson, hol pedig egészen ráereszkedtem a nyelvére. Ő egyre erősebben nyalt, és szívogatta csiklóm, én pedig lélegzet visszafojtva, és sikoltva élveztem el megint. Ujjaim belefehéredtek, annyira szorítottam a támlát, és csak nagyon lassan csitult testem.

Kicsit hátrébb húzódtam, lenéztem Balázs arcára. Szemmel láthatóan élvezte, ahogy én élvezek. Rendben - gondoltam - akkor nemsokára te következel, de nem annyira egyszerűen!

- Ezt szeretnéd? - kérdeztem, és ráhajoltam a farkára, de csak egészen lassan, mert tudtam, hogy nagyon közel van. Azt akartam, hogy amikor eloldozom, szinte felrobbanjon a feszültségtől.

- Igen... igen... csak csináld...! - nyögte egyre türelmetlenebbül.

Nagyon finoman nyalogattam, szívogattam a farkát, mindig egy kis szünetet tartva, nehogy elrontsam a játékot. Amikor már úgy éreztem, hogy Balázs pattanásig feszült, és egy apró mozdulatomtól is elmenne, felemelkedtem róla, eloldoztam.

Tibor43

Mesterien kényeztette magát általam: úgy mozgatta a fejem, ahogy neki jó volt, hol engedett a szorításán, hol meg szinte belefojtott a puncijába. Már maga a tette, az akarata önmagában is arra ösztönzött, hogy mindent adjak neki, amit csak kívánt. Pokolian élveztem a játékot, hiszen tudtam, hogy a végén nekem is jó lesz. Maximálisan jó.

Aztán élvezett. A számtól, a nyelvemtől. Ettől felszabadultnak éreztem magam, noha alig kaptam levegőt.

- Ezt szeretnéd? – kérdezte, majd ismét a szájába vette a dákómat, de olyan puhán, finoman, hogy majdnem robbantam megint.

- Igen... igen... csak csináld...! – nyöszörögtem, és felkészültem rá, hogy hamarosan egy hatalmasat lövök.

Ekkor elkezdte nyalogatni, majd szívogatni a farkamat, de ügyelve rá, hogy mindig az történjen amit ő akart. És még nem akarta, hogy akkor, ott elszálljak. Mozdulatai olyan lassúak voltak, mintha csak egy filmet láttam volna lassított felvételen, de éreztem, hogy minden pillanatát totálisan kiévezi a helyzetnek. Én meg leginkább a szemeimet lehunyva "túrtem" a dolgot, mert ha láttam is amit tesz... Órületesen izgató kis ruhájában, finom érintéseivel, illatával teljesen elvarázsolt.

Eleinte egy egészen könnyű kalandra, numerára gondoltam, de ahogy megismertem, egyre jobban tetszett, és egyre inkább kezdtem rájönni: a szex, vagy sokkal inkább az erotika nagymesterével hozott össze a sors.

Aztán rám nézett, szemeiben elvesztem, majd hihetetlen lassú, kimért mozdulatokkal eloldozott.

- Most pedig repülni fogsz – suttogta a fülembe.

Erre vártam! Igen! Repüljek, szálljak, miatta, tőle!

Nem hunytam le a szemeimet, látni akartam minden mozdulatát.

- Most pedig repülni fogsz - mondtam a férfinak, és borzasztóan élveztem, hogy hagy irányítani.

Finoman, lágyan megint számba vettem a farkát teljesen, amíg csak bírtam, és a tövét kezdtem el szopni. Balázs egyre szaporábban vett levegőt, és már nem akartam tovább húzni. Azt akartam, hogy most élélvezzen, de úgy, ahogy én akarom!

Alig párszor kellett megszívnom, úgy, hogy továbbra is tövig a számban volt, éreztem, hogy azonnal elszáll, és mivel tulajdonképpen "kézre esett" neki a puncim, még becsúszhatta ujjait, szinte belém kapaszkodva élvezett el. Hangosan felnyögött, és forróságát egyenesen a torkomra lőtte. Nem a számba, mert még mindig a dákója tövét szopogattam. Nagyon élvezhetett, mert alig győztem lenyelni, de nem akartam elválni az örömét, ezért tovább szoptam, amíg az utolsó cseppjét is nekem nem adta, és lassan el nem csitult a teste.

Kifürkészhetetlen tekintettel nézett egy darabig, majd megmozdította a puncimba dugott ujjait, és végül egy mosolyt is küldött nekem. Megremegett a testem apró mozdulatára, és bár nemrég élveztem el, kezdtem megint felizgulni.

Felült, lenyomott hanyatt a párnára, majd fölém kúszott, és a fejem fölött egy kézzel leszorította az enyémekeket, míg másikkal combom belső oldalát simogatta.

- Látod, nekem nem feltétlenül kell a kendő ahhoz, hogy azt tedd, amit akarok - suttogta a fülembe. - De talán mégis... Még eldöntöm, viszont ezt sem kell előre tudnod. Most én irányítok, csak én! - és nyomatékosításnak a finom anyagon keresztül gyengéden beleharapott a mellbimbómba, amire összerándult a testem. Tudtam, hogy most már ő fog irányítani, és alig vártam, hogy birtokba vegye egész testemet.

Aztán végzett velem. Tövig bevette a dákómat, és egyszerűen addig szopta, amíg torkon nem lőttem. Mielőtt élveztem volna, még hozzá akartam érni, ezért ujjaimat a puncijába dugva vártam a beteljesülést.

Megrészegedtem az élvezéstől. Ismét vad vágy kerített hatalmába, amit most azzal váltott ki, hogy megmutatta, milyen is tud lenni, ha akar, ha birtokol. Tökéletesen uralta lényemet, és még a magömlésem pillanatában

is az történt - amit akart. Csodáltam ezt az istennőt, és egyben ismét megkívántam. Most én akartam adni neki, de nagyon.

Lenyomtam az ágyra, két kezét a feje fölött leszorítottam, A másik kezemmel a combjai tövéénél jártam. Puncijának nedve alaposan eláztatta annak környékét. Mohó vágyam által feltüzelve a fülébe súgtam:

- Látod, nekem nem feltétlenül kell kendő ahhoz, hogy azt tedd, amit akarok. De talán mégis... még eldöntöm, viszont ezt sem kell előre tudnod. Most én irányítok, csak én – tettem hozzá kissé remegő hanggal, mivel addigra már majdnem megőrültem azért, hogy újra a magamévá tegyem. Ennek megfelelően - hogy tudja, ki most az úr - finoman beleharaptam az édes mellbimbójába, csak így, a szexi "ruhán" keresztül.

Az egyik kezemmel továbbra is lenyomtam a karjait, a lábammal szétnyitottam a lábait, és egyben a hozzám közelebb esőt le is nyomtam az ágyra. Aztán már ismét az ujjaimé volt a főszerep. Rögtön két ujjamat is bedugtam neki, amitől igen hamar remegni kezdett. Mosolyogtam kéjesen, mivel azt akartam látni, hogy szenved alattam. Nem sokáig ujjaztam, teljesen lucskod puncija forró volt, mint egy katlan.

Fölé fordultam, most két lábam az övéire tapadt, erősen az ágyra nyomva őket, két kezemmel a kezeit szétválasztva szögeztem le őket. A következő pillanatban behatoltam.

Csillag

Amikor térdével benyomult a férfi combjaim közé, éreztem, hogy elvesztem. Tudtam, hogy most ő fog megkínozni, legalább annyira mint én, és akartam is, vágytam rá, hogy kedvére játszhasson a testemen.

A játékomtól annyira nedves lettem, hogy szinte tocsogott a puncim, és a férfi ujjai azonnal becsúsztak éhes barlangomba. Finom mozdulatokat tett, amitől meg-megremegett a testem, ám ezt észlelve azonnal abbahagyta, és taktikát váltott, hogy még mozdulni se bírjak. Teljesen rám hengeredett, kezemet-lábamat leszorította, és egy ördögi mosoly kíséretében tövig hatolt belém.

Élvezettel nézte, ahogy felnyögök alatta, és próbálok megmozdulni, hogy csinálja, hogy folytassa. Ám ő inkább megvárta, míg az egész testem ellazul alatta, feladva a harcot, akkor mozdult csupán. De olyankor sem sokat, bár azt erősen, jelezvén, hogy ne várjak azonnali orgazmust. Mindig abbahagyta pár mozdulat után, és mozdulatlanul várta testem csillapulását továbbra is teljes kontroll alatt tartva. Csak a fejemet tudtam megmozdítani, homlokomra tapadt a hajam, ezért egy pillanatra elengedte egyik kezemet, hogy kisimítsa. Úgy éreztem eljött az időm, és

megpróbáltam felülre kerülni, ám a férfi testi erőfölénye miatt még centiket sem bírtam mozdulni, tehát továbbra is ott feküdtem kiszolgáltatva, mégis annyira élveztem ezt az érzést.

Próbáltam a legédesebb arcomat elővenni, és hatalmas bari szemekkel néztem az övéibe, de csak nevetett rajtam. Nevetett, mégis kedvesen tette, és azzal a lendülettel kicsúszott teljesen belőlem.

Tibor43

Nem kis kéjt okozott nekem, hogy láttam magam alatt ezt az édes nőt vonaglni. Mozgott volna, de ezt nem tudta, csak a fejét dobálta ide-oda, a teste remegett. Aztán teljesen ellazult, jelezve, hogy megadta magát az uralmamnak.

Mikor éreztem, hogy mindjárt élvez, leálltam teljesen, és ismét vártam, hogy csillapuljon. Szenvedett alattam. Már sokszor jutott el az orgazmus kapujába, de nem hagytam, hogy át is lépje a küszöböt. Tudtam, hogy élvezne egy hatalmasat, de azzal is tisztában voltam, hogy ezt a játékomat még jobban élvezi. Tudott uralkodni rajtam, rettenetesen tudott, és pokolian élvezte az uralkodását testem-lelkem felett. De "szenvedni" is tudott, és ezt talán még jobban is élvezte. Percről percre estem ámulatba tőle.

Aztán egy pillanatra furcsa érzés kerített hatalmába. Ahogy odaszögezve feküdt az ágyon, homlokán patakzott a verejték, és néhány rakoncátlan hajtincs beleragadt a cseppekbe. Egyik kezemmel elsimítottam a tincseit, és ekkor éreztem a furcsa valamit. E mozdulat - bár én végeztem - őt hozta hozzám közelebb. Ahogy rám nézett az ártatlan, nagy szemével, miközben simítottam a homlokát, az maga volt a földi mennyország. Hihetetlenül emberinek tűnt, és bár eddig is csodáltam őt, de talán a szexuális fantáziája, na meg a fergeteges teste miatt, most inkább az ember, az esendő, a kiszolgáltatott került előtérbe. Nyomban el is döntöttem, hogy kicsinálom.

Miközben a haját igazgattam, egymásra mosolyogtunk, én teljesen kihúztam a farkam belőle, ám a makkom teteje érezte a punciból kiáramló forró levegőt. Kis időt hagytam neki, hogy kétségek között vergődjön: vajon mi lesz most, de aztán a makkom ismét a bejárathoz tettem. Amint tudatosult volna benne, hogy ismét behatolás lesz, egy gyors és erős lökéssel tövig benne voltam. Erre nagyon humorított, már amennyit engedtem neki, és közben a szájára tapadtam. Miközben csókoltam, immár a fejét is az ágyra nyomva, néhány erős lökéssel átsegítettem őt a küszöbön. Közvetlenül előtte még egy finom harapást éreztem a szájába

tolakodó nyelvemen, de aztán elszállt.

Teste még javában az orgazmus hatása alatt volt, mikor egyetlen mozdulattal mellé fordultam, magamra rántva őt, a farkammal tövig benne. Így felülre került, és mindkét kezemmel erősen nyomtam a fenekét az ágyékomra.

Csillag

Egész testemben remegtem, és éreztem, élveztem, hogy játszik velem, ez csak még jobban felkorbácsolta vágyamat. Egy ideig csak nézett, de nem hatolt belém újra, bármennyire is akartam, követeltem, nem tette, majd mégis...

A következő pillanatban már teljes egészében magamban érezhettem csodás farkát. Csaknem felöklelt, olyan hirtelen támadt, és a testem azonnal válaszolt. Homorítottam, hogy még, még jobban érezni akarom, ő pedig tette a dolgát.

Szorosan tartott, kezeimet lefogva, csókolva mozgott bennem egyre gyorsabban, és én éreztem, hogy megszűnik a külvilág, hamarosan hullámokban ér el az orgazmus. Imádtam, hogy erős lökésekkel repít a csúcs felé, és amikor végre beleremegtem, ahogy átáramlott az egész testemen, felkiáltottam volna ha tudok, de így csak egy gyengéd harapásra futotta. Becsuktam a szememet, úgy élveztem el.

Még abban a pillanatban felkapott, mint egy rongybabát, és már rajta is ültem lovagló pózban, ő meg tövig bennem. Méretes szerszáma annyira kitöltötte puncimat, hogy már-már a méhemet szúrta át, és éppen csak nem fájt. A férfi észrevette elkerekedett szemeimet, majd egy mosoly kíséretében magához rántott, és kicsúszott belőlem. Láttam rajta, hogy készül valamire, de nem jutottam el addig, hogy bármire is gondolhassak, mert neki látott megvalósítani azonnal, amit kitalált.

Még mindig rajta ültem, ő pedig a popsimhoz igazította farkát, és mélyen a szemembe nézve finoman elindult befelé. Kezeivel és tekintetével szorosan tartott, finoman, gyengéden, mégis határozottan tolt rá a farkára. Eszem ágában sem volt tiltakozni, minden idegszálammal akartam, hogy ott is boldoggá tegyen.

Tibor43

Láttam rajta, hogy talán nagyon is mélyre hatoltam azzal, hogy erővel magamra nyomtam. Most magamhoz húztam, vagy inkább rántottam,

miközben kicsúsztam édes puncijából és rámosolyogtam. Annyira édes volt a csodálkozó, kissé fájdalmas tekintete...

Közben már készültem a következő gáztatásra. A dákómat a popsija lyukához igazítottam, és egy finom nyomással jeleztem, hogy oda akarok behatolni. Ránéztem, nem tiltakozott, és én tovább nyomtam az isteni nőt rá a farkamra. Az imádott popsija, melyet volt szerencsém kinyalni, most szűken, de édes kíváncsisággal fogadta magába a farkamat. A makkom már bent volt. Ánusza hihetetlen erővel szorította, ám néhány másodpernyi várakozás után éreztem az izmok fokozatos ernyedését. Ez a csodás nő felkészülten várta, hogy egészen a magamévá tegyem az egyik legszebb testrészét.

Picit toltam még befelé, az izmok ismét megfeszültek. Minden rezdülésre szorítással válaszoltak, különös, hihetetlen kéjt okozva ezzel mindkettőnknek. A kéj mellé még fájdalom is járt, de soha rosszabb fájdalmat nem kívántam magamnak. Egy gyönyörű popsi záróizmai feszülnek a robbanásig feszülő dákómra.

Nagyon apró mozdulatokkal, végtelen türelemmel és már-már szeretettel teli gyengédséggel eljutottam a popsi legmélyebb zugába: tövig benne voltam. A nő közben hol elernyedett, hol megfeszült, de mikor teljesen bent voltam, erősen homorított, arca eltorzult a kéjes kintől, de az enyém is tükrözte ugyanezen érzéseket.

Mikor bent voltam, megálltam. Popsija még mindig hol szorított, hol ellazult, követte az istennő vágyait. Ő pedig izgatott, türelmetlen, ugyanakkor végtelenül odaadó is volt. Megadta magát nekem. Ezt jelezvén egészen felegyenesedett, és teljes súlyával beleült a dákómba. Teste teljesen ellazult már, várta, kérte a játékot.

Lassan mozgatni kezdtem a csípőjét előre hátra. Izmai ösztönösen reagáltak a mozgásra és zártak. Olyan erővel szorították a makkomat, hogy azt hittem elszállok. De még nem akartam. Még játszani akartam vele.

Csillag

Bár az imádott férfi egészen lassan csúsztatta popsimat a farkára, mérete miatt mégis kicsit fáj, de ezzel együtt legalább akkora kéjt is okozott. Egész testem lüktetett, lángolt, egyre beljebb és beljebb jutott, mígnem teljesen kitöltött. Úgy éreztem, szétfeszít, ennek ellenére nem mozdultam, hagytam, sőt, akartam ezt az érzést! Tudtam, hogy a fájdalom helyét hamar átveszi az élvezet, ezért felegyenesedtem, és testem teljes súlyával feszültem rá a dákójára.

Ellazítottam izmaimat, és felpillantottam a férfi szemébe. Láttam benne,

hogy ő is hasonlóan élvezi a dolgot, majd elmosolyodott, és finoman megmozdította a csípőmet. Összerándultam, de már nem tudtam volna megmondani, hogy a fájdalomtól, vagy éppen a kéjtől, de nem is számított már. Nem engedett el a tekintetével egy pillanatra sem, úgy irányította a csípőmet egyik kezével, míg a másikkal megduzzadt csiklómat találta meg. Felnyögtem a mozdulatára, és úgy próbáltam mozdulni - már amennyire tudtam - hogy jobban, hogy többet...

Lenyúltam a puncimhoz, de Balázs kíméletlenül eltolta a kezem, és gonosz játékba kezdett. A saját kezét is elvette és kaján vigyorral "jutalmazott" tettemért. Egyszerűen lefogta a kezem és pillanatokig nem mozdult. Nem mozdult, mégsem csillapodott a testem, annyira izgatott a tudat, hogy kiszolgáltattam magam a férfinak. Bíztam benne, ezért megadtam magam teljesen, ő pedig végre megint megmozdult.

Elengedte kezemet, és visszatért a puncimhoz, kis köröket rajzolt a csiklómra, köré, be-be simított nedves kelyhembe. Uralta az eseményeket, végig engem figyelt közben, nem ragadta el teljesen a szenvedély. Imádtam "alatta" lenni, hogy ő dönti el nekem hogy legyen jó, a végletekig felizgatott. Alig pár mozdulat után a szemébe nézve hullámozott át rajtam az orgazmus, és ívbe feszült a derekam. Felsikoltottam, úgy éreztem, hogy kikészültem, és csak szuszogtam.

Tibor43

A gyönyörű nő egyenesen ült a dákómban, én megmozgattam a csípőjét, majd a punciját kezdtem izgatni. Ezt ő is szerette volna megtenni magának, de mindkét csuklóját lefogtam, és így egy kicsit még húztam magamba a karjainál fogva. Nem mozdultam, de éreztem az istennőm testének remegését, és ez határtalan örömmel töltött el. Aztán ismét az édes puncihoz nyúltam, finoman simogattam, be-behatoltam az ujjaimmal, közben a szépséget néztem. A nő nagyon gyönyörű volt, ahogy verejtékezve, szorosán lezárt szemekkel és remegő szájjal, testtel ült a dákómban, várta, hogy beteljesedjen ismét egy fejezet.

Nem kellett sokáig várnia. Ő nem láthatta, de én egyre szélesebb vigyorral játszottam a puncijával, mikor teste megfeszült, és egy hangos sikoly kíséretében elment.

Aztán, csak ült, teste remegett, szája még inkább. Gyönyörű látvány volt, nem tudtam megállni, hogy miután kissé lecsillapodott, ne húzzam magamhoz, nem simítsam hozzá, miközben a farkam még mindig a csodás popsiban volt. Rám borult, hangosan zihált, arca az arcomhoz ért. Magamban áldottam a sorsot, hogy mindkettőnket arra vezérelt, amerre

tette, és pont olyan nővel hozott össze, aki nem csak gyönyörű volt, de hihetetlenül értette és élvezte is a szexet.

Simogattam a hátát, puszilgattam a fülét, nyakát, egyszerűen csendesen imádtam őt. Aztán rám nézett, megpuszilta az orromat, és azt mondta:

- Gyere te is.

Ismét felült, egyenes derékkal lassan kezdett mozogni, majd finoman, de egyre gyorsabban folytatta. Amint megmozdult, éreztem, hogy nem leszek hosszú életű. Nem is voltam. Testem-lelkem kívánta az élvezésemet, és miközben popsija préselte ki belőlem azt, gyönyörű melleit masszíroztam. Egyre homályosuló tudattal és szemekkel vártam a beteljesedésemet.

Eljött az én időm. Hatalmas görcsbe merevedett a testem, majd kirobbant belőlem a kéj első, mindent elsöprő hulláma. Szó szerint felültem, Kriszti átölelt, és mikor visszazuhantam az ágyra, hozzám simulva jött velem.

Percekig csak így feküdtünk, egymáshoz és egymásba tapadva. Aztán lefordult rólam, mellém feküdt, sokáig némán, felém fordulva pihegett. Én is felé fordultam, és némán néztük egymásszemeit. A nő ismét csak gyönyörű volt...

- Éhes vagyok! – törte meg hirtelen az átható csendet, és olyan angyali ártatlansággal nézett rám, hogy elnevettem magam. Hanyatt fordítottam, fölé kerekedtem és alaposan megcsókoltam.

Csillag

A nemistudomhányadik orgazmus csillapodott bennem, ám az érzés, hogy az egész testem él, és minden porcikámmal érzem körülöttem a levegő vibrálását, csak egyre erősödött. Örültem jó a férfival a dolog, tudta jól, hogy mit akarok, és ezt imádtam benne. Semmi mást nem akartam jobban, csak megosztani vele élményeimet, ezért megint felegyenesedtem a kőkemény farkán, és rámosolyogtam.

- Gyere te is - mondtam neki, és megmozdítottam csípőmet először finoman, majd egyre határozottabban. A férfi szemét fürkésztem, kutattam, hogy hol tart, és csak azt láttam benne, hogy ott, éppen a határán, de visszatartja még, hogy jobb legyen. Ekkor kicsit rászorítottam az amúgy is szűk hátsó bejáratommal, ami megtette a hatását, mert alig pár mozdulat után követett a gyönyörbe. Felnyögött, és még abban a pillanatban fel is ült, egymást öleltük, miközben hosszan élvezett a popsimba. Szinte fájt, annyira belém feszült, de ezt is imádtam, akartam, élveztem. Felizgatott a dolog, de már képtelen lettem volna még egy orgazmusra, bármennyire is imádtam, ahogy élévezett bennem.

Némán hanyatlott vissza a párnára, én meg belé kapaszkodva rá, majd így maradtunk még percekig. Egymáson, egymásban, mintha ez lenne a világon a legtermészetesebb, pedig tulajdonképpen alig ismertem még a férfit. Úgy éreztem, hogy ezen sürgősen változtatni kell, még akkor is, ha rámegy a húgommal tervezett hétvégém, egyszerűen nem tudtam elengedni az isteni pasit, még nem...

A szoba és a fürdő minden apró zugában szeretkezni akartam, ám ahhoz energia kellett, és persze egyező akarat a másik féllal. Lehengeredtem róla egy kis idő múlva, majd boldogan a férfira néztem.

- Éhes vagyok! - mondtam, és képtelen voltam nem mosolyogni. - Menjünk el enni valamit, és persze egy kis energiát gyűjteni.

Egy kicsit elbizonytalanodtam, mert nem tudtam a férfi további terveit, ezért félrefordítottam kicsit a fejemet, majd mégis visszaemeltem rá a tekintetemet:

- Nem akarom, hogy ilyen hamar véget érjen a nap... Nem akarom, de nem tudom, hogy sietsz-e valahova?

Tibor43

Mondatai kicsit megleptek. Azt tudtam már órákkal ezelőtt is, hogy pokolian nehéz lesz elszakadnom tőle, de neki utaznia kellett, nekem meg visszajönni Pestre és végezni a dolgomat. Ám a sors ismét közbeszólt. Amint kinyilvánította a gondolatait, miszerint nem venné szívesen, ha itt véget érne a nap, én is döntöttem. Mindösszesen egyetlen pillanat elég volt hozzá: maradok. A meló megvár, Pest nem dől össze, ha még itt maradok vele, viszont kellemes borzongás futott végig rajtam, mikor a rám váró élményekre gondoltam.

Azt is eldöntöttem, hogy a kaja után, mikor visszatérünk a szobánkba, ismét a kezébe adom az irányítást. Nagyon jól állt neki ez a szerep, és nagyon kíváncsivá tett, vajon mi van még a tarsolyában? Abban biztos voltam, hogy csupa olyan dolog, ami nekem csak jó lesz.

Azért, az ebéd alatt nem mulasztottam el, ha hozzá lehetett érni. A lábaimmal az övéit fogtam közre, időnként finoman meg-megnyomva, jelezve, hogy kívánom őt. Ő sem mulasztotta el az egyik pillanatban, mikor a lehetőség megengedte, hogy egyik lábát a lábaim közé emelje. Amint megéreztem az ujjait a férfiasságomon, még nadrágon keresztül is, már pattantam volna fel és rángattam volna magammal a szobába.

Szépen lassan, a körülményekhez képest nyugodtan költöttük el ebédünket. Ha pillantásunk összeakadt - ez azért elég sűrűn előfordult - tekintetéből a kíváncsi várakozást olvastam ki. Talán ő is éppen azon

tűnődhetett, hogy vajon mit tartogatok még neki? "Lehet, hogy nem jó ötlet rábíznai az irányítást? Lehet, hogy nekem kellene nekiesnem, mint egy éhes ragadozó az áldozatának? Na meglátom, hogy alakul a helyzet, ha felmegyünk. Ha kivár, én esem neki" - gondoltam.

Szó ami szó, még a levest sem ettük meg, én máris rávettem volna magam. A szinte egész délelőtti, többfordulós szex csak növelte az étvágyamat iránta. Az egész nőből sugárzott az erotika. Valahogy olyan érzésem volt vele kapcsolatban, mintha az erotika földre szállt istennőjével ültem volna szemben.

Aztán, alig fél óra múlva ez már nem csak érzés volt, hanem tudat.

Csillag

Amíg elköltöttük az ebédünket, még akkor sem tudtam másra gondolni, csak bár kettesben lennénk már. Fogalmam sem volt, hogy mi lesz holnap, most csak sodródni akartam, egyszerűen hagyni, hogy utat engedjünk vágyainknak. Azoknak a vágyaknak, amik nem egyszer lettek kielégítve a nap folyamán, mégis ugyanakkora - ha nem nagyobb - intenzitással vibráltak most is.

Az asztal alatti finom kis "üzengetések" sem éppenséggel csökkentették izgalmunkat, szinte megváltás volt kicsivel később a kocsiban megpihenni. Ártatlan mosollyal az arcomon figyeltem, ahogy ő is beül mellém, és nagyot sóhajt. Hát igen - gondoltam, a nőknek nem okoz akkora problémát elrejtteni vágyukat, és nem kis erőfeszítésébe kerülhetett úgy eljönni idáig, hogy ne legyen látszata a dolognak. Hangosan felkacagtam, és megsimogattam nadrágján keresztül legféltettebb kincsét. Nem mondott semmit, csak sötét tekintettel felvonta a szemöldökét, és indított. Biztosan arra gondol, hogy már nem sokáig nevetek - futott át az agyamon, és tényleg: én is már alig vártam, hogy így legyen.

Pillanatok alatt a panziónál voltunk, és már rohantam is a szobánk felé, de az utolsó lépcsőfordulóban elkapott a férfi, a falhoz nyomott, és megcsókolt. Kezei azonnal birtoklóan elindultak a szoknyám alatt felfelé, és amint elérték puncimat, halkán felsikoltottam. Balázs szemében kutattam, hogy mit csinálunk itt kint, bár tényleg csak két lépés volt a szobaajtóig. Mégiscsak délután volt, bármikor megzavarhatnak minket. Próbáltam elszakadni tőle, és húzni magammal, de szorítása erős volt, tekintete pedig határozott.

- Nem mész sehova! - jött a tömör ellentmondás, és a következő pillanatban két ujjával benyitott igen nedves kelyhembe. Most nem csókolt meg, csak nézett, ahogy vergődök a vágy és a félelem között. Simogatta a

csiklómát, és én majd eszemet vesztettem, képtelen voltam megmozdulni. Ahogy a férfi arcán átsuhant egy apró kaján vigyor, tudtam, hogy nem akar itt megállni.

Felhajtotta a szoknyámat, és esélyem sem maradt tiltakozni. Pillanatok alatt kigombolta sliccét, beszorított a sarokba, és azonnal belém nyomult.

Tibor43

Jócskán rátett ő is pár lapáttal, hogy az egekig csapjon a vágyam iránta. Azok a "véletlenszerű" egymáshoz érések az asztal alatt, na meg azok az igéző pillantások, melyeket a csábos kis mosolyok kísérték megtették a hatásukat. Aztán, hogy egy pillanatra se lankadjon a figyelmem iránta, jól meg is markolta a szerszámomat, mikor már a kocsiban ültünk. "Na, csak érijünk csendesebb helyre!" – fenyegettem meg magamban.

Ennek is eljött az ideje. Már a lépcsőházban, ahogy félig előttem lépkedett, mozdult a kezem, hogy a szoknyája alá nyúljak, de ekkor még türtőztettem magam. Az ajtó előtt, az utolsó lépcsőfordulóban már nem tudtam. Elkaptam, és először is megcsókoltam, de közben a kezeim sem tétlenkedtek. Egyértelművé akartam tenni, hogy itt és most némi erőszak fog következni, és hogy az ellenállásnak semmi értelme. Viszonylag hamar rájött, hogy nem szabadulhat, bár tett néhány kísérletet erre. Nyilván feszélyezte, hogy a folyosón vagyunk, és bárki meglephet minket. Ám akkor ezzel nem sokat törődtem, csak a kezeim alatt vergődő, lassan az ellenállását feladó nő érdekelt. Csókom kissé erős volt, közben a szoknyája alá nyúltam, és a punciját vettem célba. Ekkor ismét megkísérelt egy kitörést, de rászóltam:

- Nem mész sehová!

Meg sem lepődtem, hogy forró, nedves barlang várta az ismételt felfedezésem. Közvetlen közletről néztem a szemeibe. Most nem közeledtem felé, csak lestem, figyeltem a ténykedésem hatását. Mielőtt azonban még teljesen megadta volna magát nekem, egy pillanatra a szemeivel felém küldte a kaján kérdést: na, odavagy értem, mi? Oda.

Amint a csiklójához értem ujjaimmal, felsikkantott, szemeit kissé összébb húzta, ajkait összeszorította, de a szemembe nézett. Ő is kíváncsi volt a hatásra. Makacsul látni akarta, mikor adom még én magamat. Felhajtottam a szoknyáját, villámgyorsan letoltam a nadrágomat, és behatoltam. Amint a makkom a kelyhek közé került, egy-két erőteljes tolással már bent is voltam.

Fura érzés volt. Előtte alig 2 órával már voltam benne. Mindenféle pózban szeretkeztünk. Mégis most, hogy ismét benne voltam, úgy éreztem,

mintha először történe meg. Az a vadító, mámorító érzés kerített hatalmába, hogy a magamévá tettem a csodás nőt, magam alá gyűrtem, és most a falnak támasztva kefélem. Forró puncija éhesen ölelte körbe a szerszámomat, hüvelye szorításaival követelte az alapos dugást. Megkapta.

Egyre hangosabb és vadabb hörgéseim keveredtek szuszogásával, nyögéseivel. Bár még mindig vadul igyekeztünk egymás szemébe nézni, tekintetünk egyre homályosabbá vált.

Csillag

Bár a folyosón voltunk, a végletekig felkorbácsolta a vágyamat a férfi, és nem éppen finoman kefélt. Nedves puncim követelte a folytatást, fejemet hátra hajtva sóhajtoztam. Már egy cseppet sem érdekelt, hogy bárki megláthat, csak a testünk hullámozása számított. Szuszogva hagytam, hogy tovább keféljen - mert erre ez a szó megfelelő -, és éreztem, hogy nem is olyan sokára sikítanom kell, emiatt akaratlanul egy kicsit hangosabb lettem.

Mintha motoszkalást hallottam volna az egyik ajtó mögül, de igazából ugyanannyira nem érdekelt, mint az előbb, hogy esetleg lebukhatunk, ezért ráfontam egyik combomat a férfi combjára - hasztalanul. Ő egy pillanat alatt kicsúszott éhes kelyhemből, ami így szinte fázott, és nem értettem a mértéket. Csak azt észleltem, hogy elrakta a nadrágjába drága szerszámát. Ekkor fent kinyílt egy ajtó, és egy idősödő férfi lépett ki rajta érdeklődve, hogy minden rendben van-e?

- Megbotlott a hölgy a lépcsőn felfelé - mondta a legcsekélyebb gondolkodás nélkül Balázs, és elkezdett maga előtt tolni a lépcsőn, fel a szobánk irányába. - Minden rendben, kicsim? - kérdezte ártatlanul.

- Igen, csak megbotlottam - ismételtém gépiesen, egyszerre válaszolva mindkét kérdésre, és igyekeztem minél hamarabb bejutni a biztonságos zónába. Fogalmam sem volt róla, hogy mi látszódnak az arcomon abból, hogy egész testemben vibrálok, de úgy láttam, hogy Balázs ura a helyzetnek. Mosolyogva vezetett az ajtóig úgy, hogy azért ő mindig takarva legyen a kellő helyen, és még odabiccentett az öreg felé, hogy tényleg minden rendben.

A szobába érve a férfi tekintete még semmit nem árult el, csak állt némán. Kicsit zavarba jöttem, így bementem a fürdőszobába, hogy egyedül legyek, ám ő utánam jött. Egy mozdulattal megnyitotta a zuhanyt, és azonnal betolt alá, és ő is mellém lépett ruhában, nem törődve azzal, hogy a meleg vízre kicsit várni kell.

Szinte a legutolsó pillanatban hallottam meg egy kulcsra zárt ajtó nyitásának félreismerhetetlen hangjait. Voltak pillanatok, mikor azt sem tudtam, hol vagyunk, de ezek a kijózanító hangok cselekvésre készítettek. Kissé idegesen, de leplezve nyugtattam meg az öreget, hogy semmi nem történt, csupán apró baleset. Minden lehetséges módon takarva előle a kikandikáló dákómat, igyekeztem a csodás partneremmel kikerülni a tag látóköréből.

Aztán már a biztonságot jelentő szobában álltunk, magunk mögött gondosan kulcsra zártam az ajtót. Mennyivel megnyugtatóbb volt ez a zárhang, mint a néhány perccel korábbi!

Azt már akkor tudtam, mikor az öreg megzavart minket, hogy amint biztonságban leszünk, folytatom tovább a ténykedésemet, de amint a szobában voltunk, pár pillanatig gondolkoztam a mikéntről. Valami nem szokványos dolgot szerettem volna.

Ez idő alatt Kriszti bement a fürdőbe, és ezzel meg is adta a választ a kérdéseimre. Utána léptem. Megnyitottam a zuhanyt, és azonnal toltam be, majd léptem én is a víz alá. Magamhoz húztam, és - cseppet sem törődve az ágaskodó férfiasságom által okozott nyomással - a hasán megcsókoltam. Érezze csak, hogy akarom még mindig, és meg fogom kapni tőle a gyönyört.

A ruhája hamar átázott, így még jobban felvette a fantasztikus test körvonalait. Irigykedtem a szövetre, amiért tapadhat a bőrére, behatolva és simulva rejtett zugaiba is.

Odahajoltam, ahol a melleit nem takarta semmi, és elkezdtem finoman puszilgatni a halmokat. Aztán a finom puszi gyorsabb, követelőzőbb, türelmetlenebb csókokká váltak, majd villámgyorsan leguggoltam elé, felhajtottam a ruháját, alá bújtam, betakartam magam vele. Odahajoltam az imént erősen kefélt puncihoz, és alaposan belenyaltam. Nem akartam sokáig nyalni, de az ízet ismét érezni akartam. Mielőtt újra magamévá nem tettem, a nyelvemen akartam érezni azt a mámorító ízt...

Az egyik lábát a vállamra emelte, és nekidőlt a falnak. Utat engedett az általam szerencsére már megismert, legféltettebb testrészéhez. Egyre hevesebben éltem bele magam a gyönyörbe. Szinte a puncijából vettem levegőt. Teste rezdüléseiből tudtam, hogy már lebeg.

Még egy kicsit húztam a mámort, majd felpattantam, megfordítottam és szinte belepréseltem a falba. A ruháját a dereka fölé hajtottam, és máris a combjai közé nyomtam a szerszámomat.

Imádtam! Ahogyan nyalt, és ahogyan "játszott" a testemen kedvére - és persze az enyémre. Ahogy nem késlekedett, csak elvette, amit akart. Testemen lágyan zubogott le a víz, nedves ruhám alatt pedig egyre határozottabban ténykedett a férfi.

Fejemet hátrahajtva a falnak mind szaporábban vettem a levegőt, és odáig jutottam lassan, hogy bár a testem egésze remegett, mégis valahogy csak az orgazmus határán "rostokoltam", amit kínozom nagyon élvezett. És én is... Egy egészen új dimenzió nyílt meg, mert soha nem gondoltam volna, hogy ennyire lehet élvezni ezt a fajta kint, hogy már majdnem... És mégsem... mégis folyamatosan.

Halkan nyöszörögtem, markolásztam Balázs vállát ruhámon keresztül, ám egyszer csak megállt, felegyenesedett, és egy pillanat alatt megpördített. Egy másodperc alatt felváltotta a nyelvét legnemesebb testrésze. Hátról hatolt belém, miközben egész testével nekiszorított a falnak. Puncim végre ráfeszült szerszámára, és pár erőteljes lökés után elemi erővel élveztem el. Időm sem volt felocsúdni, teljesen elborult az agyam. Ha nem szorít a falnak akkora erővel a férfi, valószínűleg összecsuclottam volna, mint egy rongybaba. Ő pedig csak továbbra is kefélt hátról, de éreztem, hogy amíg csak bírja, visszatartja dolgot.

Sajgott már minden porcikám, ám olyan földön túli kéjjel párosult, amit nem minden nap érezhet az ember lánya. Így hát amennyire tudtam, kitoltam a popsimat, hogy még mélyebb legyen a behatolás. Ekkor kicsit lelassított, és talán kérdésnek fogta fel a dolgot. Annak ellenére, hogy már teljesen kész voltam, meg akartam adni azt az örömet Baláznak, amit én éreztem az imént úgy, ahogy csak akarja. A számmal vagy punciba, vagy popsiba - mindegy, ahogy csak akarja...!

Nem húzódtam el tőle, csupán vártam hogyan dönt. Az járt a fejemben, mi módon kíván elélezni bennem. Egyrészt szívesen kényeztettem volna a nyelvemmel, másrészt viszont a puncim, illetve popsim sem éppen háttérbe szorítandó. Nem is telt el egy pillanatnál több, Balázs keze elindult a testemen, de még mindig nem tudtam mit akar.

Éreztem, hogy ereje végén jár már, mégis képes volt felkínálni magát nekem: fenekét még hátrébb nyomva jelezte, hogy azt tehetek vele amit akarok.

Lenéztem a szépséges popsira, és pár pillanatig ugyan hezitáltam, de aztán döntöttem: a szűk, gyönyörű, eddig alig ismert rést választom.

Még mozogtam a finom punciban, kezeim elindultak a nő hátán előre, a mellein, hasán át vissza. Közben már azon járt az agyam, hogy micsoda gyönyör fogad majd a szűk popsiban.

Aztán, hogy benne is tudatosítsam a döntésemet, a kefével leálltam, de a farkam nem húztam ki, gondoltam csak hadd feszüljön még benne egy kicsit. Egyik ujjammal finoman körözni kezdtem ánusza körül. Ekkor megtudta mi fog következni, ismét a magamévá teszem ezt a részét is, teste finoman megremegett, talán az előtte álló gyönyörtől, talán csak az érintésemtől. Mindegy volt, örültem, hogy tőlem remeg. Aztán ujjbegyem finoman benyomtam, majd első ujjpercem el is tűnt a gyönyör lyukában. Ami azt illeti, én is remegni kezdtem. Már csak a gondolat is forrósággal öntött el, hogy az imádott, csodált és kinyalt popsiba most be fogok hatolni.

Lassan nyomtam be az ujjamat, finoman, közben forgatva, egészen tövig. Ott is megforgattam, majd lassan, majdnem egészen kihúztam, és vissza. Alaposan bejártam a szűk rést. Mikor már mindketten rákészültünk a dologra, a makkomat nyomtam a lyuknak.

Az édes istennő mindkét kézzel a falnak támaszkodott, lábait még jobban szétvetette, alaposan behomorított jelezve, hogy készen áll. Én is készen álltam. Minden ízemben remegve kezdtem benyomni a makkomat. Viszonylag könnyen el is tűnt a résben, de közben az izmok ráfeszültek az érzékeny oldalaira, amitől már most élvezhetnékem támadt. Ezzel azonban még várni akartam. Ha lehet, jó sokáig.

A popsi vibrálva, remegve fogadta be az idegent, én meg lassan elkezdtem tovább nyomni. Elképesztően mennyei érzés volt! A szűk rés engedelmesen tágult, rajtam meg kezdett elhatalmasodni a birtoklási vágy, érzés, hogy immár minden isteni részét többször is kitöltöttem.

Miközben magamban imádtam őt, és tövig benne voltam, megérkeztem. Úgy éreztem hazaérkeztem.

Jó érzéssel vettem kezelésbe a csodás testét. Alaposan végigcsókoltam. Később 69-be helyezkedtünk, és adtunk egymásnak. Miközben szeretkeztünk, eszembe villant, mi lenne, ha vele utaznék? Tudtam, hogy rokonlátogatóba megy, de ha a közelében kivennék egy szobát, pár napot még eltölthetnék vele. Nagy kedvet éreztem ehhez. Ha jól sáfárokdom az időmmel, elintézek gyorsan pár telefont, szabaddá teszem magam, végül is rám fér egy kis kiruccanás. Aztán titokban majd összefutunk a szállodai szobámban, és hatalmasakat szeretkezünk...

Miután befejeztük a sokadik csatánkat, felvettem neki az ötletet. Előbb

meglepődött, de aztán beleegyezett.

Másnap egymás mellett ültünk, és utaztunk a számomra ismeretlen felé.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Hajótörés – két nő karmai közt

Hosszú idő telt el, amíg végre visszatértek az emlékeim. Újra megtaláltam a személy azonosságomat. Emlékszem a múltamra, éveimre és mindenkire akikhez közöm volt. Mindenre, ami azelőtt történt, hogy megváltozott minden, és a korábbi kalandor-csődörre, aki voltam, meg arra a kihasznált és felhasznált hímre, aki amnéziám idején lettem két nő kezében.

A szokásos, éves vitorlásversenyen voltam. Egy vihar észak felé sodort és minden erőmmel azon voltam, hogy ne süllyedjen el az egyszemélyes vitorlásom. Minden kommunikációtól megfosztva, napokig hanyódtam, míg a szél enyhülni kezdett. Valahol a partok közelében vagy a környező szigetekhez közel járhattam, de sem műszer, sem navigáció nem volt már a kezem ügyében. Fáradt voltam és éhes, meg szomjas. Nem hagyhattam ott hosszabb időre a kormányt, mert nem voltak már automaták, amik helyettesítettek volna. Így alvásról és más szükségletekről csak futólag lehetett gondoskodni.

Aztán eljött az a pillanat is, amikor helyben elaludtam, hiába küzdöttem ellene. Mikor máskor támadt volna fel újra a vihar, mint ilyenkor éppen?

Mikor magamhoz tértem, iszonyúan fájt a fejem és nem volt ép minden csontom. Hevenyészett kötés volt rajtam és tisztára voltam csutakolva. Egy nagy ágyon feküdtem, puha szőrméken és a sarokban egy kandallóban tűz pattogott hangosan.

Nem is lett volna ez olyan rossz, csak éppen fogalmam sem volt róla, hogy miképpen kerültem ide?

Ahogy próbáltam mindezt felidézni, rá kellett jönnöm, hogy fogalmam sincsen arról, mi történt, és arról sem, hogy ki vagyok én vagy hol is vagyok éppen?

A ruha, az a kevés egyenetlen szövésű, puha pamutvászon sem volt ismerős, de jólesett a nyugalom körülöttem és a kint süvítő szél is biztonságosan távolinak tűnt. Visszahanyatlottam az álomba és egy idő után álmodni kezdtem: erős és gyengéd női kezek tisztogattak, kötöztek, majd melegítettek a női testek. De arcokat nem láttam, csak éreztem őket. Ketten voltak.

Leves illatára ébredtem, még mindig egyedül. Ott gőzölgött mellettem egy nagy cseréptálban, mellette jóféle darab kenyér és kancsóban illatos tej, meg mellé egy darab sajt. Míg eszegettem, azt vettem észre, hogy halkan csukódik a nagy faajtó. Valaki figyelhetett rám, de most farkaséhes voltam és nem érdekelt még senki és semmi más.

Mikor az utolsó falattal és az utolsó korttyal is végeztem, hátradőlve

figyeltem a lángokat.

Ekkor lépett be egy magas, erős és karcsú nő. Kockás szoknya volt rajta, nagy és többszínű kockákkal, meg egy laza és bő fehér blúz. Mellei szabadon remegtek a ruha alatt és lángolóan vörös haja versenyre kelt a tűz táncával.

Hozzám lépett, és egy tiszta kendővel megtörölgette arcomat. Próbáltam felkelni, de visszatartott, és én éreztem, hogy kevés bennem az erő még ellenállni. Betakart egy vastag takaróval és amikor elsimította rajtam, keze kicsit hosszabban időzött férfiasságomon, ami a jelek szerint jobban volt már, mint a többi részem, ahogyan az a nehéz takaró moccanásából is látszott. A nő arcán elismerő mosoly suhant át, majd fogta a tálcát és kiment. Az ajtón túl még egy női hang hallatszott, de nem tudtam kivenni a szavakat.

A szobában még ott maradt előbbi látogatóm tisztaság-szaga és valami más illat is, amit nem ismertem fel igazán.

Sierra

Évről évre kivet a partra egy-egy embert a víz... A tenger istenei szeretnek gondoskodni arról, hogy soha ne unatkozzunk. A magányt választottuk a rohanó világgal ellentétben, remeteként élünk a szigeten, a természet ölen. Minden megvan itt, amire szükségünk van, s ha mégis akadna valami, ami hiányzik, azt beszerezzük azon az egy héten, amikor évente áthajózzunk a legközelebbi "civilizációba", ami két nap hajóútra van tőlünk. Napjainkat elmélkedéssel, s a sziget gondozásával töltjük, továbbá jókat pletykálkodunk, álmodozunk arról, hogy milyen is lenne az a világ, ha mindenki beérné annyival, amire valóban szüksége van, s az emberi kapcsolatok nem üzleten, hanem a kölcsönös megbecsülésen alapulnának. Kár, hogy ezt nagy méretekben egyszerűen lehetetlen megvalósítani, mert nagyon hamar felüti a fejét a kapzsiság, a rivalizálás, gyűlölködés.

Mi ketten a sziget két oldalán élünk, saját kunyhóban. Néhány óra járás csupán, mégis biztosítja számunkra azt, hogy csak akkor találkozunk, ha valóban vágyunk rá. Ha azonban hívatlan vendégünk érkezik...nos, őt behálózzuk, s megadunk neki mindent, amire vágyik, s gondoskodunk róla, hogy az ő vágya mindig ugyanaz legyen, mint a miénk - ez pedig nem csekély dolog, hisz az év nagy részében saját és egymás kezére vagyunk utalva, ami a testi vágyak csillapítását illeti.

A múlt héten két új hajótörött érkezett. Különös módon a sziget átellenes oldalán, ám ugyanabban az időben kerültek partra, ezért úgy döntöttünk, hogy külön-külön ápoljuk őket. Az én vendégem izmos,

karcsú, akár a megviselt vitorlása, amin a partra sodoródott. A jó ég tudja mennyi ideig hánykolódhattak a nyílt tengeren, de szegény férfit teljesen kiszáradva, a naptól alaposan leégve szedtem le a hajójáról, s hoztam ide a kunyhóm hűvösébe. Hol izzadt, hol a hideg rázta, abban sem voltam biztos, hogy megmarad. Ám néhány nap gondos ápolás, meg néhány gyógynövény, ami a szigeten terem, megtette a hatását. A láza elmúlt, álmai nyugodtabbak lettek, s egy héttel az ideérkezése után végre valahára magához is tér!

Lili éppen nálam van, amikor halljuk a mocorgást a szobából. Néhány gyógyszerért jött, mert az ő betege még ramatyabbul van, mint az enyém. Besietek a szobába, s látom, hogy a megviselt, ám gyönyörű férfitesthez kifejező, nefelejcskék szemek tartoznak, amik fáradtan, csodálkozva, ám a finom ételtől elégedetten csillognak. Felkelne rögtön, de ereje elhagyja. Visszahanyatlak, én pedig elsimítom rajta a takarót.

Máris kibújik belőlem a kisördög. Az ígésző szemeinek nem tudok ellenállni. Tudom, hogy ezt a férfit meg kell kapnom sokszor és sokféleképpen, mielőtt rendbe szedi a hajóját és elmegy innen. S azt akarom, hogy ő is akarja ezt, méghozzá nagyon!

A takaró rendezgetése közben néhány extra kört teszek az ágyéka környékén, csak úgy a saját kedvemért, s örömmel veszem tudomásul, hogy a farka sokkal jobb kondiban van, mint a teste, mert az indirekt cirógatásra is vigyázzba vágja magát! Hmmm...finom heteknek nézünk elébe!

Gyorsan kiszaladok Lilihez és elújságolom neki a jó hírt. Örül neki, s nagyon reménykedik, hogy hamarosan az övé is hasonló javuláson megy majd át, úgyhogy viszi is a gyógyszereket, s magunkra hagy bennünket. Nem akarok kimenni az erdőbe dolgozni, úgyhogy inkább némi varrnivalót veszek a kezembe, s a szobába megyek. Betegem újra álomba szenderül a fájdalmaira kapott mákfőzettől. A rémálmainak végre vége, nyugodtan, mélyen alszik, kisimult, ártatlan arccal.

Egy idő után azon kapom magamat, hogy a tű megáll a kezemben, s csak nézem. Olyan rég láttam már férfit...és ez a példány pedig nem utolsó! Lassan lopakodom feléje, s vigyázva, hogy fel ne ébresszem, mellé heveredem és cirógatni kezdem. Mivel hálóruháját elvittem mosni, meztelenül fekszik a könnyű takaró alatt. Egy idő után nem bírok ellenállni, s a takarót félrehajtva a mellkasát kezdem simogatni, a tenger szelíd hullámainak ütemére. Az idegen önkéntelenül közelebb húzódik, álommeleg testét az enyémhez simítja. Nagyon sajnálom, hogy rajtam van ruha, jó volna teljesen a bőréhez érni, de nem kockáztatom meg, hogy felébredjen. Inkább maradok mellette és folytatom a játékot a testén az

ujjaim hegyével.

Teljes tenyeremmel körözök a lapos hasán, s közben jóleső borzongás fut végig a testemen. Gyönyörködöm, élvezem a látványt...főleg amikor látom, hogy férfiassága éledni kezd.

Óvatosan lejjebb kúszom, hogy kényelmesen hozzáférjek a szerszámhoz. Ajkaim közé veszem, s a nyelvem végigsiklik a makktól a tövéig, aztán visszafelé is... Jó íze van. Saját vágyam is éled, nem kicsit! Ahogy ő keményedik, az én nedveim is csurgadozni kezdenek. Szép komótosan nyalakodok tovább, egészen hosszan...finoman rángások jelzik, hogy álmában sem hagyja cserben őt a szerszáma. Erős sugárral élvez, s mohón nyelem magvait. Még mindig nem ébred fel, úgyhogy még megengedem magamnak azt a luxust, hogy a nyelvemmel letisztogatom a "bűnjelet". Visszatarokom, s visszatelepszem a hintaszékembe, s mint ha mi sem történt volna, varrogatni kezdek. Még vagy 20 perc telik el az ébredéséig...

Alfa

Különös álmom volt. Finom női melegség ébresztett álmomban, forró női test simult hozzám, amitől zaklatott emlékeim a partra vergődésről eltűntek. Megszokott reagálásom került elő és vesszőm jelezte vágyait, ha testem kevésbé is értett egyet ezekkel a jelzésekkel még, érezve törődöttségét.

Éreztem és láttam, ahogyan csábítóm mohón lejjebb csusszan és izzó ajkai közé vesz, ínycukorként ízlelgetve és gondosan végig kóstolgatva farkamat. Nem is reagálhattam volna másként, mint a legkevésbé sem visszafogott lövéssel töltve meg száját. Kicsit sem volt ellenére, mert utána még gondosan tisztogatta az utolsó cseppet is rólam, mielőtt betakart volna újra.

Óvatosan ellenőrzöm, hogy álom volt-e vagy netán valóság az esemény, de nem lelek árulkodó nyomokat magamon. Ha már így magamhoz tértem, kicsit több erőre kapva megpróbálok felkelni, ami ha nem is elsőre, de sikerrel jár. A szobában halványan ott van még egy nő illata, aki kevéssel előttem hagyhatta el a helységet. A hintaszékben félbehagyott varrás kellékei.

Ruháim helyett valami helyi készítésű, ropogósan tiszta egyszerű ruhát találok a széken, ami méretre megfelel. Magamra öltöm és lassan kinyitom az ajtót. Friss, sós párával teli levegő tolul a tüdőmbe és a napsütés elvakítja fénytől elszokott szemeim. Nem látok senkit a közelben, hát lassan a közeli erdő felé sétálok, gyakorta megállva az enyhe szédülés elmúltára várva.

Elhaladva a karám mellett, egy csöbör friss tejből nem állhatom meg, hogy ne igyak pár hosszú kortyot. Finoman melegít a nap és egy rövid erdei szakasz után egy patak kiszélesedő medrénél megállok.

A bokrokon ruhák, mögöttük csobogás. Lassan megkerülöm a bokrokat és leülök, hogy kényelmesebben gyönyörködjek a látványban. Egészséges vidéki lány fürdik meztelenül a patakban, láthatólag élvezi a vizet, akárha az lenne a lételeme. Behunyt szemmel fekszik a hátára és lusta mozdulatokkal kényezteti magát az öblöcske vizével.

Ujjai olykor ágyéka körül játszanak, látszik, hogy kívül került a környező világon és nincsen idegenekhez szokva. Mellei hegyes bimbókkal merednek ki a hús vízből, arcán a természet nyugalma.

Hirtelen megmoccannak ösztönei. Lustán kinyitja a szemeit és rám néz. Semmi hirtelen mozdulat, semmi megrettenés. Helyette újra becsukja őket és a víz tetején elnyúlva hagyja sodortatni magát a lusta víztől. Mielőtt eltűnne a kanyarban, hasra fordul és néhány erőteljes csapással a partra úszik.

Talpra áll és zavartalan természetességgel jön oda hozzám és a ruháihoz. Arany színű szőrzetén csillognak a vízcseppek, melléről hullik alá pár gyémántsín csepp és combját mintegy vékony vízhártya vonja be a lefolyó nedvesség. A bokorról levesz egy kendőt, mellém teríti és elnyúlik rajta hasra fordulva, a napra bízva a törölköző szerepét. Fejét felém fordítja és tekintete az enyémbé mélyed. Most már tudom, hogy nem álmodtam.

- Mesélj! – mondja. - Honnan vetődtél erre? Ki vagy?

Furcsa módon, a legkevésbé sem hoz zavarba keresetlen viselkedése. Oldalamra fordulok és kezem játszani kezd a háta bőrével. Szemét becsukja és a jelek szerint nincs ellenére. Mint egy szemérmetlenül nyújtózó macska kegyesen megengedi, hogy kényeztessék.

- Azért beszélhetsz is közben – mormolja elmélyült hangon. Én pedig elhelyezkedve a helyzetben, mint egy álomban, amiből nem akaróznék felébredni, beszélni kezdek. Mesélek a versenyről, a viharról és arról a másik hajóról, amin pontosan tudom, hogy ki volt és miért eredt a nyomomba. Egyszerű a magyarázat: arra bérelték fel, hogy végezzen velem. Egykori üzlettársaim nem érznek kedvet arra, hogy fizessenek az elvégzett értékes fejlesztésekért. Egy bérgyilkost a tizedéért is vehetnek és akkor a licensz is az ölükbe hullana. Milyen szerencse, hogy a vihar elintézte az utánam küldött vérebet!

A nő keze lassan elindul a vállam felé és lesimítja róla az egyszerű inget. Majd hanyatt dönt, jelzi, hogy ennyi elég is a szóból. Kibontja a ruhámat és gyengéden lesimítja rólam. Bőrén még a patak hűvöse érződik. Ajkát az ajkamra tapasztja és mohó nyelve már a számban fikcándozik. Egy

pillanattal később a mohósága ínycsókára vált és könnyű mozdulatokkal simogatják ajkai az ajkaim.

Érzem, hogy hímes tojásként kezel és mi tagadás, van is rá még némi oka. Rám csúszik és ágaskodó farkamat magába süllyeszti. Lassan, szabályosan birtokba vesz és olyan módon szeret, mint nő előtte még soha. Érzem, ahogyan gyönyörködik bennem és örömét lassan keresi. Nem siet és nincs is miért, végtelen gondoskodásba rejti a vágyát. Semmi vadság, de teljes magába olvasztás.

Szemem is fennakad, amikor közeledik az orgazmusom, de nem enged még elrobbanni. Sima mozdulatokkal lecsusszan rólam és farkamat fogai közé veszi, így mozgatja rajta a bőrt fel és alá, örületig izgatva a makkomat a bőr alatt. Szemből kerül és most a makkomat fogja fogai közé. Órjítóvé fokozódik a vágyam, amikor abbahagyja és gyönyörködik a keményre formázott eredményen. Ahelyett, hogy befejezné, háttal felém lassan beleül és magába fogad újra. Semmi vadság csak egy mindent beborító élvezet. Tövig belém ül és anélkül, hogy fel-le mozogna, csípőjével lassan előre-hátra, majd körkörösén kezd mozogni.

Hüvelye egyszer csak keményen megszorít és érzem remegésén, hogy közeli a csúcs nála is. Tökéletesen uralja az ösztöneimet és így ereszt engem is szabadjára, amikor ő is robban. Könnyű, kábult szédülés ránt magával, ő pedig lassan és puhán rám dől háttal, két karomat maga köré igazítja.

Időtlen a lebegés és mintha még mindig benne lennék, úgy vesz körül a lény. Befogadón, vendégfogadón olyan természetességgel, amit csak a civilizációtól nem mérgezett emberek képesek csak adni. Adni, minden mellékgondolat nélkül, pusztán, mert adni jó, és örömet szerezni jól esik. Amihez ilyen embereknél nem tartozik semmi kultúrmáz, semmi egyéb ok és okozat. Ad, mert adni jól esik éppen, elvesz, mert érzi, hogy adnom jól esik...

Sierra

Nem teljesen tudom hová tenni ezt a férfit. Olyan természetességgel figyel, miközben fürdök, mintha minden nap ezt tenné. Nem zavar, szemérmem sem érzek, amikor észreveszem. Ilyen vagyok és kész.

Lustán elnyúlok mellette, s kérem, hogy meséljen. Közben pedig hagyom, hogy szemei után az ujjaival is felfedezze a testemet. Valahogy olyan...olyan ismert az érintése, melynek nyomán jólesően bizsergő érzés marad.

Egy idő után nem érem be ennyivel: szeretkezni akarok vele, szeretném,

ha összeforrna egy időre a testünk. Megteszem: fölé telepszem, magamba fogadom őt. Nem kell semmit tennie, meg sem kell mozdulnia, azt szeretném, ha egyszerűen élvezné az érzést, egészen hosszan!

Nem hagyom hogy eldurranjon idő előtt, játszom a testével, amit ismeretlenül is jól ismerek. Végül hosszan, mélyről fakadóan élvezek el, majd testem atomjaira hullva omlik forró testére, csak a karjaim tartanak egyben. Érzem a felgyorsult szívverését, s megszáll az a nyugodt boldogság, ami olyankor lel meg, amikor minden, de minden a helyén van.

Percek, vagy tán órák telnek el így. Végül felül velem. Némán húzzuk a ruháinkat, s kéz a kézben visszasétálunk a házig. Szegény teljesen kimerül, de hősieen kivárja, míg elkészül a vacsora. Nincs beszélős kedvében. Van egy olyan érzésem, hogy még nem tudta hová tenni a délután eseményeit.

Talányos mosollyal tálalom neki a banános lepényhalat, édesburgonyás krumplipürével, de aztán az almáspitét már én etetem meg vele. Széttárt combokkal az asztalra ülök, szembe vele, s falatonként adom a szájába az édességet. Úgy tűnik elszállt a fáradtsága, a harmadik falat után felhúzza a szoknyámat és a combomat kezdi masszírozni. Jól esnek a gyengéd, ám határozott mozdulatai, ahogy a combizmaidat morzsolják.

Minden falat után picit feljebb csúszik a keze. Az ösztöneim siettetnék a dolgot, s egyre nagyobb falatokkal kényeztetnék őt, hisz sejtem én, hogy mi következik, ha elfogyott a süti. Viszont kellően ínycenc vagyok ahhoz, hogy élvezzem az elnyújtott gyönyört, így inkább morzsánként etetem őt, hogy minél tovább tartson. Végül persze elfogy...ő pedig a combjaim tövéhez ér. Gyengéden hátradönt az asztalon, s dörög valami olyasmit, hogy a desszert még csak most következik. Ajkaival bebarangolja ugyanazt az utat, amit az előbb a kezével már bejárt, s ezt műveli a hasammal is.

Felforrálja a véretem, megbolydul a teljes bensőm. Végül megkegyelmez, s nyelvével szétnyitja szirmaimat, s lassan, kízóan lassan végighúzza azt a rés teljes hosszában. Megadom magam, készségesen nyílik meg a testem újra neki, s adja át magát ennek a puha, nedves, kéjes élvezetnek. Most pontosan ugyanazt műveli velem, mint amit én tettem vele a parton.

Lassan kényeztet, a végső előtti pillanatig hajszolva a kéjben, majd megállítva, hogy ott lebegjek az orgazmus küszöbén, de mégse érjek még célba. Két tenyerét a fenekem alá tolja, s vasmarokkal fogja a félgömböket. Tárja-húzza szét úgy is, hogy a kitárulkozásom még teljesebb legyen. Aztán úgy egyszer - a csuda tudja hányadjára - végre nem állít meg! Ktartó ütemben írja a nyolcasokat nyelvével, melyek egyre feljebb és feljebb repítenek.

Végül hangos sikollyal élvezek el, olyan hosszan, ahogy még talán az

életben sosem... Egyszer, kétszer és még ki tudja hányszor repülök az egekig, hogy aztán lebegve a föld fölött maradjak még egészen hosszú időre, miközben a fejét a combomon pihentetve élvezkedve szemléli művét a drága férfi.

Alfa

Rohamosan erősödtem, mióta elhagytam a betegágyat. Könnyen lehet, hogy kényeztetőm életvidámsága, féktelen szexualitása és kimeríthetetlennek tűnő energiái is szerepet kaptak ebben. Olykor azért beszélgettünk is, bár feltűnően kevés szóra volt szükség közöttünk. Ha megfigyelni nem is lett volna alkalmam, kiderült, hogy vege. Ami nem tette egyszerűbbé az életét ezen a szigeten.

Cserében még sosem nyalogattam örületbe ilyen jóízű nőt. Nedvei tiszták voltak és természetesek. A forró kence ellentmondásos módon hús ízű volt, mint a patak, amiben először láttam ruhátlanul. Olykor, mikor még félálomban voltam, hallani véltem egy másik női hangot is, de sokáig nem találkoztam vele. Mintha került volna. Mint kiderült, egyszerűen felosztották egymás között a természeti erőforrásokat. Ezúttal engem és sorstársamat, aki még mindig nem tért magához.

Újdonsült kedvesemmel kellemesen megosztottuk a ház körüli dolgok terhét. A testemnek ez is jólesett és kezdte visszanyerni a versenyformáját. Mindeközben a legváratlanabb helyeken és időkben szeretkeztünk és valami végtelen természetesség volt minden alkalommal a jellemző ezekre az együttlétekre. Hamarosan felfedeztem, hogy nagy kedvelője a feszes feneke kényeztetésének is, amit örömmel nyugtáztam, hiszen magam is híve vagyok a hátsó bejárat használatának. Hamarosan készségesen ellazult, valahányszor végigsimítottam rajta és gyakorta elvette magának, amit megkívánt. Ha csak ránéztem, már begerjedtem a látványtól és eszemben sem volt ellenállni neki.

Ha lehetett egyáltalán kedvenc helyünk a szeretkezésekhez, az a patak mellett volt a bársonyos fűvön vagy a vízben a kis vízesés alatt. Teste csillogott a friss víztől, haja rásimult a hátára és amikor kihívóan megtámaszkodott a nedves köveken, belé hatolni sosem tudtam sokáig várni. Szerettem a nyakának arany pihéit. Még a hideg patakban üzekedve is azonnal forróvá vált a teste, ahogy ujjaimmal beletúrtam a nyakától kezdve a hajába hátulról, ahogyan lecsókoltam a vízcseppeket a formás nyakáról a vízesés alatti köveken mögé kerülve. Átöleltem és úgy játszottam melleivel, miközben a farkam a hátát bökölte álltában. Ilyenkor gyakorta folytatta egy kiadós franciával, mélyen benyelve vagy fogaival

kényeztetve farkamat, miközben ujjai a prosztatámat keresgették.

Szerette, amikor egészen uralhatott engem és figyelhette vágyamat, izgalmamat, elvezethetett újabb gyönyörökre, míg ajkai közé nem robbantam. Utána mosolyogva, utánozhatatlanul sugárzó szemekkel tisztogatta makkomat nyelvvel és ajkaival, bár ennek sokszor az lett a vége, hogy a legvadabb orgazmus után sem lohadtam le egészen és bizony a legkülönbözőbb pózokban nyársaltam fel és úztem a sikoltó kéjig, melyben gyakorta én is vele tartottam, együtt verve fel az erdő csendjét.

Sosem tudtam ellenállni, amikor fenekét az ölembe fúrva feküdt mellém, kevés sikerrel tette az ártatlan aludni vágyót. Imádtam viszont, amikor egy szeretkezés után együtt sodródtunk a kábult lebegésben és feledtük el a világot, ami körülöttünk élt.

Egy napon végre találkoztam a nővel, akivel kedvesem osztozott a szigeten. Olyan ragadozó pillantással régen találkoztam, amikor végigmért. Eközben szavaiból ráismertem üldözőmre, aki most magatehetetlenül feküdt az ő házában.

Tudtam, hogy mostantól kettős kihívás vár. A sziget társúrnőjének veszett szexuális éhsége, és a feladat, hogy el kell pusztítanom azt, akire nem kevés időt fordított már, hogy ő is hímhez jusson. A szex dolgát nőmre hagytam, mellette nem volt olyan nőnemű, akire rákívántam volna és ez nem a mennyiségnek szólt. Ilyen összhangra nem akadtam eddigi életem során és az ízlésünk is hibátlanul egyezett, azokban a szeretkezésekben, ahol ismert módon egyesültünk és azokban is, ahol új dolgokat fedeztünk fel együtt. Ő sem volt ellene sem az újnak, sem a mások számára perverznek tűnő módon szerzett közös kéjeknek.

Egy este elmondtam neki, ki az a hím, aki a sziget másik felén fekszik öntudatlanul és milyen választási lehetőségeim vannak, ha meg akarom tartani az életem. Vagy ő pusztul vagy nekem kell mennem mielőtt magához tér. Nőm gyakorlatias természetét tekintve nem okozott meglepetést a választása és a javaslata a helyzet rendezésére. Bár ebben a gyakorlatiasságban azért voltak feltételek...

Sierra

Franciában is jeleskedik. Úgy olvad a testem az ajkai alatt, mint a cukorka. Azt hiszem ez a szeretkezés egy vízváltó. Kóstol, ízlel, habzsol, beszívja az illatomat, ízemet minden érzékszervével. Előtte sem volt éppen gátlásos, sem tartózkodó, de ezután olyan fokú természetességgel létezik velem szimbiózisban, mintha nem is két különálló lény tenné, aki alig néhány napja ismeri egymást. Rohamosan gyógyul, de mégsem áll neki

hajót szerelni. Élvezi a pihenést, próbálgatja az erejét kétkezi munkában, s ahányszor valamelyikünk vágya szárba szökken - ez elég gyakran megeshet - szeretkezőnk. Legyen a nap bármelyik órája, valahogy olyan természetesnek tűnően öleljük egymást.

Megmutatom neki a környéket, felavatjuk a vízesést is. Hideg víz ide vagy oda, testünk forrón fonódik össze, s kemény férfiasága lágy ölembe simul. Az éjszakáink sem mentesek az izgalomtól. Kedvenc kiskanalas alvópózomban valahogy mindig fészkelődésnek indul a hátsóm, amire garantáltan felébred. Ő és a vágy is.

Az eddig is teljesnek hitt világom teljesen új dimenziót kap. Lángolok, égek, izzok érte! A testéért, s lassan, ahogy megismerem, a lelkéért is...

Meg is feledkezem arról, hogy nem csak ketten vagyunk a szigeten, amíg Lili meg nem érkezik az újabb gyógyszeradagért. Épp a délutáni sziesztaunkat töltjük anyaszült meztelenül. Mohó ragadozóként szemléli a férfit, látom rajta, hogy szíve szerint elnyúlna mellettünk és letámadná a prédáját. Nem ez lenne az első eset, de valamiért mégsem teszi. Nem mondom, hogy bánom, nincs ellenemre némi hármasság, de valamiért nem vagyok benne biztos, hogy kedvenckémnek is ínyére lenne a dolog. Lili jól kipanaszkodja magát, hogy az ő betege még mindig nincs magánál, majd elviszi az összekészített növényeket és visszamegy. Ekkor veszem csak észre, hogy édes hajótöröttemmel valami nincs rendben. Izmai, arcvonásai megfeszültek és meglehetősen sápadt is. Az oka is kiderül: nem kis választás elé állít. Vagy ő megy, vagy a másik...

Úgy, de úgy szeretném, ha ő maradna! Még sokáig! Annyira még nincs is jó erőben, hogy egyedül hajózgasson. Tehát a másiknak kell mennie...

Némi gondolkodás után úgy döntünk, hogy a legjobb az lenne, ha a másik páciens kórházba kerülne, s ott lehelné ki a lelkét. Szegény Lili lesz az áldozat, neki kell elszállítania, ha makacsul nem tér magához. Márpedig nem fog, erről kezeskedem. A délutánt kotyvasztással töltöm, melynek eredményeként elkészül egy nagyon alattomos főzet. Lassan és nyom nélkül öl. Kibírja majd a hajóutat a civilizációig, de a kórházban, amint nem kapja a szert, leáll a szíve és a tüdeje. Esélye sem lesz a túlélésre.

- Annak, amit teszek, ára van. Azt szeretném, ha itt maradnál. Nem kötöm meg, hogy mennyi időre, pontosan annyira, amíg mindketten maradéktalanul élvezzük az ittlétedet. Ha megkopik, elmehetsz. De azt nem szeretném, ha vélt kötelességek, helyesnek gondolt célok miatt visszaloholnál a régi világodba, csak azért, mert amit itt csinálunk, az nem "normális"! Azt is tudnod kell, hogy Lili szeretne belőled falatkát. Kedvedre van bízva, hogy hagyod-e őt harapni. Áll az alku?

Nőm vízvásztót emlegetett a minap kapcsolatunk okán és most már magam is így érzem. Az ajánlat, amit régi életem feloldozására kaptam tőle, nem akármilyen lehetőség egy új élet megkezdésére. Mégsem mondok azonnal igent rá. Egyfelől az én múltamat magamnak kellene lezárnom (mindeddig nem voltam rá képes), másrészt nem akarom őt belerántani ebbe a veszélyes játékba. De ezen felül ott van még, hogy egy ilyen alkuval akarva-akaratlan feltételek kötődnek az eddig paradicsomi közös létünkhöz.

Elmondom neki, megbeszéljük és...

Új ember ébred nőm ágyában másnap reggel. Úgy döntöttünk tegnap, hogy a mai napot vasárnapra nevezzük ki, amikor a szokottnál kevesebb ház körüli dolgot tervezünk. Besüt a nap az ablakon és én gyönyörködöm alvó nőm látványában. Csendesen felkelek és gyors reggelit kreálok kettőnknek. Még alszik, amikor a hideg vízben alaposan lecsutakolom magam, mielőtt ágyba vinném mindazt, amit ma reggelre neki szántam.

A kis ácsolt székre teszem a falatokat és visszacsusszanok mellé az általa szövött takaró alá. Álmában mormog valamit és befúrja arcát a vállam gödrébe, majd rám fordul, lábát és karját is átvetve rajtam, mint valami alvómackón. Kis idő kell ahhoz, hogy orra megérezze a tiszta víz illatú bőröm szagát és éppen ekkor egy csepp víz galádul az füle felé indul a hajamról. Nem éppen a reggeli szeretkezések embere, de most rám hasal és elhelyezkedik rajtam macska módra, lusta kényelembe.

Vigyorogva veszem észre, hogy bár látszólag nincs ébren, mégis vannak ébredező részei. Lába közt forrósodni kezd kedvenc bújóhelyem és hamarosan a forró nedvek is megjelennek arrafelé. Lassú mozdulatokkal ujjaim szánkázni kezdenek a hátán egészen feneke vágatáig. Borzolódó libabőrrel felel bőre a finomságra és lélegzete is gyorsulni kezd. Pozíciót váltva, még mindig csukott szemmel magába ügyeskedni feszesen meredező farkam, majd mint aki jól végezte dolgát, rám dől. Huncutul fészkelődik élvezve a nyársra húzást, és ajkán megjelenik egy halvány mosoly. Kezemet visszarakja magára és apró mozdulatokkal csípője is mocoogni kezd.

- Ébren vagy, tudom! - súgom a fülébe, mire vigyorogva rázza meg picit a fejét. - No jól van! Akkor álmodj valami huncutot. – mondom, és jól megmarkolva a fenekét mozogni kezdek benne, mire hüvelyével alaposan megszorít.

Gyengéden magam alá fordítom és mikor lábaival átkulcsol, mint egy kis majom, lassú mozdulatokkal dolgozni kezdek benne. Egészen kihúzom belőle, éppen annyira, hogy még a hegye érintse, majd lassan tövig

visszatolom belé a farkamat. Olykor körkörös mozdulatokkal folytatom, mielőtt megismételném. Közben ajkait éppen csak érintve az enyémeikkel kóstolgom, máskor gyengéden megharapom. Érzem, hogy teste egyre jobban beindul, de most a lassú szerelem ideje van. Gyönyörködöm benne képletesen és fizikailag egyaránt. Megérezve közeledő orgazmusát, mind annyiszor ritmust váltva megállítom, míg egy ilyen váltás után gyorsan a csúcsra engedem.

Előszöri veri fel a csendet sikolya a mai reggelen és sikerül elkapnom a pillanatot, mikor kezd lohadni a kék és újra felhajszolom a csúcsra, amitől a második élvezés után hosszan remegve szorít magához.

A mosdás most várhat kicsit, mellé fekszem, ő hozzám simul és együtt maradunk a közös kábulatban, ahonnan álomba zuhanunk.

Ki tudja mennyivel később ő lesz az első ébredő és ujjával narancslé cseppekből rajzol ízeket az ajkaimra, majd csókja közben a szájából itat meg. Mikor már éppen olvadoznék a kényeztetéstől, jégkocka csúszik végig a hasamon és nőm tökéletes időzítéssel menekül felháborodott pasija elől. Úgy, ahogy vagyunk, meztelenül kezdünk versenyfutásba, ami a patak öblénél ér véget, ahol magammal rántom a vízbe. Nagyon csobbanva landolunk. Ébredés teljesítve - újra.

A parton hanyatt dőlve nyúlunk el és nőm a jelek szerint a szokott telhetetlenségére ébredt, mert már ajkai között növesztgeti farkamat, a lehető leglehetőlenebb módokon játszva vele. A bokrok közül persze éppen ekkor kell kilépnie a szomszédasszonynak, friss tejszínnel teli csuporral a kezében.

Sierra

Sejtettem, hogy nem tud egyszerűen választ adni. Mert a múltat el kell intézni. Ugyan miért? Nincs társa otthon, a szülei rég meghaltak. Se kutyája, se macskája, csak egy robotos, stresszes munkája, talán már csak múlt időben, mert egyetlen munkahely sem vár túl sokat arra, hogy az eltűnt dolgozó visszatérjen! Az ellenségeinek meg nem jobb, ha azt hiszik, vízbe fúlt?

No mindegy, én ebbe nem szólok bele, ezt a döntést neki kell meghoznia, egyes egyedül. Arról azért még elalvás előtt mesélek neki, hogy a kapcsolatunk ettől nem lesz semennyire kötött, semmiféle feltételtől függő, egyszerűen esélyt kap arra, hogy ne érjen véget mondjuk egy hét múlva. Pont ezért mondtam azt, hogy addig maradjon, amíg mi ketten jól működünk. Hogy ez egy hét, egy év, vagy egy élet...azt csak a jövő dönti el.

Az éjjel tépelődhetett jócskán, mert nagyon korán ébred. Jócskán

előttem kipattanhatott a szeme, mert frissen fürödve, jéghideg testtel bújik mellém és még a tojásrántottát is megcsinálta, pont úgy, ahogy szeretem: egy jó nagy adag reszelt sajttal. Félálomban tépelődöm egy keveset, hogy először a hűvös testét kóstoljam-e meg, vagy a reggelit faljam fel, de most is a mohó testem győzött, s a szexet választottam először.

Félálomban fonódom rá a testére, s kérem tőle, adjon újra olyan gyönyört, amilyenre vágyom. Megkapom. Csipkelődik az álom és az ébrenlét határán is kéjenc nőjén, ám csak annyira, hogy ne ébresszen fel teljesen. Finom, lágy, ringató mozdulatokkal szeretkezik velem, hosszú, nyugodt mozdulatokkal nyársalja fel barlangomat. Szomjasan szívom őt magamba, s hagyom, hogy a testem irányítson most, az elmém még alszik. Ennek eredménye (vagy inkább jutalma?) egy hullámvasút, ami a gyönyörök csúcsára reptet, s ott megáll, hogy aztán, miután kiélveztem minden pillanatát, a megnyugvást hozó mélybe zuhanjon.

Még egy darabig nem térek magamhoz, élvezem a félkábult lebegést, de végül győz a gyomrom, ami korogva követeli a jussát. Komótosan megreggelizem, miközben gyönyörködöm a hanyatt alvó pasiban, akinek még így álmában is áll a farka. Muszáj felébrednie, kár ennyit aludni!

Némi narancslével és jégkockával életet lehelek belé, majd elnyargalok előle, mielőtt megtorolná gattetemet. A vízben alaposan kihancúrozzuk magunkat, annyira biztosan, hogy kedvem támadjon a nap második szeretkezéséhez. Erre azonban még várnom kell egy keveset, mert éppen kőkeményre állítom a hideg vízben lelankadt szerszámot, amikor megérkezik Lili egy jó adag tejszínnel, cserébe a gyógyfüvekért.

Nem nagyon zavartatja magát, valahogy teljesen természetesnek veszi, hogy így és itt talál minket. Tudja ő nagyon jól, hogy meglehetősen jó a szexuális étvágyam, ez az idetévedt hím pedig igazán mutatós példány. Ahogy végigméri, látom, neki sem lenne ellenére hogy belekóstoljon egy kicsit a farkába.

Azzal a mozdulattal, ahogy letelepedik mellénk a pokrócra, kibújik a ruhájából és anyaszült meztelenül megterít a tízóraihoz. Kosarából eper, málna és szeder is előkerül, a tejszínt pedig kis tálkába önti. Belemárt egy nagy szem vérvörös epret, a felét leharapja, a másik felét pedig kedvesemnek kínálja. Pillanatnyi tétovázás után elfogadja a falatot, s viszonozza a gesztust, két kezével mindkettőnk felé. Míg így eszegetünk, nekem kicsit másfelé jár az agyam. Lili a gyógynövényekért jött. Tehát, míg itt van, meg kell tudnom, a két összekészített csomagból a gyógyszert, vagy a gyilokszert adjam-e oda? Azt viszont egyáltalán nem kívánom befolyásolni, hogy ez a gyümölcssevés pontosan hogyan folytatódjon. Ezt nekik kettőjüknek kell lemeccselniük.

Visszaszaladok a házhoz a szerekért, s messziről, Lili háta mögül mutatom a kék szalagos csomagot, s a piros szalagos végzetes keveréket. Kérdő tekintettel nézek rá, nem húzhatja tovább a választ. Két falat gyümölcs között aprót bólint, így a kék szalagos visszakerül a házba, s a gyilkos füvekkel térek vissza a pokrócra. Kíváncsian szemlélem, hogy hogyan is alakulnak a dolgok, s mit is tesz majd a pasi, amikor a gyümölcsöt adó ujjak elkezdenek kalandozni a testén...

Alfa

Nocsak! Formás, egészséges és erős parasztlány a szomszéd és ő is annak a híve, hogy minden pasit először a gyomrán és csak aztán a farkán keresztül.

Várva a hatást elnyúlik mellettem pucéron. Etetgetni kezd tejszínes eperrel. Zavarban vagyok, mert újonnan lelt nőm mellett nem vágyom másra, de nem tudom milyen alkut kötöttek. No, enni azért lehet, abból nem lehet baj, sem sértődés. A mellé felszolgált pucérság ezek szerint helyi szokás. Az sem derült még ki számomra, hogy a két nő miként viszonyul egymáshoz, ha szűkös az ellátmány, mint amikor csak egy hím van kettőjüknek.

Korán kelhettem, mert elálmosodom és csak haloványan dereng, hogy az etetésen kívül másra is bejelentkezett a szomszéd nőtény. Álmomban fura dolgokat látok és érzek, majd hamarosan álomtalan kábulatba sodródok a fura látomás után.

Nőm egyszerre aggódó és haragos pillantásával találkozom először, mikor magamhoz térek. Ahogy lassan feleszmélek, kezd tisztulni a kép. Olyasmi történt velem, mint még soha. Kiütöttek és megerősakoltak egyszerre. Nem volt béléstől mentes a tejszín vagy az eper, netán egyik sem. Most már az a kérdés, hogy a kétféle érzelemből nőm arcán melyik, kinek szól? Éppen ideje tisztázni ezt.

Mint kiderült, valóban osztottak eddig a felbukkanó zsákmányokon, de a szomszéd most túl messze ment. Ő is mestere a növényi főzeteknek és nem egyszerűen dugni akart, de szaporodni, mert bennem jó tenyész anyagot vélt felfedezni. Kedvesem dühe az erőszaknak szólt és mi tagadás, engem is bosszant a dolog, hiszen ez nem hízelgő, de megalázó inkább. Kedvem is lenne felelősségre vonni a nőtényt, de kedvesem lebeszél az első haragomból adódó következményektől tartva. Ő már lerendezte, mondja, és örökre levakarja rólam, ha ezt akarom. Tedd meg, ha nem akarod, hogy a magam módján én tegyem! Megígéri és innentől már enyém a teljes figyelme megint.

- Az vagy, akit eddig csak álmodtam – mondom neki. - Szeretnék maradni, Veled amíg mindketten ezt kívánjuk.

A mosoly ami arcára kiül, több minden válasznál. És én sem érzem könnyelműnek magam.

Olyan szenvedélyesen ölel, hogy testem hamar elfeledkezik az erőszakról. Újra reagálok rá és most egy végtelen, kényeztető hosszú szeretkezésbe torkollik a korábbi felfordulás. Hátára fordítom és ajkaival játszom, míg kezem bejárja testét. Ujjaim végigszaladnak nyakának formás ívén és hamarosan mellének bimbói körül bóklásznak. Ajkaim is követik és nyelvemmel járom körbe ezeket a bimbókat, miközben véletlenül sem érek hozzájuk. Forró lehelettemmel simogatom csak őket, amint egyre keményebben meredeznek.

Átadja magát a kényeztetésnek én pedig élvezem az élvezetének minden jelét. Keményedő bimbóit, gyorsuló lélegzetét, forrósodó testét és a meginduló nedvei illatát. Most érintem meg bimbóját először, majd harapom meg gyengéden, megszívom és közben nyelvemmel masszírozom. Másik melle sem kerül hátrányba, hiszen azt ujjaim kényeztetik. Meglepetésemre, hangos hördülése és megfeszülő test jelzi az orgazmus rohamát. Nem állok le, csak nézem arca változásait, kitáruló száját, a közeledő gyönyör jeleit arcán és utána az egyre jobban szeretett sikolyt, miközben körmeivel végigszántja hátamat.

Nem engedhetem csitulni, mert most fölébe kerekedem és merev szerszámom becsusszan barlangjába, ami forró és csordultig telt nedveivel. Még az előbbi gyönyör hullámain törünk felfelé újra és együtt robbanunk. Én telelövöm őt, ő pedig hatalmasat élvezve szorít magához lábaival, mielőtt kipukkant léggömbként ernyednek el izmai.

Hanyatt fordulok és őt is magammal viszem, hogy rám feküdve merüljön el a kék utórezgéseiben és oldódjunk fel egymásban úgy, mint mással még soha. Őszintébb szeretkezést még meg nem éltem senkivel, valami mély, ősi összhangban létezik a testünk és csak azt kívánom, hogy ez soha ne múljon el. Ha ez sikerül, akkor itt lesz számomra a végállomás. Mellette, vele, benne. És ez még csak a kezdet, hiszen alig voltunk még együtt és alig tudunk még egymás világáról az érzéseken és megérzéseken túl.

Sierra

Erre nem számítottam...Lili, ahelyett, hogy annak rendje és módja szerint elcsábítaná a hímet - amihez egyébként nagyon jól ért - egyszerűen elkábítja valami ki tudja mivel, s mire a házból visszatérek, éppen végez a

megerőszkolásával! Vagy a jó ég tudja hogy is kéne nevezni azt, ha egy nő egy félig magatehetetlen, félig öntudatlan férfival szeretkezik.

Dühösen kérdőre vonom, miközben ő lustán elnyújtózik, de szívem szerint alaposan megpofoznám! Egyszerűen nem érti, hogy miért rossz, amit tett. Kitalálta, hogy gyereket akar, még hozzá ettől a hímtől. Láta rajta, hogy önként azért nem kaphatja meg, mert a pasi lila köddel a fejében csüng rajtam, így aztán...

Az események után nem is igazán bánt a lelkiismeret, hogy tudatlanul is, de ő végzi a piszkos munkát. Megkapja a piros szalagos kosárkát, és megkérem, hogy akarata ellenére ne közelítsen. Pláne ne kábítsa már el! Sosem kellett így hímet fognunk, ne most kezdjük. Megegyezünk benne, hogyha két nap múlva sem tér magához a védence, elindul vele a városba, de nagyon reménykedik, hogy erre nem kerül sor...

A veszekedéstől még mindig remegve telepszem le szegény kótyagosom mellé, cirógatással ébresztem, majd ahogy szép lassan eszébe jutnak a dolgok, igyekszem lecsitítani őt. Semmi értelmét nem látom annak a tervének, hogy átrobogjon Lilihez és jól legorombítsa. Egyrészt mert már megtettem, másrészt meg... Ő egyelőre csak vendég itt, aki könnyen megkapná, hogy ha nem tetszik valami, el is lehet menni! Egyáltalán nem szeretném, ha ilyen vágnának a fejéhez. Lilit úgysem fogjuk sokat látni mostanában, legfeljebb még egyszer, mielőtt elindul a betegével.

Hogy eltereljük a gondolatainkat, szeretkezni kezdünk, gyengéden, becézón, úgy, mintha ebbe a szeretkezésbe akarnánk sűríteni minden érzelmünket. Először a melleimmel szeretkezik, egészen addig, míg végigborzolja testemet a gyönyör. Aztán összeforr a testünk, mélyről feltörő sóhajjal, hogy a közös beteljesülés se maradjon el. Álomba szenderedünk, kábult, jóleső lebegésbe, ahol újra és újra átéljük minden percét a gyönyörnek...

Délután még mindig Lili galádságain jár az eszem, s minden izmom csomóba feszül. Kedvesem észleli rajtam, ahogy a terasz hintaágyán lustálkodunk - elvégre vasárnap van - és felajánl egy frissítő masszázst. Idejét nem tudom, mikor masszíroztak meg utoljára. Ez egyike azon "világi" dolgoknak, ami hiányzik. Mindig is imádtam a kényeztető masszázst, bármelyik fajtáját.

Lelkesen nyúlok végig meztelenül a matracon, kezébe nyomva egy üveg levendulaolajat. Ő is megszabadul attól a jelképes ruhától, amit visel, s fölém térdel. Erőteljes, határozott mozdulatokkal olajat dörzsöl a hátamba, a nyakamtól indulva, egészen a fenekemig. Ezután módszeresen és alaposan megdolgozza a hátam minden izomcsoportját, én pedig fokozatosan ellazulok. Amikor a fenekemhez ér, hosszan időzik, én

pedig...én pedig újra izgalomba jövök. Halk dorombolással tudatom vele, hogy nagyon is kedvemre való, amit művel velem, különösen az az észlelés tölt el jóleső borzongással, hogy a farka kőkeményen moco rog félgömbjeim vágatában. Egy idő után nem bírok nyugton feküdni, fészkelődök egy kicsit, ő pedig készségesen segít abban, hogy a lábaimat szétnyithassam.

Hatalmas önuralma van. Töretlen lendülettel masszírozza a fenekemet, csak időnként incselkedik a hátsó bejáratommal, ami készséggel ellazul érintése nyomán. Végtelen időnek tűnik, mire végre a farkát is megérezem újra a testemen. Forrón furakodik befelé, s nyitogatja a bejáratot. Megkönnyebbült sóhajjal nyugtázom, amikor végre belém nyomul, lassan, kízóan lassan... Végre kitölt teljes hosszamban. Önkéntelenül rászorítok, amitől még jobban megkeményedik. Feszít, kitölt...nagyon izgató!

- Dugj meg Kedves, keményen! - nyöszörgöm, mielőtt végleg elmerülök ennek a szeretkezésnek a gyönyörében.

Alfa

Mosolyogva gyönyörködöm háta ívében, ahogyan folytatódik feneke dombjai között. Beleszerettem ebbe a nőbe mindenestül. Ez nem a megmentett hajótörött hálája, hanem a felismerés, hogy olyanra találtam, akit egy életen át kerestem eddig. Akiben feltétel nélkül megbízom, akit olyannak szeretek, amilyenné formálódott mire talá lkoztunk, akivel minden olyan természetes.

Végigsimítom a hátát, majd kezembe öntök egy kis olajat, hogy melegedjen még lassan. A többi t a napra állítom, jó lesz az még a folytatáshoz. Fölé térdelek, fenekem a feneke dombjának támaszkodik és kezeim beszélgetni kezdenek a testével. Szeretem az érzést, amikor az érintésemre, görcsöt és feszültséget oldó mozdulataimra válaszol a test. Ahogyan simulnak az izmok, ahogyan eltűnik a gerinc merevsége és lassan szinte elterül, elolvad fektében. Lassú, módszeres mozdulatokkal faggatom a hátát, derítem fel a legkisebb csomókat is. Nyakától indulva formálom elégedett macskaboldogsággá a nőt, akibe végzetesen beleszerettem. Halk, mormoló dorombolással nyugtázza ténykedésemet, én pedig teli képpel mosolygok. Olykor behunyom a szemem, hogy kezeim még finomabb érzékelésre hangolódjanak és beszélgethessenek minden porcikájával. Élvezem a masszázst és észre sem veszem mennyire fut az idő.

Lejebb csúszom, hogy dereka és feneke is megkaphassa amit jó szívvel adhatok neki. Mikor feneke dombjaihoz érek, a vágyam nem bír már magával és farkam keményen ágaskodni kezd. Nem engedek még a vágnak, folytatom a két farpofa kényeztetését, olykor körmöm hátát

végighúzza az oldalunkon. Nézem, ahogyan testén végigfut a könnyű borzongás, felmeredő arany pihék kísérik az útját. Libabőrözik. Nem ismétlem túl gyakran, nehogy megtörje a masszázs varázsát.

Folytatom a két domb völgyében és ehhez széttárom combjait. Az olaj illata keveredik nedvei ősi illatával és vágyam még magasabbra hág. De combjai nem lehetnek mostohák, így a lazító gyúrásban ők is részesülnek.

Befejezván a kényeztetést, másképpen érintem már a pompás testet. Ujjaim felfelé siklanak combjain és punciját még intenzívebb csordogálásra ösztönzik. Könnyű ujjakkal szeretgetem a punci és a hátsó bejárat közti részt, mire fenéke bejárata könnyedén ellazul. Eszemben sincs ellenállni ilyen invitálásnak és szinte akadálytalanul csusszan belé méreteresre duzzadt vesszóm. Mélyen és hosszan kitölti mielőtt megmozdulnék. Minden mozdulatomra jóleső nyögéssel válaszol és rám szorít, amikor a belső záróizmokat ingerelve majdnem teljesen kihúdom magam, mielőtt mélyre döfnék megint. Rám tolja magát sürgetve a tempót és nekem sem kell kétszer jelezni. Keményen nekilátok és már csak arra várok, hogy a csúcsra érkezzen mielőtt magamat is elengedem.

Teli tudónkból hangosan szakad ki a gyönyör kiáltása és hátához simulva várom csitulását. Miután kikerget magából mögé fekszem, és testem vonala követi az övét.

Körmömmel végigszántok könnyedén az oldalán, mire felhördülve összerándul, amolyan orgazmus közeli módon. Elvarázsol az összhang, ami olyan természetesen állandó kettőnk között. Megcsókolom nyakának arany pihéit, amibe újból beleremeg. Hagyom tovább lebegni és csak szememmel járom be testének hajlatait.

Szemem sarkából látom megint a bokor rezdülését. Nem állat az, hanem a sziget rajtunk kívüli egyetlen mozgásképes lakója, a szomszédasszony. Kukkol már megint.

Nem szólok kedvesemnek, hiszen megértettem már, hogy szereti, ha más is látja az örömét, mennyire vágyom rá és milyen hatással van rám. Büszke arra, amit egymásban megleltünk, a kapcsolatra, ami tökéletesebb mindennél, amiben korábban részünk volt. Nem más ez, mint a maradéktalan bizalom és feltétel nélküli szeretet, amit megkoronáz a szerelem és a féktelen vágy a másik teste iránt is. Ez az alap, ami nélkül csak technika a szeretkezés, üres héj. A kettőnk egymásra találása a szerencsének és a jókor jó helyen létnek keveréke. Olyan állapotunkban hozott össze a vihar, amikor mindketten készek voltunk egy feltétel nélküli, őszinteségen alapuló kapcsolatra és testünk is egymásra talált. Nincsenek tabuk, mert nem leltünk olyan vágyra, ahol a másik ne akart volna velünk szállni akár az ismeretlenbe is.

Ott a bokor mélyén pedig aki felizgul azon, ami nekünk természetes, képzelem, hogy rá vágnak és őt ölelik, s repítik a csúcsra, vagy ő tudja adni azt, amiből ilyen boldog nyugalom születik az orgazmus után. Nem hiszi, hogy alkalmas erre a való életében (vagy csak fél) és képtelen a feltétlen odaadásra, ami nélkül nem juthat oda, ahol mi járunk. Olykor sajnálom ezeket a szerencsétleneket, ha olyan bajuk van, ami netán képtelenné teszi őket az ilyen fokú kölcsönös odaadásra. Máskor undorodom tőlük és próbálok távol maradni tőlük. Mások intim együttlétére beinduló gerjedelmük beszennyezni kész azt, akarva - akaratlan.

Behúzó a függőnyt, hogy ne tapadjon ránk éhes pillantása, és élvezkedését ne a mi csodánk táplálja tovább. Már nem lep meg, hogy meg sem próbált emberien közeledni felém, hanem az erőszak volt az első lépése rögtön.

Karomba veszem kedvesemet és eltölt a végtelen gyengédség, ahogyan kisimult arcában gyönyörködöm és ujjaim bejárják bőrét. Szeretnék még több örömet, szeretetet és szerelmet adni neki és örülni az örömeinek, boldogságának.

Szeretem!

Sierra

Akkor, abban a pillanatban azt gondolom, hogy ezt a gyönyört semmi, de semmi nem szárnyalhatja túl! Lebegek néhány centivel a föld felett és mohón bújok kedvesem ölelő karjai közé, hogy amúgy is gondtalan életem minden realitásától elszakadva élvezzem ki ezeknek a perceknek minden cseppjét.

A percek napok követték. Lili szó nélkül elhúzott védencével a szigetről, ez csak 4 nap múlva tűnik fel: hiányolom, hogy nem jött a gyógyszerért. Kedvesemet hátrahagyva ballagok át hozzá, s látom, szép rendet hagyva maga után elment. Kecskéi szabadon kószálnak, szegények már nagyon várnak arra, hogy valaki megfejjje őket. Megteszem, s átviszem őket magunkhoz, ne essen bajuk.

Kedvenc pasimat nagy barkácsolás közben találom, a hajóját szedi rendbe bőszen. Egyetlen pillanatra félelem hasít belém, hogy talán el akar menni, azért csinálja, de aztán hamar rájövök, hogy az nem lehetséges. Úgy ölelt, úgy csókolt, úgy szeretkezett velem néhány órával ezelőtt, mintha az élete függne rajta. Mint minden szeretkezésünkről, a ma reggeliről is azt mondhatom csak: különlegesen jó volt. Tökéletes!

Nem veszi észre, hogy megjöttem, így letelepszem a parti sziklák egyikén, s figyelem, hogy a keskeny homokfövényen hogy ténykedik.

Félmeztelenül dolgozik, felsőtestének izmai gyönyörűen mozognak munka közben. Jó ránézni, nagyon jó... Végül észreveszi, hogy visszaértem, s lelkesen meséli, hogy nem túl komoly baja van a hajójának, így pár nap alatt kijavítja, s ha kedvem van, akkor elmehetünk vitorlázni néha. Kicsit bizonytalan, hisz nem tudja, hogy vajon hogy viszonyulok az efféle "világi hívságokhoz"? De megnyugtatom, hogy a természet bármely részét szívesen csodálom, s amit csak hajóval lehet, hát azt hajóval teszem. Márpedig az ő hajója kényelmesebbnek látszik, mint az én kis bárkám, arról nem is beszélve, hogy az most épp Lili kormányzása alatt hasítja a vizet, a jó ég tudja merrefelé éppen.

Addig is ideje vacsora után nézmem, úgyhogy veszem az uszonyomat és úgy döntök, szerzek néhány kagylót a sekély partokon. Kedvesem velem akar tartani, hát nem tartóztatom. Hisz nem megyek messze, csak néhány száz méterre a homokos fövenytől, ahol remek fésűkagylók laknak, tudom. Nagyon lelkes, készségesen leveszi rólam a ruhámat, közben lágyan végigsimítva minden porcikámat, majd ő is megszabadul a nadrágjától, s nekiindulunk. Néhány percig játszunk a sekély vízben, pajkos vízi-csatát is kezdünk, végül tényleg a vacsiszerzésre koncentrálnak. Mint kiderül, nem egy nagy bűvár, így az ő feladata lett, hogy a magunkkal hozott hálóban őrizze, amiket én felhozok, újra és újra alámerülve a mélybe. Ezt a feladatot mindig élvezem: egyszerűen jól esik sellőként liftezni a tenger végtelenségében, még akkor is, ha az emberi tüdő kapacitása miatt ez meglehetősen korlátosan művelhető. Az imádott férfi el van bűvölve. Élvezettel szemléli, ahogy tökéletes szabadsággal mozgok a vízben. Amikor eleget gyűjtöttem, hanyatt fekszem a szelíd hullámokon, s kezemet tarkóra téve gyönyörködöm benne. Mellém hever, és amikor rájön, hogy egész pontosan hogy is kell művelni a lebegést, könyökünket összeérintve élvezzük a létezést. Mert létezni jó. Különösen vele.

Aztán a gyomrom korgása jelzi, ideje sürgősen megennünk, amit fogtunk, s gyors tempót diktálva úszunk vissza, hogy néhány perc alatt összedobjunk egy jócskán fokhagymás kagylóvacsorát a szabad ég alatt rakott tűzön sütvé.

Alfa

Lecsendesedett az eső nélküli vihar, amit a nem kívánt események okoztak. Úri dolgunkban miénk lett a sziget valamely időre. Lassan haladtam a vitorlás javításával is. Láttam kedvesemen, hogy eszébe jutott erről: mi végre is dolgozom vele. Bár nem mondtam neki külön, de azt, amit vele megtaláltam ismerkedésünk óta, nem adnám semmiért.

Teljesnek érzem az életemet mellette és ez új érzés. Remélem nem csal meg a vérem, és nem jön az eddig olyan óramű pontossággal három évente jelentkező vándor ösztönöm. Most úgy érzem, hogy stílusosan szólva révbe értem.

A hajó a legjobb eszköz a közös felfedezésekre itt távol a kontinenstől. Természetes eszköze az éléstárunk bővítését szolgáló vízi vadászatoknak, vagy éppen annak a szüretnek, amire most indultunk.

Régi rossz élmények akadályoztak meg egykoron abban, hogy beleszeressek a bűvarkodásba. A víztől nem félek, de aligha lesz belőlem olyan vízi-lény, mint nőmből az évek során. Gyönyörködöm benne, ahogyan létezik ebben a közegben: természetes keretlenséggel és ösztönös óvatossággal ismerve önnön korlátait.

Most is pillanatok alatt leszüretel annyi friss kagylót, amiből pompás lakoma kerül a parti tűz mellett. Nocsak! Nem is vegamániás a lelkem! Úgy falja a kagylót, mint a magomat szeretkezéseink során.

Elnyúlunk a langyos esti melegben a tűz mellett és csak csendesen éljük egymást. Betölt minket a létezés oly ritka hibátlan pillanatainak egyike. Itt és most nem akarunk többet, jobbat és szebbet, mint ami jutott nekünk.

Mellém húzódik és lassú mozdulatokkal simogatja a hátam, miután hasra fordulok. Jóllakottan mormogok, vadászatból érkezett kandúr módján, bár zsákmányom nagyon is élő. Hirtelen elhatározással elhelyezkedik a hátamon és hajammal kezd játszani, majd kicsit vackolódva elszunyókál. Édes takaróm alatt nekem sem kell sok hozzá.

Némi nyüzsgésre ébredek, de a hangok nem a kedvesem felől, hanem körülöttünk, mindenhol jönnék. Míg aludtunk, feljött a hold és a parton tengeri teknősök százai ássák gödreiket, rakják tojásaikat. Csendben szemlélem a feléledt partot, a kikötött vitorlást, hátamon a kismacskaként alvó nőmmel, míg lustán nyújtózkodva felébred.

A tűz kialudt, de egyikünknek sem akarózik visszamenni a házba, így beúszunk a dagály miatt messzebbre került hajóhoz. Kerül egy üveg portói a megmaradt készletekből és a fedélzeten elnyúlva kortyolgatjuk csendben. Rám hajol és ajkaival játszani kezd a bőrömön, birizgálva szőrszálaimat, hús ajkaival csókra csábítva. De most kivételesen ő akarja vezényelni a következő percek történéseit. Lassú játékba kezd jócskán feléledt szerszámommal, miközben ujjai sem maradnak tétlenek. Mikor eléri prosztatámat és masszírozni kezdi, az addig sem lanyha vesszóm még jobban ágaskodik. Makkomat óvatosan fogaival simogatja, megszorítja olykor, majd lejjebb keresve fogást velük a bőrt kezdi mozgatni, olykor a makkot is befedve vele. Mikor úgy dönt, hogy ebből már sem keményebb, sem nagyobb szerszám nem lesz, nem ad kegyelmet, hanem fölém guggol.

Miközben alsó ajkai játszanak vesszőmmel, ajkai számra tapadnak mohón, mellei mellkasommal játszanak. Nyelve mohón furakszik az enyém felé mire én ajkára tapadva szippantom ki belőle az utolsó csepp levegőt. Nem szakad el tőlem, akárha merülni készülne és a hátsó bejáratba csusszantja be szerszámomat, majd tövig beleül. Felegyenesedik, körmei végigkarcolják a mellkasom bőrét közben, és rám szorít keményen.

Lassú, hosszú mozdulatokkal körözni, majd föl és le mozogni kezd, semmit sem sietve el. Közben ujjaim a petefészkei felett játszanak bőrével, aminek hatása most sem marad el. Egyre kevésbé tudja fékezni türelmetlen vágyát. Lefogja két kezem és kicsit felemelkedve céltudatosan gyorsít az orgazmusunk felé. Eközben tócsába gyűlnek nedvei a hasamon, folytonos utánpótlással puncija felől. Sikolya felveri az éjszaka csendjét és magam sem maradok le sem az orgazmusban, sem a jóleső hörgő hanggal.

A parton a teknősök a maguk módján örökítik tovább életüket és a feltámadó éjjeli szél simítja körbe összefonódó testünket, miközben nőm továbbra is magában tartva engem rám borul, és hajának sátra arcom bőrével játszik.

Lassan éledve a hullámok és az orgazmus által kiváltott lebegésből, nőm éjjeli úszásra hívogat. Nem kell kétszer ismételnie, mindkettőnkét magába fogad a meleg tenger vize. Minden mozdulatunk foszforeszkáló nyomot hagy maga után a vízben. Most van ezeknek az apró lényeknek a szezonja. Sejtelmesen fénylik fel a víz minden karcsapásunk után, és ha megállunk, a vizet taposva merítünk ebből a fényből. Tenyerünkben hunynak ki a kis lámpások egymás után. Olykor egy teknős indul vissza ismeretlen tájak felé, és a testét ugyanúgy követi kondenzcsíkként a fény, a mélybe tartó útja során is.

Elfekszünk a vízen és némán szemléljük a galaxis milliárdnyi csillagának fényét, időtlen békés lebegésben érintve egymást.

Sierra

Lusta esténk van, nincs semmi muszáj dolgunk. Végül a vitorláson kötünk ki, s alaposan becsicscentek attól a mézédés portóitól, amivel kényeztet. Ezután, ha lehet, még gátlástalanabbul szeretkezem vele, mint tettem ezt vele bármikor. Játsszom a testével, s élvezem, hogy "hatalmam" van őt felizgatni, s az égig repíteni. Megteszem ezt, de közben persze a saját élvezetem sem marad el.

Ezúttal a lebegéshez a vizet választom, magammal húzva a szeretett férfit. Ő annyira nem vízimádó, de azért velem tart. Úgy érzem, meg fogja szeretni ezt is, mert egyszerűen jó. Egyedül is, de vele még sokkal jobb!

Kényelmesen lebegve szemléljük a szikrázóan csillagos eget. Hullócsillag is akad, én kívánok...kívánok egy boldog életet - vele. Betoppant az életembe, s most már üres lenne nélküle. Részévé vált, utátnám ha kiszakadna belőlem. Rásandítok, hogy ő vajon mit kíván? Vagy egyáltalán hisz-e ebben a babonában?

Elmélyed a gondolataiba, üres tekintettel néz felfelé. De jó volna tudni, hogy ő mire gondol. Nem kérdezem végül, ő nem mondja.

Amikor fázni kezdünk, némán úszunk a partra. A ház mellett lévő zuhanytartályból lemossuk egymásról a sót gyengéd, becézó mozdulatokkal. Langyos víz kényeztet minket, sóhajtva élvezem. Vastag, puha törölközővel törölöm végig a testét, ahol egy-egy csepp megbújik, ajkammal szárítom fel.

A hatás nem marad el. Gyönyörű farka ismét ágaskodásnak indul, én pedig elé térdelek, számba veszem, majszolni kezdem. Bőrén még érezni lehet a tenger ízét, ami keveredik a saját, semmivel össze nem téveszthető ízével. Nyelvem játszik vele, hol finoman, hol erőteljesen. Szeretem, ahogy lüktet az ajkaim között. Halk nyögés a válasz, és egy pillanattal később már felkap, mint egy tollpihét, és gyengéden az ágyra tesz. Csuklóimat összefogja a fejem fölött, a másik kezével pedig finoman végigsimít a testemen. Most nem kell ennél több. A testem feléled, jóleső borzongás fut rajta végig, s készségesen tárom szét combjaimat. Nem hunyom le a szememet, nagyon jó nézni az izgatott férfit. Nézem őt, közben az izgalom belekúszik minden porcikámba.

Végre könyörül rajtam. Fölém ereszkedik, belém hatol és lassan, végtelen szeretettel szeretkezni kezd velem. Összeforr a két test, tán nem is kettő már, hanem egy. Hosszan szeretkezünk, a csuda tudja meddig. Mohó testem az elején még kiált a mielőbbi kielégülés után, de aztán...aztán rájön, hogy az csak a finálé, s addig a fődarabban neki még nagyon sok gyönyör jut. Mesterien érzi azt, hogy adott pillanatban mi a legjobb kettőnknek. Persze eljön az ideje annak, hogy jöjjön a beteljesülés. Együtt sétálunk a csúcsra, hogy hosszan ott maradjunk, egészen hosszan. Ebből az estéből már nem emlékszem másra. Kábult ájulatba bódulunk, álmodva a valóságot.

Alfa

A sikeres próbaút után kedvet kaptunk a hajózáshoz. Másnapra összecsomagoltuk a két napos útravalót, elláttuk a jószágot és kora reggel nekiindultunk a felhőtlen kék ég alatt, hogy felkeressük a legközelebbi lakatlan szigetet egy kis hegyi túrára és búvárkodásra. Kedvesem szerint a

szigeten állítólag vannak olyan barlangok, amiket csak víz alatt lehet megközelíteni a tenger felől. És hasonlóak azokhoz a karibi barlangokhoz, ahol egész ökoszisztémák fejlődtek ki, amik sosem látták a tengert, mégis tengeri jószágok.

Pár óra alatt elértük a szigetet és egy csendes öbölben kikötöttük a vitorlást. Kis tüzet raktam, hogy indulás előtt feltöltsük magunkat erővel egy jó kis reggeli során. A sült kagyló után jól esett a fiatal kókusz, amiket a parti pálmák alatt találtunk. Zselés belseje finom csemege volt. Indulás előtt még nyújtóztunk egyet a parton a reggeli langyos melegben. Nőm elégedetten nyúlt el a fehér homokon és nem tudtam megállni, hogy fokozzam elégedettségét. Tengervíztől sós bőrét élvezettel kóstolgattam és nem kellett sok biztatás ahhoz, hogy fergeteges szeretkezés legyen a dologból. Mindkettőnket feldobott a nagyszerű idő, a kellemes szellő és a vágy, ami menetrendszerűen érkezett, ahogyan egymásba kóstoltunk. Most nem akartunk semmi mást, semmi bonyolultat vagy trükköset, csak egy orgazmust amilyen intenzívet csak lehet. A parti homokban adóztunk a misszionáriusok emlékének és oldal hemperedve karunkat széttárva élveztük a kéz utórezgéseit.

A biztonság kedvéért egy közeli kis barlangba hurcoltuk a készleteinket, amit jókora kővel zártunk el kíváncsi jószágok elől.

Magunkra öltöttük a bűvárruhát és ezúttal én is kapható voltam egy kis merülésre, hiszen olyan világ várt ránk, aminek nem tudott ellenállni a kíváncsiságom. Még egy utolsó pillantás a napsütötte partra és nőm vezetésével máris elindultunk a titkos világ felé.

Meglepően hamar sikerült elérni a nem túl tágas csőhöz hasonló bejáratot, és nagyjából 6-700 méter után már világosodott a másik végén. Amikor felmerültünk, egy kráterhez hasonló képződmény alján találtuk magunkat. Felpillantva láthattuk az eget is úgy 1000 méter magas kőfalakkal keretezve. A víz kristálytisza és zöldes színű volt, akár egy tengerszem. Kis part volt körben egy sziklaperem jóvoltából és zöld növények buja sűrűje borította a falakat, ahol ezernyi pillangó kavargott, olykor odébb rebbenve a közjük csapó madarak elől. A víz csak úgy nyüzsgött az ártalmatlan óriási medúzáktól, és kicsit kifújva magunkat, készültünk vissza felfedezni a tavat, amikor a vízszint hirtelen csökkenni kezdett. Óvatosan feljebb húzódtunk, és nem volt hiába való az óvatosság. Hamarosan bugyogva tört föl a víz megint, és ha a parton maradunk, elsodort volna a jó három méterrel magasabbra kerülő szintje. Találgattuk, mi lehet ez a jelenség, miközben megisméltődött még négyszer.

Eltelt egy óra is mire bemerészkedtünk újra, és ezúttal inkább kifelé vettük az irányt, elbizonytalanodva a látottaktól. Igyekeztünk mielőbb

kiérni, mert a rossz érzés valahogy befészkelte magát a szívünkbe.

Mikor a felszínre emelkedtünk, először levegőhöz is alig jutottunk a meglepetéstől. Azt hittük, hogy másik járaton jöttünk vissza, mert a part kicsit sem hasonlított arra, amit indultunkban magunk mögött hagytunk. A hajó sehol és a part is tele volt kidőlt pálmákkal, némelyikük összetörve feküdt a korántsem fehér homokon. A látvány emlékeztetett a filmekre, amit a thai cunami után forgattak a letarolt tengerpartokon.

Sierra

Kedvest sikerült rávenni némi bűvárkodásra. Tudom, hogy nem volt könnyű rászánnia magát, de ez a hely olyan szép, hogy látnia kell! Egy finom szeretkezésből bátorítást nyer, s ahogy a kielégült kandúrképet nézem, azt hiszem, hogy most a világ végére is utánam jönne. Akkor még nem is gondolom, hogy pontosan ez ment meg minket a világ, illetve az életünk végétől.

Alig 20 percbe telik, hogy beérjünk a kősziklák közé, a zárt akvárium csodavilágába. Akarom, hogy lássa a színeket, akarom, hogy lássa a formákat, s érezze azt a végtelen nyugalmat, amit a víz áraszt magából. Már éppen kezdi felfedezni ezt a csodát, s megérteni, hogy mit is szeretek benne annyira, amikor egy fura jelenség zavar meg minket. Halk morajlások, s a máskor olyan nyugalmas víz mozgása meglehetősen nyugtalanít. Nem mutatom a félelmemet, hiszen a víz az a közeg, ahol nekem kell határozottnak lennem. Elhúzódva megvárjuk, míg a természet újra lenyugszik, és kimerészkedünk.

Sajnos valami olyasmi történt, amire számítottam. Egy jókora vihar korbácsolt természetellenes hullámokat, s csavarta ki gyökerestől a fákat. A hajónk is odalett, de szerencsére a kő mögé zárt túlélőfelszerelés megúsza. Számba vettük a lehetőségeinket. Fellőhetünk jelzőrakétát, hátha jár erre valaki. Rakhatunk jelzőtüzet, akkor tán a közelben járók egyszer majd ránk találnak. Mindenesetre legelőször is éjszakai szállást kell csinálnunk magunknak.

Szegény városi kedvesem nagyon nehezen ébred kábulatából, de végül derekasan nekiáll, hogy a kidőlt pálmák leveleiből, meg egy halom ágból sátrat eskábáljon nekünk. Szemmel láthatólag segít neki a vitorlás múltja, ügyesen barkácsol. Közben én szétnézek, banánt, kókuszt gyűjtök a vacsoránkhoz. Mire visszaérek, egész takaros kis kuckó kerekedik az egyik szikla árnyékában. Elfogyasztjuk a zsákban hozott elemózsiát, és a friss gyümölcsöt, aztán fáradtan nekidőlök a sziklának, hogy egy kicsit kifújjam magam a nagy ijedelemre. Kedvesem odavackolja a fejét az ölembe, én

pedig önkéntelen mozdulatokkal cirógatni kezdem a haját, arcát, vállát. Még mindig feszült, szinte remeg, ahogy én is. De az, ahogy itt fekszik a combomon, én pedig kényeztethetem őt, megnyugtat engem is.

Lassan lazulnak el az izmaim, és az ijedtség átadja a helyét egyfajta kellemes, intim, otthonos érzésnek. Nézem a tűz lángjainak játékát, ahogy minden pillanatban változtatja a képét, s nézem mögötte a végtelen éjszakát, amit csak a hold világa tör meg egy kis helyen. Vajon mikor jön valaki értünk? Megtalál minket egyáltalán bárki? S vajon a mi szigetünkön mi lehet? Ott is járt a vihar? Aztán rájövök, hogy tulajdonképpen mindegy. Teljesen mindegy, hogy hol élem tovább az életemet, itt, vagy ahol eddig tettem. Mindegy, mert vele tehetem.

Ő közben elaludt. Időnként rándul, s horkan egyet. Óvatosan felemelem a fejét, hogy a combom helyett a pulóverjét tekerjem a feje alá, s aztán mellé bújhassak, teljes testemmel hozzá simulva. Jóízűen szívom be azt a semmivel össze nem téveszthető illatot, aminek már a gondolatától is vágyra kel a testem, s igyekszem visszafogni, hogy a féktelen testem ne zavarja meg az álmát. Holnap is lesz nap, s holnapután is, még hozzá vele. Ezzel a gondolattal alszom el, fenekemet ölébe fúrva, karjait magam köré húzva.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Jószomszédi viszony

Gyönyörű, késő tavaszi idő van kint, legszívesebben nyakamba venném a várost és céltalanul sétálnék, csak hogy magamba szívhattam az édes tavaszi illatokat. De sajnos nem tehetem, sürgős munkám van, holnap fontos prezentációt tartok és még össze kell raknom az anyagot a laptopomon.

Ám, mielőtt nekikezdenék a munkának, gondolok azért a saját kényeztetésemre is. Könnyű vacsorát dobok össze, és amíg a sütőben összeáll, gyorsan lezuhanyozok és kényelmes, de mégis nőies ruhába bújok, erre a legmegfelelőbb egy farmer rövidnadrág és egy egyszerű világos pamut top. Persze a fehérneműt most mellőzöm, nem készülök sehova, így kényelmesebb. A zuhanytól felfrissülve indulok a konyhába, kinyitom a sütő ajtaját, rögtön az orromba kúszik az ínycsiklandó illat. Ízlésesen tálalom magamnak a finom vacsorát, kinyitok egy hozzá illő bort és a laptop mellé készítek mindent.

Elkezdek enni, miközben megpróbálom bekapcsolni a gépet. Megpróbálnám, de meg se nyikkan. Még nem idegeskedek, próbálkozom tovább - ellenőrzöm, minden rendesen be van-e dugva, áram is van, tehát elvileg minden rendben. De csak nem akar beindulni. Fogom a mobilom és hívom a bátyámat, hátha távsegítséggel kihúz a bajból. Mindent megcsinálok, amit mond, de így sem működik. Na, most kezdek el idegeskedni. És nem tud eljönni hozzám, mert éppen az ország másik végében van céges meetingje... Most akkor mihez kezdjek? Gondolkozom, hátha valaki ki tudna segíteni a bajból.

Akkor eszembe villan - a szomszéd srác! Párszor már beszélünk, a liftben utazva, vagy éppen az utcán összefutva. Csak felületesen ismerjük egymást, de annyit tudok róla, hogy informatikus. Ez most kapóra jöhet, csak itthon találjam, ő az utolsó reményem.

Papucsba bújok, a tükörben gyorsan ellenőrzöm, hogy nézek ki, kezembe veszem a laptopot, majd kimegyek a folyosóra és bekopogok a srác ajtaján. Kíváncsi tekintettel nyitja ki az ajtót, de ahogy meglát, rögtön felderül az arca.

- Szia Zsolti! Remélem nem zavarok, de egy kis segítségre lenne szükségem és Rád gondoltam. - mondom kicsit zavartan, minden bátorságomat összeszedve.

Egész nap ülő munkát végzek egy cégnél, mint rendszergazda és többször előfordult, hogy otthon nem kívántam semmilyen monitort vagy tévét a szemem elé. Ilyenkor inkább lemegyek egyet sétálni a házunk előtt lévő parkba, vagy az utcákra. Nagyon jól esik a lazítás.

Éppen ezen gondolkodtam most is, hiszen a munkának vége, a fáradt tagjaimnak jól esne egy kis kikapcsolódás. Zuhanyozás megvolt, és felvettem egy kényelmesebb ruhát magamra, amikor kopogtatnak. Kinézek a nyíláson és a szomszéd lány áll az ajtó előtt. Vajon mit akarhat?

Róla nem sokat tudok. Itt lakik mellettem már jó ideje, de alig futunk össze. Valószínűleg máskor megy munkába vagy ér haza mint én, mert szinte ki sem dugja az orrát a lakásból, legalábbis alig látom. De néha hétfvégéken összefutunk, amikor sétálni megyek, vagy legutóbb a parkban ment el mellettem és váltottunk pár szót. Kedves, aranyos nőnek ismertem meg, talán kicsit visszahúzódónak tűnt. Ezért is lepett meg a megkeresése.

De nyitom is az ajtót, nem váratom meg. Mielőtt kinyitottam volna a szám, már hadarta is:

- Szia Zsolti! Remélem nem zavarok, de egy kis segítségre lenne szükségem és Rád gondoltam.

- Szia... - kerestem a szavakat és hirtelen még a keresztnéve sem jutott eszembe. Álltam ott megdöbbenve, mire eljutottak a szavai az agyamig. - Nem zavarok, gyere be. Ül le. Kérsz valamit?

- Nem, kösz. Enni nem tudnék az idegességtől.

- Miért? Mi történt? - kezdett érdekelni a dolog, hogy vajon én miben is segíthetnék neki?

- Össze kell állítanom egy prezentációt holnapra. Ez a vacak meg nem akar elindulni. Pedig már az akkumulátort is megnéztem - közben leül mellém a kanapéra, és a laptopot az ölembe veszem.

- Lássuk csak... - miközben a szemem sarkából azért ránézek a lányra: ma kicsit feltűnőbb jelenség, de biztosan ő is nemrég érkezett haza.

A laptop el sem indul. Hiába nyomom a bekapcsoló gombot, nem pörög fel semmi. Kezdem úgy érezni, hogy ez nem rövid javítás lesz. Ő pedig lesi minden mozdulatom, mintha valami trükköt lesne el. Megköszörülöm a torkom:

- Khmmm... szóval... Lehet, hogy szét kell szednem a kicsikét. Garanciális még?

- Nem, már nem az - feleli aggódón. Felállok a kanapéról és elindulok csavarhúzóért keresni. Mikor megvan a célszerszám visszatérek és az asztalra letéve elkezdem szétszedni a készüléket.

Meglep mennyire készsleges és udvarias, ráadásul gondolom ő is egy fárasztó munkanap után legszívesebben pihenne, ehelyett egy szőke nő zaklatja őt a laptopjával. De nem látom rajta jelét, hogy zavarnám. Megnyugtat, ahogy látom, mennyire szakszerűen próbálkozik a gép elindításával.

- Khmmm... szóval... Lehet, hogy kicsit szét kell szednem a kicsikét. Garanciális még? - kérdezi teljes természetességgel.

- Nem, már nem az - felelem, de azért most kicsit aggódni kezdek.

Kimegy a nappaliból és egy csavarhúzóval tér vissza.

- Ne aggódj, biztos nem olyan nagy a baj, majd én életet lehelek bele! - próbál nyugtatni és valamiért kezdek is hinni a szavaiban.

Teljesen belemerül a munkába, nem akarom zavarni a kérdéseimmel, így hát inkább körülnézek kicsit. Most veszem csak észre, mennyire takaros legénylakás, viszonylagos rend és tisztaság honol benne. Az is csak most tudatosul bennem, hogy zenét hallgat, még hozzá kedvemre valót - a Hölgválás c. film dalait. Eszembe jut a film és hirtelen arra gondolok, milyen jó lenne már valaki olyannal táncolni végre, aki tud is.

Felállok a kanapéról és félve megkérdezem, kicsit körbenézhetek-e?

- Persze, nézelődj nyugodtan, bár nem számítottam vendégre és hát... kicsit rendetlenség van - pirul el egy pillanatra és észreveszem, mennyire jól áll neki, amikor kicsit félszeg.

- Ó, ha látnád a lakásomat, megtapasztalnád, mi is a rendetlenség igazából! - felelem nevetve. - A munkám miatt sajnos nem sok időm van rendet tartani magam után, de azért próbálkozom... - mondom, és ahogy rámosolygok, pár másodpercre összeakad a pillantásunk.

- Mivel foglalkozol? - kérdezi kíváncsian és gyorsan ismét belemerül a munkába. - Már, ha nem vagyok indiszkrét? - pillant fel hirtelen, hogy megnézzem, nem volt-e túl közvetlen.

- Semmi extra, sales-es munkakör, sok munka, nagy felelősség, rengeteg túlóra. Ennek ellenére szeretem, itt kiélhetem a kreativitásom. De most ne beszéljünk a melóról, már majdnem sikerült elfelejtenem, hogy még mennyi munkám van este... Már ha sikerül elindítani azt a fránya gépet.

Várom, hogy megnyugtasson, és nem késlekedik vele.

- Megteszem, ami tőlem telik, azt hiszem el fog tartani egy kis ideig, de úgy gondolom kész leszel holnapra a fontos melóval!

Mykee

Megkérdezi, hogy körbenézhet-e. Hát miért ne tenné, hiszen addig sem

nézi, amit próbálkozom. Bár nem nagyon raktam rendet, remélem, nem akar túlságosan körbenézni.

- Ó, ha látnád a lakásomat, megtapasztalnád, mi is a rendetlenség igazából! - nevet felém. A többi szava már el sem jut hozzám, mert megakad a szemem az ajkán, a szemén. Akkor veszem észre, hogy már nem is beszél hozzám, csak néz.

- Mivel foglalkozol? - kérdezem gyorsan, nehogy észrevegye, mennyire elmerültem benne.

- Semmi extra, sales-es munkakör... - és csak mondja és mondja azon az édes hangján, de hogy mit? Viszont a mondat végét még sikerült elcsípnem: ...már ha sikerül elindítani azt a fránya gépet.

Persze, a gép! Még hozzá sem fogtam!

- Megteszem, ami tőlem telik, azt hiszem el fog tartani egy kis ideig, de úgy gondolom kész leszel holnapra a fontos melóval! - hadartam egy szuszra, majd gyorsan elkaptam róla a tekintetem, mert egész álló este azt nézném.

Nem is kérdez semmit, csak elfordul és nézelődik tovább, én pedig nekiesem a gépének. Pár perc alatt szétkapom és akkor látom, hogy be van ragadva egy ventilátor. Valószínűleg ezért nem indult el a gép, remélem, hogy nem melegedett túl. Belefújok, majd megpróbálom kipucolni. Még félkészen megnyomom a bekapcsológombot. Látom, hogy felpörögnek a lapátok, az ismert zúgás megüti a fülem, és elindul a gép. Felsőhajtok, mert sokkal nehezebbre számítottam. Ekkor hallom a hangját újra:

- Elindult? De jóóó! Tudtam, hogy meg tudod csinálni! - ujjongása igazán jól esett.

- Azért még várj egy kicsit, mert össze is kell tenni a gépet! - mosolygom rá már könnyebb szívvel.

- Amíg megszereled, még körbenézek. Érdekes lakásod van!

Érdekes? Körbenézek, hátha nem vettem eddig észre valamit, de nagyon puritán a berendezésem. A vállam megvonom és nekiállok a csavarozásnak.

- Bocsi, hogy zavarlak, de a mosdó merre van? - kérdi vidáman.

- Ott hátul a másik szoba mellett. A fürdővel egyben. - felelem a csavarhúzóval a kezemben és a megfelelő irányba mutatok. Csillogó szemmel kapom a választ:

- Kösz! És már nem szólok közbe többet, ígérem!

Hát jó, pedig szívesen marasztalnám estére is, igazán jól esik a társasága. A gép összeszerelve, elindítom, hogy lássam megy-e? Bekapcsol, ez jó hír. Lássuk, működik-e a rendszer? Szépen megy. Akkor most már megvárom, míg betöltődik. Egész gyorsan felállt. Már éppen kapcsolnám

ki rutinból, amikor egy képek mappát látok a képernyőn. Megszóal bennem a kisördög: "úgyszincs most itt, nézd csak meg!"

Nem kellett kétszer mondani, már nyílt is. A döbbenetem szóval nem volt kifejezhető. A szomszéd lányról voltak benne képek. Meztelenül és félmeztelenül. Remegésem egyre csak fokozódott, mert tilosban járok és bármikor előbukkanhat az ajtóban. Bár a fürdőajtó nyílását csak hallanám...

Ezzel a gondolattal máris biztosabban kezdem nyitogatni a képeket, és érik meg bennem az elhatározás: kellene ezek a képek, de mire mentsem le? Hol a pendrive-om? Van rá idő? Vajon miért készítette magáról ezeket? A nagy izgalomban véletlenül a kedvenceit is megnyitom, ott pedig olyan linkeket látok, hogy teljesen meghűl bennem a vér: ilyen szexmániás ez a nő? Ő, aki kis életvidám, és aranyos és...

Nem is folytatom, de a rövidnadrágomban erősen állni kezdett a farkam és úgy éreztem mindenképpen valahogy le kellene vezetni a feszültséget. Pólóm egyre jobban melegített, amikor meghallottam a hangját az ajtóból:

- Nos? Minden rendben van a gépen? - de ez a hang már nem annyira ártatlan érdeklődésnek tűnt.

miaúúú

Most már kezdek megnyugodni, úgy látszik Zsolti tényleg ért a szakmájához és ráncba tudja szedni a gépemet. Most, hogy már nem vagyok olyan ideges, kezd tényleg érdekelni ez a srác. Nézelődök a nappaliban, éppen a tv állványon lévő dvd-eket kezdem el szemügyre venni, hogy megtudjam, milyen is az ízlése. Jó sok akciófilm, ezt gondolhattam volna, de vannak számomra kedves filmek is, szóval úgy tűnik nem csak a macsós filmekre bukik, a romantikus, csavaros történetek is érdeklik.

Egyszer csak egy érdekes címre bukkanok, kihúzó a többi közül és elsőre megdöbbenek. Ez egy pornó dvd. Első reakcióm, hogy majdnem eldobom, de belém bújt a kisördög és megfordítom, miről is szól ez a felnőtt film. Hmmm, nem rossz, ezek szerint az ízlésünk is hasonló - orális, biszex, többes jelenetek érdekes történetben tálalva, nem az olcsó huszadrangú silány fajta. Visszacsúsztatom a dvd-t a helyére és megfordulok, mert úgy hallom, mintha felpörgött volna a gép.

- Elindult? De jóóó! Tudtam, hogy meg tudod csinálni! - kiáltok fel, talán túl hevesen.

- Azért még várj egy kicsit, mert össze is kell tenni a gépet! - mosolyog rám kedvesen.

- Amíg megszereled, még körbenézek. Érdekes lakásod van! - mondom

huncut mosollyal és tovább nézelődök.

De, még mielőtt ideje lenne rákérdezni, mire is gondoltam, gyorsan megkérdem:

- Bocsi, hogy zavarlak, de a mosdó merre van?

- Ott hátul a másik szoba mellett. A fürdővel egyben. - válaszolja.

- Kösz! És már nem szólok közbe többet, ígérem! - hadarom gyorsan, pironkodva, nehogy tényleg tipikus szőke nőnek tartson, aki állandóan csak fecseg.

Bemegyek a fürdőbe és magamra zárom az ajtót. Igazából csak kicsit ki akartam kerülni Zsolti látóköréből, hogy körülnézhessek, kifürkészhessem a kis titkait. Kinyitom a mosdó feletti tükrös szekrényt, megszagolom az after shave-jét, megnézem, milyen fogkrémet használ, milyen illatú a tusfürdője, kutatok utána, mintha nyomozó lennék. Finom, de mégis férfias illatokkal találkozom, magamba szívom és arra gondolok, milyen jó lenne, ha az illatok gazdája hátulról átfogná a derekam és a nyakamba csókolna.

Gyorsan kinyitom a szemem, abbahagyom az ábrándozást és halkán kisurranok a fürdőből. A kisördög még mindig velem van, a fürdő mellett félig nyitott ajtót találok, belesek és látom, hogy ez a hálószoba. Óvatosan, mint a vadászó macska belopakodok és ott is körbe lesek. Az ágya bevetve, ez dicséretes, egy-két levetett holmi a földön, oda se neki, de hát férfiból van. A franciaágy mellett az éjjeli szekrényen lefordított, százszor olvasott könyv hever. Beleolvasok, érdekes kémtörténet, majd egyszer elkérem tőle, persze teljesen ártatlanul, mintha csak érdeklődnék, nincs-e meg neki véletlenül. Kihúzom az éjjeli szekrény fiókját, ott még ennél is érdekesebb dolgokat találok - egy doboz óvszer, és néhány szexlap. Kíváncsiságom határtalan, így hát gyorsan belelapozok az egyikbe - és hát, ha otthon lennék, az első pillanattól magamhoz nyúltam volna, úgy igazán. Most viszont csak nadrágon keresztül simogatom magam, ahogy a képeket nézem.

De észbe kapok, nem időzhetek túl sokáig, hiszen csak a mosdóba mentem... Gyorsan mindent visszateszek a helyére, halkán, puha léptekkel lépek ki a hálóból és a nappali felé veszem az irányt.

Nem láthat, mikor a nappaliba érek, háttal ül nekem, én csak annyit veszek észre, hogy egyre izgatottabban dolgozik a gépemen. Már majdnem megkérdtem, nincs-e valami baj, de akkor látom, hogy éppen a Kedvenceimet böngészi. A számon volt, hogy letorkolom, amiért illetéktelen helyen kutakodik, de eszembe jut, hogy az imént én is hasonlót műveltem, csak éppen a lakásában. Így hát csak ennyit mondok:

- Nos? Minden rendben van a gépen?

Hirtelen fordul hátra, mint akit rajtakaptak valamin, és hát ez most tényleg így van. Kíváncsi vagyok, vajon hogy fogja magát kidumálni ebből a helyzetből?

- Igen, igen - hadarja gyorsan, egy szuszra -, mindent végigellenőriztem, és teljesen rendben van a géped - fejezi be kipirult arccal, miközben még látom, hogy gyorsan kilépett az imént nézett weboldalról.

Mykee

Meglepetésként ér, ahogyan meghallom a hangját mögöttem. Azt sem tudom, hova kapjak hirtelen, mert biztosan észrevette miket nézek a laptopján. Vagy mégsem? Zavaromban dadogni tudok csak:

- Igen, igen, mindent végigellenőriztem, és teljesen rendben van a géped - felelem hirtelen, miközben már nyomom is a gombokat, ami eltünteti a kíváncsiságomat. Lehajtom a fejem, hogy ne lássa a szememben azt, mi is jár benne, mert egyből elárulnám magam. Szerencsére a gép még kicsit gondolkodik a leállítással, így fújok magamban egy nagyot, amikor lezárom a kijelzőt.

- Parancsolj, most már menni fog, és remélem nem lesz baj

Igyekszem elkerülni a tekintetét, de ha meg a testére nézek, máris eszembe jutnak a képek és... Inkább a szeme! Ránézek, és fürkésző, de mégis valahogyan huncut szemét látom. Pár másodpercig szinte csak nézzük egymást, felfedezzük a másikat. Az jár a fejemben, hogy vajon mit gondolhat rólam, vajon látta-e mit néztem titokban? Remélem nem.

- Nos? Megkapom a laptopom? - és nyújtja a kezét. Ekkor kapok észhez:

- Persze, persze, tessék - eddig észre sem vettem, hogy szorongatom a kezemben.

- Köszönöm! - mosolyog rám, és én is igyekszem egy laza mosolyt kiadni magamból, de kívülről inkább félszegnek tűnhetek.

- Szívesen, és ha bármi probléma volna, tudod, hol találsz. Bármikor szívesen látlak! - mondom úgy, mintha csak egy kötélbe kapaszkodnék, miközben már az ajtóhoz tartunk. Mintha ez lenne az utolsó esélyem, és elillanna a küszöbön túl.

- Rendben, de remélem, nem lesz semmi baj - hallom némi mosoly kíséretében és kilép az ajtón.

Menjek utána? Ez jár a fejemben, hátha a ma esténk még jól is elsülhet, de végül ez az utolsó megjegyzése kicsit elbizonytalanított. Talán mégis megbántottam, vagy észrevette amit nézegettem? Jobb, ha nem megyek most vele. Megállok az ajtóban és úgy várom meg, míg a lakásához ér. Ott egy búcsúpillantást kapok, mely kicsit biztatón hatott, hiszen nem egy futó

nézés volt, hanem egy igazán sokat mondó, hálás tekintet néz rám.

Miután becsukom az ajtót magam mögött, leülök a kanapéra és zakatol a fejem. Mit csináltam? Normális vagyok? Ráadásul a szomszéd lánnyal! De azok a képek... Felvillan pár a fejemben és máris érzem, hogy nehezen bírok magammal, ha nem vezetem le. De aztán megint más kép ugrik be, ahogyan az ajtóból visszanézett. Akkor miért mondta azt, hogy reméli, nem romlik el a gépe? Ehhh... Kiismerhetetlen nőszemély! Próbálok elterelni a gondolataimat, de mégsem megy. Egyszerűen ez most sok volt. A tervezett pornózást és kikapcsolódást is feledve vetem be magam az ágyba és forgolódva alszom el, mert ezzel a nővel még találkoznom kell!

miaúúú

Tényleg nagyon jól áll ennek a srácnak, amikor félszeg, lesüti a szemét. Tudom, milyen oldalakat nézett a gépemen, talán még a Képek mappát is megnyitotta, mert nem mer a testemre nézni, inkább a szememet fürkészi. Úgy döntöttem, nem buktatom le, de azért kétségek között hagyom. Kicsit hideg vagyok, de azért nem túlságosan, nem akarom elriasztani. A munkám során megtanultam, hogyan bánjak az emberekkel, tudom irányítani őket.

- Nos? Megkapom a laptopom? - kérdezem hirtelen, így próbálva kibillenteni őt a számára kínos szituációból.

- Persze, persze, tessék - és szinte a kezembe dobja a gépet, annyira ideges.

- Köszönöm! - válaszolom már mosolyogva, hogy feloldjam kicsit.

- Szívesen, és ha bármi probléma volna, tudod, hol találsz. Bármikor szívesen látlak! - mondja kissé félszeg mosollyal és a szemében látom, mennyire reménykedik benne, hogy lesz még találkozásnk.

- Rendben, de remélem nem lesz semmi baj - már fordulok is ki a lakásból, mert hirtelen eszembe jutott, hogy ma még nagyon sok munka vár rám.

Kikísér, megvárja, amíg az ajtóhoz érek, a lakása ajtajából néz. Mielőtt benyitok a sajátomba, ránézek és hálám jeléül biztatón rámosolygok.

Ahogy bezárom magam mögött az ajtót, háttal rögtön nekidőlök és becsukom a szemem. Micsoda élmények ilyen rövid idő alatt! Még mindig ott lebeg előttem a szeme, ahogy az enyémet kutatja és várja a jeleket. Elmosolyodok, gyorsan belekortyolok félbehagyott boromba és bekapcsolom a laptopom. Még mielőtt dolgozni kezdenék, megnézem, milyen oldalakat futott át és kinyitom a Képek mappámat, hogy mit láthatott ott. Kicsit én is elpirulok, mit gondolhat most rólam ez a srác? De

aztán elhessegettem a gondolatokat és a munkára koncentrálok. Valahogy jobban is megy a munka, az előző események valahogy felpörgettek. Készül a prezentáció, gyártom a grafikonokat, frappáns megjegyzéseket fűzök hozzájuk.

Jóleső érzéssel kapcsolom ki a gépet a munka végeztével és indulok az ágyam felé. Későre jár már, aludnom kell pár órát, hogy frissen adhassam elő az elkészített előadást.

Másnap mosolyogva ébredek, gyorsan elkészülök, és ahogy a laptopot a tokjába rakom, kissé bizsergető érzés kúszik a nyakamtól a lábam ujjáig az előző esti élményekre emlékezve. A prezentáció szuperül sikerült, és érzem, ezt a szomszéd srácnak is meg kell köszönnöm valahogy.

Munka után, a lépcsőházba érve gyorsan egy papírlapot veszek elő. Megpróbálok szépen írni és kedvesen fogalmazni.

"Kedves Zsolti!

Mivel tegnap kihúztál a csávából és sajnos elfelejtettem megköszönni Neked, ezért szeretnék meghívni hozzá egy finom, könnyű vacsorára ma este 7-re. Semmit nem kell hoznod, mindenről én gondoskodom! ;-)

Várlak: Ildi a szomszédból"

A papírlapot becsúszatom a bejárati ajtaja alatt, majd rohanok is haza, hogy elkészülhessen a vacsora, és persze én is bombanóvé változhassak.

Mykee

Másnap még kóvályog a fejem, mert nem is tudom mi volt előző este. Talán csak álom, vagy több?

Egész nap rajta járt az eszem, hogy vajon átmenjek hozzá, vagy túlságosan tolakodó lennék? Szerencsére munka nem sok akadt, így volt időm gondolkodni, de sajnos eredményre nem jutottam. A kollégám véleményére nem adok, még hülyeséget mondana.

Hazafelé csak tűnődöm, mit is tegyek, talán szembejön az utcán és máris meg van oldva a dilemmám. De sehol senki, még a lépcsőn sem. Sőhajjal nyitom az ajtót, amikor egy cédulát találok a padlón. Felemelem, széthajtom, szívem azonnal megdobban, ahogyan az első sorokat olvasom:

"Kedves Zsolti!

Mivel tegnap kihúztál a csávából és sajnos elfelejtettem megköszönni Neked, ezért szeretnék meghívni hozzá egy finom, könnyű vacsorára ma este 7-re. Semmit nem kell hoznod, mindenről én gondoskodom! ;-)

Várlak: Ildi a szomszédból"

Ildi! Tényleg! Egész este alig beszéltünk tegnap és nem ugrott be a neve. Ildi... Morzsolgattam a nevét a számban, miközben behajtom az ajtót

mögöttem. Este hétkor vár... Ránézek az órára: már hat óra elmúlt! Azonnal elkezdtem ledobálni a cuccokat a földre, irány a fürdő!

Hiába a víz, nem bírok lenyugodni, egyre csak zakatolok, hogy alig pár perc és újra láthatom. Már-már remegek az izgalomtól, de ezt nem kellene, hogy észrevegye, mert máris kisfiúnak, ideges tininek tartana. Úgyhogy fújok kettőt és a tükörbe nézek. Igen. Máris jobb! Borotválkozás, majd a kedvenc parfümömet magamra fújom. Határozottabban érzem magam. Odalépek a szekrényhez, kiválasztom a legjobb ingem. Még jó, hogy a múlt héten vasaltam ki, ez abszolút nyerő lesz. Hozzá való hosszúnadrág és cipő. Remélem nem öltöztem túl elegánsan - fut át az agyamon, de mégiscsak randira megyek.

Apropó randi! Vinnem kellene valamit. Bár kikötötte, hogy ne hozzak semmit, de körbenézek milyen borok vannak itthon. Á, meg is van! Ez igazán finom vörösbor lesz!

Újabb fújás és indulás! Ahogy becsukom az ajtót magam mögött, szívem ezerrel kalapálni kezd, még nyugtatom is magam kicsit. Megnyomom a csengőjét és már hallom is a lépteit. Két pillanat, nyílik az ajtó és megpillantom Őt!

miaúúú

Szerencsére mindent kaptam a finom vacsorához a boltban, de ahogy elkezdek kipakolni, ideges leszek. Végülis első randira készülök, mindennek klappolnia kell, nehogy leégjek. De aztán erőt veszek magamon, sóhajtok egy nagyot és nekilátok a főzésnek. Olyan receptet választottam, amit már sokszor csináltam és nagyon egyszerű, nehogy ezen csússzon el az esti találkánk. Hámozok, szeletelek, dinsztelek, fűszerezek és már érzem is az ínycsiklandó illatokat. Hamar elkészültem az étellel, gyorsan megteríték szépen, hogy ne az utolsó pillanatra maradjon, behűtöm a bort és indulok is a fürdőszobába, mert már csak egy óráam van hétig.

Gyors zuhany, hajmosás, hajszárítás, aztán a legnehezebb: mit is vegyek fel. Nem akarok túl elegáns lenni, nehogy túlöltözzem, de persze a farmerpóló összeállítás sem megfelelő. Végül rátalálok egy minire, alá combfixet és csipkés tangát húzok, felülre pedig egy alkalmibb kicsit csillogós topot. Ahogy felöltözök és a tükörbe pillantok rögtön észreveszem, hogy a melltartót valahogy elfelejtettem, de ahogy jobban elnézem magam, fölösleges, szerencsére nincs okom panaszra. Bár kicsit áttetszik a mellbimbóm a top anyagán, nem annyira feltűnő, de azért mégis kicsit szexi. Tökéletes, már csak a smink és a parfüm hiányzik, azt is gyorsan

feldobom magamra.

Az órára nézek, öt perc múlva hét, nagyon jó időt futottam - villan át az agyamon és elmosolyodok. A konyhába sietek és melegíteni kezdem az ételt, hogy így várjam Zsoltit.

Hallom, hogy a folyosón valaki közelít az ajtóhoz, majd megáll. Vár egy picit, talán összeszedte a bátorságát és végül megnyomja a csengőt.

Nem rohanok az ajtóhoz, ne higgye, hogy milyen izgatott vagyok, kényelmesen sétálok oda és nyitom ki. De ahogy meglátom, legszívesebben a nyakába ugranék - sportosan elegáns, jó szabású ing, hosszúnadrág és elegáns cipő. És az illata - újra érzem férfias parfümének illatát, teljesen elbódulok tőle. Ő is engem néz. A szemeiben elismerést látok, ahogy végigmér tetőtől talpig, majd végül ismét a szemembe néz. De még mielőtt teljesen belefeledkeznék, picim megrázom magam, magamhoz térek és beinvitálom a lakásba.

- Szia Ildi! Nagyon köszönöm a kedves meghívásodat, és annak ellenére, hogy azt írtad, ne hozzak semmit, én azért mégis szeretnék átadni egy kellemes vörösbor, remélem nem bánod - mondja határozottan, bár azért érzem rajta, hogy ő is izgatott.

- Nagyon köszönöm! Lehűtöm ezt is, de előre kóstoljuk meg inkább azt, amit már behűtöttem. - És megyek is az asztalhoz, hogy kinyissam a bort.

De mielőtt a borhoz és a nyitóhoz nyúlnék, ő már ott terem és bontani kezdi:

- Úgy gondolom, ez a férfiak dolga - mondja kedvesen, tényleg ügyesen bánik a nyítóval és már önti is a bort a poharakba.

- Mire igyunk? - kérdezem a pohárral a kezemben.

- Talán arra a fránya laptopra - mondja mosolyogva -, hiszen annak köszönhetjük, hogy ma este itt lehetünk kettesben - és már koccintja is a poharát az enyémhez, majd kortyol a finom nedűből.

- Akkor a laptopra! - válaszolok huncutul és én is megízlelem a poharam tartalmát. - De most talán kezdjünk neki a vacsorának, már hozom is, Te ülj le oda. - mutatok az egyik székre és már indulok is a konyhába a vacsoráért.

- Mennyei! - mondja hirtelen, ahogy az első falatot megkóstolta és a szemében látom, hogy tényleg ízlik neki.

- Köszönöm! - válaszolom. Én is nekikezdek, de valahogy annyira ideges vagyok, hogy alig eszem valamit.

A vacsora alatt keveset beszélünk, érződik az a bizonyos bizsergés kettőnk között, de mindketten túl idegesek vagyunk. De a vacsora végeztével a megivott bor megteszi hatását és felszabadultabban megyünk át a nappaliba a kanapéra.

Csodásan néz ki! Egyszerre elbűvölt és elvarázsolt, mintha egy igazi angyal nyitotta volna ki az ajtót. Egy vadítóan dögös angyal. De gyorsan magamra találok és máris magyarázom a vörösbort a kezemben. Jó a terelés, és a lényeg: ne vegye észre rajtam a jeleket, hogy mennyire megbabonázott. Mintha nem is önmagam lennék, hanem egy zöldfülű tinédzserré mentem volna össze.

Azon kapom magam, hogy már bent is vagyok a lakásban, ami igazán igényes, finom ízlésre vall. Az asztal megterítve, és úgy érzem, nem öltöztem túl, akárcsak egy étteremben lennénk. Odalép a borhoz, hogy kinyissa, de ezt már tényleg nem engedhetem!

- Úgy gondolom, ez a férfiak dolga - ezzel máris átvettem az irányítást és az önbizalmam is egyre jobban tér vissza belém. Dugó kint van és már töltöm is a finom nedűt.

- Mire igyunk? - kérdi mosolyogva, és valóban: mire másra, mint ami összehozott minket?

- Talán arra a fránya laptopra, hiszen annak köszönhetjük, hogy ma este itt lehetünk kettesben.

- Akkor a laptopra! - feleli és már koccannak az üvegek, melyet mély tekintete kísér. Ahogyan belekóstol az italba máris átsuhan rajta az az elegancia és ízlés, mely harmóniába hozza, valamint a mosoly, ami nőiességét emeli még magasabbra. A bor íze, mely a számban csordogál, igazán emeli a randevú fényét.

- De most talán kezdjünk neki a vacsorának, már hozom is, Te ülj le oda - mondja és engedelmeskedem a háziasszonynak, aki térül-fordul, már tálalja is a pompás ételt. Valóban ínycsiklandóan néz ki és máris megelőlegezem a legkiválóbb ízeket, melyek az első falat után beváltják az elképzeléseimet.

- Mennyei! - Nem is bírtam volna visszafogni magam, annyira ízlik az étel. Talán még a szemem is behunytam, ahogyan a filmekben szokás, de mindezt önkéntelenül, úgy elbódítottak a fűszerek és a mennyei zsongás.

- Köszönöm! - felelte apró mosollyal és most először veszem észre, hogy zavarban van. Nézem a pír az arcán, de igyekszem nem feltűnő lenni. Aztán a nyakát, a haját, és egyre lejjebb kalandozom rajta, egészen a topjáig. Látom, amint alaposan kihegyesedik, a bimbója szinte kiszúrja az anyagot. Ekkor nagyot nyelek, mert hirtelen beugranak azok a képek, melyeket tegnap láttam. Gyorsan elkapom a tekintetem, mert érzem, hogy a végén az asztaltól sem tudok majd felállni. Inkább általános kérdéseket teszek fel neki, így a saját gondolataimat is elterelem:

- Mióta van meg a laptopod? - nyitásnak nem rossz.

- Körülbelül két éve. De eddig semmi baja nem volt... - nemsokára lazább beszélgetés veszi kezdetét amíg az étel el nem fogy a tányérunkról.

- Gyere, menjünk a kanapéra, ott beszélgessünk tovább, kényelmesebb, mint itt - mosolyog felém és igaza van. Felállunk, és mielőtt még elindulnánk, megkérdem:

- Még egy kis bort?

- Igen, az jól esne, köszönöm! - nyújtja a poharat a kezemben lévő üveghez. Mindkét poharat megtöltöm és az enyémet a kezembe fogva a kanapéhoz sétálunk. Kissé oldalt ülve, egymás felé ülünk le. Rövid szoknyája kicsit felcsúszik és csipkét veszek észre a combján. Nyelek egyet és igyekszem nem oda nézni, nem lehetek tolakodó az első randin. De az agyamban máris dübörög az a szó, hogy "combfix". Gyors elterelés kell!

- Akkor igyunk erre a finom és különleges vacsorára, valamint a ház csinos asszonyára! - emelem a poharam, de egy mosollyal kiigazít:

- Kisasszonyára! - Poharak koccannak és egymás szemébe nézve szinte cseppenként kortyoljuk a bort. Már így is egyre jobban melegem van, mi lesz itt később?

miaúúú

- Akkor igyunk erre a finom és különleges vacsorára és a ház csinos asszonyára! - mondja és már koccintana, de én még huncut mosollyal hozzáfűzöm:

- Kisasszonyára!

Csilingelnek a poharak, egymás szemébe kapaszkodva kortyoljuk a finom nedűt. Észreveszem, hogy időnként a combomra sandít, de nem igazítom meg a minit, hadd lássa csak a combfix csipke szegélyét. Ugyanakkor azt is érzem, hogy erre a gondolatra hegyesen állni kezdenek a mellbimbóim, ahogy elképzelem, hogy húzza le rólam centiről centire a combfixet.

Nehéz elszakadni a szemeitől, annyira élénk, őszintén rajongó, mint egy tini, de ugyanakkor férfias, erős jellem. Ezek szerint én hozom ki belőle ezt a kisfiús bájt? Elmosolyodom a gondolatra, és csak hogy oldjam a pillanatot, a CD lejátszóhoz megyek, beteszem ugyanazt a lemezt, amit tegnap Zsoltinál hallottam.

Ránézek és felcsillan a szeme. Feláll és odajön hozzám, nem tudom, mit szeretne. Egyik kezével a derekamba karol, másikkal megfogja a kezem és már táncolunk is a zene lüktető ritmusára. Hát ezt nem néztem volna ki belőle, tökéletes ritmusérzéssel, ügyesen táncol, ő vezet. Most megint a

határozott férfi bújt elő belőle, és miközben táncolunk, ő végig a szememet nézi igézőn. Olyannyira megigézett, hogy tánc közben véletlenül a lábára lépek.

- Ne haragudj - szólok nevetve -, ilyen szuper táncpartnerem még sosem volt. Azt hiszem újabb leckéket kellene vennem Tőled, hogy én is a topon legyek!

- Ne butáskodj, gyönyörűen táncolsz! Ez a kis botlás meg talán még vonzóbbá tesz! - mondja őszintén, és most már nyoma sincs rajta a félénk kisfiúnak.

Elpirulok, ritkán kapok őszinte bókokat, és ez most nagyon eltalált. Nézem Zsolti szemét, orrát, ajkait és szinte beleőrülök, ha nem csókolhatom meg. Mintha a gondolataimban olvasna, lágyan felém hajol és puhán megcsókol. Érzem, mennyire izgatott és fél az elutasítástól, ezért segítek neki, erőteljesebben csókolok vissza, amitől neki is megjön a bátorsága. A zenét már rég nem halljuk, magához von erős karjaival és a hátamat simogatva csókol hol erősen, férfias hévvel, hol lágyan, mint egy alvó szeretőt. Nem tudom, mennyi ideig állunk ott összenőve, de ahogy a csók abbamarad és kinyitjuk a szemünket, ott látjuk a másik tekintetében saját vágyainkat. Már nem bírunk magunkkal, újra habzsolni akarjuk egymás ajkát, nyakát, mindenét.

Mykee

Feláll és a lejátszóhoz lép. Elővesz egy lemezt, majd beteszi és elindítja. Az első másodpercekben felismerem a kedvencemet! Úgy látszik, hogy máris hasonlítunk valamiben, hiszen neki is megvan ez a lemez. Ekkor merész gondolat fogalmazódik meg bennem: ha már az a szám szól, amit szeretek, miért ne járhatnám azzal, akit szeretek?

Odalépek hozzá, egyik kezemmel átkarolom, a másikkal pedig a kezét megfogva máris teszek pár lépést vele, hogy átadja magát a ritmusnak és a tánc szabadságának. Nagyon jól táncol, hagyja is vezetni magát. Szinte szárnyalunk egymás karjaiban, amikor véletlenül a lábamra lép.

- Ne haragudj - kezdett szabadkozni -, ilyen szuper táncpartnerem még sosem volt, azt hiszem újabb leckéket kellene vennem Tőled, hogy én is a topon legyek!

- Ne butáskodj - bátorítóan igyekszem rá mosolyogni -, gyönyörűen táncolsz! Ez a kis botlás meg talán még vonzóbbá tesz!

Máris érzem, hogy megtört benne a magasabb én és már vezethetem, nemcsak a tánc során. Magabiztosságom visszatért, és éreztem, hogy minél tovább nézem, annál jobban beleszédülök. A szemei is egyre közelebb

húznak magához...

Ajkai vonzóak, csábosan szomjasak, melyeknek nem bírok tovább ellenállni. A következő pillanatban már csak csókolom és csókolom Őt. Visszacsókol, amitől még erősebben kívánom, mint eddig és szinte magamhoz szorítanám, úgy vágyom rá. Aztán egy pillanatnyi elválás következik, ahol egymást nézzük, hogy vajon mit is gondolhat ő, mennyire bánja...? De nem folytattam a gondolatot, mert újra egymás karjaiba kötünk ki. A nyelve izgatón simogatja az enyémet, az illata az orromba kúszva lopva elbódít, és ujjaim már a top alá siklanak felfedezőútkra indulva.

Kívánom, akarom ezt a nőt! - ez dübörög a fejemben. A hátán egyre feljebb és feljebb kúszok, miközben érzem, hogy az ingemet gombolja. Micsoda szenvedély lett úrrá rajtunk! - fut át az agyamon, de mindössze egy szikra, egy villanás, mely egyből elmúlik, amint újra elveszek a csókjában. Mindenhol vágyok Rá!

Az arca, a nyaka következik, végigcsókolom, harapdálom minden érzékeny pontját. Egyre feljebb húzom a felsőjét és amikor a vállait kényeztetem, kibújtatom egy pillanat alatt. A kanapéra döntöm és úgy ölelem át, hogy édes és kemény mellei szinte kívánóan meredjenek felém, alig várva, hogy bekaphassam őket.

miaúúú

Már nincs menekvés, akarjuk egymást teljesen. Örülten csókolózunk, harapdáljuk egymást és próbáljuk megszabadítani egymást a felesleges ruhadaraboktól. Én az ingét gombolom, miközben ő a hátamat simogatja és tolja egyre feljebb a topot, míg végül teljesen kibújtat belőle.

Már egyáltalán nem kisfiú! - fut át az agyamon egy pillanat alatt, ahogy érzéken, szenvedélyesen ölelkezünk. Sóhajaink, mintha szavak lennének, beszélnek helyettünk és kiáltják némán: még, tovább, végre!

A kanapéra dönt és tudom, látom a szemében, hogy az én kényeztetésem következik. Mellbimbóim hegyesen merednek, szinte égetik mellkasát, míg végül keményen megmarkolja a mellem. A szemembe néz, hogy lássa, én is ezt akarom-e, és mikor a választ kiolvasta belőle, folytatja, amit elkezdett. Erőteljesen dagasztani kezdi a mellem, miközben nyelvvel kutatón végigpásztázza, míg végül eljut a bimbóig. Lágyan csiklandozza, végül teljesen bekapja és szívja, harapdálja erősen. Annyira kívánom édes ajkait, határozott ujjait, hogy még inkább hozzá nyomom a mellem és ő ért a szóból, nem hagyja abba az érzéki kényeztetést.

Hol egyik, hol másik mellemet izgatja, nem siet, nem rohan sehova.

Érzi, hogy egyszerűen imádom, ha valaki ért a melleim kényeztetéséhez. Vágyamat fokozza, hogy érzem testének rezdüléseit, zihálását és kemény szerszámát. Miközben egyre intenzívebben ingerli a melleimet, én is időről időre megemelem a csípőm, hogy hozzá dörgölhessem éhes puncimat. És mindez egyszerre meghozza gyümölcsét: egyre gyorsabban veszem a levegőt, míg végül egy kéjes nyögéssel hangot is adott annak, hogy a melleim kényeztetésével a csúcsra juttatott.

- Eszméletlen vagy, tudod? - kérdezem tőle választ se várva, miközben próbálok ismét normálisan lélegezni.

- És ez még csak a kezdet! - válaszolja sokat sejtetően és már indul is tovább felfedezőútra a testemen.

A hasamat kezdi csókolgatni, miközben kezei már a minitől szabadítanak meg. Ahogy észreveszi csipkés tangámat, érzem, ahogy izgalma fokozódik és a tangán keresztül kezdi el csókolgatni szeméremdombomat.

Mykee

Kemény, feszes mellei vannak, szinte belesimulnak a tenyerembe. Ahogyan masszírozom, bimbói hol eltűnnek, hol előbukkannak az ujjaim között. Egyre követelőzőbbek, várják, hogy szívjam, nyeljem, harapjam őket. Nem hagyhatom ilyen vágyakozón és szabadon: bekapom először az egyiket, és alaposan megszopogatom, szívom. Egyre jobban elragad a vágy és vörösén, érzékenyen akarom egyre beljebb érezni, fogaimmal rá-ráharapok a bimbóra. Nyögése és ujjai a hajamban biztatón hatnak, egyre jobban nyomja a fejem a testéhez. Mintha teljesen be akarnám kapni formás mellét, úgy húzom egyre beljebb a nyelvemen. Nem bírok betelni vele!

Másik bimbóját húzom a számhoz és szopom egyre jobban. Végül teljesen elvesztem a fejem és felváltva keményítem mindkét csúcsot, miközben érzem, hogy ölével egyre erősebben masszírozza a nadrágomon át kemény farkamat. Ez még jobban feltüzel és már nincs megállás: a melleit vörösre szopom, mikor hallom, hogy felnyög, teste megfeszül, remegni kezd. Alább hullik, de újabb bimbóharapásra meghajlik a háta, és ahogy elengedem, visszaesik a kanapéra.

- Eszméletlen vagy, tudod? - hallom apró, lihegő sóhajait.

- És ez még csak a kezdet! - mosolyodom el, mert nagyon tetszik, hogy máris behódolt nekem. Tudom, hogy ez a nő kell nekem, és ő, csak ő lesz ma terítéken!

Hagyom kicsit pihegni, a hasán egyre lejjebb haladok. Falatnyi

szoknyáját egy húzással leveszem, apró csipkebugyija alól szinte süt a puncija. De nem sietek el semmit, mert kicsit higgadok, és egy nagyon aljas öröm jár a fejemben.

Az anyagon át kezdem csókolgatni, először finoman, hogy érezze a réseken áthatoló forró levegőt, mely minden engedésnél felszakad belőlem. Ujjaimmal lekúszok az oldalán és a popsija alá nyúlok, a tenyerembe formálódnak. Feszés bőre mintha kívánná, hogy belemélyedjenek, megragadjam és magamra húzzam édes testét. Még nem, még nem!

A vágyott pillanat elmarad és ujjaim tovább kalandoznak a combján, egészen le a térdéig. Visszafelé viszont már mélyebben, vágyóbban indulok forró öle irányába. Csókjaim továbbra is csak apránként haladnak a dombján egyre lejjebb...

miaúúú

Kínzóan lassan halad, éppen hogy érinti a tangán keresztül a bőröm, szinte csak a leheletét érzem, ám az is égeti testem. Kezeivel csípöm alá nyúl, már készülök arra, hogy belém markol és magára húz, de mégsem. Kegyetlen játékot űz, inkább a combomat simítja, csókolgatja érzéken lefelé, majd visszaindul és érzem, pengeélen táncol. Örültem vágyom arra, hogy végre lefejtse rólam a tangát és kezelésbe vegye éhes puncimat!

- Kérlek... - suttogom halkán, alig hallhatóan, hogy végre rávegyem arra, amit már nagyon szeretnék.

- Mindjárt, édes, ne sürgess! Jó munkához idő kell! - válaszolja huncut hangsúllyal és ismét a tangám veszi kezelésbe. A szeméremdombomat kényeztetni az anyagon keresztül, majd felkúszik és oldalt a tanga pántjánál csókolgat. Érzem, ahogy fogaival kicsit meghúzza a csipkés fehérneműt. Lassan halad, de tudom, most nem a gyorsaság a lényeg, hanem a hatás, amit elér vele.

Ahogy egyik, majd másik oldalon a fogaival vetkőztet, valahogy mindig egy-egy erogén zónámat érinti, ilyenkor hangosabban sóhajtok egyet és belemarkolok a hajába. Érzem, ez az este hosszú, élvezetekkel teli lesz, és én egyáltalán nem bánom.

Mykee

Imádok így kínozni, amikor lépésről-lépésre haladhatok, nem sietek sehová és minden apró részletre kellő időt fordíthatok. Ahogyan óvatosan, egyre lejjebb húzom a pántot, szinte érzem, amint minden centin

megborzong. Ajkaimmal is néha érintem a forró bőrét, hogy még puhábban kényeztessenem, de csak alig egy pillanatra, hogy ne vonjam el a figyelmemet a fő játékomról.

Kicsit lehúztam a falatnyi ruhadarabot, amikor orromba kúszik puncijának finom, vágyó illata. Legszívesebben lerántanám róla, de most nem! Most egy igazán erős hullámot szeretnék látni tőle, hallani, ahogyan a nyögése betölti a szobát, amint izmai minden pontban megfeszülnek. Most nem szabad sietni!

Kibúvó dombját kezdem lágyan fújni, mintha egy szellő simogatná, majd a bugyi mellett nyelvem kinyújtva, a hegyével éppen megérintem a vágat felső sarkát. Hallom, amint felnyög és megremeg, de most nem húzom végig rajta, csupán újra megérintem.

- Kérlek... - hallom újra erőtlén hangját, mikor pár pillanatra erősebben szorítom oda a nyelvem. Beletúr a hajamba és húzná a fejem az ajkaihoz, nyomná be a combjai közé, de nem engedem. Hagyom, hadd kapaszkodjon, most úgyis szüksége lesz rá.

Ujjaim felsiklanak a combja hátsó felén, de a belső részt éppen érintik. Azt a finom sávot, mely erős hullámokat gerjeszt az egész testben. Éppen amikor az ajkait elérném, hirtelen kibújnak és a popsin indulnak felfelé. Ekkor fogaimmal megfogom a tanga felső részét a dombnál és meghúzom felfelé a hasa irányába, hogy az anyag az ajkai közé bevágjon. Élvezem, ahogyan keményen bevágódik a nyílásba, miközben a popsiját ujjaimmal szétnyitom. Hangos nyögés a válasz, ahogyan az anyag kíméletlenül utat vág az ajkai között.

Ekkor elengedem a tangát vissza a dombjára. Élvezettel nézem, amint húsos puncija szinte befalja, közre fogja a cérnányi anyagot. Ránézek és elmosolyodom:

- Édesem, most egy kis finomság következik... - és elindultam az ajkai felé.

miaúúú

Mintha testem minden egyes pontját, minden részletét meg akarná ismerni, olyan lassan és alaposan kényeztet. Hol lágyan simogat, hol csak a forró lehelletét érzem bőrömön, és szinte beleőrülök, ahogy késlelteti a gyönyört. Már-már felsóhajtok, mert érzem, ahogy nyelve hegyével aprót simogat puncim vágatán, de ahelyett, hogy teljesen belém merülne csak finoman megnyalja.

- Kérlek... - próbálkozom újra, hátha most megkegyelmez nekem, de még csak válaszra sem méltat, úgy folytatja tovább lassú kíntásomat.

Szemeimet becsukva, teljesen kiszolgáltatottan fekszem a kanapén arra várva, mit talál ki Zsolti. Kezei a combom hátsó felén simogatnak, majd bekúsznak a fenekemhez és megmarkolják kerek popsimat, mikor hirtelen érzem, ahogy a tangát meghúzza és az anyag bevág a puncim nyílásába. Annyira hirtelen történt mindez és olyan erőteljes a hatás, hogy hangosan felnyögök és a kanapé karfájába kapaszkodom erősen. Amilyen hirtelen bevágott a tanga, olyan hirtelen engedi vissza a helyére, hogy kicsit megnyugodjon vágytól izzó puncim.

Ha akarnám, most rögtön visszavágnék és én is kegyetlen játékba kezdenék, de még hagyom, hadd élvezzük együtt ezt az édes és élvezetes erotikus kínzást.

Mykee

Ajkai vörösen és finoman kidomborodnak, mint egy éhes száj, mely alig várja, hogy magába fogadhasson. Elmosolyodok és a popsija alá nyúlok, majd megemelem a számhoz. Megfújom, hogy birizgáljam a bőrét és érzem, amint megremeg édes teste a tenyeremben. Számmal éppen csak érintem ajkait, és gyengéden felfelé indulok a dombjáig, majd a bugyiján át a másik ajkán le egészen a bejáratáig. Kapaszkodik a hajamba, irányítani próbál, behúzni az ölébe teljesen, de erősebb vagyok és a következő körben a nyelvem óvatosan kinyújtva nyalom végig az édes falatokat.

- Ne kínozz... ne kínozz...! - nyögi egyre hangosabban és érzem a hangján, hogy kezd bevadulni. Nagyon jó, akkor még egy kicsit...

Ujjaimmal a popsiváogatába bújok és amikor a dombja felé siklom a nyelvemmel, hirtelen megmarkolom belülről a bőrét, a számmal megnyomom a csiklóját. Újabb sikítás a válasz, de abban a pillanatban engedek a szorításból. Mikor alábbhagy a sikoly, újabb markolás és csiklószorítás volt a válaszom. Nem maradt el a hatás és erősen remegni kezdett.

Ideje, hogy megszabadítsam ettől a tangától! A dombján felkúszok, megharapom az anyagot és lefelé húzni kezdem. Ahogyan az ajkai közül bújik elő lassítok, hogy érezze, amint a finom szorítás egyre inkább alább hagy, és miként bújik ki a fogságából a puha anyag. Popsiját megmarkolom, megemelem és széthúzom, hogy akadály nélkül szabadulhasson ki fogságából a finom csipke. Amint a combjáig húzom, onnantól lesodrom, hogy már ne álljon közénk.

Ekkor kihasználva az alkalmat fölém akar kerülni, de nem engedem, finoman visszanyomom a kanapéra és odasúgom:

- Türelem... Még nincs vége... - Vajon mennyire fogja fel, hogy türelmes

legyen? Inkább csak felszítottam ezzel a tüzét, és mosollyal nyugtázom, hogy még jobban bevadul az én szomszéd vadmacskám.

miaúúú

Néha már azt sem tudom, pontosan hol is fog kényeztetni, egyszer egy szorítást érzek a popsimon, majd később egy hirtelen nyalást a puncimon és élvezettel, hangosan nyögök, sikítok a kéjtől.

Lassan elkezdi rólam lefejtteni a tangát, és megpróbálom, hátha fölé tudok kerekedni és én is kényeztethetem kedvemre kínozva, de finoman visszanyom a kanapéra, már további élvezetes kényeztetésem folytatásán jár az esze.

Hogy képzelem ez a srác, hogy ennyire kikészít és átveszi az uralmat felettem? - gondolom magamban dühösen, ám dühöm hamar elillan, mikor érzem, ahogy folytatja.

Egyik térdemet felhúzó, hogy jobban hozzáférjen puncimhoz, amely éhesen várja, hogy végre igazán kinyalják és erre a gondolatra menten benedvesedek. Érzem, ahogy arcával ölemhez közelít, már nagyon akarom fürge nyelvét érezni csiklómon. Kezeim önkéntelenül izgalomtól hegyes mellbimbóimhoz tévednek, először finoman cirógatni kezdem őket, majd keményen megmarkolom a mellem és lélegzetvisszafojtva várom, mi lesz Zsolti következő lépése.

Mykee

Ahogy megszabadítom a csipkétől, már húzza is fel a lábát. Igen, már nagyon sejti mi lesz a következő kínzásom, úgy látszik nagyon élvezi ezt a kis játékot.

Behajlok a combjai közé és érzem azt a forróságot, mely a puncijából árad. A vágy illata az orromba száll és kissé megrészeget. De még tartani kell magam, különben ha elveszem, akkor teljesen elmerülök benne.

Pár pillanatig gyönyörködve nézem, milyen nedvesen csillog, és éhesen várja a kielégülést. Aztán a popsija alá nyúlva a számhoz emelem, és apró csókokat, puszikat kezdek szórni az ajkaira. Éppen csak az ajkai közé is, először letről felfelé a csiklójához közelítve. Szinte nyomja hozzám, hogy gyorsabban elérjem a duzzadó pontot, de ahogyan elérném, újra lefelé haladok. Majd a nyílásához érve megállok, a nyelvem kinyújtom, és behatolok az ajkai közé, de nem állok meg, egyenesen benyomom a barlangjába. Ettől hatalmas nyögés hagyja el a testét, de még nem húzom

ki, hanem kicsit megforgatom benne a nyelvem. Újabb nyögés következik, és szinte érzem a forróságát, lüktető csiklója mohóságát, ami alig várja, hogy bekapják, morzsolják.

A nyílásból csak éppen kihúzó a nyelvem hegyét és egy határozott, erős csapással végignyalom az ajkai között, a csiklóját erősen megpedzem. Amint megugrik az édes magja, úgy remeg a teste, szinte kéri, akarja, követeli, hogy újra megtegyem. Halvány mosoly kíséretében egy erős nyalás lett a következő húzásból és ismét megpendítem édes hangszerem.

Hajamba tūr és ellentmondást nem tűrően egyszerűen a csiklójára húzza a fejem, majd hangosan ezt nyögi:

- Kapd be! Kapd be most! - nem gondoltam volna, hogy már most elszabadul benne a vadmacska, de engedelmesen bekapom a csiklóját és megszívom. Úgy sikít fel, hogy még én is meglepődöm egy pillanatra.

miaúúú

Igen, látszólag megkegyelmez nekem és végre érzem, ahogy nedves puncimhoz közelít. Finom csókokat lehel rá, már csaknem elandalít gyengédségével, de hirtelen nyelvével behatol a résen. A váratlan gyönyörtől nagyot nyögök és erősebben szorítom a mellemet, majd érzem, ahogy izmos nyelvét megforgatja bennem és ismét hangot adok annak, mennyire eltalálta, mit is szeretnék.

Már nem húzza tovább, végre megtalálja a csiklóm is és hozzáértőn kényeztetni kezdi, de persze még most is kegyetlenkedik: erősen megnyalja, majd hirtelen abbahagyja és várja a reakcióm.

Nem kell sokat várnia, teljesen megadom magam neki, úgy esdeklek:

- Kapd be! Kapd be most! - hörgöm, már szinte önkívületben, hogy végre éhes puncim megkapja a magáét.

Mintha ezt a pillanatot várta volna, hogy behódoljak teljesen, hirtelen erősen szívni kezdi a csiklóm és nem bírom ki sikítás nélkül, annyira vágytam már rá.

Kezei hol a popsimat dagasztják közben, hol felkúsznak a derekamra és csaknem magára húzza ölemet, nem hagyja abba. Szívja, nyalogatja, pedzegeti csiklóm, időnként nyelvével erősen benyal résemen, amitől még inkább elhatalmasodik rajtam a kéj. Próbálok én is irányítani, megemelem csípőmet és úgy kínálok neki vágytól duzzadó ajkaimat és él a lehetőséggel. Megemelt csípőmet fenekemnél fogva megtartja, úgy nyalakodik tovább és látja, érzi rajtam, hogy már nem bírom sokáig.

Úgy érzem, szinte felrobbanok odalent, kis kisülésekkel kezdődik, majd hirtelen az egész belsőmben szétterjednek a gyönyör hullámai. Nemcsak

belül hullámzok, a testem hirtelen megfeszül, majd remegni, hullámozni kezd a kéjtől és Zsolti még most sem hagyja abba. Figyeli testem minden rezdülését és ennek megfelelően most már lágyabban, simogatón nyalakodik tovább, míg végül pihegő, remegő testemet gyöngéden a kanapéra fekteti, finom csókokkal, simogatásokkal nyugtatja.

Sokáig tart, míg végre megint viszonylag egyenletesen veszem a levegőt, miközben - mintha egy alvó gyermeket simogatna - megnyugtatja felzaklatott testemet.

Kinyitom a szememet és fölém hajol. Lágyan megcsókol és ajkaimon érzem saját ízemet.

- ... köszönöm! - rebegem halkán, cserepes ajkakkal, hálás tekintettel.

- Én köszönöm, Drága, hogy ennyire közel engedted magadhoz és hagytad, hogy azt tegyek Veled, amit akarok! Remélem nem vallottam szégyent! - mosolyog szelíden.

- Mintha a gondolataimban olvastál volna, annyira eltaláltál mindent! - mondom neki teljesen őszintén. - Viszont most Te következel, és ne hidd azt, hogy én megkegyelmezek Neked ezek után! - villantom rá kéjesen legszebb mosolyom és átveszem tőle az irányítást.

Mykee

Érzem, amint elhatalmasodik a vágy, és már nem bírja tovább. Először csak apró hullámok indulnak el benne, melyek egyre csak erősödnek, minél tovább folytatom forró csiklójának kínzását. Végül egy olyan hangos nyögésbe torkolyszorodik ki, hogy még a nyelvem is beleremeg. De pont most nem hagyhatom el: újabbat szívok lüktető magján, majd a következő hullámnál ismét. Nagyon élvezem, hogy ilyen erős csúcson engedhetem a felhők közé. Szinte érzem a szívverését a nyelvemen, majd amint alább hanyatlik, finomabban masszírozom vöröslő keménységét. Ahogyan csillapodik, úgy engedem el egyre óvatosabban, majd végleg kibújok remegő combjai közül.

Mellé fekszem és még borzongó testét simogatom gyöngéden. A szemembe néz, látom a szelíd nyugodtságot benne, a végtelen örömet. Megcsókolom, hogy teljes legyen a legszebb pillanat.

- ... köszönöm! - hallom erőtlén hangját.

- Én köszönöm, Drága, hogy ennyire közel engedted magadhoz és hagytad, hogy azt tegyek Veled, amit akarok! Remélem nem vallottam szégyent! - igyekeztem úgy mondani, hogy ne tűnjek beképzeltnek és mégis érezze, hogy csak érte vagyok itt.

- Mintha a gondolataimban olvastál volna, annyira eltaláltál mindent! -

súgja és ezzel máris levett a lábamról, elégedett öröm tölti el a szívem. Nincs szebb, ha ekkora és ilyen ajándékot adhatok. - Viszont most Te következel, és ne hidd azt, hogy én megkegyelmezek Neked ezek után! - folytatja a mondanivalót és rám mosolyog. De volt ebben valami apró szikra, mely picit nyugtalanított, hiszen a megbúvó huncutságot láttam meg. Gyanakodva nézek rá, de mosollyal a számon kérdelem:

- Ugyan... Mit is tudnál velem gonoszkodni? - tettetett fölényeskedéssel kérdeztem, hogy kicsit felbosszantsam a hiúságát. Ahogy ránézek, látom, hogy elértem a célokom...

miaúúú

- Ugyan... Mit is tudnál velem gonoszkodni? - kérdezi tettetett félelemmel a hangjában.

- Mindjárt jövök, Te várj meg itt! Esetleg, ha gondolod, megszabadulhatsz a ruháidtól... - mondom neki sejtelmesen, miközben látom, felkeltettem a kíváncsiságát. A combfix van már csak rajtam, magamon érzem égető tekintetét, ahogy kecsesen a konyha felé veszem az irányt.

Kinyitom a hűtőt és kiveszem belőle az egyik pohár behűtött tejszínhabos pudingot.

- Én buta, elfelejtettem a desszertet! - mondom csibészes mosollyal, miközben visszalépkedek hozzá a kanapéhoz. - Kérsz pár falattal? - kérdezem huncutul, és látom, komolyan vette kérésemet, mert meztelenre vetkőzve ül a kanapén. Akaratlanul is meredő, kemény farkára téved a tekintetem, de erőszakkal terelem vissza a gondolataimat az előttem álló feladatra.

- Persze! - válaszol, és még nem is sejti, mire vállalkozik.

Elé állok, egyik lábamat felteszem a kanapéra és úgy kínálom neki a falatot. Úgy etetem, mint egy kis gyermeket, de a következő falatot "véletlenül" a mellemre ejtem.

- Jaj, de ügyetlen vagyok! Esetleg lenyalnád, mielőtt végigfolyna a testemen? - kérdezem és ő engedelmesen megtisztítja a mellemet a csokipudingtól.

A következő falat ismét csak "véletlenül" leesik, most a hasán landol.

- Már megint nem figyeltem oda... Nem baj, ha most én nyalakszom? - rebegem felé.

- Csak tessék, már alig várom! - válaszolja, és érzem, ezt teljesen komolyan mondja.

Lassan, pontról pontra nyalom le izmos hasáról a pudingot. A következő

falatot viszont már direkt helyezem el egy kicsit lejjebb. Élvezem a desszert édes ízét, ahogy keveredik Zsolti férfias ízével. Hozzám akar érni, irányítani akarja fejemet, hogy egyre lejjebb nyalakodjak, de kioktatom:

- Drága, most én irányítok, ha kell, le is kötözlek, csak hogy ne tudj mozogni!

- Értettem! - vágja rá azonnal csillogó szemmel, kisfiús rajongással.

Lassan elfogy a desszert, az utolsó falatot farkának tövéből nyalogatom le. Nagyokat sóhajt, kezei simogatva elindulnak a hajamon, de érzem, már megint irányítani akar.

Ekkor mindkét kezét leszorítom combjai mellé a kanapéra, és mint egy élő bilincs tartom ott, hogy ne bírjon mozdulni.

- Mondtam: most én irányítok! - hangsúlyozom ellentmondást nem tűrő hangon.

- Hát legyen, megadom magam, azt csinálsz velem, amit akarsz! - válaszolja édes beletörődéssel.

Mykee

Ez a pudingevés igazán tetszik! Amikor ügyetlenül a melleire ejti, máris jön a segítségkérése:

- Jaj, de ügyetlen vagyok! Esetleg lenyalnád, mielőtt végigfolyna a testemen? - adja az ártatlan lánykát és még a szempilláit is megrebegetti. Igazán nem kell kétszer mondani: már hajlok oda, és felnyalogatom róla az utolsó cseppet is. De a következő kanál tartalma a hasamra kerül.

- Már megint nem figyeltem oda... - néz rám ismét az ártatlannak tűnő szemeivel. - Nem baj, ha most én nyalakszom?

- Csak tessék, már alig várom! - nagyon felizgat ez a kettős játék, hiszen úgy tisztogat le, mint egy kiéhezett macska. A következő adag már a farkamhoz közel érkezik és alig várom, hogy a nyalakodás után a makkom is leszopogassa. Megfogom a fejét, hogy kicsit lejjebb toljam, de kibújik és szemrehányón azt mondja:

- Drága, most én irányítok, ha kell, le is kötözlek, csak hogy ne tudj mozogni!

- Értettem! - vágom rá azonnal, hiszen nem hinném, hogy lekötözne, ő is szeretné már a szájában érezni az ízem.

Amikor az utolsó adag már-már a golyóimnál csordogál és onnan tisztogatja le, a farkam már kőkeményen várja, hogy az utolsó nyelvcsapás után egy mély nyeléssel a szájába kerüljek. Megfogom a fejét, de máris felcsattan, leszorítva a kezem:

- Mondtam: most én irányítok! - kicsit keményebb hangnemben szól

rám és szűrős szemmel néz fel.

- Hát legyen, megadom magam, azt csinálsz velem, amit akarsz! - egyezek bele. Hátradőlök, pedig legszívesebben már az ölembe ültetném és csípőjénél fogva lovagoltatnám.

- Szóval bármit? - kérdi huncutul.

- Igen, bármit - sóhajtok fel. Megadom magam, erre feláll mellőlem és eltűnik a másik szobában. Mikor előbukkan, két sállal érkezik. Csak nem táncolni fog nekem? Kérdően nézek rá, ahogy egyre jobban közelít felém.

miaúúú

- Szóval bármit? - kérdezem kaján mosollyal.

- Igen, bármit - válaszolja, de látom rajta, hogy legszívesebben már magára húzna.

- Akkor várj egy kicsit... - kérem kislányos nézéssel és elindulok a hálószobába.

Két sállal térek vissza, de ahogy visszaérek hozzá, rájövök, most csak az egyiket fogom használni.

- Ne aggódj, tetszeni fog! - biztatom huncut mosollyal. Meglepődik, gondolom azt hitte, hogy a kezeit kötöm majd össze, ehelyett a szemét kötöm be.

- De hát akkor nem láthatlak... - kezdi a mondatot, de gyorsan közbevágok.

- Most nem a szemeddel kell látnod!

A szemei eltakarva, csak annyit érez, hogy a kanapéra mászok én is lovaglólülésben, de nem nehezedek rá. Simogatni kezdem az arcát, érzem, hogy még kicsit feszült, de lassan felenged és átadja magát a kényeztetésnek, akármi is sül ki belőle. Finoman simítom az arcélét, időnként beletúrok a hajába. Kezdi élvezni, de ekkor érzem, hogy kezei felemelkednek és engem akarnak simogatni. Kezeit erősen megfogom és leszorítom a kanapéra.

- Nem, a kezeidet most nem használhatod! Vagy azt akarod, hogy kössem össze őket, hogy tényleg ne használhasd?

- Ne köss ki, ígérem, nem foglak megérinteni, csak ha engedélyt adsz rá! - vágja rá gyorsan, kisfiús lelkesedéssel.

Tovább simogatom és mintegy véletlenül a melleimmel arcához érek. Hangosan felnyög, ahogy megérzi kemény bimbóm érintését nyakán, arcán, ajkain.

- Megnyalhatom? - kérdezi félénken, a nemleges választól félve.

- Tessék, nyald meg bátran! - biztatom.

Élvezem a játékot, isteni érzés, hogy most én uralkodom rajta.

Mykee

Biztos leköti a kezem és bármit tehet velem, amit akar. Elmosolyodok, mert már várom, hogy a csuklómra kerüljön a sál, de ehelyett a szemem takarta el egy pillanat alatt.

- De hát akkor nem láthatlak... - tör ki belőlem a meglepetés, azt hittem, hogy látványos előadást kapok.

- Most nem a szemeddel kell látnod! - súgja és érzem, hogy most valami új következik. Teljesen elveszek a sötétségben és a fülemre, orromra igyekszem hagyatkozni. Remélem a kezemet nem fogja lekötni, mert nem tudom, éppen hol van. Érzem, hogy felül a kanapéra és simogatni kezdi az arcom. Jó, így már sejtem merre lehet és hogyan ülhet. De ezzel teljesen bizonytalanná tesz. Viszont egy másik érzés is eluralkodik rajtam: jobban és erősebben érzek mindent, mint eddig. Amikor beletúr a hajamba felnyögök, mert legszívesebben újra a combjai között lennék, amikor ezt tette. Nyúlnék utána, hogy megtaláljam, de azonnal rám szól:

- Nem, a kezeidet most nem használhatod! Vagy azt akarod, hogy kössem össze őket, hogy tényleg ne használhasd?

Igen, ismét emlékeztet arra, hogy most ő vezet, így beleegyezően rávágom:

- Ne köss ki, ígérem, nem foglak megérinteni, csak ha engedélyt adsz rá!

- Igyekszem biztosítani, hogy jófiú leszek. Egyszer csak azt érzem, amint bimbója az arcomhoz ér és végigsimít. Legszívesebben bekapnám, szívnam, de az előbbiből okulva engedélyt kell kérnem:

- Megnyalhatom?

- Tessék, nyald meg bátran! - hallom a hangját és érzem, amint a számhoz irányítja az édes keménységét. Mohón kapok utána, de csak nyelvem hegye érinti, mert kicsit elhúzta.

- Azt mondtam, hogy megnyalod, nem szopod! - szól rám ismét és kinyújtott nyelvemmel próbálom elérni.

Érzem, amint a bimbóját elhúzza rajta, majd lesiklik róla, aztán vissza. Próbálom valahogyan pedzegetni a bimbóját, de ritkán találok meg. Hallom halk kuncogását, majd egy picivel közelebb érzem magamhoz és már kicsit neki is nyomódik a nyelvemhez. Olyan kemény és feszes! Körbenyalom az udvarát és megpróbálok közelebb hajolni hozzá, de a hajamnál fogva visszahúz, hogy ne kaphassam be. Úgy érzem magam, mint a szomjas ember a sivatagban vízre áhítózza: kívánom!

Az ajkaihoz irányítom a mellbimbóm, nyelvével kutatón megnyalja, de érzem, rögtön be is akarja kapni, hogy megszívja.

- Azt mondtam, hogy megnyalod, nem szopod! - szólok rá élesen.

Kegyetlen játékba kezdek, élvezem, ahogy ajkain elhúzó hegyes bimbómat és ő próbálja követni, merre kényeztessen. Most kicsit nekinyomom, hadd érezze feszes mellemet és keménységeimet, de ahogy megpróbálna közelebb férkőzni hozzám, a hajába túrok és finoman, de azért határozottan visszahúzó, hogy érezze: most én diktálok.

Elindulok lefelé a testén és ott kezdem el simogatni az ujjaimmal, karmolászni a körmeimmel, de természetesen a mellbimbóimat is előszeretettel használom. Időnként úgy szisszen fel bimbóim érintésére, mintha tüzes vassal érnék hozzám a nyakához, mellkasához, pocakjához.

Most megfogom a kezeit és én irányítom a testemen. Finoman tapasztom ujjait az oldalamba, majd hátraviszem a hátamba, egyre lejjebb, amíg el nem éri a popsim domborulatát, majd ismét feljebb irányítom a pocakom irányába. Fürkészőn kutatom arcvonásait, miközben engem simogat és látom mennyire élvezi ő is ezt a játékot.

Visszahelyezem kezeit a kanapéra, mert utoljára hagytam a számomra legkedvesebb részt. Alig tapinthatóan simítom végig keményen álló, lüktető farkát a tövétől a már előbukkant makkjáig. Erre hangos, gyors sóhajokkal válaszol. Most a mellbimbómat nyomom hozzám, majd a melleim közé veszem és egyet húzó rajta erőteljesen, de aztán hirtelen el is engedem.

- Áááá, Te kegyetlen nőszemély, nagyon értesz a kínzáshoz! - mondja, majd megnyalja kicserepesedett ajkait.

- Már nem tart soká, addig is élvezd ki minden egyes édes pillanatát! - válaszolom és mosolyra húzódik a szám.

Most nyelvem hegyével nyalom végig a farkát a tövétől, de érzem, már nem mehetek túl messzire. Végre a számba veszem lüktető, feszülő makkját, nyelvemmel körözök rajta és teljesen magával ragad az íze. Finoman kezdem el szopni, lassan járok rajta fel-alá, miközben a combját markolászom. Nem akarom, hogy így menjen el, csak szeretném megismerni, mit szeret, hogyan szereti és imádok játszani. Miközben nyalogatom és szopom egyre keményedő szerszámát, a kezeim sem tétlenkednek. Egyikkel a combját, a másikkal a golyóit markolászom és megint jobban érzem magam, mikor hallom hangos sóhajait, nyögéseit.

De tudom, hogy ő sincs fából, megkegyelmezek neki. Felemelkedek és leveszem a szemérről a kendőt, majd halkán, szófogadó kislány módjára

megkérdézem tőle:

- Remélem nem mentem túl messzire... És most beleülhetek?
- Nagyon finom volt, amit csináltál, soha nem éreztem ennél különlegesebbet. - mondja őszintén és finoman az ölébe irányít.

Mykee

Nagyon érzéki dolgot művel velem ez a lány. Csak az érzések, más semmi. Egyes pillanatokban nem is tudom éppen merre lehet, majd váratlanul, szinte a semmiből kapom az újabb élvezetet. Érdekesen hat, amikor a makkomon érzem a nyelvét, majd a szája forrósága, amint körbeöleli és megszívja. Felnyögök, mert igazán erősen hat mindenemre. A következő pillanatban már a golyóm pihen a tenyerében. Legszívesebben a hajába túrnék úgy húznám magamra, de nem lehet, most ki kell bírnom!

Egyre erősebben és szenvedélyesebben szopja a farkam, érzem, amint belülről még mélyebb erő tör utat magának.

Ekkor hirtelen abbahagyja és nem tudom elképzelni mi lehet? Megérezem az ujjait a hajamnál, majd a következő pillanatban hull a kendő és megpillantom csillogó, huncut szemeit.

- Remélem nem mentem túl messzire... - rebegette ártatlan hangon. - És most beleülhetek? - kérdezi már-már gyermekien szendén. Hát kérni kell ezt??? Űlj bele, már alig várom! - ordítanám, de végül igyekszem visszafogni magam, és hálásan tekintek a szemébe, hiszen olyat adott, amit más eddig még nem.

- Nagyon finom volt, amit csináltál, soha nem éreztem ennél különlegesebbet - súgom és megfogva forró testét magam fölé emelem, majd ágaskodó férfiasságomhoz húzom.

Popsiját megmarkolva húzom magamra, egyre mélyebben. Háta megfeszül és lehunyt szemmel egy hatalmas sóhaj szakad fel belőle. Teljesen elmerülök lüktető puncijában és hagyom, hogy kicsit érezzük egymás lángolását.

Ismét egymás szemébe nézünk, mintha csak valami nagy dolog előtt lennénk, aztán megkapaszkodik a vállamban, bimbóját a számhoz tolva gyengéden mozogni kezd. Először. Nem sokkal később olyan vágta kezd, mintha az élete múlna rajta, üldözné valaki. Érzékeny makkom egyre kevésbé bír ellenállni ennek a szilaj kínzásnak.

miaúúú

Popsimat tartva a farka fölé irányít, majd lassan, óvatosan beleülök keményen feszülő dákójába. Isteni érzés végre magamban érezni, így az elején kiélvezem ezt a pillanatot és nem mozgok. A szemébe nézek és látom, ő is ugyanazt érzi, mint én, ugyanaz a vágy tombol benne, mint bennem, látom a gondolatait és tudom, mit szeretne most.

Megfogom a vállát, kicsit közelebb kerülök hozzá és elkezdek aprókat körözni lüktető férfiasságán. Mozgás közben persze mellemet ajkaihoz irányítom, így még teljesebb az élvezet. De lassan elhatalmasodik rajtam a vágy, egyre szilajabb vágtaiba kezdek és már nem bírom türtőztetni magam. Hangosan nyögve diktálok egyre vadabb tempót, érzem, ahogy Zsolti kezei a melleimet markolják, majd a popsimat dagasztják és elégedett sóhajjal nyugtázom, mikor ujjai popsím részét simogatják, időnként be-bedugva középső ujját a résen.

Hallom egyre gyorsuló légzését, apró nyögéseit, amellyel tudtomra adja: már nincs sok hátra nála sem. De lassan már nem tudom kontrollálni magam, lovagolok vadul, és az ismerős bizsergés elindul bennem...

Mikor megérezem, ahogy farka megfeszül és lüktetve belém pumpálja édes nedvét, ez engem is még magasabbra repít, az egész testemet édes bizsergés kínozza, remeg mindenem és érzem, Zsolti sincs ezzel másként. Talán soha, senkivel nem értem el még ekkora magasságokat, amiket vele ezen az estén bejártam.

Csak lassan térek magamhoz, mintha egy gyönyörű érzéki álomból ébrednék. Összefonódott, izzadságtól - és persze mástól is - nedves testünk lassan lenyugszik, szívünk már nem felfokozott tempóban ver. Még inkább hozzábújok izmos felsőtestéhez, szórakozottan simogatni kezdem a mellkasát, majd hirtelen felnézek a szemébe:

- Köszönöm! Mindent köszönök, Drága! Egyszerűen nem találok szavakat... - súgom. - Itt laktunk egymás mellett és észre sem vettük, titkon mennyire összeillünk és mennyire vágyunk a másikra... Kérlek, mondd azt, hogy Te is ugyanazt érzed, amit most én!

- Drágám, itt most kevés a szó. Nézz a szemembe és meglátod a választ! - mondja férfias, határozott hangon és tényleg: a szemei megadják azt a választ, amit már régóta kerestem máshol, másokban, de eddig nem találtam meg.

- Köszönöm! - suttogom halkán és finoman megcsókolom. Csókja sem hagy kétséget bennem afelől, hogy komolyan gondolja velem.

Sokáig ülünk még ott a kanapén, szavak nélkül, egymást átölelve és dédelgetve. Mikor már majdnem elalszom erős mellkasán, ő felemel, mint egy kisgyereket és a hálószobába visz. Puhán lefektet az ágyba, mellém bújik és édes álomba merülünk.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Tábori tűz

Véget ért az idei tanév, végre kiszabadulunk a négy fal közül. Levezetésképpen még két hét táboroztatás jön, de legalább messze a várostól, egy kellemes kis tó környékén, sok erdővel, jó levegővel. Sok kedvem nincsen az egész dologhoz, de viszonylag kezdőként, új iskolában semmi más választásom nem maradt, mint hogy jó képet vágva a dologhoz, önként és dalolva vállaljak egy harminc fős horda felügyeletét. Nehezítésképpen egy meglehetősen unszimpatikus kollegina tart még velünk, aki ritkán lát túl a szemfestékénél és lecsap minden hímneműre, aki az útjába kerül. Előre beharangozta, hogy nagyon reménykedik, a táborban lesz néhány férfi tanár is, egyéb iskolákból, s hogy ő azokkal bizony ki fog kezdeni. Hát...szíve joga. Nekem sem volna ellenemre egy kis kalandozás, de egyrészt nem minden áron, másrészt ezt véletlenül sem kötöm az orrára, ha úgy alakul...

Hét ágra süt a nap, amikor egy erdei tisztáson elterülő táborhoz érünk. Áldom az eszemet, hogy rövidnadrágban jöttem, ami ugyan talán nem a legillendőbb viselet, de praktikus a 30 fokban, ráadásul táborozunk, vagy mi a szös! Rám fér egy kis barnaság, mert az alapszínemet a teraszon szedtem össze. Szőke loboncomat nem értem rá rendbe tetetni fodrásszal, úgyhogy csak laza lófarokba tűztem ma reggel. Vigyorogva gondolok arra, hogy nem is olyan nagyon régen, kb. ugyanilyen szerelésben magam is a táborozók közé tartoztam. Azok a szép idők...

Hatalmas a nyüzsgés, hisz az ország minden tájáról érkeznek ide csoportok és nem egyszerű több száz kistini elhelyezését koordinálni. Cserkészek segítik a munkát, akik idétlen nyakkendőben és rövidnacikban szaladgálnak, jókora listákkal a kezükben. Azért mi is megeljük a helyünket. Egy jókora faházba hurcolkodunk be így harmincan, és aztán már megyünk is, hogy elfogyasszuk az első ebédünket. Hiába no, rendnek kell lennie, az időbeosztás, az időbeosztás!

Végignézek az étkezői káoszon, s már éppen kezdem sajnálgatni magamat, hogy milyen nehéz két hét vár rám, vénséges kékharisnyás kollégák társaságában, amikor megakad a szemem a tanári kar egyetlen hím tagján, aki éppen hatékonyan állít le egy kajacsatát. Elismerő pillantásokat vetek rá, amit persze észrevesz, s egy pillanatra összeakad a tekintetünk. Ő felmér, én felmérem - ennyi csupán, mert most a rám bízott csemeték gondolják úgy, hogy annyira nem finom az eléjük tett ebéd, s ennek erőteljesen hangot adnak. Azért az agyam hátuljában ott motoszkál a gondolat, hogy jó volna ezzel az emberrel néhány szót váltani később. Egyszerűen szeretnék egy értelmes beszélgetőpartnert találni erre a két

hétre, különben begolyózik!

Petur

Az ébresztő kérlelhetetlen hangja zavarja el álmodomat. Óvatosan emelem fel másnaposságtól sajgó fejemet. A tegnapi kispályás foci levezetése a haverokkal túl jól sikerült. A nyitott ablakon kellemes reggeli levegő és Charlie reszelős hangja áramlik be: "Újabb hétfő az ellenség..." Hú, öreg, ezt nagyon eltaláltad! A hűtőszekrényhez botorkálok, előveszem a vizes palackot. Óvatosan kortyolgom, minden nyelés után hagyok időt eldönteni, lent marad-e. A szekrény előtt bepakolt utazótáska áll. Lassan eszmélek, miért is kell ma ilyen korán kelnem, hiszen végre vége a tanévnek...

Még az osztályozó konferencia szünetében hívott félre az igazgató és egy megbízólevelet nyomott a kezembe. Két hét táboroztatás. A mi iskolánkból csak egy osztályt kell kísérni. Két idősebb kollegina a közvetlen felelős értük, de szükség lesz a táborban férfi tanerőre is, aki a reggeli tornát levezényli, felügyel a strandolásnál. Értetlenül nézek az igazgató barátságos szemébe:

- Hogyhogy rám gondoltál? - csúszik ki az ostoba kérdés.

- Figyelj, a gyerekekkel minimális gond van, a környezet lefárasztja őket.

Viszont a többi

iskolából számos beleváló kollegina lesz ott kísérőként. Rád fér egy kis csajozás. Mikor is volt a válásod? Volt azóta valami rendes nővel dolgod? - sorolja egy szuszra - Hidd el Péterkém, a legjobb barátodtól sem számíthatnál alkalmasabb ajándékra.

Aha, szóval meg is kell köszönnöm a baráti segítséget. Mi szükségem ellenségekre? Ezt persze nem mondom ki hangosan.

- Hát akkor köszönöm, hogy rám gondoltál. - felelem beletörődve...

Az utazás meglepően simán zajlott, egyetlen tanuló és a táskám sem tűnt el közben. A gyomrom háborgása szépen elmúlt. Az időjárás is a kegyeibe fogadta a táborozókat, ragyogóan süt a Nap. A valaha úttörőknek, vagy KISZ-eseknek épített táborban a faházak között egyenruhás cserkészek irányítják az érkező osztályokat. Igyekeznünk kell, mert csak 2 vagy 3 turnusban lehet lebonyolítani az étkezéseket. Nagyjából ebédidőben érkezünk meg kis csapatunkkal, ezért a kicsomagolás délutánra marad. Kati néni, az osztályfőnökük rögtön rám is testálja őket, mert neki be kell jelentkezni a táborvezetőnél. A gyerekek élvezik, hogy kiszabadultak a megszokott környezetből. Az étkezőben páran szalvétagombóccal, majd kenyérdarabokkal veszik célba egymást.

- Hé, vitézeim! Úgy dobáljátok a kaját, hogy a konyhások az elszórt maradékból csinálják a holnapi reggelit!

Közben másik osztály is érkezik ebédre. Kísérőjük kedvesen biccent fejével. Mosolygós szempár, rengeteg szőke haj... Határozott hang, ahogy a gyerekeket eligazítja. Hosszabb szemlélődésre nem alkalmas a hely. Az ebédre és a mi srácainkra figyelek, de időnként magamon érzem a pillantását. Lassan mindenki befejezi az első étkezést, sorakoztatni kell a csapatot. A gyors számlálás végén szememmel a mosolygós szőke tanárnőt keresem, éppen kolléganőjével eszmecsserél. Még a köszönéshez sem kerültünk elég közel. Nem tudom, az igazgatóm hogyan képzelte az ismerkedést ezen a helyen. Mindegy, este biztosan bemutat mindenkit a táborvezető...

Sierra

Egész délután nem tudom kiverni azt a nevető szempárt a fejből. Beleégett a szemem mögé...

Strandolás a program, s nem éppen lelkesen veszem tudomásul, hogy kolleginám átadja magát a pletykálokodás örömeinek néhány satrafával, így aztán én kihúzom Julikát a homokból, amibe beleásta néhány társnője, fél szemmel ügyelek arra, hogy egyetlen piros sipkás gyerkőc se fulladjon bele a sekély vízbe, és egy se menjen beljebb a bójánál. Aztán fejvesztve rohanok a vízbe, amikor Krisztike úgy dönt, hogy belefojt egy kéksapkás kisfiút! Nagyon belefeledkeztek egymás gyilkolásába, s még akkor is kapálóznak, amikor szétszedem őket.

Aztán ott terem a megmentőm! Mint kiderül, a kéksapis fiúcska felügyelője éppen az én szépszeműm, aki elkapja a 10 év körüli gyermeket, így a két acsarkodó már tisztos távolból rúgkapál és fröcsköl csupán. Közös erővel rávesszük őket, hogy kérjenek szépen bocsánatot, s amikor újtukra engedjük őket, végre mi is eljutunk a bemutatkozásig.

Hmmm, nem is messze tanít, a szomszéd városban. És a kézfogása... erős, határozott és bizsergést indító...

Pár percig hűsölünk a habokban, részemről nyakig a víz alá merülve. A fene tudja miért, új pasival a láthatáron mindig rám tör valami megmagyarázhatatlan szégyenlősség. De ahogy hallgatom a kedves, mély hangját, ez hamar elmúlik, úgyhogy egy idő után már kimerészkedem a vízből és elindulok a part felé. Kicsit sajnálom, hogy a tenyéryei türkizkék bikinim helyett nem az úszódressz van rajtam, mert a hátam közepén érzem a tekintetét, ami végigpásztazza minden porcikámat. No jó, legalább nem vesz zsákbamacskát, ha úgy alakul...

Még megbeszéljük, hogy este az ismerkedő tábortűznél találkozunk, amikor a gyerekek már alszanak. Aztán már szót sem tudunk váltani, mert nem éppen kedvenc kolleginám lecsap rá, és követeli, hogy kenje be a hátát. Gáláns lovag, megteszi, s közben sajnálkozó pillantásokat vet felém a nyugágyra, ahol én is naptejtel kényeztetem magamat, hosszasan, egyetlen porcikámat sem kihagyva. Magamban jót somolygok. Fel nem foghatom, miért nem tud egy férfi nemet mondani egy nő kérésére, s azt sem, hogy miért van rá olyan izgató hatással egy magát kenegető nő látványa! De ha már így esett, kicsit rájátszom, s hosszasan elidőzöm combjaim hajlatában, s a combjaim hátsó felét úgy kenem, hogy neki háttal állok...

Petur

Délután a vízhez tereljük a gyerekeket, könnyen megy. Gondolom, visszafelé nem lesz ilyen gyors a művelet. Az ebédlőben látott szőke bozontot látom szaladgálni a parton. Csinos bikinibe öltözött, de megőrizte erélyét a gyerekekkel szemben. A vízben kialakuló közelharccal már nem bír.

- Elég! - fogom meg a túl heves gyerkőcöt. Mindhárman megszeppennek a hangomtól, de gyorsan helyre áll a béke. Remek alkalom a bemutatkozásra:

- Erika vagyok, de a kollégák Erának szólítanak. - hadarja. Aztán néhány óvatos kérdés, úgy három lépésről. Mégis inkább barátságos, mint tartózkodó.

A part felé indul, így bátran szemügyre vehetem. A hajlatokat a hátán, a gerince mellett, csípőjének ívét... Nem modell alkat, de olyan... olyan... harmonikus az egész nő. Saját magát bizonyára kritikus szemmel nézegetné a tükörben, hogy itt vagy ott kevesebb, máshol meg több kellene, de én bizony minden testrészét így rajzolnám le.

- Akkor este majd... - köszön el a beszélgetés későbbi folytatásának ígéretével.

Nem gyönyörködhetek benne tovább, mert kolléganője követel magának figyelmet. Kötelező udvariassággal tessék-lássék bekenem napolajjal a hátát, de kérdéseire csak kurta válaszokat adok. Szemem inkább Era bemutatóját filmezi. Hol a fenében tanulják a nők, hogyan kellessék magukat? Lassú mozdulatokkal húzza végig kezét karján, hasán, combján. A naptej fehérsége rég eloszlott, de tovább siklik a keze a combja hátsó oldalán. Ha sokáig nézem még, sátorverés lesz a nadrágomban. Gyorsan visszalépek a vízbe lehűteni magamat, de időnként odanézek a napozó szőkeség felé. Néhány mondatos beszélgetésünket pergetem vissza

magamban. Semleges dolgokról társalogtunk, mégsem tűnt unalmasnak. Az ismeretlen, az újdonság ígérete tette érdekessé, vonzóvá?

Elfáradtam, mire a gyereksereget sikerült a szobájukba terelni. Az esti bemutatkozást szívesen ellógtam volna, de a délutáni kellemes beszélgetés folytatásának reményében erőt vettem magamon.

A táborvezető régi motorosként gyorsan összefoglalja a következő napok programját. A tucatnyi tanárból csak 4-en voltunk újak, azaz akik csak saját iskolájukból érkezettek ismerik. Előre szólt Kati néni, nekem kell kezdeni a bemutatkozást. Majdnem elpirulok, ahogy magamon érzem a sok kíváncsi tekintetet.

- Tóth Péter, testnevelés, rajz szakos vagyok, három éve tanítok Rétváron a Rákóczi iskolában. 43-as a cipőm és utálok a nyakkendő-t. kihasználni a kacagást és gyorsan leülök. Alig figyelek a többi felügyelő tanárra, csak az új ismerősöm bemutatkozására várok...

Sierra

Végre eljön az este! Azt hiszem minden tanár várta már nagyon. Kicsik és nagyobbak az ágyban, halk szuszogás, s néhol suttogás hallatszik ki csupán a szobákból. Készülünk az estére. Kollégánóm két percenként berohangál, hogy valamit kölcsönkérjen. El nem tudom képzelni, mégis hová készül a kisestélyiben, meg a kiló sminkben. Ez utóbbi tán arra jó, hogy nem szeretik a szúnyogok. Én maradok a farmernél, s hozzá egy lenge, finom anyagú blúznál. Semmi de semmi kedvem az esti jópofizáshoz, szívem szerint egy kiadós sétára indulnék újdonsült ismerősömmel, hogy alaposan kibeszélgessük magunkat. Ehhez képest fél óra múlva már kisiskolás módjára bemutatkozom, az egymást már rég ismerő tanároknak.

- Papp Erika, matek-fizika tanár vagyok és most táboroztatok először.

Nem mondok többet, felesleges. Ha mindenki ennyit megjegyez, máris sok infót töm a fejébe ma este. A többiek bemutatkozására már csak fél szemmel figyelek, inkább megfogok egy pohár Sangriát és miközben kortyolom, Pétert nézegetem, ahogy kényelmetlenül feszeng három idős tanárnő kitüntetett figyelme alatt. Hát... nem lesz könnyű dolgom, ha valóban meg akarok vele ismerkedni közelebbről.

Végül a sors kegyes hozzám! Éjszakai akadályverseny lesz és Fortuna keze őt sorsolja nekem ki párnak. Megkapjuk a papírkánkat az állomásokkal, amiket érintenünk kell, iránytűt, térképet, és már indulhatunk is! Néhány irigy pillantást kapok, hogy nekem jutott a hímhusi, de aztán húzunk szépen az erdő felé, ahogy kell, zseblámpával.

Az első két állomásnál nagyon jó időben jelentkezünk, aztán ahogy a másodiknak kiérünk a körzetéből, egész egyszerűen kézen fog és úgy megyünk tovább. Egy kézfogás, nem több, mégis úgy száguld a vérem, hogy a halántékomon érzem a lüktetést. A langyos éjszaka hirtelen forróvá válik, de nagyon jól esik az érintés. Nem szól, csak megyünk, ügyelve arra, hogy egyetlen kíváncsi zseblámpa se láthasson minket. A következő állomásnál elenged, tesszük a dolgunkat, de amint tovább indulunk, tenyerem újra a kezébe csúszik, s egy-egy szűk szakasznál, amikor mögöttem jön, leheletfinoman végigsimít a hátamon...

Petur

A bemutatkozásokon gyorsan átesünk. A sok nő duruzsolásától zúg a fülem. Poharak koccannak egymáshoz. Kisebb küzdelembe kerül, de sikerül ásványvizet szereznem. Még kísért az előző napi italozás nyomasztó kimenetele. Idősebb kolléganők vesznek körül kérdéseikkel. Már kezdem feladni a reményt, hogy kellemesebb társaságban töltöm az estét. A táborvezető tér vissza egy kis házi feladattal. A júniusi hosszú nappal utolsó fényeit arra kell használnunk, hogy a pár nap múlva esedékes "éjszakai akadályverseny" útvonalát járjuk végig...

A kedves szóke tanárnő lépked mellettem. Alig tudom leplezni, mennyire örülök, hogy pont vele sorsoltak össze. A szerencse, vagy sors keze? Nem nagyon hiszek benne, de új ismerősöm keze... Milyen lehet az érintése?

Elindulunk a kis térkép szerinti állomások irányába. Hátrapillantok, Kati néni széles mosolyát látom és Erika kolléganőjének dühösen összeszorított ajkát.

Akadozva megy most a beszélgetés. Mikor a papirdarabra irányítom a zseblámpa fényét, akkor is a kezét látom, a betűk nehezen akarnak szavakká összeállni. Kicsit később összeszedem a bátorságomat és kézenfogom. Nem húzza el, néha összeér a vállunk. Rövidebbre fogom lépteim hosszát, hogy az övéhez igazítsam. Mintha kisiskolások lennénk magunk is, úgy megyünk a következő kitűzött állomáshoz. Szégyenlősen elengedem kezét, de alig haladunk tovább, ujjaimon érzem forró tenyerét. Úgy gondolom, bármit mondanék, elrontanám ezt a hangulatot. Mindenhol nem férünk el egymás mellett, ilyen helyeken magam elé engedem. Arra még nincs bátorságom, hogy átöleljem, csak az ujjam hegyével érintem meg a hátát. A délutáni napsütés forrósága sugárzik át a vékony ruhán. Finoman siklik végig a kezem azokon a szépséges dombocskákon és gödröcskéken, amiket a vízparton már szemügyre

vettem. Ha többé nem láthatnám, akkor is le tudnám rajzolni, talán meg is teszem, ha nem maradt ki a vázlattömböm csomagoláskor. Nyújtanám tovább a kellemes pillanatokat, de hangok hallatszanak előttünk pár méterre. Újabb állomás következik.

Az utolsó útszakasz kivezet a ritkás fák közül. Mondanom kellene valamit... Vagy csak a karomba kapni? Alig tudok róla valamit. Akarok róla többet tudni, akarom megismerni, megszeretni? A kezét nem akarom most elengedni, ezt tudom.

A bemutatkozó estre rakott tűz még ég. Már csak egy-egy lángnyelv csap ki a parázsló hasábok közül. Távollabb mozognak néhányan a faházak körül, de a tűz mellett senki sincs. Arrafelé húzom:

- Ha nem vagy nagyon álmos, beszéljünk kicsit...

Sierra

Nincs kedvem még befejezni a napot. Jól esik az érintése, s a bőréből forróság fut végig az érintett területből kiindulva. Nagyon lovag a pasi, eszébe nincs elvonulni a nyilvános területekről. Tulajdonképpen jól is van ez így, hiszen ma találkoztunk először.

Letelepszünk a tűz közelében, ahol éppen senki nincsen. Hűvösödik már, össze-összeborzongok, ahogy fesztelenül csevegünk. Figyelmes, észreveszi, és kerít valahonnan egy méretes plédet, amit a hátamra terít. Közben végigsimít a vállamon, s mögöttem ül le úgy, hogy a hátát egy fának veti, az enyémet pedig magához húzza.

Hosszan ülünk ott, édes semmiségekről beszélgetve. Nem szívesen mesélek az életemről. Van egy része, amiről senkinek nem kell tudnia, a többi pedig halálosan unalmas. Reggel felkelek, megpróbálom a matekot és a fizikát megszerettetni olyan gyerekekkel, akik világ életükben azt a sztereotípiát hallották, hogy a matek érthetetlen, a fizika pedig unalmas. Munka után hazamegyek, olvasok, tanulok, társasági életet élek, mint mindenki más. Amikor meg nem ezt teszem... na azt nem mesélem el neki, legalábbis egyelőre semmi esetre sem. Még a végén elijed! Olyan kis félénk fiúnak látszik. Így aztán az utazásról beszélgetünk, ez mindkettőnknek kedvenc hobbija.

Miközben a legutóbbi útjáról mesél, magához húz, fejem a vállán pihen, ajkaim egészen közel vannak a nyakához. Érzem a nyár illatát rajta. Ellenállhatatlan vágyat érzek arra, hogy belecsókoljak és aztán ott ahol vagyunk, egyszerűen elcsábítsam. Nem áll távol tőlem a műfaj, de valami azt súgja, hogy azon nyomban elmenne. Így ki kell várjam, míg ő kezdeményez, addig csupán a karját cirógatom szórakozottan, és azzal

izgatom - nem tudom kit jobban, őt, vagy magamat -, hogy úgy helyezkedem, a leheletem biztosan érje a nyakát. Nincs hatás nélkül, időnként belegabalyodik a mondanivalójába.

Ekkor egy nagyobb társaságot hallunk közeledni. Semmi kedvem társasági életet élni ma már, úgyhogy mielőtt eldönthetné, mi tévők legyünk, kézen fogom és behúzom a fák közé. Hirtelen toppanok meg, gyakorlatilag belém szalad, s ha már belém szaladt, végre-valahára magához szorít, úgy igazából. A szívverését a mellkasomon érzem és nem bírok tovább a véremmel, egyszerűen szájon csókolom. Előbb finoman, épp csak kóstolgatva az ajkainak ízét, megvárva, míg kissé felocsúdik a meglepetéstől. Félénken csókol vissza, mint aki nem mostanában csókolt meg ismeretlen nőt, de aztán... Mintha gát szakadna át, olyan első osztályú csókkal viszonzza a közeledést, hogy a lélegzetem eláll...

Petur

Csendesen beszélgetünk. Észreveszem, hogy a személyes kérdéseket megkerüli, ezért én sem mondok sokat magamról. Olyan megnyugtató a közelsége. Otthonos mozdulattal támaszkodik mellkasomnak. Finom érintést érzek a karomon, könnyű ujjak siklanak a bőrömmön. Szavai nyugodtak, ezért nem tudom hova tenni érzéki simogatását. Nyakamon érzem a hangjai nyomán rezdülő forró levegőt. Haja jólesően csiklandozza arcomat. Régen nem tapasztalt remegés támad bensőmben. Elakadok mondat közben. Nagyon kellemes ez az édes, várakozással teli izgalom. Ha tehetném, megállítanám az időt. Közeledő beszédhang zavarja meg idillünket.

Nincs időm arra, hogy szomorkodjak az elillanó hangulat miatt. Ruganyos mozdulattal áll fel és húz magával. A fák árnyékába érve - talán szándékosan - megtorpan, akaratlanul kapaszkodok meg derekában. Felém fordul, másik karomat is köré fonom. Egy kis félsz még mindig van bennem, hogy ellök magától vagy rendre utasít. Meglep a csókjával. Rég' nem érzett finom, puha ajkak tapadnak számra. Elsőpri kétségeimet, félelmeimet ez a csók, csak a térdremegtető izgalom marad. Mikor viszonzom csókját, megadóan felnyíló ajkak fogadnak. Nyelvem hegye végigsiklik metszőfogain. Keze felkúszik karomon vállamon, nyakamba kapaszkodik. Most úgy érzem, teljesül a percekkel ezelőtti vágyam, megáll az idő. A sötétség vastag függönyként vesz körül. A testem minden pórusa igyekszik magába szívni a belőle áradó forróságot.

Sóhajtva vesz levegőt a csók végén, de nem szólal meg, csak ismét a számhoz érinti ajkait. Elveszek az érintésében. Már nincs elég fény, hogy

kivegyük egymás arcvonásait. Ujjam hegyével próbálom látni arcát. Szája sarkától le az állaig, fel a szemöldökéig. Újra és újra megcsókolom. Egyre biztosabban érzem, hogy régóta az ő csókjaira szomjaztam. Szinte semmit sem tudok róla, de a csókjai varázsitalként hatnak rám.

Ha rajtam múlik, reggelig itt állunk ölelkezve. A természet szeszélye azonban közbeszól. Az eső koppanását fel sem fogom először, csak a bőrömrre hulló kövér cseppek ébresztenek a valóságra. Arcát felemeli, odatartja az égből érkező víznek. Megfogom kezét és a tábor épületei felé indulok. Forró ujjai a tenyerembe fészkelik magukat, szabad kezével könyököm felett a karomba kapaszkodik. Mire a faházukhoz érünk, már sűrűn hullik a zápor. Az ajtó előtt szembefordul velem, megborzolja vizes hajamat. Pusztit nyom arcomra, számra.

- Menj, mielőtt bőrig ázol! - nevetés bujkál a hangjában.
- Ha megígéred, hogy holnapra nem illansz el, mint egy szép álom.
- Csak menj, és álmodj rólam valami szépet! - ad még egy búcsúcsókot.

Nem könnyű az álmodás, ha ennyire felzaklatott az ébrenlét. Az ismeretlen szoba, az idegen ágy sem könnyíti meg az elalvást. Lehunyom a szemem, hogy újra lepergessem az elmúlt óra eseményeit. Az eső monoton kopogása, a hosszúra nyúlt nap végül megteszi kötelességét, meghozza az álmot.

Reggel a hangosbemondó recsegése ébreszt. Mennyire más ez, mint az előző napi fejfájós nemakaromság. Sietve öltözök a reggeli tornához. A gyerekek többsége is álmos szemekkel, esengve néz rám. Könyörületos kedvemben vagyok a tegnapi esti varázslat miatt. Könnyű gyakorlatokat vezénylek, és a lehető legrövidebbre fogom az ébresztőnek szánt testmozgást.

Reggelineél megpillantom őt, de még az integetéshez is túl távol ülnek az étkezőben. A rám bízott gyerekeket átadom a délelőtti programokat vezetőknél. A táborvezető épületéhez sétálok egy jó kávé reményében. A fekete forró és erős, de elég nagy árat kell fizetnem érte. Egy-két ráérő kollegina kezd faggatni. Még jó, hogy nem az esti elfoglaltságomat firtatják. Rossz hazudozó vagyok, ezért megkönnyebbülök, hogy senkinek sem tűnt fel az esti eltűnésem. Vagy csak nem teszik szóvá? Udvarias mentegetőzés közben az ajtó felé oldalazok. Szerencsémre nem tartóztatnak. Még nagyobb szerencsémre kint éppen az esti varázslónőmbe botlok. Siet, de elhaladtában megérinti a kezemet és odasúgja, hogy délután megint a vízparton lesznek.

Nem mondom, hogy könnyű az elalvás. Sokáig fekszem, álmatlanul, a lábam köze kielégületlenségtől sajog! Kénytelen vagyok szép csendben magamhoz nyúlni, hogy könnyű legyen az álmom. Mohón gyötröm vágyó puncimat, de csak csendben, hang nélkül, hisz nem csupán enyém a szoba, kolleganóm békésen alszik a másik ágyon. Halk sóhajjal érem el a megkönnyebbülést, hogy aztán oldalamra fordulhassak, s ujjaimmal a puncimban nyugodt álmom legyen reggelig.

Hiába, a koffeinfüggőség nagy úr. Alig várom, hogy a reggeliztetéssel végezzek és amíg a csapat a délelőtti programra készül, a tanári büfébe mehessek egy méregerős feketére. Titkon reménykedem, hogy összefutok tegnap esti, izgató társasággal, de éppen akkor távozik erős sietséggel, és csak annyi időm marad, hogy a fülébe súgjam: délután a tónál leszünk. Ez az apró, alig érintés majd megőrjít, hiába a tegnapi önsegély. Rá vágyom, erős férfias kezeire, finom illatára és a még nem éppen feltérképezett testrészeire. Alig várom a délutánt, amikor talán egy kicsit együtt lehetünk, no meg az estét, amit nagyon szeretnék vele tölteni!

A kiadós ebéd után mindenki lelkesen indul a víz felé, hálás program, jól lefoglalja a gyerekeket. Ő is ott van már! Amint kiérünk, ügyelek arra, hogy minden gyerek naptejbe burkolózzon, és amikor ez kész, én is elkezdem kenni magamat, titkon remélve, hogy akad önként jelentkező, aki a hátamat kényezteti.

Akad! Péter már ott is van, s kérés nélkül kiveszi a kezemből a krémet. Gyengéden hasra nyom a pokrócon és komótos mozdulatokkal elkezdi kenni a hátamat. Alapos munkát végez, jóval több időt tölt a dologgal, mint az feltétlenül szükséges lenne, a kis cseles....! Amikor az oldalamat krémezi, az ujjait finoman becsúsztatja a bikini felsőm alá. Nem nagyon, csak úgy, hogy az véletlennek tűnjék. Cirógatja a mellem oldalát, amitől megőrülök! Szívem szerint megfordulnék és magamra húznám, de nyilvánvaló, hogy ez most nem lehetséges. A derekamnál járva eljártssza ezt a bugyim vonalán is, egy ujjával finoman végigcirógatja fenekem hajlatát. Halkan felnyögök, órákig el bírnám viselni ezt a kényeztetést!

Egy idő után a bokámig ér, úgyhogy sóhajtvá nyújtózom egyet és felkelek, hogy viszonzozzam a szívességét. Most ő kerül a pokrócra, s az ő hátát kezdem el kényeztetni. Jól esik az erős izomzaton futtatni az ujjaimat, játszom minden izomköteggel. A nadrágjához érve... nos, kölcsönkenyér visszajár! Alapos munkát végzek, a nadrág vonalán picit belül is. Közben pedig már megint nem bírok magammal, s halk, kedves, semleges hangon elmesélem neki, hogy mit is csinálnék vele, hogy mit csinálnék vele, ha megfordulna és hirtelen kettesben találnánk magunkat. Mesélek neki egy finom orális játékról, ahol a nyelvem épp csak érinti a

bőrét a nyakán, s a makkján. Mesélek neki egy testmasszázsról, ahol olajos testem végigsiklik az övén, hogy a szerszáma végül csúszós melleim között landoljon....

Eddig jutok, amikorra végzek a krémezéssel, és mennem is kell, mert két gyerek már megint öli egymást. Még visszaszólok neki, hogy takarodó után várom ugyanitt és alig várom, hogy végre este legyen!

Petur

Nem tudom, hogy néhány szóval, vagy csak gyilkos pillantásokkal intézte el, de a túlfestett kolléganője tisztos távolságra került tőlünk. A gyerekeket lekötötte a víz öröme. Zavartalanul gyönyörködhettem a férfiszemnek oly' kedves hajlatokban. Nem izgató szándékkal siklott végig kezem a finom bőrén, de nagyon örültem, mikor elégedett hangokkal nyugtázta érintésemet. Az igazi meglepetést a naptejezés viszonzásával szerezte. Újabb női praktikához folyamodott. Simogatása is többet sejtetett baráti segítségnél. A szavai! Lopva felpillantottam, hogy tényleg ő térdel-e mellettem. A hangja visszafogott, kedves volt, mintha tanórán a diákoknak magyarázott volna. Ám a szavai! Vérem hirtelen egy irányba zúdult, férfiaságom egyre több helyet követelt magának az úszónadrágban. Borzongatóan jó érzés volt. Ha akkor nekem kell menni a gyerekeket rendezni... A tanárbácsi sátorformájú nadrágja lett volna az igazi meglepetés, nem a Kinder tojás. Hosszú percekbe telt, mire fel mertem állni. Szerencsére a gyerekek egymással voltak elfoglalva.

Kíváncsi vagyok a folytatásra. Afelől nem hagyott kétséget, hogy lesz valamilyen folytatás, mert ő hívott egy kis esti, vízparti sétára.

A gyerekek szobái lassan elcsendesednek, halk duruzsolás is csak itt-ott hallható. Gyors leltárt végzek: borotválkozás, fogmosás, tiszta ruha...mindegyik kipipálva. Kis bizonytalanság még mindig motoszkál bennem. Ha tárgyilagosan próbálok gondolni rá, akkor egyértelműen pozitív, biztató jelzéseket kaptam tőle eddig. Mégis állandóan visszatér egy kérdés, mennyire bízhatok azokban az érintésekben, csókokban, szavakban? Játszik csak velem, vagy ő is többet akar egy kis flörtölésnél?

Jó, hogy nem marad sok időm a kétségekre. Kényelmes lépésekkel jön a füves parton keresztül. Köszönés helyett két puszit nyom az arcomra. Nem tudom eldönteni, hogy véletlenül, vagy véletlenül álcázott szándékossággal karomhoz nyomja egy másodpercre mellét. Kézen fogom, de kiszabadítja ujjait. Átlép a másik oldalra, bal kezem ujjai közé fűzi jobbjának ujjait. Mosolyog, még ki tudom venni a halványuló esti fényben.

Elindulunk az apró kavicsos felszórta úton a víz mellett. A strandként

használt füves rész széle közelében kis nyitott pavilon áll. A padra ülve sem válik szét egymásba kulcsolt kezünk. Beszélgetünk mindenféléről, de az én gondolataim a délután elhangzott szavai körül járnak. Valahogy rá kellene kérdezni, mennyire gondolta komolyan, de nyíltan nem merem. Mégis felhozom, milyen kis huncut játékot úzött velem, és viszonzásul azt terveztem, bedobom a vízbe így ruhástul. Csak pár másodpercig tart a meglepettsége, hamar megnyugtatom, vele szemben sosem lennék képes ilyen gonoszságra.

- Pedig a víz ilyenkor este nagyon kellemes ám! Úsztál már sötétben? - húzom magammal máris. Nevet és bizonytalankodik, hogy tényleg komolyan gondolom-e?

Ledobom a pólómat, kilépek a cipőmből, nadrágomból. Még mindig csóválja a fejét, de ő is vetkőzni kezd. Megszabadulok az alsómtól is és a vízbe lépek. Hiába hosszú a júniusi nappal, a halvány fényben már csak testének sziluettjét tudom kivenni. Gyorsan mellém ér, megérinti vállamat. Arra kér, ne menjünk távol a parttól, mert nem rossz úszó, de a természetes vizekben nem érzi magát biztonságban.

A víz frissítő masszázsként ér bőrünkhöz. Lassú karmozdulatokkal húzom magam előre, vigyázok, ne csapjak zajt, vagy ne fröcsköljem le. Keze hozzáér a hátamhoz, megfordulok, felé nyújtom a kezem. Szótlatlan siklik a karjaimba és csókol. Leteszem a lábam miközben magamhoz ölelem. Fázósan hegyesedő mellbimbóit érzem mellkasomon. Nyakamba kapaszkodik és éhesen csókol tovább. Az izgalomtól szinte elgyengül a lábam, talán meg sem tudnám tartani a testét, ha nem a vízben lebegne. Átengedem magam puha ajkai varázslatának, borzongató, mégis kellemes reflexeket ébreszt bennem. Kezem a hátáról a derekára, majd fenekére csúszik. Teljes testével hozzám simul. Combját a lábam közé fúrja és éledező férfiasságomhoz dörzsöli. A víz hőrabló képessége sem tudja megakadályozni, hogy feleljen az ingerlésre és megkeményedjen farkam.

Hangos csobbanást hallani, amitől összerezzen. A part felé kezd lépkedni, de erősen kapaszkodik a karomba...

Sierra

Éjszakai fürdőzés? No, ezt jól kifundáltad drága... Persze, eszemben volt, hogy felkapjak a ruhám alá egy fürdőruhát, de végül nem tettem. Egyetlen vékony nyári ruha van rajtam, így elég hamar megszabadulok tőle, amikor látom, hogy ő komolyan gondolja, s egy szál Ádám-kosztümben vonul a vízbe.

Félelmetes, sötét árnyai vannak a tónak, borzongok tőle. Mégis a víz

csalogatóan langyos, jólesik mindenemnek. Persze van olyan, ami sokkal, de sokkal jobban esne. Magához ölel, csókkal jutalmazom. Imádom az érintését, majd megveszek azért, hogy ennél sokkal, de sokkal többet kapjak belőle. A melleim beszorulnak kettőnk közé, a bimbók majd kiszúrják a bőrét. Indaszerűen fonódok a teste köré, szívem szerint a dereka köré fonnám a combjaimat, hogy a farkával felnyársalhasson. Érzem a hasam táján, hogy volna mivel...

Már éppen kedvem volna felderíteni, hogy milyen is valójában az, ami olyan finom kemény kettőnk között, amikor közvetlen közelünkben egy jókora hal csobban, ami a frászt hozza rám! Megtörte a varázst.

Leginkább kifele iszkolok már a vízből, amit napközben a barátomnak tartok, de most inkább félek tőle. Szerencsére nem cikiz ki, hanem ledől mellém a kiterített pokrócon. Puha törölközővel leitatja a vizet rólam, s szóltalanul hozzám simul. Vár, valamire vár. Azt akarja, hogy én kezdeményezzek, mert még mindig nem hiszi el, hogy IGEN, akarom őt. IGEN, kívánom őt. IGEN, szeretkezni akarok vele, megkóstolni a testét, ízlelni minden porcikáját! De én azt szeretem, ha a férfi hódít meg, s csábít el úgy, hogy a végén azt se tudjam hol vagyok, s melyik testrészemet izgatja éppen.

Így aztán fekszem az oldalamon, ahogy ő, néhány centiméterre a testétől, s ujjaim hegye a vállát simogatják, időnként eltévedve a combja hajlatához. Nagyon vonz a teste, számat felé nyújtom, s lehelem a mézédés ajkait. Hisz csók már volt, azt most már én is kezdeményezhetem!

A nyelvem hegyével rajzolom meg a szája vonalát, a nyelvemet az ajkai közé mélyesztem. Aztán egy ilyen akcióm során beszipantja a nyelvemet, s újabb csókban forrunk össze. A testem felkészült mindenre, de valahogy érzem, hogy ma mégsem kapom még meg, amire vágyom. Vagy mégis?

Egy határozott kéz a csuklómát fonja körbe, s irányít, engedélyt ad - nem is tudom. Én úgy gondolom, engedélyt ad arra, hogy ismerkedjek meg a férfiasságával. Először az ujjaim hegyével körvonalazom végig, aztán a tenyerembe simítom. Forró, kemény, jóleső... Azt hiszem, ezt az engedélyt én is megadom neki! Az ujjait a combom tövébe simítom, hogy aztán a legapróbb részleteket is felfedezhesse. Sima bőr fut a sima bőrön, a csípőm pedig önálló életre kel. Addig mozdul, míg szétnyílnak a szirmaim, s a testem elárul: síkos nedveimen megcsúszik az ujj, s ha már arra jár, hát mindkét nagyajak belső felét is elkényezteti. Halkan felnyögök, és igyekszem még egy kicsit nem elrobbanni...

Türelmesen csókol, minden érintést lassan ízlel. Kezét egyszerre érzem hidegnek és forrónak. Ujjai égetnek és megborzongatnak. A felfedezés lélek-remegtető izgalma kerít hatalmába, ahogy ujjam körbejárja ölét. A csillagfényben nem lehet részleteket kivenni, csak a tapintó érzékemre hagyatkozva próbálom elképzelni vénuszdombja simaságát, az ajkak közti csillogó nedvességet.

Amint végigsiklik ujjam a forró rész felett, elhúzza ajkát a számtól. Homlokát a nyakamhoz szorítja és akadozva sóhajt nagyot. Magamba szívom hajának illatát. Ismét az időnkivüliség érzete fog körül. Csak az első ujjpercemet fúrom a kisajkai közé, óvatosan körbemozdítom - a kitapintott nedvesség mindent elárul. Gyengéden szétsimítom a szirmokat és ujjamat felfelé húzom. Érintésemtől csiklója előbukkan rejtekéből, csípője megvonaglik. Finom, de nem túl lassú mozdulatokkal körözök a kis hegyecske körül. Combja időnként hozzáér karomhoz. Nem tudom eldönteni, ő reszket jobban, vagy én. Ujjam könnyen siklik be a párás nyílásba. A finom nedvvel felszerelve újra birtokba veszem ölének legérzékenyebb pontját.

Az ő keze sem tétlenkedik, változatos ingerekben részesít. Egyszer simogat, máskor keményen megragad. Óvatosan végighúzza rajtam körmét, majd mutató és hüvelykujjából fon karikát az ágaskodó szerszámom nyaka köré. Amint közeledik gyönyörének pillanata, keze mozdulatlaná válik. Nem enged el, kicsit növekvő erővel szorítja markában zsákmányát. Így legalább tudok rá figyelni, mert csak másodpercekre vagyok a kitöréstől.

Légzése kapkodóvá válik, csípőjének lágy ringó mozgása remegésbe vált, combja megfeszül. Most fogait érzem nyakamon, de csak azért tapasztja rám az ajkát, hogy elfojtsa a kéjes kiáltásokat. Tenyerembe fogom forró punciját, combjait összeszorítva édes fogságba ejti kezemet.

Csak pár pillanatot hagy arra, hogy gyönyörének melegében sütkérezzek. Keze céltudatosan mozog fel és le. Nem gyorsít mozdulatain, de így sem tudom visszatartani a régóta kitörésre váró kéjnedvemet. Megtalálom száját és nyögésemet ajkai közé lehelem. Várom kell légzésem lassulására, hogy meg tudjak szólalni.

- Nagyon régóta vártam az érintésedre. - suttogom a hajába.

Valami olyant felel, hogy tudja, vagy érti, pedig magam is nehezen tudnám megmagyarázni. Magyarázkodás helyett inkább megcsókolom. Mivel kezem továbbra is összeszorított combja zugában raboskodik, csak ajkaimmal, nyelvemmel tudom kényeztetni. Ajkától először a füléig kalandozok, majd nyakán indulok lefelé válla, kulcscsontja irányába. Sejtí közelebbi célokat, megmozdul, hogy könnyebben elérjem mellét.

- Ha ízlett az előétel, jöhet a következő fogás? - kérdezem és pusztít nyomok mellére a bimbó közelében.

Sierra ♀

Ujjai nyomán olyan tűz lobbant bennem, amit oltani egy ideig biztosan nem lehet. A lángok újabb és újabb táplálékra várnak, esdekelnek az érintés minden formájáért. Készségesen ajkai közé igazítom a mellbimbómat, s várom a következő fogást, amit ajánlott. Bár ez nézőpont kérdése, ha jól észlelem, a következő fogás az én elmajszolásom lesz, amit cseppet sem bánok!

Komótosan ízlelgeti halmaim udvarát, alig-alig érintve a kőkeményre hegyesedett bimbókat. Tudja jól, hogy keltse életre az alig szunnyadt vágyamat. Nyelvével becéz, s néha a fogával cakkint finoman. Hajába túrok, sűrű sörényét markolom, s türelmetlenül tolnám őt tovább. Gyengéden lefogja a csuklóimat, türelemre intve ajkaival a hasam felé kalandozik. Csak reménykedni merek abban, hogy ő pont annyira kedveli az orális játékokat mint én, s megszeretjük egymás ízét is. Ha így lesz, nem lesz semmi gond azzal, hogy mivel is töltsük a szabadidőnket a tábor napjai alatt.

Nem jutok tovább a gondolatokban, mert lecsúszik a testem mentén, s a hasam alját becézi, felizgatva minden porcikámat ezzel. A bensőm kellemes sajgásba fog, s a csípőm önkéntelenül mozdul. Mozdul, hogy az édesen kízó nyelve végre-valahára rátaláljon a forró ölemre, s sajgó testem megkapja, amire vágyik.

Végre! Széttárt combjaim közé térdel, két tenyerét fenekem alá tolja, s így terít meg magának a következő fogáshoz. Nyelve hegyével körberajzolja szirmaim szegélyét, s ahol találkoznak, közjük hatol. Fáradhatatlanul nyalakodik, szívja, szürcsöli csurgó nedveimet. Hol lassan köröz a csiklóm körül, hol tövig mártózik hüvelyem mélyében. Szakad a tudatom, kontroll nélkül sikítok bele az éjszakába, reszkető testem forrón simul ajkára, hogy a gyönyör utolsó cseppjeit is kicsurgassa. Hagyja, hogy lassan csengjen le az élmény, szelíden cirógatja a combjaimat, amitől az utórezgések még egészen hosszan kényeztetve szaladgálnak a testemen.

Aztán lustán nyújtózom egyet, miközben mellém heveredik, s vállát nyújtja pihegni. Nem pihegek tovább, hajt a vágy, hogy megkóstoljam!

- Kölcsönkenyér visszajár kedves! Meg kell ízleljelek...

Petur ♂

Lassan csillapodik a testét uraló reszketés. A csípőjét számhoz szorító görcs is oldódik benne. Combjai forró bőrét cirógatom. Jóleső érzéssel tölt el, hogy ilyen önfeledten élvezett érintésemtől. A testéből az ujjaim hegyén keresztül érkező jelzések izgalommal töltenek el. A tapinthatóan merev reakció sem marad el. Nem akar karomon pihenni, éhes az újabb fogásra. Meglep, mikor megtöri addigi szótlanágát:

- Kölcsönkenyér visszajár kedves! Meg kell ízleljelek...

Egy pillanatra valamiféle szemérmesség érzése villan át rajtam, persze csak halvány visszhangja az első orális élmény során tapasztalt riadalomnak. Természetes, finom mozdulatai megnyugtatnak. Ajka és nyelve könnyű érintése gyorsan repítenek az élvezet csúcsa felé. Nem engedi, hogy egyetlen lendületből megkönnyebbüljek. Ha észreveszi, hogy közeledik számomra a vég, mindig lehűt picit valamivel. Megszorít fogával, vagy másfelé kalandozik ajkával, időt hagyva a kitörés elfojtására.

Lassú köröket rajzol nyelve makkomra, ujjai finoman masszíroznak. A pihenők után mindig másként közelíti zsákmányát. Egyszer kis puszt nyom a hegyére, máskor simán siklatja összezárt ajkai előtt.

Hátát, vállát simogatom. Haját folytatom át ujjaim között. Ujjhegygel érintem meg arcát. Nem akarom irányítani, megadom magam kényeztetésének. Hálásan cirógatom végig hátát a gerince mentén a nyakáig. Az ajkai nyújtotta szikrázó élményektől feltörő nyögésem az övével keveredik. Az ő bőrén érzett borzongás tovább fut az én karomon, mellemen át, egészen a lábujjamig. Összeszorított foggal szívom be a levegőt, körmömet a tenyerembe mélyesztem, hogy késleltessem az élvezet hullámát.

Ajka lendületesen mozog rajtam, nyelvével gyors köröket rajzol, aztán ismét eltünteteti szájában a kemény falatot. Kezével szoros gyűrűt fon ágaskodó szerszámom tövére, de ezzel már alig tudja késleltetni kitörésemet. Sarkamtól a vállamig minden izmom megfeszül, ő pedig megkönnyorül. Szájának nedves érintése siklik túlérzékenyé váló makkomon. Mikor az első sugár feltör belőle, már csak szívja kiáramló nedvemet.

Végre, hatalmas sóhaj után újra tudok rendesen levegőt venni, de szapora szívverésem még a fülemben dobol. A keménység kezd eltűnni szerszámomból, de ő nem engedi el. Kezét mozdulatlanul nyugtatja rajta, mintha azt akarná tudatni, ez már az ő tulajdona. Csak most fogom meg arcát. Magamhoz szeretném húzni és mozdul is engedelmesen. Száját ismerősként üdvözlöm az átható férfiillat ellenére.

- Kiszívtad minden erőmet. - sűgom az ajkai engedélyezte rövid szünetben. Kis kuncogás érkezik válaszként. Forró testét rám fonja,

kezével hajamat borzogatja. Karommal betakarom, magamhoz ölelem, nehogy elröppenjen, ő pedig mozdulatlanul simul hozzám. A természet apró zajai vesznek körül, a víz loccsanásai, tücskök nászzenéje és a szél játéka a növények leveleivel. A megmozduló levegő kellemesen simogatja felforrósodott bőrömet, de Erika hátára nem múló borzongást terít.

- Ideje lenne mennünk. - mondom halkán. - A popsid már egészen kihűlt.

- És mi lesz a desszerttel? - harap a fülembé játékosan.

Sierra

Hűvösödik, mennünk kéne, de semmi kedvem kibújni az ölelő karokból. Attól félek, ha megmoccanunk, kiderül, hogy csak álmodtam a mai estét, és az álom véget ér. Éppen meglehetősen jól érzem magamat a bőrömben, kellemesen kielégülve, kiadósat nyalakodva....

Ő az, aki előbb szól. Teszek egy gyenge kísérletet, holmi desszertet emlegetve, de persze érzi azt rajtam, hogy kezdek dideregni, úgyszólván nevetve feladja rám a ruhámat és ő is belebújik a magáéba. Tempósan igyekszünk a szállás felé, sasolva, hogy nem jár-e még kint valaki. Szerencsénk van, tanúk nélkül megússzuk a visszautat. Az ő szobája egy másik épületben van, szerencsére közvetlenül a miénk mellett. Kedvem volna folytatni még az éjszakát nála, az övé az egyetlen egyágyas szoba, egyetlen férfitanár lévén. De nem hív be!

Behúz az épületünk árnyékába, s hosszan megcsókol. A szuszt is majd kiszorítja belőlem. Aztán gálánsan ajtót nyit nekem, s jó éjszakát kíván. Csalódásomat igyekszem palástolni, aztán már az ágyban fekvé megpróbálok magyarázatot találni a dologra. Értem én, hogy nem sietünk, értem én, hogy holnap is van nap, meg azt is, hogy nem kell mindent egyszerre, de így még nem jártam, hogy az előétel után kimaradt a főfogás. Vajon nem tetszettem neki? Nem úgy tűnt... Hát...sose értettem igazán a férfilelket...

Kétségek között aludtam el, de szerencsére hamar, mert fárasztó napunk volt. Reggel frissen és kipihenten indultam neki a napnak. Mielőtt reggelizni mentünk volna a gyerekekkel, észreveszem, hogy a postai fakkomban boríték vár. Tőle... Jólesően belebújós levélke, tele gyengédséggel, cirógatással, miszerint élvezte az éjszaka minden percét, s reméli, ma este újra találkozunk, ugyanakkor, ugyanott.

Ezek után persze roppant lelkesen indulok reggelizni, ahol simogató pillantásokat váltunk egymással, s micsoda "véletlen": a reggeli kávénál nem kerüljük el egymást. Szinte együtt lépünk a kis tanári büfébe, ahol

már sokan pletykálkodásba merülve kortyolják a feketét, így viszonylag feltűnés nélkül megszerezhetjük a miénket is.

Muszáj incselkednem vele! Teljesen semleges hangon, mintha csak az időjárásról csevegnék vele, megkérdezem tőle:

- Mondd, hogy van az a gyönyörű és finom farkad? Remélem jót tett neki a tegnapi edzés!

Nem marad adós a válasszal:

- Remekül drága, alig várja, hogy a nedves punciddal is megismerkedhessen egészen közelről.

Én azért nem állom meg pirulás nélkül, nem szoktam hozzá ehhez a fajta társalgáshoz. Nevetve áll fel a kávéját befejezve, s szemével int, hogy menjek. A büféajtón túl, de még az épületben, egy apró raktárba húz be és belülről magunkra zárja az ajtót. Magához ránt, s vadul csókolni kezd, miközben nadrágját bontja. Kezemet a szerszámjához vezeti, s a fülembé sújja:

- Győződj meg magad róla, hogy hogy van! Látod mennyire vár?

Kőkeményen mered, s kedvem volna rögvest magamba zárni. Csak attól, hogy érzem a kezem alatt a keménységét, nedveim útjukra indulnak. Nyakamba csókol, s szorosán hozzám simul, tenyereit a fenekemre tapasztva. Halkan felnyögök, viszonzom a csókját, aztán sajnálkozva kibontakozom az öleléséből, mert már csörög a telefonom. A kolléganőm keres, hogy mikor indulunk már a csoporttal a délelőtti kirándulásra.

- Ebédnél látjuk egymást...! - egy utolsót markolok forró, kemény farkába, s elloholok a napi teendőim után.

Petur

Kávézás közben Erika megint kezdte kedvenc női praktikáját. Semleges, mesélő hangon kérdezgetett intim, forró dolgokat. Zavarba akar hozni, vagy őt is izgatja ez a fajta incselkedés? Már így is irigykedve néznek ránk páran, különösen a szobatársa. Hogy ne maradjak adósa, én is odasúgom, mire vágyok most a kávé helyett. Belepirul, de mosolyog.

Sikerül elbújnom vele néhány csók és egy kis összesimulás erejéig. Megmarkolom fenekét, ruhán keresztül is ugyanolyan izgató érzés. Kezét nadrágomba irányítom, bátran kapaszkodik a kemény fogantyúba. Naná, hogy most szólal meg a telefonja! Egy utolsó szorítás, egy puszi és már ki is libben a folyosóra. Én meg próbálom visszahajtogatni meredező szerszámomat a nadrágomba. Ha valaki most benyitna... A gondolat segít lehűteni vágyamat, így már boldogulok a makacskodó testrészemmel.

Délelőtt lekötnek a gyerekek: sorversenyek, vetélkedők követik egymást.

Erikáék rövid kirándulásra vitték osztályukat. Nincs a szemem előtt, mégis gyakran felé kalandoznak gondolataim. Ebédnél majdnem elkerüljük egymást, mert kicsit késnek a csapatukkal. Csapzott gyerekeit terelgeti az asztalhoz. Mosolyogva intek neki, mikor találkozik pillantásunk. Természetes mozdulattal igazítja meg haját, de kezét lassan engedi vissza. Külső szemlélőnek fel sem tűnne, de látom, hogy pólóját megigazítva végigsimít mellén. Hatalmasat nyelek, mert elfelejtettem levegőt venni, annyira lekötött a látvány. Mozog a szája, szavakat formál némán. Ilyen messziről úgysem hallanám, de sejtem, megint valami pajzanságról van szó. Láthatóan teszik neki zavarom, szemei nevetősen csillognak. Nagy nehezen elkerülöm a fulladást, de időbe telik, mire tányérom távolságára sikerül állítanom a fókuszt.

A délután csiga lassúsággal megy. A gyerekekkel a cserkészek foglalkoznak, a strandon sem kell felügyelnem. Erika pedig valahova eltűnt a gyerkőceivel. Előásom a rajztömbömet és kiülök vele a partra a pavilonhoz, ahol olyan kellemes társaságom volt előző este. Csak egy-két vázlatot kerekíték ceruzával. Részletezéshez nincs kedvem, nem is tudnék koncentrálni. Lapozok, az üres oldalra egy háttal ülő nőalak vonalait húzom meg. A gerinc szép íve mellett a gödrök és hajlatok árnyékát hangolgom, mikor lépteket hallok. Gyorsan visszalapozok a tájkép vázlatához, csak utána nézek az érkezőre. Mosolyom egyből lehervad, mert Erika szobatársa az. Vállamra támaszkodva nézi a félkész rajzokat. Össze kell szorítanom a fogamat, hogy ne rázzam le a kezét. Kellemes arcú, csinos nő lenne, ha nem tenné tönkre magát a túlzott sminkkel. Igyekszem udvariasnak látszani, de csak tőmondatokban válaszolok neki. Nem veszi a távolságtartó jelzéseket, mert a végén megkérdezi, elkísérem-e este a közeli városba.

- Nem. - hagyok fel az udvariaskodással. - Más programom van.

Lehet, hogy ezzel komoly haragost szereztem, mert a szeme szikrát szór és szó nélkül otthagyt. Visszafordulok a mappához, de olyan érzésem van, mintha valaki nézne. Az épületek felé fordulok, arra csak a távolodó nő alakját látom. Talán valamelyik ablakból néztek ki, ám sehol sem mozog a függöny.

Végre este! Nem nézegetem az órát, mert annál lassabban közeledik a randi ideje. Inkább újra megtapogatom a zsebemet, eltettem-e az óvszert. Úgy érzem, sokáig üldögélek egyedül a víz mellett, mire megérkezik Erika. Mellém ül, gyorsan pusztit nyom arcomra, s már kérdez is:

- Mit mondtál Ildinek?

- Kicsodának? - lepődök meg. - Ja, a szobatársad? Semmi különöset.

- Valami nagyon durva lehetett, mert az "impotens fasz" volt a

legenyhébb jelzője rád. - kuncog zavaromon.

- Hidd el, csak egy sima nemet mondtam neki. - ölelem át.

- Gondoltam, hogy felajánlkozik. Én meg majdnem elkottyantottam neki, hogy szerintem cseppet sem vagy impotens - azzal hátradől a takarón.

Én lezártnak tekintem a témát és az ajkára tapadok. Kezem a pólója alá csúszik, hogy birtokba vegyem, amit ebédnél olyan ravaszul felkínált. Nagyon kellemes a mérete - gondolom. Vagy ki is mondtam? Mert elégedett nyöszörgéssel fordítja felém a másik szépséges halmot. Körbecsókolgatom a bimbóját, majd nagyon óvatosan a fogam közé szorítom a kemény kis falatot. Fölé kerekedek, hogy mindkét kezem szabad legyen. Egyik tenyerem a mellén, másik a tarkóján. Már az ő keze is az ingem alatt jár. Nyakától indulva végig harapdálom a bőrét át a mellén, hasán. Ujjaim nadrágját gombolják, hogy utat nyissanak számnak. Készségesen megemeli csípőjét, így könnyen meg tudom szabadítani a szűk ruhadarabtól. Nem látom a bugyit. Vagy nincs is rajta, vagy fekete. Arcomat az öléhez szorítom, megérezem a finom fehérnemű anyagát. Egy csókot lehelek a csípőjére és a fogamat a bugyi pántjába akasztom. Lassan húzom, míg el nem akad, akkor megismétlem a műveletet a másik oldalon is. Majd középen húzok rajta egyet. A szabaddá váló forró dombocskára tapad ajkam.

Az inget már lehúzta rólam, hajamba markol és a combja közé szorít. Nyelvemet az egész nap vágyott zugocskába fúrom. Előbb a kisajkak, majd a csikló felett körözök vele. Kezem a combját simogatja fel és le, egyre közelebb az öléhez. Ujjammal követem a nyelvemmel bejárt helyeket. Nincs szükség síkosítóra, állapítom meg. Ajkaim közé szívom az izgalomtól megkeményedő kis csúcsocskát. Nyelvemmel, számmal morzsolgatom. Nem marad időm újabb izgató trükkök bevetésére, mert pillanatok alatt elélvez. A fojtott kiáltást kapkodó levegővétel és teste remegése kíséri. Nem telt el a gyönyörtől, inkább csak étvágyat kap tőle. Hevesen húz magához és csókol kifulladásig. Közben nadrágomat gombolja és tolja a térdem irányába. Mély sóhajjal nyugtázom, hogy ágaskodó szerszámomat kiszabadítja a ruha fogságából. Ahogy a lábamra tekeredő nadrágtól próbálok megszabadulni újra magához ránt. Csókolom száját, nyakát, fülét..

Kezének mozdulatából érzem, most ő akar felül kerekedni rajtam. Hátamra fordulok, s ő máris átveti rajtam combját. Csípője előre-hátra mozdul, nedves puncijával hasamhoz szorítja farkamat.

- Megőrülök, ha nem érezhetlek magamban! - hallom remegő hangját.

Végre valahára vége a napnak. Fárasztó volt nagyon, valahogy minden percre jutott egy-két csintalan gyerek, leszakadt gomb, lezúzott könyök, vagy éppen hisztis kolléganő. Ebéd után láttam, ahogy szobatársnőm kisurran Péterhez a partra, de néhány perc múlva vissza is rohant tombolva, Pétert szidalmazva. Nem tudom elképzelni sem, hogy mi zajlott odakint. Amennyit én sejtek, egy finom és udvarias visszautasítás, de hogy ezt miért kell annyira felfűjni? Na azt nem tudom. No mindegy...

Csak eljött az az este már. Szinte futva megyek a tóig, ahol már vár a kívánt férfi. Már nap közben eldöntöttem, hogy ma éjjel már nem lesz ismerkedés, nem lesz kitérő, hanem szeretkezni fogok vele, történjen bármi. Mohón csókolom, amit meglátom, s hagyom, hogy perceken belül birtokba vegye az ajka lüktető ölemet. Magamat is meglepem saját heves reakciómmal, néhány percen belül egyszerűen kitör belőlem az orgazmus. Ahelyett, hogy eltelnék vele, még mohóbban vágyom a férfi testére, hogy végre ne csak kívülről kényeztessen, hanem belém mélyedjen, s eggyé váljon a két test egy rövid időre. Hanyatt döntöm, s fölé kerekedek. Türelmetlenül lecibálom róla a nadrágját, felsőtestéről is lesimul az inge hamar. Combjaimmal bilincsbe fogom csípőjét, s farkát szirmaim közé rejtem. Még egy kicsit ellenállok a kísértésnek, s nem süllyesztem magamba, csak élvezem, ahogy a puha hús a kőkemény lüktetéssel találkozik. Igyekszem észrevétlenül ráhúzni az óvszert, hogy ne zavarja meg a lendületet, majd... majd végre-valahára szép lassan ráereszkedem, s magamba fogadom teljes hosszát. Megkönnyebbülten sóhajtok fel, hogy sürgető vágyam végre beteljesedni látszik, s lassú, lusta mozgással, mint a macska nyaldossa a megszerzett tejfölét, fel s alá mozgok rajta, időnként alaposan rászorítva a hüvelyemmel. Sóhajtva ölel át és húz magára. Felsőtestünk összesimul, így ringatózom rajta. Egy idő után gyorsabb ritmust diktál, megmarkolja a csípőmet, úgy mozgat. Még nem akarom, hogy vége legyen, amikor érzem azt az apró rángást a farkában, ami elárulja őt. Belepréselem az ölemet az ágyékába és nem mozdulok. Picit megállok, hogy aztán teljes sebességre kapcsolva a csúcsra kergessem őt és magamat. Amikor elélvezek, önkéntelenül vállába mélyesztem körmeimet, s gyönyörömet az éjszakába sikítom.

Kimerülten gördülök le róla, elnyúlok mellette. Játékosan csókolok bele a nyakába, s kíváncsian nézem, milyen is ő, amikor kielégült. Olyan védtelen... és elégedett... és lebegős...

- Ez finom volt kedves! Ma nálad alszom és még néhányszor megismételjük az éjjel... Vagy nem alszom nálad, de akkor csak holnap

kapsz repetát. Válassz! Addig én csobbanok egyet.

Ezzel ott hagyom őt lustálkodva, és belegázolok a langyos tó vizébe.

Petur

Csendesen nézek utána, ahogy a vízbe merül. Nem felelek, lehunyom szemem, hogy magamban lássam nőies alakját. Aztán utána indulok, de a térdig érő vízben megállok.

- Ha nálam leszel, de alszol, akkor hogyan képzeled a repetázást? Ha az éjjel még néhányszor megismételjük ezt a finomságot, akkor hogyan lesz alvás? Mondjuk erre tudom a választ: alvás nem lesz - kötözködök szavaival. Elengedni nem akarom. Másnap estig várni rá? Erre gondolni sem szeretnék!

Csobog a víz léptei nyomán, előttem áll meg. Vizes bőre megborzongat, de mohón ölelem magamhoz. Megcsókolom, combomat forró öléhez nyomom. Aztán fülébe súgom:

- Oly' régen egyedül alszom, talán el is felejtettem, hogyan kell ketten.

Halkan nevet. Majd hozzát teszi, hogy pedig milyen finom dolog az is, az együtt alvás. A part felé fordulok, kezemet fogva jön utánam. A törölközőt maga köré köti, ruháit kézbe fogja, míg én a nadrágomba lépek és a pólómat gyorsan magamra rántom. Összekapodom a maradék ruhákat. Átkarolom derekát és egy puszit nyomok a fülére.

Egy perc múlva már a szobám padlójára hullanak a sebtében összeszedett ruhák. Az ágyamra ugrik, a törölköző még mindig körbefogja testét. Hason fekszik, csak az arcát fordítja felém. A kinti lámpa fénye beszűrődik a függönyön, de a részletek kirajzolásához gyenge. Szemét nem tudom kivenni, csak mozdulatait. Hívogatóan int felém nyújtott kezével.

Fölé hajlok, arcomat a haja alá, a nyakához fúrom. Apró csókokkal derítem fel az itt rejtőző erogén zónákat. Orromat csiklandozzák a vékony hajszálak. Nagyot sóhajtok, leheletemmel cirógatom nyakát. Ajkam közé fogva finoman meghúzogatom a kis pihéket a haja tövénél. Aztán a gerince mellett haladok lefelé, a törölközőnél elakadok, ezért a válla irányába kezdem csókolgatni. Kezemmel a teste mellett támaszkodok, hogy ne nehezedjek rá. Mégis mozdulatlanul tűri a kényeztetést, mintha az ágyhoz kötötték volna.

Csak nagyon halk sóhajtásokból tudom: kellemes számára a simogatás.

Puszit kap válla csúcsára, nyakára és fülére. Halkan nevet és mondja, hogy ez csiklandós. Finoman beleharapok a fülcimpájába. A kuncogás helyett erre felszisszen.

- Aú. Nem volt elég a vacsora? - kérdezi tettetett fájdalmas hangon.

- Nemrég valami repetáról beszéltél - emlékeztetem.

Továbbra is a hasán hever, csak ajkát nyújtja felém csókra. Oldalra fordulva fekszem mellette, és csókolom, míg tart a levegőm. Térdemet kerek popsijához támasztom, kezem a hátán kóborol. Addig ügyeskedek a térdemmel, míg sikerül a törölköző alá férkőznöm.

Ujjam hegyével rajzolgatok hátán, de a törölköző mindig határt szab mozdulataimnak.

Nem kell kérnem, megérti szándékomat. Kicsit mocorog, hogy ki tudja húzni maga alól, s már repül is a többi ruha felé az akadályozó frottír. Tenyeremmel veszem birtokba hátát, derekát, csípőjét. Másik karom már zsibbad, ezért feltérdelek, combjára ülök, de igyekszem nem ránehezedni. Hátához hajolok, hogy az ujjam rajzolta tájakat ajkam is megismerhesse bőrén. Újra nyakát, vállát csókolom. Kezemet lassan teste alá csúsztatom, hogy mellét érezzem a tenyeremen. Ettől felizzik parázsló vágya. Mozdul a válla, én felemelkedem róla, hogy hátára fordulhasson. Keze végigszalad a karomon, és nyakamnál fogva húz magához újabb csókokra. Tenyeremmel mellét dédelgetem, amitől gyorsan megkeményedik bimbója. Ujjhegygel azt is körberajzolom. Aztán egyre lentebb írom a köröket. Már a combján jár a kezem, de csak az öléhez érve pihen meg rövid időre. Ujjam végigsiklik a résben. Felnyög, hogy tudassa, mennyire várja a folytatást.

Nem váratom, megfordulok és ajkamat tapasztom forró ölére...

Sierra

Nem voltam róla meggyőződve, hogy igent mond az együtt alvós ötletemre. Magam sem voltam biztos benne, hogy tényleg akarom, de azt viszont tudtam, hogy semmi, de semmi kedvem visszamenni a szállásomra és egyedül belefeküdni a hideg ágyba, s hallgatni a mélyen alvó kolléganő szuszogását. Különösen akkor nem, ha alternatívaként itt van ez a mérhetetlenül izgató hím, akinek a vonzerejét jelentősen növeli az, hogy roppantul zavarba tud jönni, ha incselkedek vele. Így aztán belegázoltam a vízbe, hogy lehűtsem magam egy kicsit, és mire kiértem, megszületett a döntés. Megyek, de szerencsére nem aludni!

Bágyadt lustaság tör rám, amint beérünk a puritán szobába, elnyúlok az ágyon, s várom, mihez kezd velem. Nem kell sokáig várnom, feltalálja magát a látszólag passzív nő mellett, gyengéd kényeztetéssel ébresztgeti a vágyamat, s nagyon gyorsan sikerrel jár.

Amikor már hagyom, hogy úgy igazából hozzám férjen, gyorsan birtokba veszi az ölemet a nyelvével. Készségesen tárulkozom, finom, puha a nyelve és valahogy örületbe bír kergetni vele! Hálásan nyöszörgöm, miközben

köröz a szirmaim között. Hosszában kényeztetni a két szírom közti rést, elidőzve hol a csiklómnál, hol a hüvelybemenetemnél. Olyan hosszan kényeztet, hogy kis híján elélvezek, de most még nem szeretnék, még élvezni akarom ezt a csodát, amit már egy ideje nélkülözök.

Belemarkolok a hajába, hogy stop, ne tovább! Ért a jelből. Feltérdel, szélesre tárva combjaimat, egy rövid ideig nem csinál mást, csak néz. Ott fekszem teljesen kitárulkozva neki, de ez egyáltalán nem zavar, sőt, pimaszul nézem, miközben gyönyörködik bennem. Ő viszont mintha zavarba jönne szemérmertlenségemtől, mert amint észreveszi, hogy nézem, átfordít a hasamra, s térdre húz. Gyengéden hatol belém, sóhajtván élvezem, ahogy újra kitölt. Pontosan kényelmesek a méretei, alaposan végigér. Két marokra fogja a csípőmet, s mozogni kezd. Gondos a hím! Egy idő után előre hajol, hogy miközben szeretkezünk, a csiklóm is elérje. Eléri, és nagyon rövid úton azt is eléri, hogy újra elreppenjünk. Belesikítok az éjszakába, közben érzem, ahogy markolja a fenekemet. Néhány percig együtt remegünk, aztán előredőlünk.

Nálam itt történik a filmszakadás. Tudom, több repetát ígértem, de most... most inkább folytatom ezt az átélt álmot. Jóízűen elvackolódom, lenyúlom a takaróját, magam köré tekerem és már alszom is.

Reggel hangos kopogásra ébredünk, s a tapintatlan kopogtató választ sem várva ránk tör:

- Szia Péter! Mivel tegnap este programod volt, gondoltam, hozok neked némi kávé, hogy könnyebben menjen az ébredés - hallom félálomban nem éppen kedvelt szobatársam hangját.

Automatikusan magamra rántom a takarót, azt is, ami alól Péter kipattan, így aztán ott áll szegény egy szál semmiben egy kielégületlen nő előtt! Nem is tudom mi lenne a jobb: megmutatkozni és segíteni a pasinak, vagy megpróbálni elkerülni a lebukást...?

Petur

Álmodtam? Nem, itt szuszog mellettem. Megérinthetem, megcsókolhatom, de most nem akarom felébreszteni. A hivatalos ébresztőig még legalább egy óra van. Jó lenne visszamerülni kicsit az álomba, hívogat teste melege is.

Hangos kopogás ugraszt ki az ágyból. Szólni sincs időm, már nyílik is az ajtó.

- Szia Péter! Mivel tegnap este programod volt, gondoltam hozok neked némi kávé, hogy könnyebben menjen az ébredés - kedves hálótársam nem annyira kedvelt kolléganője tör ránk.

A padlón heverő ruhadarabokból találokra felkapok valamit, és derekamhoz szorítom. Szerencsére elég nagy ahhoz, hogy eltakarjam Ildikó kíváncsi szemei elől meztelenségemet.

Kávé nélkül is felébredek egy másodperc alatt. Mély lélegzetet veszek, kétszer, hogy legyen időm átfogalmazni a durva szavakat:

- Hát az ébresztés... az sikerült. Kávét nem iszom éhgyomorra, egyébként sok tejjel szeretem. A chippendale show-nak meg ezennel vége! - határozott mozdulattal kitessékelem és becsukom az ajtót az orra előtt. Az ágy irányából a takaró alól elfojtott nevetés hallatszik:

- Nahát, lehattél volna udvariasabb is! - csipkelődik Erika, szemében huncut csillogással.

- Visszahívom, ha gondolod - mondom most már jobb kedvűen, miközben mellé ülök.

Felkönyököl, hozzám dörgöli arcát, aztán egy engesztelő puszit is ad.

- Inkább ad vissza a ruhámat! - nyújtja kezét a ruhadarab után, amivel eltakartam magamat. Zavartan pillantok az ölemben lévő topra.

- Ha ezt felismerte Ildikó, akkor nincs mit magyarázkodni. Igazából én nem is akarok magyarázkodni vagy titkolózni, hacsak neked nincs valami okod konspirációra - nézek rá, de ő nem az arcomat nézi, hanem a leleplezett férfiasságomat.

- Figyelsz rám? - megbököm ujjammal a vállát.

- Igen, csak rád figyelek - mosolyog. - Most már mennem kellene, hogy ébresztőre rendbe szedjem magamat.

Gyors mozdulatokkal öltözködik. Ma nincs kedvem a futáshoz, ezért az úszónadrágomat húzom fel. Törölköző után kutatgatok. Mire kézbe veszem, ő már teljesen felöltözött. Magamhoz ölelem, kezem végigfut háta, dereka, fenek ismerős ívein. Nyakába csókolok. Felsóhajt, de eltol magától.

- Nem örökre megyek el! Ha előbb nem, este újra csak a tiéd leszek - hallom igéző szavait.

A függőnyt félrehúzva kinézek, de senkit sem látok az épületek között. Búcsúpuszi után már el is szalad. Én pedig a tóhoz indulok. Úszás közben legalább nem kergetik a gondolataim egymást.

Reggeli után a mi csapatunk megy kirándulásra. A kilátóhoz egyedül egy óra alatt is felérnék, de a megállások és a leszakadó gyerekek terelgetése miatt, közel 2 óra alatt érünk oda. A pihenő alatt találok pár perc nyugalmat, hogy emlékezzek az estére, és gondolkozzak a reggeli incidensen. Arra jutok, nem érdemes találgatásokkal töltenem az időt. Majd megpróbálom pár mondat erejéig elcsípni Erikát még estig.

Nem sejtettem, hogy erre kissé kellemetlen okból nyílik alkalmam. A visszafelé úton két srác kezdett huzakodni egymással. Számukra nem lett

komoly következménye, csak az egyikük hátizsákja repült le egy meredek bokros részen. Ettől meg is szeppentek rendesen, velük nem kellett foglalkoznom. Viszont a zsák mentése közben megcsúsztam. Elkaptam egy ágat, de azonnal elpattant. A visszacsapódó szár pedig végigszántotta az oldalamat. Egy elfojtott káromkodás a szakadt póló miatt, egy sziszegés a vérző seb tapogatásakor, majd indulunk tovább a táborba.

Ebéd előtt a vezetői épülethez megyek, ott van az elsősegély hely. Valami fertőtlenítőszer kellene, meg egy sebtapasz. A kávéjukat kevergető kolleginák között üldögél Erika is. A két idősebb női tanerő elsápad, hiába nyugtatom őket, nem olyan rossz, mint amilyennek látszik. Szerencsére ő egyből kikapja a kezemből a dobozt, átterel a vezető irodájába. Pár ügyes mozdulattal ellátja a karcolást. Pisszenni se merek közben, meg tényleg nem vészes.

Jól esik, ahogy keze a bőrömrre simítja a sebtapaszt. Ténykedése alatt szemem végig a dekoltázsát fürkészi. Nem is hagyja szó nélkül:

- Látom, semmi komoly bajod nem esett - és mosolyog teli szájjal.
- Este egy kis gyengéd ápolás azért sokat javítana súlyos állapotomon - kacsintok rá. - Szeretném, ha velem aludnál!

Sierra

Jókat mulatok újdonsült kedvenckém rettentő zavarán. Azt sem veszi észre, hogy az én felsőmet szorongatja maga előtt. Szerencsére a kolléganőmnek végül nem tűnt fel - vagy nem tette szóvá - annyira lefoglalta őt az, hogy a kőkemény kiutasításon bosszankodjon. Még akkor is morgott, amikor két kör futás után visszaértem a közös szobánkba, így nem ért rá furcsállani a nem teljesen szokásos futófelszerelésemet. Gyorsan besurrantam a zuhany alá és mialatt zubogott rám a forró víz, jólesően borzongva újra átéltem az éjszakát. Nem is olyan rossz ez a tábor! Ilyen éjszakák mellett kimondottan kellemes...

A délelőtti programunk elég hamar véget ér, így aztán már kávézgatunk lelkesen, amikor Péter visszaér a csoportjával - harci sérülten. Míg a banyák sápióznak, én gyorsan elhurcolom, hogy bekötözsem, na meg hogy egy kicsit kettesben maradjak vele. Gondosan fertőtlenítem az oldalát, közben végigfuttatva ujjaimat az ép részeken is, persze mindig úgy fordulva, hogy jó belátása nyíljon a dekoltázsomra.

- Látom, semmi komoly bajod nem esett.
- Este egy kis gyengéd ápolás azért sokat javítana súlyos állapotomon - kacsint rám. - Szeretném, ha velem aludnál!

Hmmm, persze, aludni jó, meg egyébként nem is gondoltam másképp.

De azt hiszem egy kis ideig még semmi dolgunk nincsen odakint. Egy hirtelen mozdulattal magunkra zárom az apró iroda ajtaját, és úgy döntök, ideje azt a félórácskát hasznosan eltölteni, ami még van az ebédig.

- Az alvásra még visszatérünk, most még más dolgunk van! - közlöm vele, és válaszra sem várva mohón csókolni kezdem.

A szakadt pólóját már úgyis levettük, úgyhogy most már csak a nadrágjától kell megszabadítsam. A meglepetéstől moccanni sem mer egy percig, de amikor a nadrágja a bokáján landol, hangos sóhajjal végre a derekam köré fonja a karját. Hamarosan felfogja, hogy miért is csuktam be az ajtót, és méretes tenyerével máris a fenekemet markolja, rövid ruhámat felgyűrve. Apró tanga van mindössze alatta, ez nem sok akadályt képez.

Egy hirtelen mozdulattal az iroda vizsgálóasztalára ültet, így kényelmesen átkulcsolhatom a lábammal a derekát. Szerszáma már vigyázban áll, ágaskodva nyomul a tangám finom selyméhez. Látom rajta, hogy hezitál, tán még sosem csinált olyant, hogy fényes nappal egy tábori irodában magáévá tesz egy nőt? Segítenem kell neki, hogy ezt a gátlását áttörje!

Szorosan hozzásimulva térdelő helyzetbe csúszom, s ajkaim könyörtelenül becézni kezdik kőkemény farkát. Sok türelmem most nincs a hosszas kényeztetéshez, mert miközben őt kényeztetem, combjaimon saját forró nedvemet érzem csurogni. Felállok, hátat fordítva neki az ágyra hajolok, ezzel a mozdulattal a tangámat félre húzom. Tudom, hogy most felkínálkozom neki, tudom azt is, hogy ez nem az ő kedvenc műfaja, de egyszerűen nem bírok magammal!

Ott állok terpesztett lábbal, hátsómat felé tárva, s a vállam fölött hátranézek:

- Mire vársz nagyfiú? A farkad nem sérült meg, drága!

Egy pillanatnyi zavart látok a szemében, végül a vágya győz. Megkönnyebbülve fúrja magát belém tövig, hogy aztán néhány perc múlva már mindketten a mennybe járjunk...

Petur

Meglep, újra és újra okoz valami meglepetést. Csak egy kis simogatásra, néhány lopott csókra számítottam. Megszabadít nadrágomtól, kezem vékony ruhája alatt keresgél. Felkorbácsolja vágyamat, ahogy lábával átkulcsolja derekamat. Szerszámom finom punciját rejtő tangájához feszül. Nem merek továbblépni, mert kissé bizarrnak érzem a helyszínt, a körülményeket. Lecsusszan, szájába vesz, talán megérezte tétovázásomat. Csak pár mozdulattal izgat, s máris hátat fordít, előre hajol. Félrehúzza

tangáját, feltárul gyönyörű kelyhe, ami szinte úszik a nedvességtől. Rám pillant, mond valamit. Az izgalomtól nem is értem szavait, de hívogató puncijának nem tudok ellenállni. Az izgalmas helyzet is rásegít, hogy gyorsan a csúcsra érjünk.

Sietve rendezgetjük ruháinkat. Hihetetlennek érzem az elmúlt percek élményét.

- Nem hittem volna, hogy ilyesmire is ráveszel - intek körbe a fejemmel, a helyszínre célozva.

Kacér mosoly ül a szemében, miközben lesimítja ruháját.

- Nekem úgy tűnt, igencsak kedvedre volt.

- Ha veled együtt tehetem, akkor mindent kedvemre valónak érzek - hízelgek neki. Újabb mosoly a jutalmam. - Szerinted kapunk még ebédet? - eszmélek fel az órára pillantva.

- Ha sietünk, akkor biztosan - nyugtat meg ügyes elsősegély-nyújtóm.

A délutáni programok elszólítanak egymás mellől minket, de vacsoránál mosolyogva lép hozzám:

- Elkértelek ma estére a táborvezetőtől - kezdi sejtelmesen. - Be kell mennem a városba, beszerezni a holnapi vetélkedőhöz a jutalmakat. Megkaptam a helyettes terepjáróját, és bónuszként téged kísérőnek - az utolsó szavakat halkán mondja, hogy csak az én halljam.

- Mikor indulunk? - nézek rá hálásan, hogy kiszabadulhatok a kolléganők vizslató pillantásai alól.

- Amint átöltöztél, mehetünk - szorítja meg vállamat.

Zuhanyozás után a mosdóhoz lépek borotválkozni. A tükörbe nézve egy széles mosolyt pillantok meg. "Mint akit... visznek", gondolom, de megcsóválom a fejem az obszcén hasonlat miatt.

Ügyesen vezeti az ismeretlen járművet a kanyargós úton. A vásárlással elég gyorsan végzünk, a számlát is hamar megkapjuk. A két nagyobb dobozt hónom alá kapom, kiviszem a kocsinhoz. Szememet igencsak rajta felejttem, ahogy pakolgatja be a csomagokat. Képzeltben félig le is vetkőztetem, mikor felpillant rám, és összevont szemöldökkel szól:

- Ideadnád azokat is! Hol járnak a gondolataid?

- Bocs! - zökkenek vissza a valóságba. - Nagyon belefeledkeztem a... látványba.

Elmosolyodik, és örömmel elfogadja az engesztelésnek szánt meghívást egy fagyira. A teraszra ülünk a kelyhekkel. Kicsit furcsának találja, hogy a fahéjas a kedvencem. Mégsem utasítja el, amikor odakínálom a kiskanálon. Amit viszont azzal a pici kóstolóval művel! Érzékeny dugja ki nyelvét, lassan veszi ajkai közé, finoman szippantja be az olvadozó krémet. Nagyot nyelek a gondolattól, amit bennem ébreszt incselkedése.

- Imádom, ahogy zavarba jössz! - árulja el, és a kis asztal fölött áthajolva egy puszit ad ajkamra. Hamar a végére érünk a fagynak. Kevés vizet iszik még utána, de azt is olyan mozdulatokkal teszi. Nem is a mozdulat a kihívó, hanem a szeme, ahogy rám pillant a pohár felett.

Még világos van, amikor visszaindulunk, de a Nap már a látóhatárra támaszkodik. Ruhája felcsúszik a térdén. Önkéntelenül odanyúlok, hogy megigazítsam, de kezemet vonzza finom bőre. Térdét, combját simogatom. Ujjaim hegye combja belső feléhez simul. A felcsúszott ruhát még feljebb tolom. Aztán odahajolok, hogy ajkaimmal is végigsimíthassam forró bőrét.

Kezét érzem a hajamban. Nem tol el, de nem is húz magához, csak simogat gyengéden. A csókokkal elérek addig, ahol két combja találkozik a bugyi feszülő háromszögénél.

Megmozdul a lába, másik karja. A kocsis is zökken néhányat, és pár másodperc múlva megáll. Felpillantok, de körben csak lombokat látok a szürkület fényeibenél.

- Most már befejezheted, amit elkezdted, kis varázslóm! - mondja vágytól fűtött hangon.

Sierra

Estére remek ürügyet találtam az együttlétre, ha már rám sózták az ajándékbeszerzést. Naná, hogy ehhez nekem segítség kell, s ha már segítség, nem lehet más, mint Péter. Egész úton húzom az agyát, beleértve a fagyizást is, ami kifejezetten jól esik a forró nyári estén. Kimerülten rogyunk le a cuki teraszára, ki-ki falatozva a saját kedvenceit. Részemről egy jókora gyümölcskoktélt, eper, citrom, barack ízzel, ő viszont az édesebb ízeknek enged, ami szintén finom. Először csak ösztönösen játszom a fagyival nyalakodás közben, a kiskanál mindkét oldalát gondosan leszopogatva, aztán amikor meglátom a pasi kikerekedett szemét, már szándékosan megy a játék. Elmesélem neki, hogy milyen is az, amikor a nyelvem nem a fagyiskanálon kalandozik, hanem valahol egész másutt, sokkal forróbb helyeken, aztán eljátszom ugyanezt az ő fagyiskanálával is.

Persze a kölcsönkenyeret rögtön visszaadja amint beülünk a kocsiba, mert a felcsúszott szoknyám kalandozásra ösztökéli őt. Először csak a térdemet cirógatja, de rövid úton felkúszik a combom belső feléig. Eleinte még úgy gondolom, hogy kibírom hazáig, s nem kell itt az autó szűkös keretei között egymásnak esnünk, de végül meg kell álljak egy erdőszéli kis földúton, mert a lábaim remegnek és nagyon nehezemre esik a vezetésre figyelni.

Most aztán fejezd be, amit elkezdted édes! - gondolom magamban, s tán

hangosan is mondok valami hasonlót. Egy mozdulattal hátradöntjük mindkét ülést, így egész sok hely lett hirtelen. Átmászom az ő oldalára, és egyszerűen az ölébe telepszem. Kellően felizgatott ahhoz, hogy ne kelljen előjáték, s ahogy nagy meglepéssel tapasztalom, nála is áll már a zászló. Valami boszorkányos ügyességgel tünteti el a nadrágját, mire átkászálódok hozzá, így fogadóképpen vár, épp csak rá kell illesztenem magamat. Egy ideig csak ülök, s hagyom, hogy tövig mélyedjen belém. Szorosan átölelem a nyakát, ő is magához húz, karolva a derekamat. Aztán egy idő múlva mozdulok, s ő is mozdít, előbb lassú, majd egyre gyorsuló ütemet diktálva. Nincs kedvem még durranni, időnként igyekszem lassítani a tempón, de a mohó fiú nem hagyja. Belehajszol minket az orgazmusba néhány perc után, s a gyönyört belekiáltjuk az éjszakába. Még sokáig így maradunk, mert az a lebegés, ami a sürgető vágy beteljesülése után tör az emberre, nagyon édes, ráadásul most már tényleg nem kell sietnünk vissza a szállásra.

Végül letornászom magamat róla, visszaülök a kormányhoz és vigyorogva elindulok.

- Péter, a mai következőt nagyon hosszan szeretném élvezni! Nagyon-nagyon hosszan és... akár sokszor is! Remélem semmi zavaró nincs a szobádban...

A válasz egy ígérettel teli pillantás és egy vándorló kéz a nyakamon.

Petur

Én még az előbbi szeretkezés bódulatából ébredzek, mikor visszaül a kormányhoz és már a következő ölekezés mikéntjéről beszél. El sem tudom képzelni, hogy pihenőt adjon, míg minden vágya ki nem elégült. Az előttünk álló éjszakára gondolok mosolyogva, ahogy könnyű kézzel végigsimítom nyakát.

A táborban már csend van a faházak környékén. Pár percig tart a pakolás. A táborvezető helyettese - egy idősebb kollegina - jóságos mosollyal kíséri sietős mozgásunkat. Nem tudom, akkor is ilyen elnéző lenne, ha tudná, milyen kiterőre használtuk az autóját?

Rövid jó éjt köszönéssel válunk el egymástól és a kollégánótól, közben cinkosan összenézünk, mert mindketten az est folytatására gondolunk.

A sötétben csendesen álló fák felett vonat távoli kattogása hallatszik. Aztán csak az apró éjszakai állatok neszezése. A zuhanyozás után törölközővel a derekamon az ajtó előtt várom Erika érkezését. Már megszokta szemem a sötétséget, a halvány lámpák fényében messziről felismerem közeledő alakját. Jóleső melegség árad szét mellkasomban

tenyere érintésétől és kedves csókjától.

- Meg ne fázz így csupaszon! - figyelmeztet mesterkélt aggódással hangjában.

- Arra várok, hogy felmelegíts egy kicsit - súgom a választ.

A szobába lépve első dolgom, hogy gondosan bezárom az ajtót, kirekesztve az esetleges hívatlan vendégeket. Kényelmes mozdulatokkal vetkőzik, a póló és a bugyi még rajta van, mikor magamhoz ölelem. Ajkai ismerős érintését keresem, jóízű csókja megborzongat.

Keze a derekamra siklik, hogy megszabadítson a törölközőtől. Aztán mégsem kezd semmit meztelenségemmel. Leül és otthonosan helyezkedik el az ágyamban. Nem hív, nem is int. Tudja, hogy reggelig vele maradok.

Mellé ülök, hogy kényelmesen simogathassam homlokától a bokájáig. Be is járom a hívogató dombokat, völgyeket, hajlatokat. Lassan. Nem kell mondania, vagy megállítania kezemet.

Szemöldökét, arcát, ajkát ujjammal simogatom körbe, mint mikor a szénrajz tónusaival játszok. Állát megemeli, úgy kínálja oda nyakát is a becézgetésnek. Haját borzolgatom, fülét cirógatom. Ajkammal is bejárom megrajzolt vonásait, de a szájánál leragadok. Először kis puszi, hosszabb csók, egy kis játék a nyelvekkel.

Ruhán keresztül simítom körbe mellét. Meghúzom pólóját, hogy ráfeszüljön hegyesedő bimbójára. Finoman megszorítom a fogammal. Lassan gyűrögetem fel ruháját derekáról, hasáról. Melle alatt megállok és felpillantok a szemébe. A kintről beszűrődő halvány fényben nem tudom kivenni íriszét, de látom, hogy mosolyogva figyeli ténykedésemet. Folytatom a hámozást, lassan előbukkan a két szépséges halom. Nyelvem hegyével köszönök nekik. Érzem a bőrén végigfutó borzongást. Arcomat a mellére fektetem, hogy halljam szíve dobogását, és érezzem teste melegét.

Megsimogatja homlokomat, arcomat. Magához húz egy újabb csókra, aztán visszaadja az irányítást, hogy folytassam kényeztetését. Centiméterről centiméterre járom be testét. Néha előre rohanva, mikor rövid időre bugyijába nyúlok. Majd combját térdét cirógatom. Vagy erősen beszívom finom mellbimbóját, hogy utána vállát csókoljam végig. Néha irányít kezével, máskor megadóan ejti maga mellé. Fülébe suttogom milyen finom a bőre, közben meg is érintem combja belső felét, ahol a legforróbbnak érzem. Fogammal csiklandozom meg derekát. Bosszúból meg akarja harapni fületem. Ijedt tiltakozásomon csak kuncog. Végül megkegyelmez, pusztit ad a korábban leharapással fenyegetett fülemre.

Térdét felhúzza, csípője jobbra-balra mozog. Lekerül a bugyija, ezzel jelzi, mivel kell foglalkoznom a továbbiakban. Édes kötelesség! Először csak rálehelek, de ettől is megrázkódik, kitarja ölét. Végig csókolgatom

ajkait, egyik oldalon lefelé, a másikon vissza. A sima dombról a középén nyíló rést is végigjárom. Csiklója már éhesen ágaskodik. Nyelvemmel keresek rajta fogást, de rugalmasan ugrik ki mindig valamelyik oldalra. Ezért inkább körbe-körbe nyalogatom a finom hegyecskét. Ujjam közben a szirmok közt lapuló bejáratot keresi. Könnyen csúszik a nedves résbe.

Sierra

Kívánságomat egészen komolyan veszi. Miután letudtuk az esti visszatérés muszáj dolgait, beasonok hozzá, tudomást sem véve szobatársam nagyon irigy tekintetéről, amikor elhagyom a szobát. Kérdezte, hová megyek, én pedig válasz nélkül hagytam a kérdést, csupán egy kétértelmű mosolyt eresztettem meg irányában.

Kedvesem szó szerint tárt karokkal, illetve ajtókkal várt. Mivel az első vágyunk már csillapult, komótosan ízlelgetjük egymás minden porcikáját. Apró, finom érintésekkel becézem őt, az ajkait cirógatom ujjam hegyével, majd az ajkaimmal, időnként fülcimpámat, nyakamat nyújtva felé cserébe. Kínzó lassúsággal halad lefelé a testemen. Bár megfogadtam, nem sürgetem, nem kergetem a kielégülést, egy idő után elveszítem a türelmemet, és egyértelmű jelzést küldök feléje, hogy ideje a testem legérzékenyebb porcikáit is birtokba vennie.

Incselkedik, kerülgeti a puncimat, mint a forró kását. Lehelgeti, a combomat becézi, és nem kóstol bele a kelyhek közé. Majd megőrülök, annyira kívánom már az intenzív érintést. Végül könyörül, s mélyen belém mártózik a nyelvével. Megkönnyebbülten sóhajtok fel, s egy gyönyörhullám végigfut a testemen. Úgy, de úgy felizgatott már, hogy egyetlen intenzív érintése elég volt ahhoz, hogy elélvezzek. Vágyam azonban nem csitult, csak többet és többet akar...

Eltolom a fejét magamtól, s most ő kerül alulra. Gyönyörűen ágaskodik a szerszáma, nem bírok neki ellenállni. Kényelmesen fölé térdelek, és lassan ráereszkedem. Mélyen, teljes hosszúságában magamba fogadom őt, élvezem, ahogy a hüvelyemet finoman feszíteni kezdi a betolakodó. A szemébe nézek, kényszerítve, hogy visszanézzen, és lassú lovaglásba kezdek. Kissé hátradőlve hagyom, hogy az első falnak feszüljön a szerszáma, ő pedig a csípőmbé markolva gyorsabb mozgásra ösztönöz. Hamar megtaláljuk a mindkettőnknek jó ritmust, de néha-néha megállunk egy kicsit, hogy ne legyen vége túl hamar. Végül robbanunk, együtt jutunk a csúcsra. Elpilledve dőlök rá, ringatózva kiélvezem az utolsó rezdüléseket. Aztán a karjaiban alszom el, de csak néhány órára...

Még csak a hajnali madarak első, koránkelő csicsergői hangoskodnak az

erdőben, amikor félálomban az első dolog, ami eljut az agyamig, hogy mohó partnerem, finoman cirógatja a dombomat, hogy először az a testrészem keljen életre. Első reflexből elhajtánám őt, hogy hagyjon még egy kicsit aludni, de inkább az oldalamba fordulok és a fenekemet az ölébe fúrom. Hopp... az ő farka már felébredt!

Petur

Lélegzet-visszafojtva figyelem, ahogy lassan ereszkedik merev szerszámomra. Körbeveszi finom forrósága. Csípője hullámszerű mozgása elvarázsol. Tekintete megragad, belém fúródik és követeli, hogy én is gyönyörködjem a látványában. Kezem a combjára, csípőjére simul, követem és irányítom a mozgását. Többször megáll, és újra kezdi. Aztán már nem tudjuk késleltetni a kéjes összerándulást. Megadóan hajol rám, lassan lazulnak el izmai. Szótlansága csendesen viszi az álomba.

Azzal a gondolattal ébredek, hogy milyen kellemes álom volt. Kócos fej nyugszik mellettem a párnán. Ettől elmosolyodok, mert minden egy pillanat alatt a helyére kerül. Egyáltalán nem álmodtam azt a rám fonódó testet, az együtt átélt kielégülést.

Lassan mozdulok, nehogy felébrezzem, de a kellemes gondolatok felkeltik vágyamat. Finoman érintve simogatom a punciját, találgatom, hogyan reagál a kedveskedő cirógatásra.

Nehezen merül fel álmából, nyöszörög, szemét összeszorítja. Aztán el is fordul, de nem távolodik, hanem ölemhez nyomja fenekét. Álommeleg bőréhez nyomódik kemény szerszámom.

Ujjamat a combjai közt rejtőző részbe fúrom, hogy felkeltsem vágyát. A gyengéd erőszak megteszi hatását. Csípője megmozdul, erősebben feszíti popsiját a testemhez. Arcomat hátához fektetem, gerince mellett csókolgatom. Ajkammal összeharapom selymes bőrét, nyelvemmel csiklandozom a nyakát. Térdét megemeli, és combjai között hátra nyúl. Megragadja bebocsátásra váró vesszőmet. Elégedett mormogással nyugtázza harcra kész állapotát, és kisajkai közé igazítja. Lassan nyomakodok ölébe, de felesleges az óvatosság, mert jócskán síkos a bejárat. Mélyről jövő sóhajtásomat hajába lehelem. Combjait összezárva szorít magába. Kezem végigsiklik testén, mellén állapodik meg. Nem ingerlem a bimbóját, csak tenyeremben tartom a finom gömbölyűséget. Karja is megfeszül, hogy tartani tudja magát erősödő lökéseimmel szemben. Forró öle megszorít, mikor megérzi önkéntelen rángásomat teste mélyén. Most ő sóhajt fel az előbbi levegőkapkodás után. Mozdulatlanul tart magában, közben félig hátra fordítja fejét, hogy puszt adjon. A

párnára ejtem a fejemet, farkam lassan elveszti hajnali keménységét, de boldogan hagyom combjai fogságában. Még akkor is így összefonódva fekszünk, mikor a tábori hangos beszélőn felhangzik az ébresztőnek szánt zene.

Nehezen engedem el, látom ő is maradna még. Legalább napközben nem leszünk túl távol egymástól. A gyerekeknek rendezzük a sport vetélkedőket, amihez tegnap az ajándékokat szereztük be. Este pedig a nagyoknak lesz valami bátorság próba, vagy éjszakai túra. Reménykedve gondolkodom arra, talán néhány percet sikerül kettesben maradnunk ott is.

Sierra

Hajnali kábulat leng körül, s amikor az ébresztő megszólal egy rövid ideig gondolkozom, hogy csak álmodtam, vagy valóban szeretkeztem néhány perccel ezelőtt? Ha álom volt, jól esett, ha meg valóság... Az meg tuti hogy valóság volt, mert ahogy az érzékszerveim ébrednek, érzem a körém fonódó kart, és a szeretkezés összetéveszthetetlen illatát. Semmi kedvem ebből a közegből kibújni, de nincs mese, mégiscsak dolgozni vagyunk itt.

Félálomban magammal hurcolom őt a zuhany alá, ahol lemoszuk egymásról a reggeli szerelem nyomait. Ha már ott járunk, ajkaimmal újraélesztem éppen elégedettnék tűnő férfiasságát. Olyan nincs, hogy ne legyen időnk még egy röpke menetre! Ő sem rest, aprólékosan tisztogatja a puncim minden szegletét, többször bejárva ujjaival minden apró részletét. Halkan nyögdécselek és mivel a lábaim erősen gyengülésnek indulnak, félrehúzó a függönyt és a mosdó melletti szekrényre ülök. Gyorsan kiszáll a zuhany alól és egészen szélesre tárja a combjaimat. Elégedetten látja, hogy a vízcseppeken kívül egyéb cseppek is csurognak a szirmok között. Közéjük nyal, de csak felületesen, s aztán sietősen belém hatol. Türelmetlen vággyal fogadom a farkát, s lábaimat dereka köré fonva magamba húzom, tövig. Ágyékunk keményen egymáshoz csapódik minden egyes lökésnél, s a csiklóm is jókora ingerlésnek van kitéve. Szeretkezünk, mintha az életünk múlna rajta, de nem sokáig, hisz megszólal a reggelire hívó zene is. Mire véget ér a dallam, jókorát élvezve bújunk egymás karjába, én a vállába harapok, hogy sikolyom ne áruljon el minket.

Gyors zuhany újra, öltözés, majd egy kérdő pillantás után úgy döntünk, ma együtt megyünk reggelizni. A nagy nyüzsgésben csak néhányaknak tűnik ez fel a tanári karból, ám ők roppant kaján vigyorral nyugtázzák a dolgot.

Aztán nekiállunk a napnak. Ez a tábor utolsó napja. Vetélkedők,

eredményhirdetések, búcsúest... Meglehetősen sajnálom, hogy holnap ilyenkor már hazafelé tartunk, ki-ki a saját csoportjával. Ugyan egy városban élünk, de ki tudja, látjuk-e még egymást? Ki tudja, akar-e folytatást? Ki tudja, hogy a hétköznapokban épp ennyire élveznénk-e egymás társaságát, mint így, elzárva egy kicsit a világtól? Mindez a jövő zenéje. Igyekszem a munkámra összpontosítani, lehetőleg jókedvűen. Nem szeretném, ha bárkinek is feltűnne, hogy semmi kedvem hazamenni. Főleg neki nem szabad észrevennie! Ha ő csak egy kalandot akart, jobb, ha úgy látja, én is azt akartam. Ha meg nem csak azt akart, akkor meg neki kell előállnia a témával.

Egy éjszakánk maradt még. Bárhogyan is legyen, azt alaposan ki akarom használni!

Addig pedig élvezem, ahogy a játékok közben időnként hozzáérhetek a karjához, s titkon hozzásimulhatok egy-egy csók erejéig, fatörzs mögé rejtőzve a kíváncsi szemek előtt.

Petur

A közös zuhanyozás végeredménye újabb, ezúttal gyors szeretkezés lesz. Ezért meg kell ismételni a reggeli fürdőzést. Meztelensége, közelsége ugyanolyan izgató, mint az első napon. Erőt ad, felvillanyoz, ha a közelemben van, főleg mikor meg is érinthetem!

Együtt megyünk reggelizni. Sokatmondó pillantások és mindentudó mosolyok kísérnek minket.

Ezek a tekintetek gondolatokat ébresztenek bennem. Mennyire tartozunk össze Erikával? Kérdések sorjáznak elő. Testének rejtett zugait felfedeztem, osztoztunk egymás gyönyörében. A lelkét kevésbé nyitotta meg előttem. Életéről alig tudok valamit. Pedig a kíváncsiság egyfajta furcsa vágyként ébred bennem. Eleinte szinte félve gondoltam arra, hogy elmélyülhet a kapcsolatunk. Most amiatt izgulok, lesz-e esélyem megismerni őt mindenestül? Közelebb enged-e érzéseihez, gondolataihoz? Ábrándozva nézem, ahogy reggeli italát kortyolgatja a falatokhoz. Az jár a fejemben, milyen jó lenne, minden nap nézni őt! Mellette ébredni, ilyen kellemes zuhanyozással indítani a napot.

Az utolsó nap sűrű programmal vár ránk. Kevés időt tölthetünk együtt, de én igyekszem kihasználni minden kis pillanatot. Ha egy ajtónál magam elé engedem, megérintem a karját. Ha nem látnak a kíváncsi tekintetek, akkor átölelem a derekát, és megcsókolom a nyakát. Egy elejtett labdát felszedve, úgy ügyeskedek, hogy kézfejemmel végigsimítsam meztelen combja hátsó oldalát a térdhajlatától. Ő is incselkedik a kínálkozó

helyzetekben. Mikor mögém kerül, a hátamhoz nyomja kerek mellét. A vékony ruharétegeken keresztül tűzforrónak érzem ezt az érintést. Ebédnél, az asztal takarásában megmarkolja férfiasságomat, mialatt közömbös hangon beszél a kolléganőjéhez.

A délután folyamán is lesem minden mozdulatát. Keresem tekintetét. Ha rám pillant, mosolyog szeme-szája. Egy alkalommal lopva nézek felé, nem veszi észre, hogy figyelem. Arca komoly, szemében egyfajta csendes szomorúság látszik. Alig tudom megállni, hogy oda menjek hozzá és csókkal üzzem el a felhőt arcáról.

Az jár a fejemben, testünk mennyire egymásra hangolódott az elmúlt napokban, de keveset mesélt mindennapjairól. Pedig most már ugyanúgy vágyok azok megismerésére, mint az együtt szerzett erotikus örömökre. Előjönnek a rólunk szóló kérdések, kétségek. Akar-e annál többet, mint amennyit eddig kapott belőlem? Szeretné-e, hogy folytatódjon kapcsolatunk? Beengedne a mindennapjaiba? Úgy érzem, megérdemlek egy esélyt.

Türelmetlenül várom az este nyugodt óráit. A gyerekek lassan elcsendesednek, kimerítette őket az utolsó nap sok izgalma. Rajtam pedig egy új izgalom vesz erőt. Kis félelem vegyül a várakozásba. Próbálom elképzelni, milyenek lennének a napjaim nélküle.

Olyan rossz érzés, hogy gyorsan elhessegetem magamtól.

Itt van! Végre! Rám néz, mosolyog, ragyog. Megcsókol, nem mohón, türelmetlenül. Olyan gyengéden, meghitten. Megnyugszik tőle a lelkem. Az ágyra ülünk, szembe fordul velem. Tenyerembe fogom finom meleg kezét. Összszavarodnak bennem a nap folyamán szépen megfogalmazott gondolatok. Kezdeném, de közhelyesnek érzem, és félbehagyom. Nem szól, nem sürget. Felemeli kezét, és megsimogatja arcomat. Helyére billen a világ, lassan összeállnak a gondolataim.

- Láttad délután, hogyan nézett ránk a táborvezető és Kati néni? Én azt is meghallottam, mit sugdosnak rólunk. Szerintük jó, hogy egymásra találtunk. Pedig csak külső szemlélők. Az első napon az járt a fejemben, akarlak-e megismerni, megszeretni? Mintha félttem volna ettől. Most már csak attól félek, esetleg nem akarsz, hogy megismerjelek. Ezért szeretnék kérni valamit tőled - ránézek, szemében furcsa csillogást, arcán türelmes mosolyt látok. - Időt. Időt, hogy megismerhesselek. Hogy láthassam, amit te nézel, hogy felelhessek a kérdéseidre, hogy meghallgassam a gondolataidat. Szeretném, ha része lehetnék mindennapjaidnak...

Nem hagyja, hogy folytassam. Hozzám hajol, megcsókol, azzal a lassú, otthonosságot sugárzó csókkal, amivel egy pillanat alatt felébreszti vágyamat. Hozzám bújik, ölembe helyezkedik. Arcát az enyémhez szorítja.

Kicsit elhúzódok, így szempillámmal csiklandozhatom meg ajkát, majd nyelvem hegyével is megérintem. Tenyerem issza bőre forróságát. Átadom magam ajka varázslatának. Mikor levegőhöz jutok, odasúgom neki:

- Nem emlékszem, hogy bárki is így csókolt volna...

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:

<http://www.sukitore.com>

"Töltsd velem a hétvégét!"

Beléptem az irodahelységbe. Egy éve nem jártam itt, pontosabban egy éve és két hónapja. Szinte semmi sem változott. Eszembe juttatja az édes órák emlékét, amik itt kezdődtek.

A portaszolgálatnál senki sincs, így nyugodtan várakozok. Közben emlékezem. Másfél éve kerültem ide, mint utolsó éves szakmai gyakorlatozó egyetemista. Akkor csak szerencsés véletlen volt, hogy a vezérigazgató behívott interjúra. Véletlen, mert a vezetéknevem megegyezett az egyik ügyfelével, és az ügyfél helyett engem küldött be a titkárnője. Mikor beléptem az irodájába, leplezetlen értetlenséget, és csodálkozást láttam rajta, majd megenyhültek a vonásai. Hellyel kínált, és hagyta, hogy végigmondjam, miért kerestem fel. Valamiért úgy éreztem megkedvelt, mert pozitív választ adott, igaz azt is tisztázta, hogy ez egy félreértés eredménye, hogy fogadott, és egyedülálló alkalom, hogy elvállal egy egyetemistát szakmai gyakorlatra...

- Sziaaaa! - Hallok egy vidáman csengő, ismerős hangot.

Hirtelen magamhoz térek az emlékeim közül. Máris elfog a viszontlátás izgalma, tudom, hogy hamarosan újra találkozom az egykori gyakorlatvezetőmmel - az egykori szeretőmmel.

- Szia Orsi! - válaszolok.

- Mi szél hozott? - kérdezi szomorkásan. - Talán a főnök miatt jöttél?

Rossz előérzetem támad: miért ez a szomorúság az Orsi hangjában?

- Igen, miatta... vagyis inkább hozzá. Szakmai dolog - füllentek.

A nagy barna szemű lány odahajol hozzám, a kezemre fekteti a kezzeit:

- Szandra... Te nem tudsz semmit? - kérdezi.

- Mit kellene tudnom? - a vér is meghűl bennem. - Mi történt?

- A főnök múlt héten... Autóbaleset, tegnapelőtt volt a temetés - suttogja lesütött szemmel.

A világ megfordult velem és minden értelmetlenné vált. Fásult mozdulatokkal elindulok kifelé. Épp csak a kezemmel intek búcsút. Kilépek az épületből, a könnyeimet már nem tudom visszatartani.

Mikor beindítom a motort, nem tudom, mennyi időt töltöttem el az autóban sírva. Elindulok hazafelé. Fogalmam sincs mit mondok majd a vőlegényemnek, mikor úgy tudja, hogy a régi egyetemi szobatársaimmal leánybúcsúznak. Engem kéne elbúcsúztassanak. De a leánykorom utolsó hétvégéjét nem a csajokkal akartam tölteni, hanem a régi kedvesemmel. Egy éve szakítottunk, vagyis inkább megbeszéltük, hogy nem maradhatunk együtt, mint szeretők. Túl fájdalmas volt mindkettőnknek. De megígértem neki, hogy még egy hétvégén az övé leszek, mielőtt végleg hozzákötöm

magam a páromhoz.

Könnyeim továbbra is fojtogatnak, görcsösen szorítom a volánt. Az út lassan fogy előttem. Bevillannak emlékképek, az első érintésről, az első csókról, a csodálatos éjszakákról, a leírhatatlan fizikai élményekről - minden kincs, amit attól a férfitől kaptam... és így kell megtudjam, hogy már nincsen többé.

Hirtelen eszembe jut egy rövidítési terv, igaz GPS nincs nálam, de tudom, hogy van egy keskeny út, át a hegyen, ami jelentősen lecsökkentené a menetidőmet. Gondolkodás nélkül letérek a főútról.

Nagyon szép tájon utazom át, de sajnos mindez semmit sem segít a lelkiállapotomon. Az egyre inkább gyülekező esőfelhők fel sem tűnnek, csak mikor sűrű szemű zápor ered el. Az ablaktörlőim alig bírják a vízmennyiség kordában tartását, csak nagyon lassan tudok haladni, tulajdonképpen nem is látok 10 méternél messzebb. A hegyi út felfelé hajolva kanyarog, óvatosan kormányzok, amikor a motor lassan megáll.

Most veszem észre, hogy elfelejtettem tankolni. Isteni! Itt ragadtam az világ végén üzemanyag és térerő nélkül, ráadásul bibliai árvízi állapotok közepette!

"Értelmes" nőhöz méltóan - mivel jobbat tenni nem tudok - újra sírni kezdek, és a kormányra borulva minden gondolatomat kikapcsolom.

Nem tudom mennyi idő telik el, de valaki megkopogtatja az ablakomat. Összerezzenek.

Letekerem az üveget. Egy férfi. Most látom, hogy a hátamnál egy kisteherautó van leparkolva.

- Segíthetek? - kérdi.

- Elfogyott az üzemanyagom - hüppögöm. Látom rajta hogy hülyének néz, hogy ez előfordul velem.

- Üljön át hozzám! Nem messze lakom, hozunk üzemanyagot és folytathatja az útját.

Nem is kérdek semmit, teszem amit mond. Kilépek az esőbe, egy pillanat alatt bőrig ázom, odarohanok a kocsijához, bepattanok.

Beül mellém. Mosolyogva végigmér. A szeme a vizes ruhámon, és a libabőrös testemen picit elidőzik, a mellbimbóim is fázásról árulkodnak, szégyenlem magam.

- Öröm egy ilyen szép nőt megmenteni - mondja vigyorogva, és indítja az autót.

- Bőrig áztam - suttogom.

- Ha van száraz ruhája, hozza magával, nálam át is öltözhet.

Esetlenül kaparom elő a táskából az imént bedobott slusszkulcsot, és már szállnék is ki.

- Várjon! - állít meg. - Majd én! Csomagtartó?

Csak bólintok. Kiszáll, gyors léptekkel megközelíti az autómat, kiemeli a csomagot, majd bedobja a hátsó ülésre.

- Már maga is csavaró víz - mérem végig, mikor beül a kocsiba mellém.

Huncut mosolyt villant rám:

- Mit meg nem teszek Önért, és nem is ismerem! Mi járatban nálunk? - kérdi közömbösen, csak hogy elüsse az időt. Nincs kedvem beszélgetni, mégis felelek:

- Jövő héten férjhez megyek. Azt hazudtam a páromnak, hogy leánybúcsúzni jövök a régi egyetemi városomba, de...

- De? – ismétli az utolsó szavaimat, és előbbi közönye érdeklődésbe fordul át.

- De az exszeretőmmel akartam hemperegni egész hétvégén - nyögöm keserűen és nem kevés cinizmussal. - Csakhogy kiderült, hogy pár napja autóbalesetben meghalt - nem is hiszem, hogy életem legnagyobb titkát egy idegennek így kifecsegtem. - És most üzemanyag nélkül maradtam.

Éppen megérkeztünk egy ház elé. Magányos ház az erdőben, egy farm, vagy hétvégi ház.

A férfi nem szólt hozzám, mióta színt vallottam, de látom rajta, hogy alaposan padlóra küldtem az őszinteségi rohamommal. Biztos elítél magában. Lassan rám pillant, majd kimond pár szót, amitől megdöbbenek:

- Töltse velem a hétvégéjét!

Art

Szeretek korán kelni.

Lemegyek a hálóból, kimegyek, kiveszem az újságot a postaládából. Természetesen Lajos már bedobta a lapot. Amikor jön az előfizetési díjért, kap egy snapszót a borralaló mellé.

Gyanítom, a környéken én kapom legkorábban az újságot...

Átfutom a híreket, de a hétvégi mellékletben kedvenc író írását szeretem a legjobban.

"Hittel, vallásosan kell szeretni a nőket. Én úgy jártam hozzájuk, mint aki templomba megy.

Az a vallás, mely a nőben, az asszonyban csak az ördög küldöttét látja, a bűnbeejtés szimbólumát, a kígyó tettetársát, eretnekek gyűjtőhelye. Bűntudattal veri meg híveit, lelki rokkantakat húzgál a gyóntatószék elé.

A nők testének csodáját úgy kell nézni, mint egy oltárképet. Aki kibontja őket ruháikból, jó, ha tudja, az asszonyok szemében ez szertartás.

Felszabadítja testüket, ahogy a lélek felszabadul az ima egy-egy sora után..."

Ezek a gondolatok keringenek fejemben, felpakolva fűnyíróval, fűrésszel zötykölődök,

megyek a "birtokra", kicsit rendbe tenni.

Hirtelen elered az eső. Nem tudom miért, a "Szív hídjai" című film jelenetei, képei ugranak be,

talán amit olvastam, egy kicsit hozzájárul. Jó hangulatban vagyok, a "birtokon" mindig kisimul testem-lelkem. Erre gondolok, érzem, ahogy közeledem. Egyre lazább vagyok, elhagyom magam mögött a hétköznapi gondokat.

Az egyik kanyarban feltűnik egy autó. Lerobbant, vagy talán kifogyott az üzemanyag? Megállok mögötte, látom, egy nő ül a volán mögött. Segítenem kell, itt elég gyér a forgalom, lehet, hogy holnapig itt "dekkol".

Egy kétségbeesett arcocskát látok. Lehet, hogy sírt is tehetetlen dühében? Nem tudom. A "mi a probléma, szívesen segíték"-re válaszolja: kifogyott az üzemanyag. Az én kocsim dízel, nem tudok segíteni. Szívesen elviszem, mondom.

Gondolkodás nélkül átül a kocsimba. Hááát... bőrig ázott.

Felajánlom neki, hogy a közelben lévő nyaralóban megszáritkozhat, átöltözhet, utána megoldhatjuk az üzemanyagproblémát is. Van nála száraz ruha - mondja, én lovagiasan kiveszem kocsija csomagtartójából. Persze én is bőrig ázom, ám kedvemet ez cseppet sem veszi el.

Menet közben beszélgetünk. Kicsit jobban megnézem a "hajótöröttömet". Értelmes, mély tekintet, szabályos, nemes, szép ívű nyak, vizes ruháján áttetsző formás, telt keblek. Picit zavarba hoz

ágaskodó mellbimbója. Tekintetemet inkább lejjebb viszem, de a csoda folytatódik: egyenes, vékony derék. Vizes, rövid ruhája szabadon hagyja izmos combjának minden vágykeltő rezdülését...

Hallom közben hangját: esküvőről beszél, de előtte szeretett volna korábbi barátjával

kicsit "hancúrozni". Ezt nem is értem.

Most már kíváncsi is vagyok, bár érzem, ez a csoda, ez a "vadcica" nem csak a testével, de intellektusával is "komoly veszélyt" jelent nekem. Egy biztos: ez a gyönyörű Nő nem boldog! Hirtelen elhatározással felajánlom neki:

- Töltsük együtt a hétvégét!

Csak most nézek a férfire. Haragszom is magamra, hogy azzal együtt, hogy megmentett a szakadó esőben lefulladt autóból, még csak igazi pillantásra sem méltattam.

Kedves arca van, jóval idősebb, mint én. Idősebb, mint a "kedves" volt. Kicsit már őszül, talán vékonynak nevezhetném, tiszta a tekintete. Valahogy azt érzem megsajnálta, de ebben a percben ez nem is zavar. Bízom benne.

Közben behajtottunk, az eső még mindig a szélvédőn dörömböl. Kíváncsian néz rám, választ vár.

- Végülis haza nem mehetek... - nyöszörgöm, nem tudnám megmagyarázni. Félve pillantok rá.

- Ne félj tőlem, nem hátsó szándékkal ajánlottam fel! Bár férfiből vagyok - mosolyodik el.

Látom viccelni próbál velem, kicsit fel akar dobni. Még most sem jön válasz belőlem. Csak lesütöm a fejem. Pedig, mintha már tudnám, mit akarok felelni.

- Lezuhanyozol, átöltözöl, csend és nyugalom 3 napig - hallom a józan érveket. - Tudnék olyanokat mondani, hogy nem látnád annyira szürkének a világot utána.

Lassan bólogatni kezdek, majd mikor ismét a szemébe nézek, csak suttogom az igent. Kiszáll az autóból, már a bőröndöm is a kezében van. Követem.

A házban kicsit sötét van, nem állok meg szemlélődni. Indulok a lépcsőn felfelé haladó férfi után. Benyit egy szobába. Megállok az ajtóban. Ledobja a bőröndöm az ágyra, villanyt kapcsol, majd besiet a szobából nyíló helységbe. Vízcsobogás hangja üti meg a fülem. Egy perc múlva újra előttem áll. Srácosan mosolyog. Apró szarkalábak futnak össze a szemek sarkában, vidámnak tűnik tőlük az arca.

Lovagiasan megböki az amúgy hiányzó muskétáskalapját:

- Bajbajutott szép hölgy - int a szoba felé -, érezd otthon magad!

Az utolsó szavai annyira melegségesen csengenek, hogy hirtelen elszáll az összes kétségem.

Belépek mellette a helységbe, bekukkantok a fürdőbe is. Onnan már a gőz szállingózik a szoba irányába.

Halvány mosollyal, odasétálok hozzá:

- Szandra vagyok és... köszönöm!

Milyen jó, hogy előrelátó módon a mobilommal bekapcsoltam a villanybojlert. (Mondjuk, saját kényelemem érdekében szoktam.)

"Ázott verebem" felém áradó "kislányos" bizalma nem kerüli el figyelmemet. Sietek megnyugtatni őt. Egy csodás fiatal tüneményt, nem mellesleg bomba nőt sikerült "megmentem". Ha férfiból is vagyok, mosolyommal, szavaimmal biztatom: érezze magát otthon. A fürdőben engedek neki forróvizet a kádba, ha zuhanyozni szeretne. Megteheti, érezze magát otthon - gondolom magamban.

Mekkora bunkó vagyok, be sem mutatkoztam!

- Bajbajutott szép hölgy, érezd otthon magad! - jópofizok, a tegezést fel sem ajánlotta, én meg tegezem.

Francba, nem ismerek magamra.

- Szandra vagyok és... köszönöm! - hallom hangját.

- Artúr, röviden Art, és akkor maradhatunk a tegezésnél? - makogom. Kedves, nemes vad "betolakodóm" iránt gyengéd, gondoskodó érzések kerítenek hatalmukba. - A törülközőkből használd bármelyiket, mind tiszta. Hajad is nyugodtan megszárázhatod Szandra - hallom hangomat. Becsukom a fürdőszobaaajtót.

Nem ismerem az ízlését, pedig most én látom vendégül. Étel, ital, zene - filóztatok magamban.

Szeretném, ha jól érezné magát, szeretnék nyújtani ezen a hétvégén valami olyasmit, ami kicsit "kikapcsolja". Amilyen unikum nekem ő, legyen a számára is hasonló unikum ez a hétvége, amit én fogok nyújtani neki!

ranjana

"Art"- ismételtetem magamban a nevét. Nem kis szerencsém van ezzel a férfival. Azontúl, hogy kedvesen viszonyul hozzám ebben a lelki válságomban, bizalmat is ébreszt bennem. Olyan, mintha otthon lennék egy vadidegen házban, egy vadidegen ember mellett.

A bőröndömet kinyitom. Kipakolgom a ruhákat a háromfiókos komódba.

"Mennyire készültem erre a hétvégére"- gondolom. És tényleg: a legtöbb darab izgató és nőies, de mindezt finom eleganciával, nem kihívóan. Kiválasztok egy sötétzöld, pamut kis ruhát. Ebbe fogok belebújni, ha megfürödtem!

A vizes dolgokat leveszem magamról, és meztelenül sétálok a fürdőben. A sűrűn pergő vízcseppek felmelegítik a testem, kikapcsolom a még mindig zakatoló agyamat, csak élvezem a kényeztetést.

Teljesen ellazulva lépek ki a zuhany alól, de szokásomhoz híven kicsit felületesen törülközőm meg. A nyakamon tekerődző copfból kimaradt tincsek nedvesen tapadnak rám.

Bosszankodok most, mert csak vadító fehérneműk vannak nálam, és az a friss, citrusos virágillatú parfüm, ami szintén csigázóan hathat a férfiakra.

Felveszem a ruhát. A hajamat kifésülöm, nem sminkelek, csak egy kevés arckrémeket használlok.

Kilépek a szobából, és lassan megyek le a lépcsőnkön.

Odalentről kellemes, csendes zenét hallok. Hirtelen nem ismerek rá, de tudom, hogy már hallottam. A kintől még mindig zuhogó eső zajába beleolvad ez a dallam, és edények nesze, vagy poharaké?

Leérek, megállok annak a helységnek az ajtajában, ahonnan a hangok jönnek.

A férfi tesz-vesz, nem hallja, a lépteim zaját, de mintha megérezné, hogy ott állok. Kedvesen rám mosolyog. Melegség jár át megint. Viszonzom a mosolyát.

- Vörös vagy fehér? - kérdi.

Hirtelen nem értem. Aztán látom, hogy az egyik falon levő borpalackos állványra mutat.

- Art, kicsit fáradt vagyok. Ha iszom, lehet, nagyon megered a nyelvem - mondom csendesen.

- Olyan férfi vagyok, aki meg tud hallgatni - viccelődik, és megint a polcra mutat.

- Rendben - bólintok - vörös száraz, esetleg félszáraz.

Kutatóan vizsgálom az arcát: vajon ő is ezt szeretné?

Art

Remélem, átfázott vendégem egy ideig elidőzik a forró víz adta élményekben. Gyanítom, elidőzik ruhája, sminkje, fehérneműje koreográfiájával is. A lenti tusolóban gyorsan lezuhanyozom, rendbe teszem magam. Ajaj - azon gondolkodom -, milyen felsőt vegyek fel? Nőiessége máris hatna rám? Bár mindig is adtam magamra, ami az igényességet, választékos eleganciát illeti), fekete és vöröses barna kötött pulóver közül az utóbbit választom. Sietségemben alsónadrág nélkül rántom magamra kicsit kopott farmeromat. Na, mindegy...

Kint kitartóan esik. Chopin akad a kezembe, felteszem, én szeretem. Ha a kisasszonynak nem tetszik, jelezni fogja, kinézem belőle. Nem szeretnék sokat szöszölni a konyhában, holnap még készíthetek neki valami

időigényesebb finomságot. Szeretek főzni, egy gyors, angolos vacsora mellett döntök. Angliában szerettem meg amit készíték: angolszalonna, tükörtojás (a fehérje kemény, a sárgája híg legyen, erre kényes vagyok), fehér bab, pici bors, rajta ketchup (sokan nem tudják: abszolút nem mindegy milyen márkájú!). Finom, friss kenyeret vettem a péknél, remélem szerény vacsorám nem ellenkezik az ízlésével!

Két, talpas kristály poharat veszek le, tálcára teszem. Mellé sajtót készíték, finom, testes száraz, vagy félszáraz vörösbort előlegeznék meg. Nem tudom, miért, de érzem: különleges estének nézek, nézünk elébe!

Amiről Szandra a kocsiban beszélt, nem megy ki a fejemből. Esküvője előtt korábbi kedvesével szeretett volna együtt lenni. Most vagy az esküvője elhamarkodott, vagy a korábbi kedvese nem komoly. Ki tudja, lehet, hogy vannak gyönyörű nők, akiknek luxus (a férfiakra nézve) egy, csak egy pasival lenniük. Magamban azt gondolom: a legnagyobb szerűbb egy ilyen nőt boldoggá tenni. Amit egy ilyen nő adni tud, bele sem merek gondolni! Az est folyamán biztos megkérdezem őt, ha már így összehozott a sors minket.

Konyhai tevékenységem és morfondírozásom közben hallgatom Chopint, kedvem stabil, kiegyensúlyozott, szívem nyitott. Hátra kell nézzek, ott áll egy Nő (rajtam a vörösös pulóverem, ő meg zöld ruhában), valami szandál-papucsféle van a lábán, enyhén magassarkú. Elakad a lélegzetem, szemem önálló életet él: halad felfelé a bokájától, formás vádlijában, izmos, íves combjában gyönyörködik. Csípője formáját követő ruhája dekoltázsát szabadon hagyja, nyakát, még nedves hajának tincsei csiklandozzák.

- Vörös vagy fehér? - ennyit tudok kinyögni.

Mondja: fáradt, ha megárt, megered a nyelve. Nem baj - gondolom magamban -, szívesen hallgatom hangját, kíváncsi vagyok a lelki rezdüléseire is.

- Tudok hallgatni - ütöm el viccel, csak hogy zavaromat leplezzem. - Akkor maradunk a vörösnél - mondom.

Asztalhoz ülünk, mozdulatait követő ruhájáról alig tudom levenni szemem.

ranjana

Kezében a kiválasztott palackkal mellém lép, és bár nem is mond semmit, a fejével kedvesen intve a helység másik végében lévő asztalhoz invitál. Most nézek szét csak jobban a konyhában, vagyis inkább ebédlő és konyha együtt. Tetszik a több helyen is beköszönő faburkolat, a masszív

faasztal. Egyik ámulatomból a másikba esek, mert az asztal már meg van terítve, és vacsora is van rajta. Leülök a felkínált székre.

Nem tudok nem hangot adni a meglepetésemnek:

- Art, nem jutok szóhoz! - közben végignézek a gyorsan elkészített egyszerű, de ínycsiklandó kínálaton. - Nem tudom, mi jöhet még ma. Egyrészt, hogy feltűntél a semmiből, és megmentettél az esőből, most meg ez... Hmmm, ilyen velem sosem történt.

- Nem készített neked soha férfi vacsorát? - kérdi mosolyogva, és könnyű mozdulattal kibontja a bort, gyakorlottan tölti a poharakba.

- Nem - és magamban bevallom, hogy nem is gondoltam, mennyire jó az ilyesmi.

Igyekszem tudtára adni, hogy nagyon meglepett, és hogy igazán jólesik a gondoskodása. De arra is figyelnem kellene, hogy ne lássa rajtam: mindez nagyon érzékenyen érint odabenn.

Ez az egész furcsa helyzet - és a még érthetlenebb biztonságérzet, ami azóta nyugalommal tölt el, hogy beültem mellé az autóba - azt az egyszerű vágyamat engedi megfogalmazódni, hogy "ez most nagyon jó így, és nem akarom, hogy hétfő reggel legyen".

Érdeklődve nézek Artra, és abból, ahogy végignéz rajtam, hirtelen az a benyomásom: érzi mit gondolok. Vajon tényleg nyitott könyv vagyok ezelőtt a férfi előtt?

- Isten hozott, egészségedre! - nyújtja felém a poharát.

Én is felemelem az enyémet, csendesen koccintunk.

- Egészségedre! Nem tudom mindezt eléggé megköszönni - suttogom.

Nem beszélünk, azt hiszem ő is gondolataiba van merülve, vagy csak zavarban lennének?

Fel-felpillantok rá. Jól áll ez a pulóver rajta. Kimondottan egy vonzó férfi. Ezek a gondolatok és megállapítások most valahogy mégsem nyugtatnak meg. De nem is baj. Most jó így.

- Nagyon finom! - mondom, megtörve a csendet - Igazán!

Art

Mielőtt nekifognánk az evésnek, töltök mindkettőnknek. Koccintunk:

- Isten hozott, kedves Szandra, egészségedre! - mondom. - Nincs mit megköszönnöd, igazán örülök, hogy bájos női lényedet - Téged - vendégül láthatlak!

Magamban eldöntöm: nem kérdezem őt a közelmúlt történeteiről. Legyen ez a hétvége neki, nekem, teljes kikapcsolódás! Ami a szívét nyomja, majd beszél róla, ha nem akar, úgy van jól.

Kezet csókolok neki, szép, ápolt kezén finom, rafinált parfüm illatot érzek. Nem csak engem átölelő sugárzó nőiessége miatt udvarolok neki, érzem, annyira szívesen teszem, már-már próbálom elfogultságomat féken tartani.

Szájáról igyekszik lenyalni a ketchupot, előre hajol.

- Még egy szelet kenyeret, ha kérhetnék - hallom.

Előre hajlik, dekoltázsának látványa kamaszos izgalomba hoz. Máris nyújtom, közben száját, nyelvét nézem.

Elgondolkodom közben, hogy szerethették, kényeztethették ezt a nőt, mennyire sikerült a lelkét "fenekestül" felfordítani, megérinteni? Vajon mennyi igazi erotikában, kedvességben, elvadult, már-már perverzióba hajló vad szexben volt része? Azt gyanítom, sokszor lerohanhatták tapasztalatlan ifjak - vagy egy ifjú? - nem tudhatom.

Hátratulja maga alatt a széket, szoknyája felcsúszik, nem zavarja, hogy láttatni engedi telt, nőies combját. Talán, nem is véletlen - megfordul fejemben - eldöntötte: most kikapcsolódik, ezen a hétvégén.

- Köszönöm a vacsorát, Art!

- Egészségedre!

Ezen a hétvégén már tudom: szeretni fogom kedves idegenemet! Meghallgatom, ha szeretné szívét, testét kitérni - mindkettő boldoggá tesz, tudom. Valahogy azt érzem, egy picit zavarja, hogy olvasok benne, mint egy könyvben. Pedig, ha tudná, milyen izgalmas, erotikus, szexi, telivér nő a szememben!

Holnap tüzet gyújtok, egy igazi bográcsgulyást készítek majd mindkettőnknek. Ő még nem tudja, megsimogathatja az egy hete született kiscsikót. Tudom, hogy szeretni, élvezni fogja.

Derekát, csípőjét nézem, mit nézem: gyönyörködöm testében! Hát, legyen...

- Egy tangó, kisasszony?

ranjana

Egyszerűen isteni volt, és nagyon jólesett a vacsora. A borról nem is beszélve. Valósággal itatja magát.

Tényleg alig ittam meg azt a pohárkát, amit Art töltött, már is érzem, ahogy egy fásult ólmosság a tagjaimba költözik. Ismerem ezt az érzést: nálam így kezdődik, és ha nem állok meg, akkor kezdeti őszinteségi roham, majd az ösztönös lényem feléledése követi. Józanul tudom, itt kell megállnom, de ezt a hétvégét egyáltalán nem a "megállásokért" hoztam össze. Felejteni akarok, azt akiért idejöttem, azt ami elől idejöttem, azt aki

vagyok. Csak egy lány akarok lenni az esőből.

Artnak csak egy lány vagyok az esőből. Azt kérdi, akarok-e táncolni vele? Igen, akarok. Csak mosolyogva bólintva válaszolok.

A kezét nyújtja, elfogadom. Másik kezemben a poharamat tartom. Ő ezt látva, megfogja az üveget, és a nappaliba kísér. Leteszi a palackot egy kávézóasztalkára, elveszi a poharamat, ismét tölt, majd odalép egy szekrényhez, és CD-ket nézeget. Huncutul mosolyogva hátrafordul:

- Ezt szeretni fogod! - suttogja.

Elindul a lány dallam, odalép mellém, és mint egy úriember átkarolja a derekam az egyik kezével, a másikat nyújtja nekem. Nem fogadom el a kinyújtott bal kezét, karjaimat korántsem udvariasan a nyaka köré fonom. Nem szorosan, csak épphogy ölelve. Fejemet a vállára hajtom, élvezem a lassú mozgást és a biztonságérzetet.

Az arcát a hajamba temeti - talán az illatommal ismerkedik -, de jól esik ez a bizalmas mozdulat.

Végtelen percek telnek el, elcsendesedik a zene. Távollabb húzódok tőle. Mintha elbűvölve nézne rám. Kicsit viccelni akarva, pukedlit mímelve megköszönöm a táncot. Ismét mosolyog.

- Koccints velem! - kérem.

Kilép a konyhába a saját poharáért. Mire visszaér a kanapéra telepszem, és várom a magam poharával, amiből még nem ittam azóta, hogy újratöltött. Gluttyogva telik a pohara, majd leül mellém.

- A hétvégére!

- A hétvégére! - csodás célja a koccintásnak.

Apró korty után mintha belefeledkeznék a tekintetemmel a pohárba. De igazából csak a nyelvemen van valami, ami egyre inkább kikíváncozik belőlem.

- Khm... - suttogom alig hallhatóan - amit az autóban mondtam... még senkinek sem mondtam.

Tekintete bölcs, és semmit sem szól, de látom rajta - vagy inkább érzem -, hogy pár dolgot tudni akarna, de tapintatos ahhoz, hogy kérdezzen.

- Nős volt...három gyerekkel...és a szeretője voltam. - Ezeket a szavakat olyan lassan mondom ki, nehezemre esik, de úgy érzem, meg kell tennem. - Nem vagyok "olyan" lány, legalábbis ezt tartottam magamról éveken át...és elítéltem azokat, akik ilyesmibe belementek. De mintha a sors megtréfálná az embert, hogy olyan helyzetbe kerül, amit azelőtt elítél.

Furcsa módon megkönnyebbülést érzek, ahogy ezeket kimondom. Hátradőlök a kanapé egyik sarkába, és nem engedem a tekintetemmel a férfit. Nem mond semmit, talán szavakat keres, vagy csak nem is lehet egy ilyesmire semmit sem mondani?

Az őszinteségi hangulatomba lassan kezd belevegyülni más is. Az a más, ami a legbelső énem, ami jobb ha titokban marad. Tudom, hogy amit teszek nem maradhat következmény nélkül. Ha azt játszom, ami legbelülről fakad.

A férfi még mindig szótlanul ül, de nem kiábrándító az arckifejezése.

A térdemre könyökölve, mélyen a szemébe nézve előrehajolok. Tudom, hogy kicsit többet engedek láttatni a dekoltázsomból, mint illene.

- Art - formálom a nevét halkán -, elítélsz engem?

Art

Szandra értelmes, mély tekintetében régen tapasztalt, látott tűz feléledését fedezem fel.

"Dreams, dreams, dreams, I need you so... I love you so, I never... all I have to do..." - dúdoló hangtalanul magamban.

Kezemet nyújtom, poharával kezében, ringó csípővel hátrálva, kezemet fogva húz a szobába. Szelíd erőszakának kábultan engedek. Gyorsan kezembe akad a lemez, elindítom. Megfordulok, arcunk, szájunk zavarba ejt, olyan közel van. Suttogom:

- Ezt szeretni fogod!

Még egy korty bor, koccintunk. Szelíden átkarolom derekát jobb kezemmel. Meg sem várja, hogy bal kezem nyújthassam, karjaival nyakamat átöleli. Ez a kedves, természetes mozdulat oldja kábultságomat, élvezem a visszatérést a valóságba. Testének tüzeit még igyekszik távol tartani. Fejét vállamra hajtja, hajának hűvös, tavaszillata átjárja lelkemet is.

Csípőnk egyszerre mozog a zene andalító, romantikus ritmusára. Mindkettőnknek élmény átadni magunkat a zene ritmusának, nem gondolni semmire, a térben a melódia által kifeszített láthatatlan kötelekbe kapaszkodunk.

Kicsit szorosabban ölelem, kezdem érezni testének perzselését.

Lassan halkulva elhallgat a zene. Töltök mindkettőnknek.

- Kérlek, koccints velem! - mondja.

- A hétvégére! - mondom. "Csodás cél" - hallani vélem. Talán mondta, talán nem, nem tudom, de mindketten egyre gondoltunk.

Szandra a poharában maradék borával a kanapé sarkába ül, heveredik. Nem takarja előttem csodás meztelen lábát, combjait, ledéren előbukkanó popsiját is. Kedves, bizalmas ledérséggel láttatni engedi nekem. Gyönyörködöm a látványban: igazán szép! Fotós vénám is megmozdul, visszagondolok emlékeimben kutatva: nem fotóztam táncosnőt egyet sem,

a kanapémon heverő nőhöz képest foghatót. Szememben a mosolyt észreveszi, de nem elégszik meg ennyivel: tekintetével (is) fogva tart. Belenézek a szemébe: mesélj a boldogságról! Ha tudnám, kedves Szandra...

Hallom hangját - pontosan nem érdekelnek a részletek, de - vádolja magát, egy ilyen értelmes nőt nagyon nehéz lesz meggyőzőnöm, megnyugtatom. A szenvedély, az érintés testi, lelki... Mit tudhat ő? Mit tudhatunk mi, egyáltalán...?

Térdére könyökölve a szemembe néz. Már elszabadult szenvedélyének lángjai perzselnek, de állom a tekintetét!

- Art, elítélsz engem? - Miért is kérdi? Ez nem kérdés volt, tudom. Jöjjenek a tüzes pokol lángjai!

Magamhoz húzom, felkínált, csodás dekoltázsára kiszáradt, lángoló ajkammal forró csókot nyomok.

ranjana

Csak pár pillanat míg állja a tekintetem, aztán hozzám hajol. Most tudatosul bennem, hogy kacér játékomat nem szégyenlős kisfiúval űzöm, hanem egy férfival, aki élni tud és élni is fog a felkínált lehetőséggel.

Először csak a nyakamhoz hajol, és gyors apró csókok borítják el a dekoltázsomat. A meglepetéstől csak dermedten ülök, tenni még semmit sem tudok.

Mikor felemeli a fejét, elveszi a poharamat és a mellettem levő dohányzóasztalkára teszi. Közben pillantása nem enged, fogva tart. Választ keres, vagy utolsó belegyezést? De még mindig tehetetlen vagyok, csak sodródok az eseményekkel.

Előttem térdel, lassan közelebb hajol. Combjaimat széthúzva a lábaim közé helyezkedik, de a ruhámat nem emeli fel. Simogató tenyerek érintik a nyakamat, az államot, majd ugyanazok a tenyerek lehúzzák a nyári ruha vállrészét a bal oldalon.

Nem érdekel semmi. Lehunyt szemmel élvezem azt, hogy már nem én irányítok. Szinte ártatlannak tűnő érintései türelmetlenné tesznek. Tudom, hogy szememből csak biztatást olvas ki, és tudom, hogy a félhangos sóhaj, amivel tudtára adom, hogy szeretem ezt az érintést, csak olaj a tűzre.

Fejét magamra húzom. "Csak még egy kicsit... aztán meg kell állnom!" - hallom a belső hangot, és tudom, hogy engedelmeskedni fogok neki. De még egy kicsit, csak egy kicsit élvezem a szenvedélyt.

Érzem, valamit elrontottam. Nem csak Nála, saját örömeimet is. A gyémántnak, hogy tüze legyen, briliánsnak kell csiszolni. Az udvarlás, az érintés vágykeltő viszonzása.

Valami azt súgja, ez a Tündéri Nő kifeszített, működő érzelmi kapcsolatunkkal visszaélve, valamiféle katarzisa vágyva szeretne oldódni bennem, a szituáció által nyújtott lehetőséget kihasználva, erotikában megmerítkező lényemet felfalni.

- Ne haragudj, megfeledkeztem magamról - hallom a hangom.

ranjana

- Ne haragudj, megfeledkeztem magamról - térít magamhoz a hangja.

Még szapora a lélegzetvételem, mikor eltávolodik tőlem, és visszaül a kanapé másik sarkába.

Valahogy rettenetesen elszégyellem magam. Én provokáltam, mint egy olcsó kis... Mindegy.

Érzem, nehéz a fejem a bortól.

- Nem, én...én vagyok a hibás - suttogom.

Az arcán zavarodottságot látok, de nem szól semmit.

- Én vagyok a hibás, mert... - nehéz kimondanom, amit meggyőződésszerűen hiszek - mindig a nő az, mert ő dönt.

Zavartan felállok. A ruhát, ami még összekuszálódva tekeredik rajtam, eligazítom.

- Ne haragudj... Én inkább, azt hiszem, jobb, ha felmegyek.

Art

Egyszerűen nem tudok mit kezdeni ezzel a szituációval. Talán magammal? Nem tudom. Egy biztos: sugárzó nőiességét, bujaságát féken tartani nem képes, nem is akaró (!), zaklatott állapotban lévő kedves lány, illetve ellenállhatatlan nőtény kettőse tévedt életembe.

Engem is felzaklatott. Eszembe jut: érettségre készültem, tanulás helyett Zola könyveit faltam. Ezt a nőt Zola álmodta meg, nem kétséges.

De hát itt vagyok én (vén számár), sok fiatal lány kezdett ki velem, sosem zavart a korkülönbség. Őket sem: még tetszett is nekik az őszülő halánték, nem rozoga fizikummal, szellemmel elkísérve - ez most mégis más. Nah, most még aggódok is: az Őt ért stressz miatt, meg a bor is...

Felmegyek a szobájába, megnézem, minden rendben van-e? Nőstény ragadozóm egyenletes légzéssel alszik, mint egy gyerek. Betakarom, közben végigfut az agyamon: képtelen vagyok a jelen és elkövetkező történéseket befolyásolni. Jó éjszakát, kedves Szandra, holnap más, jobb színben látod a világot!

A holnap hajnali napsütésre gondolva mosolyogva alszom el.

ranjana

Felérek a szobába, a ruhát és a fehérneműt egymásra rakosgatom. Előveszem a bordó selyemhálóinget, magamra húzom.

"Imádta volna" - jut eszembe, hogy mire és kire gondoltam, mikor ezt a darabot vettem.

Kövér könnycsepp fut végig ismét az arcomon.

Bebújok az ágyba. Látom a Kedvest: csak mosolyog, és végre magához húz, újra érzem az illatát, annyi idő után. Aztán már nem ölel, csak mosolyogva elengedi a kezem.

Felriadok: csak álom volt.

Lassan, mintha magam ringatnám, megint elfog a mély biztonságérzet. Leheletnyi simogatást érzek, és hogy a takaróm jobban beburkol. Jó itt.

Az éjszaka közepén ismét felébredek. Fogalmam sincs, hol vagyok. Aztán összeáll a kép. Kilépek a folyosóra. Art szobájának ajtaja nincs bezárva, egyenletes lélegzetét hallom.

Megnyugtat, hogy itt van. Visszabújok az ágyamba. Holnap szép napunk lesz, érzem.

Art

Nem tudok mélyen aludni. Érzelmi lokátoromat nem tudom kikapcsolni. A barna, éjszakai csöndben neszezést vélek hallani. Azt is tudom: benézett, alszom-e? Szeretném hinni, ha rosszat is álmodott, egyenletes szuszogásom és az, hogy most, itt biztonságban érezheti magát megnyugtatta, majd végre önfelelt álomba merülhetett.

Ajtómat becsukom, az ablakot teljesen kitárom, rágyújtok egy szivarra. Még szerencse, hogy nem láttam sziluettjét az ajtómban. Fülledt éjszakai félhomályban csak sejthető - előttem halál pontosan kirajzolódó - önfelelt vágyakozó testét, lelkét.

Füstölgök magamban: "szerencse, egy frászt!" Itt lüktet a halántékomban, testemben, egyben mérhetetlen gyöngédséget ébreszt

bennem, és ezzel a kettősséggel gúzsba köt.

Másnap reggel feltételezem - mint a fiatal nők -, kicsit tovább alszik. Kora hajnalban átmegyek szomszédomhoz, jó barátomhoz. Áthívom kedves, elárvult ózgidánkat, egy gyönyörű, már idősödő ózbikának (meghalt az árvíz idején) a borját. (A mama őz azóta új szerelmi ösvényeken jár.)

Kedves, játékos, sete-suta gidánk hűvös, érdeklődő orra, enyhén érdes barátságos nyelvének "arcon nyalintása" egy szénaillatú, tavaszi szellővel megérintve ébreszthetné a vendégemet. A felkelő nappal összetalálkozik mosolyom.

ranjana

Nem is tudom hány óra lehet mikor végre kinyitom a szemem... a besötétített ablakra meredve nem tudok rájönni, mennyire csúsztam bele a napba a szunyókálással.

Picit üldögélek még az ágy szélén mielőtt a vastag sötétítőhöz sétálnék. Ahogy félrerántom, a napfény szinte szembe csap, először még fáj is ahogy pupilláimba beáramlik. Mégis, mindig örömmel tölt el ilyenkor, ha odakinn ragyog minden.

Csak hajnalban tudtam elaludni, de az azóta eltelt pár óra alatt úgy tűnik kipihentem magam. Az olyan szomorú napok után, mint a tegnapi, a másnap reggel mindig meglepő módon kevésbé fájdalmas.

Egy combközépig érő ingruhát kapok magamra, és hideg vizes arcöblítés után lesétálok. Artot keresem. Kicsit szégyenlem a tegnapi estét. Kíváncsi vagyok, hogy ő hogy viszonyul hozzám ma reggel?

A konyha üres, nevét ismételve sem hallok semmi választ. Kilépek az udvarra.

A levegő még reggeli-friss, ahogy kimegyek a teraszra, azonnal libabőrbe burkolózik testem. A fakorlátos tornác lépcsőjére már rásüt a napfény. Odatelepszem, karjaimat átfonva térdemen. Artot továbbra sem látom, bár nehezemre esik a külvilágból sok mindent felfedezni.

Mintha az ébredésem még nem történt volna meg egészen. Összehúzott szemréssel nézem a tájat, és szívom magamba az illatát. Ismerkedem. Közben elkalandoznak gondolataim:

"Tegnap ilyenkor, autóban ültem...ilyesmi tájban érhettem a régi munkahely elé."

Nagy sóhaj szakad fel mellkasomból. De még mielőtt ismét elmerülnék az önsajnálattal és depresszió mocsarában, a látóterembe oldalról benyomul egy barna folt, és máris az arcomon érzek egy meleg lehetet, és egy

nyálas, puha nyelvet.

Annyira összerezzenek a nem várt hatástól, hogy a meglepetéstől szinte lefordulok a felső lépcsőfokról.

A szívem még vadul dörömböl odabenn, mikor Art mosolygó arcát is meglátom. Csak most tisztul ki a közvetlenül ismerkedő lény mivolta: egy aranyos őzgidá. Meglepetésemben mogorvává vált arcom azonnal megenyhül, megérintem a puha, plüssszerű fejcskét. Párás, barna szemek merednek rám.

Nem is kell mondanom semmit. Art csípőjére tett kézzel nevet. Szeme örömmel csillog, szép reggelt kíván.

Egyből feloldódik a tegnapi este miatt feltételezett zavarom.

Mellésétálok. Az állat úgy tűnik, komolyan gondolja a szimpatizálásomat, mert szorosán követ.

- Szép reggelre virradt - kezdem mégis zavartan.

Tekintete elidőzik az arcomon. Eszembe jut, hogy a hajam kesze-kusza tincsei mulatságosak lehetnek. Kedvesen magyarázza, hogy van még egy kevés dolga az udvaron, de ha lenne kedvem hozzá, kimehetnénk a közeli tópartra. Séta, és ha nem félek, akár csónakázás is lehet belőle. Lelkesen bólintok.

- Hozok egy napozóágyat, ha pihennél még egy kicsit, míg készen vagyok! - mondja. Bólintva mosolygok, és visszamegyek a fürdőruhámért.

Visszafelé jövet Art a konyhából szólít meg, vicces szigorral ahhoz a feltételhez köti a napozást, ha előtte megkóstolom, amit reggelire készített. Csupa meglepetés ez a férfi, nem is érdelem meg a jóságát.

Art

Felkelő nap még vörös, a hajnal csípős, hűvös. Gyapjú pulóveremben csak kicsit borzongok. Szeretem itt a hajnalt. Harmatos fűben gázolok, szomszédom még alszik, őzgidánk természetesen fenn van.

Kinyitom a karámot, fejét hozzám tolja, megsimogatom buksiját:

- Gyere, csinálunk vendégünknek reggelit!

Beleegyezően bandukol velem. Vékony akácból tüzet gyújtok, megvárom míg a vastagabb akác-hasábok is átizzanak. Főlé teszem a rácsot és kezdem pirítani a juhtúróval töltött gombafejeket. A parázsba néhány szem fóliába tekert krumplit teszek. Mindezt a ház mögött, hogy a füst ne zavarja hajnali álmát másik "gidámnak", no meg szeretnék neki így is meglepetést szerezni.

Hallom Szandra hangját, nem áruljuk el magunkat elsőre. Pár perc egyébként is kell, hogy a reggeli igazán finomra süljön. Bíborkának szólok,

rám néz barna szemével.

- Menj, szólj Szandrának, kész a reggeli - mondom. Szívesen szalad előre, a parázst eddig is bizalmatlanul méregette, a füstből meg, szemmel láthatóan elege volt.

Az odakészített tányérokba beleteszem a forró gombaszeleteket, kezemet égetik a fóliából kicsomagolt krumplik. Fújva hűtöm kezem - ez már perverzió, ahogy így hajnalban kapkodom a kezem a forró szeleteket a tányérra rakva. Van hangulata számomra így hajnalban, ilyen meglepi reggelit készíteni egy Kedvesnek.

Szememmel - tányérokkal a kezemben - követem gidámat, ahogy "jelenti" Szandrának:

- Reggelit készítettünk Neked!

Még egy "puszival" is nyomatékosítja. Hm, ezt meghagyhatta volna nekem! Szandra derűs arcában mosolyogva sütkérezem, szemem, kedvem combjának reggeli feszességében fürdik.

- Ha megreggeliztünk, kimegyünk csónakázni - "fenyegetem" meg vendégemet. Még hozzáteszem: -, természetesen csak, ha kedved van.

Szétnyitok Neki egy nyugágyat, jó étvágyat kívánva bemegyek a házba összeszedni néhány szükséges holmit. Az előtérbe lépve meglátom a felakasztott Pentaxot. Hirtelen ötlettől vezérelve leveszem, a vállamra akasztom, pár képet készítek majd Róla, persze csak ha beleegyeznek. A fotózás közben szívesen mesélek a fotózás (emberi) rejtelméről és ki tudja, a lelke is megnyílik egy kicsit. Nem is nekem, hanem Önmaga számára. Ő talán nem tudja: a test nem nyílik meg (például a fotózás előtt), ha a lélek zárt.

ranjana

Isteni illata van mindennek, amit Art sütött, de csak csipegetni tudok. Nem is értem, mi van az étvágyammal, valahogy nem megy igazán ez a reggelizés nekem. De idővel megeszegetem.

Lassan leveszem a köntösömet. Végignyúlok a napozóágyon. Bár hűvös a reggel, ez első libabőrös érintésű szél után lassan átmelegítenek a napsugarak. Arcomat a napfénybe tartom, élvezem, hogy szinte belém hatol a melegségük.

Újra lépéseket hallok. Hunyorogva keresem Artot. Pár lépésnyire tőlem leguggol, kezében fényképezőgép. Kérdőn mosolygok rá.

- Szabad? - érdeklődik mosolyogva.

- Nem vagyok túl jó modell - nevetem.

- Csak légy önmagad - hangja bársonyosan cseng, valahogy nem vagyok

zavarban.

Az egyre kattogó gép előtt új életre kelek: élvezem, hogy fényképez. Követem, amit kér.

- Kicsit jobbra a fejed! Ne pislogj...egy pillanat! Tökéletes!

Jó látni, hogy élvezi, amit csinál. Szívemből mosolygok, boldognak érzem magam.

- Bontsd ki a hajad! Terítsd szét a válladon!

Teljesítem, hisz annyira egyszerű.

- Fordíts hátat! Pillants vissza a vállad fölött!

Egyre szorosabb az összhang köztünk. Lassan lehúzó a fürdőruhám felső részének bal pántját a vállamról. Egy pillanatra felemeli tekintetét a gép fölé, nyel egyet.

- Tökéletes! - suttogja kicsit mélyebb hangon.

Art

Megadom magam, ennek a csodának. Mondanom sem kell, leengedi a haját. Hát, legyen, eldöntöm: csinálok egy fotósorozatot.

- Tudod, kedves Szandra, a fotón az a leglényegesebb, ami nincs a képen: a kép, a zene, szóval: az asszociáció. Mert a képben is az a legizgalmasabb, ami a női testben: az ígésző formák elindítanak bennünk valamit, amit megélünk, felizgat a látvány kapcsán.

Csak ketten vagyunk a reggeli napsütésben. Szandrám kinyílik, fürdőruhájának melltartója pántját olyan természetességgel tolja le, mintha azt kérdezné: "kérsz még egy falatot belőlem?"

Hát jó. Nem tudom nem észrevenni azt a sugárzó, erotikus, tolakodó, varázslatos, szemérmetlen, már szinte perverz, de mégis tiszta, nagyon kedves nőiességét, amit a kamera, illetve a gépbe néző szemem elé tár. Csodás keblei fedetlenek.

- Légyszíves gyere fölém! Melleidre omló hajad csak díszítse "diadalmasan", kihívóan uralkodó, esendően szép mellbimbóidat.

És én csak fényképezek. És, imádom!

Meglep modellem fesztelensége, nyíltsága. A reggeli napsütés remek "súrolófényt" ad a formák képi megjelenítéséhez, picit még a vörösbe hajló színhőmérséklet romantikusabbá teszi a képeket, erotikus izzást is kölcsönözve nekik. Látom, érzem ilyen szituációban még nem volt, de nem kerül el figyelmemet, mennyire szórakoztatja, izgatja ez a játék. Magamba nézve meg kell állapítanom: engem is eddig nem tapasztalt érzelmek kerítenek hatalmukba. Régebben sokszor fotóztam táncos nőket (ha kérték aktot is), abszolút nem volt erotikamentes, de az más volt.

Belemegyek a játékba, nagyon, nagyon kezdem élvezni. Most örülök, hogy tegnap este nem rohantam le "Ókalmét". Teste hibátlan, már testbeszédének játékszere vagyok. Érzem, ki vagyok szolgáltatva neki... Mondanám: "húzd fel a térdeid, így combod formája, csípőd vonala, hasad szépsége még jobban érvényesül", de Ő átadta magát teste, lelke ösztöneinek, én pedig nem tudok tovább a fényképezésre figyelni.

- Art, levettem a bikini-alsómat is, hogy ne zavarjon? - hallom hangját.

Egy-két kattintás combjának, vénuszi popsijának, de már érzem nem csak bőrének illatát, hanem átkozottul vonzó combjai között megbújó csoda mézes ízét. Nem törődve semmivel - már szinte nem vagyok magamnál - merészen megcsókolom combja tövét. Arcomat simogatja vénuszdombjának bársonyos szőre.

ranjana

Két kezemet a kebleimre tapasztva szemezek az objektívvel. Néha tekintetemet a gép mögül felbukkanó szempárba mélyesztem. Még nem engedtem el a melltartót, még tartom a titkom, követve az apró mozdulatokat, a kis utasításokat.

Lassan hátradőlök a napozón, térdeimet kecesen felhúzva. Macskaszerű domborításban megtorpanok egy pillanatra, engedve a kamerának a megörökítést. A megörökítését annak a percnek, mikor a hátam mögé nyúlva kezem lassan megoldja a melltartó utolsó rögzítését is.

Érzem a nőt magamban: a csábítani akarót, szemeimmel üzenem a vágyat. Mintha csak játék lenne, és szemérmetlen kitárulkozásom büntetlen maradhatna, mintha a paravánként szolgáló fényképezőgép elválasztana a pár lépésre lévő férfitől. Az újra megjelenő szempár pillantása már nem tiszta, kéjes üzenetem csábító mérge már elvegyült benne. Várom, hogy még sötétebbé tegye, mint a pohár tiszta vízbe csepegtetett tinta oszlik szét lassan. Érzem ezt, és feltüzel.

Karjaimat fejem fölött kinyújtom, a vékony kis anyag megadja magát a dús-kerek formának. Már nem tudja kordában tartani, nem tudja eltakarni, leperreg hát tétován, csupaszon felkínálva a gépnek a két, bőröm többi részétől eltérő színű, fehér mezőt.

A reggeli hűvös levegő az összeszűkülte bimbókkal csókolózik, és apró, színtelen pihék ihletik, csábítják magukra az újabb és újabb sorozatokat.

- Tudod, kedves Szandra, a fotón az a leglényegesebb, ami nincs a képen... - suttozja rekedten.

Eltakarom hát tenyeremmel a rózsaszín foltokat, de vigyázva pár ujjam közt hagyom láttatni az egyik bimbót. Hiszen a férfi úgy akar nézni, hogy

ne lásson mindent.

Lassan felállok, oldalra fordulva kacéran nézek a gépbe és azon keresztül Art szemébe. Huncut indoklással játszva oldom meg a csípőmön lévő masnit is. Az apró anyag lehull, és meztelen maradok. A férfi pedig néz, a fotómasina a földön hever.

Átlépek a napozóágyon, lovagló ülésben fölé hajolok, lassan ereszkedek le rá, fenekemet hátratulva, miközben tekintetemmel fogva tartom a férfit. Mint egy lusta macska picit előre hajolok:

- Fényképezz még! - suttogom buján.

Újra arca elé kerül a gép, de már nem csak azon át figyel: szeme egyre többször fenekem dombjai közül elé táruló rejtett völgyet pásztázza, csípőm vonalát simogatja. Közben látom a nadrágja alatt, vágytól feszül a teste.

Csak egy pillanatig nem nézek a szemébe és máris magam mellett találok, az ágy mellett térdel. Gyengéden fordít magával szembe. Szemérmetlen játékom betetőzni látszik, puha testem már melegével is csalogatja, és szűk, ringató mélységet is ígér neki.

Nincs több játék, nincs több fotó. Csak egy férfi előttem, aki már ellentmondást nem tűrve arcát ölemre tapasztja, magába szívja illatomat, orrát a rövid göndör szálak közé fúrja, majd nyelve a meztelen ajkaimra siklik. Redőről redőre beljebb, felfedezni akarva engem.

Az eget nézve engedem magam szárnyalni, a nevét suttogom:

- Art...

Art

Fiatal nő ölének üzekedő, csodás illata megrészesít. Nyelvemmel simogatom egyre beljebb, néha keményedő gyönyörpontja kényeztetéséért vissza-visszatérek. Kezének tétova, "véletlen" mozdulataival szikrázó érzéseket csíhol belőlem. Közben szemembe néz, érzem, alexandriai négyest élünk át mindketten.

Kéjtől ködös szemébe nézek: itt is van, meg nincs is, érzelmei gondolatban nem csak engem ajándékoznak meg. A kettősséget átélem Vele én is. Fiatal nő, lány, mégis csípőjével egy csodás "dühöngő" nöstényként teszi magáévá számat.

- Art... Várj egy picit! - hallom hangját.

Lehajolva, szájával és nyelvével gyengéd, nedves kényeztetéssel, udvarolva szívná ki energiáimat. Én számhoz húzom száját, mindkettőnk íze vegyül csókunkban.

Nyelve mesterien kényeztet, tudatom ki-kikapcsol, néha visszatér.

"Mit teszek itt?" - kérdem magamtól, "ne hagyd abba!" - súgja a belsőm.

Tehetetlenül vergődöm, miközben testem lassan, édes kis adagokban csepegteti a gyönyörmorzsákat, és nagyobb, majd még nagyobb darabokra vágyik. Önkéntelenül szinte beledörgölöm a szétnyíló ölemet a nedves szájba. Hajába fúrom ujjaim, tekintete az enyémben fonódik.

Én is adni akarok, nem csak élvezni! Érezni az ízt, hogy kíván-e már? A számban tudni. Igen, látni az ő pillantását, elborulva, tehetetlenségbe taszítva, mikor szűken ajkaim közé szívom.

Odahajlok hozzá. Adja, ideadja, engedi. "Igen most az enyém vagy!" - látom rajta, hogy behódol.

"Többet, még többet akarok!" - szenvedélyem édes vadságával becézem tovább. De magához húz, nem enged. Szóval van itt még önuralom!

Megrészegít a nedves, szemérmetlen ízű csók. Kicsit távol húzódok tőle, combjaimat merészen széttárom. Azt akarom, hogy akarjon, enyhítse már azt a belül reszkető zsibbadásomat!

Tekintetemmel kérlelem. Nem érdekel, hogy itt a szabad ég alatt, vagy odabenn, de akarom, csak történjen valami!

Bízom a férfiban. Tudom, hogy bárhol is kapom meg, amit annyira vágyom, elvárásod majd. Döntését várom: hol terít le, miként teszi?

Fejemet is kicsit hátravetem, pillantását nem engedve. Minden mozdulatom felkínálkozás, természet törvénye szerint való behódolás. "Vedd el hát, amit adni akarok" - üzenik szemeim.

Art ♂

Széttárt combjaival megmutatja nekem, hogy a szépség és a perverzió most ugyanaz! Érzem türelmetlen, felkorbácsolt, kemény vágyamat nem elégíthetem ki azonnal. Behatolásommal csalódott kielégítetlenséget okoznék neki, magamat pedig megfosztanám a buja gyönyörködéstől.

Végigcsókolom a lábát, térdhajlatánál elidőzök egy kicsit. Tovább és tovább élvezem combjai rezdülését.

Igyekszem combja-közébe úgy elmerülni, hogy a követelőző, kemény hímtagomat lássa, elérhesse, ha szeretné. Gátlásait már rég levetkőzte, de tudom, hogy van még. Most már átadom magam teste-lelke által felkínált szépségnek, kéjnek, szenvedésnek. Nyelvemmel, ujjammal kényeztetem előlről-hátulról. Kezével, szájával hol édes-csiklandozó, hol szenvedélyes

"szervedést" okozva kényeztetni vágyakozó hímtagomat.

Fejét hátraveti, csodás nyakát csókolom, falom, kezeim telt melleit élvezik. Csókjaimmal lejjebb haladok, mellbimbóját számban érzem, ami megtelik, és önfeledten, hol gyengéden, hol erősebben szívom. De nem állok meg: szétnyílt ajkait csókolom, nyelvét számmal rabul ejtem.

Karjaimba emelem az alélt nőt, a hűvös nappaliban a heverőre fektetem a hasára, és újra birtokba veszem formás, csodás popsiját.

ranjana

Mintha csak pihekönnyűségű lennék, emel fel, és visz a nappaliba. Igen, ez az amit imádok: a férfiben az igazi férfit, mikor a tudatát már csak az erős akarás uralja. És engem akar.

Szinte ledönt a heverőre, hasra fektet, majd csípőmet arca elé húzza. A gyönyör kéjes villámai nyelvének tánca következtében hasítanak fejembe. Négykézláb állva élvezem az érintéseit, oldalamba markoló erős kezeit. Fejemet is nehéz tartanom, hajam függönyén át csak a kapaszkodó kézfejemet látom a heverőn, és a halvány csíkot, mely gyűrűs ujjam tövét öleli körbe.

"A jeggyűrűm nyoma!"- hasít tudatomba, és ezzel együtt a kijózanodás hűvössége szakad rám.

Mindezzel együtt a lelkiismeret-furdalás is, hogy miért jöttem ide, miért vettem le még elindulásom előtt a gyűrűm és a megmagyarázhatatlan: mit keresek most itt egy szinte vadidegen férfival?

Gyengéden elhúzódok előle, magam elé húzva egy plédet, zavartan nézek a szemébe. Nem is kell mondanom semmit. Ért mindent.

- Bocsáss meg... - csak suttogom.

Tekintetében a zavar, kéjvágy, adni akarás, és "értelek kedves" furcsa elegyét látom.

- Kérlek, vigyél vissza a kocsimhoz - súgom, és elindulok a csomagjaim után a szobába.

Tekintetét magamon érzem még. Furcsa... Valami furcsa büszkeség önt el, ahogy a ruháimat a bőröndbe dobálom.

"Abbahagytam" - dörömböli az agyam. És nem a régi kedves miatt. Miért hagytam abba? Amiatt a férfi miatt, akihez, hozzá akarok menni?

Nem. Csak magam miatt. Mert talán így becsületes. Vagy csak könnyebb.

Gyengeség, vagy lelki erő és bátorság az, ha beengedsz egy idegent? Fogalmam sincs, de boldog vagyok. És mindezzel együtt, végre képzeletbeli pontot tettem a régi viszonyom végére.

Csak hálás lehetek Artnak, hogy minderre hagyott ráébredni.

Art

A szeretet nem múlik el egy hétvégével, az évszakokkal, az évekkel, olyan, mint a testetlen valóság: mindenki annyit kap belőle, amennyit megérdemel.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Unalmas parti

A barátom már napok óta nyüstölt, hogy ide el kell jönnöm. Nem hagyott, és a csillagot is leígértette velem az égről, hogy itt leszek. És itt vagyok. Bár nem tudom mit látott ebben az estélyben, ami olyan nagyon kiváló és fantasztikus, mert tipikus bájolgás az egész. Ráadásul megérkezésünk után bár bemutatott pár embernek, ő valamerre eltűnt és azóta sem láttam. Valahogy úgy érzem most magam, mint egy csapdába esett állat, akit otthagytak a kalitkában. De a kíváncsiság nálam nagy úr és igazán érdekel, hogy mi lehet ebben a jó? Maximum ha egy óra múlva sem derül ki, akkor hazamegyek. Ráadásul semmi program, csak egy szimpla összejövetel. Tényleg kezd kínos lenni.

Veszek egy pohár italt a tálcáról és úgy indulok el a vendégek között körbenézni. Aztán egy forduló után egy pillanatra földre gyökerezik a lábam: két hölgy előttem, mindkettő álomszép. Az egyik ebben a pillanatban rám is néz, de nem szégyellősen: szimplán végigmér, és aztán beszélget tovább. Na ez ám a szemtelenség netovábbja! Így még nő nem mért végig engem. De mégis, valahogy tetszik ez a női lekezelés, felébreszti bennem a vadászt. Amint a barátnője egy pillanatra magára hagyja, már lépek oda hozzá:

- Jó estét hölgyem! Zavarok?

Még szerencse, hogy nem hordok órát, így nem tudom percenként ellenőrizni miként múlik az idő - lassan, nagyon lassan. Csupa üresfejű művészlélek, órákig képesek mélyreható vitákat folytatni a színek és formák kompozíciójáról. Nem is értem mit keresek itt, csak a barátnőm unszolására jöttem. Vele legalább értelmesen beszélgethetek, bár mostanában már ő is kezd kicsit elvont lenni az új pasija miatt, aki kortárs szobrász. Persze nem vagyok ellene a művészetnek, na de ez azért túlzás.

Körbepillantok - díszes egy társaság. Szemeim megakadnak egy fickón, aki nyilvánvalóan feszült, ő sem hódolt még be a művész uraknak és hölgyeknek. Végigpillantok rajta - jóképű. Vicces lesz nézni a szenvedéseit. Magamban kárörvendek, pedig tudom, hogy én is szenvedek. Látom közeledni barátnőm pasiját - na ő nem lóg ki a sorból. Sajnos oda is jön hozzánk, és elrabolja mellőlem utolsó mentsváramat.

Egyedül maradtam. Az jut eszembe, hogy már én is szánalmasan állok itt. Felhajtom poharamból italomat, hátha jobb kedvre derít. Ezért csíptem

így ki magam? Ismeretlen parfümöt érzek meg a hátam mögül. Kissé fanyar, de nagyon kellemes. Megfordulok, hogy ki az illat tulajdonosa, és látom: a fickó az, akit korábban magamban kinevettem.

- Jó estét hölgyem! Zavarok?

- Nem, ha hoz még egy italt - felelem.

Kellemes a hangja is, és az előző italtól felbátorodva rámosolygok. Míg hátrafordul az italomért, végigmérem feszes fenekét - öltönyén keresztül is látszik, hogy sportol. Majd hirtelen visszafordul, és sajnos rajtakap titkos leleskedésemen. Magamra öltöm ártatlan mosolyomat, és kedvesen kérdezem:

- Ugye édes? Akarom mondani a pezsgő...

Kicsit zavarba jövök, úgy látszik egy pohár is megártott.

Mykee

Veszi a lapot és máris meghívhatja magát egy italra. Tetszik! Megfordulok, amikor épp arra jár a pincér és az üres poharat két telire cserélem. Mikor visszafordulok, akkor épp elkapom a tekintetét, amint engem fixíroz. Magamban újabb mosollyal nyugtázom a dolgot, hogy az érdeklődés kölcsönös és az ő ruhája is nagyon szemrevalóan áll rajta.

- Ugye édes? Akarom mondani a pezsgő... - némileg zavarba jön, ahogy átadom az italt, de ezt a magas labdát kár kihagynom:

- Nem tudom, kóstoljunk bele, hogy olyan édes-e, mint maga.

- Akkor... - nyújtja felém a poharát - egészségünkre!

Koccintunk, majd belekóstolunk, miközben egymás szemét nézzük. Látom benne a huncutság szikráját, amint alig kortyol az italából.

- Igazán finom és gyöngyöző - mosolygok rá, hogy kicsit magához térjen.

- Valóban... - még mondana valamit, amikor felbukkan a barátnője.

- Ugye nem zavarok? - kérdezi tőle. Pillanatra elhúzom a szám, mert zavar, kár volt visszaérnie.

- Nem, dehogy, épp ezzel a kedves úrral beszélgettem...

- Ó igazán? - mosolyog rám. - Be sem mutatsz neki?

Kicsit zavarba jöttünk mindketten, hiszen még mi sem estünk túl a ceremónián. De már nyújtja a kezét, így bemutatkozom neki, viszont utána beszélgető társam keze után nyúlok, megemelem és a kézfejére gyengéd csókot lehelek, miközben neki is mondom a nevem. Zavartságában mosolyog kicsit, alig jönnek a szavak a szájára, ahogyan közben a szemébe nézek.

Érzem, akár jól is alakulhat az estém - egy kis játék nem árthat, és még egy pohár pezsgő sem talán.

- Igazán finom és gyöngyöző - mosolyog rám pajkosan, magabiztosan. Ez tetszik! Egy pillanatra agyamba villan a kérdés, hogy vajon mindenhol ilyen magabiztos? Erre a gondolatra elmosolyodok. Belekortyolok az italomba. Igazán finom és gyöngyöző - majd vonzó mosolya eltűnik arcáról, mert barátnóm megérkezik:

- Ugye nem zavarok?

- Nem, dehogy, épp ezzel a kedves úrral beszélgettem - bár magamban arra gondolok miért jött vissza?

- Ó igazán? Be sem mutatsz neki? - Csak nem egy újabb vita? Remélem nem az én idegenemmel akarja féltékennyé tenni barátját.

Az idegen kezet nyújt barátnőmnek, de arcán látom, ő is jobban örülne, ha gyorsan elköszönne tőlünk, hogy folytassuk a játékot. Majd kezemen érzem a kezét, szájához emeli, kezet csókol - lehengerlő. Zavarba jövök, a férfi tekintete felkavaró, próbálok mosolyogni rá.

Odaér hozzánk barátnóm pasija, és köszönés nélkül megragadja.

- Nem tisztázhatnánk? - és finoman elvezeti karjánál fogva. Most jöhet a kibékülés - gondolom.

- Remélem jól végződik a vita - mondja, de látom rajta, cseppet sem érdekli.

Bemutatkozok én is, hogy zavaromat leplezzem, közben pedig nem bírom levenni a szemeimet a tekintetéről.

Szerencsére feltűnik egy pasas - gondolom a barátnő párja -, és megragadja - nem kis hévvel. Talán jobb, ha kimaradok belőle, de azért hozzáteszem:

- Remélem jól végződik a vita... - de már el is tűntek a szemem elől, és helyüket az igéző szempár veszi át. - Nos? Mit szólna egy sétához?

Felkínálok a karom, és pár pillanatnyi gondolkodás után belém karol. Úgy megyünk végig a termen, mintha csak együtt jöttünk volna.

Kilépünk a folyosóra, ahol már kevesebben vannak. Elegáns hely, amolyan mini kastély itt a város szívében, a park mellett. Lesétálunk a kert ajtajáig, mikor aggódva néz rám:

- Nincs hideg odakint?

- Mindjárt kiderül - mosolygom, hiszen nyár volt, miért is lenne hűvös? De azért nyugtatólag hozzáteszem: - Ha mégis fázna, kölcsönadom a zakómat, vagy ha Önt nem zavarja, szorosabban bújjon ide.

Ez utóbbi már nálam is súrolta a szemtelenség határát, de kíváncsi voltam, hogyan veszi a lapot. Csak mosoly jött válaszképp.

Kilépünk az udvarra, ahol néhányan voltak. A kert bár nem volt túl nagy, mégis gyéren világított ösvényekkel volt tűzdelve, némi bokrosabb részekkel tarkítva. Pohárral a kezünkben indulunk neki a sétának.

Csillag

Igent mondok az invitálásra, belekarolok, pedig látom, hogy keze a karom helyett a derekamon pihenne kifele menet.

Hagyom, hogy kivezessen a kertbe, bár kicsit tartok is tőle. Mielőtt kiérnének, pillanatra előnt a pánik, mibe megyek bele.

- Nincs hideg odakint? - kérdezem enyhén remegő gyomorral.

- Mindjárt kiderül - s úgy mosolyog rám, hogy felgyorsul szívverésem. Majd még hozzáteszi: - Ha mégis fázna, kölcsönadom a zakómat, vagy ha önt nem zavarja, szorosabban bújjon ide!

Ez a férfi ennyire biztos lenne a dolgában? Na majd meglátjuk ki nevet a végén!

Elindulunk egy ösvényen, szemében pajkosan csillog az édes kíváncsiság. Séta közben fel sem tűnt, hogy már nem fogom a karját, kezével hátamat simogatja lágyan, én pedig szorosan mellette lépdelek, mintha hipnotizált volna. Kedvesen fecsegünk, ám szikrázik a levegő. Úgy látom, az ösvény végén van egy régi vendégház, de nem vagyok biztos benne, hogy akarok-e ilyen gyorsan haladni, illetve arra menni. Bátorításképpen megiszom utolsó korty pezsgőmet, hátha segít dűlőre jutnom, ám nem sok időm jut gondolkodni, mert szelíden maga felé fordít a jóképű - már nem is annyira idegen. Finoman megcsókol, közben pedig végigsimít popsimon. Csókja felizgat, szenvedélyesen viszonzom.

Mykee

Igyekszem kicsit ellazítani a társaságomban, mert a végén még menekülőre fogja a dolgot. Egy idő után észreveszem, hogy a hátát simogatom, úgy tűnik annyira természetesnek vettem azt, hogy velem van, hogy fel sem tűnt eddig ez az apróság. De nem tiltakozik ellene, így mintha mi sem történt volna, úgy beszélgetek vele tovább.

A kis kert végében egy aprócska épület áll, nem nagy, alig egy-két személyes lehet. Érdekes ékszer egy ilyen városi helyen, hogy még meghagyta a tulajdonos. De erről valami nagyon huncut jutott az eszembe, viszont meg kell győződjem arról, ő is ugyanúgy szeretné-e, amit én.

Megállunk előtte, és mielőtt bármilyen tiltakozást váltanék ki, magamhoz húzom és megcsókolom. Nem ellenkezik, sőt, mintha élvezné is. Kezem a popsijára csúszik, és kicsit megmarkolom, hogy lássa milyen határozottan kívánom. Nem tolt el magától, a félhomály itt jótékonyan eltakart minket. Érzem kezeit, amint a zakóm alá kúsznak és átölelnek a derekamnál. Csókunk egyre szenvedélyesebb lesz és nyelvünk kergetőzik vágyva a másik akaratára. Aztán az arcát csókolgatom, harapdálom, mire a fülembé azt suttogja:

- Ne... ne itt... ne itt... - és érzem, amint a derekamnál fogva húzni kezd a kis ház felé.

Csillag

A csók édes, követelőző, szenvedélyes. Amikor keze oldalamba siklik, megremegek: ez a pasi tudja mit csinál. Reszkető ujjaim hegyével simítok végig hátán, majd le a derekán. Arcom kipirult a vágytól - és nehogy valaki meglásson minket - igyekszem a kis ház felé húzni.

- Ne... ne itt... ne itt... - súgom.

Az ajtó nyitva van - bemegyünk, majd újra magához húz, és ezúttal a melleimet simogatja, mellbimbóim azonnal megkeményednek - látom tetszik neki. Megint zavarba jövök, próbálok hátrálni, de nekiütközök egy asztalnak. Agyamban lázasan kutatok, hogy eliszkoljak-e, vagy maradjak és hagyjam vágyainkat kibontakozni?

A következő pillanatban ráemel az asztalra, de meglátja arcomon a félelmet. Gyengéden simogatja combomat, és mélyen a szemembe néz:

- Utolsó esélyed, hogy nemet mondj - szól, hogy tudjam, ha maradok az övé leszek. Nem mosolyog, szemeimet kutatja sötét tekintetével.

Testem szinte sajog a vágytól, gondolkodás nélkül magamhoz húzom.

- Tehát? - kérdezi, majd ujjai eléri a bugyimat. Testem újra megremegek.

- Maradok - súgom halkán, tudja hogy kívánom.

Mykee

Már nem bírok magammal, amikor bemegyünk a házba. Ahogy az ajtó becsukódik mögöttünk, a melleit fogom a tenyerembe. Nincs sok időnk,

nehogy valaki észrevegyen, és a vágy is sürgető, mely kemény bimbóitól még inkább forróbbá válik. De ekkor ránézek és meglátom a szemében a kétséget. Mintha elszaladna, de mégis maradni szeretne - tétovázna. Úgy viszont nem szerettem volna vele lenni, hogy nem tudja: akarja-e.

- Utolsó esélyed, hogy nemet mondj - mondtam komolyan, nehogy később rossz emléke legyen. De hogy a döntését megkönnyítsem, a bugyiját kezdem lehúzni:

- Tehát? - és továbbra is a szemét nézem, amint a ruhaanyag pödrődik egyre lejjebb a combján.

- Maradok - hallom megadó hangját és újabb csókba zárom a kétségeit, miközben ujjaim felkúsznak a combján egészen a tövéig. Ő megfogja az ingem és kihúzza a nadrágomból, majd a nadrág cipzáránál matat. Vágytól duzzadó szerszámom már alig várja, hogy szabadon legyen, mikor benyúl és húzogatni kezdi. Csókunk nyögésbe fullad, nem bírjuk már levegővel, és egymás ajkát, majd nyakát, vállát harapdáljuk, csókoljuk.

Csillag

Izgalmam egyre fokozódik, amint lehúzza rólam a bugyit. Kezeimmel a nadrág sliccén matatok, majd kis idő múltán sikerül kiszabadítani férfiasságát és elkezdem húzogatni, masszírozni. Érintésem nem marad hatás nélkül, finoman beleharap a nyakamba. Csókja vadabbá válik, és már engem sem zavar, hogy esetleg foltot hagyunk egymáson, én is harapom, karmolom.

Ezen gondolattól felbátorodva lecsusszanok az asztról, nyelvemmel indulok felfedező útra meredező szerszámán, és gyengéden beleharapok heréjébe, majd felfelé indulok a makk irányába. Annyira hívogató, tehát beveszem számba, gyors játékba kezdek, és közben kezemmel heréit morzsolgatom. Nagyot sóhajt, eltol magától, egy mozdulattal lehúzza vékony ruhámat, és szájába veszi végre mellbimbóimat.

- Harapni én is tudok - mondja, és fogával már bele is kap gyengéden az egyikbe. Kéjes borzongás fut át testemen, ujjai eléri csiklóm, mire én felsikoltanék, de belém fojtja egy csókkal. Lágyan simogat, majd belém nyúl, s én még jobban széttárom combom - jelezvén, hogy folytassa. Mellbimbóm még kicsit érzékeny, megint szájába veszi, de most gyengéden, lágyan köröket rajzolva rá. Meg-megremeg testem a vágytól, s odahúzó farkát a puncimhoz - most magamat simogatom vele.

Mykee

Harap a kis bestia! De olyan édesen, és fájdalmasan, ráadásul a makkomnál, hogy az már inkább bevadít. Kihámozom a ruhájából kemény bimbóját, majd ezt nyögöm:

- Harapni én is tudok... - és már hajlok rá, hogy magamévá tegyem.

Óvatosan fogaim közé veszem és megszorítom fitos csúcsát. Nyelvemmel megpendítem, hogy még keményebb legyen. Aztán ujjaimmal elindulok a combjai közé és elérem az ajkait. Egyre hangosabban sóhajtozik a drága, ezért amikor a csiklójához érek gyorsan elengedem a bimbóját, majd csókkal pecsételem le feltörő nyögését. Ujjaimmal benyitok és tövig megujjazom, nedve szinte csorog az ujjamon. Odabent körbe-körbe masszírozni kezdem, nyögéseit továbbra is nyelvemmel tompítom, nehogy benyisson valaki. Érzem, amint újra megragadja a farkam és masszírozni kezdi. Kihúzó az ujjam, majd puha bőrét simogatom a nedvével, mire szétnyitja a combjait. Legszívesebben most betolnám neki, de megállít a bejáratnál. Nyögései helyett újra a bimbóit kényeztetem felváltva, mert nem bírok betelni velük olyan kemények. Hol csak a nyelvemmel simogatom, hol megszívom és megharapom.

Makkom egyre érzékenyebb lesz, ahogyan masszírozza magát velem, de a mozdulatai olyan keményen tartanak, hogy bármelyik pillanatban készen állok arra, hogy magamra húzzam őt.

Csillag

Élvezettel simogatom csiklómat a csodálatos szerszámával, és már alig várom, hogy bent érezhessem puncim legmélyén. Már a gondolat is annyira jó, de még jobb lenne érezni.

- Kérlek! - nyögök fel halkán, már csak ez számít.

- Mit szeretnél édesem? - kérdezi ártatlanul, és továbbkínoz. - Ezt szeretnéd? - kicsit végre magamban érezhetem kemény makkját, ám megáll, és kihúzza.

- Igen... igen! Ezt szeretném... kérlek ne hagyd abba...! - suttogom halkán nyögdécselve.

Testem lángol, beteljesülésről epedezik, és már az sem érdekel, hogy könyörgök neki. Arcán még látom átsuhanni az örömet, hogy birtokolhat, majd egy mozdulattal belém hatol, tövig besiklik, kitölti nedves puncimat. Még mielőtt felsikoltanék, csókkal zárja le megint számat, s közben elkezd mozogni bennem. Egyre jobban elmerülök az örömben. Már közel vagyok az orgazmushoz, érzi ő is.

Szinte tátog a puncija, úgy ki van éhezve a farkamra. Könyörgően néz rám, és csak nyögni tudja:

- Kérlek...!

- Mit szeretnél édesem? - nézek rá úgy, mint aki nem is érti mit szeretne. Aztán egy mozdulattal bebújtatom a makkom a bejáratán, de tovább nem tolom. - Ezt szeretnéd? - Nézek rá sunyin, amikor sóhajt, de aztán kihúzom a makkom.

- Igen... igen! Ezt szeretném... kérlek ne hagyd abba...! - úgy könyörög, mint szomjazó a vízért. Örömmel tölt el, hogy ennyire kiéheztettem szegényt. De végül megadom neki a kegyelemdőfést: egy mozdulattal tövig tolom belé, a golyóim csattannak a popsiján. Éppen felsikoltana, de gyorsan csókba fojtom a hangját. Ez a nő még elárulna minket... De majd sikoltozhat máskor, most viszont élvezem a szűk punciját!

Megragadom a csípőjét és úgy húzom magamra őt. Belemarkolok a popsijába, és leültetem az asztal szélére. Még mélyebbre jutok benne, már már elveszek teljesen. Ölünk egymáshoz csapódik, és úgy érzem, nem bírom. Ekkor ő csokol vissza erősebben, majd megtáncoltatja magát rajtam. Testem megremeg, de ekkor megszívja a nyelvem, hogy véletlenül se ordítsak és rászorít a makkomra. Ez már nekem is sok...

Csillag

Mikor megint felemel a popsimnál, szinte szédülök, annyira lángol testem - vállaimban kapaszkodok, és arcomat nyakába fúrva nyögdécselek halkán. Lágyan letesz az asztal szélére, megcsokol, és közben egy mozdulattal belém hatol.

Eszemet veszttem, annyira csodálatosan kitölt, de figyel rám, nem hagy sikítani. Felveszem a teste ritmusát, egyre gyorsabban repülök a csúcs felé. Becsukom a szemem, majd érzem, hogy előnt a forróság, ezért újra megcsokolom ezúttal nem túl finoman. Puncim többször összerándul, átjár a remegés. Amint rászorultam puncimmal a kéjes kínokat okozó szerszámára, ő sem bírja már tovább, forró nedvével tölti be bensőmet, s közben az ő teste is megremeg.

Testem lassan csitul, még nem enged el, szorosan tart. Megcsokolja a nyakam, mellbimbóimat, én pedig továbbra is kapaszkodom belé.

Csak most kezdem meghallani az ablakra hulló esőcseppek ütemes kopogását. Felemelem fejemet a válláról, és látom: tényleg esik. Lassan

elenged, felveszi a porból bugyimat, majd így szól:

- Ezt így már nem veheted fel.

Mykee

Az eső kopogására eszmélek fel. Fejem még zsong az előbbi kábulattól, testem még remeg kicsit, aztán megcsókolom a nyakát, majd a bimbóit is kényeztetem kicsit. Elengedem, mikor úgy érzem, hogy magához tér, és lepillantok a földre, ahol a falatnyi ruhadarab hever. Elmosolyodom, mert egy kis gonoszság jut az eszembe:

- Ezt így már nem veheted fel - emelem fel a földről, és egy mozdulattal zsebre teszem. Kíváncsi vagyok mit szól hozzá, ha bugyi nélkül kell lennie az este további részében, csöpögő puncival a vendégek között? Ekkor halk szavai térítik el a gondolataimat:

- Odakint esik. Maradunk vagy megyünk? - kérdi érdeklődő tekintettel. Elgondolkodom, mert itt meg hamar ránk találhatnak, bár amíg esik az eső, addig biztos nem jár erre senki, hacsak be nem húzódna. De jó alkalom arra, hogy lelépjünk és végre kettesben lehessünk. Igaz, a kocsim a ház túloldalán van, de csak eljutunk addig...

- Igen, esik, de mi lenne, ha meglépnénk innen? Vagy zavarna, ha bőrig áznál? - kérdem ránézve huncutul. Vajon mit vállal be a kedvemért?

- Rendben, induljunk! - szól teljes természetességgel, és már nyúl is a kilincs után.

Csillag

- Odakint esik. Maradunk, vagy megyünk? - kérdem. Kicsit zavarba jövök, hiszen a bugyim nélkül már kezd csorogni combomon játékunk jele.

- Igen, esik, de mi lenne, ha meglépnénk innen? Vagy zavarna, ha bőrig áznál? - Szeme pajkosan csillog, elmerülök benne.

- Rendben, induljunk! - felelem megadóan, és már nyomom is le a kilincset. Kilépjünk az ajtón - a szél erősen fúj, de az eső nem zavar. Talán lemossa a combomról teste melegének nagy részét. Leveszi zakóját és óvón vállamra teríti. Elmosolyodok: látom magam előtt amint lassan átázik inge vállára, izmos hátára tapadva. Felemelem a kezem, megsimogatom széles vállát, odabújok hozzá.

- A kocsim itt áll a közelben, gyere! - mondja, és már húz is magával.

Csúnyán esik az eső, egy pillanat alatt bőrig ázunk, de nekem még tetszik is a helyzet - hiszen kiderült, nem egy szatír, hanem jó szerető.

Hagyom, hogy vezessen a derekamnál fogva, majd lassan odaérünk autójához. Kinyitja előttem az ajtót, besegít, s közben kezei gyengéden végigsimítanak combomon. Beül ő is, hátrasimítja rövid haját, hogy ne csorogjon arcába az eső.

- Hova vihetlek szépségem? - kérdi, és tekintete elkalandozik esőtől nedves testemen. Megmondom a címem, azonnal indulunk. Az úton nem sokat beszélgetünk, felesleges.

Mykee

Elindulunk az esőben, de ő mégsem fázhat meg, így megkapja a zakómat, ami némileg védetté teszi a vihar elől.

Sehol senki, úgy vágunk át a kerten, majd sikeresen elérünk a kerítésig, ahol megtaláljuk a kijáratot. Felnézek, hogy merre is vagyunk, majd átölelve elindulunk a kocsim felé. Gyorsan kinyitom neki az ajtót és segítek a beszállásban, de nedves combjai egy pillanatra megigéznek, így ki nem hagynám, hogy megsimítsam.

Aztán gyorsan beszálok én is. Végre védett helyen vagyunk. Egy pillanatra végignézek rajta, ahogyan a ruhája szorosan a testére tapad, nedves combjain végigperegnek a vízcseppek. Nyelek egyet, mert máris újra feltámad bennem a vágy, de most tényleg az útra kell figyelnem.

- Hova vihetlek szépségem? - kérdelem némileg elterelve a gondolataimat és már kapom is a választ.

Aztán elindulunk. Igyekszem figyelni az útra, mert ebben a viharban nem szeretném, ha egy fára csavarodnánk fel. De időnként fél szemmel továbbra is őt figyelem, szinte rátapad mindenhol a ruha anyaga. Igazán szexi így nedvesen, habár a zakómat igyekszik összehúzni magán. A kocsiból áradó meleg levegő talán kicsit megnyugtató.

Az idő mintha szárnyakon repült volna, olyan hamar érkezünk a házhoz. Sajnálom, hogy nem vezettem lassabban, de ennek a pillanatnak is el kellett jönnie.

- Megérkeztünk... - utaltam a célra, és halkán csak annyit súg:

- Köszönöm... - majd pár másodpernyi csend telepszik a kocsira, csak az esőcseppek verik az autót.

Csillag

Az út hazáig rövid, így hamar odaérünk.

- Megérkeztünk... - mondja, de észrevétele inkább kérdésnek tűnt.

- Köszönöm... - válaszolok, de nem szállok ki. Magamban azon gondolkodom, hogyan kérjem meg, ne hagyjon itt, nem akarok közönségesnek tűnni. Összeszedem a bátorságomat, és megkérdem:

- Nem akarsz feljönni megszáritkozni? Hideg van. - Mondom félénken, mert még sosem invitáltam senkit ilyen estére.

- Szívesen! - mondja, majd elmosolyodik. Kiszáll a kocsiból, majd engem is kísért, és közben le nem veszi rólam szemét.

Beérünk a lakásomba, ő még mindig szó nélkül csak néz. Leveszem a zakóját, s mikor szemei mellemre tévednek, hidegtől amúgy is kemény mellbimbóim még jobban kirajzolódnak a nedves ruha alatt.

- Átfáztál... - súgja fülembe, majd szemeivel körbepillant a fürdőszobát keresve.

- A második ajtó jobbra - hallom saját hangomat, s lehúzó magamról a ruhámat. Történjen meg még egyszer, aminek meg kell történnie, kíváncsian lesem a reakcióját!

Mykee

- Nem akarsz feljönni megszáritkozni? Hideg van - hallom a hangját és úgy kapaszkodom az invitálásba, mint egy fuldokló a mentőövbe. Nem szerettem volna itt hagyni és aztán ki tudja mi lesz?

- Szívesen! - hallom saját hangom, és elmosolyodom a bátortalanságán, mert eszembe jut, hogy az estélyen milyen szentelően nézett, most pedig mint ázott madárka ül itt.

Kiszállok és a fejünk fölé tartva a zakóm besietünk a kapualjba. Pár pillanat múlva már védett helyen találjuk magunkat. Vizes teste most is csodálatba ejt, nem tudom leplezni a vágyam. Olyan hegyesek a bimbói, hogy legszívesebben már most a számban érezném újra! De észreveszem, amint remeg a hidegtől, így inkább átmelegedésre volna szüksége. Mondjuk egy forró fürdőre...?

- Átfáztál... - súgom a fülébe, majd körbenézek. Máris kitalálja a gondolatom:

- A második ajtó jobbra - és mielőtt még alaposabban megnézhettem volna hol is ez a helység, egy szempillantás alatt lehúzza magáról a ruháját. Meztelen, vizes testét pillantom meg. Nyelek egyet, mert a mozdulat, a víz és a hamvas teste...

Nem bírok magammal, és csókra hajlok hozzá. De nem sikerült a tervem, mert az ujjára adok egy puszit, amit közénk állított:

- És a forró fürdő? - kérdi csillogó szemmel.

- Az is meglesz... - és egy mozdulattal felkapom az ölembe. Ott van a

szám előtt hegyes bimbója, alig pár centire, miközben viszem egyre beljebb.

Mikor beérünk a fürdőbe, leteszem a földre, és megnyitom a zuhanyt. Eközben érzem, hogy a keze körém fonódik, majd azt súgja a fülembe:

- Ruhástul mégsem fürödhetsz, ugye? - és már oldódik az övem, a nadrágom a földre hullik.

Csillag

Bizonytalanságomon megint felülkerekedik a vágyam, élvezettel mosolyodom el sóhaján, ahogy meztelenül állok előtte. Megcsókolna, de most nem hagyom, inkább incselkedve kérdezem:

- És a forró fürdő? - szemem ártatlanul csillog, és már nem csak a hidegtől reszketek.

- Az is meglesz... - feleli, s azonnal karjába kap. Felizgat a közelsége, mellem már-már szájához ér - alig várom, hogy ő is végre meztelen legyen.

Bevisz a fürdőbe, lábamra állít, s megnyitja a vizet. Tenyeremmel mellkasát simogatom - szaporán ver a szíve - állapítom meg. Kezeimet lejjebb csúsztatom, s kioldom az övét.

- Ruhástul mégsem fürödhetsz, ugye? - kérdezem, ő pedig már gombolja is ingét. Nagyot sóhajtok, amint meglátom izmos testét előtűnni a ruha alól.

- Kellemesen langyos a víz. Jó lesz? - kérdezi, majd tenyeremet a tus alá teszi.

- Igen - mondom. Érzem karomon végigfolyni a vizet, majd mellemen is, mert gyengéden a víz alá tol. A víz tényleg kellemes, felmelegíti átfázott testemet. Szembe fordulok vele, a hajamat is leöblítem, majd felé nyúlok. Látom, közben ő is levetkőzött.

- Csatlakozol? - kérdem, s hátrébb húzódok, őt is érje a víz - és persze végre megint hozzám érjen! Nem habozik, belép mellém szorosán - érzem, kíván. Először lágyan csókol, hogy hozzászokjak, majd kezeivel járja be testemet. Tusfürdőt önt a tenyerébe, megfordít, és gyengéden simogatja a bőrömet tovább kezeivel - elidőzve mellemen.

Mykee

- Csatlakozol? - kérdi, és nekem sem kellett kétszer mondani, már bent is voltam mellette. A víz játékosan simogatta mindkettőnk bőrét.

Csókolgatni kezdem, hogy újra érezzem a számon, vizes testét végre

megkaphatom ismét. De ez a bársonyos bőr igazi kényeztetést kíván, ezért a tusfürdőt kézbe veszem és egy kicsit rákenem a vállára, majd egyre lejjebb és lejjebb haladok. Mikor a melléhez érek, tenyerembe veszem a halmait, mintha formáznám, úgy járom körbe, ujjaimmal bimbóján elidőzve, pedzegetve. Még mindig olyan kemény, mint amikor beléptünk a lakásba. A tussal lemossa róla a fürdőt és a fejem megfogva ráhúzza, hogy szopogassam.

Tenyerem a csípőjén egyre lejjebb kalandozik, miközben nyelvem egyre fürgébben jár a kemény csúcsokon. Beszívom és morzsolgatni kezdem az egyiket, néha gyengéden rá-ráharapok, hogy érzékenyebb legyen. Eközben ujjaim már a combjait krémezik és elindulnak a hívogató forróság felé...

Csillag

Mellbimbóimat kényezteti, de én a száját is akarom érezni mellemen, tehát leöblítem magam gyorsan, és szó nélkül ráhúzom fejét. Finoman szopogatja bimbómat, míg kezével combomat krémezi. Felemelem egyik lábam kissé, hogy jobban hozzám férjen, s közben én is cirógatom testét a habokkal. Figyelem, ahogy leöblíti combomat, majd lehajol, hogy mindent lásson - kezembe nyom kicsit a tusfürdőből.

- Nézni akarom, ahogy simogatód magad! - mondja, majd kicsit felhabosítja tenyeremben a tusfürdőt. Engedek: kezem eléri a puncimat - nagyon jó - simogatom magam, beleremegek. Leöblíti puncimat, majd tovább kér:

- Nyúlj be! - szól halkán, s én engedelmeskedek. Nekidőlök a csempének, s izgalmam még tovább fokozódik, ahogy nézi hol az arcomat, hol a puncimat.

- Ne olyan gyorsan, én akarom befejezni! - figyelmeztet, majd finoman rávezeti számat ágaskodó férfiasságára. Teszem amit mond, hiszen hihetetlenül élvezem. Bőven fürdetem nyálammal a makkját, fürgén mozgatom a számat.

Felegyenesedek, s hívogatón egyik combommal átölelem a lábát.

Mykee

Már haladnék a puncija felé, amikor egy kisebb gonoszság jut az eszembe. Mi lenne, ha játszana kicsit magával, kíváncsi vagyok, ő hogyan szereti?

- Nézni akarom, ahogy simogatód magad! - mondom, és a tenyerébe

nyomok egy kis tusfürdőt. Nem szégyenlősködik, megteszi, amit kérek, ráadásul olyan finoman teszi, hogy megirigylem tőle a kezét, bárcsak én tenném amit most ő! De akkor odalenne a játék.

Lemosom a puncijáról a habot és azt mondom neki:

- Nyúlj be! - és engedelmesen megteszi. Combjai szétnyílnak és megujjazza magát előttem. Már én is egyre jobban kezdem elveszíteni a türelmem a játék felett, és ahogyan masszírozza magát, úgy látom ő is. Ez nem lesz így jó, magamnak akarom az élvezetét!

- Ne olyan gyorsan, én akarom befejezni! - szólok neki, és megfogom a fejénél, előrehajtom a testét és miközben masszírozza, ujjazza magát, bekapja a makkom.

Istenien tud szopni ez a nő! - állapítom meg magamban, és már úgy érzem, egyre inkább robbanás közeli állapotba kerülök. Óvatosan eltolom magamról, de felemeli az egyik combját, átkarol, és úgy nyomja az ölet hozzám, hogy a farkam végül az ajkai közé kerüljenek. Megcsókolom, miközben csípőnk gyengéden körözni kezd, ezzel lágyan masszírozva egymás érzékeny pontjait odalent.

- Dugd be... Dugd be...! - sóhajtja, de mintha meg sem hallanám. Lenyúlna, hogy bevezesse a puncijába, de megragadom a kezét és elhúzómonnan és inkább a popsijába markolok, úgy táncolunk tovább a zuhany alatt. Ajkai egyre érzékenyebbé teszik a makkomat, és úgy érzem, mégsem várhatok az utolsó döféssel.

Csillag

Felemelem a combomat, s öletem az övé felé irányítom, majd mikor megérzem csiklómat simogató makkját, hálásan nyögök fel. Izgalmas játékba kezd, lassú köröket ír le testével az enyémet még tovább repítve.

- Dugd be... Dugd be...! - kérlelem, már nem vagyok a saját testem ura.

Lenyúlok a farka után, hogy magamba vezessem, de nem engedi - eltolja kezemet, majd popsimba markol szorosán. Ő irányít, és látom az arcán, mennyire élvezi, hogy tőle függ, mikor enged elszállnom - az orgazmus határán lebegek. Tekintetében látom, hogy még játszadozna, de már ő sem bírja tovább, megemel, s inkább belém hatol végre.

Tövíg tolja bennem a szerszámát, közben nyakamat csókolja. Felsikoltok, alig párat mozdul bennem, testemen átfut a remegés, puncim szaporán pulzál csodálatos farkán. Fejemet hátrahajtom, ő nézi az arcomat közben - de ez nem zavar. Igazából ez is csak fokozza gyönyörömet. Érzem, ez őt is a csúcs közelébe juttatta, és követni fog. Ezt viszont én fogom végignézni! - mosolygok magamban.

Ahogy az élvezet átfut az arcán, a teste megremeg, sikolya a fülemben hatol, érzem, hogy egyre inkább hatalmába keríti a gyönyör. Farkam még lüktet benne, de alig pár mozdulat, és érzem, hogy mindjárt én is hasonlóan omlok a karjaiba.

Ölelem, szorítom, ahogyan egyre több és több hullám járja át a testét, majd csillapodik. Aztán a szemembe néz mélyen, majd rászorít a farkamra. Felnyögök, miközben táncolni kezd a csípőjével. Ölelésem lassan kapaszkodásba megy át, mert már nem bírom tovább ezt az édes kízzást.

A következő pillanatban az arcom összerándul, farkam megkeményedik és olyan elemi erővel tör fel belőlem a forróság, hogy alig bírok lábon maradni. Ordításom és hörgésem betölti a fürdőszobát, ahogyan minden mozdulatánál újabb és újabb adagokat facsar ki belőlem. Levegőt alig kapok, de ő csak folytatja tovább, és kéjes élvezettel csavargatja ki puncijába a makkom.

Csillag

Lassan csillapul testem remegése, így tudok rá koncentrálni. Rászorítok finoman puncimmal a farkára, elmosolyodok, mert érzem: most száll el. Fel-alá jár a csípőm rajta, így fokozván élvezetét a kedvesnek.

Hangosan felnyög, ujjai popsimba mélyednek úgy kapaszkodik belém, de én még nem hagyom abba. Ritmikus rászorítok újra meg újra puncimmal, lábaim szorosan ölelik körül csípőjét.

Mikor már az ő teste sem remeg, lágyan talpra állít, s gyengéd simogatásokkal befejezi fürdetésemet, majd magát is megmossa, közben én lágyan cirógatom. Elzárja a vizet, kinyúl a törölközőmért, megtörölget és belecsavar.

- Szemben a szekrényben találsz magadnak - mondom és csókot lehelek szájára.

Gyönyörködöm izmai játékában, amint törölközik, már nem zavar, hogy megint rajtakapott, hogy nézem. Karjába kap, ösztönösen megtalálja a hálószobát, leveszi a törölközőmet, és finoman lerak az ágyra. Mellém fekszik meztelenül, fejemet vállára vonja, cirógatja a karomat. Pajkosan rápillantok, pedig tudom, hogy már nekem sincs több energiám.

- Ígérem, holnap folytatjuk - súgja fülemben, majd lecsukódnak szemei. Betakarom magunkat, szorosan hozzábújok, s boldog mosollyal én is

álomba szenderülök.

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Váratlan nyeresmény

Szokásos őszi napnak indult a mai nap is. Kint már kissé csípősre fordult az idő, miközben idebent kellemes melegség vesz körül. Szokásos helyemen kortyolom a reggeli kávémat, ma nem sietek sehova - az ablakpárkánynak dőlve nézem az emberek sietős lépteit. Közben az esőcseppek halkán, meg-megkoppanva az üvegen gördülnek egyre sűrűbben. De a hangulatom mégis csodálatos, hisz a kedvenc adómból az a hang szól, amelyik szívem mindig körbelengi. Mély baritonja, betölti az aprócska szobát, miközben állandóan elvarázsol.

A héten valami utazásos játék megy. Borzong a bőröm, ahogyan a fődíjról beszél a bemondó. Párizsba, a szerelem városába szól a nyeremény. Ettől teljesen beindul a fantáziám.

A kérdés egészen banális: mely családról nevezték el a Párizsiak kedvenc randevú helyszínén található kutat? Már mondom is a helyes választ hangosan, és nyúlok a telefonoméért. Helyes válasz megy, és én az esélytelenek nyugalmával folytatom a napomat. Miközben egész nap ott duruzsol fülemben az a szexi hang.

Másnap reggel sem jobb a helyzet: kint szakad az eső. A rádióból halk zenefoszlányok jutnak el hozzám, miközben kortyolgom a forró kávémat. Hirtelen megszólal a telefonom.

- Tessék kicsit tartani, máris adásba kerül! - hallom egy nő hangját, miközben azt sem tudom, miről is van szó éppen.

Ezen a héten egy párizsi út a főnyeremény. Amióta itt dolgozom, nem sokat utazgattam külföldre és talán kicsit irigyelhetem is a jövőbeni nyertest. Valaki a héten betelefonálók közül. Én pedig itthon maradok ismét.

Kinézek az ablakon, az idő már nem olyan csodás, mint egy hete volt. Egy hang sem hallatszik be a stúdióba, csak nézem, amint némán telik az idő. Biztos, hogy itt akarok én lenni? Egyre jobban érik bennem a gondolat, hogy ideje lenne szabadságot kivenni.

Még másnap is ugyanez a gondolat kavargott a fejemben és már a stúdió felé menet eldöntöttem: szabira megyek. Az utazási cég könnyen felkínálta a jegyet, megkérdezem majd őket, hátha kapok még egyet én is. Esetleg némi szívességért cserébe. De ha másképp nem, a korábban félretett nyaralási pénzből még futja.

Miután beértem a főnöknél kezdtem, és bejelentettem a szabadságom. Először persze nem tetszett neki, de mivel a többiek visszatértek már a nyaralásukból, ezért akadt helyettem beugró.

Amint szabad utat kaptam, hívtam is az utazási irodát. Volt még egy helyük, de nem kivételeztek: utalnom kell. Nem sokat gondolkodtam, máris lefoglaltam. Hazafelé beugrok a jegyért, hétfőn irány Párizs!

De kezdődik a műsor és ma húzzuk a nyertest. Valószínűleg más nálam nem volt türelmetlenebb, hiszen Párizs vár engem, a nyertes meg biztos örül majd.

A neveket megkavartuk, közjegyzőnk is figyelt minden mozdulatot és kihúztuk a nevet. Zenét lekevertük, már kapom is a szerencsés nyertest, aki történetesen egy hölgy.

- Jó napot kívánok! Vajon tudja-e miért hívtuk fel Önt?

Teljes tanácstalanságot hallok a vonal túlvégéről:

- Nem... talán... mert nyertem?

- Igen! Ön nyerte meg a heti fődíjunkt egy kétszemélyes párizsi utat, ahová már hétfőn elrepülhet!

***virág**

Még mindig szótlanul állok kezemben a telefonnal, de az már csak bűg az arcomba. Fel sem fogtam mi történt hirtelen. Egyszer csak fülemben hallom a kedvenc baritonom, mikor is zavaromban mondom a hülyeségeim. Eközben mondják, hogy én nyertem a Párizsi utat.

Tekintetem hol a bűgó telefont, hol az aprócska lakást pásztázza: nem valami kandi kamerás felvétel? Majd újra megszólal a telefon, és közlik, hogy mikor és hogyan kapom meg a nyereményem. Ma péntek, és hétfőn a 5.45-ös párizsi gépen repülök a szerelem fővárosába. Az adataim bediktálom, majd ismét a bűgó hangot nézem, mintha választ adna valamennyi kérdésemre.

Ekkor előnt a boldogság. Három nap pihenő, kedvem egyre magasabb hullámokba szárnyal. Bár az utazás kétszemélyes, de mivel magányra vágyom, egyedül megyek, ezt gyorsan el is döntöm. Lázás szervezkedésbe kezdek, telefonvonalak égnek, hogy mindent el tudjak intézni. Szerencsére a világ talán legjobb főnöke az enyém, mert mikor meghallja, mit is nyertem, már ma sem kell bemennem. Csak a jegyeket kellett átvennem.

Lázás csomagolással telik a hétvégém, és szinte senkinek nem szólok, csak egyszerűen eltűnök egy kis időre. Vasárnap éjjel szinte semmit nem aludtam és mivel nagyon korán indul a gépem, már 3-kor csörög a vekker.

Álmos szemeim kissé vörösek még, de csillogásuk a boldogságról

árulkodnak. Taxit rendelek, és minden olyan simán megy, hogy azt hiszem: még mindig álmodok, és hiába vannak a kezemben a jegyek, szívem majd kiugrik a helyéből. Már csak a beszállásra várok, mikor a reggeli zűrzavarban bemondják, hogy elkezdhetjük a beszállást.

Mykee

Utálok hajnalban kelni, de a rádiózás sajnos ezzel jár. Egy gyors kávé bedobtam még indulás előtt, majd hívtam egy taxit. Mire ideért, addigra már mindent rendben hagytam, a bőröndöket magamhoz ragadtam, majd irány a kocsi!

A sofőr sem volt túl éber, ráadásul andalító zene szólt a rádióban. Még jó, hogy forgalom nem volt az utakon. Minden akadály nélkül, alig fél óra alatt kint voltunk a repülőtéren. A hajnali hideg szél megcsapott, amikor kiszálltam, hiszen itt maximum csak a fogadóépület csillapíthatta ezt a heves támadást.

Gyors léptekkel vettem az irányt az épületbe, a jegykezelő kisasszonyok felé. Láttam, hogy bár fáradtak ők is, mégis mosolyognak kedvesen. Mikor én kerültem sorra, bátorítólag oda is szóltam az engem hívó kedvesnek:

- Magát is szívesen elvittem volna Párizsba, de ha nem is most, legközelebb esetleg meghívhatom majd?

- Köszönöm, de sajnos a barátom nem hinném, hogy elengedne - felelte udvariasan.

- Milyen kár! Viszont akkor pihenje ki magát a barátjával ezt a fárasztó hajnalt.

- Köszönöm - majd huncut fény gyúlt a szemében -, de akkor pihenésről szó sem lehet.

Kajánul elhúztam a szám, hiszen sejtettem mire is utal, erre ő is huncutul rám mosolygott. Miután így közös hullámhosszra hangolódtunk, kedvesen elbúcsúztunk egymástól. Visszafelé még a pult mögött alaposan végigmértem a popsiját és a combjait, majd megállapítottam, hogy a barátja igencsak karbantarthatja ezt a nőszemélyt.

Nagy levegő és irány a repülő! Már beszállhatunk, nem nézelődöm, egyenesen a bejáráthoz lépek. Ott egy csinos stewardess vár az ajtóban. Az előbbi apró szilánk után most ismét feltámadt bennem a férfi hódítási vágy, hiszen ilyen szemrevaló látványtól máris frissebbnek érzem magam. Mélyen a szemébe néztem, amikor üdvözöltük egymást, majd bekísért a repülőbe. Máris megnézhettem azt a gömbölyű popsiját, és a formás lábát.

Párizs, már érzem vágyaid előszelét!

Teli várakozással és némi boldogtalansággal lépek a repülőre: egyedül repülök a szerelem városába! Emlékeimben felvillan egy régi kép, de nem hagyom, hogy eluralkodjon a gondolataimon. Jól akarom magam érezni, és kiheverve a fájdalmat, nyitott vagyok mindenre!

Itt elakad gondolatmenetem, mert egy ismerős hang üti meg a fülem. Szétnézek, de nem látok senkit. Megkeresem a helyem, ami éppen az ablak mellé szól. Kipillantok, de még a hajnali derengésben, csak saját magam arcképe tükröződik vissza. Elhelyezkedem és behunyom a szemem. Próbálok nem a félelmeimre koncentrálni, hisz még soha nem repültem.

Arcom egyre jobban kipirosodik az izgalomtól, és melegem is lesz. Levetem a vékony kis zakómat, ingem megigazítom, és becsatolom az övem: lassan felszálláshoz készülődünk. Hallom a motor zümmögését, amely mint valami altató dúdolna. Majdnem el is szenderedem, mikor a jól ismert hangot hallom megint. Biztos álmodom - gondolom magamban, de valaki finoman megérinti vállam és megkérdezi:

- Bocsánat, szabad ez a hely?

Kinyitom szemem, és nem hiszek a látványnak: a jól ismert szexi hang tulajdonosa áll itt előttem teljes életnagyságában.

Mykee

Mikor leülök a helyemre, körbenézek. A helyes légi-kísérő sajnos magamra hagyott, viszont nem szeretnék társaság nélkül utazni. A mellém ülő férfi sem túl beszédes, ezért kicsit körbenézek: kik is ülnek körülöttem? Amint jobbra pillantok, egy szemrevaló hölgy kerül a figyelmem középpontjába. Épp bóbiskol, így alaposan végig tudom mérni: formás idomok, és szenvedélyes arc...

Becsukják az ajtót, ezért több felszálló nem várható. Felállok a helyemről, mintha megigazítanék valamit magamon, és látom, hogy a hölgy egyedül utazik. Mindjárt úgyis leültetnek a helyemre, ezért inkább mellé ülök. Odalépek, és megérintem a vállát:

- Bocsánat, szabad ez a hely?

Kissé elszenderült, mert láttam a szeméből, hogy némileg össze van zavarodva, és csak annyit rebegett:

- Igen... Igen, hogyne...

- Köszönöm a kedvességét! - és már le is ültem a mellette lévő helyre. Ekkor szóltak a kísérő hölgyek, hogy ideje bekapcsolni magunkat. Innen

már nem szabadulok, és magamba szívom a hölgy parfümjét.

- Egyedül utazik? - kérdezem.

- Igen, most egyedül - feleli mosolyogva, de látom, hogy kicsit mintha ideges lenne, vagy talán lámpalázás?

- Most repül először? - kérdeztem, hogy oldjam a feszültségét némi beszélgetéssel.

***virág**

Mire feleszmélek kábulatomból, már helyet is foglal. Néz egyre kíváncsibban, valamit biztos leolvasott az arcomról. De nem hiszem, hogy izgatottságomat az ő feltűnésével hozná össze. Meg is kérdezi gyorsan:

- Egyedül utazik?

Válaszoló, miközben gondolataimat próbálom rendezni. De már jön is a felmentő kérdés:

- Most repül először?

- Igen - felelem, és fellélegzem, hogy van ok az izgatottságomra.

Tovább beszél és a gondolataim még mindig ott tartanak, hogy nem hiszem el, hogy itt van. Mint egy tini úgy viselkedem - eszmélek fel. Összeszedem magam, nagy levegőt veszek, de ebben a pillanatban megfogja az ujjaim, nyugtatásképpen megszorítja őket.

- Jaj, hisz maga remeg! Ennyire fél? - kérdezi igazán meglepett arccal. Próbálok koncentrálni, de az érintése teljesen felizgatott. Légzésem egyre szaporább.

Lassan elindul a gép. Ahogy gurulunk, combomon nyugszik a karom, és egy pillanatra sem engedte el váratlan kísérom. Behunyt szemmel, feszülten várok, amíg felérünk. Nagy levegőt veszek és megszólalok, miközben ujjaim kihúzom a kezéből:

- Köszönöm, maga igazán kedves! - de az ujjai ott maradtak a combomon.

Mykee

Látszik a hölgyön, hogy első utazó, szinte egy pillanatra sem tud ellazulni. Ideje, hogy megnyugtassam:

- Jaj, hisz maga remeg! Ennyire fél?

Próbálok szóval tartani, hogy ne koncentráljon a repülőre, de nem tudom. Már válaszolni sem mer, így fogom a kezét: legalább ez nyugtassa meg. Behunyja a szemét, miközben gurulunk a kifutón és egészen addig

görcsösen fogta az ujjaim, amíg fel nem szállunk. Majd hirtelen, valami varázsütésre ellazult. Rám nézett, és sóhajtott:

- Köszönöm, maga igazán kedves! - mosolygott, majd lenézett a combjára. Ekkor vettem észre, hogy az ujjai már nem kapaszkodnak belém, és tenyerem a lábán pihentetem. De nem tiltakozott, így nyeltem egyet észrevétlenül és nem mozdultam. Viszont - ha már így elengedte magát - megkérdeztem:

- Hová utazik? - aztán rájöttem milyen balgaságot kérdeztem, hiszen a gép Párizsba megy. Ezért sietősen hozzátettem: - Mármint Párizsban marad, vagy tovább megy valami kisebb helyre?

***virág**

Nem zavartatja magát továbbra sem, tenyere combomon nyugszik. Szinte éget az érintése, lassan kezd melegem lenni az izgalomtól. Kint kicsit hűvös volt reggel, ezért mikor már kikapcsolhatom az övet, levetem a blézerem, ami alatt a rafinált nyakba-kötős top többet mutat, mint amit éppen szeretnék, de már mindegy. Hajam - lapockám simogatva - éppen a topomig ér, az fedi kicsit gömbölyű vállam. Próbálok nyugodt maradni, de nagyon nehéz, mert szomszédom tovább erőlteti a társalgást. Annyira nem bánom, mert imádom a hangját, és meg kell hagyni, maga a pasi is észvesztően jól néz ki.

- Hová utazik? - Kissé elmosolyodom, de ő is hamar rájött, hogy nem a legszerencsésebb kérdés volt. - Mármint Párizsban marad vagy tovább megy, valami kisebb helyre?

- Nem, nem megyek tovább, egy szerencsés véletlen folytán nyertem az utat - válaszolom, majd egyre sejtelmesebben mosolygom. Hisz kíváncsi vagyok, rájön-e, hogy éppen az ő szerencsés keze által ülök itt? Kezére pillantok, ha már gondolataim a körül forognak, de az még mindig combomon nyugszik, miközben ujjai önkénytelenül finoman masszírozni kezdték egyre jobban megfeszülő combom.

Mykee

Bár megkérdeztem, hová utazik, de észrevettem, hogy a kezem semmi húzódozást nem vált ki. Ez máris kezdett felcsigázni. Finom, puha bőre volt, és a szoknyája is épp addig ért, ahol az ujjaim voltak: nem sokkal a térde fölé. Ekkor hallom a válaszát:

- Nem, nem megyek tovább, egy szerencsés véletlen folytán nyertem az

utat.

Nézem a szemét, milyen huncutul csillog és nem jut el az agyamig mit is mondott. De nem is olyan lényeges, hiszen most itt ül mellettem és figyelem, ujjaim szinte maguktól indulnak el felfedező útjukon. Éppen csak gyengéden köröznek és masszíroznak. A szoknya anyaga nem tiltakozik, amikor kissé feljebb bújok alá, de csak finoman, nem akarok tolakodó lenni.

Ránézek: a lélegzete sűrűsödik és az arca kipirul. Próbálom terelni a témát:

- Csak nem ennyire megviseli a repülés? - kérdezem némi mosollyal, amikor az ujjaim egy kicsit feljebb csúsznak.

- Tudja... még sosem repültem... - feleli zavarában. Kezdem élvezni a játékot. A következő kérdésnél rátapintok a combján egy érzékeny pontra, azt masszírozom:

- Esetleg egy gyengéd masszírozással segíthetek? Vagy mivel nyugtathatnám meg? - mosolyogtam biztatóan, miközben nagyon is tudom, hogy főleg attól nem nyugszik meg, amit teszek vele.

***virág**

Váratlan kísérőm egyre bátrabban, egyre kihívóban viselkedik. Nem tudom zavaromat sokáig leplezni. Ujjait érzem, ahogy simogatják bőröm, de agyam azt diktálja: na ezt már azért mégse!

De felülkerekedik a kisördög, és kicsit fészkelődöm, még tovább engedem tenyerét kúszni.

Fürkészi arcom, figyelni reakcióm, boldogsággal tölt el a tudat, hogy végre valaki kíváncsi rám is, és azt lesi mennyire élvezem, vagy éppen nem élvezem a dolgot.

Próbál tovább csevegni, de szemei egészen mást tükröznek, mint a kimondott szavak. Valami nagyon érzékeny pontot találtak meg ujjai, mert hirtelen kellemes borzongás fut végig a gerincemen, és valami azt súgja: még-még! Akarom ezt az érzést!

Nem tudok arra figyelni, mit mond, hisz közelsége és az érintése teljesen elkábít.

- Esetleg egy gyengéd masszírozással segíthetek? - Kiszáradt ajkaim félig kinyílnak, majd nyelvem hegyével megnedvesítem, de mire szólnék, újabb kérdést szegez nekem:

- Vagy mivel nyugtathatnám meg? - Mosolyog és ez a mosoly... Kész, végem! Teljesen elsodort magával az izgalom.

A stewardess éppen ekkor ért a székeinkhez, ez kijózanít kicsit. Finoman

eltolom a tenyerét a combomról, majd keresztbe emelem a lábam. De rájöttem, ez nem volt túlságosan jó ötlet, hisz aprócska szoknyám így teljesen felkúszott, és szinte az egész combom fedetlen maradt.

Mykee

Gyengéden eltolja a kezem, pedig olyan finom és feszes combja van! De a pillanatnyi bosszúságom máris feledteti, ahogyan a combjain feljebb csúszik a szoknyája. Szemem egy pillanat alatt odatapad, de aztán gyorsan észreveszem magam.

- Khm... elnézést. Szóval ott tartottunk, hogy fél a repüléstől?

Mosoly hagyja el ajkát, ahogy rám néz, és máris tudom, hogy észrevette az előbbi pillantásom.

- Látom, magának is melege van - szól hozzám tovább mosolyogva. Ilyen cikis helyzetben régen voltam már. Igyekszem menteni a menthetőt egy poénnal:

- Sajnos nem lehet kinyitni az ablakokat... - aztán gyorsan terelni kezdek: - Szóval Párizs. Ott szállodában fog lakni ugye? Mert azok nagyon kényelmesek és híresek. Amennyiben mégsem lenne lakosztálya, vagy minőségi szállodába menne, szívesen ajánlok egyet...

Csak mosolyog rajtam, amitől még kínosabban érzem magam. Mintha nem is repülön ülnénk, egyre jobban érzem, hogy lehúz egy örvény, melyben hiába kapálózok, magával ránt.

*virág

Az éteren keresztül hallható magabiztos pasi most kissé zavarban van. Pillantása rátapad combomra és nem szabadul, egyre jobban élvezem ezt a játékot. De valahogy nem tudok figyelni, hallom a hangját, nézem ajkait és agyamban csak az zakatol: milyen lenne, ha megérintené ajkaim? Vágyom a csókjára szinte beleremeg testem, de hessegetem a gondolatot, mielőtt rátapadok a szájára egy gyenge pillanatomban.

A szállodáról kérdez, figyelni nem tudok, de próbálkozom. Nem mintha őt annyira érdekelné a válaszom: hol arcom fürkészi, hol meg a combom foglalja le gondolatait.

Tenyerem megérinti saját combom, majd ujjaim cirógatni kezdik puha bőröm. Teljesen kész van a pasas, kezd melege lenni. Próbálja a feszültségét poénokkal leplezni, egyre kevesebb sikerrel. Keze újra combomra téved, de most az én kezem markolja és szorítja. Mintha nem

szeretné látni, ahogyan ujjaim puhán érintik bőröm. Kicsit közelebb hajol, miközben én is egyre közeledem duzzadt ajkaihoz. Már nem hallok semmit, csak a dübörgő vágyat érzem. Vállunk már összeér, amikor feleszmélek és ismét testhelyzetet váltok, miközben nagyot sóhajtok.

Összeszedem minden erőm és megpróbálok válaszolni, de érzem, hangom elcsuklik a vágytól.

- Szállodában szállok meg, nagyon kedves, de ha elárulom, hogy ezt is maga ajánlotta fel... - Néz rám értetlenül, miközben én egyre jobban élvezem a helyzetet.

Mykee

Egyre forróbb a hangulat és lassan már nem is zavar, hogy repülön vagyunk. Látom, amint az ujjai játszadozni kezdenek, de ezt melyik férfi tudná sokáig nézni?

Oda teszem a kezem, hogy szívesen átvenném az ujjai simogatását, de csak folytatja, ezért megmarkolom a kezét. A szemébe nézek és érzem, hogy ez az a pillanat, amit nem szabad kihagyni. Ajkaink egymáshoz közelednek, alig pár mozdulat és összeérnek...

Ekkor nagyot sóhaj és elhúzódik. Eh...! Néma sóhaj hagyja el a számat, ahogyan eltávolodik tőlem a forrón vöröslő ajakpár.

- Szállodában szállok meg, nagyon kedves, de ha elárulom, hogy ezt is maga ajánlotta fel...

Mi van? Hol vagyok? Mit kínáltam fel? Biztos az előbb, amikor elszédültem ebben a szempárban.

- Persze... persze... - helyeseltem zavartan, és aztán feleszméltem: - Igen, egy hotelben leszünk, remélem nem bánja!

- Dehogy bánom, sót... - kacéran ismét rám néz, majd újra szembe fordul velem. Vajon most mire készül?

***virág**

Zavarodottságát kihasználva, ismét egyre közelebb kerülök ajkaihoz. Szemem egy pillanatra sem veszem le a csillogó szempárról, érzem, hogy teljesen elvarázsolt mindkettőnket.

Ajkaim már nyílnak, és puhán tapadnak szájára. Kezem amit még mindig erősen szorít, kicsusszan ujjai közül, és feszes combjára téved, félig öntudatlan, félig tudatosan. Hallom, ahogy sóhaját a csókba fojtja, miközben teste megremeg. Az ujjai ugyanazzal a vággyal cirógatják

combom, amellyel én indulok el felfedezni: meddig is lehet felfokozni még a vágyat?

Egy pillanatra elválnak ajkunk, de csak mélyen egymás szemébe nézünk. Szavak nélkül tudjuk: ez a lángoló vágy most már nem illan el.

Mire teljesen elvesztenénk a fejünket, valahonnan egy hang szólal meg. Felpillantok

és a légisikérő áll ott mosolyogva:

- Egy kis frissítőt...?

Zavartan húzódok vissza a helyemre, de közben a tenyerem ott feledem szomszédombombján.

Mykee

Csókunkban elveszett a környezet, szinte mámorosan faljuk egymás ajkát, és egyre mélyebbre merülünk egymásba. Érzem, amikor ujjai combomon még forróbban indulnak felfelé. Már nem is érdekel, hol vagyunk, de egy pillanatra kiszakadunk az álomból és egymás szemébe nézünk.

Ahogy az előbbi csókban, most ebben a tekintetben éreztem azt, hogy csak zuhanok belé, mint valami szakadékba, mégsem bánom. Ekkor valami oda nem illő, valahonnan messziről jövő kérdés szakít meg minket:

- Egy kis frissítőt...? - Felnézek: a légi kísérő néz ránk. Úgy tekintek fel rá, mint aki álomból ébredt. - Elnézést, egy kis frissítőt ajánlhatok?

Mosolyog rám a kérdő szempár, és ekkor sikerül összeszednem magam. Rám fér egy kis innivaló.

- Khmm... Igen... - aztán odafordulok a mellettem ülő szépséghez - Ön óhajt inni valamit?

- Igen... Kérnék...

Mindketten leadjuk a rendelést és kicsit összeszedjük magunkat. Le sem tagadhatnánk a kipirult arcunkból, hogy itt bizony olyan varázslat történt, mellyel nem mindennap találkozhatunk.

Amíg az italt ki nem hozták, addig kicsit zavartan és némán ültünk egymás mellett. Bennem kavargtak a gondolatok, hiszen inkább magányos farkasként éltem eddig, most meg itt ez a nő, aki teljesen levett a lábamról. Mi lesz itt még Párizsban?

Ujjai tovább simogatták a combomat - szinte öntudatlanul tette talán -, ami igencsak izgató volt. Ráadásul egyre feljebb siklottak kíváncsi felfedezőútra.

Míg várjuk, hogy megkapjuk a rendelt italokat, titkon azt remélem, hogy kissé lehűt a nedű, mert amilyen tüzes hangulatban vagyok, nem tudom, mi jöhet még, hiszen van még egy óránk a landolásig.

Megkaptuk a gyöngyöző frissítőket, és mindketten mohón csillapítjuk felforrt testünket. Egymásra pillantunk, és mintha apró kis villanást látnék szomszédom szemében. Lehajtja az előtte lévő kis asztalkát és elhelyezi benne a poharát, majd egész testével kissé oldalra fordulva minden figyelmét nekem szenteli. Mivel most kapok észbe, hogy tenyerem combján maradt, és ahogy oldalra fordult, szinte egyre jobban lüktető keménységét érzem, megrezzenek és elrántom a kezem, miközben majdnem felborítom a kis asztalkát.

Kuncog zavarodottságomon, majd mi sem természetesebb: fogja magát és megcsókol. Már éppen azon a határon vagyok, hogy dühít a viselkedése, de testem vágya felül kerekedik az eszemen, és szinte hozzá simulva adom meg magam. Keze combomon, és mivel majdnem mindent kitakart a testével, a kis asztalka lenyitásával egyre bátrabb. Minden egyes veszélyes mozdulatnál megáll, és a szemembe pillant, mintha azt kérdezné, hogy "leálljak?" De már nagyon nem szeretném, ha egy pillanatra is leállna, érezni akarom, egyre jobban!

Mykee ♂

Ezek a repülők nagyon jól lettek tervezve, ugyanis ha lehajtom ezt az asztalt, és így fordulok... Igen, így már senki nem lát ide.

Ahogy oldalra fordultam, a keze óhatatlanul rátapintott a nadrágomon át is érezhetően kemény farkamra. Mosolyogtam a dolgon, de elrántotta a kezét. Ezt már nem bírtam ki kisebb nevetés nélkül, hogy így sikerült zavarba hoznom. Hogy oldjam a feszültségét, gyorsan odahajoltam hozzá és megcsókoltam. Igaz, el is lökhetett volna, de mégsem tette, sőt: visszacsókol!

Tenyeremmel a combján indultam felfedező útra és már a szoknya alá jutottam. Nem állított meg és amikor a csókból kibontakoztunk, néztem azokat a szemeket, melyek már korábban is elvarázsoltak. Nem tiltakozott, sőt, egy picit még jobban kinyitotta a combjait. Nem is láttam merre jár a kezem, csak éreztem, hogy egyre közelebb jutok a forrósághoz, melytől szinte robbanásig feszült a nadrágom.

Végül elértem azt a leheletnyi anyagot, mely elválasztott a földi

paradicsomtól, ami a tüzes vágy és közém áll. Mélyen a szemébe néztem, mintha azt kérdezném: "akarod?" Úgy látszik megértette, és egy apró bólintással és halk sóhajjal jelezte, hogy enged kutató ujjaimnak.

***virág**

Nagy csend terül az utastérre - korán kelt ma mindenki. Szemem utoljára végigpásztáz, de senkit nem látok, akinek felkeltettük volna az érdeklődését, így egészen elmélyülök a csókban. Egyre jobban érzem izgatottságát, miközben még egyszer átsuhan az agyamon, milyen lehetetlen helyzetbe is kerültem, de nem bánom.

Kicsit igazítok a lábamon, és abban a pillanatban érzem a vékony anyagon keresztül ujjai érintését. Halkan felsóhajtok, miközben kutató kezem egyre bátrabban keresi duzzadó férfiasságát. Mikor hozzáérek, szinte megremeg, majd egészen óvatosan mozdul, hogy még jobban hozzáférjek. Közben kicsit lejjebb csúszok a széken, aminek következménye, hogy az apró tanga pántja szorosán bevág az egyre jobban lucskosodó puncimba.

Reflexszerűen szorítok rá farkára, miközben élvezem a hirtelen jött érzést. Annyira régen voltam már férfival, hogy majdnem elélvezek egy bugyipánttól. Szemébe pillantva látom, hogy ezt észrevette, miközben ujjai lassan simogatják duzzadt ajkaimat, amik közre fogják a vékony pántot, és néha még jobban ráhúz. Testem már remeg a kéjtől, de nem akartam ilyen könnyen megadni magam, ezért minél gyorsabban próbálom kiszabadítani egyre jobban lüktető férfiasságát.

Mykee

Ahogy huncut útitársnőm lejjebb csúszik a széken, a tangája eltűnik az ujjaim alatt. Eközben kutató ujjait érzem a nadrágomon. Támaszkodó kezemmel magam elé nyúlok és lehúzó a cipzáram, hogy kényelmesebben hozzám férjen.

Érzem csupasz ajkait az ujjam hegyén, és nézem az arcát, milyen élvezettel várja, hogy végre kényeztessem lucskosodó punciját. Néha oldalra pillantok, miközben ujjaim egyre feljebb siklanak éhes ajkain, majd amikor elérem a tangáját azt összegyűri és meghúzó. Teste megrándul, ahogy a bugyi anyaga teljesen bevág. A következő húzást már egy halk sóhaj is követi. Ezután apró mozgásokkal megfeszítem és elengedem a csipkéjét, hagyom, hogy ez fel-le masszírozza a csiklóját.

Ekkor érzem, hogy a nadrágomban megragadja a farkam és húz rajta egyet. Önkéntelenül felnyögök, mert váratlanul ért, de olyan kellemes volt, hogy feszülő makkom végre kicsit engedett az ujjainak. Következő pillanatban már azt veszem észre, hogy előveszi a nadrágomból. Gyorsan körbenézek és mögöttünk ébrednek egy pár. Csendben kell lennünk, de szerencsére takarásban vagyunk még mindig. Ahogy mozgolódnak körülöttünk úgy lesz veszélyesebb a játék. Csendben kell lennünk, ami nehezen megy, mert megint húz rajtam egyet.

Na jó, akkor nincs vesztegetni való időnk: félrehúrom a puncijából az anyagot és két ujjam teljesen elmerül a forró vágatban.

*virág

Ujjaim kis segítséggel megtalálják selymesen forró férfiasságát. Már nem gondolkodom: finoman játszani kezdek vele. Tenyerem néha rábukik egyre érzékenyebb makkjára. Élvezem, ahogyan sóhajai elvesznek, hol a nyakamba fújva, hol a csókjába tűnik oda.

Testemet egyre jobban feltüzeli játéka, és mikor már majdnem hangosan felsóhajtok a játéktól, amit a vékonyka pánt okoz, nem kímél. Mélyen belém nyomja ujjait, amitől testem teljesen megfeszül. Feltörni készülő sikolyomat elharapom, érzem ahogyan hegyes fogaim szinte elharapják ajkaimat, egész testem érzéki görcsben.

Mikor kicsit megnyugszom, akkor veszem észre, hogy ujjaim is görcsben voltak és hihetetlen módon rászorítottam a farkára. Látom, hogy nála is a fájdalom szinte keveredik a kibuggyanni készülő kéjjel. Körbepillant, és megnyugtatóan nyugtázom, hogy semmi veszély nem fenyeget minket, így egyre finomabban, érzékenyen kezdek el játszani a farkán. Élvezem ahogyan fel-le járnak ujjaim megfeszülő duzzadt férfiasságán. Finoman lepillantok és a látvány még jobban elsodor egy csodálatos érzéshez.

Mykee

Kezdem elveszteni az önuralmam, mert a vágy egyre magasabb hullámokban tör rám, és ahogyan húzogatja a farkam az még erősebb hatással van játékunkra. Már nem is figyelek annyira a környezetünkre, amikor hüvelykujjammal a csiklóját masszírozom, másik két ujjammal pedig odabent fürdök forró ágyékában. Látom rajta, hogy egyre homályosodik a szeme, de már én sem bírom sokáig tartani magam.

Végül mégis őt éri el előbb a csúcs: szája kinyílik, némán sikolt egyet,

miközben testén eluralkodnak a remegések. Ettől úgy kapaszkodik a farkamba, hogy szinte elszorítja, de ez kivételesen jókor jött, mert majdnem elszálltam.

Figyelem az arcát, ami az örömtől eltorzultan, kimerülve pirul el. Odabent az ujjamon is enyhül a szorítás és végül kihúzom csurgó ujjaimat.

- Ezért tudod mit kapsz? - kérdezi és ekkor meghúzza a farkam. Felnyögök, mert még mindig keményen áll a markában. Nyelek egyet.

- Itt nem szabad, mert összekenlek vele... - nyögöm.

- Máshová pedig nem mehetünk, úgyhogy... - feleli kacéran.

***virág**

Látom elhomályosuló tekintetét, majd hirtelen valami megváltozik. Rápillantva látom a kijózanodást.

- Itt nem szabad, mert összekenlek vele... - nyögi elfojtott vággal. De én ekkor már teljesen felszabadulva válaszolok neki:

- Máshová pedig nem mehetünk, úgyhogy.... - nézek a szemébe kacéran. Ujjaim tovább mozognak, miközben elhelyezkedem. Kipillantok, de még mindig csendes minden.

Óvatosan felhajtom a lenyitott asztalkát, és mikor már látom, hogy szinte levegőt nem mer venni a kéjtől, és a farka majd szétduzzan, forrón ráhajlok makkjára. Hallom halk kiáltását, de nem állok meg, mélyen számba engedem, miközben máris érzem édes nedvét nyelvemen. Nyelem mohón, miközben ajkaim a lehető legtöbbet préselik ki nehezen csillapodó farkából. Mikor légzése egyre szabályosabb, felülök, és apró nyelvemmel megnyalom ajkaim, kezem finoman végigsimít a farkán, és megcsókolom.

Kicsit magunkhoz térve, gyorsan összeszedjük magunkat, mert a pilóta jelzi a leszállás kezdetét. Mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, hozzá simulva, tenyerem tenyerébe fogva várjuk a landolást.

Mykee

Körbenéz, majd az asztalka felhajtása után az ölembe hajol. Megdermed a levegő körülöttem, mert bárki bármikor megláthatná, de ő a legnagyobb nyugalommal kapja be feszülő farkam és nyeli egyre mélyebbre. Nem bírom ezt így tovább, és egy erősebb szívásnál felnyögök, majd felszabadul belőlem forró levem, összerándulok minden egyes mozdulatánál. Nyelve csak úgy szívja ki belőlem, szomjasan szopogatva, én meg levegőt alig kapok.

Végül amikor kicsit csillapodom, elenged és felülve megnyalja az ajkait. Ujjai még egy utolsót simítanak a farkamon, majd megcsókol. Furcsa ízem keveredik édes nyelvén, miközben nadrágomba bújtatja a szerszámom.

Ekkor kapjuk a jelzést, hogy csatoljuk be magunkat. Megfogjuk egymás kezét úgy várjuk a leszállást. Vár minket Párizs! A torony is feltűnik az ablakban - végre megérkeztünk és újabb csodás napok várnak itt ránk!

***virág**

Ha kezünk el is válik egymástól, pillantásunk, folyton a másikat kutatja. Valami furcsa, édes, bizsergető érzés kerít hatalmába. Megvárjuk csomagjainkat, majd leintesz egy taxit, és bemondod a címet: Hotel De Paris. Lassan indulunk meg a nagyvárosi forgatagban. Lelkem kielégült a gyönyörűségtől és falom az élém táruló látványt. Vérem dobog, hogy a szerelem fővárosában talán mégsem egyedül kell eltöltenem egy hosszú hétvégét.

A szállodához érve a portás kedvesen fogad minket, miközben nevünk kérdezi. Rájövök, még csak be sem mutatkoztunk egymásnak. De mintha ugyanez a gondolat futott végig volna az agyadon, mert megszorítod kezem és halkán a fülembé súgod: "Mike", közben megszorítom a kezed és én is odasúgom: "Niki". Aprócska, futó puszit kapok, majd megkapjuk a kulcsainkat és elindulunk felfelé a lifttel. Amikor felérünk az emeletre már nem is csodálkozom, hogy szobáink egymással szemben vannak. Megfordul a fejemben, hogy behívlak, de megelőzől:

- Lepakolok és jövök érted, ha nem bánod...

Apró puszival válunk el, de ahogyan becsukódik mögöttem az ajtó, testem megint remegni kezd. Elgondolkodom a történeteken: mit is gondolhatsz most rólam, hiszen egymás nevét sem ismertük, csak én a tiedét. Elhessegetem a kérdéseket, majd a fürdőszoba felé veszem az irányt, és édes jóleső érzéssel kezdem el az illatos tusfürdővel szappanozni testemet.

Mykee

Niki... Ízlelgetem a neved a számban, miközben a szobáink felé tartunk. Mikor felérünk, akkor derül ki, hogy egymással szemben lesz a szállásunk. Kellemes meglepetés!

- Lepakolok és jövök érted, ha nem bánod - majd egy puszit adok édes ajkaidra.

Becsukódik mögöttem az ajtó és elgondolkodom. Milyen egy szenvedélyes nő, milyen huncut és kacér...! Bőröndjeimet kinyitom és nézem, milyen ruha lenne a legjobb a sétához. Majd a fürdő felé indulok. Elmosolyodom. Biztosan most fürdik ő is.

Egy merész ötlet fogalmazódik meg bennem. A belépőkártyámat magamhoz véve kilépek a folyosóra és becsukom magam mögött az ajtót. De vajon hogyan jutok be hozzá?

Gondolatom máris meghallgatásra talált, mert éppen egy takarítónőt fedezek fel a folyosón. Oda is szólok neki:

- Elnézést madmoussielle, de kinyitná az ajtóm? A kártyám bent maradt és így kizártam magam. - ártatlan arccal nézek rá, miközben igyekszem elrejtetni a belépőm és magamban szurkolok, hogy a terv sikerüljön.

- Persze, melyik a szobája? - kérdi.

- Pont itt állok előtte, csak becsukódott az ajtó mögöttem - és Niki szobájára mutatok. Ő előveszi a kártyáját és egy pillanat múlva enged az ajtó.

- Nagyon köszönöm! - mosolygok a segítőkész alkalmazottra, és már lépek is be a szobába. Jól hallom: zuhanyzik.

Gyorsan levetkőzöm, és indulok a fürdő felé, ahol még mindig dalol a zuhany, alatta pedig édes Nikim.

***virág**

A víz kellemes simogatása a bőrömön nagyon jólesik. Pillanatokig csak állok ott, mielőtt kijönnék alóla, míg a fürdőszoba teljesen megtelik a finom illatú párafelhővel.

Hirtelen valami fuvallatot érzek a bőrömön, meg apró neszeket. Kikémlelek, miközben szívem egyre hevesebben dobog, hogy mi is lehet az? Ahogy elhúzó az ajtót, egy ismerős szempárral találkozok össze tekintetem. Mire kiáltanék a meglepetéstől, már meg is csókolsz és belépsz mellém.

- Meglepetés drága, ha nem bánod - szólalsz meg kuncogó, kacér hangon.

Szívem majd kiugrik a helyéről a váratlan meglepetéstől és izgalomtól, hogy itt állsz velem egy tusolóban anyaszűz meztelen, álló farokkal. Ennek látványa megint csak teljesen felkorbácsolja vágyaim. Kutatom tekinteted, amely testemen végig vándorol, miközben kicsit eltolsz magadtól. Látom, amint elidőzve nézelődsz dús keblemen, majd lejjebb, nőies, kerek csípőmön.

Lassan zavarba ejtő a pillantásod, így zavaromban a tusfürdőért nyúlok,

és kacéran megkérdezem:

- Tusolni szeretnél? - és már nyomom is ki a tusfürdőt a tenyerembe.

Mielőtt válaszolnál, rámarkolok álló férfiasságodra, amitől lábad megremeg, és az elkezdett mondat is a torkodra forr. Lassan kezdem kényeztetni farkad, amely a tusfürdőnek köszönhetően jó síkos lett. Hátad a hideg csempének támasztod és így próbálsz egyensúlyt találni. Mikor stabilan állsz a lábadon, kicsit megnyugodva, megint nyomok egy kis tusfürdőt a kezembe. De most nem a farkadat kezdem el kényeztetni, hanem izmos feneked, miközben leguggolok és némi öblítés után megízlelem egyre jobban lüktető férfiasságod. Ujjaim becsúsznak alád, a herék és a gát környékén masszíroznak. Szám nem engedi el lüktetésed, rászorítva szívom és engedem, hol feljebb, hol lejjebb.

Mykee

- Tusolni szeretnél? - kapom az invitálást, és már húzol is be a tus alá. Ahogyan az első vízcseppek a bőröm érik, arra figyelek fel, hogy a tusfürdő kinyomva a tenyeredbe. Mielőtt bármit is szólhattam volna, hogy ne tedd, máris rákened a makkomra, és erősen mosni kezded. Azonnal megkapaszodom a csempében, mert olyan érzékeny lett a makkom, hogy majdnem felordítok. Hátammal támasztom magam, hogy össze ne rogyjak, olyan intenzív érzést váltott ki belőlem.

Már-már remegnek a lábaim, amikor abbahagyod a mosdatást és újabb adagot nyomsz a tenyeredbe. Arra marad erőm, hogy felnyögjek, mert vártam az újabb támadást, de most elmaradt: ehelyett inkább alám nyúlsz. A másik kezdeddel lemosdatod a habot a farkamról és bekapod, majd mélyen megszívod. Újra megrogyok, mert olyan érzékeny a makkom, minden szívásodnál elgyengülök. Szinte lángol a farkam. Ráadásul ahogy a fenekem masszírozod és közénk csúszik az ujjad...

A következő pillanatban érzem, hogy a középső ujjad becsúszik. Hirtelen azt sem tudom miben kapaszkodjak meg, de a válladban sikerül támaszt lelnem, miközben majdnem tövig bekapasz. Érzem, amint ujjad bennem előrehatol, majd amint rátapintasz a prosztatámra felordítok.

Nem, ezt nem bírom tovább! A szádból kiveszed a makkom és a szemembe nézel, keményen verni kezded a farkam. Ártatlan szemmel nézel rám, miközben újra rányomsz odabent...

***virág**

Hallom halk sóhajaid, majd egyre jobban szaporodó zihálásod, miközben ujjam egészen a prosztatáig siklik. Lábad remeg, de nem engedlek, farkad egyre mélyebben tolod számba.

Azt csinálod veled amit akarok, megmozdulni sem mersz, mert vagy a számat dugod még erősebben, vagy ujjamra ülsz rá, és már egyiket sem bírod. Szinte mindenütt remeg a tested. Felpillantok rád, de a kéjköd teljesen ellepte a szemed.

Ajkaim elengedik izzó farkad és ujjaim kezdenek el játszani egyre vadabban. Mikor szinte sikítasz a kéjtől, lassul mozgásom, és élvezem ahogyan egyetlen egy hatalmas lövéssel szabadulsz meg a feszítő vágyadtól, amely mind az arcomra égeti magát. Finoman megtartalak, mert majdnem összeroskadsz. Arcom a lezúduló vízcseppek alá tartom, tenyereddel szinte bemasszírozod arcom a nedveddel. Lassan felállítasz, és ajkaim keresve forrón megcsókolsz. Szorosán hozzád simulva még mindig érzem, ahogyan tested remeg a gyönyörűségtől.

- Remélem, most már teljesen tiszta lettél... - mondom felszabadult kacérsággal.

Kibontakozom az ölelésedből, és kilépek a tus alól. Hagylak kicsit megnyugodni, miközben én egy törölközőt csavarva magam köré, csöpögő, vizes hajjal elhagyom a fürdőszobát.

Mykee

Mindjárt összeesek! Bármerre lépnék vagy helyezkednék, mindenhol gyönyörbe akadok és úgy érzem, mintha satuba fogtak volna: előlről-hátulról elkaptál. Mintha csak a farkamon akarnád kidugni az ujjad. Szédülök és már azt sem tudom hol vagyok, amikor a farkam úgy megfeszül, hogy felordítok. A forró lét az arcodra lövöm újra és újra, mintha egy kifogyhatatlan vulkánból törne fel. Ez a nő teljesen kikészít!

Kezdek magamhoz térni és az arcodra nézek. Még ott csordogál a fehérség. Bár a víz igyekszik lemosni, megsimogatom, majd gyengéden belemasszírozom az arcodba.

Felemellek magamhoz és megcsókollak. Újra érzem azt a furcsa ízt, ami belőlem a szádba is jutott, miközben átölellek. Érzem szívverésed és emelkedő melleid. A csókból kinyílván mondd:

- Remélem, most már teljesen tiszta lettél... - és látom a huncutságot a szemedben. Csak egy gyenge sóhajjal és egy bólintással tudok válaszolni, miközben kilépsz a zuhany alól és magamra hagysz.

Ez a nő...! Csak a fejem rázom és próbálok lépni egyet, de nehezen megy.

Így nem lesz ma séta! Ahogyan érzem, amint a vízsugár végigsimogatja a testem, egyre jobban feltöltődöm. Majd elzárom a csapot és egy törölközőt a derekamra csavarva én is elindulok a szobába.

***virág**

Lüktető, dübörgő vérrel és puncival lépek ki az aprócska, de annál hangulatosabb kis szobába. Átsuhan a fejemben, hogy most mit is tegyek? Öltözzek, vagy várjam meg, amíg kijön a tus alól, és majd elválík, merre is indulunk tovább?

De mire idáig eljutok, megszűnik a víz csobogása, így várok: majd te eldöntöd. Közben a szobában megpillantok egy apró kis hűtőt. Kinyitva látom, hogy a személyzet tudja: Párizs mégis csak a szerelem fővárosa, és bekészített minden finomságot. Benyúlok, de csak egy üveg, hidegen gyöngyöző ásványvizet veszek ki, hogy kissé hűtsem a vérem.

Ebben a pillanatban érzem kezedet a csípőmön, ahogyan teljesen magadra húzol. Felegyenesedem, és megadóan belesimulok karjaidba. Behajolsz a nyakamhoz, és forrón megcsókolod az érzékeny, lehelet vékony bőröm a fülcimpám alatt.

Érzem, ahogy lábam megremeg, de erősen tartasz, miközben meg is kapaszkodom a hűtőben. Pillanatok alatt lehullik a földre a törölköző, ami eddig testem borította, és átadom magam egyre jobban birtokba vevő, ölelő karjaidnak.

Tenyered előre kúszik, egyik mellemhez siet, ahol is gyorsan megtalálod meredező bimbóm, és kényeztetni kezded. Míg másik kezded lapos hasamon időzik, amíg teljesen nem simulok csípődhez. Már is lent jár a lucskos puncimnál. Megadóan vonaglom kezeid közt.

Kezed lassan felkúszik tarkómra, amellyel kissé előre döntesz, de csak annyira, hogy a már megint álló farkad kényelmesen utat találjon magának. Kicsit megemelkedem, mikor is a következő pillanatban már magamban érzem a nem csillapodó, forrón duzzadó lüktetésed.

Mykee

Mikor belépek a szobába, látom, amint lehajolsz a hűtőhöz. Végignézek Rajtad és így lehajolva még inkább izgatóbb a látvány, ahogyan ajkaid duzzadva kibújnak combjaid között. Mögéd lépek amint felállsz, és átkarollak. Ujjaim finom bőrödön fel és lefelé kalandoznak: egyik kezemmel feszes melled veszem kényeztető tenyerembe, miközben odalent

a dombodon kúszok egyre lejjebb. Érzem, amint nedves ajkaid egyre forróbbak és bimbód még keményebbé válik. Popsidnak nyomódó, megkínzott farkam újra életre kel, és érzem, amint egyre erősebb és keményebb lesz.

Melled masszírozása után a nyakad felé indulok, majd tarkódnál megfoglak és magam elé döntelek. Vörösen lángoló makkom már nem bírja tovább és a puncidba nyomom egyre mélyebben. Végül teljesen elnyeled, miközben lenyúlva csiklódra tapintok és körkörösén masszírozni kezdem. Kéjes nyögésed a fülembé jut és még erősebb lökésekre késztesz. Most visszakapod, amit az előbb a fürdőben műveltél velem!

A tarkód helyett a derekadba kapaszkodom, miközben félig rád hajolva a csiklód kényeztetem. Lihegésünk és mozgásunk egyre forróbb és hevesebb lesz.

***virág**

Egyre ütemesebben mozogsz bennem, testem lassan lángol. Ujjaid egy percig sem pihennek csiklómon, így hiába is mozdulnék. Először az ujjad, és ha mozdulok, csak egyre jobban rácsúszok lüktető farkadra. Testemen máris a kéj első hullámai csapkodnak, mikor is kicsit lazul a csiklómasszírozásod. Ha lehet, még előrébb döntesz, és ujjaid kis lyukamnál érzem. Mire feleszmélek, már bennem is vagy mélyen.

- Most visszakapod, amit a fürdőben műveltél velem - hallom halkán, de a külvilággal valahol ez volt az utolsó kapcsolatam.

Ajkaim hangos sóhaj hagyja el miközben teljesen elveszek a gyönyörben. Nem kímélsz, egyre erősebb és vadabb ütemet diktálsz. Mikor már majdnem a csúcson vagyok, hirtelen megállsz.

Lüktető farkad kihúzó, és finoman fenekembe nyomod. Lassan haladsz előre, miközben én teljesen megmerevedek a gyönyörűségtől. Gerincem ívben, popsim egészen hátra nyomva, hogy minél kényelmesebben elmélyedj bennem. Lábam már remeg a gyönyörűségtől, mikor is tenyereddel újra megtámasztasz csiklómnál. Lassú, de annál nagyobb élvezettel dugod a fenekem.

Teljesen elvesztettem a fejem már, élvezem feszítő lüktetésed, miközben érzem tarkómon, hátamon forró leheleted. Lassan mindenem remeg, mikor először egy régen érzett kéjhullám, és szinte levegőt is elfelejtek venni a gyönyörűségtől, ahogyan végigrobog testemen. Érzem lassulásod, és sóhajaidból ítélve, te is ott vagy a csúcson. Ha lehet, még jobban ráfeszíted farkadra, és szinte együtt sikoltunk fel a mindent elsöprő gyönyörtől.

Alig térünk magunkhoz, és még mindig érzem lüktetésed a popsimban.

Lassan, finoman húzod ki farkad, miközben megfordítasz és forró csókkal zárod le, még mindig ziháló ajkam. Az ágy felé vesszük az irányt és egymás karjaiban ér minket az álom.

Mykee

Hatalmas és kirobbanó érzés uralkodik el rajtunk. Sikítás, hörgés és nyögés egyszerre szakad fel belőlünk, amikor megfeszülök benned. Lyukad olyan szűken szorítja a makkom, hogy minden mozdulat elkábít. Rád borulok, úgy remegek tehetetlenül rajtad és benned. Újra és újra végigrobog rajtunk a gyönyör, egy pillanatnyi szünetet sem hagyva a hullámok között.

Moccanni nem bírok. Szűk popsid még mindig fogva tart, ezért óvatosan jövök ki, és minden apró mozdulat így is megremeget. Átfordítalak, kipirult arcod látva elmosolyodom és egy finom csókot kapsz. Gyengédet, érzékit. Pihenünk még egy kicsit, majd a mai napot félretéve az ágyban folytatjuk pihenésünket. Átkarollak és így merülünk álomba.

Nem sokat láttam akkor Párizsból. Szinte ki sem mozdultunk a szobából, úgy élveztük egymást. Talán ha a környékre kimentünk sétálni. De egyikünket sem érdekeltek a nevezetességek, hiszen Párizsban a szerelmesek egymásra találtak!

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>

Keményen büntetve

Lassan térek csak magamhoz a kábulatból. Hol vagyok? Mi történt? Még nagyon homályos előttem minden, de ahogy tisztul a fejem elkezdek emlékezni. Valahol ott szakadt el a cérna, mikor munkából hazatérve benyitottam a sötét lakásba. Volt ott valaki. Engem várt. Nem tudtam villanyt kapcsolni, az okára nem derült fény, mert már csak azt éreztem, hogy valaki hátulról lefog. És egy szúrást a nyakamon. Aztán sötétség.

Ahogy kezdek magamhoz térni, próbálok körül nézni, hova is kerültem. Döbbsen szemlélem a fekete falakat körülöttem. Tágas, ablaktalan helyiségben vagyok, amit körben feketére festettek. Gyertyák, mécsesek világítanak körülöttem a földön és a fali tartókban. Velem szemben a falhoz rögzítve látok több láncot és régimódi vas bilincset. Hmm. Valami perverz kezébe kerültem? Én magamat is a perverzek közé sorolom, lévén azt élvezem, ami másnak fájdalmas tortúra lenne. De ez itt, ez a szoba, ez mesterfokú játékosra vall.

Ahogy oldalra nézek, egy régi módi oszlopos ágyat pillantok meg. A selyem ágyneműn megcsillan a gyertyafény. Az egyik hosszanti fal mentén pultos szekrény. A tetején pálcák, szíjak, ostorok és mindenféle elfenekeléshez, veréshez való eszköz. Illetve még egy csomó olyan szerszám és kütyü, aminek a rendeltetéséről fogalmam sincsen. A szoba hátsó felét nem látom, gondolom ott lehet a kijárat is.

Mire teljesen kitisztul a fejem, azt is meg kell állapítanom, hogy teljesen pucér vagyok és egy asztalhoz vagyok kikötözve. Széles terpeszállásban, felsőtestemmel előredőlve hasalok az asztalon. Szép régi darab. Legalább száz éves tölgy, monstrum egy jószág, nem bírom megmozdítani. Lábam bokánál az asztal lábához van kötve. Ahogy kinyújtózva hasalok, kezem a szemben lévő másik két lábhoz van hurkolva. Fenekem az asztal szélén kipucsvítva mered. A széles terpesznek köszönhetően ölem is kinyitva, kitárulva emelkedik elő combjaim között, teljes hozzáférést biztosítva elrablómnak.

Ekkor mozgást hallok a hátam mögöl. Egy magas férfialak közelit. Felsőteste meztelen, izmai dagadoznak. Fekete nadrágot visel, ami szorosan rátapad és nem rejt el semmit, egyetlen izmocskát sem, sőt azt sem milyen nemű a viselője. Ágyékánál meglehetősen kidomborodik. Hmm...

Az arcán álarcot visel, de a hangja sem ismerős, ahogy elém állva közli, hogy rossz voltam és büntetést érdemlek. És mert nagyon rossz voltam, ezért nagyon-nagyon meg leszek büntetve. Miközben beszél, a kezeit bámulom. Hatalmas, erős kezek. Ha ez egyszer odacsap... Bele borzongok

az izgalomba.

Büntetőm ekkor a pulthoz lép és a rajta lévő pálcák között válogat. Felvesz egyet. Megsuhogtatja a levegőben. Majd oldalról hozzám lép. Érzem, amint erős keze végigsimítja a fenekem. Aztán suhintás és a pálca meztelen fenekemen csattan. Felsikoltok...

Tibor43

A látvány gyönyörű: a meztelen nő ráhasaltatva az asztalra, keze-lába szétfeszítve, kiközözve az asztal lábaihoz. Feneke csodásan gömbölyödik az asztal lapja mellett-fölött, mellei kitüremkednek a mellkasa alól. A nő feje oldalra fordulva, még alélt kissé, de már ébredszik.

Amint belépett a teljesen lesötétített lakásba, nyakon szúrtam egy enyhe, de pillanatok alatt ható injekcióval. Aztán már csak le kellett vetköztetnem, és kikészítenem a játékomhoz. Miután szétfeszítettem, kikötöttem, szivaccsal és meleg vízzel megmostam a fenekét, pináját, mivel a terveim között szerepelt ezek komoly használata is.

Az altató hatása már múlik, a nő fejét emelgetve igyekszik megtudni, hogy hol van, és mi történt vele. Ám, csak a szinte teljesen sötét szobát láthatja maga körül, az eszközeim csillogását a gyertyák és mécsesek fényében. Érzem rajta, hogy amint tisztul a kép, elfogja a félelem, mely számára mámorító. Az ő félelme, szenvedése nekem egyenesen a mennyország. Bennem eluralkodik a vágy, hogy azonnal birtokba vegyem őt, használjam kényem-kezdem szerint.

Lassan közeledem feléje. Felsőtestem meztelen, enyhén olajozott, hogy izmaim csillogása még növelje félelmét. Egyetlen bőrnadrág van csak rajtam, alatta semmi, farkam már jócskán igyekszik kiszabadulni. De még várni kell! Az álarcom fürkészi, próbálja kitalálni, hogy ki vagyok, de hiába igyekszik, nem ismerhet. Én is csak most látom először, de egy közös ismerősünk által tudom róla, hogy azt imádja, amit én.

- Rossz voltál, ezért büntetést érdemelsz! – mondom neki, miközben lassan körbesétálok rajta, és az irányt a vesszőkészletem felé veszem. – És, mivel nagyon rossz voltál, nagyon nagy büntetést kell kapnod!

Az egyik vaskos pálcát megragadva a tenyerembe csapok vele, majd megsuhintom. A hang hallatán a nő szemei kikerekednek, de ez engem nem érdekel. Mögé lépek, végigsimítom a csodás popsiját, és alig erősen, de rácsapok. A pálca hangosan csattan a csupasz bőrön, teste önkéntelenül megrándul.

Felsikolt.

Ismét lecsapok. Feje felemelkedik, hátán megfeszülnek az izmok, feneke

remeg. Ismét megsimítom, majd kapja a harmadikat. Ez már erősebb volt.

no_signal

Ismét lecsap a pálcával rám. Megfeszülök. Újból végigsimít a fenekemen, aztán megint lecsap. Fokozatosan egyre nagyobbakat üt. Néha végig simít rajtam. Mozdulata birtokló. Már az egész testem reszket, fenekem lángol. Ő pedig egyre jobban belemelegszik és egyre nagyobbakat üt. Aztán megáll, hajamba markolva felrántja a fejem, hogy ránézzek.

- Rossz voltál? - kérdezi követelőzően.

Összeszorított szájjal hallgatok. Újra a fenekemhez lép és felemeli a pálcát. Többször lecsap egymás után. Sikoltozom. Ekkor megint a fejemhez jön és a hajamba markolva újra felteszi a kérdést:

- Rossz voltál?

Ismét nem felelek, így a pálca lecsap újra és újra. Én pedig szinte folyamatosan sikítok. Ekkor ismét a kezét érzem magamon. Hátam, fenekem markolássza, simogatja. Érzem a mozdulataiból a vágyat. Már nagyon akar engem. Élvezi a játékot. Ami azt illeti én is. Érzem, nedves vagyok odalent. Ő is felfedezi. A pálcával nyúl a combjaim közé, benyomja és végighúzza az ajkaim között. Majd finoman megütögeti. Aztán újra a fenekemen csattan a pálca, többször egymás után.

Megint a fejemhez jön és a hajamba markol:

- Rossz voltál? Halljam! – mordul.

Csak egy fintorral válaszolok.

- Gyerünk, halljam! – rángatja a hajam és előre nyúlva újra rám csap a pálcával. - Nem? Nos, akkor keresek valami mást, ami szóra bír! - újra a pulthoz lép és válogatni kezd.

Tibor43

A konok hallgatása a kérdéseimre, sikítása az ütésemre tetszik, csak fokozza az uralkodó, szadista vágyaimat. Előttem fekszik a nő, azt csinállok vele, amit akarok. A fenekét már alaposan elvertem, biztos vagyok benne, hogy már zsibbad neki, nem is érez fájdalmat. Ismét a fejéhez lépek, felrántom, alaposan, kíméletlenül, de most sem válaszol.

- Nos, akkor keresek valami mást, ami szóra bír! – mondom, és ismét a kellékeim közé lépek. Rövid válogatás után kiválasztok egy szájszeget (gyanítom, hogy erre is hamarosan sor fog kerülni), és egy korbácsot. Vékony bőr szíjak lógnak a végén, néhányukat összesodortam, de a végeik

rojtosak maradtak. Vízbe mártom a szíjakat, majd leteszem a nő feje mellé. Barátkozzon csak a gondolattal. Aztán kényelmesen mögé lépek, leguggolok, széthúzom a fenekét, és benyalok a lyukába. Megmozdul. Ismét erősen végignyalom a pinájától szinte a derekáig. Ismét megrándul. Aztán a lucskos barlangját nyalom körbe. Élvezem a tehetetlen nő kiszolgáltatottságát. Ez kellett, már vágytam az ízeire.

A bőr közben magába szívta a vizet. Ismét a fejéhez lépek, felrántom a hajánál fogva, és hatalmasat csaptok a hátára. Felsikolt, de néma marad, továbbra sem válaszol. A csapások ismétlődnek és erősödnek. Már a háta is egy hatalmas vörös folt. De továbbra sem válaszol. Ekkor ismét a kellékek között matatok, és anélkül, hogy látná, mit veszek magamhoz, ismét mögé lépek. A fenekére csapok párat csupasz tenyérrel és kézfejjel, a pinája szirmaira meg erős szorítású csipeszeket tetszek. Összesen nyolcat. Az első csipesz felrakásakor nyög, mocorog, a többinél már megadva magát csak nyöszörög. Tudom, hogy néhány perc, és az egész alsó részét nem fogja érezni...

Ismét elé lépek. Belemarkolok a hajába, felrántom, és ismét végig csapok rajta az ostorral. Nincs válasz. Leteszem az ostort, a felrántott fejét még magasabbra emelve felpofozom.

no_signal

Egy korbácsot vesz fel. Leteszi a fejem mellé. Csöpög belőle a víz. Így nagyobbakat lehet vele ütni, mert különben nem is annyira veszélyes, mint amilyennek látszik. Ekkor a férfi újból a fenekemhez lép. Két keze a fenekembe markol, széthúzza, majd nyalni kezdi. Mindenhol. Finoman, élvezetesen. Ez a pasi tud valamit. Borzongok a gyönyörűségtől. De mire igazán élvezni kezdeném, abba is hagyja. Újból a fejemhez lép és felveszi a korbácsot. A hátamra sújt vele. Felsikoltok, de ő csak üt tovább egyre erősebben és erősebben. Már a hátam is lángol.

Ekkor újra a pulthoz lép és felvesz valamit. A fenekemhez lép, rácsap a kezével néhányat. Aztán érzem, hogy valamit az ajkaim körül matat. Fájdalom mar belém. Valami csipeszféle lehet. Abból csíptet körben többet is a nagyajkaimra. Nyöszörgöm az élvezettől. Már nagyon fel vagyok izgulva. A csipeszek széthúzzák, az ajkaimat feltárul mögöttem a barlangom. Meg-megrándulok. Most már nagyon vágnék rá, hogy belém hatoljon. Az összes gondolatom a körül forog milyen lesz amint nagyokat csapva a fenekemre belém vágja a farkát. Már szinte a gondolattól is élvezem. Így alig érzem, mikor felpofoz. Erre újra a korbácsért nyúl. Végig csap rajtam vele néhányszor, majd a pinám veszi célba. Óvatosan suhint rá. De így is

összerándulok, ahogy a bőrszíjak az ajkaim közé vágnak. Ez tetszik neki. Újra és újra lecsap. Én pedig minden egyes alkalommal összerándulok. Lábaim reszketnek. Megint egyre nagyobbakat üt, de érzem, hogy visszafogja magát, nem akar igazán komoly károkat okozni bennem. Csak élvezni a játékot. Egyik nagyobb ütés a csiklómon is csattan. Nagyot sikoltok. Könny szökik a szemembe. Ekkor végre félredobja a korbácsot, két keze megint erősen a fenekembe markol és ő hirtelen, vadul a lukamba nyal. Majd a csiklóm keresi nyelve, finoman simogatja, gyógyítgatja, csitítja fájdalmam.

Tibor43

Csapásaimtól nyög, sikít, nyöszörög. Kéjesen élvezem a szenvedés hangjait. Teste remeg már, különösen, mikor az ostrommal a pináját csapkodom. Eltaláltam a csiklóját, mert egy valóban fájdalmasat kiált. Megsajnálom, mert játszani akarok vele, nem igazi fájdalmat okozni. Letérdelek mögé, és finoman belenyalok a remegő puncijába. Ajkai égővörösek már a csipeszektől, lassan és egyenként leveszem róla, mert birtokba akarom venni a két lyukát. Előbb ismét nyalom a csepegő puncit. Kéjnedve már elindult belőle, szinte csepeg a padlóra. Nem kímélve, erősen, erőszakosan kutatok a nyelvemmel, és mikor megérintem a csiklót, a nő ismét beleremeg. Homorít, felkiált, de ez már az igazi kéj hangja. Agyam már csak a lyukakat érzékeli, dugnám már mindkettőt. Még nyalom egy picit, de aztán letolom a nadrágomat. Farkam kipattan a börtönéből. A nő elé sétálok, és a hajába markolva ismét felrántom a fejét.

- Rossz voltál? – kérdezem, de meg sem várva a választ letolom a farkam a torkára. Az arca kivörösödik, a nyakán az erek megdagadnak. Mélyre löktem, és néhány másodperc múlva már öklendezik is. Ekkor kihúzom belőle. Ismét kérdezek, de újra nem várom meg a választ, megint benyomom neki. Ahogy tövig érek, rám rántom a fejét, csípőmet meg előre lököm. A nő feje már lila az erőlködéstől. Kihúzom a szájából, nyúlok a szájszelekért, és szétfeszítve a száját beteszem neki. Teljesen kitátott szájjal ott hagyom, és a fenekéhez lépek.

Beigazítom a farkamat, és egyetlen, valóban erős döféssel behatolok. "Végre"- gondolom, mert már nagyon dugnám a nőt. Azt hiszem, ő is erre várhatott, mert a homlokát az asztalnak nyomva amennyire csak tudta, kinyomta felém a fenekét. "Gyere, bassz!" – könyörgött nekem a domború hátsója. A behatolásomra én is felhördültem. Pokolian jól esett a lándzsámra döfnöm. Csípőm sebesen mozgott, a tenyerem sebesen lecsapott a fenekére két dombjára.

Rövid, de gyors baszás után elé lépek. A kipecskelt szájába dugom ismét a farkamat. Ám most már kint eszeltem ki neki. A hajánál fogva felrántom a fejét, de amint tövig nyomom neki, el is engedem. Feje a saját tehetetlenségétől ereszkedik rám. Ha nem akar hányni, hátra kell húzni a fejét.

Ezt azonban egyre ritkábban tudja megtenni...

no_signal

Egyenként leveszi ajkaimról a csipeszeket. Közben egyre vadabbul nyal. Meg-megrándulok az élvezettől. Aztán hirtelen odajön elé. Kiszabadította farkát a szoros nadrágból. Keményen meredezik neki.

- Rossz voltál? – kérdezi, majd válaszra sem várva tövig nyomja a számba. Ezt többször is megismétli, én pedig öklendezem, amint a torkomra nyomja szerszámát.

Végül kihúzza a számból és egy szájpecket tesz a helyére, majd ott hagy és a fenekemhez lép. Egyetlen lökéssel tövig belém nyomja a farkát. Felnyögök az élvezettől. Erre vártam már mióta!

Kinyomtam a fenekem, hogy minél jobban hozzám férjen. Ő pedig fenekem csapkodva vadul dugni kezdett. Hmmmm... Isteni!

Sajnos túl hamar abbahagyja és újra visszajön a fejemhez és farkát kipecskelt számba tolja. Nem tartja a fejem így rábukom teljesen. Gondolom pont ez a célja. Öklendezem. Próbálom emelni, tartani a fejem, de egyre nehezebben megy. Egy ideig még hagy kínlódni, de mikor már egyfolytában öklendezem, akkor végre kihúzza farkát a számból. Kimerülten támasztom meg homlokom az asztalon. Hajamba markol és újra felrántja a fejem. Azt hittem megint a farkát tolja a számba, de csak a szájpecket távolítja el rólam. Egyik kezével még mindig a hajamba markolva tartja a fejem, másikkal az állam fogja meg és közelebb hajolva úgy vizsgálgat. Kimerült pillantással vizsgázom vizsgálódó tekintetét. Ekkor elenged és visszatér fenekemhez, újból a puncimat veszi célba. Belém meríti szerszámát és mozogni kezd. Tenyere időről időre hangosat csattan fenekemen. S ahogy belemelegsik, egyre nagyobbakat, csípősebbeket üt. Fenekem szinte táncot jár a keze alatt, ahogy vonaglom az élvezettől. Csak remélni merem, most nem hagyja olyan hamar abba. Talán ha fölbosszantanám? Nem tudom bölcs dolog-e, amit teszek? De a vállam fölött hátranézve éles hangon megkérdezem:

- Csak ennyi telik tőled???

Szeme villámokat szór, miközben vadul megmarkol.

Miután többször is majdnem hányt már, kihúdom belőle a farkamat, majd a szájpecket is kiveszem a szájából, és ismét megragadom a haját. A fejét hátra hajtva közelről szemügyre veszem az arcát. Ugyan fáradt, elgyötört már, szája szélein nyálbuborékok, szemeiből könnycseppek törtek elő az erős öklendezések miatt, de mégis érzem, hogy van még spiritusz a nőben. Elengedem a fejét, a homlokát a deszkának nyomja, erősen szuszog, kapkodja a levegőt.

Ismét a fenekéhez lépek, benyomom a farkam a puncijába, nem kímélve kefélem újból. Popsija erősen remeg a lökéseim hatására, szinte az egész asztalt odébb tolom. Alig dugom pár másodperce, mikor amennyire teheti, hátra fordul, és kissé szaggatottan ugyan a dugásomtól, de megszólal:

- Csak ennyi telik tőled?

Most először szólal meg, eddig csak sikoltzott, nyöszörgött, de nem azt mondja, amit vártam tőle. Nem ismeri be, hogy bűnös, nem könyörög, hogy hagyjam abba a szopátását, mert már nem bírja tovább. Nem! Ő leszólva, szinte becsmélve veti a szememre, hogy kevés vagyok. Dühös vagyok emiatt, bár érzem, hogy a végét járja már, és csak szórakozik velem. Pont velem? Ebben a pillanatban körvonalazódik bennem az elkövetkező, - számára - hosszú percek forgatókönyve.

Nem szólok semmit, de a szemeim villámokat szórhatnak, és talán még a fogaim is összecsikordultak.

Előre hajolok, miközben tövig a puncijában mozgok, és megragadom a haját. Húdom hátra, a csípőm vadul mozog, közben a fenekére csapok jó erőseket. "Velem nem szórakozol!" – gondolom, és eddig nem látott erővel kefélem. "Kibaszol belőled az orgazmusodat! Úgy fogsz sikítani, mint akit nyúznak!" – gondolom, és eszerint is cselekszem.

no_signal

Kínzóm pont úgy reagál, ahogy vártam. Állati erővel kezd dugni, miközben hajamba markolva fejem hátra rántja. Az asztal is megmozdul alattunk olyan erővel lökdös. Szabad keze fenekemen csattog.

- Így már elég jó? – hörög dühösen.

- Még! – felelem. Erre jobban hátrafeszíti a fejem a hajamba kapaszkodva. Továbbra is örült iramot diktál és én érzem, már nem kell sok. Pillanatokon belül el fogok élvezni.

- Üss! – sikítom. És ő üt, újra meg újra. Ahogy tenyere csattan, bennem

úgy robban fel minden. Elhomályosul tudatom. Valószínűleg sikoltozom a gyönyörtől, de igazából már fel sem fogom.

Valamivel később nyöszörögve eszmélek. Érzem a férfi súlyát magamon, ahogy rám nehezedik. Arcát a nyakamba fúrja. Bőröm borzong fújtató légvételeitől. Magamban elvigyorodom. Jól van, nem csak én készültem ki. Ekkor megmozdul és kihúzza magát belőlem. Matat valamit a falnál, de már nincs erőm ahhoz se hogy megnézzem mit csinál. Ekkor egy vizes törölközővel jön vissza hozzám. Előbb arcomat törli meg gondosan, majd hátam, fenekem, puncim következik. Jólesik elgyötört testemnek a hideg vizes ruha hús simogatása. Fenekem és puncimat sokáig törölgeti, szinte simogat. Mozdulatai finomak, de birtoklóak. Érzem mozdulataiban még mindig a vágyat, és rájövök ezzel még nincs vége a játéknak. Neki még további tervei vannak velem.

Tibor43

- Üss! – sikítja, miközben érzem, hogy közeledik a csúcspontja felé. Hát ütöm. Ágyékom csattan a fenekén, tenyerem meg a bőrén, feje hátra feszítve, mikor az orgazmus jól ismert hangjai törnek fel belőle. Igaz, ez most a feszülő nyaka miatt kissé artikulátlan hang, de a hörgése, teste vonaglása alattam belőlem is kiváltja a kéjt. Én vadul rángatózom benne, én is vonaglok, majd a hátához simulok.

A vad kefézés belőlem is kivett energiát. El nem élveztem, azt máshová adom majd neki, de az a kéjes érzés, hogy tőlem, miattam élvez a nő...

Valamivel később már az arcát, fenekét, punciját törlöm vizes törölközővel. Terveim vannak még a lyukaival.

Előbb a punciját nyalom. Lassan kezdem, de aztán leszáll ismét a lila köd, és addig nyalom, míg ismét meg nem adja magát nekem. Ő az enyém, élvezkedem hát rajta. Megint vonaglik, dobálja magát - már amennyire a kötelek engedik.

Aztán a fenekére tapadok. Imádom nyalni, szépen gömbölyödik előttem. Miközben nyalom, ujjaim a remegő puncijában forognak. Nagyokat csapok a dombjaira, amitől azok erősen megremegnek, újabb kéjes érzést adva ezzel nekem. Nem kímélve ujjazom, nyalom és ütöm. A fenéke már mindenféle színben pompázik.

Aztán az egyik ujjam bedugom a fenekébe. Ettől is homorít rendesen, mivel behatolásom gyors és erős volt. Megforgatom benne, kihúzom, majd ismét vissza. Megtörlöm az ujjam a törölközőbe, az asztalkához lépek, előveszek egy óvszert, majd a nő arca előtt szépen lassan felhúzom. Ő nézi, és tudja mi vár rá.

Miután megtörölgetett, ismét mögém lép. Puncimat kezdi nyalni előbb finoman, majd egyre erősebben. Vergődöm a kötelek és kezei szorításában, de nincs menekvés: addig nyal, míg újra el nem élvezek, hiába tekergek. Végül hagyom, hadd járjon át a gyönyör újból.

Ezután sincs pihenő, fenekem kezdi nyalni, közben egyik keze puncimban jár ki-be. Másik keze fenekem csapkodja továbbra is. Kegyetlenül döfi belém ujjait, miközben nyelve popsimat kényezteti. De ekkor egyik ujját hirtelen a popsimba nyomja. Ha nem lennék idekötve, akkor most felálltam volna a hirtelen érzéstől. Ráadásul többször kihúzza és visszanyomja.

Majd a pulthoz lép, felvesz valamit. Odajön a fejemhez, hogy lássam, amint felhúzza a kezében lévő óvszert. Félelem markol belém. Két gyenge pontom van. Ezek egyike a hátsó lukam. Ha ott is olyan vad és durva lesz...

Ami a puncimnál élvezet az a popsimnál komoly sérüléseket okozhat. Remélem, tudja mit csinál!

Fenekemhez lép és farkát beigazítja a lukba. Lassan tolja befelé. Én ösztönösen összeszorítanám a popsim. De néhány csípős ütés figyelmeztet, hogy ezt rosszul teszem. Próbálom hát ellazítani magam, de nehezen megy. Ő azért kitartóan nyomakszik befelé, centiről-centire. Néha kicsit megáll, hogy szokhassam az érzést. Hatalmas farka úgy érzem, teljesen szétfeszít. Mikor belém tolja az egészet, vállaimba markol, úgy húz fölfelé és hátra, hogy még jobban rá préselődjek. Csak sziszegni tudok a kintől, ami elönt.

Tibor43 ♂

Mozdulatain érzem, hogy ez a fenékbe dugás nem esik igazán jól neki. De nekem igen! Viszont - mivel élvezetről, játékról van szó, még ha fájdalommal teli is -, most nem úgy robbanok bele, mintha a puncijába tenném. Finoman, lassan nyomulok előre.

Azt nem tudom róla, hogy szokták-e fenékbe dugni, ezt a közös ismerősünk sem tudta, ezért óvatos vagyok vele. Lassan haladok, imádom a popsija lyukának szorítását, amire még rá is erősít, mikor kicsit jobban feszítem a vaskos dákómmal. Ellenállását megtöröm néhány jól elhelyezett tenyeressel, és ha nehezen is, de teljesen megadja magát nekem.

Nyomulok előre időnként megállva, hogy tágulhasson, szokja a farkamat. Az eszközöm meg csak fekszik, és szenved. Hol a csípőjébe, hol a

vállaiba, hol mag a hajába kapaszkodok, miközben haladok befelé. Mikor teljesen bent vagyok, belekapaszkodom a vállaiba, rogyasztok még, és húzom magamra, erőszakolom, hogy még beljebb kerüljön. Aztán megállok, őt sem húzom már jobban, csak tartom benne a dákómat, aprókat lökdösök rajta, kissé oldalra is fordulok, hogy kitágítsam.

Elengedem, az asztalra simul, én meg felegyenesedem mögötte. Nézem a nőt, aki immár totálisan az uralmam alatt van.

Mikor már egy kis ideig csak állok, és tágítom, lassan mozogni kezdek benne. Azt eldöntöttem, hogy alapos fenékbedugásról nem lesz szó, de azért megjáratom benne a dákómat.

Aztán egy kis játék jut eszembe. Mikor lassan ismét befelé nyomulok, jobb kezemmel előre nyúlok az asztal és a combja között. Hamar rátalálok az erősen kidudorodó csiklójára. Finoman masszírozni kezdem, befelé haladok, ő meg lassan ismét homorítani kezd.

no_signal

Ahogy tágulok, már nem is annyira kellemetlen érzés ez. Lassan aprókat lökdösve mozog bennem. Keze most csípőmet markolja, úgy irányítja mozgásunkat. Eddigi tapasztalataimhoz képest határozottan kezdem elfogadhatónak érezni ezt a dolgot. Partnerem pedig kimondottan élvezi, ahogy a hangjaiból ítélem.

Ekkor keze előrenyúl combjaim közt és ujjai a csiklómat keresik. Mikor rátalál, lágyan masszírozni kezdi. Most már nem a fájdalomtól szisszenek fel. Ahogy csiklómat izgatja önkéntelenül is megmozdul a csípőm. Bár jobban élvezném, ha puncimba járna így a farka, de határozottan izgató így is. Főleg mikor rám dőlve elkezdi a nyakam és a vállam harapdálni.

Öle egyre szaporábban csapódik fenekemnek. Farka már egész könnyedén tud ki-be járni bennem. Érzem, hogy már nem sok kellhet neki a robbanáshoz. Záróizmaimmal picit rá-rászorítok szerszámára, ahogy mozog bennem.

De hirtelen mégis megáll és kihúzza magát belőlem. Odébb megy, vízcsorgást hallok. Majd a fejemhez jön. Hajamba markolva felemeli a fejemet. Ott meredezik előttem lüktető vörös farka. Egy mozdulattal a számba tolja. Két kézzel szorítja, tartja a fejem, miközben dugni kezdi a szám. Most nem nyomja le a torkomig. Szépen játszik. Így én is élvezem. Kihúzza egészen, csak a makkot hagyja számban.

- Szopd! - hangzik el a feszült hangú parancs. És én engedelmesen szopni kezdem. Nyelvem játszik rajta. Fejemet tartva irányítja, milyen mélyen kapjam be. Ahogy közeledik a csúcshoz egyre erősebben és

mélyebbre nyomja farkát a számba. Én pedig szopom, szívom ahogy csak bírom. Érzem, amint teste megfeszül, mikor a számba robban.

- Lenyeled! – hörgi a hajamat markolva. Én pedig lenyelem, le is szopogatom, miközben egyre lassuló mozdulatokkal jár bennem. Végül kihúzza a számból tisztára szopogatott szerszámát.

- Jól van! – mondja.

Lassan mozdul a keze. Az államat fogja, így emeli a fejem, hogy a szemébe nézhessek. Hüvelyk ujja végigsimít az ajkamon. Majd elenged és otthagy. Visszatér fenekemhez és a lábam körül matat. Érzem, amint kibogozza a csomókat, amik az asztallábhöz rögzítenek.

"Elenged?" - kérdem magamtól. - "Csak így simán?"

De nem. Érzem, amint a kötelek összefogják bokámat. Jó szorosan. Majd egy újabb kötél a két térdemet is egymáshoz köti még szorosabban. Így aztán garantált, hogy lépni sem tudok, de még szétnyitni se őket. Ekkor a kezeimet veszi kezelésbe. Kiszabadítja őket. De csak azért, hogy hátra tekerje, és ezúttal a hátam mögött kösse őket össze. Végül megszemléli művét. Tehetetlenül hasalok az asztalon. Ha lehetséges, így gúzsba kötve még inkább ki vagyok szolgáltatva neki, mint az előbb, és persze hátracsavart kezekkel jóval kényelmetlenebb is.

Felemelem a fejem, hogy ránézzek. Látom a szemén, hogy nagyon elégedett a látvánnyal. Majd se szó, se beszéd a vállára kap és az antik oszlopos ágyhoz visz. Arccal lefelé dob a selyem lepedőre, majd pozícióba rángat. Térdeimet föl húzza, így popsim magasan kiemelkedik. Arcom belefúrom egy párnába, kezem a hátamon. Gondolataim száguldoznak. Izgalomtól reszketve várom mi fog most következni.

Tibor43

Mikor végzek a fenekével, lerántom magamról az óvszert, és megmosom a farkamat. Elérkezettnek látom az időt, hogy megitassam az anyagommal. A fejéhez lépek, a szájába lököm ismét, és kiadom a parancsot:

- Szopd!

Ő szopja. Jól csinálja, ezért hamarosan tele is nyomom a száját. Lenyeletem vele, ő lenyeli, és aztán szépen tisztára szopott dákót húzok ki a szájából. Ez jól esett!

Még egy kicsit gyönyörködöm benne, az arcában, amint a szája szélén megjelent egy kisebb ondócsík. Aztán ismét mögé lépek, kioldozom a lábait, de csak azért, hogy aztán szorosan a bokájánál és a térdénél ismét összekössem őket. A kezét eloldozom, és a háta mögött kötöm össze. Felnyalábolom és az ágyra dobom. Gyorsan a nekem tetsző pozitúrába

fordítom: arccal a párnára, térdeit maga alá tolva. A fenéke elképesztő gömbölyűséggel nyomul a szoba terébe.

Tudom, hogy hamarosan ismét a magamévá teszem mindkét lyukát, de előtte még játszani akarok vele. Farkamat bedugom a lába közé, de csak játszom vele, nem dugom még. Aztán mellé lépek, és minden kérdés nélkül kettőt a fenekére csapok. Megrándul. Ismét lecsapok egyszer. Kezdem beleélni magam.

Nyúlok a korbácsért. Egy másikért, ami száraz, de ennek a testnek már ez is elég lesz. Lecsapok vele a fenekére, hátára, nem túl erősen, de érzi, hogy kap. A kezeit felemelem (ez kicsit fáj neki) és így csapok le. A nő nyöszörög.

- Könyörögi! – lecsapok ismét. – Könyörögi, hogy hagyjam abba!

Nem szól, csak a párnába fojtja a sikolyát. Eldöntöttem: amint könyörögni fog, megkegyelmezek neki, és szétkúrom hátulról a punciját, de a fenéke is kap ismét.

no_signal

Farkát combjaim közé dugja, de nem hatol belém, csak dörzsölget kicsit. Aztán mellém lépve rácsap a fenekemre. Összerándulok tőle kicsit, de tartom magam. Újra csattan a tenyere rajtam, majd egy korbácsért nyúl és azzal csap le rám. Kezeimet felhúzza, vállam úgy érzem menten kiszakad a helyéből. Ő pedig így csapkodja a fenekem, hátam.

- Könyörögi! – mondja – Könyörögi, hogy hagyjam abba!

Tudom jól, az lenne ésszerű, ha megadnám magam és könyörögnék. De képtelen vagyok. Tudom, hogy holnap ezt nagyon megbánom, hisz a hátsó felem már így is sajog, valószínűleg a piros és a lila többféle árnyalatában pompázik, és hogy ha folytatjuk, akkor utána két hétig ráülni se fogok tudni.

És mégis. Akarom! Olyan ritkán akad ilyen tökéletes játszótársam. Most kell kihasználnom a lehetőséget, amikor adott! Így nem válaszolok neki. Inkább a párnába fojtom kiáltásaimat. Ő pedig egyre jobban belemelegszik és egyre nagyobbakat üt. Majd ledobja a korbácsot és hajamba markol.

- Makacskodunk? – kérdezi. – Legyen, ahogy akarod! – mondja fenyegetően.

Popsimat kicsit megemelem, szinte felkínálom neki. Ezt látva a pultról egy pálcát vesz ezúttal kézbe és hátrakötött kezeimet felhúzva lecsap rám. Felsikoltok, testemen végighömpölyög a fájdalom. Mikor kicsit alábbhagy, újra kinyomom a fenekem, mintegy kérve a folytatást. A pálcá pedig lecsap újra és újra, fokozódó erővel. Már egyfolytában sikoltozom, könnyeim a

párnába csorognak. Már nem emelem a popsím fel neki. De így sem hagyja abba, üt tovább eszelősen. Mígnem a pálca egy reccsenéssel eltörik rajtam. Ekkor rám veti magát. Állati erővel markolássza fenekem, aztán végigfekszik rajtam. Rám nehezedik, szája nyakam és vállam harapdálja, csókolja. Keze csípőmet szorongatja. Lassan csillapodik az örületünk. Ekkor felemelkedik rólam és újra pozícióba igazítja testem. Popsím előtte magasodik. Belefúrja az arcát.

Tibor43

Felkészültem rá, hogy nyöszörögve könyörög, hogy fejezzem be az ütleget, de egyre nagyobb elképedésemre, ahogy záporoznak rá a csapások, csak nyög, nyöszörög, sikít, de nem könyörög. Teste tehetetlenül rángatózik, és bennem nem csak az erősödik, hogy kiverjem belőle a könyörgést, hanem a kéjes vágy is, amit a tehetetlen, kiszolgáltatott nőben rejlő lehetőségek korlátlan tárháza jelent.

- Makacskodunk? Legyen, ahogy akarod! – sziszegem, és előnti agyam valami állatias düh.

A nő erre még jobban kipucsjátja a fenekét. "Igen? Na várj csak!"

Előkapom az egyik pálcámat, és kíméletlenül felemelem a kezeit. Lecsapok. Sikít, de néhány pillanat múlva az összerándult teste megnyugszik, és ismét pucsját. A fogaim csikorognak. Ismét lecsapok, majd újból és újból. A nő már egyfolytában zokog, sikoltozik a fájdalomtól, de ezt leszámítva hang nem hagyja el a torkát. Egy erős ütés, és a pálca eltörik. Elképedve nézek a darabra. Aztán ledöntöm az ágyra, rávetem magam, fogdosom, markolászom ahol érem. Harapdálom, csókolom a nyakát, végignézek a testen, és bár lassan csillapodik a fellángolt vágyam, a farkam kő keményen áll ismét. Ha akarom, szopatom, nyalom vagy dugom.

Hirtelen vad vágy vesz erőt rajtam. Ismét a korábbi pozitúrába teszem, és vadul beletemetkezem a fenekébe. Belefúrom az arcomat, és nyalom mindenhol, ahol csak érem. A gyönyörű, gömbölyű csodában elveszek. Kissé lejjebb is nyalom, a puncija édes-sós nedvét érzem a nyelvemen. Aztán vissza a fenekére.

Pattanok, és rögtön itt az új gumi a dákómon. Fellépek az ágyra a nő térdei mellé, és beigazítva a farkamat, benyomom a kissé tág fenekébe. Erősen megrándul. Ekkor a csuklóit fogom meg, a karjainál fogva húzom magam felé a testét, amitől a feje elemelkedik a párnától. Felső teste vízszintes, a fenéke hátra nyomva, a farkam tövig a lyukában.

Nyalni kezdi a fenekem, aztán a puncim kerül sorra, majd ismét a fenekemben táncoltatja a nyelvét.

Egy pillanatra ellép, hogy gumit húzzon, de gyorsan visszatér és mögém térdel. Szinte meglovagol. Farkát beigazítja fenekembe és benyomja. Szerencsére előzőleg már elég jól kitágított, de így is összerándulok a hirtelen feszítő érzéstől. De ezzel sem elégszik meg.

Összekötözött csuklómnál fogva húz még jobban magára. Felsőtestem elemelkedik az ágyról, annyira húz hátrafelé. Farka tövig benn a fenekemben. Érzem, ahogy lüktet. Csuklómnál fogva húz-enged, így mozog bennem egy darabig. Aztán visszaenged az ágyra és két keze most csípőm markolja meg és kezd sebesebb vágta. Egyre gyorsabban járhatja farkát bennem, néha ki is csusszan kicsit, majd újból belém döfi. Élvezi nagyon, ahogy így meglovagol.

Én pedig tehetetlen bábként hánykolódom kezei közt. Lábam lassan sikerül kinyújtanom így teljesen hason fekszem már. Ő pedig végigfekszik rajtam. Farka még mindig a fenekemben. Teljesen az ágyba passzíroz.

Hirtelen kirántja magát belőlem és a gumit ledobva a puncim veszi célba. Az összekötözött térdeim miatt nem bírja széthúzni combjaimat, és szabadon hozzám férni, ezért csak "vakon" döfköd combjaim közé, mígnem beletalál barlangomba. A teljesen hason fekvő pozíció és az összezárt combjaim miatt kellemesen szűk a bejárat számára. Ki is élvezi.

Újra végig fekszik rajtam és egy ideig így maradunk mozdulatlanul. Majd lassan mozogni kezd bennem. Nyöszörgök az élvezettől, nagyon jóleső és izgató számomra ez a pozíció. Remélem, sokáig tudja így járítani a farkát bennem. Bár félő amennyire fel vagyok izgulva pillanatokon belül el fogok élvezni.

Tibor43

Vadul mozgok a fenekében, aztán leengedem a felsőtestét, hol előrenyúlva a melleibe kapaszkodom, hol meg a vállaira támaszkodom. Aztán szépen lassan hasra fekszik. Farkam már jól bejáratott helyen mozog, és nem tagadom, pokolian élveztem a dolgot. Teljes súlyommal rajta vagyok.

Aztán lerántom magamról a gumit, és a punciját kergetem a dombok között. Azonban kisebb öngólt rúgok, mivel az összekötött térdei nem segítik a behatolásomat. De végül sikerül, és kisebb ügyetlenkedés után

már bent is vagyok. A rés igencsak szűk, hát ismét ráfekszem, de aztán lassan mozogni kezdek.

Hallom, hogy nyög, nyöszörög, lassan ismét az orgazmushoz közeli állapotba kerül. A szűk rés nem csak számomra izgató. El is tökélem, hogy addig kefélem, amíg el nem élvez! Azt tudom, hogy én nehezen megyek el így másodszorra, ezért rá "kellemetlen" percek várnak. Azt gondoltam, hogy ha elélveztetem, kötést cserélek rajta, és irgalmatlanul megszopatom! Ha nem jól csinálja, hát a biztonság kedvéért a kezemben lesz a korbácsolom is.

Erre a gondolatra beledőlök, és még nagyobb sebességgel kefélem. Egyre hangosabban nyög, már jajgat is, a fejét forgatja, hol felemeli, hol meg bele fúrja a párnába. Tudom, hogy mindjárt elmegy.

Még pár perc kemény kefézés, és a nő sikít. Aztán kimerülten omlik össze az ágyon.

Erre vártam.

Elkezdem oldozni a köteleit, de ő még nem sejtí, hogy a kötelek csak máshová kerülnek...

Miután megszabadítottam, alaposan megmasszírozom ott, ahol eddig a kötelek szorították a testét. Közben nyomok néhány csókot különböző pontjaira. Előbb így, hason fekve csókolom végig tetőtől talpig, aztán megfordítom, és alaposan körbecsókolom a melleit és a hasát, na meg a lábait is. Jó a nő.

A szemeiben látok némi csalódottságot. Csak mosolygok rajta. "Azt hiszed vége? Kis naiv!" Ekkor odalépek a kellékekhez, ő felül az ágyon és figyel. Felkapok néhány szíjat, és csattogtatva közeledem felé. Szemei most már másképp csillognak.

Ismét hason fekszik. Jobb csuklóját a jobb bokájához, a balt meg a balhoz szíjazom. A nő humorítva fekszik. Elé lépek, az ágy szélére vonzoló, kissé rogyasztok, és a következő mozdulattal a szájába nyomom a farkam.

Kéjesen felnyögök.

Ezt is imádom...

no_signal

Egyre nagyobb sebességgel mozog bennem, én pedig nyögök, mocorgok alatta és érzem, megállíthatatlanul elragad a gyönyör. Húznám, odáznám mert még szeretném tovább érezni, ahogy mozog bennem, de hiába: hatalmasat élvezem. Sikoltok hosszan, élesen. Majd kimerülten a párnába temetem arcom.

Érzem, ahogy keze kötelékeimen matat. Lassan teljesen kioldoz, aztán masszírozni kezdi elgémberedett tagjaimat. Közben csókol ahol ér: előbb hátulról, majd előlről is. Melleimnél hosszan időzik.

Kicsit meglepett vagyok. Vége? Ennyi lett volna? Egyszerűen elenged? Én úgy képzeltem, hogy úgy fog befejeződni, ahogy elkezdődött. Kis szúrás a nyakamon, aztán otthon ébrednek sajgó tagokkal.

Persze megint tévedek. Mert a pulthoz megy és kellei között válogat. Néhány szíjjal a kezében tér vissza hozzám. Érdeklődve figyelem, vajon mit tartogat nekem még titokzatos partnerem?

Hasra fordít és kezemet ismét hátracsavarja, de ezúttal a bokámhoz köti. Jobb csuklóm a jobb bokámhoz, a balt meg a balhoz szíjazza. Erősen homorítva fekszem előtte. Elképzelem, hogy festhetek. Mint egy hintaló. Legalábbis. Mindenesetre érdekes pozitúra, ilyenben még nem voltam. Kíváncsi vagyok ezúttal, hogy lovagol meg?

De ő az ágy szélére húzza a fejem és a következő pillanatban már a számba is tolja a farkát. Felnyög az élvezettől. Fejemet megragadja és úgy mozgat magán. Dugja a számat. Farkát egész a torkomig letolja. Ettől öklendezni kezdek. Ez nem tetszik neki, mert szemem sarkában látom, ahogy mozdul az egyik keze. Villan a korbács és már érzem is, amint a szíjak hátamba, popsimba marnak.

Összerándulok, és persze majdnem összeharapom a szám is. Csak épp a farka tövig bennem. Így fogaim szerszámába mélyednek bele. Figyelmetlenségemért cserébe kapok még néhány ütést a hátamra. Majd előrébb dől, hogy kinyújtott kezével puncimra is csaphasson néhányat. Persze így farka még mélyebbre nyomul a számban. Megint öklendezni kezdek. De nem kegyelmez: korbácsa szaporán csapkodja lábam közét. Ha ez lehetséges egyáltalán még jobban homorítok, testem megfeszül az élvezetes kintől. Nyögéseimet elnyeli a számban lévő farok. Elképzelem, milyen kéjes érzés lenne, ha most közben a puncimban is lehetne egy farok, vagy műfarok. Egyszerre érezhetném magamban mindkettőt. S ha közben még a popsím is élvezhetné a pálca érintését, akkor biztos, hogy folyamatos orgazmusom lenne.

Álmodozásomból partnerem két erős keze ránt vissza amint hajamba markolva ismét mozogni kezd a számban. Ezúttal nem nyomja torkomig a szerszámát, hanem kihúzza és szinte csak a makkot tologatja ki-be ajkaim között. Keze és teste feszülésén érzem, hogy várja már nagyon a közeledő gyönyört.

Látom rajta, hogy ez a fajta megkötözés még új neki. Amint betolom a szájába - talán a számára szokatlan póz miatt - azonnal öklendezik. Szó se róla, mélyre szaladt így elsőre. Viszont az öklendezése jó ürügy. Suhan a korbács, és a szopó nő bőrén csattan. Felszisszen, nyög egy nagyot, de a farkam a szájában. Akkor beleharap. Ha már szabadon nem nyöghet...

Ám ez ismét büntetést von maga után. A korbács újra lecsap. Aztán előre hajolok, hogy a lyukait is meglegyezzem a szíjdarabokkal. Jó helyre üthetek, mert megrándul. Lassan én is közeledem a végemhez, de aztán még várni akarok ezzel.

Kihúzom a szájából, és a fenekéhez lépek. Behasalok a combjai közé, alaposan szétfeszítve azokat. Fölé hasalok, megtámasztom magam a karjaimmal, és gyorsan megerőszkolom a pináját. Vad, erős lökéseimre nyöszörgéssel reagál. Mivel alaposan szétfeszülnek a combjai, és ezért a karjai is, fejét hamar rángatni kezdi fel-le. Kezd kikészülni.

Még kefélem egy kicsit, de aztán a kellékeknél vagyok ismét. A fejéhez lépek, és letérdelek elé. Mindkét kezemben egy-egy szép, méretes műfaszt tartok.

- Hűű, látod mi vár rád? Na nyálazd be szépen őket! – nyájaskodom vele, majd egymás után a szájába dugom a két jól megmunkált, méretes műanyagot. Kicsit nyomogatom, forgatom a szájában, aztán szépen, egymás után dugom be a két lyukába. Mindkettőt erősen, gyorsan tolom be - csak szenvedjen, az a dolga.

A puncijába dugásnál kevésbé, de fenekébe dugásnál már erősebben nyög fel.

A következő mozdulatom, hogy egy fekete kendővel bekötöm a szemeit.

no_signal

Mégsem élvez a számba, hanem kihúzza magát belőlem, és a fenekemhez lép. Combjaim közé fészkel magát és puncimat veszi célba. Gyorsan, durván dugni kezdi, én pedig nyöszörgöm az élvezettől, annak ellenére, hogy testem majd szétszakad a kötelékeim miatt. Nagyon kényelmetlen, szívesen szabadulnék.

De ő megint mást gondol és újra a pulthoz lép. Két hatalmas méretű dildóval tér vissza hozzám. Szemeim kimerednek. Így első ránézésre nehezem hiszem, hogy belém férnének.

- Hűű, látod mi vár rád? Na, nyálazd be szépen őket! – mondja és a számba tolja őket. Majd fenekemhez lép velük és az elsőt gyors, hirtelen mozdulattal a puncimba vágja be. Hűűűű! Ez nagyon jólesik! Viszont a

másik már kevésbé. Azt hasonló erővel a popsimba tolja. Felnyögök, ahogy szétfeszít velem.

Ezután a szememet köti be egy kendővel. Így kikötözve, vakon várom hogy mit tervez velem. Kicsit tartok tőle mi jöhet még, mert már eléggé elgyötört a testem.

Érzem, ahogy fejemhez lép és farkát ismét a számba igazítja.

- Ha belém harapsz, nagyon meg fogod bánni! – szól fenyegetően.

Ha épp nem a farkával volna teli a szám, szívesen elmondanám neki, hogy az előbb se szándékosan haraptam meg. De így...mindegy. Remélem, nem kerül rá sor újra, mert további büntetéseket nem tudom kibírnék-e?

Keze fogja a fejem és tartja, irányítja, miközben ki-be húzogatja szerszámát a számban. Egyre nagyobb lendületbe jön és egyre hevesebben dugja a szám. Hogy számomra is izgalmas legyen a dolog, valamivel hatalmasakat sóz elgyötört fenekemre. Ez nem pálca, nem tudom mi lehet. Talán lovaglós ostor? Mindenesetre nagyokat csattan a hátsómon én pedig minden egyes ütésnél összerándulok. Közben minden energiám felemészti, hogy megint bele ne harapjak még véletlenül se a farkába. Sikoltoznék, ha nem volna teli a szám. De így csak nyöszörögni tudok.

Tibor43

- Ha belém harapsz, nagyon meg fogod bánni! – mondtam. Csak nyöszörögni tud, de a nyöszörgéséből érzem, hogy teljesen elhagyta az ereje.

Készülök egy utolsó bevetésre. Már érzem a teljes diadalt az erőtlen, kiszolgáltatott nő felett. Kezeimmel a fejét fogom, kedvemre forgatom a farkamon, miközben jár a csípőm igencsak gyorsan. Egy viszonylag vastagabb nádbottal csapok a fenekére időnként, hogy tudja, én vagyok felül.

Aztán támad még egy ötletem: megkínozom alul is, mielőtt utoljára tele nyomom a száját az ondómmal.

Fellépek az ágyra, keresztbe fölé, megfogom a kendő végeit, amivel a szemét kötöttem be, és elkezdem hintáztatni a nőt a saját hasán.

- Hinta, palinta, régi Duna, kis katona - énekelgetem a régi dalocskát, közben ütemesen hintázik alattam. A puncijába nyomott dildó alaposan megfeszül benne, mikor éppen ránehezedik a súlya. Hörög, nyüszít, mindenféle hangok törnek elő a torkából. A hatalmas, és vastag mūdákó megteszi amit elvártam tőle: egy nagy kéjt okoz a nőnek.

Teste már minden porcikájában reszket. Kicsináltam. Vigyorgok, sikerült, amit akartam. Jól bírta a gyúródést, más már a felénél leállt volna,

de ő...!

Tetszett. Lelki szemeim előtt láttam őt a bordásfalamhoz kötve, vagy fellógatva a gyűrűkre, vagy csak simán a kötélre. De ezt majd legközelebb. Most, mielőtt elengedem, megszopatom.

Visszamegyek a fejéhez, és amint az álla alá nyúlok, már engedelmesen nyitja is a száját, tudja, mi következik.

Ismét kefélni kezdem. Rövid, erőszakos kefézés után tele is élvezem a száját. Tenyerem a torkán, érzem, amint engedi le az ondómat. Imádom, ha nyelethetek! Ő pedig imádja nyelni. Jó páros vagyunk.

A vékony tű behatol a bőre alá, és pár perc múlva a nő ájultan fekszik az ágyon. Felöltöztetem, kissé rendbe szedem, mert az ajtóm előtt már vár a közös ismerősünk. Ő majd hazaviszi. Tudom, hogy vagy otthon, vagy út közben fog magához térni.

no_signal

Kínzóm hirtelen elenged és kihúzza farkát a számból. Mögém lépve a szememet takaró kendőnél fogva hintáztatni kezd. Mondtam én, hogy hintaló! Hát hintázok. Van humora a pasinak, mert még dúdolgat is hozzá:

- Hinta, palinta, régi Duna, kis katona...

Vigyorognék rajta, ha a hintázástól a bennem lévő dildók nem érvényesítenék a fizika törvényeit. De így minden egyes lendülésnél belém feszülnek. Én pedig csak nyögdecselek tőlük, mígnem újra élvezek.

Már reszket egész testem a kimerültségtől és az átélt gyönyörtől. A férfi ekkor visszatér fejemhez és ismét a számba tolja farkát. Gyorsan, erőszakosan dugja a szám, már nagyon fel van izgulva ő is. Így nem is kell hozzá sok idő, hogy a számba robbanjon. Nem mondja, de tudom, ezt várja ezért nyelem engedelmesen. Ez tetszik neki.

Aztán már ismét csak a kis szúrást éreztem a nyakamon és ahogy gondoltam: otthon ébredtem másnap reggel a saját ágyamban. Sajog minden porcikám, ahogy felkelek.

Megnézem magam a tükörben, főleg a fenekem van elgyötörve. Tiszta kék-zöld foltos. Jó pár nap kell neki, míg rendbe jön. De akkor is megérte! Szívesen átélném a pasival ezt újra, bármikor! Akár holnap is...

Beleborzongok, ahogy elképzelem magam kínzómmal egy új helyszínen, új helyzetben. Talán, remélem lesz még alkalom!

Még több száz erotikus történet olvasható a **Sukitore weboldalon**,
látogass el hozzánk:
<http://www.sukitore.com>